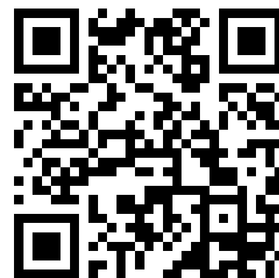
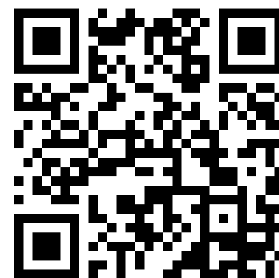

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

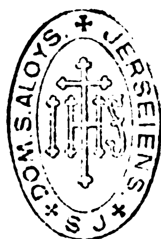
SUB AUSPICIIS
MAXIMILIANI IOSEPHI
BOIOARIAE REGIS

EDIDIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT
IO. CHRISTOPH. L. BARO DE ARETIN,
BIBLIOTHECAE REGIAE PRAEFECTUS.

VOLUMINIS PRIMI,
CODICES GRAECOS
AB
IGN. HARDT
EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO RECENSITOS
COMPLEXI

TOM. III.

MONACHII,
MDCCCVI.
Typis J. E. Seidel.

DOM. S. ALOYS. JERSEIENS. S J

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
GRAECORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

AUCTORE
IGNATIO HARDT
EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO.

TOMUS TERTIUS
COD. CCXXXIV — CCCXLVII. CONTINENS.

Accedunt Indices in Tom. III. priores,
nec non G. G. Plethonis Fragmenta de legibus, et incerti auctoris
Rhetoricorum ad Herennium locus de praeceptis mnemonices.

MONACHII,
MDCCCVI.
Typis I. E. Seidelii.

Codex CCXXXIV.

Chartaceus, charta solida, scriptura minuta, sat eleganti, in-quarto, constans foliis 185, manu diversa, ex libris P. Victorii, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐςι φύσει, τὰ δὲ δι' ἄλλας αἰτίας κ. τ. λ.	T. ἐςι γὰρ καὶ ἐν τῷ λόγῳ ἔνια μόρια, ὡς ὕλη τοῦ λόγου.

†. Redactor Romanus male exposuit de natura animalium et fato. Initium enim ostendit, esse librum 2. Aristotelis de physico auditu.

Φύλ. ια.	Fol. 11.
Ἀριςοτέλους περὶ σοφιςικῶν ἐλέγχων.	Aristotelis de sophisticis elenchis.
A. περὶ δὲ τῶν σοφιςικῶν ἐλέγχων.	T. πολλὴν χάριν ἔχειν.
Φύλ. λθ.	Fol. 39.
Ἀριςοτέλους περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, ἢ περὶ φυσικῶν ἀρχῶν.	Aristotelis de physico auditu, seu physicis principii.
A. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ.	T. ἀρξάμενοι λέγωμεν.

†. Redactor Romanus initio hunc tractatum collocare debuisset. Hic enim est liber I.

Φύλ. ν.	Fol. 50.
Πῶς συνέςηκεν ὁ κόσμος, ἐκ τῶν τοῦ δημοκρίτου.	Quomodo mundus constitit? Ex operibus Democriti.
A. ὁ τοίνυν κόσμος συνέςη.	T. τρόπον τοῦτον ἐγνώσθη.

†. Est breve apospasmation.

φύλ. να.	Fol. 51.
Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.	Aristotelis de generatione et corruptione.
A. περὶ δὲ γενέσεως καὶ.	T. σώματος, ὥστε δῆλον.

†. Finis est mutilus.

φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους ῥητορικῆς ἀποσημειώσεις.	Ex Aristotelis rhetorica annotationes.
A. Ῥητορική ἐστι δύναμις.	T. αὐτοῦ, ὡς μετὰ τούτων.

φύλ. πε.	Fol. 85.
Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν δευτέρων λόγ. β.	Aristotelis analyticorum libri II.
A. πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα.	T. πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα.

φύλ. ρκβ.	Fol. 122.
Ἐκ δίωνος βίβ. λζ. λη. λθ. μ. μα. μγ. μδ. με.	Ex Dionis libr. XXXVII. XXXVIII. XXXIX. XL. XLI. XLIII. XLIV. XLV.
A. καὶ οἱ τιμηταὶ περὶ τῶν ὑπέρ.	T. τῶν συμφερόντων σφίσιν ἀπέσχοντο.

†. Haec excerpta sunt ex Dione Cassio, non autem Halicarnasseo, ut perperam compilator Romanus inscripsit.

φύλ. ρλ.	Fol. 130.
Ἐξ Αἰσχύλου.	Ex Aeschylo, breves notae.

Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Πορφυρίου εἰσαγωγή.	Porphyrii Isagoge.
A. ὄντος ἀναγκαίου χρυσαόριε.	T. καὶ τῆς κοινωνίας παράςασιν.

†. Saepius cum organo Aristotelis gr. et lat. prodiit.

Φύλ. ρμς.	Fol. 146.
Ἀριςοτέλους κατηγορίαι.	Aristotelis categoriae.
A. ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα.	T. σχεδὸν ἅπαντες κατηριθμῆνται.

Φύλ. ροα.	Fol. 171.
Ἐκ τῶν τοῦ πορφυρίου ἐν τῷ βίῳ πλωτίνου.	Ex iis, quae a Porphyrio tradita sunt in vita Plotini.
A. τὰ δι' ἀναγκαῖα αὐτῷ ἔκ τε τῶν.	T. τινὰ παράσημα ὀνόματα.

†. Has eclogas ipse Victorius manu propria scripsit. Vita autem Plotini gr. et lat. in eius operibus extat.

Φύλ. ρογ.	Fol. 173.
Ἐκ τῶν τοῦ ἀμμωνίου εἰς πορφύριον.	Ex Ammonio in Porphyrium.
A. cap. περὶ διαφορᾶς. πότερον.	T....

Φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Ἐξ ὀλυμπιοδώρου.	Ex Olympiodoro, in Plat. gorg.
A. ἁπλὸς οὖν ὁ θεός.	T. ἐνταῦθα τὰς ζωάς.

φύλ. ροζ. Fol. 177.

Ἐκ συμπλικίου ἐις κατηγορίαν. — Ex Simplicio in categoriam.

A. δῆλον δὲ καὶ ἐξ ὧν. — T. ἐις τοὺς χυμοὺς.

φύλ. ροθ. Fol. 179.

Ἀριστοτέλους ὅσα περὶ φρόνησιν καὶ νοῦν καὶ σοφίαν. — Aristotelis de prudentia, mente et sapientia.

A. διὰ τί πάντες, ὅσοι περιττοί. — T. ἀλλὰ διὰ φύσιν.

†. Est de Aristotelis problematis Sect. XXX.

Cod. CCXXXV.

Chartaceus, charta solida et trita, literis minutissimis et lectu difficillimis, manu P. Victorii, in quarto, constans foliis 257, inscriptus.

Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῇ κ. τ. λ. — T. τρύγα πίνου μελιηδέα etc.

†. Sunt P. Victorii loci lyricorum sumpti in libris Athenaei, Plutarchi, Clementis.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Τίρυνε καὶ ουκέτι τεῖχος κ. τ. λ. — T. πρὸς κρῆτ. πορθμὸν.

†. Sunt loci poetarum apud Hephaestionem in enchiridio, quod gr. et lat. prodiit trai. Rh. 1726. 4.

φύλ. ιε. Fol. 15.

Περὶ τῶν κατ' ἀληθῆ φιλοσοφίαν ὑπομνημάτων στρωμ. η. — De verae philosophiae commentariis Strom. VIII.

A. ἐν γοῦν τοῖς νόμοις. — T. μόνον δὲ ἡ μήδεια.

†. Sunt excerpta ex Clemente.

Φύλ. μζ.	Fol. 47.
Ἐκ δίωνος τοῦ προυσ.	Ex Dione Prusiens.
Α. ἔτι δ' οἶμαι τὴν παρακλητικήν.	Τ. ἐιςίασε τὴν θυέςην.

†. Ex Dione Chrysostomo in lib. 2 et 4. de regno et de Ilio non capto.

Φύλ. μη.	Fol. 48.
Ἐκ τοῦ κλήμεντος ςρωματέου παιδαγωγοῦ λόγ. γ.	Ex Clementis Stromat. lib. 3.
Α. κ. β. ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.	Τ. ὡς φησὶ βακχυλίδης.
Φύλ. νγ.	Fol. 53.
Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν διαφόρων.	Excerpta ex variis.

†. Non ex graecis tantum, sed et latinis.

Φύλ. σκζ.	Fol. 227.
Ἀφορισμοὶ γνωμικοὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου.	Aphorismi gnomici Basilii magni.
Α. περὶ τῆς κατ' ἐρημίαν.	Τ. σπουδαζομένων ἐπιζητεῖ.

†. Aphorismi cum interpretatione latina extracti ex epist. 1. D. Basilii ad S. Gregorium theologum, in qua agitur de vita in solitudine agenda interprete Guill. Budaeo et respondet exemplari graece excuso, cum quo collata et recognita est per Godef. Tillmannum, ut initio legitur.

Φύλ. σλδ.	Fol. 234.
Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς ἀνθολογίας.	Epigrammata ex Anthologia.
Α. οὔριος ἢ χαράπω πνεύσομαι.	Τ. τὰ ῥήματα αὐτὰρ ἔγωγε.

†. Sunt Anytae, Leonidae, Nicarchi, Palladii, Archiae, Bianoris, Phaniae etc.

Codex CCXXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, initialibus et pluribus titulis rubris, scriptura minuta et nitida, in quarto, constans foliis 123, mutilus, Saec. XV, ex libris P. Victorii, probe conservatus et inscriptus.

Γαληνοῦ πρὸς γλαυκῶνα.	Galeni ad Glauconem.
A. ὅτι μὲν ὀυ τὴν κοινὴν.	T. ὑπομνημάτων ἕκαςον.

†. Sunt libri duo therapeuticorum in plura capita, quae tituli minio exarati innuunt, divisi. Id quod non est in editione gr. et lat. Basil. tom. IV. p. 297.

Φύλ. πγ.	Fol. 83.
Πεδακίου διοσκορίδου ἀναζαρβέως λόγος ς. περὶ δηλητηρίων Φαρμάκων, καὶ τῆς αὐτῶν προφυλακῆς.	Pedacii Dioscoridis Anazarbei liber VI. de venenis, eorumque praecautione.
A. ἀποδόντες ἐν τοῖς προγραφεῖσι.	T. καὶ γενναιότατα.
Φύλ. ρ.	Fol. 100.
Τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ζ. περὶ ἰοβόλων.	Eiusdem liber VII. de venenatis.
A. τὸν μὲν περὶ ἰοβόλων λόγον.	T. παρασημειούμεθα.
Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὄγδοος περὶ σημειώσεως τῶν ὑπὸ ἰοβόλων δεδηκμένων.	Eiusdem liber VIII. de signis vulnerum ab iis inflictorum.
A. τοῖς δὲ ὑπὸ Φαλαγγίων.	T. τῶν ἰοβόλων δεδηγμένων.

φύλ. ριθ. Fol. 119.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος θ. θεραπεία τῶν ὑπὸ ἰοβόλων δεδηγμένων. Eiusdem liber IX. curatio vulnerum a venenatis inflictorum.

A. ἐν τῇ σημειώσει. T. ὁ θηριακὸς τρόπος.

†. In editione gr. et lat. tres ultimi libri in unum dispescuntur. At in multis Msc. codicibus ista divisio habetur. Caeterum isti quatuor libri Dioscoridi abiudicantur.

Codex CCXXXVII.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, initialibus principalibus rubris, literis minutis et elegantibus, in quarto, cum notis marginalibus, constans foliis 294, possessus a Demetrio Rhaul graeco, item a Nic. Dorcaborico, ex libris P. Victorii, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ὅροι τοῦ πλάτωνος. Platonis definitiones.

A. ἀίδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον. T. τὸ ἑαυτοῦ ἕνεκεν, ἀφοβία.

†. Sunt in membrana separata.

φύλ. β. Fol. 2.

Κοίντου σμυρναίου περὶ τῶν ιβ. ἡρακλέους ἄθλων. Quinti Smyrnaei de XII. certaminibus Herculis.

A. πρῶτα μὲν ἐννεμέα. T. ἑλάδα χρύσεα μῆλα.

†. Asservatur etiam Msc. in bibliotheca S. Marci apud Theupolum. Fabricius verò de hoc opusculo nullam mentionem facit.

Στράβωνος. Strabonis.

A. πυθόμενον δὲ τῆς μητρὸς νικοςράτης. T. καὶ νῦν ἔτι φυλάττεσθαι.

Ἐυχὴ λακεδαίμονός τινος ἐφήμερος.	Oratio cuiusdam lacedaemonis quotidiana.
A. θεὲ ἄιτιε πάντων καλῶν.	T. τῶν καλῶν πάντων θεὲ.

φύλ. γ. Fol. 3.

Βησσαρίωνι καρδιναλίῳ τῷ φιλοσόφῳ.	Bessarioni Cardinali philosopho.
A. ποιμὴν νικαίων, ῥώμης ἱερόςροφος ἄρχων.	T. δώματ' ἐς ἀθανάτων.

†. In huius fine legitur: τοῦ ἀνδρονικοῦ καὶ σοφοῦ τοῦ καλλίςου. ταῦτα λέγον ὀυ χαρῆ, ἀλλ' ἀληθεία. δημήτριος. Andronici sapientis et Callisti. Haec legens non gaudeat, sed veritate. Demetrius cuius nomen et in primo folio sic scriptum inveni: δημήτριος ἕλλην λακεδαιμόνιος. Demetrius graecus lacedaemonius. Possessor proin et notarum marginalium ad Platonis opuscula auctor est. Eiusdem enim manus sunt. In Morellii bibl. gr. etc. p. 120. eiusdem Andronici Callisti versus alii in laudem Bessarionis citantur.

φύλ. γ. Fol. 3.

Θεοδώρῳ φιλοσόφῳ τῷ γαζέῳ.	Theodoro philosopho Gazae.
A. ἡ ἀτρεκὴς σοφίη δηρόν.	T. ὤχετ' ἀποπταμένη.

φύλ. δ. Fol. 4.

Βησσαρίων καρδινάλις τῷ σοφῷ πλήθωνι.	Bessarion Cardinalis sapienti Plethoni Georgio.
A. σώματι γαῖαν, ψυχή.	T. ἀμφότερον κρατέει.

†. Fabric. vol. X. p. 758.

φύλ.

φύλ. ε. Fol. 5.

Πλάτωνος πολιτείων βίβ. ι. Platonis politicorum lib. X.

A. κατέβην χθὲς εἰς πειραῖα. T. εὐπράττοντες.

†. In fronte lego: Nicolai Dorcaborici et infra: μή σε λάθησι. Ne te lateat. Prodiere gr. et lat.

φύλ. σδ. Fol. 204.

Τοῦ αὐτοῦ τίμαιος. Eiusdem Timaeus.

A. εἰς δύο τρεῖς, ὁ δὲ δή. T. ὁ δὲ. μονογενὴς ὤν.

†. Est cum notis marginalibus. Extat ibidem.

φύλ. σξβ. Fol. 262.

Τιμαίου τοῦ λοκροῦ περὶ τοῦ παντός. Timaei Locri de universo.

A. τίμαιος ὁ λοκρὸς τὰ δὲ ἔφα. T. ἀγεννάτῳ καὶ αἰωνίῳ.

†. In huius fine subscriptum: δημητρίου ῥαοῦλ τοῦ καβακῆ ἕλληνός τε καὶ θρακός. Demetrii Rhaul Cabacae graeci et thracis.

φύλ. σοα. Fol. 271.

Πλήθωνος ἑωθινὴ ἐς θεοὺς πρόσρησις. Plethonis matutinae ad Deos allocutiones.

A. ζεῦ βασιλεῦ, αὐτὸ ὤν αὐτὸ ἕν. T. ἐκ τοῦ παντὸς αἰῶνος.

†. In fronte legitur: ἐκ τῶν λειψάνων τῆς πληθωνίου βίβλου συνήχθησαν ταῦτα. Ex reliquis libri Plethonii collecta haec sunt. Secundus autem titulus est: δειλινῶν ἐς θεοὺς προσρήσεων δευτέρα κυριωτάτη πάσων ἡ ἐς τὸν βασιλέα δία. Meridianarum ad

Deos allocutionum secunda maxime propria omnium in Regem Iovem. Tertiae titulus: ἑσπερινὴ ἐς θεοὺς πρόσρησις. Nocturna ad Deos allocutio.

Φύλ. σπη.	Fol. 288.
Ὕμνοι ἐς θεοὺς τοῦ πλήθωνος.	Hymni in Deos Plethonis.
A. ζεῦ πάτερ, αὐτόπατορ.	T. ἅπασι πρόεισιν.

†. Sunt numero XXVII. Neque de eius allocutionibus, neque hymnis quidpiam memoratum inveni. Codex clauditur Braccii Ugolini Ode sub persona Orphei in laudem Cardinalis Mantuae. O meos longum etc. Sic et in secundo et tertio folio versus latini habentur, primò Curtii ad Pompeium Cardinalem Vicecanc. et secundò Christ. Ruf in Gallum.

Codex CCXXXVIII.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et nitidissimo, in quarto, foliorum numero 19, exaratus a Boemundo canonico, Saec. XIV, bene conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς.	Ioannis Grammatici. Alexandrini in lib. 1. introductionis arithmeticae Nicomachi.
Νικομάχου γερασυνοῦ πυθαγορικοῦ εἰσαγωγὴ τῆς ἀριθμητικῆς τῶν εἰς τὰ δύο τὸ πρῶτον.	Nicomachi Geraseni Pythagorici introductionis arithmeticae lib. 1.
A. οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι.	T. πρὸς τῷ ὅλῳ.

†. Hae quidem inscriptiones minio notatae sunt. Ex initio autem et sequentibus colligo, nonnisi textum Nicomachi haberi sine Ioannis Philoponi commentario, qui in aliis codicibus incipit: ἐπεὶ ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει κ. τ. λ. Habentur etiam notae marginales ad titulum: περὶ ἀριθμοῦ. Finis est in tit. περὶ ἐπιμορίου. In fol. 1. infra scriptum: γραφὲν παρ' ἐμοῦ τοῦ βοημούνδου τοῦ δευτερεύοντος ἱερακῇ κανονικοῦ καὶ διδασκάλου τὸ παρὸν βιβλίον παρὰ τοῦ σεβασμίου πατρὸς κῦ καὶ μοῦ ἐπισκόπου ἱερακῆ. Scriptus a me Boemundo secundario Hieracii canonico et doctore praesens liber a venerando patre dom. et episcopo Hieracis, sc. in Calabria.

Codex CCXXXIX.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et abbreviata, in quarto, mutilus, constans foliis 368, possessus, a Polychronio, collatus cum prototypo, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ γεωργίου Φραντζῆ πρωτοβεστιαρίου.	Chronicon Georgii Phranzae protovestiarii.
A. τὸ τῆς ἱστορίας χρήσιμον.	T. ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἄπρακτος.

†. In fronte notatur, eundem Gregorium quoque fuisse cognominatum. Cl. Oefelii manu sequens notatum. Hoc exemplar operis rarissimi secunda huius anni MDCCLI. Bononia ad bibliothecam rediit è manibus Cl. viri Io. Bapt. Bianconii, qui latine reddendum Sermi Electoris Bav. Maximiliani Iosephi indulgentia ad tempus acceperat. Eodem antea quoque usus fuerat Gretserus non tam interpretis, quam paraphrastis functus officio — Sed errat Cl. Oefelius. Non enim Gretserus, sed

Pontanus chronicon contractum et latine redditum edidit Ingolst. 1604. 4. Cum Theophylacto Simoc. Extat et inter scriptores Byzantinos cum notis. v. Fabric. vol. VI. p. 618. Nota auctoris fini subiecta etiam in hoc codice continetur. Graece nunc etiam Viennae 1796. prodiit curà Cl. Alteri. In veteri catalogo malè scribitur φαντζῆ.

φύλ. τξζ. Fol. 367.

Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ σοφωτάτου γρηγορᾶ. πῶς οὐδὲν ἐν τῷ βίῳ ἐςὶ βέβαιον, ἤ ἀληθὲς, ἀλλ' ἐν ἀδήλοις. παράδειγμα.

Ex libro sapientissimi Gregorae: Nil in vita constans, vel verum, sed in obscuris esse. Exemplum.

Α. ὥσπερ πελάγεσι συγκυκᾶται.

T. καὶ κατὰ τὸν σειρὰχ.

†. Est hoc excerptum ex eius historiae lib. IV. cap. 3. In ultimo folio possessor quidam haec notavit: ἔτους 1577. τετράδῃ ἡμέρᾳ βραδῆ ἐν ταῖς ἑπτὰ ὅραις τῆς νυκτὸς ἐμαύρησεν ἡ σελήνη καὶ ἔγηνεν ὁλομαύρη ἐις ταῖς ὅικοσι ἑβτὰ τοῦ μηνὸς τοῦ σεπτεμβρίου. καὶ τὸ ἐγραψ'άγὼ ὁ πολύχρων ὁ πουλισχάρης, ὅς διαθυμήσι ἐις τὴν ἀναπόλη. A. 1577. die quarta serò hora 7. noctis obscurata est luna et reddita est tota obscura 27. Sept. Et hoc ego scripsi Polychronius Pulischares, qui ad superna tendit. Excerptum hoc non notatur in veteri catalogo.

Codex CCXL.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus minio distinctis, literis minutioribus et nitidissimis, in quarto, cum lacunulis constans foliis 115, Saec. XIII, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ουρανὸν καὶ τὴν γῆν.

S. patris nostri Basilii archiepiscopi Caes. Capp. in id: In principio creavit Deus coelum et terram.

A. πρέπουσα ἀρχὴ τῷ περὶ τῆς.

T. δοξαζέσθω ὁ κς, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae IX. in hexaemeron extantes gr. et lat. in operibus Paris. 1721. f. In fine legitur: γῆς, ὀυρανοῦ ποίησιν φωςὴρ ὁ μέγας, βασίλειος δίδωσι τῇ δὲ τῇ βίβλῳ. Terrae et Coeli creationem luminare magnum Basilius tradit hoc libro.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσης κεφάλαια τριάκοντα ἐις τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευήν.

Sancti patris nostri episcopi Nysseni Gregorii capita triginta in hominis opificium.

A. ἐι ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς.

T. ἡμετέραν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἅγιον σάββατον.

Eiusdem in sanctum sabbatum.

A. ἐπαινετὸς καὶ ὄυτος τῆς.

T. ἀναςάσεως σὺ γὰρ κ. τ. λ.

Codex CCXLI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, in quarto, habens folia 200, cum praemisso indice minia-

to, possessus a Mich. Rosaita et Io. Alb. Widmestadio, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ἐις τὸν λυκόφρονα σχόλια ἰσακίου γραμματικοῦ τοῦ τζέτζου. In lycophronem scholia Isacii grammatici Tzetzis.

A. τοῖς τῶν ποιητικῶν βίβλων. T. μεταφορᾶς τοῦ λέπους.

†. Praemittitur tetrastichon: βίβλος μὲν κ. τ. λ. quod et editum 1601. 4. apud Paul. Stephanum gr. et lat. Subiiciuntur Isacii Tzetzis prolegomena, quae sequitur lycophronis genus: ὁ λυκόφρων οὑτοσί, ut in memorata editione. Demum habetur libri inscriptio: ἐπιγραφὴ λυκόφρονος ἀλεξάνδρα cum explicatione interlineari sic: ἐγὼ φράσω λοιπόν σοι ἀληθῶς, ἐρωτᾶς. Inferius scholia Isaacii incipiunt, ut in editione. Ultimum scholium in editione deest: λεψιεύς, ὁ δεινὰ καὶ κεκαλυμμένα λέγων ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ λέπους. His adiecti sunt isti Tzetzis versus sequentes in lycophronum.

λόγους ἀτερπεῖς πολλὰ μοχθήσας γράφεις,
Ἀνιςορήτως βάρβαρ λέξας ἔπη.
γωλεία γρώνας ὄυσα καὶ τυκίσματα,
συνορθάγη τε κρίμνα καὶ λυκοψία.
μόνον νέοις ἱδρῶτα μωρὲ λύκοφρον.
οὐδὲν γὰρ ἄλλο πλὴν κενοὶ λήρων λόγοι,
τὴν δὲ λυκοφρονέην τὴν βαρβαρόφωνον ἰυγήν.
κλυούστ' ἄλλο πρὸς ἄλλειο βάκχη καλυπίη.
τζέτζης ἰσαάκιος ἐπεὶ φυγὸν ἐξερεεινᾶς.
παγκρατεῖ μεδέοντι πανέξοχον ὕμνον ὀφείλω.

Sequuntur adhuc alii.

θεῷ τὸν ἆινον προσφέρω προθυμίᾳ
τῷ πάντα πάντως τοῦ δὲ τῇ συνεργείᾳ
ἐιδόντι καὶ βλέποντι παναλκέι κράτει
ὥδε περάνας τὴν λυκόφρονος πτύχα.

†. Michaelis quondam Rosaitae hunc codicem fuisse, haec exterius in membrana scripta indicant: *μιχαὴλ τοῦ ῥοσαίτου καὶ τῶν φίλων.* Alberti quoque Widmestadii fuisse nota ipsius manus pag. 1. indicat. In totum lycophronem index alphabeticus minio exaratus omnibus praemissus est.

Φυλ. ρϞθ.	Fol. 199.
Ἐπὶ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων.	De VII. miraculis.
A. *τὰ ἑπτὰ πάλαι τοῦ βίου θαύματα.*	T. *ἀσάφειαν ἐπιτήδευσαν.*

†. Sunt Thebae, Babylon, Mausoleum, Pyramides, Colossus, Capitolium, Hadriani templum in Cycico.

Φύλ. σ.	Fol. 200.
Ἐκ τοῦ κεδρηνοῦ.	Ex Cedreno.

†. Sunt fragmenta de Endymione, Prometheo, Argo, Argonautis. Prius et hoc excerptum omissa sunt in veteri catalogo.

Codex CCXLII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in quarto, exaratus a Mich. Apostole Byzantino, Saec. XV, constans foliis 122, mutilus, probe conservatus et inscriptus.

Ἦν οὐ μέγα, ἐπάλαιε δὲ πρόσω τέχνης, τούτῳ νοσήσαντι ὑπέβη μὲν τὰ δεξιὰ, ἐπέδωκε δὲ τὰ ἀριστερὰ κ. τ. λ.	T. *τὸ δὲ πυριᾶσθαι καὶ ξηραλοιφεῖν, ἐπειδὴ τῆς ἀκριβοτέρας γυμναστικῆς ἔχεται, λακεδαιμονίοις ἄφωμεν.*

†. Est fragmentum de gymnastica, in cuius fine legitur: *μιχαῆλος ἀποσόλης βυζάντιος.* Michael Apostoles Byzantinus.

Φύλ. ϛ. Fol. 6.

Ἐικόνες Φιλοςράτου, προοίμιον. ἑλλαδία.	Imagines Philostrati. Prooemium. Helladia.
A. *ὅςις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν.*	T. *ὅτι χρὴ σὺν ὥρᾳ γράφειν.*

†. Adiunctae sunt explicationes interlineares et scholia, quae post prooemium sic incipiunt: *Ἀλήθεια ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ α̅ ςερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λήθη, διὰ τὸ ἀλάθητος εἶναι, ὡς ἁπλῆ καὶ πᾶσιν ἐυσύνοπτος.* Codicis Taurinensis scholia apud I. Pasinum incipiunt: *ὅςις, τὸ ὅςις μὴ ἀσπάζεται ταῦτον τι μὴ ὁ ἀσπαζόμενος καὶ ὁμοίως ἀτελὲς.* In codicibus quibusdam Msc. Vaticanis et Vindobonensibus scholia Manuelis Moschopuli adiuncta leguntur Philostrati iconibus, quae, num eadem sint, omissis initiis ignoro. Facta collatione cum editione Operum Lipsiensi 1709. f. observo, deesse fabulas et Menoeceum. Loco Pelopis, vel Hippodamiae legitur Oenomaus. Ad imaginem XXXI. Xenia scholiorum magna lacuna habetur. Desunt et virgines hymnum canentes, excepto fine. Nec omnibus addita sunt scholia, nec in duos libros divisio fit. Numerus ultimus est LII, numero scilicet perperam posito.

Φύλ. ϟα. Fol. 91.

Τὸ ο̅ πρὸ τοῦ ν̅ ἔν τισὶ μὲν διὰ τοῦ ω̅ μεγάλου γράφεται.	T. *ἤγουν ὁ μὴ πλέον ὀβολοῦ δανείζων καὶ ἕτερα.*

†. Hoc

†. Hoc fragmentum grammaticae fors et eidem Manueli Moschopulo tribuendum.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Περὶ προθέσεων.	De praepositionibus.
A. ἡ εν πρόθεσις συντάσσεται κοινῶς.	T. ὑπερούσιος, ὑπεράγαθος.

†. Censeo, partem prioris esse. In fine legitur: μιχαῆλος ἀποςόλης βυζάντιος μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς ἀυτοῦ πατρίδος πενίᾳ συζῶν καὶ τόδε τὸ βιβλίον ἐξέγραψεν. Michael Apostoles Byzantinus, capta patria sua, egenus librum hunc exscripsit. Eiusdem similes subscriptiones in Morellii bibl. gr. etc. p. 157. etc. occurrunt cum Morellii notis.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Γεωργίου τοῦ πλήθωνος κατὰ ἀριςοτέλους.	Georgii Plethonis in Aristotelem.
T. καὶ φαῦλα ἐγκαταμέμικται.	A. οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι καὶ ἑλλήνων.

†. Est de Platonicae et Aristotelicae philosophiae differentia libellus gr. et lat. iam editus.

Codex CCXLIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, scriptura minuta et nitida, manu diversa, in quarto, constans foliis 77, Saec. XVI, exaratus a Iac. Battistaritza Solentino, possessus a Io. Alb. Widmestadio, bene conservatus et inscriptus.

Πιττάκιον ἐκδοθὲν παρὰ τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ πορφυρογεννήτου κυρ. μανουὴλ τοῦ κομνηνοῦ γνώ-	Epistola illustrissimi imperatoris Porphyrogenetae dom. Manuelis Comneni ex sententia et

μῃ καὶ εἰδήσει καὶ τῶν ἐλλογίμων ἀρχιερέων καὶ συγκλητικῶν ἀρχόντων, πολλῶν γέμον ὑψηλῶν καὶ ἀναγκαίων θεωρημάτων, ἀπολογητικὸν πρὸς γραφήν τινος μοναχοῦ παλατινοῦ, τῆς μονῆς τοῦ παντοκράτορος, τὰ τῆς ἀςρονομικῆς τέχνης κακίζευσαν καὶ ἀσέβειαν ἀποκαλοῦσαν τὸ μάθημα, ἄναξ μανουὴλ κομνηνόβλαςος κλάδος.

consilio doctorum Pontificum et senatorum principum, multis repleta sublimibus et necessariis theorematis apologetica contra libellum cuiusdam monachi palatini monasterii του παντοκρατορου, qui astronomiam insectabatur et impiam appellabat scientiam, imperator Manuel ex Comnenorum genere oriundus.

A. τιμιώτατε πάτερ, τὸ ἐγχειρισθὲν.

T. κρυπτόντων καὶ μηςηρίῳ.

†. Extat idem manuscriptum in bibliotheca S. Marci apud Theupolum et Vaticana, nunquam editum.

Φύλ. ιζ. Fol. 17.

Πρόκλου ςοιχείωσις φυσική.

Procli elementa physica.

A. σύνεχῆς ἐςιν, ὧν τὰ πέρατα.

T. ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

†. Sunt libri II. de motu, editi graece, Basil. 1531. 8.

Φύλ. λς. Fol. 36.

Τὰ τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ παλατίου τῆς κωνςαντινουπόλεως ὀνόματα.

Officialium palatii Constantinopolitani nomina.

A. οἱ τοῦ βασιλέως υἱοὶ.

T. κατ᾽ἀξίαν ἑκάςης αὐτῶν.

†. Videntur esse sumpta ex Codino Curopalata. In editione script. Byzant. Venetiana p. 15. habentur. Sunt verò tantum nomina sine explicationibus.

φύλ. λη.	Fol. 38.
Ἡ γεγονυῖα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως λέοντος τοῦ σοφοῦ, ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησίων τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ κωνςαντινουπόλεως.	Constitutio imperatoris Leonis sapientis, quo ordine sint sedes ecclesiarum subiectarum patriarchae Constantinopolitano.
A. ἡ καισαρεία, ἡ ἔφεσος.	T. ὁ αἰλίας, ἤτοι ἱεροσολύμων.

†. Ext. gr. et lat. inter scriptores Byzant. In margine inferiore Io. Alb. Widmestadius propria manu notat, se hoc in bibliotheca Vaticana describendum curasse. Sequitur tum ordo praesidentiae sanctissimorum patriarcharum.

φύλ. λθ.	Fol. 39.
Ἡ γενομένη ἔκθεσις τῶν ὑποκειμένων τῇ βασιλίδι κωνςαντινουπόλει μητροπόλεων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ ἀνδρονίκου τοῦ δευτέρου τῶν παλαιολόγων.	Expositio subiectarum reginae Constantinopoli metropolium regnante illust. imperatore D. Andronico secunda Palaeologorum.
A. α. καισαρεία. β. ἔφεσος.	T. ρι. ἡ ἀχυράους.

†. Extat ibidem, sed cum quodam discrimine.

Φύλ. μβ.	Fol. 42.
Τάξις προκαθεδρίας τῶν ὑπὸ τῶν ἀποςολικὸν θρόνον κωνςαντινουπόλεως τελούντων μητροπολίτων καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐπισκόπων, α τῷ καισαρείας καππαδοκίας.	Ordo praesidentiae metropolitarum apostolico Constantinopoleos throno subiectorum et episcoporum inferiorum. Thronus 1. Caes. Cappadoc.
A. α. ὁ νύσσης. β. ὁ καμουλιανῶν.	T. κ. τὸ σμολενσκόν.

†. Extat ibidem cum Georgio Codino inter scriptores Byzantinos.

Φύλ. να.	Fol. 51.
Χορειακὸν τετράμετρον βραχὺ καταληκτὸν πρὸς πάντας τοὺς τοῦ ὄντως χριςιανικοῦ βίου τὴν ὁδὸν τέμνειν αἱρουμένους ἅρμοζον.	Choriacum tetrametrum pendulum, omnibus qui verè Christianae vitae viam ingredi volunt aptum.
A. βούλομαι λαθεῖν βιώσας.	T. πένθος, ὕθλος καὶ μόρος.

†. In fine manu Io. Alb. Widmestadii notatum: Hieronymi D. Leandri pont. Brundusini S R. E. Card. carmen auctoris manu et scriptum et Io. Alb. Widmestadio dono datum, 1537. Hoc et quaedam priora desunt in appendice Uffenbachiana.

Φύλ. νγ.	Fol. 53.
Περὶ τῆς ἀνθρωπήσεως τοῦ χριςοῦ. ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ὁμηροκέντρων. ἡ ὑπόθεσις. Αὕτη ἐςὶ ἡ ἁγιολογία εὐδοκίας λαμπροτάτης, τῆς καὶ τὸν παρόντα ὁμη-	De humanitate Christi. Initium Homerocentonum iuvante Deo. Argumentum. Hoc est praeclarum opus illustrissimae Eudociae, quae hos

ροκέντρωνα, τὸν συντεθέντα ὑπὸ πατρικίου, τὴν ἐπισκόπην διορθοσαμένης, ἡ πάρουσα βίβλος καλεῖται ὁμηρόκεντρα, ἣν πρώην ἐγράψατο πατρίκιος · ἀρητηρ. καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς διὰ ςίχων ἡρωικῶν ἐπιγραφῆς, ζήτει ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἐνθάδε προγεγραμμένων ἱςορίων. τατιανὸς ἐκ τῶν ὁμήρου βιβλίων τὸν μὲν ὅμηρον ἔγραψε καὶ δύο ςίχους ὁμηρικοὺς κειμένους μὴ εὑρίσκετε. ἐν τούτῳ δὲ πολὺ τὸ τοιοῦτον εἶναι. πρώτη δὲ τῆς ἀπολογίας καὶ τοῦ ποιήματος ἡ ὑπόθεσις τέτακται. ὁ δὲ λόγος, ὡς ἀπὸ τῆς διορθωσαμένης πρὸς τοὺς ἀναγινώσκοντας. τὰ τοῦ δράματος πρώσωπα· ὅμηρ. ὀδυσσ.

Homerocentones a Patricio compositos emendavit. Hic liber vocatur Homerocentonum, quem prius composuit patricius Areter (Precator). Et hoc clarum est ex inscriptione huius libri in versibus heroicis, quae inscriptio historiarum hic scriptarum initio deest. Tatianus ex Homeri libris Homerum scripsit, et duos versus homericos simul positos non reperitis. Et in hoc tale quid esse multum est. Primum apologiae et poëmatis argumentum positum est sermo autem, tanquam ab emendatrice ad lectores. Personae dramatis, Homer. et Odyss.

A. κέκλυτε μεν μύρια φῦλα.

T. ἐυαγγέλιον δέ τοι ἔςω.

†. Homerocentra, quae prodiere graece Francof. 1554. 8. cum Lycurgo, ab his differunt. Ampliora enim sunt, quàm nostra. Nempe tres dicuntur esse collectiones: I. Patricii. II. Eudociae. III. Anonymi, uti nota innuit apud Fabric. vol. 1. p. 358. Additae sunt etiam interlineares notae, sed usque ad medium solummodo. In fine scriptum legitur: ὁμηρουκέντρων ὧδε μοι νόει. τέλος. —

τὸν τοῖς δικτύλοις γράψαντα τὸν κεκτυμένον
τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμία;
τὸν κτισάμενον τὰ τετράδια τὰ δὲ;
φύλαττε τοὺς τρεῖς ὦ τρι. τρισολβία,
ὃ τὰ πάντα πληρῶν θεὸς ἡμῶν δοξάσαι.—
Ἐγράφη τοῦτο τὸ βιβλίον ὁμηροκέντρωνος
θεῷ χάρις διὰ χειρὸς ἐυτελεςάτου σπουδαςοῦ
ἰακώβου ἱερέως βαπτιςαρίτζου ἀπὸ ἄςεως.
σωλεντιν. ἐν μηνὶ αὐγούςου ἐις κ̅. κ̅. κ̅.
ἡμέρα μὲν τρίτῃ, ὥρα δὲ δεκάτῃ πέμπτῃ
τοῦ ἔτους τρέχοντος ἀπὸ κόσμου κτίσεως ζιζ̅.
ἰνδ. ιβ̅.— ὥσπερ ξένοι χαίρονται ἰδεῖν
πατρίδα, οὕτως οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος.

Homerocentron, sic mihi cogita, finis. Scriptorem, possessorem, lectorem promptum, auctorem Tetrametri, custodi hos tres trinitas ter beata, puta Deum nostrum, qui omnia implet.— Scriptusest hic liber Homerocentonum, Deo gratias, manu vilissimi fautoris Iacobi Sacerdotis Battistaritzaeex urbe Solentina, mense Augusto XX. feria tertia, hora XV. anni currentis ab orbe condito 7017, aera Christi 1409. indict. XII.— Quemadmodum peregrini videre patriam gaudent, sic scriptores libri finem. Io. Alb. Widmestadii fuisse, nota ipsius manus ostendit.

Codex CCXLIV.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutioribus et nitidis, in quarto, foliorum numero 38, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Ἀιλιανοῦ φιλοσόφου πρὸς ἀνδριανὸν τὸν βασιλέα τακτικόν.	Aeliani philosophi ad Hadrianum imp. tactica.
A. τὴν παρὰ τοῖς ἕλλησι.	T. ἐξέρχεσθαι τοὺς πολεμοῦντας.

φύλ. λϛ. Fol. 36.

Ἐκ τῶν τακτικῶν λέοντος τοῦ σοφοῦ.

Ex tacticis Leonis sapientis.

A. ἡ πρώτη κεφαλὴ, ὁ ϛρατηγὸς.

T. ἐκ ταύτης μάχονται.

†. Haec duo opuscula graece prodiere Venet. 1552. 4. Ultimum non indicatur in veteri catalogo.

Codex CCXLV.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et visibili, in quarto, manu Andreae Darmarii Epidaurii, Saec. XVI, constans foliis 43, bene conservatus et inscriptus.

Συνοδικὸν περίεχον ἐν ἐπιτομῇ ἁπάσας ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποϛόλων γεγονυίας ὀρθοδόξας καὶ αἱρετικὰς συνόδους μέχρι τῆς ὀγδόης τῆς ἐπὶ τοῦ Φωτίου καὶ τῇ τοῦ πάπα Ἰωάννου ἑνώσει.

Libellus synodicus omnes synodos tam orthodoxas, quàm haereticas brevi compendio continens, quae ab apostolorum tempore usque ad octavam super unione Photii et Ioannis Papae institutam sunt celebratae.

A. *σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ συναθροισθεῖσα.*

T. *ἀποφηνάμενος τὴν καθαίρεσιν.*

†. Prodiit cum versione I. Pappi Argent. 1601. 4. Extat et in Harduini Conciliis tom. V. Quin et Fabricius edidit tom. XI. p. 185. Hoc tantum discrimen animadverti, quod codex Electoralis desinat in Conc. CL. Constantinop. in templo Apostolorum. Editio autem Fabriciana adhuc

continet Romanam CLI. Nicolai. Aliud igitur exemplar habuit Io. Pappus, ex quo hoc synodicum edidit. Ait enim in praefatione, se hoc synodicum ab Andrea Darmario redemisse. Ita et hic: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἔιληφε τέρμα ἐν τῷ ἔτει ͵αφοα μαρτίου ϛ. Ab Andrea Darmario Epidaurio finem cepit A. 1571. 6. Mart. — χάριν κυρίῳ ἀντωνίῳ κοβαρουβλίῳ ἀκροάτῃ καὶ δεσπότῃ πόλεως βαλιαδολίου. Gratias D. Antoni. Cobarubio auditori et dom. urbis baliadolii.

Codex CCXLVI.

Chartaceus, charta crassa, titulis et initialibus minio distinctis, literis minutioribus sat nitidis, in quarto, foliorum numero 169, initio et fine mutilus, Saec. XIV, male conservatus et inscriptus.

Προδρόμου θεοδώρου ἐξήγησις εἰς ἄπορα τοῦ δαμασκηνοῦ τινα καὶ ὕμνους.	Theodori Prodromi in dubia quaedam Damasceni et hymnos.
A. ἐπειδὴ γὰρ δόξα λέγεται τὸ δόξαζον.	T. οὐδὲ ἐμπαθὲς τὸ θεῖον.

†. Cum initium sit mutilum, alia manu hic titulus videtur esse positus. Nam in aliis codicibus hic titulus habetur: τοῦ φιλοσόφου θεοδώρου τοῦ προδρόμου ἐξήγησις εἰς τοὺς ἐν ταῖς θείαις καὶ δεσποτικαῖς ἑορταῖς μεγαλουργηθέντας κανόνας παρὰ τῶν ἁγίων καὶ σοφῶν μελωδῶν κοσμᾶ καὶ ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. Philosophi Theodori Prodromi expositio in canones festis divinis et dominicis conservatos a sanctis et sapientibus melodis Cosma et Ioanne Damasceno. Primum troparium, quod minio exaratum occurrit, est: ζωὴ ἐυπόςατος χριςὲ ὑπάρχων κ. τ. λ. Expositio autem: τῆς κατὰ χριςὸν οἰκονομίας καὶ τούτῳ τῷ τροπαρίῳ ἐμπεριείληπται συνοπτικῶς τὸ ὅλον μυςήριον.

Secun-

Secundus titulus, qui occurrit p. 101. est principium secundi canonis echi secundi. Expositio. πρὸ τῆς ἑρμηνείας τοῦ δευτέρου κανόνος. Ultima demum Ode III. est: ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παράγων κ. τ. λ. Cuius finis etiam mutilus est.

Codex CCXLVII.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, literis minutis, lisibilibus, in quarto, manu And. Darmarii, constans foliis 136, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου κυροπαλάτου περὶ τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ παλατίου κωνςαντινουπόλεως καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ πρώτων περὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.	Sapientissimi Curopalatae de officialibus palatii Constantinopolitani et de officiis magnae ecclesiae et primum de officiis magnae ecclesiae.
A. ὁ μέγας οἰκονόμος.	T. ἐν ἡμέρᾳ ῥήτῃ.

†. Convenit quàm maxime cum editione Venet. Script. Byzant. nisi, quod cap. II. de officialibus, omissis numeris 2. 3. 4. 5. ad 6. sic incipit: ὁ δὲ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος κ. τ. λ. usque ad Protovestiarium. Et tum omissis aliis sequitur titulus: μέγας δοὺξ.

Φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Ἔκθεσις τοῦ βασιλέως κυρ. ἀνδρονίκου τοῦ παλαιολόγου τοῦ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσι τάξεως αἱ ὑποκειμέναι μητροπόλεις τῷ	Expositio imperatoris domini Andronici Palaeologi senioris, quem locum nunc teneant metropoles, quae Constan-

πατριαρχικῷ θρόνῳ τῆς κωνςαντινουπόλεως. — tinopolitano throno subiectae sunt.

A. ὁ καισαρείας, ὁ ἐφέσου. — T. ὡς καὶ οἱ μητροπόλιται.

†. Extat cum Codino Curopalata inter scriptores Byzant. Codex Electoralis primò desinit: ὁ ἀχυράους, omissis urbibus, quae nomen ultimò mutaverunt et quae in editione recensentur. Et statim ad titulum transit. — De ordine thronorum metropolitanorum, quinam ex illis dicantur exarchae et hypertimi, et qui hypertimi tantum, ut in memorata editione. In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει ,αφπβ ἀπριλλίῳ ιη. Ab Andrea Darmario Epidaurio anno 1582. April. 18.

Codex CCXLVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et nitida, in quarto, ex dono Syrleti protonotarii, constans foliis 84, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας ἑρμηνεία εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἁγίου ἀποςόλου καὶ εὐαγγελιςοῦ ἰωάννου τοῦ θεολόγου. — Sancti patris nostri Andreae, archiepiscopi Caes. Cappad. expositio in apocalypsin sancti Apostoli et Evangelistae Ioannis Theologi.

A. πολλάκις αἰτηθεὶς ὑπὸ πολλῶν. — T. πάθων δι' ἡμᾶς χς κ. τ. λ.

†. Prodiit gr. lat. Heidelbergae 1596. f. cum versione Th. Peltani. Hoc exemplar erat munus

Syrleti, ut ex his, quae in pagina separata et annexa scripta sunt, intelligitur. R^dus^ D^nus^ Gulielmus Syrletus Protonotarius Apostolicus, vir graece et latine doctissimus, sacrarum literarum peritissimus, qui omnes divinarum rerum scriptores, praesertim graecos pervolutavit et, quod mirabile est, memoria tenet, ut eius sermo sit instar refertissimae bibliothecae, qui propter admirabilem doctrinam ac religionem charissimus fuit Marcello II. Pont., apud quem in honore fuerat XIV. annos. Fuit etiam iucundissimus Paulo IV. Pont., cuius in doctissimo sermone is conquiescebat. Est homo Calaber eius regionis, in qua dominatur Marchio Arenae, qui successit nobili viro Nicolao Concubottae, qui in ea loca venerat ex Bavaria et cum eo multi praeterea nobiles homines, ex quibus unus fuit parens et auctor familiae Syrletae. Is igitur R^dus^ Protonotarius et propter summam illust. ducis nobilitatem, dignitatem et, quod caput est, religionem ac pietatem in Deum et in sedem hanc sanctam singularem et propter eximium studium et observantiam, quam habet erga excellentissimum Principem illius provinciae, unde maiores sui orti sunt, mittit catholicos hos libros catholico inprimis Principi Andreae, archiepiscopi Caesareensis, in apocalypsin Io. Apostoli explanationes ex antiquis et sanctis patribus excerptas, quae ex aliqua parte impressae sunt Veronae. Sed has is integras describi fecit ex exemplari pervetusto Vaticanae bibliothecae. In his explanationibus citatur Papias, Dionysius Areop., Irenaeus, Hyppolitus et Methodius martyr, viri doctrina, sanctitate et martyrio illustres. Quae res haereticorum nostri temporis redarguit temeritatem, qui ausi sunt dicere, apocalypsin non esse Ioannis Apostoli et Evangelistae.

Codex hic ex singulari Serenissimi Electoris Maximil. Iosephi liberalitate Cl. Prof. Matthaei Wittenb. ad ipsius usum missus est A. 1803.

Codex CCXLIX.

Bombycinus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minutiore et nitido, manu diversa, cum notis marginalibus, in quarto, foliorum numero 280, Saec. XV, madefactus, caeterum bene conservatus.

Τὰ προλεγόμενα τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ ἀριστείδου.	Prolegomena primi libri Aristidis.
Α. τρεῖς φοραὶ ῥητόρων γεγόνασιν.	Τ. ἐπεξιόντες παρατηρήσομεν.
Φύλ. ϛ.	Fol. 6.
Νόμος ἐστί τις ἕλλησιν κ. τ. λ.	Τ. καὶ ὁ λόγος καὶ ἡ πόλις.

†. Est Aristidis Panathenaica, omisso titulo. Folium primum suppletum est, omissa autem scholia. Nam in fol. 2. scholium primum marginale sic incipit ad: ἄλλων γὰρ ἄλλα. Ἡρόδοτος μὲν ἄειπε τὰ μηδικὰ. θουκιδίδης δὲ τὰ πελοποννησιακὰ. ξενόφων δὲ τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἄλλοι ἄλλα. λέγει οὖν ἀριστείδης κ. τ. λ. Prolegomena autem in editione Oxoniensi Sopatri Apameensis esse dicuntur. In codice Electorali pars 1. desinit aliter, quàm in editione citata. Ibidem scholia etiam antiqua edita sunt et quàmvis aliqua conveniant, non tamen eadem sunt, immo nostra multò ampliora. Quin et interlineares notae adsunt, nec eae paucae et utraque ad finem usque producuntur. In editione verò citius desinunt. Huius variantes et scholia editurus est Cl. Prof. Wernsdorf Helmst.

Φύλ. πε.	Fol. 85.
Τὰ προλεγόμενα ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς καὶ τῶν τεσσάρων.	Prolegomena de Rhetorica et de quatuor viris.
A. ἀριστείδης ὁ σοφιστὴς ἐντυχών.	T. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

†. Vide citatam editionem, cuius finis et: ταῦτ' ἐγώ σοι σώπατρος κ. τ. λ. quod in Msc. deest.

Φύλ. ϛα.	Fol. 91.
Πρὸς πλάτωνα ἀριστείδου περὶ ῥητορικῆς λόγ. α. προοίμιον.	Ad Platonem Aristidis de Rhetorica. Prooemium.
A. τὸ προοίμιον ἔλαβεν ἀπὸ.	T. ὧν ἕνεχ' εὑρέθη.

†. Adiuncta sunt etiam scholia marginalia, non tamen eadem, quae sunt in citata editione. Sic: κιθαρῳδὸς κιθαριστοῦ διαφέρει, ὅτι ὁ μὲν κιθαρῳδὸς τῇ φωνῇ τῆς κιθάρας κέχρηται. ὁ δὲ κιθαριστὴς κρούειν μόνον ἐπίσταται.

Φύλ. ρμγ.	Fol. 143.
Πρὸς πλάτωνα ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγ. β.	Ad Platonem de Rhetorica. Orat. 2.
A. ἐπεὶ δὲ καὶ μιλτιάδου.	T. τὰ δὲ, οὑτωσὶ πεζῇ.

Φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Ὑπόθεσις τοῦ ὑπὲρ τῶν τεσσάρων.	Argumentum orat. de quatuor viris.
A. πλάτων ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ.	T. ἐγκλημάτων τὴν διαβολήν.

†. Differt aliquantum ab argumento in editione Iuntina obvio.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

Ὑπὲρ περικλέους. Pro Pericle.

A. παραιτεῖσθαι μὲν ὀυκ οἶδα. T. ὀυκ ἄρ' ἐυφρονεῖν δοξομεν.

†. In editione Oxoniensi est secunda Platonica pro quatuor viris. Scholium primum est: Δέον πρὸς ἄνδρα ἐιπεῖν, ἤτοι τὸν πλάτωνα. ὁ δὲ ἄνδρας εἶπε, συμπεριλαμβάνων τόν τε πλάτωνα καὶ τοὺς τἀκείνου φρονοῦντας, ἢ τοὺς φιλοσόφους. Quod non multum differt ab editis. Secundum verò prorsus convenit. Eadem igitur censenda sunt. Scholia huius codicis non indicata sunt in appendice Uffenbachiana.

Φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

Τὰ προλεγόμενα περὶ τοῦ κίμωνος. Prolegomena de Cimone.

A. κίμων μιλτιάδου γέγονε παῖς. T. καὶ πεισιάνακτα.

†. Extant in editione Iuntina.

Φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Ὑπὲρ τοῦ κίμωνος. De Cimone.

A. ἄλλα νὴ διὰ ὁ κίμων. T. καὶ ὅτω προσῆκεν.

Φύλ. ρϟη. Fol. 198.

Τὰ προλεγόμενα περὶ τοῦ μιλτιάδου. Prolegomena de Miltiade.

A. ὁ ἡρόδοτος ἐν τῇ ς. ἱκανῶς. T. ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

Φύλ. ρϟθ. Fol. 199.

Ὑπὲρ τοῦ μιλτιάδου. De Miltiade.

A. περιήκει ἡμῖν ὁ λόγος. T. ἔγω γε ὀυχ ὁρῶ.

Φύλ. σθ.	Fol. 209.
Ὑπὲρ Θεμιςοκλέους.	De Themistocle.
A. λοιπὸς τοίνυν Θεμιςοκλῆς.	T. προσεῖναι προσήκει.
Φύλ. σλε.	Fol. 235.
Κοινὴ ἀπολογία.	Communis apologia.
A. ἃ μὲν τοίνυν περὶ τῶν ἀνδρῶν.	T. ὀυκ ἐχθρὸν κρίνω.

†. Est eiusdem Aristidis, ut priora et cum scholiis marginalibus, quorum primum est: δημοσθηνικὸν ἐπιχείρημα. μετὰ γὰρ τὸ ἐνεγκεῖν ἐις ἔλαττον τὸ ἁμάρτημα σπεύδει κακεῖνο περιελεῖν. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 291. etc.

Codex CCL.

Bombycinus, charta crassa, atramento pallido, titulis et initialibus minio, charactere minuto et eleganti, in quarto, exaratus a Macario Diacono Staensi 1311, turbato foliorum ordine, possessus a Theodosio Protonotario, constans foliis 298. male conservatus et inscriptus.

Χρυσοςόμου ἐκ τῶν λόγων τῶν περὶ ἀκαταλήπτου.	Chrysostomi ex orationibus de incomprehensibili.
A. ἰατρῶν μὲν παῖδες.	T. ἐυγνωμοσύνης προσέχοιεν.

†. In editione gr. lat. operum inscribitur, ad scandalizatos ob adversitates et est breve excerptum.

Ὅτι ἐπισφαλὲς τὸ πολυπραγμονεῖν τὴν ἀπόῤῥητον τοῦ θεοῦ σοφίαν.	Periculosum esse, curiose inquirere arcanam Dei sapientiam.
A. τίς οὖν ἡ ἀιτία τῆς τοσαύτης.	T. ἐν ὀυρανῷ διατριβούσαις.

†. Est excerptum ex priore oratione.

Φύλ. γ.	Fol. 3.
Ὅτι ὀυχ ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄνω δυνάμεσι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον.	Non nobis tantum, sed et supernis potestatibus divinitatem esse incomprehensibilem.
A. ὅταν γοῦν ἴδῃς τὰ σεραφεὶμ.	T. ἐις χρείαν ἀυτῶν ἔκτισαι.

†. Incipit, ubi prius desinit in eadem oratione.

Φύλ. ϛ.	Fol. 7.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου ἀρχιεπισκόπου ταυρομηνείας τῆς σικελίας τοῦ ἐπίκλην κεραμέως ὁμιλ. α. ἐις τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου ἔτους α.	Sapientissimi et disertissimi archiepiscopi Tauromenii in Sicilia dicti Cerameni homil. I. de principio indictionis, seu novi anni I.
A. ἐυλογητὸς ὁ θεὸς ὁ καταξιώσας.	T. ἀπολαύσομεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte in catalogo Madritensi hic titulus habetur: Φιλαγάθου πόνημα τοῦ φιλοσόφου λόγ. α. ἐις τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου καὶ ἐις τὸν ἅγιον συμέωνα στυλιτὴν, Philagathi philosophi opus. Sermo I. Homilia dicta in principium indictionis et in sanctum Symeonem Stylitem. Cum initium fere iam evanesceret, possessor quidam haec in charta praecedente supplevit, huiusque in fine haec notavit: μηνὶ μαΐῳ κ μετέγραψα ἐν ἄντρῳ ταῦτα; καὶ ἄλλα τινὰ ζππε. Mensis May 20 transscripsi in antro haec et alia quaedam 7085, aera Christi 1577. Notatum adhuc: θεοδωσίου πρωτονοταρίου καὶ τῶν φίλων, Theodosii Protonotarii et amicorum. In Theophanis editione a Fr. Scorso facta 1644. f. homilia etiam I est. Caeterum iste Theophanes audit Gregorius, Nicephorus vel Philippus apud alios.

Φύλ.

Φύλ. ια. Fol. 11.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τῆς παραβολῆς τῶν μυρίων ταλάντων ματθ. κυρ. ια. β.

Eiusdem de parabola decies mille talentorum Matth. Dom. XI. II.

A. οἱ παιδοτριβαὶ καὶ τῶν νέων.

T. γενοίμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte: εἰς τον ὀφειλέτην κ. τ. λ.

Φύλ. ιϛ. Fol. 16.

Τοῦ αὐτοῦ κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου ϛαυροῦ γ.

Eiusdem dominica ante exaltationem pretiosae crucis. III.

A. Φέρε σήμερον ὦ θεοφιλέϛατον.

T. ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat et in tom. II. operum Gretseri.

Φύλ. ιθ. Fol. 19.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου ϛαυροῦ δ.

Eiusdem homilia in exaltationem pretiosae crucis. IV.

A. ὁρῶ σήμερον τοῦ μεγάλου.

T. δοξαζομένῳ, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Extat in operibus Gretseri et in bibl. PP.

Φύλ. κε. Fol. 25.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν τῇ κυριακῇ μετὰ τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου ϛαυροῦ ε.

Eiusdem ex Luca dominica post exaltationem pretiosae crucis. V.

A. ἐπειδή περ ἀρχὴν.

T. τύχας, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte est homil. XXXVII. cum alio titulo. Apud Mingarelli est prima hoc titulo: *εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου τῆς πρώτης κυριακῆς τοῦ λουκᾶ.*

φύλ. κθ.	Fol. 29.
Ἐις τὸ, ἐπορεύετο ὁ ἰησοῦς ἐις τὴν πόλιν καλουμένην ναὶν ϛ.	In id, profectus est Iesus in urbem dictam Naim. VI.
A. ἄλλην ὑπόθεσιν ὡρμηνένον.	T. πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί.

†. Apud Fabricium titulus homiliae est: *περὶ τοῦ ὑιοῦ τῆς χήρας*, de filio viduae.

φύλ. λδ.	Fol. 34.
Ὁμιλία ἐις τὴν παραβολὴν τοῦ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπειρᾶν τὸ σπέρμα ἀυτοῦ ζ.	In parabolam: Exiit seminator seminare semen suum. VII.
A. οἱ τὰς μακρὰς ἀποδημίας.	T. ἀπολαῦσαι, χάριτι κ.τ.λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium titulus est: *ἐις τὴν παραβολὴν τοῦ σπόρου.*

φύλ. λθ.	Fol. 39.
Ὁμιλία ἐις τὸ, ἐλθόντι τῷ ἰησοῦ ἐις τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν η.	Homilia in id: cum venisset Iesus in regionem Gadarenorum. VIII.
A. ἐπέχει μου τὴν γλῶτταν.	T. ἐπιτυχεῖν, ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. Apud Iriarte titulus est: *περὶ τοῦ, ἔχοντα τὸν λεγεῶνα.*

Φύλ. μγ.	Fol. 43.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος. θ̄.	Homilia in id: Homo quidam erat dives. IX.
A. πάλιν ἡ τοῦ θεοῦ ἐνυπόστατος.	T. θεῷ, ᾧ πρέπει κ.τ.λ.

†. Apud Fabricium titulus est: περὶ τοῦ πλουσίου καὶ λαζάρου.

Φύλ. μη.	Fol. 48.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς ῑ.	Homilia in id: Lucerna corporis est oculus. X.
A. καὶ χρεωφειλέτης εὐχάριστος.	T. ζωὴν, ἐν χῷ ἰησοῦ κ.τ.λ.

Φύλ. νβ.	Fol. 52.
Ὁμιλία εἰς τὸ, οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν ῑᾱ.	Homilia in id: Nemo potest duobus dominis servire. XI.
A. οἱ ἀγύρται καὶ ἀγελαῖοι.	T. ἀγαθῶν, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. νε.	Fol. 55.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ ἰησοῦ ὀνόματι ἰαιρὸς ῑβ̄.	Homilia in id: Homo quidam accesserat ad Iesum nomine Iair. XII.
A. διπλῆν ἡμῖν ἀφηγήσατο.	T. εἰς θεὸν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium titulus est: περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀρχισυναγωγοῦ καὶ περὶ τῆς αἱμοῤῥοούσης.

φύλ. ξ.	Fol. 60.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ἦν διδάσκων ὁ ἰησοῦς ἐν μίᾳ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι ιγ.	Homilia in id: docebat Iesus in una synagogarum Sabbatis. XIII.
A. οἱ κηφῆνες εἶδος εἰσὶ.	T. δοξασθήσεται, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte tit. est: περὶ τῆς συγκυπτούσης. Apud Fabricium: περὶ τῆς ἐχούσης πνεῦμα ἀσθενείας.

φύλ. ξδ.	Fol. 64.
Ὁμιλία εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ. ἄνθρωπός τις ἐπόιησε δεῖπνον μέγαν ιδ.	Homilia in parabolam: Homo quidam paravit coenam magnam. XIV.
A. μυστικὸν ὑμῖν δεῖπνον.	T. κατανόησις, ᾗ πρέπει κ. τ. λ.

φύλ. ξη.	Fol. 68.
Ὁμιλία εἰς τὸ, προσκαλεσάμενος ὁ ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων ιε.	Homilia in id, advocans Iesus discipulos XII suos, dedit eis potestatem in spiritus immundos. XV.
A. συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.	T. καὶ αἴνεσις, σὺν τῷ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν δώδεκα ἀποστόλων. A. ἐυκαλεῖ μὲν ἡμᾶς.

φύλ. οβ.	Fol. 72.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει ις.	Homilia in id, qui vos audit, me audit. XVI.
A. οἱ μὲν αἰσθητοὶ λειμῶνες.	T. ἅπαντες ἐν χριστῷ κ. τ. λ.

†. Apud Iriarte et Fabricium: εἰς τὴν ἀποςολὴν τῶν ἑβδομήκοντα μαθητῶν. Luc. X. 16. ἐλέχθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἀρχιςρατήγου.

Φύλ. οϛ.	Fol. 76.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ἠθέλησεν ὁ ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ εὑρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ, ἀκολούθει μοι ιζ.	Homilia in id: voluit Iesus exire in Galilaeam et inveniens Philippum dicit ei, sequere me. XVII.
Α. οὐ μόνον περιπολοῦντες.	T. τῶν ὅλων θεὸν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.
Φύλ. π.	Fol. 80.
Ὁμιλία εἰς τὸ, εἱςήκει ὁ ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῶν δύο καὶ ἐμβλέψας τῷ ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει, ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ιη.	Homilia in id: stabat Ioannes et ex discipulis eius duo, et Iesum ambulantem conspicatus aiebat, ecce agnus Dei. XVIII.
Α. ἐμοὶ τῆς παρούσης ἑορτῆς.	T. ἐπίγνωσιν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. δπ.	Fol. 84.
Ὁμιλία εἰς τὸ, ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας καὶ δεκαπόλεως καὶ ἱεροσολύμων καὶ ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ ἰορδάνου ιθ.	Homilia in id, sequebantur Iesum multitudo magna a Galilaea, Decapoli et Hierosolymis et Iudaea et ultra Iordanum. XIX.
Α. ὅτε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ.	T. εὐαρεςησάντων θεῷ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium: εἰς τοὺς μακαρισμούς.

Φύλ. πθ. Fol. 89.

Ὁμιλία ἐις τὸ, βίβλος γενέσεως ἰησοῦ χριστοῦ ὑιοῦ ἀβραὰμ, ὑιοῦ δαυιδ κ. — Homilia in id: liber generationis Iesu Christi, filii Abraam, filii David. XX.

A. τοῦ μὲν αἰσθητοῦ ἡλίου. — T. προσκυνομένῳ, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium: κυριακῇ πρὸ τῆς χριστοῦ γενέσεως.

Φύλ. ϟγ. Fol. 93.

Ὁμιλία περὶ τῶν ἀναιρεθέντων ἐν τῇ βηθλεὲμ παρὰ τοῦ ἡρώδου βρέφων κα. — Homilia de occisis in Bethleem infantibus ab Herode. XXI.

A. ἐπὶ τὴν ἱερὰν βηθλεὲμ. — T. μεγαλοπρεπεία, νῦν κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium et Iriarte: ἐις τὰ ἅγια νήπια.

Φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Ὁμιλία ἐις τὸ, συνέλαβεν ἐλισαβὲτ ἡ γυνὴ ζαχαρίου καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε κβ. — Homilia in illud: concepit Elisabet Zachariae uxor et occultavit se menses quinque. XXII.

A. σήμερον ἡ ἐκκλησία δαδουχεῖται. — T. ὕμνησις σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Ἐις τὸ, πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου. τῇ ιβ. τοῦ ἰουλ. κγ. — In illud, omnia mihi tradita sunt a patre meo. XII. Iul. XXIII.

A. ἔπεσί μοι θαυμάζειν τὴν τῆς. — T. πρὸς τοὺς δικαίους.

†. Finis videtur esse mutilus.

Φύλ. ρε.

Ἰουν. κθ. ἐις τὸ, ἐλθὼν ὁ ἰησοῦς ἐις τὰ μέρη καισαρείας τῆς Φιλίππου κδ.

Α. συνήδομαί σοιπόλις.

Fol. 105.

Iun. XXIX. in id: venit Iesus in partes Caesareae Philippi. XXIV.

T. ὑμνούμενος, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρια.

Ἰουλ. η. τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ, ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν κε.

Α. καὶ κιθαρωδὸς πολλάκις.

Fol. 111.

Iul. VIII. Eiusdem homilia in id, haec mando vobis. XXV.

T. ἀπολαύσομεν, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρις.

Ἰουλ. θ. τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ, εἶπεν ὁ κύριος, ἐγώ ἐιμι ἡ θύρα κς.

Α. ὀυ κατόπιν, ὡς ὁ λόγος.

Fol. 116.

Iul. IX. Eiusdem homilia in id, dixit dominus, ego sum ostium. XXVI.

T. ἀπολαῦσαι, χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρκα.

Ἰουλ. κζ. τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ, εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποςέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων κζ.

Α. ὀι πρὸς τὴν πάνδημον ταύτην.

Fol. 121.

Iul. XXVII. Eiusdem homilia in id: dixit dominus discipulis suis: Ecce ego mitto vos, tanquam oves in medio luporum. XXVII.

T. ἀπολαύσαις, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρκϛ.	Fol. 126.
Τοῦ αὐτοῦ ἐις τὴν μεταμόρφωσιν κη.	Eiusdem in transfigurationem. XXVIII.
A. οιον τι πάσχειν ἐιώθει.	T. μυϛήριον, ῇ πρέπει κ. τ. λ.
Φύλ. ρλϛ.	Fol. 136.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ, ἐισῆλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐις κώμην τινα κθ.	Eiusdem homilia in id: intravit Iesus in castellum quoddam. XXIX.
A. ὡς λίαν μοι λαμπροτέρα.	T. ἔπαινος, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.
Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Ἀυγουϛ. κθ. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐις τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου προδρόμου λ.	August. XXIX. Eiusdem homilia in decollationem venerabilis praecursoris. XXX.
A. καλῶς ἐφήρμοσεν ἡ τάξις.	T. μεγαλοπρεπεία, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.
Φύλ. ρμε.	Fol. 145.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ ἀρχιτελώνου ζακχαίου λα.	Eiusdem homilia de Zacchaeo, principe publicanorum. XXXI.
A. τῆς μυϛικῆς ἐκείνης καὶ θείας.	T. μεγαλοπρεπεία ἐις τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου λβ.	Eiusdem homilia de publicano et pharisaeo. XXXII.
A. πάλιν ἡ ἐυαγγελικὴ φωνή.	T. βλέπει θεός, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ.

Φύλ. ρνδ.	Fol. 154.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ ἀσώτου λγ.	Eiusdem homilia de prodigo. XXXIII.
Α. ἔφθασεν ἡ ἐυαγγελικὴ φιλοσοφία.	T. δοξαζομένου, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.
Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀναγινώσκεται δὲ τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκ. λδ.	Eiusdem homilia in id, cum venerit filius hominis. Legitur autem dominica. XXXIV.
Α. ὅιον τι πάσχουσιν οἱ.	T. δοξαζομένης. νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.
Φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ, ἐὰν ἄφητε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα λε.	Eiusdem homilia in id, si dimiseritis hominibus peccata. XXXV.
Α. οἱ ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἄθλοις.	T. γενοίμεθα, χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ροβ.	Fol. 172.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας περὶ τῶν ἁγίων ἐικόνων λϛ.	Eiusdem homilia dominica orthodoxiae de sacris imaginibus. XXXVI.
Α. λαμπρὰ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις.	T. ἐκπορευτῷ αὐτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Edidere etiam Baronius A. 842. n. 29. et Gretserus tom. II. de cruce.

Φύλ. ροϛ.	Fol. 176.
Ἕτερος λόγος τῇ κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας περὶ τοῦ ἐν καπερναοὺμ παραλυτικοῦ λζ.	Alius sermo dominica orthodoxiae de paralytico in Caparnaum. XXXVII.
Α. ἐπειγόμενος τῆς συνηθοῦς.	T. ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

Φύλ. ρπα.	Fol. 181.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ ἰησοῦ γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· κύριε ἐλέησόν μου λη.	Eiusdem homilia in id, homo quidam processit ad Iesum genibus eius provolutus et dicens: Domine miserere mei. XXXVIII.
Α. ὀτρύνει μὲν εἰς δρόμον.	Τ. ἀπεφήνατο, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.
Φύλ. ρπε.	Fol. 185.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν βαϊοφόρον λθ.	Eiusdem homilia in solennitatem palmarum. XXXIX.
Α. Φαιδρὰ τῆς ἑορτῆς παρούσης.	Τ. ἀνταλλάξασθαι, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. ρπη.	Fol. 188.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸν γενόμενον αὐχμόν. ἐλέχθη ἐν τῇ λιτῇ μ.	Eiusdem homilia in factam siccitatem, dicta in processione. XL.
Α. τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου.	Τ. ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Φύλ. ρϟα.	Fol. 191.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως τῶν ὑδάτων μα.	Eiusdem homilia de obiurgatione aquarum. XLI.
Α. διττῆς προφάσεως συνέλευσιν.	Τ. ἐνορμίζουσαν, ἐν ᾧ κ. τ. λ.
Φύλ. ρϟδ.	Fol. 194.
Ματθ. κυρ. δ. τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου μβ.	Matth. dom. 4. Eiusdem homilia de centurione. XLII.
Α. ἀντιστρατεύει τοῖς ἀγαθοῖς.	Τ. καὶ ποιεῖ, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρ϶η. Fol. 198.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος πλουσίου τὸν ἰησοῦν μγ.

Eiusdem homilia de divite interrogante dominum. XLIII.

A. ὅιον τι συμβαίνειν ἔιωθε.

T. τὸ πολίτευμα, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σγ. Fol. 203.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ, ὅςις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν ςαυρὸν αὐτοῦ μδ.

Eiusdem homilia in id, si quis vult venire post me, abneget semetipsum et tollat crucem suam. XLIV.

A. νῦν ἡμῖν ὁ τῆς ἐγκρατείας.

T. μετὰ θεοῦ εἶναι, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. ση. Fol. 208.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐις τὴν τοῦ λαζάρου ἀνάςασιν με.

Eiusdem homilia in Lazari resurrectionem. XLV.

A. πολλὴν πανδησίαν ἡμῖν.

T. ἐπειγόμενος, ὅτι αὐτῇ κ. τ. λ.

Φύλ. σιζ. Fol. 217.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ, ἰδοὺ ἀναβαίνομεν ἐις ἱεροσόλυμα. ἀναγινώσκεται δὲ τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι μς.

Eiusdem homilia in id, ecce, ascendimus Hierosolymam. Legitur autem in magna hebdomada. XLVI.

A. ὁ μὲν τῆς ἐγκρατείας καιρός.

T. δοξαζομένου ἐις τοὺς κ. τ. λ.

Φύλ. σκγ. Fol. 223.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὰ εὐαγγέλια τοῦ σωτηρίου πάθους μζ.

Eiusdem homilia in evangelium salutaris passionis. XLVII.

Α. ἴσως μὲν οὖν ἐπαχθής.

Τ. ἡμᾶς, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium titulus est: εἰς τὸ τίμιον τοῦ ἰησοῦ χριςοῦ πάθος.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν σαμαρειτὶν μη.

Eiusdem homilia in samaritanam. XLVIII.

Α. ἀπροοιμιάςως τῷ σωτῆρι.

Τ. δωρεῶν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σμζ. Fol. 247.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν σωτήριον ἀνάληψιν μθ.

Eiusdem homilia in salutarem ascensionem. XLIX.

Α. λαμπρὰ τῷ ὄντι καὶ παμφαής.

Τ. ἑνούμενοι, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. σνβ. Fol. 252.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀναγινώσκεται τῇ κυριακῇ τῆς πεντηκοςῆς ν.

Eiusdem in adventum sancti spiritus. Legitur dominica pentecostis. L.

Α. ὁρῶν σήμερον τὸν πανανιώτατον.

Τ. ἀξίωσον, ὅτι σοι πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. σνς. Fol. 256.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων

Eiusdem homilia dominica sanctorum omni-

εἰς τὸ, ὅςις με ὁμολογήσει ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων να.	um in id, qui me confitebitur coram hominibus. LI.
A. ὁ μὲν καιρὸς πρὸς αὐτό.	T. αἰώνιον, χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σξγ.	Fol. 263.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ πρῶτον ἑωθινὸν νβ.	Eiusdem homilia in primum matutinum. LII.
A. πάλαι μὲν ὁ θεόπτης μωσῆς.	T. ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. σξζ.	Fol. 267.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ β ἑωθινὸν νγ.	Eiusdem homilia in secundum matutinum. LIII.
A. τέρπει μὲν τὰς ὄψεις.	T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σο.	Fol. 270.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ τρίτον ἑωθινὸν νδ.	Eiusdem homilia in tertium matutinum. LIV.
A. οἱ ἀενναως ῥέοντες ποταμοί.	T. δοξαζομένου, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.
Φύλ. σοδ.	Fol. 274.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ δέκατον ἑωθινῶν περὶ τῆς ἄγρας τῶν ρνγ ἰχθύων νε.	Eiusdem homilia in decimum matutinum de captura CLIII piscium. LV.
A. ἐπὶ τὴν τιβεριάδος λίμνην.	T. τροφῆς ἐν αὐτῷ χριςῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σοη.	Fol. 278.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἑνδέκατον ἑωθινὸν νς.	Eiusdem homilia in XI. matutinum. LVI.
A. τοῖς μαθηταῖς ὀφθείς.	T. μετακομίζοντες χάριτι κ. τ. λ.

†. In huius fine p. 283. haec arcana scriptura occurrit: εζ϶ϑφβψλκϑ϶ον ηϧηοϧλυςϧϑυεϧ϶λω εξλχξϑπϑ϶ λω ετους ͵ςωιθ. quae applicatis alphabeti arcani et vulgaris literis (v. Montfaucon in palaeographia p. 286.) sic enodatur: ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ μακαρίου διακόνου τοῦ ςαρὸς ἔτους ͵ςωιθ. Scriptus est praesens liber manu mea Macarii, Diaconi Staris, anno 6819 (1311.) Notandum, folia hic permista esse, eius verò, qui defectus huius libri supplevit, manu verus locus infra et supra indicatur.

Φύλ. σπγ.	Fol. 283.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰω ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepisc. Constantinop.
Α. πάλιν χαρᾶς εὐαγγελία.	Τ. ἐν ἐπίβατον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Est fragmentum homiliae in annunciationem Mariae. Sequens Theophanis est.

Φύλ. σπζ.	Fol. 287.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἕβδομον ἑωθινὸν νζ.	Eiusdem homilia in septimum matutinum. LVII.
Α. ὅτε τὴν κατὰ τῆς ἡμετέρας.	Τ. δοξαζομένου, νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

Φύλ. σπη.	Fol. 288.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πέμπτον νη.	Eiusdem in quintum matutinum. LVIII.
Α. ὁ πέτρος ἀναςὰς ἔδραμεν.	Τ. θεότητα, ᾗ πρέπει κ. τ. λ.

†. In fine huius legitur: ζήτει τὴν ὁμιλίαν τοῦ ϛου εἰς τὴν ἀνάληψιν. — οὐκ ἦσαν προγεγραμμένα καὶ εἷλον ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς σεβασμίας μονῆς πάτμου καὶ μετέγρ. Deest homilia sexti matutini in ascensionem — Non erant scripta et sumpsi in antigrapho ex bibliotheca venerabilis monasterii Patmi et transscripsi.

Φύλ. σϟβ.	Fol. 292.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ δ̄ ἑωθινὸν νθ̄.	Eiusdem homilia in 4 matutinum. LIX.
Α. ἐπειδὴ περὶ τῆς ζωοπαρόχου.	T. περιστερᾶς, ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σϟδ.	Fol. 294.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ὄγδοον ἑωθινόν.	Eiusdem homilia in octavum matutinum.
Α. μαρία εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον.	T. Φύσιν ἡμῶν, τοῦ κυρ. κ. τ. λ.
Φύλ. σϟζ.	Fol. 297.
Ὅτι καὶ μωυσῆς τὴν περιεργείαν τὴν περὶ θεοῦ ἀνεῖλεν ἑνὶ ῥήματι.	Quod curiosam de Deo disquisitionem uno verbo etiam Moyses sustulit.
Α. διὰ γὰρ τοῦτο, ἐπειδὴ πᾶσα.	T. ποιήσαντί σε θεῷ.

†. Est fragmentum Ioannis Chrysostomi de homilia in scandalizatos ob perversitates superius citata, uti et sequens.

Φύλ. σϟη.	Fol. 298.
Ὅτι προνοεῖ πάντων θεός, μεγίστη ἡ διὰ κτίσεως ἀπόδειξις.	Quod omnibus provideat Deus, maximum ex creatione argumentum.
Α. εἰ ἀμφιβάλλεις, ἐρώτησον τὴν γῆν.	T. τοῖς κατ' οἰκουμένην ἀκούσῃ.

†. In assere primo nomen Gerlachii occurrit, ut possessoris.

Codex CCLI.

Membranaceus in assere corio rubro tectus, cum figuris II. Petri et Pauli aeri incisis et reliquiarum capsulis, titulis et initialibus auratis, charactere maiusculo et eleganti, in quarto, mutilus, deficientibus aliquot versibus psalm. 85, 87, 91, 99, constans foliis 361, renovata ligatura 1418, Saec. X. ex accentu rotundo et τὸ ϑ occurrente, quod in nullo ante decimum occurrit, optime conservatus et inscriptus.

Δαυὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος. ψαλμὸς τῷ δαυὶδ.	Davidis prophetae ac Regis melodia. Psalmus David.
A. *μακκάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη.*	T. *εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.*

†. Sunt centum quinquaginta psalmi et alius, qui est extra numerum, hoc tit. *οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ δαυὶδ καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονάχησε πρὸς τὸν γολιὰθ. μικρὸς ἤμην.* Sequuntur cantica Moysis, Annae, Habacuc, Isaiae, Ionae, trium puerorum, Mariae, Zachariae, Manassis.— In assere I. haec leguntur: Anno MCCCCXVIII. Renovatum est volumen istud et sub ymaginibus S. Aplōrum Petri et Pauli, posite sunt hec reliquie sanctorum, scilicet Scī Iacobi Apli maioris. S. Urbani ppe. S. Clementis ppe. S. Dyonisii Epi. S. Mauricii mris. S. Georgii martiris. S. Laurentii mrp. S. Pangracii martiris. S. Martini Epi. S. Ottonis epi. Sancte Brigide virginis.— Psalmi XVII. haec varians lectio est: *καὶ δικαιώματα ἀυτοῦ οὐκ ἀπεστήσανθ' ὑπ'*

ὑπ' ἐμοῦ. Alias enim legitur: καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησα ἀπ' ἐμοῦ.

Codex CCLII.

Membranaceus, membrana solida et usu trita, atramento flavescente, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et nitidis, suppletus foliis chartaceis, constans foliis 221, in quarto, Saec. X, male conservatus et inscriptus.

Ψαλτήριον σὺν θεῷ περιέχον τὴν ἑρμηνείαν τῶν ρν ψαλμῶν, ἅμα δὲ καὶ τῶν ᾠδῶν καὶ εὐχῶν σὺν ἀκριβείᾳ πολλῇ κατὰ στίχον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου.	Psalterium cum Deo, continens expositionem CL. psalmorum, simul et odarum et precum cum praecisione multa per singulos versiculos S. Patris nostri Basilii.

†. Non esse Basilii commentarium, sed santorum patrum catenam in psalmos infra patebit. Primò iambi in psalterium positi:

Ἄκουε δαυὶδ τοῦ παρ' ἡμῖν ὀρφέως.
φόρμιγγα κινεῖ μυστικῆς μελῳδίας,
σιγᾷν δὲ ποιεῖ τῶν παθῶν τὰ θηρία,
ὅταν σφαλεῖσα τοῦ πρέποντος ἡ φύσις
πρὸς θηριώδεις ἐκτράπῃ δυσφημίας.
ὥσπερ τὸ πνεῦμα τοῦ σαοῦλ τὸν σύμπνιγον
δαυὶδ διώκει τῇ βοῇ τῆς κιννύρας.
οὕτως γε καὶ νῦν ἡ φάλαγξ τῶν δαιμόνων
τὸ ψαλμικὸν μέλπουσιν ἡμῖν πυκτίον
τῇ σῇ κελεύσει χριστὲ πόῤῥω φευγέτω.
ᾠδαῖς ἐν ὕμνοις ψαλμικοῖς τε καὶ κρότοις.
σοὶ προσφέρωμεν αἶνον, ὡς θεῷ μόνῳ.

Audi Davidem nostrum Orpheum.
Citharam pulsat mysticae melodiae,

tacere autem facit passionum ferociam,
quando natura ab officio aberrans
ad belluinas convertitur infamias.
Quemadmodum spiritum, qui Saulem suffocabat,
David propulsavit sono citharae;
Sic et nunc phalanx Daemonum
psalmicum canentibus libellum
tuo, Christe, iussu procul fugiat.
In odis, hymnis psalmicis et plausibus
tibi laudem afferamus Deo soli.

στίχοι ἕτεροι.

τοῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα καὶ βέλη
τείνας ὁ δαυὶδ ψαλμονικήτῳ λύρᾳ
ἅπασαν ὄντως προσβολὴν ἐναντίαν
βάλλει, τιτρώσκει καὶ διώκει καὶ τρέπει
πιστῶν δὲ πάντων πρὸς θεὸν πτεροῖ φρένα,
καὶ τῶν χαμερπῶν ἐξανιστᾷ φροντίδων
πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικὴν σωτήριαν

Spiritus divina iacula, telaque
Intendens David lyra psalmo-motrice
Omnem fere incursum contrarium
Sternit, vulnerat, persequitur et avertit;
Fidelium verò omnium mentes ad Deum erigit,
et a curis terrestribus attollit
ad animae salutem in operibus.
Sunt Basilii M. v. c. 295. 56.

φύλ. β. Fol. 2.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου προοίμιον.

Sancti patris nostri Basilii M. prooemium.

A. *πᾶσα μὲν παλαιᾶς καὶ νέας.*

T. *εἰκότως καλεῖσθωσαν.*

†. Hoc prooemium prorsus diversum est ab edito.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Ὑπόθεσις ἐυσεβίου τοῦ παμφίλου ἐις τοὺς ρ̄ν ψαλμὸς.	Argumentum Eusebii Pamphili in CL psalmos.
A. τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν, ἡ δὲ.	T. καὶ ἐν τοῖς προφηταῖς.

†. Prolixius est, quàm in editione, quae desinit, *τινός ἐισιν.* Msc. verò pergit, *ἐν τῇ ἑβραικῷ βίβλῳ κ. τ. λ.* At in nova SS. PP. collectione Montfauconiana hoc fragmentum est prooemii Eusebii in psalmos.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὰ δ̄ διαψάλμ.	Eiusdem in quatuor diapsalmata.
A. ἔγραψαν τὰ διαψάλματα.	T. ὄντες.... τὸ διάψαλμα.

†. Est in Corderiana et Montfauc. editione vulgatum.

Τοῦ ἀυτοῦ ἑρμηνείαι τινῶν κατ' ἐπιτομὴν ἐις τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν.	Eiusdem expositiones quorundam in epitome in psalmorum inscriptiones.
A. ἑκατὸν πεντήκοντα τυγχάνουσιν.	T. τὸ δὲ ἀυτοῦ, τὸ ἀεὶ.

†. Extant in editione Montfaucaniana SS. PP. citata.

Φύλ. ς.	Fol. 6.
Ἐις πόσα διήρηται ἡ καθόλου τῶν ψαλμῶν ὑπόθεσις;	In quaenam divisum est universum psalmorum argumentum?
A. ἰςέον, ὡς ἡ καθόλου τῶν ψαλμῶν ὑπόθεσις.	T. θεράπευμα τοῖς ὠδυνωμένοις.
Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Περὶ τοῦ προφητικοῦ ἔιδους.	De prophetica specie.
A. ἰςέον δὲ, ὅτι τὸ προφητικὸν.	T. καὶ τῶν ἰουδαίων τὴν ἀποβολήν.
Περὶ τῶν ζ. ἐκδόσεων τοῦ ψαλτήρος.	De VII. editionibus psalterii.
A. ἰςέον δὲ, ὡς ἑπτὰ ἐκδόσεις εἰσί.	T. πρὸς ἀσφάλειαν διακεχρισμένῳ.
Φύλ. η.	Fol. 8.
Ψαλτήριον ὄργανον, ὅπερ καὶ νάβλα. ἀλληλουιά, αἰνεῖτε τὸν ὄντα, ἢ τὸν κύριον, ἢ αἶνος θεοῦ. ψαλμὸς τῷ δαυίδ. Μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ. ἑρμ.	Psalterium organum, quod et nablia vocatur. Alleluja. Laudate eum, qui est, seu dominum, seu laus Deo, psalmus David. Expos.
A. τὸ μακάριος ὄνομα τῆς κατ' ἀρετήν.	T. καταξιωθεῖσι δίδονται.

†. Interpretes sunt Basilius, Diodorus, Chrysostomus, Hesychius, Cyrillus, Origenes, Symmachus, Theodoretus, Isidorus, Athanasius etc. Cuilibet psalmo breve argumentum praemittitur. Prodiere haec scholia in operibus Basilii latine tantum. In codice hoc textus integer habetur in medio et scholia in marginibus charactere minutissi-

mo exarata sunt. Interpretum etiam nomina ponuntur, ita, ut potius catena patrum, quàm Basilii scholia habenda sint. Magnus foliorum chartaceorum numerus recentiori manu suppletus est initio et in fine. Observa, hic etiam haberi scholia in odas seu preces Moysis, Annae, Habacuc, Isaiae, Ionae, trium puerorum, anonymi, Mariae Deiparae, Zachariae, Ezechiae, Manassis, hymnum matutinum, orationem dominicam. In fine hi versus adiecti :

ψάλτιγξ ἔναρθρος μυστικῆς μελῳδίας.
φέρουσα τῷ γράψαντι φέρτατον κλέος,
τῷ δ' ἀναγινώσκοντι ὄφελος μέγα
σωτήριον, χάριν τε τῷ κεκτημένῳ
ἑξήκοντα μὲν κεκτημένη τὰς δόξας,
καθίσματα δὲ δύο δεκάδας φέρει.

Cithara articulata mysticae melodiae
ferens scriptori maximam laudem,
lectori verò utilitatem magnam
animae, possessori verò gratiam,
Sexaginta habens glorias,
Sectiones verò viginti continet.

Codex CCLIII.

Chartaceus, charta crassa, literis minutis et nitidis, in quarto, foliorum numero 166, possessus quondam ab Hartm. Schedel Norimbergensi, mutilus, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἐρωτήματα. τί ἐστὶ προσῳδία, ποία τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς.

Erotemata. Quid est prosodia, qualis extensio scriptae vocis?

†. Sunt haec Erotemata Manuelis Moschopuli. Praeter ista habentur etiam eiusdem canones et de-

clinationis praecepta, reliquis desideratis. Prodiere graece Bas. 1540. 4.

φύλ. ξη. Fol. 68.

Ἄπειμι, absum, ἄπει abes, ἀπέχω, abstineo etc. T. τιτρώσκω, vulnero, ἐκτίνω vibro, καλῶ, voco.

†. Est lexicon latino-graecum.

φύλ. οε. Fol. 75.

Ἀβαρὴς, non gravis, ἀβαρὲς, non grave. T. βραγχίω, raucor, βραγχίων, raucus, βράγχος, raucus.

†. Est item lexicon graeco-latinum mutilum.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος κ. τ. λ. In principio erat verbum etc.

†. Est evangelium secundum Ioannem.

φύλ. ρε. Fol. 105.

· Λιβάνιος εὐμολπίῳ. Libanius Eumolpio.

A. οὐδὲν ἄτοπον παρὰ φίλου. T. μακρὰν ἀποτίνειν ἔδει.

†. Non videtur esse edita, nisi sit apud Reiskium.

φύλ. ριδ. Fol. 114.

Ψῆφος ἐν χαλκηδόνι συνόδου κέφ. κη. Decretum synodi Chalcedonensis, cap. XXVIII.

A. πανταχοῦ τοῖς τῶν ἁγίων πατρῶν. T. ἑαυτὸν ἀναφερομένων.

†. In fine: κωνςαντινουπόλεως ἐπίσκοπον ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς μετὰ τὸν τῆς ῥώμης ἐπίσκοπον, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νέαν ῥώμην, Constantinopolis epi-

scopum honoris praerogativam habere post episcopum Romae, quod nova Roma sit.

φύλ. ρις. Fol. 116.

Μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ. Beatus vir etc.

†. Sunt aliquot psalmi Davidis.

φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Ἐρωτήματα. Quaestiones.

A. ἐις πόσα διῃροῦνται τὰ ἔικοσι. T. οἷον πηλείων, νὸς καὶ ὑβράδιος.

†. Alia manu additum titulo: Fratris Antonii de Massa.

Cod. CCLIV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, in quarto, emptus Constantinopoli a Stephano Gerlachio et bibliothecae Tubinganae insertus, lectus a Martino Crusio 1579, cum lacuna in primis foliis, mutilus, male conservatus, constans foliis 109, Saec. XV, inscriptus.

Τοῦ μακαριωτάτου φιλοσόφου τοῦ καὶ ὕϛερον γεγονότος μητροπολίτου ναυπάκτου κυρ. κωνϛαντίνου τοῦ μανασσῆ σύνοψις χρονικὴ διὰ ϛίχων ἀπὸ κτίσεως κόσμου τὴν ἀρχὴν ποιουμένη καὶ διήκουσα μέχρι καὶ τῆς βασιλείας τοῦ βοτανειάτου κυροῦ νικηφόρου. τὸ προοίμιον πρὸς τὴν σε-

Beatissimi philosophi et postea creati Metropolitae Naupactiensis dom. Constantini Manassis synopsis historica in versibus politicis a creatione mundi incipiens et progressa usque ad imperium dom. Nicephori Botoniatis. Prooemium ad Sebastocratorissam dom.

βασοκρατόρισσαν κυρ. εἰρήνην τὴν νύμφην τοῦ βασιλέως κυροῦ μανουὴλ ἐπὶ τῷ αὐταδέλφῳ αὐτοῦ κυρῷ ἀνδρονίκῳ.

Irenem nurum imperatoris dom. Manuelis ex fratre ipsius domino Andronico.

A. ἡ μὲν Φυλούλης ψυχή.

T. τὰ τῶν γαδείρων πέρα.

†. Extat gr. et lat. cum notis et lectionibus variis in corpore scriptorum Byzantinorum. In codice Electorali etiam scholia marginalia habentur. Primum est ad Heraclii imperium hoc tit. περὶ δὲ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ ἑβδομάδος τῆς τυροφάγου. τοῦτο ἱστορεῖται ἐν τῷ χρονικῷ τοῦ ἀλεξανδρ. οἱ ἐνοικοῦντες ἑβραῖοι ἐν ἱερουσαλήμ. Et haec scholia continuantur usque ad imperium Theophili. — Fini versus unicus adiectus. βίβλος πέφυκα πρὸς λόγους τηροτρόφος. Inferius autem hoc notatum: λείπει ἀπὸ τῆς βασιλείας ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ καὶ ἀπ' ἐκείνου ἄρχεται ὁ χονιάτης κύριος νικήτας ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κυρ. ἰωάννου, καὶ λείπει ἡ βασιλεία κυρ. μανουὴλ τοῦ κομνηνοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κυρ. ἰωάν. — Deest ab imperio Alexii Comneni et ab illo incipit Choniates dom. Niceta ab imperio filii dom. Ioannis, et deest imperium dom. Manuelis Comneni filii dom. Ioannis. — Ad latus M. Crusius haec scripsit: διανέγνων ἐγὼ μάρτινος ὁ κρούσιος ἐν τυβίγγῃ ἀπὸ τῆς κ μηνὸς δεκεβρίου ͵αφοη καὶ ἐτέλεσα ἰανουαρ. ε ἔτει ͵αφοθ. Legi ego Martinus Crusius Tubingae a XX mensi Decemb. 1578. et finivi 5 Ian. 1579. — In primo autem folio manu Gerlachii scriptum: Iussu et sumptibus Illust. Principis Dni Dni Ludovici Ducis Wirtenbergici Dni mei Clementissimi emi chronicon hoc Manassis a Ioanne Malaxo grammatico pretio trium thalerorum A. Dni — 78. in festo palmarum Constantinopoli

nopoli Stephanus Gerlachius Illust. Principis Wirtenbergici D. D. Ludovici alumnus, oratorisque Caesarei in aula Ottomanica D. Danielis Ungnad liberi Baronis in Sonnegk p. Ecclesiastes. In appendice Uffenbachiana tantum legitur: Chronicon Manassis.

Codex CCLV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, initialibus et primo titulo miniato, literis minutis et nitidis, in quarto, habens folia 327, cum lacunis multis et magnis, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ὧδέ εἰσὶ γεγραμμέναι αἱ δυσδιάλυτοι λέξεις τοῦ λόγου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. δεῖ γὰρ τὸν ἀναγινώσκοντα τηρεῖν τὸν ἀναγινωσκόμενον λόγον, εἶτα ἐλθεῖν ἐνθάδε τοῦ ζητῆσαι λέξιν, ἣν οὐκ εἶδα, ὡς. γέγηθα. χαίρω.

Hic scriptae sunt difficiles dictiones sermonis de sancto spiritu. Oportet enim lectorem servare orationem lectam et venire huc quaesiturum dictionem, quam ignorat.

Des. *ἄληκτον ἀκατάπαυστον. ἀτελεύτωτον.*

†. His subiectus est index omnium opusculorum, quae in hoc libro continentur.

Φύλ. α. Fol. 1.

Ἐκ τῶν περὶ ἱεροσύνης λόγων τοῦ χρυσοστόμου καὶ ἑτέρων.

Ex libri Chrysostomi et aliorum de sacerdotio.

A. *εἰς γὰρ τὰ ἐγκεχειρισμένα.*

T. *δέδωκεν αὐτοῖς τοὺς ἄρτους.*

†. Solum Chrysostomus et S. Maximus citantur, reliqui anonymi.

Φύλ. θ. | Fol. 9.

Κανονάριον σὺν θεῷ ἐκτεθὲν παρὰ Ἰωάννου διακόνου μαθητοῦ τοῦ μεγάλου βασιλείου διαγόρευον περὶ πάντων λεπτομερῶς, τῶν τε πάθων καὶ τῶν ἐκ τοῖς προσφόρων ἐπιτιμίων, περὶ τε τῆς ἁγίας κοινωνίας βρωμάτων τε καὶ πομάτων καὶ εὐχῶν λίαν συμπαθέστατον ἔχων τὴν διήγησιν.

Canonarium cum Deo editum a Ioanne Diacono discipulo Basilii M. enuncians de omnibus subtiliter deque passionibus, earumque poenis, de sacrae mensae cibo, potuque, nec. non precibus lenissimam continens expositionem.

Α. τῆς θείας καὶ παναγάθου τοῦ.

Τ. αὐτοῦ ὀνόματι, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Canonarium hoc prodiit Paris. 1651. f. v. Ioan. ieiunatoris canonarium.

Φύλ. κβ. | Fol. 22.

Κεφάλαια περὶ μοναχῶν.

Capita de monachis.

Α. πολλοὶ μοναχοὶ τῷ σχήματι.

Τ. τοῖς λογισμοῖς, ἀλλὰ...

Φύλ. κϛ. | Fol. 26.

Σύνοψις μερικὴ περὶ θεολογίας καὶ περὶ τῆς ἱστορίας παλαιᾶς.

Synopsis particularis de theologia et historia veteri.

Α. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ μαθεῖν γράμματα.

Τ. προσφερόμενος καὶ δεχόμενος.

†. Agitur non tantum de theologia et testamento veteri, sed et grammatica, etymologia et philosophia. Duae autem magnae lacunae occurrunt.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Διήγησις τοῦ ἀββᾶ μακαρίου εἰς ἀποκάλυψιν ψυχῆς, ὅταν ἐξήλθῃ ἐκ τοῦ σώματος.
Narratio abbatis Macarii ad detegendam animam, quando e corpore exierit.

A. διηγήσατο ἡμῖν ὁ μαθητής.
T. ὁδὸν ἡμῖν. δοξάζοντες κ. τ. λ.

†. Alias iste titulus habetur: λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς δικαίων, καὶ ἁμαρτωλῶν τὸ, πῶς χωρίζονται ἐκ τοῦ σώματος καὶ πῶς εἰσιν. Sermo de exitu animae iustorum et peccatorum, quomodo a corpore separentur et quomodo sint. Guil. Caveus edidit in histor. literaria Macarii nomine. At in manuscripto Vindobonensi tribuitur Alexandro Ascetae eius discipulo. Id quod et initium confirmat. Caeterum iste Macarius Alexandrinus iunior audit.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Περὶ ἀληθείας,
De veritate.

A. μακάριος, ὃς ἐν ἀληθείᾳ κ. τ. λ.
T. τὴν ἀλήθειαν δούλευον.

Φύλ. ξε. Fol. 65.

Περὶ ψεύδους.
De mendacio.

A. ἄθλιος δὲ καὶ ταλαίπωρος.
T. ἡμῶν δόλος πώποτε.

Θαῦμα γενόμενον ἐν ἀφρικῇ τῇ πόλει καρταγένῃ.
Miraculum factum in Africana urbe Cartagene.

A. ἐν τοῖς χρόνοις ἠρακλείου.
T. ὀδυρόμενος πάλιν ἐκοιμήθη.

†. Est de mortuo in vitam revocato ad poenitentiam agendam.

Φύλ. ξς. Fol. 66.

Λόγος καὶ νουθεσία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ περὶ μνησικακίας.

Sermo et admonitio sancti Ioannis Damasceni de iniuriarum memoria.

A. ἀκούσατε ἀδελφοί μου λόγον.

T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν: χάριτι κ. τ. λ.

†. In operibus eius gr. lat. editis hunc sermonem non inveni. Agitur quidem in sacris parallellis de iniuriarum memoria; sed hoc longe aliud est.

Φύλ. ξθ. Fol. 69.

Ὀπτασία πάνυ ὠφέλιμος κοσμᾶ μοναχοῦ.

Visio valde utilis Cosmae monachi.

A. ἐν ἔτει τρὶς καὶ δεκάτῳ τῆς βασιλείας κ. τ. λ.

T. τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν.

†. Notatur dies V. mensis Octobris. At nec inter elogia sanctorum, nec alibi quidpiam de ea inveni.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ς̅ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ.

Eiusdem mensis sexto memoria sancti apostoli Thomae.

A. οὗτος πάρθοις καὶ μήδοις, πέρσαις.

T. καὶ εὐλογῶν τὸν θεόν.

†. Praemissum hoc epigramma: ὁ χεῖρα πλευρᾷ σῇ βαλεῖν ζητῶν πάλαι, πλευρὰς ὕπερ σου νύττεται θωμᾶς λόγε. δούρασιν οὐτάσθη θωμᾶς μακροῖσιν ἐν ἕκτῃ. In indice vitarum a Fabricio edito tom. VI et IX. hic sermo non occurrit.

φύλ. οζ. Fol. 77.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ. μνήμη τοῦ ἁγίου μεγάλου μάρτυρος ἀρτεμίου.

Eiusdem mensis XX memoria sancti magni martyris Artemii.

Α. οὗτος ὁ μακάριος ἀρτέμιος δοῦξ.

T. ὁ γὰρ ἐζήτεις, ἔλαβες.

†. Praemissum hoc epigramma:

τμηθεὶς ἀνῆλθες εἰς ὑπέρλαμπρον κλέος
ὁ πάντα λαμπρὸς ἀρτέμιος ἐν βίῳ.
εἰκάδι ἀρτέμιος πυκινόφρων αὐχένα τμήθη.

Hoc inter alia eiusdem Artemii elogia a Fabricio allata non reperitur.

φύλ. οθ. Fol. 79.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μακαρίου τοῦ ῥωμαίου διήγησις ὠφέλιμος.

Eiusdem mensis XXXIII memoria sancti patris nostri Macarii Romani narratio utilis.

Α. τρεῖς τινες ἡγιασμένοι.

Τ. κατὰ τὸν ἅγιον μακάριον.

†. Fabricius nullam huius mentionem facit.

φύλ. πγ. Fol. 83.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιςρατήγου μιχαὴλ καὶ τῶν ἐννέα ταγμάτων.

Eiusdem mensis VIII congressus Archangeli Michaelis et IX ordinum.

Α. Μιχαὴλ ὁ διαπρεπέςατος ταξιάρχης.

Τ. καὶ χάριτος καταξιωθῆναι.

†. Praemissum hoc epigramma:

ἐβουλόμην σοι μιχαὴλ ἆσμα πρέπον ασαι πρεπόντως.
ἀλλ' αὐλὸν οὐκ ἔχω ἐπάξιόν τι ταγμάτων τῶν ἐννέα.

τίς γὰρ ἂν γόνος φθέγξαιτο μηνῶν ἐννέα
ὀγδοάτῃ οὐρανιοίω κυδαίνει τάγματος ἀρχόν.

Nec hoc inter elogia a Fabricio recensita inveni.

φύλ. πδ.	Fol. 84.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ια̅ τοῦ ἁγίου μάρτυρος μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ κοτυαείῳ.	Eiusdem mensis XI sancti martyris Menae in Cotyaeo.
A. οὗτος ἦν ἐπι τῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ.	T. εἰς τὰ ἴδια χαίροντες.

†. Praemissum epigramma: *Ἄιγυπτος ὄντως εἰ τέκει, τείκτει μέγαν. τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο μῆνας δεικνύει. μῆνας ἐνδεκάτῃ ξίφος ἔτλη γηθόσυνος κῆρ.* Plura de hoc Mena afferuntur elogia in Fabricio. Hoc autem deest.

φύλ. πη.	Fol. 88.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ̅ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου.	Eiusdem mensis XIII sancti patris nostri Ioannis, archiepiscopi Constantinopolis, Chrysostomi.
A. οὗτος ὁ μέγας φωστήρ.	T. καὶ τῆς κινήσεως ἔστη.

†. Praemissum epigramma: *Βύσας ὁ χρυσοῦς ἰωάννης τὸ στόμα, ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα. ἀμφὶ τρίτην δεκάτην τ' ἐσίγησε χρύσεα χεῖλη.* Nec istud inter elogia citata reperitur.

φύλ. πθ.	Fol. 89.
Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ τιμίου καὶ ἁγίου λειψάνου αὐτοῦ γέγονεν ἰανουαρ. κζ.	Restitutio pretiosarum et sanctarum reliquiarum facta est Ian. XXVII.
A. ἀνακομιδὴ τοῦ τρισμάκαρος.	T. ἄνεχε πρὸς τὸν θεόν.

†. Praemisso hoc epigrammate:
Νεκρὸς καταίρεις ἰωάννη τῷ θρόνῳ,
Ἀλλ' ἐν θεῷ ζῶν πᾶσιν εἰρήνη λέγεις
Ἄπνοον ἑβδομάδη κομίσας δέμας εἰκάδι.
Nec de illa quid memoratum.

φύλ. ϟδ. Fol. 94.

Νοεμβρίῳ δ. διήγησις εἰς τὸν θρῆνον τοῦ προφητοῦ ἱερεμίου περὶ τῆς ἱερουσαλὴμ καὶ περὶ τῆς ἀναλώσεως ταύτης καὶ τῆς ἐκστάσεως ἀβιμελὲχ.

Novemb. IV. Narratio de lamentatione Ieremiae de Ierusalem et de eius interitu et de ecstasi Abimelechi.

Α. ἱερεμίας οὗτος ὁ μέγας προφήτης.

Τ. προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Nihil de hoc in elogiis Fabricii.

φύλ. ρβ. Fol. 102.

Μηνὶ ἰανουαρ. κη. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν παλλαδίου.

Mensis Ianuarii XXVIII. memoria sancti patris nostri Palladii.

Α. οὗτος ὁ μακάριος ἐν ὄρει τινί.

Τ. τυγχανόντων ὠφέλειαν.

†. Praemissum hoc epigramma: κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ παλλάδιος τῷ πόλῳ. Inter elogia sanctorum Fabriciana non recensetur.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰακώβου τοῦ ἀσκητοῦ.

Eodem die memoria sancti patris nostri Iacobi Ascetae.

Α. οὗτος ὁ ὅσιος πᾶσι τοῖς βιωτικοῖς.

Τ. μετὰ θάνατον ποιήσας θαύματα.

†. Praemissum epigramma: Ἀπῆλθε σαρκὸς ὥσπερ ἐκ τινὸς πάγης ὁ σαρκὸς ἰάκωβος. ὀυχ ἀλοὺς πάγαις. Nec inter Fabricii vitas sanctorum est.

φύλ. ρδ. Fol. 104.

Μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ χριϛοῦ ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν ἐφέσῳ τελειωθέντων τῶν ἐπὶ δεκίου τοῦ βασιλέως καὶ ἀναϛάντων ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ ἐυσεβοῦς βασιλέως τοῦ μικροῦ.

Martyrium sanctorum et gloriosorum Christi VII puerorum Ephesi mortuorum sub Decio imperatore et resurgentium sub Theodosio pio imperatore iuniore.

A. βασιλεύων δέκιος τῆς ῥωμαίων.

T. νεκρῶν, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

†. Differt ab edito apud Surium XXVII. Iul.

φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Περὶ τῶν ἁγίων νηϛείων τοῦ ἁγίου δωροθέου.

De sacris ieiuniis sancti Dorothei.

A. ἐν τῷ νόμῳ προσέταξεν ὁ θεός.

T. ἐυχαῖς τῶν ἁγίων, ἀμήν.

†. Sanctus hic Dorotheus Archimandrita doctrinas XXV. de vita recte instituenda scripsit, quarum haec est XV. Extat hoc opus in auctario Ducaeano et in bibl. SS. PP.

φύλ. ρκη. Fol. 128.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοϛόμου ἐις τὸν φαρισαῖον καὶ τὸν τελώνην.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi in pharisaeum et publicanum.

A. ὁι πόῤῥωθεν τοὺς λειμῶνας.

T. χάριν, ἀυτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

φύλ.

Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν.	Eiusdem sermo in filium prodigum.
A. ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ.	T. κυρίου, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extant cum versione Ducaei.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου ὁμιλία περὶ νηστείας.	Sancti patris nostri Basilii M. homilia de ieiunio.
A. παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς.	T. εὐφροσύνης, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus.

Φύλ. ρν.	Fol. 150.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ νηστείας.	Eiusdem homilia de ieiunio.
A. σαλπίσατέ φησιν ἐν νεωμηνίᾳ.	T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ. Ibidem.
Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ, πρόσεχε σεαυτῷ.	Eiusdem homilia in id: attende tibi ipsi.
A. τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν.	T. προσέχῃς θεῷ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ. Ibidem.
Φύλ. ροϛ.	Fol. 176.
Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ εἰς τὸν ϛ ψαλμ. ῥηθεῖσα εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν νηστειῶν.	Anastasii monachi in sacro monte Sina in sextum psalmum dicta in ingressu ieiuniorum.
A. πρέπουσαν τὴν τῶν νηστειῶν.	T. ἀξιωθῶμεν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Est de duabus homiliis in eundem psalmum prima et extat in Combefisii auctario novo et alias.

φύλ. ρϟγ.	Fol. 193.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου λόγος περὶ ἐλεημοσύνης.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi archiep. Constantinop. sermo de eleemosyna.
A. οἱ λειμῶνες ἔχουσιν ποικίλα.	T. ἐπιτυχεῖν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat, et est dubium, an sit Chrysostomi.

φύλ. σα.	Fol. 201.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ νηςείας.	Eiusdem de ieiunio.
A. καλὴ ἡ νηςεία, καλή.	T. ἀπολαύσωμεν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Est dubium, an sit Chrysostomi.

φύλ. σς.	Fol. 206.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς ἐργάτας.	Eiusdem sermo de operariis.
A. ὁρῶ τῇ ποίμνῃ τῶν εὐσεβῶν.	T. γενηθήτω ὑμῖν. αὐτῷ κ. τ. λ. Ibidem.

φύλ. σιθ.	Fol. 219.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ.	Eiusdem sermo in id, exiit seminans seminare semen suum.
A. ὥσπερ ἀνθρώπων ἄρουρα.	T. πλήρωσεν, ἐν χῷ κ. τ. λ. Non inveni ibidem.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀναςασίου τοῦ ἁγίου ὄρους σινᾶ λόγος ἐις ἀδελφοὺς ἐν χῷ κεκοιμημένους.

Sancti patris nostri Anastasii sancti montis Sinâ sermo de fratribus in Christo mortuis.

A. τί τοῦτο σήμερον, ἀγαπητοί.

T. δυσωπῆσαι καὶ τῆς βασιλείας κ. τ. λ.

†. Ineditus adhuc.

Φύλ. σλς. Fol. 236.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογήτου θεοδώρου ἡγουμένου τῶν ςουδίου λόγος ἐις τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ςαυροῦ ἐν τῇ μεσονηςίμῳ.

Sancti patris nostri et confessoris Theodori, Praepositi Studii, in adorationem pretiosae et vivificae crucis in media quadragesima.

A. ἀγαλλιάσεως καὶ ἐυφροσύνης ἡμέρα.

T. ἅπαντας, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat in operibus Gretseri Ingolstadii 1600. 4. tom. II. p. 287.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἐφραῖμ λόγος ἐις τὸν ςαυρὸν καὶ περὶ μετανοίας καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ κυρίου.

Sancti patris nostri Ephremi sermo in crucem et de poenitentia et de secundo domini adventu.

A. πᾶσα ἑορτὴ καὶ πρᾶξις.

T. προσκύνησις καὶ μεγαλοπρεπεία κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus.

Φύλ. σνα. Fol. 251.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ. τοῦ χρυσοςόμου

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi sermo

λόγος τῷ σαββάτῳ τῆς πεντηκοςῆς ἐις τοὺς κοιμηθέντας. | sabbato pentecostis in mortuos.

A. οἱ προφῆται μὲν τὸ ἀξιόπιςον. | T. ἰῦ χῦ, μεθ' ὃυ κ. τ. λ.

†. Est eadem cum homilia VIII. in 1. ad Thessalonicenses.

Φύλ. σνθ. | Fol. 259.

Τοῦ ἀυτοῦ λόγος λεγόμενος τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. | Eiusdem homilia dicta dominica sanctorum omnium.

A. ἐξ ὃυ τὴν ἱερὰν πανήγυριν. | T. ἰῦ χῦ, δι' ὃυ καὶ μεθ' ὃυ κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. σξς. | Fol. 266.

Μηνὶ ἰουν. λ. ἡ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων καὶ μεγάλων ιβ ἀποςόλων. | Mensis Iunii XXX congregatio sanctorum et gloriosorum XII apostolorum.

A. ὁ μακαριώτατος δαβὶδ ὑπὸ τοῦ. | T. καὶ τὰ μὲν ἕως τοσοῦτον.

†. Praemissum epigramma: τιμῶ θεόπτας δώδεκα χριςοῦ φίλους, ἥρωας ἄνδρας καὶ θεοὺς τολμῶ λέγειν. δώδεκα ἐυκλέεας τριακοςῇ ἀγείρει μύςας. — Inter citata sanctorum elogia non habetur.

Φύλ. σπβ. | Fol. 282.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγος ἐις τὴν ἁγίαν πεντηκοςήν. | Sancti patris nostri Gregorii Theologi oratio in sacram pentecosten.

A. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα. | T. ἀγαλλιάσει, μεθ' ὃυ κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus.

Φύλ. σϟβ. Fol. 292.

....

A. ὁρῶν σήμερον τὸν ἁγιώτατον. T. ἀξίωσον, ὅτι σοι κ.τ.λ.

†. Est sermo in festum B. V. M., cuius autem sit, ignoro, desiderato titulo. In fine fit imploratio pro imperatore contra Agarenos.

Φύλ. σϟη. Fol. 298.

Πρᾶξις τοῦ ἁγίου νικολάου ἀρχιεπισκόπου μύρων λυκίας. Gesta sancti Nicolas, archiepisc. Myrensis in Lycia.

A. ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ βασιλέως κωνσαντίνου. T. αὐτῶν σωτηρία, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat etiam Msc. in bibliotheca Vindobonensi. Fabricius tom. IX. p. 127. idem initium adfert de quodam Nicolao, quem et eundem et idem esse ex initio colligo.

Φύλ. τδ. Fol. 304.

Περίοδοι τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ. Curationes sanctorum anargyrorum Cosmae et Damiani.

A. τοῦ κῦ ἡμῶν ιῦ χῦ βασιλεύοντος. T. τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν, ὅτι σου κ. τ. λ.

†. Dicuntur anargyri seu pecuniae abstinentes. Nil enim pro curationibus accepere. Est hoc opusculum ineditum et in aliis etiam bibliothecis asservatum.

Φύλ. τθ. Fol. 309.

Περὶ ἰωσήφου τοῦ ἑβραίου τῇ ἐπισήμῃ ἰατροῦ. De Iosepho hebraeo arte medico.

A. οὗτος ὁ ἰώσηφ ἀρισεύων ἐν τῇ τέχνῃ. T. εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ κῦ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Claruit tempore Basilii, qui eum in fide Christiana erudivit et baptizavit. Inter Fabriciana elogia non habetur.

φύλ. τια. — Fol. 311.

Περὶ τῆς γυναικὸς τῆς ἁμαρτωλῆς.

De muliere peccatrice.

Α. γυνή τις πλούτῳ καὶ εὐγενείᾳ.

Τ. προσερχομένων αὐτῷ, ἀμήν.

†. Nil de illa inveni.

φύλ. τιδ. — Fol. 314.

Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν κν̄ ἡμῶν ἰν̄ χν̄ ἐπὶ αὐχμοῦ καὶ ἀνομβρίας. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Canon precatorius ad dominum nostrum Iesum Christum in siccitate terrae. Cuius acrostichis est.

Α. δίδου ὑετὸν τῇ γῇ διψώσῃς, σῶτερ.

Τ. σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τωπα. (πάπᾳ)

†. Post cantatum canonem sequuntur preces, quarum una esse dicitur Philothei patriarchae Constantinopolitani. Sequuntur versiculi cantati in litania ordine alphabetico cum orationibus.

Codex CCLVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, in quarto, constans foliis 495, valde mutilus, Saec. XIV, optime conservatus et inscriptus.

Σύνταγμα γενναδίου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας ἐκ διαφόρων χρήσεων ἀναντιῤῥήτων τῆς θείας γραφῆς

Syntagma Gennadii, archiepiscopi Bulgariae, ex variis argumentis manifestis divinae scripturae

τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἀνάτρεπον καὶ κατάβαλον τὴν λατινικὴν δόξαν.	tam veteris, quàm novi testamenti refellens latinorum sententiam.
A. οἱ περὶ θεοῦ λόγοι οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν.	T....

† Cum de Gennadio Bulgariae archiepiscopo nihil constet, praecipua huius Syntagmatis exscripsi, uti sequuntur. Ex orthodoxae fidei editione S. Damasceni. Ex capitibus Damasi Papae ad Paulinum S. Diadochi. Ex cap. 2. theologiae Dionysii M. Ex Athanasii M. sermone, qui incipit: Iudaismus. Ex panopliae dogmaticae tit. XII. Ex encyclica eius epistola. Ex synodo sub Photio facta. Ex Gregorii Nysseni sermonibus. Ex S. Ioanne Carpathio. Ex S. Epiphanii Cyprii sermone de fide. Ex S. Cyrilli expositione fidei. Contra azyma. Suspicor, non in his solum consistere hoc syntagma, sed et sequentia huc pertinere.

φύλ. λζ.	Fol. 37.
Ἐπιστολὴ Ἰωάννου πρὸς Φώτιον πατριάρχ. κωνσαντ.	Epistola Ioannis ad Photium patriarcham Constantinop.
A. οὐκ ἀγνοεῖν συμβαίνειν ἡμᾶς.	T. καὶ αὐτη ἀπολήψεται. ἔρρωσο κ. τ. λ.
φύλ. λθ.	Fol. 39.
Περὶ τῆς παναγίας, ὅπως γέγονε καὶ διὰ τί.	De sanctissima, quomodo et per quid.
A. μετὰ δὲ τὴν τοῦ κῦ ἡμῶν.	T. εἰς οὐρανοὺς μεταβέβηκεν.
Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐφέσου κυρ. μάρκου	Sanctissimi metropolitae Ephesi dom. Marci

τοῦ εὐγενικοῦ πρὸς τὸν εὐλαβέςατον πρεσβύτερον κύριον γεώργιον.

A. τοῦ θεοῦ δέομαι, ὅπως ὑγιαίνει.

Eugenici ad Georgium Presbyterum.

T. ἐκείνων ἀναισχυντίαν ἔγραψα.

†. Hanc apud Fabricium memoratam non inveni.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Στιχῆρα εἰς τόν ἅγιον γρηγόριον ἀρχιεπίσκοπον θεσσαλονικ. τὸν παλαμᾶ τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐφέσου κυρ. μάρκου τοῦ εὐγενικοῦ ἦχος δ. ὁ ἐξ ὑψίςου κληθεὶς.

A. ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἡγιασμένος.

Versiculi in sanctum Gregorium archiepisc. Thessalonic. Palamam compositio sanctissimi metropolitae Ephesi dom. Marci Eugenici. Echus 4. Ex altissimo vocatus.

T. καὶ ἡμᾶς πρέσβευε.

†. Hos Marci Ephesini versiculos Fabricius in sua bibliotheca graeca non memorat.

Ἀπόδειξις ἐκ τῶν ἁγίων πατρῶν κανονικὴ, πῶς οἱ τῆς παλαιᾶς ῥώμης ἐξ ἡμῶν τῶν γραικῶν ἀπεῤῥάγησαν καὶ τῆς ἀποςολικῆς ἐξέπεσον παραδόσεως.

A. οὐδὲν ὅυτως μεῖζον δεινὸν.

Demonstratio ex sanctis patribus canonica, quomodo veteris Romae Christiani a nobis graecis avulsi sint et apostolica exciderint traditione.

T. κληρονόμοι γενώμεθα, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Περὶ τῆς τῶν λατίνων πάλιν αἰτίας, ὅποτε ἀπέςη-

De causa rursus Latinorum, quando ab orthodoxis

σαν τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων. — doxis dogmatis recessere.

A. κατὰ ποῖον καιρὸν καὶ πότε. — T. ποιοῦντες τῶν θείων κανόνων.

Φύλ. μθ. — Fol. 49.

Τοῦ ἁγίου τοῦ ἐφέσου κυρ. μάρκου τοῦ ἐυγενικοῦ συλλογιςικὰ κεφάλαια κατὰ τὴν ἅιρεσιν τῶν λατίνων. — Sancti Ephesini dom. Marci capita syllogistica contra Latinorum haeresin.

A. ἐι οὖν συνάπτεται πατὴρ καὶ ὑιός. — T. πνευματομάχοις, ἔῤῥωσθε κ. τ. λ.

†. Sunt capita VIII, quorum initium cum initiis a Fabricio allatis non convenit.

Φύλ. νβ. — Fol. 52.

Ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἁγίων πατρῶν τῆς ἁγίας ὀικουμενικῆς η̄ συνόδου. ἔχει δὲ ὅυτως. — Ex actis sanctorum patrum sanctae oecumenicae VIII synodi. Sic autem habet.

A. βασιλεύοντες ὁι ἐυσεβέςατοι βασιλεῖς. — T. ἐιρηνοποιοῦ θεοῦ ἡμῶν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. ξα. — Fol. 61.

Νουθεσία τινὸς θεοφόρου ἁγίου πνευματικοῦ πατρὸς ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ πρὸς πνευματικὸν ἀυτοῦ τέκνον. ἐπιςολή. — Exhortatio sancti cuiusdam spiritualis patris in monte sacro ad spiritualem eius filium. Epistola.

A. ἐπειδή περ διὰ τὸν φόβον. — T. τυχεῖς, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ξε. — Fol. 65.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκό- — Sancti patris nostri Ioannis archiepiscopi Con-

του κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου. ἐκ τοῦ, πῶς ἔλαβεν ὁ ἀδὰμ τὴν ψυχὴν, ὅτε ἐπλάσθη.

stantinopol. Chrysostomi. Ex illo, quomodo Adam animam accepit, cum formatus fuit.

A. πολλοὶ ἐνόμισαν, ὅτι τὸ ἐμφύσημα.

T. τὸ δὲ πνεῦμα τὴν οὐράνιον.

φύλ. ξζ.

Fol. 67.

Τίνες αἱ ἄιτιαι τῶν καθ' ἡμῶν λυπηρῶν.

Quaenam sunt causae nostrarum calamitatum.

A. ἐι τις τὰς ἐπαγομένας ἡμῖν.

T. παιδεύει τοὺς ἑαυτοῦ.

φύλ. ο.

Fol. 70.

Τὰ αἰτιάματα τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας, ὅσα περ δόγματα καὶ γραφὰς καὶ τοιαῦτα.

Errores ecclesiae latinae, quae eius dogmata, scripta et eiusmodi.

A. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἐκ μόνου.

T. εἰσιν ὀρθόδοξοι χριςιανοί.

†. Scribendum foret pro: καὶ γραφὰς, καὶ περὶ τροφὰς, et de cibis.

φύλ. πε.

Fol. 85.

Ἐπιφανίου πατριάρχου κωνςαντιν. πολ. περὶ τοῦ πῶς καὶ τίνι τρόπῳ ἐχωρίσθησαν ἡμῶν οἱ λατῖνοι καὶ ἐξεβλήθησαν τῶν πρατείων αὐτῶν καὶ τῶν διπτύχων.

Epiphanii patriarchae Constantinopolitani de eo, quomodo Latini separati sint et quomodo primatu et diptychis suis exciderint.

A. ἦν ὁ ἐν τῇ ἑβδόμῃ συνόδῳ ἀδριανός.

T. ἀναφανδὸν, ὡς αἱρετικούς.

†. Allatius ex hoc non nulla protulit contra Creygthonum p. 377—571.

φύλ. πζ.	Fol. 87.
Διάλεξις μητροπολίτου θεσσαλονικῆς γενομένη πρός τινα ἰταλόν. περὶ τοῦ πνεύματος ἐπιχείρημα α.	Disputatio metropolitae Thessalonicensis cum quodam Italo. De spiritu epichirema I.
A. ἐκ τῆς διαλέξεως τῆς κατὰ πρόσταξιν.	T. καὶ ἐκκλησιαστικοῦ δόγματος ἔγραψε.

†. Est Basilii Achrideni disputatio cum Henrico, episcopo Beneventano, conscripta a Niceta monacho. Extat etiam in codice Vindobonensi, cuius tamen initium aliquantum differt.

φύλ. ϟ.	Fol. 90.
Τί δέ σοι καὶ περὶ τῆς ἀῤῥήτου τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως ἀποκριθείης ἐγώ.	Quid tibi et de processione sancti spiritus ineffabili responderem?

†. Est anonymi tractatus ex variis sanctis patribus conscriptus, cui similis subiicitur: καὶ ἄλλος ῥυτω. τὸ πεφυκὸς δίδωσι τὸ ἀρχαιότητι διάφερον αἰδοῦς εἶναι ἄξιον. ἡμῖν δὲ. Desinit: ἐκ μόνου τοῦ πατρός.

φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Μηνὶ μαρτίῳ ιζ. ἡμέρα γ. συνέλευσις ζ. ὁ ἐφέσου.	Mensis Mart. die III. sessio VII. Ephesius.
A. ἡ ἡμετέρα πίστις οὐκ ἐξ ἀνθρώπων.	T. ὁμολογουμένων αὐτὰ ἀπεδείκνυμεν.

†. Non est sessio VII, sed XXIII. concilii Florentini.

Φύλ. ριη. — Fol. 118.

Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐφέσου κυρ. μάρκου τοῦ ἐυγενικοῦ.

A. ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιταγὴν καὶ τὴν χρείαν.

Sanctissimi metropolitae Ephesi, dom. Marci Eugenici.

T. ἕνωσιν ὀυ παρεδεξάμην.

†. Est hic libellus, in quo exponit, quid de sacrosancta synodo Florentina sentiat. Extat cum responsione Iosephi Methonensis episcopi in Harduini act. conc. tom. IX. p. 549.

Φύλ. ρκγ. — Fol. 123.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐκτεθεῖσα ἐν Φλορεντίᾳ κατὰ τὴν πρὸς λατίνους γενομένην σύνοδον.

A. ἐγὼ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι δόγμασιν.

Eiusdem confessio verae fidei edita in concilio Florentino.

T. ἀποφερόμενος τὴν ἐυσέβειαν.

†. Nec in graecis, nec latinis concilii Florentini actibus, nec alii adhuc edita est.

Φύλ. ρκζ. — Fol. 127.

Τοῦ ἀυτοῦ. ὅτι ὀυχ, ὡς νομίζουσιν ὁι τὰ πλεῖστα καινότομοι λατῖνοι ἐν τῇ ἱερᾷ μυσταγωγίᾳ τελειοῦσι τὰ θεῖα δῶρα, τὰ δὲ δεσποτικὰ ῥήματα παρὰ τοῦ ἱερέως λεγόμενα. ἀλλ' ἡ τῆς ἐυχῆς δύναμις μετὰ ταῦτα, καθὼς ἡ ἡμετέρα ὀρθόδοξος ἐκκλησία δοξάζει.

A. ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων.

Eiusdem, quod non, sicut innovantes plurima Latini existimant, in sacrificio missae perficiantur divina dona verbis dominicis a sacerdote prolatis, sed virtute orationis subsequentis, quemadmodum nostra orthodoxa ecclesia censet.

T. καὶ τῆς εἰς βάθος πωρώσεως.

†. Extat graece ad calcem liturgiarum SS. Iacobi, Basilii et Chrysostomi p. 138. Paris. 1560. f. et latine in liturgicis cl. de Scinctes. Antwerp. 1562. 8. p. 82.

Φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν κυρ. γεώργιον τὸν σχολάριον.	Eiusdem ad dom. Georgium Scholarium.
Α. ἐνδοξότατε — ὅσης ἡμᾶς ἐνέπλησας.	T. ἀνιαροῦ συναντήματος.

†. Est epistola inedita, qua eum reprehendit, quod ad Latinos deflexerit. Cangius in glossario graeco p. 1281. plura huius epistolae adducit, quibus ostendit, Georgium Scholarium modo Graecis, modo Latinis favisse.

Φύλ. ρλϛ. Fol. 136.

Τοῦ αὐτοῦ λύσεις πρός τινα ἀπορήσαντα τὰς παρούσας ἀπορίας. ἐρώτησις. ποίου σχήματός ἐστιν ὁ θεός.	Eiusdem solutiones dubiorum a quodam propositorum. Quaestio. Qua forma est Deus?
Α. ὁ θεὸς σχῆμα οὐκ ἔχει.	T. εἰς τὰς ἀπεράντους κολάσεις.

†. Sunt plures quaestiones 1. de forma Dei, de coelo, quid sub terra sit, de Christo, de daemone, de paradiso, de supplicio, de animalibus, de bono et malo, de homine, de morte, de tentationibus, de iustis et peccatoribus, de consummatione saeculi, de elementis, de animis iustorum et peccatorum. Fabricius harum quaestionum mentionem non facit.

Φύλ. ρμγ. Fol. 143.

Ἐκλογὴ καὶ συγκρίσεις ποιητῶν, ῥητόρων, φιλοσό-	Selectio et comparatio poetarum, rhetorum, phi-

φων καὶ θεολόγων κατὰ δωδεκάδας.

A. ὅμηρος, πίνδαρος, ἡσίοδος.

losophorum et theologorum per duodecim.

T. καὶ ἰωάννης ὁ δαμασκηνός.

Τῷ θειωτάτῳ καὶ εὐλαβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν κυρ. ἰῶ. τῷ παλαιολόγῳ, ὁ εὐτελὴς καὶ ἐλάχιστος ἐν ἱερομοναχοῖς θεοφάνης ὁ ἐν τῷ βουνῷ τῆς μονοβύζου τῷ ἐν τῇ νήσῳ ἴμβρῳ.

A. ἀπολειφθείη ὅυ τις ἂν οἶμαι τῶν ἁπάντων.

Divinissimo et piissimo imperatori nostro dom. Ioanni Palaeologo vilis et minimus Hieromonachorum Theophanes in colle Monobyzi sito in insula Imbro.

T. εἶναι χριστιανὸς ὀρθόδοξος.

†. Huius Theophanis epistola ad Ioannem Palaeologum nullibi allegatur. Eius verò argumentum est de dogmatis concilii Florentini, tanquam orthodoxae fidei contrariis.

φύλ. ρμϛ. Fol. 146.

Τοῦ αὐτοῦ σύνταγμα.

A. τὴν καθ' ἡμᾶς τῶν χριστιανῶν εὐσέβειαν.

Eiusdem syntagma.

T. καὶ τὸ ὕδωρ ἄφη.

†. In fine sequens nota habetur: *ταῦτα γὰρ πρὸς τὸν ἐφέσου ἐπέμφθησαν παρὰ τοῦ τιμιωτάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κυρ. θεοφάνους τοῦ ἐν τῇ νήσῳ ἴμβρῳ ἐν τῷ βουνῷ τῆς μονοβύζου ὄντος τοῦ ἁγίου τοῦ ἐφέσου τοτε ἐν κωνσταντινουπόλει, ἵνα προσκομίσῃ τῷ βασιλεῖ, ἐι ὅυτω φάνωσιν ὀρθὰ τὰ γραφέντα, ἃ καὶ δεξάμενος ὁ ἅγιος ὀυ μόνον ἐπαίνεσεν αὐτὰ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀντέγραψε πρὸς ἐκεῖνον ταῦτα.* Haec enim ad Ephesium missa erant a venerabili Hieromonacho dom. Theophane, agente in insula Imbro in colle Monobyzi, cum sanctus Ephesius tunc Constantinopoli moraretur, ut traderet imperatori, si recte scripta viderentur. Quae recepta sanctus non solum laudavit, sed et ista ad eum rescripsit.

Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ ἐφεσίου πρὸς Θεοφάνην.	Ephesii ad Theophanem.
Α. τιμιώτατε — τὴν γραφὴν τῆς ἁγιωσύνης.	T. εἴησαν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν.

†. Haec epistola Marci Ephesii ad Theophanem Hieromonachum nullibi memoratur.

Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Τοῦ ἁγίου μαξίμου ἐπιστολὴ πρὸς κυρ. μαρῖνον πρεσβύτερον κύπρου.	Sancti Maximi epistola ad dom. Marinum Cypri presbyterum.
Α. νόμῳ θείῳ κατὰ θεόν.	T. λήγει συνανιπτάμενον.

†. Epistola de processione sancti spiritus extat graece et latine in operibus Maximi confessoris, qua praemissa eruere graecus conatur, sanctum spiritum ex patre et filio non procedere, cum aliud tò per, aliud tò ex esset. Id quod et ex Theologo confirmat.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τὰ κακῶς τυπωθέντα καὶ στερχθέντα κεφάλαια θ.	Capita male decreta et approbata IX.
Α. α ψηφισθέντων τριῶν τινων εἰς μίαν.	T. φίλον μὴ ὄντα τοῦ βασιλέως.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ νύσσης θεολογία.	Sancti Gregorii Nysseni theologia.
Α. μία κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἀποδέδεικται.	T. μὴ διακόπτεσθαι.

φύλ. ρξδ.	Fol. 164.
Τοῦ μεγάλου βασιλείου εἰς τὸ αὐτό.	Magni Basilii in idem.
A. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ ἅγιον πνεῦμα.	T. ἑκάστω, σημεῖον ἐστι.
†. Ex eius epistola ad Gregor. Nyss.	
Τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ζ συνόδου κανὼν α.	Sanctae et oecumenicae synodi VII. canon I.
A. ἀσπασίως τοὺς θείους κανόνας.	T. διαῤῥήδην βοᾷ.
φύλ. ρξε.	Fol. 165.
Τοῦ κυρ. ματθαίου τοῦ βλαστρῆ.	Dom. Matthaei Blastaris.
A. ἄρτι μὲν ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία.	T. τοῦ πνεύματος μύσται καὶ ὑποφῆται.
φύλ. ρξς.	Fol. 166.
Ῥήσεις τῶν ἁγίων ἐκ τοῦ πατρὸς λέγουσαι τὸ ἅγιον πνεῦμα.	Dicta sanctorum, sanctum spiritum ex patre procedere.
A. ὁ μέγας τοιγαροῦν τῆς ἀληθείας.	T. τὴν λέξιν καὶ τὴν διάνοιαν.
φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Ἁι διὰ τοῦ υἱοῦ λέγουσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.	Dicta, sanctum spiritum procedere per filium.
A. ὃυ δέον δὲ, κἀκείνας οἶμαι.	T. ὅυτε μὴν ἐκ τοῦ πνεύματος.
φύλ. ροζ.	Fol. 177.
Περὶ τῶν ῥήσεων, ἃι λέγουσιν ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα.	Dicta, ex filio procedere spiritum.
A. ὁ μέγας ἀθανάσιος ἐν τῇ ἐκθέσει.	T. συντελόντας εἰς δύναμιν.

φύλ.

Φύλ. ρπζ.	Fol. 187.
Πρὸς τοὺς προβαλλομένους τὸ, ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμέν.	Ad proponentes, ego et pater unum sumus.
Α. ἐι γὰρ ὅτι ὁμοούσιος ὁ ὑιός.	Τ. καθ' ὑποβάλλοντας τῷ ἀναθέματι.
Φήλ. ρπθ.	Fol. 189.
Ὅτι δύο ἀρχὰς ἐισάγουσιν ἐξ ἀναγκης ὁι λέγοντες ἐκ τοῦ ὑιοῦ τὸ πνεῦμα.	Quod duo principia inducant necessario dicentes ex filio spiritum.
Α. ἐι δὲ καὶ τοὺς δύο αἰτία.	Τ. τοσαῦτα σχεδόν ἐςι.
Φύλ. ρϟς.	Fol. 196.
Περὶ τοῦ ἀζύμου.	De Azymo.
Α. ἑξῆς δ'ἄν ἐιη θεωρητέον, τὰ τῆς.	Τ. προσανέχειν ἀνέπεισαν.
Φύλ. σιζ.	Fol. 217.
Περὶ τῶν ζ. ὀικουμενικῶν συνόδων.	De VII. synodis oecumenicis.
Α. περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑπτὰ ὀικουμενικαῖς.	Τ. ἐκπορευομένην ὑπόςασιν.
Φύλ. σλα.	Fol. 231.
Ἐπιςολὴ πέτρου ἀρχιεπισκόπου ἀντιοχείας τῆς συρίας διαλαμβάνουσα περὶ ἀζύμων.	Epistola Petri archiepiscopi Antiocheni de azymis.
Α. πολλῆς ἡμῖν ἐυφροσύνης καὶ μεγάλης.	Τ. μνείαν ποιούμενος, ἀμήν.

†. In margine inferiori hoc scriptum: ἐπιςολὴ ἀντίγραφος πέτρου πατριάρχου θεοπόλεως μεγάλης ἀν-

τιοχείας πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἀκυλίας, ἤ τοι βενετίας περὶ τοῦ μὴ ἑαυτὸν ὄιεσθαι πατριάρχην καὶ περὶ ἀζύμων. Epistola responsoria Petri patriarchae Theopolis magnae Antiochiae ad archiepiscopum Aquileiae, sive Venetiarum, ne se patriarcham existimet et de azymis. Lambecius et Pasinus interpretantur ad archiepiscopum Tranensem in Apulia. Extat hoc Petri responsum ad dominicum Gradensem in Cotelerii monumentis tom. II. p. 112. gr. et lat.

Φύλ. σμ. Fol. 240.

Ἐπισολὴ μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνσαντινουπόλεως τοῦ κυρουλαρίου πεμφθεῖσα πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην ἀντιοχείας κυρ. πέτρον.

Epistola Michaelis Cerularii sanctissimi patriarchae Constantinop. missa ad beatissimum patriarcham Antiochenum dom. Petrum.

A. *πρὸ καιροῦ τινος ἀναμαθόντες.*

T. *εὐχομένου ὑπὲρ ἡμῶν.*

†. Adhuc ineditam dicit Fabricius tom. X. p. 226.

Φύλ. σμδ. Fol. 244.

Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ.

Eiusdem ad eundem.

A. *οὐ παύσεταί ποτε τῶν καθ' ἡμῶν.*

T. *εὐχομένην ὑπὲρ ἡμῶν.*

†. Extat haec epistola gr. et lat. in Cotelerii monumentis tom. II. p. 162.

Φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Ἐπισολὴ πέτρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου θεουπόλεως μεγάλης ἀντιοχείας

Epistola sanctissimi patriarchae Theopolis magnae Antiochiae respon-

ἀντιγραφεῖσα πρὸς τὸν πατριάρχην κωνςαντινουπ. μιχαὴλ.

soria ad patriarcham Constantinopol. Michaelem.

A. ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ.

T. ἐιπὼν τὸ περιφρονούμενον.

†. Extat gr. et lat. in Cotelerii monumentis tom. II. Pasinus in suo codice legit initio: ἐπορνεύσατο.

Φύλ. σνς. Fol. 256.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανάσιου ἀλεξανδρ. τοῦ μεγάλου.

Sancti patris nostri Athanasii M. Alexandr.

Τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ δαμασκηνῦ ἐρωτο ἀποκρίσεις λόγος πάνυ ὠφέλιμος περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίςεως τῶν χριςιανῶν καὶ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος καὶ περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἶῦ χῦ.

Sancti Ioannis Damasceni quaestiones et responsiones, sermo valde utilis de fide orthodoxa Christianorum et de sancta et consubstantiali trinitate et de incarnatione domini Dei et servatoris N. J. Ch.

A. τί ἐςὶ θεὸς, θεός ἐςιν οὐσία νοερὰ.

T. ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

†. Sunt hae quaestiones XX. tom. II. operum S. Athanasii p. 335. editae, cum quodam tamen discrimine. Non enim eadem ubique verba adhibentur. Hinc duos titulos esse factos reor, quorum primus auctorem, alter mutatorem proderet. At in Codd. Parisiensibus auctore et titulo carent. Nec erit, qui hos duos tantarum nugarum patres suspicetur.

Φύλ. σξε. Fol. 265.

Γρηγορίου κυπρίου ἀρχιεπισκ. κωνςαντιν.

Gregorii Cyprii archiepiscopi Constantinop.

. A. ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα πρὸ μικροῦ.

T. ἀποῤῥαπίζομεν καὶ ἀποτρέπομεθα.

†. In bibl. Parisiensi iste titulus huius operis est: ἔκθεσις τοῦ τόμου τῆς πίςεως κατὰ τοῦ βέκκου. Expositio de fide contra Ioan. Veccum patriarcham. Prodiit graece apud Bandurium p. 652. edit. Venet. Script. Byzant. Codex verò Electoralis non desinit cum Parisiensi, sed pergit: τὸν μὲν ὑιὸν ἴσμεν ζῶσαν καὶ ἐνυπόςατον σοφίαν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς κ. τ. λ.

Φύλ. σοθ. Fol. 279.

Τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν ἱερομοναχοῖς καὶ πνευματικοῖς καὶ ἐμοὶ ἐν χῷ ποθεινοτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ δεσπότῃ καὶ ἀδελφῷ κυρ. θεοφάνει ὁ ἐφέσου μάρκος. ἰουν. ις.

Sanctissimo Hieromonacho et spirituali patri, mihi que in Christo amatissimo et maxime venerabili domino et fratri Theophanei Ephesius Marcus. Iun. XVI.

A. γίνωσκε, ὅτι μετὰ τὸ ἀπελθεῖν.

T. καὶ τὴν ἀπὸ θεοῦ εὐλογίαν.

†. Inter eius epistolas a Fabricio tom. X. allegatas non numeratur, quin nulla ad hunc Theophanem, qui etiam literatis ignotus fuisse videtur.

Φύλ. σπα. Fol. 281.

Τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τῶν νήσων ὀρθοδόξοις χριςιανοῖς μάρκος ἐπίσκο-

Omnibus ubique terrarum orthodoxis Christianis Marcus episcopus

πος τῆς ἐφεσιων μητροπό-λεως ἐν χῷ χαίρειν.	Ephesi Metropolis in Christo salutem.
A. οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς αἰχμαλωσίαν.	T. τιμὴ καὶ προσκύνησις.

†. Gr. et lat. tom. IX. Harduini act. conc. p. 601. cum responsione Gregorii Protosyncelli.

φύλ. σπζ.	Fol. 287.
Τοῦ ἀυτοῦ λατῖνος ἢ περὶ τῆς ἐν τῷ συμβόλῳ προσθήκης.	Eiusdem latinus, seu de additione in symbolo.
A. θαυμάζω, πῶς ἡμῖν ἐγκαλεῖτε.	T. καὶ τοῖς μετ' ἀυτοὺς παραδοῦναι.

†. Hoc inter opuscula Marci Ephesii loco citato non numeratur et ineditum censetur.

φύλ. σϟ.	Fol. 290.
Τοῦ ἀυτοῦ συλλογιςικὰ κεφάλαια πρὸς λατίνους.	Eiusdem capita syllogistica contra latinos.
A. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρός.	T. ἀρχὰς φύγουσιν.

†. Sunt numero XXXV. et, ut ex initio iudicandum, eadem cum illis, quae habentur in Vindobonensi et Naniano Codd. v. Nesselium et Mingarelli. Alia verò sunt, quae Gregorius Protosyncellus Mamas Melissenus et Bessarion refutarunt.

φύλ. τδ.	Fol. 304.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τῶν ἐμφερομένων τῇ θείᾳ ἐυχῇ ῥημάτων, ἤγουν τοῦ, κύριε ἰησοῦ χριςὲ ἐλέησόν με.	Eiusdem de insertis divinae orationi verbis, scilicet, domine Iesu Christe miserere mei.
A. ὅση μὲν ἡ τῆς ἐυχῆς δύναμις.	T. καὶ θεῷ πλησιάσασιν.

†. Inter opuscula a Fabricio citata non legitur.

Φύλ. τε.	Fol. 305.
Ἐν τῇ ἐξαημέρῳ τοῦ μεγάλου βασιλείου ἐν κεφ. κβ.	In hexaemero Basilii M. in cap. XXII.
A. καὶ γὰρ οἱ περὶ τὸν ἀβραάμ.	T. περιπέσουνται σίκῃ.

†. Sequuntur similia ex Chrysostomo in epistolam ad Romanos et in haec verba. Hodie adhuc in paradiso eris. Et ex Cyrillo cap. LIX. in Lucae evangelium de divite et Lazaro, omnia de resurrectione.

Φύλ. τι.	Fol. 310.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντιν. τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλία περὶ τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ πνεύματος.	Sancti patris nostri Ioann. Chrysostomi archiepisc. Constantin. homilia de sancto et adorando spiritu.
A. χθὲς ἡμῖν ὦ φιλόχριςοι.	T. δοξάζεται, ἀυτοῦ γὰρ κ. τ. λ.

†. Est dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. τλς.	Fol. 336.
Ἀπολογία τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐφεσίου κυρ. μάρκου τοῦ ἐυγενικοῦ ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ ἀυτοῦ ἀυτοσχεδίως.	Apologia sanctissimi Metropolitae Ephesii dom. Marci Eugenici dicta in fine vitae suae ex tempore.
A. βούλομαι πλατύτερον τὴν ἐμὴν γνώμην.	T. καὶ ἐιρήνην τῆς ἐκκλησίας ἀυτοῦ.

†. Videtur eadem esse cum ecphrasi animam agentis a Fabricio citata.

Φύλ. τλζ. — Fol. 337.

Πρὸς τὸν ἄρχοντα τὸν σχολάριον. — Ad Primatem Scholarium.

A. εἰσὶ τινες ὕλαι παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις. — T. τὴν τῆς ἐκκλησίας διόρθωσιν.

Φύλ. τλθ. — Fol. 339.

Ἀπόκρισις τοῦ σχολαρίου. — Responsum Scholarii.

A. ἐγὼ δὲ δεσπότα μου ἅγιε. — T. ἐνπαῤῥησιάστοις ἐντεύξεσιν.

†. Haec Marci Ephesii ultima verba cum Scholarii responsione edidit Renaudotus gr. et lat. ad Scholarii homilias de eucharistia p. 70—75. ut ex nota Fabricii colligo. Ipsae enim ad manus mihi non sunt.

Φύλ. τμβ. — Fol. 342.

Τοῦ τῇ θεοῦ χάριτι εὐσεβοῦς νομοφύλακος ἰωάννου διακόνου τοῦ ἐυγενικοῦ ἀντιῤῥητικὸς τοῦ βλασφήμου καὶ ψευδοῦς ὅρου τοῦ ἐν Φλορεντίᾳ συντεθέντος κατὰ τὴν πρὸς λατίνους σύνοδον. — Dei gratia pii Nomophylacis Ioannis diaconi Eugenici antirrheticus adversus blasphemam et falsam definitionem Florentiae compositum in latinorum synodo.

A. τὸν μὲν πάντας ἀνθρώπους. — T. ἕνα θεὸν, τὸν πατέρα κ. τ. λ.

†. Loca ex illo adfert Allatius de purgatorio p. 61. — 140. — 220. 241. uti Fabricius ait.

Φύλ. υβ. — Fol. 402.

Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας — Beatissimi archiepiscopi Bulgariae dom. Theo-

κυρ. Θεοφυλάκτου ἐξήγησις τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν ἐυαγγελίων.

phylacti expositio XI. evangeliorum matutinorum.

A. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἕνδεκα.

T. καὶ ἐπὶ γνώσει αὐτοῦ κ. τ. λ.

†. In editione Venetiana graeco-latina operum Theophylacti pars postrema homiliae XI. in matutinum XI. graece prodiit. Cum verò in hoc codice partem postremam eiusdem homiliae conferre vellem, inveni hic longe alia haberi. Consului iam editionem commentarii in Ioannis evangelium et eadem doctrinâ et verbis expressa reperi. Pars autem haec postrema edita homiliae XI. ex codice Caesareo Vindobonensi desumpta est, ubi totum etiam homiliarium asservatur. Cum iam haec sola cum commentariis Theophylacti editis nec verbis, nec doctrina convenirent, credebatur, auctorem huius homiliarii de se haec addidisse, ut vigentem forte in patria sua opinionem de superstite adhuc in vita Ioanne eliminaret. Hoc si est, cur in Electorali codice non idem factum?

Φύλ. υλζ.

Fol. 437.

Πρᾶξις γενομένη συνοδικῶς ἐπὶ Φωτίου πατριάρχ. κωνςαντινουπόλεως, πρᾶξ. ς.

Actio facta synodice sub Photio patriarcha Constantinop. Act. VI.

A. προκαθεςέντων τῶν ἐυσεβεςάτων.

T. πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.

Φύλ. υμβ.

Fol. 442.

Ποσάκις οἱ ῥωμαῖοι ἐσχίσθησαν καὶ ἐπὶ ποίων χαιρῶν.

Quoties Romani se separarunt et quibus temporibus.

A. ἐπὶ γρατιανοῦ βασιλέως διὰ παυλῖνον.

T. διήρκεσεν ἕως τοῦ νῦν.

†. Fi-

†. Finito hoc opusculo textus SS. PP. de spiritu sancto sequuntur.

Φύλ. υοϛ.	Fol. 476.
Τοῦ μακαριωτάτου πατρὸς καὶ ἁγιωτάτου μητροπολίτου ἐφέσου κυρ. μάρκου τοῦ ἐυγενικοῦ συλλογιϛικὰ κεφάλαια.	Beatissimi patris et sanctissimi Metropolitae Ephesi dom. Marci Eugenici capita syllogistica.
Α. ἐι ᾧ συνάπτεται πατὴρ καὶ υἱός.	T. πολλὰ φράσαντες.

†. Est breve tantum excerptum, ita ut potius scribendum sit, ex syllogisticis eius capitibus, quae incipiunt: ἐρώμεθα τοὺς λατίνους.

Φύλ. υοη.	Fol. 478.
Συναχθέντες οἱ ἐν κωνϛαντινουπόλει ἑυρίσκομεν ἀρχιερεῖς, καθηγούμενοι καὶ πνευματικοὶ ταύτην ἐξήθηκαν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἀπολογίαν.	Congregati Constantinopoli reperimus archiepiscopi, Praepositi et spirituales Patres edidere ad imperatorem apologiam.
Α. ἐπεὶ ὡρίσθημεν παρὰ τῆς κραταιᾶς.	T. παρεχόμενα τὴν πληροφορίαν.

†. Iam semel occurrit, ubi exponuntur causae, cur non possint synodica Florentina recipere.

Φύλ. υπθ.	Fol. 489.
Τοῦ ἁγίου μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἶῦ χῦ. καὶ ὅτι ἄρειος μὲν καὶ νεϛόριος τόν τε τῆς θεολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας λόγον	Sancti Maximi de duabus naturis domini et servatoris nostri Iesu Christi et quod Arius et Nestorius theologiae et oeconomiae verbum dividunt,

διαιροῦσι, σαβέλλιος δὲ καὶ εὐτυχὴς ἀπεναντίας τούτων συγχέουσι. α.

A. *ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποςάσεις ὁμολογεῖ.*

Sabellius autem et Eutyches e contrario confundunt. 1.

T. *διὰ τὸ ἀσύγχυτον πρεσβεύει.*

Φύλ. υπθ.

Ἁμαρτωλοῦ διακόνου καὶ ἱερομνήμονος τῆς ὀρθοδόξου τῶν γραικῶν ἐκκλησίας θεοδώρου τοῦ ἀγαλλιανοῦ. ὅτι πρὸς ταῦτα τὰ δογματικὰ κεφάλαια σύμφωνα ὄντα καὶ τοῖς λοιποῖς ἁγίοις ἀντιπαρεξεταζομένη ἡ τῶν λατίνων δόξα οὐχ εὑρίσκεται σύμφωνος αὐτοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον παντοίᾳ αἱρέσει σύμφωνος καὶ ἔξω τῶν ὀρθῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων.

A. *καὶ ὁ λατῖνος τὰς τρεῖς ὑποςάσεις.*

Fol. 489.

Peccatoris diaconi et Hieromnemonis orthodoxae graecorum ecclesiae Theodori Agalliani. Quod ad dogmatica haec capita reliquis etiam sanctis consona comparata latinorum sententia non reperiatur ipsis consona, sed potius consona omnimodae haeresi et extra recta pietatis dogmata.

T. *τῆς θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν.*

†. Idem Ms. asservatur etiam in bibliotheca Card. Mazarini. Fabricius autem nullam de eo mentionem facit. Sunt verò IX. capita sancti Maximi confessoris, quorum singula cum latinorum sententia comparat. Haec omnia comparaturus cum veteri catalogo, videbit, quantum ibi omissum sit.

Codex CCLVII.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus minio exaratis, scriptura lisibili, manu Andr. Darmarii

Epidaurii, in bibl. Ludovici Ducis Wirtenb. illatus 1584, in quarto, constans foliis 161, cum notis M. Crusii marginalibus latinis, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου λόγος ἐν ἔιδει διαλέξεως μετὰ μακεδονιανοῦ πνευματομάχου.

A. ἀπεστείλαμεν τῇ σῇ συνέσει.

Sancti patris nostri Athanasii in forma dialogi cum Macedoniano pneumatomacho.

T. βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα κ. τ. λ.

φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα διάλεξις πρὸς μακεδονιανὸν περὶ τοῦ, ἐι ἐφόρεσε σῶμα ἔμψυχον ὁ τοῦ θεοῦ λόγος.

A. ὀυ μόνον σφάλλεσθαι λέγοντες.

Eiusdem alia disputatio adversus Macedonianum de eo, an Dei verbum corpus animatum gestarit.

T. ἀλλ' ἡ σὴ φωνὴ τοῦτο συνήγαγεν.

φύλ. ρι. Fol. 110.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ προοιμίου δύναμιν ἔχουσα καὶ τραγῳδίαν τῆς τῶν ἐκκλησίων ταραχῆς.

A. ἐθαύμασα σοῦ τὸν φιλολόγον.

Eiusdem epistola praefationis loco scripta, in qua motuum ecclesiasticorum tragoedia.

T. τῆς ἀληθείας ἀκαταμάχητον.

†. Est cum confutatione XVII. propositionum.

φύλ. σνθ. Fol. 259.

Κατὰ ἀνομίου διάλεξις ὀρθοδόξου. ἄρχεται δὲ ἀπὸ

Contra Anomium dialogus orthodoxi. Incipit

τῆς ἐπιςολῆς τοῦ ἀσεβοῦς ἀετίου· ουτως.

A. ἐπειδη δὲ ἐν τῷ καιρῷ.

T. ζητῶν ἐπὶ βορὰν καὶ ςάσιν.

verò ab epistola impii Aetii. Sic.

†. Est hoc in secundo dialogo S. Athanasii M. de sancta trinitate. Hoc et priora S. Athanasii, seu potius S. Maximi conf. opuscula gr. et lat. in utriusque operibus edita sunt. M. Crusius, qui hunc codicem legit, argumenta latine margini adscripsit. In fine eiusdem Crusii manu notatum: Διεξῆλθον ἐγὼ M. μάρτινος ὁ κρούσιος ͵αφπδ λήγοντος ἐν τυβίγγῃ προςάγματι τοῦ ἐπιφανεςάτου ἄρχοντος. Percurri ego M. Crusius 1584. desinente Tybingae iussu Illustrissimi Principis. Post praemissum libri indicem haec notavit: ἤρξαμεν διελθεῖν μαρτ. ὁ κρούσιος ἐν τιβίγγῃ ε δεκεμβρίου ͵αφπδ. Incepi percurrere M. Crusius Tybingae 5 Decemb. 1584. Et in tertio folio scripsit. In bibliothecam illust. Ducis Wirtenberg etc. τοῦ φιλοχρίςου κυρ. λοδοβικοῦ 3 Sept. (κατὰ τὸ παλαιὸν) 1584. emptus Tybingae de Andrea Darmario Epidaurio Lacone.

Codex CCLVIII.

Chartaceus, charta tenui et laevi, literis minutis et nitidis, in quarto, constans foliis 242, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἐυριπίδου Φοίνισσαι.

A. ὦ τὴν ἐν ἄςροις οὐρανοῦ.

T. καὶ μὴ λήγοις ςεφανοῦσα.

Euripidis phoenissae.

†. Est cum explicatione interlineari: ζωΐδιον, διερχόμενος, ἐκ χρυσοῦ ἡρμωσμένῳ, ἢ χρυσοειδεῖ ἐμβεβηκὼς ἅρματι. Sed et cum scholiis quibusdam marginalibus, quorum primum est: κρέωντ' ἀδελφὸς. ἐγεννήθη καὶ ἀδελφὸς ἐμοὶ ἐκ μίας μητρὸς ὁ κρέων.

φύλ. νη. Fol. 58.

Τοῦ αὐτοῦ μηδεία.	Eiusdem Medea.
A. ἐιθ' ὤφελ' ἄργους μὴ διάπτασθαι.	T. ἀπέβη τὸ δὲ πρᾶγμα.

†. Praemittitur argumentum: ἰασὼν ἐις κόρινθον ἐλθὼν κ. τ. λ. editum Lips. 1778. 4. Habetur etiam explicatio interlinearis, sed non frequens et quaedam scholia marginalia. Prima interlinearis est haec: καθοπλίσαι τὰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν, ὅιτινες ἦλθον τοῦ ἀγάγειν ἀυτὸν πελίᾳ.

φύλ. ρζ. Fol. 107.

Τοῦ αὐτοῦ ἱππόλυτος.	Eiusdem Hippolytus.
A. Θεὰ κέκλημαι κυπρίς.	T. Φῆμαι μᾶλλον κατέχουσιν.

†. Praemittitur argumentum: Θησεὺς ὑιὸς μὲν ἦν κ. τ. λ. gr. et lat. ibidem editum. Est etiam cum notis interlinearibus et marginalibus scholiis, quae etiam in citata editione occurrunt. Primum est: δυνατὴ, θαυμαςὴ, μεγίςη. ὅμηρος. πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρῆ κ. τ. λ.

φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Σχόλια ἐις τὰς Φοινίσσας ἐυριπίδου.	Scholia in Euripidis phoenissas.
A. ὦ διοδεύων τοῦ ὀυρανοῦ τὴν ὁδὸν.	T. ταῦτα φησὶ πείσανδρος.

†. Arsenius Monembasiae archiepiscopus scholia graeca in Euripidem collegit, quae Io. Barnesius integra edidit cum huius codicis scholia cum praedicta editione conferrem, inveni esse eadem, quae tertio loco ibi occurrunt.

φύλ. ροζ. Fol. 177.

Σχόλια εἰς τὴν μηδείαν τοῦ εὐριπίδου. Scholia in Medeam Euripidis.

A. τὸ ὤφελέ τινες ἐπιῤῥηματικῶς δέχονται. T. πρὸς αὐτὸν εἰποῦσαν.

†. Sunt fere prorsus eadem, quae in citata editione Barnesiana occurrunt. In fine etiam Neophronis iambi adiecti sunt, quorum primos duos ab editis diversos hic pono: τέλος γὰρ αὐτεχθίστω μωρῷ φέρεις βρόγλωττον ἀγχόνης ἐπισπάσας δέρῃ. Editio autem habet: αὐτὸς ἐχθίω μόρον et βρόχειον. Haec ipsa scholia ad varia Dionysii Lascaris et quaedam Didymi antigrapha collata esse haec addita indicant: πρὸς διάφορα ἀντίγραφα διονυσίου ὁλοσχερὲς καὶ τινα τῶν διδύμου.

φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Σχόλια εἰς τὸν ἱππόλυτον εὐριπίδου. Scholia in Hippolytum Euripidis.

A. ἐπι μέγιςον ηὔξησε τὸ κατηγόρημα. T. ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ.

†. Ista etiam in citata editione continentur.

φύλ. σλα. Fol. 231.

Σχόλια εἰς τὴν ἀνδρομάχην τοῦ εὐριπίδου. Scholia in Andromacham Euripidis.

A. τὸ σχῆμα, κάλλος· εὐπρέπεια. T. εἰς σηπίαν μεταβληθεῖσαν.

†. Sunt eadem, quae in citata editione habentur.

φύλ. σλη.	Fol. 238.
Σχόλια εἰς τὴν ἀλκήςιν εὐριπίδου.	Scholia in Alcesten Euripidis.
A. θητικὴν δίαιταν· αἰνέσαι, εὐαρεςῆσαι.	T. γράφεται καὶ ὁδὸν.

†. In editione citata auctiora sunt.

Codex CCLIX.

Chartaceus, charta solida et laevigata, textu nigro, expositione miniata, charactere minuto et nitido, in quarto, constans foliis 157, ex collegio S. I. Monachii, quondam Io. Alb. Widmestadii, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία τῶν ἐπιςολῶν τοῦ μεγάλου ἀποςόλου παύλου φιλοπόνως ἐρανισθεῖσα παρὰ εὐθυμίου μοναχοῦ τοῦ ζιγαδινοῦ μάλιςα μὲν ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάν. τοῦ χρυσοςόμου, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ διαφόρων ἄλλων πατρῶν συνεις εγκόντος τινα καὶ τοῦ ταύτην ἐρανισαμένου.	Expositio epistolarum magni Apostoli Pauli laboriose collecta ab Euthymio monacho Zigabeno, potissimum verò è commentariis sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi et diversorum aliorum patrum.
A. ἀπὸ τῆς τῶν γραφῶν ἀγνοίας.	T. οὐκ ἀνίςανται, ἐπειδὴ...

†. Praecedit index epistolarum miniatus ad Romanos, Corinthios, Galatas, Ephesios, Colossenses, Philemonem, Thessalonicenses, Philippenses, Hebraeos, Timotheum et Titum unacum earum initiis. Subsequitur titulus et prooemium, quod in codice Vindobonensi dicitur sequi lib. 1. panopliae,

licet index sit in omnes epistolas, hic tamen nonnisi in epistolam ad Romanos et Imum ad Corinthios habetur, reliquis desideratis. Est inedita, brevi autem a Cl. Matthaei edenda.

Codex CCLX.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus minio distinctis, charactere lisibili, manu And. Darmarii, foliis 80, cum Lacunis, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἀνωνύμου πρὸς τὸν βασιλέα ἐμμανουῆλον περὶ τῶν ἐν πελοπονήσῳ πραγμάτων.	Anonymi ad imperatorem Emanuelem de rebus peloponnesiacis.
A. Θειώτατε αὐτοκράτωρ, ὁ μὲν.	T. ἔξουσαν ψῆφον ἐξενεγκεῖν.

†. Est Georgii Gemisti Plethonis, ut recte Andr. Darmarius in margine superiori notavit: οἶμαι γεμίστου. Prodiit gr. et lat. ad calcem eclogarum physicarum et moralium Io. Stobaei.

Φύλ. κδ.	Fol. 24.
Τοῦ αὐτοῦ συμβουλευτικὸς πρὸς τὸν δεσπότην Θεόδωρον περὶ τῆς πελοποννήσου.	Eiusdem oratio ad Principem Theodorum de peloponneso.
A. καὶ ἐν πλοίῳ κυβερνήτην.	T. ἀνὴρ ἀτήσει παλαίει.

†. Est eiusdem Plethonis et ibidem gr. et lat. extat.

Φύλ.

Φύλ. νδ.	Fol. 54.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς.	Eiusdem de virtute.
A. ἀρετή ἐστιν ἕξις καθ' ἥν.	T. πολιτεία, ὁσιότης, θεοσέβεια.

†. Extat ibidem gr. et lat.

Φύλ. ογ.	Fol. 73.
Διαγραφὴ ἁπάσης πελοποννήσου παραλίου τε καὶ μεσογείου καὶ πρῶτον τὰ παράλια.	Descriptio totius Peloponnesi maritimae et mediterraneae et primò maritimae.
A. μετὰ τὰς ἐν μεγαρίδι πηγάς.	T. ἰδίως ἄργος ἀρχαϊκόν.

†. Est eiusdem et ibidem graece tantum extat. In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου ἐν τῷ ἔτει ‚αφοθ νοεμβρίου λα ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἱσπανίας. Ab Andrea Darmario Epidaurio anno 1579. XXX Nov. Madriti in Hispania.

Φύλ. οθ.	Fol. 79.
Περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων.	De nominibus urbium et locorum.
A. ἄμαι πόλις ἡ νῦν χρυσόπολις.	T. Φυτικὴ ἡ νῦν βέλα.

†. Vulgavit haec graece Leo Allatius in notis ad Georgium Acropolitam inter script. Byzant. edit. Venet. p. 22. cap. 24. Plethonis autem non est. In veteri catalogo nulla huius mentio fit.

Codex CCLXI.

Chartaceus, charta vili, in quarto, ab And. Darmario exaratus, Saec. XVI, Madriti in Hispania e regia bibliotheca, in foliis 254, bene conservatus et inscriptus.

Περὶ πίστεως καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς καθολικῆς πίστεως κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς θείας γραφῆς καὶ τῶν καθολικῶν διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας ποιηθὲν τῷ μακαριωτάτῳ κύρῳ μανουὴλ τῷ καλεκᾷ.

De fide et principiis fidei catholicae è sacra scriptura et è catholicis ecclesiae magistris opera beatissimi domini Manuelis Calecae.

A. τὸ φιλομαθὲς τῶν ἀνθρώπων παρὰ τῶν σοφῶν.

T. σχεδιάσαντες ἐξεθεάμεθα.

†. Liber hic insignis prodiit graece et latine in Combefisii auctario novissimo tom. II. p. 174. et latine in bibl. SS. PP. Lugdun. tom. XXVI. p. 345. In fine Msc. legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου τοῦ πελοποννησιακοῦ υἱοῦ γεωργίου σὺν θεῷ πέρας εἴληφε ἐν τῷ ἔτει αφοη. ὀκτωβρίῳ κα ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἱσπανίας, ὅπη ἂν ἡ κατοίκησις βασιλέως ἦν. σὺν θεῷ εἴληφε τέρμα ἐκ τῆς βασιλικῆς βιβλιοθήκης. Ab Andrea Darmario Epidaurio Peloponnesio Georgii filio cum Deo finem cepit anno 1578. XXI. Octob. Madriti in Hispania, ubi regia est, ex bibliotheca regia.

Codex CCLXII.

Membranaceus, membrana palimpsesta, charactere minuto et abbreviato, in quarto, foliis 152, mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ἑρμηνείας τῶν εὐαγγελίων τοῦ κυρ. μιχαὴλ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως.

Principium cum Deo expositionis evangeliorum dom. Michaelis patriarchae Constantinopolitani.

Κυρ. τοῦ θωμᾶ. ὄυσης ὀψίας τῇ ἡμέρα ἐκείνῃ τῇ μίᾳ τῶν σαββάτων.

Α. προετίθει τις ἕτερος θαύμασι.

Dominica Thomae, cum sero esset die illa, una sabbatorum.

T. οἰκονομήσατε ἄυτῃ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. ιη.

Fol. 18.

Κυρ. τῶν μυροφορέων. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν ἰωσηφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας.

Α. ὁ μακάριος ἰωσὴφ ἔτι τῷ νόμῳ δουλεύων.

Dom. unguentariarum. Illo tempore veniens Ioseph ab Arimathea.

T. τὴν γνῶσιν, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. κϛ.

Fol. 26.

Κυρ. τοῦ παραλυτοῦ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ ἰησοῦς ἐις ἱερουσαλὴμ.

Α. ἐπὶ τὰ τῆς προβατικῆς καλυμβήθρας.

Dom. paralytici. Illo tempore ascendit Iesus Hierosolymam.

T. ἐις τὸν ὀυρανὸν. ἐιπέ, πάτερ.

Φύλ. λα.

Fol. 31.

Κυρ. τῶν ἁγίων πάντων ματθ. κεφ. κϛ.

Α. ὀυκ ἄκαιρον οἶμαι περὶ τῆς τῶν.

Dom. sanctorum omnium Matth. cap. 26.

T. καὶ ἑτέρως ἔχοντα.

Φύλ. λγ.

Fol. 33.

Κυρ. μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων πάντων. κεφ. κ. λη. ματθ.

Α. φέρε δὲ τὸ τῆς διδασκαλίας.

Dom. post festum sanctorum omnium cap. 20. 38. Matth.

T. πέραν τοῦ ἰορδάνου.

Κυρ. γ. τοῦ ματθ. λθ. κεφ. μζ.

Dom. III. Matth. 39. cap. 47.

Α. οὐδὲν φιλαργύρου δεινότερον.

T. ἐςι ὁ ὀφθαλμὸς.

φύλ. λδ.

Fol. 34.

Κυρ. δ. τοῦ ματθ. ἐυ. μ. κε. ξδ.

Dom. 4. Matth. Ev. 40. 25. 64.

Α. οὐδὲν τῆς ἀδίςακτου πίςεως ἰσχυρότερον.

T. σαφήτερον. ὅυτως ἔχοντα.

φύλ. λε.

Fol. 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσελθόντι τῷ ἰησοῦ ἐις καπερναοῦμ μα. κεφ. ξθ. κυρ. ε. τοῦ ματθ.

Illo tempore intranti Iesu in Capernaum cap. 69. dom. 5. Matth.

Α. πηγὴ πάλιν ἡμᾶς ἀδελφοὶ.

T. ἂν ἐυφωνέουσα ἡμῖν.

φύλ. λε.

Fol. 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι τῷ ἶῦ ἐις τὴν χώραν κ. τ. λ. κεφ. ροα. μβ. τὸ τῆς μεταμορφώσεως ἐυαγ. τὸ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ λεγόμενον ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Illo tempore venienti Iesu in terram etc. cap. 171. 42. transfigurationis evangelium in sacra liturgia dictum ex Matthaeo.

Α. ἑορτὴ ἡμῖν, ὦ φιλολογώτατοι.

T. καὶ ὅυτως ἔχει κατὰ ῥῆμα.

φύλ. λϛ.

Fol. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιλαμβάνει ὁ ἰς τὸν πέτρον κ. τ. λ. κυρ. τοῦ τυφλοῦ ἐυ. μγ.

Illo tempore assumit Iesus Petrum etc. dom. coeci Ev. 43.

Α. ἄπλετόν μοι τὴν τήμερον.

T. καταξίωσον, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. μβ.	Fol. 42.
Κυρ. τῆς σαμαριτίδος. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ ἰησοῦς εἰς πόλιν σαμαρείας.	Dom. Samaritanae. Illo tempore venit Iesus in urbem Samariae.
A. ἔξεισι μὲν τῶν ἰουδαίων.	T. παῦσαι, ἐν χῷ ἰῦ κ. τ. λ.
Φύλ. νε.	Fol. 55.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.	Illo tempore praeteriens Iesus vidit coecum a nativitate.
A. ἔξεισι μὲν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.	T. ὅς ἐςι χριςὸς ὁ κύριος κ. τ. λ.
Φύλ. ξζ.	Fol. 67.
Κυρ. τοῦ ματθ. ἐυ. κα.	Dom. Matth. Ev. 21.
A. ἐπὶ πολυτελῆ πανδαισίᾳ ὁ λόγος.	T. ὅςις ἐφύτευσεν.
Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως κατ. ἰωάν. ἐυαγ. κβ.	Dom. ante exaltationem secundum Ioan. Evangel. 22.
A. φέρε δὲ καὶ σήμερον.	T. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Φύλ. ξη.	Fol. 68.
Κυρ. μετὰ τὴν ὕψωσιν ἐυαγ. κγ.	Dom. post exaltationem Evang. 23.
A. ὥσπερ πολλὰ μέν ἐισι.	T. ἔχει γὰρ ὀυτωσί.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶπε ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς ἀυτοῦ,	Illo tempore dixit Iesus discipulis suis, siquis

ἐι τις θέλει ὀπίσω μου. κυρ. α. τοῦ λουκᾶ. | vult post me. Dom. 1. Lucae.

A. ἐπειδὴ τῆς θείας ἀποῤῥαγέντες ζωῆς. | T. ἀφηγούμενος. φησὶ γάρ.

φύλ. ξθ. | Fol. 69.

Κυρ. β. τοῦ λουκᾶ. | Dominica 2. Lucae.

A. ὀυδὲν ἀγάπης ἀνώτερον. | T. ὀφθαλμὸς ὀυκ οἶδεν.

φύλ. οα. | Fol. 71.

Ἐυαγ. κζ. | Evang. 27.

A. πάλιν ἡμῖν ἡ τῶν ἐυαγγελικῶν. | T. βουλομένοις ἄρνυ ὅυτως.

Κυρ. ἕκτῃ ἐυ. κη. κεφ. πγ. | Dominica 6. Evang. 28. c. 83.

A. ὀυ μόνον ἀι διδασκαλίαι. | T. τεθεώρητο, ἔχει δὲ ὅυτως.

φύλ. οβ. | Fol. 72.

Κυρ. ε. τοῦ λουκᾶ. | Dom. 5. Lucae.

A. πάντα τὰ θεῖα λόγια. | T. ῥήματα ὅυτως ἔχοντα κ. τ. λ.

Κυρ. θ. τοῦ λουκᾶ κεφ. ρμθ. | Dom. 9. Lucae cap. 149.

A. ὀυδὲν φιλαργυρίας δεινότερον. | T. καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ.

φύλ. ογ. | Fol. 73.

Κυρ. τοῦ θωμᾶ ἐυ. λβ. κεφ. ριγ. | Dom. Thomae Ev. 32. c. 113.

A. ἱκανῶς τῇ πρότερον ἐπὶ τοῖς τοῦ δεσπότου. | T. δυνάμως, τῷ καιρῷ κ. τ. λ.

Φύλ. οδ.	Fol. 74.
Κυρ. του παραλυτοῦ.	Dom. paralytici.
A. οὐδὲν τῆς θείας γραφῆς ἀνόνητον.	T. ἐςὶ δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις.
Κυρ. τῆς σαμαριτίδος.	Dom. Samaritanae.
A. καὶ πάλιν ὁ πενιχρὸς ἑςιάτωρ.	T. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή.
Φύλ. οε.	Fol. 75.
Κυρ. τοῦ τυφλοῦ.	Dom. Coeci.
A. ἄπλετον τὴν τήμερον.	T. τυφλὸν ἐκ γενετῆς.
Κυρ. τῶν ἁγίων πατέρων.	Dom. sanctorum patrum.
A. στρατιῶται μὲν καὶ οἱ περὶ τὰ.	T. τὸν ἐνδομυχοῦντα τῇ καρδίᾳ.
Φύλ. ος.	Fol. 76.
Κυρ. μετὰ τὴν χριςοῦ γέννησιν ἐυαγ. κατὰ ματθ. ἐυ. β̄.	Dom. post Christi nativitatem Evang. secundum Matth. Ev. 2.
A. ἔναγχος μὲν ὁ φιλόχατοι τῇ τοῦ.	T. ἄγγελος κυρίου φαίνεται.
Φύλ. οζ.	Fol. 77.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι τῷ ἰῦ εἰς τὴν χώραν τῶν γαδαρηνῶν.	Illo tempore venienti Iesu in regionem Gadarenorum.
A. καιρὸν λέγειν νῦν, καθ᾽ ὅν.	T. τῷ μέλλοντι ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. πη.	Fol. 88.
Εἶπεν ὁ κύριος, ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος.	Dixit dominus, homo quidam erat dives.
A. τίνος μὲν ἕνεκεν ἐν παραβολῇ.	T. ἀπαιτοῦσιν ἀπό σου...

φύλ. ϟη.

Κυρ. ια. τοῦ λουκᾶ ἐυα. ις. εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ἄνθρωπός τις ἐποίησεν δεῖπνον μέγα.

Α. πολλοῖς τισιν ἐδόκει τὴν αὐτὴν.

Fol. 98.

Dom. XI. Lucae Eva. 16. Dixit dominus parabolam hanc. Homo quidam fecit coenam magnam.

T. ἐις τὰς πλατὺ καὶ ἐυρὺ.

φύλ. ρζ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαβὼν ὁ ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς ἀυτοῦ, εἶπεν. ἰδοὺ ἀναβαίνομεν ἐις ἱερουσαλὴμ.

Α. ἐις ἱεροσόλυμα μέλλων ἀπὸ τῆς.

Fol. 107.

Illo tempore assumens Iesus Duodecim discipulos dixit. Ecce Hierosolymam ascendimus.

T. ἐπιτευξόμεθα. χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. ριζ.

Ἐιπε ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου ἐυφόρησεν ἡ χώρα.

Α. τὴν σήμερον ἡμῖν ἐις ἐξήγησιν.

Fol. 117.

Dixit dominus parabolam hanc. Hominis cuiusdam divitis ager uberes fructus tulit.

T. ἀγαθῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

φύλ. ρκθ.

Κεφ. ροα. τὸ τῆς μεταμορφώσεως ἐυαγγέλιον τὸ ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ λεγόμενον ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον.

Α. ἤκουσαν ὁι μαθαιταὶ, ὅτι ὅς ἀπόλεται.

Fol. 129.

Cap. 171. transfigurationis evangelium in sacra liturgia dictum ex Matthaeo.

T. βασελείας, ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ.

φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, ὅςις ὁμολογῇ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.	Dominica sanctorum omnium. Dixit dominus discipulis suis, siquis in me confitetur coram hominibus.
Α. τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος.	T. ἐκδημήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρμζ.	Fol. 147.
Κυρ. μετὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων πάντων κεφ. κ. λη. ματθ. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περιπατῶν ὁ ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν.	Dom. post festum sanctorum omnium cap. 20. 38. Matth. Ille tempore perambulans Iesus prope mare.
Α. ἐπειδὴ τῆς θείας ἀποῤῥαγέντες ζωῆς.	T. γενέσθαι χῷ τῷ θεῷ.

†. Michaeles Constantinopolitani patriarchae fuere quatuor, Cerularius, Osites, Anchiali et Autorianus, in quorum omnium scriptis praesentes homilias non inveni. Et ideo prolixiorem codicis descriptionem dedi. Observabis, eosdem titulos bis occurrere. Prooemia esse reor, quorum fit mentio in titulo primo: τὰ δὲ προοίμια ζήτει καθ᾽ ἑνὸς ἐυαγγελίου πρὸς τὰ μέσα τοῦ βιβλίου, ἅτινά εἰσι τοῦ κεραμιωτᾶ σικελίας, ὡς ἐγῷμαι..... κλέψας, ὡς ἐν ὑπόθεσι ταῦτα, ἀπὸ τῶν προοιμίων τοῦ κυρ. μιχαὴλ. Prooemia verò singulorum evangeliorum quaere versus libri medium, quae Ceramei Siciliae (Theophanis) sunt, ut ego reor.... furatus, tanquam in hypothesi ista, a prooemiis domini Michaelis. Praemissus est index homiliarum tantum tredecim, quae sunt cum initiis: α. τῇ κυρ. τοῦ θωμᾶ. ὄυσης ὀψίας. β. τῇ κυρ. τῶν μυροφορέων. ἐλθὼν ὁ ἰώσηφ. γ. τῇ κυρ. τοῦ πα-

ραλυτου. ἀνέβη ὁ ἰησοῦς. δ. τῇ κυρ. τῆς σαμαριτίδος. ἔρχεται ὁ ἰησοῦς. ε. τῇ κυρ. τοῦ τυφλοῦ παράγων ὁ ἰησοῦς. ϛ. περὶ τοῦ δαιμονιουμένου. ἐλθόντι τῷ ἰησοῦ. ζ. περὶ τοῦ πλουσίου, λαζαροῦ. ἄνθρωπός τις ἦν. η. περὶ τοῦ τὸν δεῖπνον ποιήσαντος. ἄνθρωπός τις. θ..... παραλαβὼν ὁ ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς. ι. περὶ τοῦ, ῷ εὐφόρησεν ἡ χώρα. ἀνθρώπου. τινος. ια. εἰς τὴν μεταμόρφωσιν. παραλαβόμενος. ιβ. τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πατρῶν. ὅϛις ἄν. ιγ. τῇ κυρ. μετὰ τὴν τῶν ἁγίων πατρῶν. Reliqua igitur prooemia censenda sunt. Titulo praemissa est quaestio et responsio: διὰ τί ὀυκ ἀπεϛάλη μιχαὴλ ὁ πρῶτος ἀρχάγγελος πρὸς τὴν παρθένον, καίτοι τὴν ἡγεμονίαν ἔχων τῆς ἰουδαίας, ὡς ἐν τῷ δανιὴλ γέγραπται, ἀλλ' ὁ γαβριὴλ. Observo adhuc in palimpsesto, seu charta deletili, has homilias esse scriptas. Veteris enim scripturae vestigia adhuc apparent. Alias verò spongiis ita literae delebantur, ut nil amplius scripturae veteris remaneret. v. Montf. palaeog. gr.

Codex CCLXIII.

Bombycinus, charta laevigatissima, titulis et initialibus rubrice notatis, charactere minuto et nitidissimo, in quarto, constans foliis 452, Saec. XIII, sat bene conservatus et inscriptus.

Συναγωγὴ λέξεων συλλεγεῖσα ἐκ διαφόρων βιβλίων παλαιᾶς τέ φημὴ γραφῆς καὶ τῆς νέας καὶ ἀυτῆς δήπου τῆς θύῤῥαθεν.	Collectio dictionum ex variis libris veteris et novi testamenti, quin et profanis.
A. ἄαπτος, ἀπροσπέλαϛος ἀπὸ τοῦ ἅπτω.	T. ὠφελημένος....

†. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 85. Ubi idem describit. Observa, in codice Electorali ad vocem

παράδεισος non legi: πλὴν ἐμοίγειῶ. τῷ δαμασκηνῷ δοκεῖ, sed haec deesse et ista sequi: Θεοῦ χερσὶν ἐν ἐδὲμ πεφυτευμένος. ἐδὲμ δὲ τρυφὴ ἑρμηνεύεται κ. τ. λ. Morellius lenici auctorem Ioan. Zomaram statuit et adhuc ineditum dicit, licet in multis bibliothecis obvium. Descriptum diu ad praelum paravi Citantur autem auctores: Ἄατος. Methodius. Ἄβιος. Antiphon et Homerus. Ἄβρων. Hermippus. Ἀγέροπος. Suida. Ἀγνώμονες. Plato. Ἀροικὸς. Aristophanes. Ἀγχότερος. Herodotus. Ἀγαςόρων. Lycophron. Ἀγροικία. Greg. Naz. Ἀγωγὴ. Polybius. Ἀγρόχασιν. Philippus Rex. Ἀγεδῆτα. Diogenes. Ἀγωνίαν. Isocrates. Ἄκρατον. Xenophon. Ἀδοκύμαςος. Lysias. Ἀδύνατοι. Philochorus. Ἀδμολία. Callimachus. Ἀδηκτοτάτη. Hesiodus. Ἀδελφίζειν. Milesius, Hecataeus, Apolophanes. Ἀειλόγον. Demosthenes. Ἀζήτητον. Aeschines. Ἀθέτησις. Apostolus. Ἄιδδος. Damascius et Isidorus. Ἀιὼν. Sophocles. Ἀιωνάριος. Longinus. Ἀιγὶς. Lycurgus et Nymphodorus. Ἄιτησις. Aristoteles. Ἄιτημα. David. Ἀιδέσασθαι. Aristocrates. Ἀκράγαντος. Duris. Ἀκρὶς. Salomon. Ἀκμάζει. Hyperides. Ἀλουγοπολικὴ. Isaeus. Ἀλίπεδον. Psellus. Ἀλίσθειεν. Pisistratus. Ἀμμώνιος. Porphyrius. Ἀμφιλύκη. Orion. Ἀμελέτητος. S. Maximus. Ἀμφίσβητα. Hellanicus. Ἀμύνεσθαι. Thucidydes et Simonides. Ἀνθερεὼν. Euphorion. Ἀναβολὴ. Aelianus. Ἀνατάσεσιν. S. Dionysius. Ἀνοπαῖα. Crates. Ἀνάκαιον. Hermocrates. Ἄναλτον. Cratinus. Ἀναβίβωμαι. Amipsias. Ἀνάγεσθαι. Proclus. Ἀνάγειν. Dinarchus. Ἀναγχίττειν. Eupolis. Ἀναλυθῆναι. Menander. Ἀνανέμειν. Epicharmus. Ἀνατυπῶσαι. Antimachus. Ἄνεχε. Theo-

pompus. Ἀνηρώτιζεν. Teleclides. Ἀποφύλιον. Aeschylus. Ἀπλᾶς. Callistratus. Ἀποθηκή. Philistus. Ἀπορησία. Eubulus. Ἀπραγμοσύνη. Iustinianus. Ἀπραγμόνως. Iamalchus, fors Iamblichus. Ἀσφάραγος. Herodianus. Ἀσπάλαθος. Nicander. Αὐτοκίνητον. Hermias. Αὐτόθεν. Iosephus. Αὖτις. Ammonius. Ἄψ, ἄοψ. Iason. Βάσανος. Pindarus. Βασκαίνειν. Pherecrates. Βλύσρισμος. Galenus. Βληχρὸν. Alcaeus. Βλήτυρον. Iobas. Βόθυνος. Callisthenes. Βόσπορος. Phileas, Philarchus. Βύουσι. Pisida. Γαίτουλοι. Artemidorus. Γαῖα. Sergius gramm. Γνώμων. Ananimander. Δασπλῆτις. Theocritus. Δήμαρχος. Chrysippus. Διδάσκαλον. Solon. Διασαυλούμενος. Simonides. Διδώσομεν. Zenobius. Δίεσχε. Arrianus. Δόρπνος. Orus Milesius. Δορύκνιον. Demophon. Δρομοκήρυκες. Dion. Ἐγγυητή Procopius. Ἔγκλυσιν. Anaxoras. Ἔγχελυς. Ἄπολες. Fors Eupolis. Ἐγκατέσκαψαν. Varo. Ἔθανον. Zenodotus. Ἔθυσας. Philoxenus. ἔκκοψαι. Alexis. Ἑλληνόπολις. Apollodorus. ἐλεγαίνειν. Theocles Naxius. Ἔμφασις. Democritus. ἐμβιβάξαντες. Hipponax. Ἐνέργεια. Greg. Nyss. ἐξ ὀφθαλμῶν. Phrynichus. ἐπεχώρησεν. Aribianus. Fors Arrhabianus. Ἐσχάτη. Hippocrates. ἐτραχηλίασεν. Iob. εὐπράττειν. Epicurus, Cleon. ἐφρύαξαν. Aquila, Symmachus. Ἤγαλλεν. Eunomius. Ἤπειρος. Euripides. θέσις. Parmenides, Heraclitus. θέλημα. Basil. M., Cyrill. θεραπῆ. Chrysostomus. θέσθαι. Anacreon. θόλος. Alexander. Ἰός. Tzetzes. Ἴλιον ἱρὴν. Georg. Choeraboscus. Ἴξε. Apollonius. Ἰώ. Tryphon. Κάβηξ. Euphorion. Καπύη. Cephalon ger-

geth. Καυμασία. Antipate. Κέλης. Epaphroditus, Κερκολύρα. Alcman. Κιμμερίους. Heraclides Ponticus. Κόσμος. Philo. Κορώνη. Stephanus. Κρόταφος. Apion. Κρόσσας. Aristarchus. Λέων. Manethon. Μανίφυλλον. Orus thebanus. Μέτην. Stesichorus. Μέλη. Soranus. Μήλη. Seleucus. Μηνύω. Theognostus. Μόλιβον. Phorbion, Craton. Μορία. Zeno Myndius. Νύξ. Besantinus. Ὀιῶν. Ptolemaeus Ascalon. et Aristonicus. Ὀρίγανον. Theodos. gramm. περιούσιος. Clemens. πείρινθος. Didymus. πρόκας. Philetas. Συνώπη. Andron. τριτημόριον. Philemon. Ὑηνεύς. Callias. χαίρομαι. Dates. ψόαι. Irenaeus. Ex his iam apparet, neque Ioannem Damascenum neque S. Maximum, neque alium huius lexici auctorem esse. Uterque enim in hoc lexico citantur et sunt longe anteriores aliis ibi citatis, vg. Psello et Tzetzae quorum hic Saec. XII, ille Saec. X. claruit. Omnia autem cum lexico Zonarae, plura cum lexico Suidae conveniunt, quemadmodum ex multis excerptis constat, ut adeo non sit, cur Cl. Harlesius hac super re adhuc dubius haereat. Occurrebant adhuc relegenti auctores hi. Ad Ἀγαθόκλης. Timaeus. Ad Ἀγωνιῶ, Agybius. Ad Ἀδήλητος, Agathias. Ἀιωνάριος. Longinus.

Φύλ. τπη.	Fol. 388.
Ἀπόδειξις ἐναργής, ὅτι οἱ ῥωμαῖοι πάπαι νῦν πνευματομάχοι.	Demonstratio manifesta Romanos Pontifices nunc pneumatomachos esse.
A. ἦν ἐν τῇ ζ. συνόδῳ ἀδριανὸς πάπα.	T. ἀπαιτοῦντος τῷ χρισοφόρῳ.

φύλ. υις.	Fol. 416.
Περὶ τραγωδίας, κωμωδίας κ. τ. λ.	De tragoedia, comoedia etc.
φύλ. υιζ.	Fol. 417.
Ἐπὶ κύκνου ᾄδειν. ἐπὶ ἀηδόνος τερετίζειν κ. τ. λ.	De Cygno canere, de philomela maerere.

†. Iriartus graece edidit in catalogo suo p. 307. Codex Electoralis addit: καὶ ἐπὶ δράγοντος. ἐπὶ ἀετῶν καγκλάζειν. ἢ κλαγκάζειν, ἢ καὶ ἐπὶ γεράνων. ἐπὶ χοίρων γρυλλίζειν καὶ δρύζειν. ἐπὶ περδίκων κακκαβάζειν. ἐπὶ γλαυκῶν κακκιβάζειν. ἐπὶ ὀρνίθων κακκάζειν. ἐπὶ ἁμάξων τετρηγέναι. ἐπὶ ἀλεκτρυόνος κοκκύζειν. παππάζειν ἐπὶ χηνός. κρίζειν ἐπὶ κίρκου.

φύλ. υιη.	Fol. 418.
Λέξεις ὁμηρικαὶ ἐκ τῆς ὀδυσσείας βίβλου.	Dictiones homericae ex libro Odysseae.
A. πτολίεθρον, πόλισμα.	T. κοῦροι δ' ἐπελείκεον ἄλλοι.
φύλ. υιθ.	Fol. 419.
Ἑρμηνεία λέξεων τῶν ἐν τῷ ἀποςόλῳ παύλῳ ἐμφερομένων. λέξεις τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιςολῆς.	Expositio vocum in Apostolo Paulo occurrentium. Dictiones epistolae ad hebraeos.
A. ἀπαύγασμα, τὴν ἐκ πατρὸς οἱονεί.	T. ἀδόκιμος κατάρας ἐγγύς.
φύλ. υκδ.	Fol. 424.
Λέξεις ἐκ τῆς ἡσιόδου βίβλου.	Dictiones ex libro Hesiodi.
A. ἄφατοι, ἄδοξοι, ἄφατοί τε.	T. ἐρσιποτητὸς ἀράχνης.

Περὶ αἰῶνος.	De vocabulo αἰών.
A. πολύσημον δὲ τὸ τοῦ αἰῶνος.	T. καὶ ἄλλοτε ἄλλως ἔχων.
Φύλ. υκε.	Fol. 425.
Μῆνες κατ' αἰγυπτίους, ῥωμαίους, ἕλληνες, ἀθηναίους, ἑβραίους.	Menses Aegyptiorum, Romanorum, graecorum, Atheniensium, Hebraeorum.
A. τουβὶ, ἰανουάριος, αὐδωναῖος.	T. ἀκυριφορίων, ἰλάν.
Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ ψέλλου ἑρμηνεύοντες λέξεις.	Versus politici dictiones Pselli declarantes.
A. ἔνιος ὁ διόνυσος, ἔφεδρος.	T. θαλάμας δὲ τὰ κοῖλα.
Περὶ τῶν ἔξω μελῶν τοῦ σώματος.	De membris corporis externis.
A. τὰ καθόλου μέλη τοῦ σώματος.	T. καὶ οἱ τούτων ἁρμοί.
Φύλ. υκζ.	Fol. 427.
Τροπάριον πρὸς τὸ, ἔδωκας σημείωσιν.	Troparium ad hoc, dedisti indicium.
A. βρέγμα, ἴλλοι, κρόταφοι.	T. καὶ ταρσοὶ σὺν ταῖς ἄντυξιν.
Τοῦ μακαριωτάτου ἡρακλείας κύρου νικητᾶ τοῦ σέρων εἰς τὰ ὀνόματα τῶν θεῶν.	Beatissimi Heracleensis dom. Nicetae Serron in deorum nomina.
A. ἐπίθετα διὸς δωδωναῖος.	T. κερδῷος, χρυσόῤῥαπις.

†. Est fors libelli eius grammatici pars.

φύλ. υκθ. — Fol. 429.

Λέξεις.

Α. ἄβολις, πῶλος ὁ μήπω ἐκβεβληκώς.

Dictiones.

T. ἡ δυσημερία τὸν σοφόν....

φύλ. υλδ. — Fol. 434.

Κανόνες ἰαμβικοὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ σωτῆρος χριςοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν γέννησιν διὰ ςίχων ἡρωελεγ. ποίημα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ.

Canones iambici in sanctam servatoris Christi Dei nostri nativitatem compositio sancti patris nostri Ioannis Damasceni.

Α. σῶσε λάον θαυματουργῶν.

T. προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

†. Habentur cum scholiis marginalibus, quorum primum incipit: πάλαι μέν φησιν ὁ δεσπότης θεὸς διὰ μωσέως θαυματουργοῦ τὰ παραδοξότατα τὸν ἰσραηλίτων λαὸν διεσώσατο. Des. πρὸς ὕμνον ἑαυτῆς ἐξανίςησιν.

φύλ. υλη. — Fol. 438.

Ἕτερος κανὼν δι' ἰάμβων τοῦ αὐτοῦ.

Eiusdem alius canon in iambis.

Α. σήμερον ἀχράντοιο.. ςείβει θαλάσσης.

T. ἐξαμείβεαι βίον.

φύλ. υμγ. — Fol. 443.

Κανὼν τῆς ἁγίας N̄. εἰς ἑορτὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος ποίημα ἰω̄ μοναχοῦ διὰ δυοῖν ἡρωικῶν καὶ δυοῖν ἐλεγείων. ἡ ἄκρος.

Canon pentecostis, in festum sancti spiritus compositio Ioannis monachi in duobus heroicis et duobus elegiacis versibus.

Α. θειογενὲς λόγε πνεῦμα.

T. σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

†. Haec

†. Haec tria cantica saepius edita sunt tam graece, quàm latine. Scholia verò citata anonymi videntur esse. Nec enim cum Gregorii Pardi Corinthii, nec Theodori Prodromi scholiis in eosdem canones conveniunt.

Φύλ. υμθ.	Fol. 449.
Λέξεις ἰταλικαί.	Dictiones latinae.
A. ἄνσηθ, ἀπείη, μὴ γένοιτο.	T. ὡς ἐλεύθερος τιμωρεῖται.

†. Sunt occurrentes in legibus dictiones latinae ordine alphabetico. In veteri catalogo totum audit, lexicon ex variis auctoribus. S. Damasceni iambi in natalem domini.

Cod. CCLXIV.

Chartaceus charta solida, literis minutis et elegantibus, in quarto, constans foliis 97, mutilus, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Κοίντου εἰς τὰ μεθ' ὅμηρον.	Quinti Homeri derelicta.
A. ἐνθ' ὑπὸ πηλίωνι δάμη.	T. μέγα δὲ χόνυτο πῆμα.

†. Sunt libri I. II. III. IV. XII. Quarti libri tantum initium adest, reliquis desideratis. Sunt alias lib. XIV. editi tam gr. quàm lat. In veteri catalogo lib. 12. notantur. Misi lectiones variantes Cl. Prof. H. Tychsen Goettinga.

Codex CCLXV.

Chartaceus, charta laevigata, titulis, numeris et initialibus rubris, scriptura minuta, sat eleganti. Venetiis exaratus a Cornelio Naupliensi Saec. XVI,

in quarto, constans foliis 36, cum lectionibus variantibus, bene conservatus et inscriptus.

Νικηφόρου περὶ οὐρανοῦ.	Nicephori de coelo.
A. τὸν οὐρανὸν ὅρον ἄνω εἶναι.	T. ἀνισότητος αἰτία.

†. Sunt Nicephori Blemmidae cap. XXIV — usque XXIX. epitomes physicae, quae Aug. Vind. gr. et lat. 1606. 8. et Lipsiae 1784. lucem vidit. Versus finem cap. XXIV. scholia marginalia habentur, quorum unum etiam Severiani, quem Procli discipulum esse reor, adfertur. Est verò: πρόσεχε τὴν δημιουργίαν τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ. κρυσαλλώδης γὰρ ἔμελλε δέχεσθαι ἡλίου φλόγα καὶ ἀςέρων καὶ ὅλος πυρὸς πληρούμενος, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς θερμότητος λύθη, ἢ φλέχθη, ὑπέςρωσε τοῖς νώτοις αὐτοῦ τὰ πελάγη ἐκεῖνα τῶν ὑδάτων, ἵνα λιπένει καὶ ἀπαλίφη αὐτὰ καὶ ὅυτως ἀντέχει πρὸς τὴν φλόγα, ἵνα μὴ φρύγεται. ἔχεις δὲ ὑπόδειγμα τὸν λέβητα ἐπάνω ὄντα πυρὸς, ὃς ἔχων μὲν ὕδωρ ἀντέχει πρὸς τὸ πῦρ, μὴ ἔχων δὲ διαλύεται.

φύλ. λγ. Fol. 33.

Γρηγόριος ἀνδρονίκῳ.	Gregorius Andronico.
A. ἄριςε ἀνδρῶν λογιώτατε.	T. καὶ ὁπηνίκα προσήκει.

†. Est epistola increpatoria, quod duplici λ scribat ἀπηγγέλλετο et συναίρεσθαι τὰ πράγματα, cum συναίρομαι dativum regat, nec non quod τὰ πολλὰ divisim scribat.

Ἀνδρόνικος γρηγορίῳ.	Andronicus Gregorio.
A. ἀπαλλάξας ἡμᾶς πραγμάτων.	T. ἀποδώσομεν παίζειν αὐτά.

†. Est responsio ad Gregorii criminationes, qua ostendit, se non errasse sic scribendo. Quin

ipsius potius errores monstrat, dicendo non scribendum fuisse. ἐγγειμένῳ loco ἐγκειμένῳ etc. Hunc codicem Ioan. Alberti Widmestadii fuisse, ipsius manus, qua titulum scripsit, declarat. In veteri catalogo dicuntur esse epistolae ad Andronicum.

Codex CCLXVI.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et abbreviato, in quarto, constans foliis 174, mutilus, possessus quondam a quodam Gregorio, Saec. XV, inscriptus.

Τοῦ κάτωνος δίϛιχα.	Catonis disticha.
A. μὴ μελέτω σοι, ἔι τινί τις.	T. ταῦτα τιθεῖσα.

†. Initium est mutilum. Sunt haec a Maximo Planude in graecum è latino translata et saepius edita. Habentur hic cum explicatione interlineari graeca. In fine legitur: τέλος τοῦ κάτωνος. ὁ πάλαι ὁ λόγος. δημητρίου. Finis Catonis, ut antiquus sermo est, Demetrii.

Φύλ. ιε. Fol. 15.

Ἐυριπίδου ἑκάβη.	Euripidis Hecuba.
A. ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότος.	T. ϛεῤῥὰ γὰρ ἀνάγκη.

†. Est cum explicatione hac interlineari: ἦλθον τὸν ἀπόκρυφον τόπον καταλιπὼν, ὅπου ἰδίως κατοικεῖ, ἐγὼ ὁ τῆς ὑιός. Pauca etiam, eaque brevia scholia habentur.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Τοῦ ἀυτοῦ ὀρέϛης.	Eiusdem Orestes.
A. ὀυκ ἔϛιν ὀυδὲν δεινὸν.	T. καὶ μὴ λήγοις ϛεφανοῦσα.

†. Praemittitur argumentum: *ὀρέστης τὸν φόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκδικῆσαι ζητῶν κ. τ. λ.* quod idem est cum edito Lips. 1778. 4. paucis exceptis. Paraphrasis etiam interlinearis minio interiecta est haec: *χαλεπὸν οὕτως, ἐκ θεοῦ πεμπομένη ἧς τινος λύπην.* Scholium marginale unicum habetur. In fine haec minio exarata leguntur: *ὀρεστείου δράματος, ἢ ἠλέκτρας τέλος. διπλοῦν τὸν ἁπλοῦν ἡ κυήσασα λόγον, διπλῆν ῥῶσιν δίδου μοι χριστὲ παντάναξ. — τὸν δακτύλοις γράψαντα καὶ κεκτημένον, τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ φύλαττε τοὺς τρεῖς ὦ τριὰς τρισολβία.* Orestis, seu Electrae dramatis finis. — E simplo duplum parienti librum duplam vim redde mihi Christe Rex omnium. — Scriptorem et possessorem et lectorem prompte custodi hos tres trinitas ter beata.

Φύλ. ριδ.	Fol. 114.
Φιλοστράτου εἰκόνες. προοίμιον ἑλλαδίᾳ.	Philostrati imagines. Prooemium Heladiae.
A. *ὅς τις μὴ ἀσπάζεται τὴν ζωγραφίαν.*	T. *ἐπιπολαζούσης αὐτῷ πιμελῆς.*

†. Habentur cum scholiis marginalibus, quorum primum est: *τὸ ὅστις μὴ ἀσπάζεται ταὐτὸν τῷ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος καὶ ὁμοίως ἀτελές. ὥσπερ γὰρ τὸ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος ζητεῖ ἀπόδοσιν ῥήματος, ἵνα τετελεσμένος ὁ λόγος γένηται, οὕτω καὶ τὸ ὅστις μὴ ἀσπάζεται.* Pasinus in catalogo bibliothecae Taurinensis, ubi eadem scholia occurrunt, Manueli Moschopulo tribuenda putat, eoquod illius scholia in Philostrati icones extare dicantur. Sic quidem in codicibus Vaticano et Vindobonensi titulus effertur. Praeter scholia haec etiam paraphrasis interlinearis adest: *ὁ μὴ ἀσπαζόμενος. ἀνήκει, ἀναφέρεται. ἤγουν κίνησις ὑπάρχει ἀμφοτέροις τοῖς ποιητοῖς δηλονότι καὶ τοῖς ζω-*

γράφοις. Alias Philostrati imagines in duos divisae libros sunt. Hic autem tantum liber primus est, qui in Xenia desinit, ut in editione. In fine legitur: τὸ βιβλήον τοῦτο ἔνι γριγορίου. Liber hic est Gregorii.

Codex CCLXVII.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, exaratus ab And. Darmario, Saec. XVI, in quarto, constans foliis 435, ex bibl. monasterii Garsensis et collegii S. I. Monacensis.

Ὑπόθεσις τοῦ περὶ πρέσβεων τεύχους ῥωμαίων πρὸς ἐθνικούς. προοίμιον.	Argumentum collectionis de Romanorum legationibus ad gentes. Prooemium.
A. ὅσοι τῶν πάλαι ποτὲ βασιλέων.	T. ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων χρονικῶν.

†. Est hoc argumentum in volumen legationum Theodosii cuiusdam editum gr. et lat. in vol. 1. Script. Byzant. Subiicitur index eorum, ex quibus haec legationum excerpta habentur.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
Ὅσους ἐδέξαντο πρέσβεις βασιλέων ῥωμαίων ἐθνικοὶ καὶ ποίῳ σχήματι τούτους ἐδέξαντο καὶ μεθ᾽ ὁποίας δοχῆς, ἐκ τῆς ἱστορίας πέτρου πατρικίου καὶ μαγίστρου.	Quos legatos imperatorum Romanorum ethnici receperunt, qua forma eos excepere et quae in illis admittendis observarunt ex historia Petri Patricii et Magistri.
A. ὅτι βαλλεριανὸς εὐλαβηθεὶς τὴν ἔφοδον.	T. αὐταῖς καθαραῖς φυλαχθείσης.

†. Prodiit gr. et lat. in editione Script. Byzant. vol. 1.

Φύλ. η. | Fol. 8.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱϛορίας γεωργίου μοναχοῦ.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Georgii monachi.

Α. ὅτι ὁ τῶν πέρσων βασιλεὺς χοσρόης.

T. καὶ φρόνησιν ὑπερθαυμάσας.

†. Est ex chronico Georgii Hamartoli nondum edito et in bibl. Electorali asservato. Meminit verò legationum sub Heraclio. Constantino, Irene et Nicephoro.

Φύλ. ια. | Fol. 11.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς, ἐκ τῆς χρονικῆς ἰωάννου ἱϛορίας.

De legatis Romanorum ad gentes ex chronica Ioannis historia.

Α. ὅτι ἐπὶ λευκίου ποϛουμίου καὶ γαΐου.

T. ἁπάντων παρόντων.

†. Ioannes Antiochenus Maleta differt ab hoc Ioanne Antiocheno, è cuius chronico fragmentum legitur in excerptis Peirescianis ab H. Valesio editis de Alexandro p. 786. Agit verò de legationibus Samnitarum, Neapolitanorum et Pyrrhi, ubi in margine legitur: ζήτει ἐν τῷ περὶ ϛρατηγημάτων. Quaere in libro de strategematis. De his excerptis Peirescianis vide Fabricii vol. VI. p. 491.

Φύλ. λδ. | Fol. 34.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱϛορίας πολυβίου λόγ. α.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Polybii lib. I.

Α. ὅτι ὁ μάρκιος ὁ ϛρατηγὸς ῥωμαίων.

T. κατὰ τὴν πελοπόννησον ἐν τούτοις ἦν.

†. Excerpta non tantum è primo libro, sed et sequentibus et sunt edita simul cum eius operibus gr. lat.

Φύλ. ρκγ. Fol. 123.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας ἀππιανοῦ τῆς ἐπιγραφομένης ἰταλικῆς.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Appiani, quae inscribitur Italica.

Α. ὅτι τοῦ μαρκίου φυγαδευθέντος.

Τ. οἴεσθαι περὶ τῶν τέκνων.

†. Excerpta haec prodiere gr. et lat. in editione Appiani Lipsiana 1785. 8. Non autem tantum de historia Italica, sed et de aliis, ut Samnitis Cretis etc.

Φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας ζωσίμου ἀσκαλωνίτου λόγ. ε.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Zosimi Ascalonitae lib. V.

Α. ὅτι ἀλλάριχος παραγενόμενος εἰς τὴν ῥώμην.

Τ. ἤλαυνεν ἐπὶ ῥώμην.

†. Zosimi historiarum libros VI. gr. et lat. edidit inter scriptores Romanae historiae graecos minores Sylburgius. Initium reperitur lib. V. p. 814. lin. 43. et sequentibus usque 824. lin. 3.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Περὶ πρέσβεων ἐκ τῆς ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας ἰωσήπου.

De legatis ex antiquitatibus iudaicis Iosephi.

Α. ὅτι παρασπονδισάντων τῶν ἀμμανιτῶν.

Τ. ἀρχὴν παρειληφότος.

†. In editione gr. lat. Aur. Allob. 1611. fol. initium reperitur p. 225. fol.

Φύλ. ρνα. Fol. 151.

Ἐκ τῆς ἱϛορίας διοδώρου σικελιώτου.

Ex historia Diodori Siculi.

A. ὅτι προυσίας ἀνάξιος γεγονώς.

T. τὰς νίκας σπεύδουσιν.

†. In editione Amstel. 1746. tom. II. p. 625. c. 22.

Φύλ. ρνβ. Fol. 152.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱϛορίας δίωνος κοκκιανοῦ.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Dionis Cocceiani, seu cassii.

A. ὅτι οἱ ἀικουοί τοτε τὸν σκοῦλον λαβόντες.

T. ἐιλείΦει κομισάμενοι.

†. Extant gr. et lat. inter eius reliquias Hanov. 1606. f. p. 919.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

Ἐκ τῆς ἱϛορίας ἀῤῥιανοῦ ἀναβάσεως ἀλεξάνδρου.

Ex historia Arriani expeditionis Alexandri.

A. ὅτι ἄριϛος καὶ ἀσκληπιάδης τῶν.

T. καὶ ὀνόματος κατεχόμενος.

†. In editione Lugd. 1704. f. p. 294. ad finem.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Περὶ πρέσβεων ἐθνικῶν πρὸς ῥωμαίους ἐκ τῆς ἱϛορίας προκοπίου καισαρέως.

De legatis gentium ad Romanos ex historia Procopii Caesareens.

A. ὅτι ὀυαραράνης ὁ πέρσων βασιλεὺς.

T. ὧν περ ἕνεκα ἦλθον.

†. In editione Venetiana script. Byzant. de bello persico p. 227. D. Reliqua in aliis eiusdem libris dispersa sunt.

Φύλ.

φύλ. σκθ. Fol. 229.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱςορίας πρίσκου ῥήτορος καὶ σοφιςοῦ τῆς γοτθικῆς.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Prisci Rhetoris et Sophistae Gotthica.

A. ὅτι ῥουᾶ βασιλεύοντος οὔννων. T. ῥωμαίων παρασπονδουμένων.

†. In citata editione gr. lat. p. 32. habetur.

φύλ. σϟς. Fol. 296.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱςορίας μάλχου ἐκ τῶν βυζαντινῶν.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Malchi de rebus byzantinis.

A. ὅτι ὁ βαλαμῆρος ὑπὸ τῶν ῥωμαίων. T. διάνειμαι τοῖς γοτθοῖς.

†. In editione citata p. 53. usque ad finem.

φύλ. τκδ. Fol. 324.

Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱςορίας μενάνδρου.

De legatis Romanorum ad gentes ex historia Menandri.

A. ὅτι ἐπειδὴ μῆδοι τῇ περιμάχῃ. T. ὕςερον κατέλυσε τὸν βίον.

†. In citata editione p. 89.

φύλ. τνη. Fol. 358.

Πρεσβεία ἰουςινιανοῦ πρὸς πέρσας.

Legatio Iustiniani ad Persas.

A. ὅτι ἰουςῖνος ὁ ἀνέψιος ἰουςινιανοῦ. T. καὶ οὗτος σημεῖναι.

†. Non Iustiniani, sed Iustini, ut in margine manu Darmarii correctum et in editione citata p.

100. rectius habetur. Est verò eiusdem Menandri, uti titulus p. 386. occurrens innuit: *πρεσβεία ἐκ τοῦ ὀγδόου λόγου μενάνδρου.* Legatio ex lib. VIII. Menandri.

Φύλ. υκ.	Fol. 420.
Περὶ πρέσβεων ῥωμαίων πρὸς ἐθνικοὺς ἐκ τῆς ἱστορίας θεοφυλάκτου ἀπὸ ἐπάρχου καὶ ἀντιγράφων.	De legatis Romanorum ad gentes ex historia Theophylacti Expraefecti et scripturarii.
A. ὅτι ἐπὶ μαυρικίου πρεσβεύονται.	T. παρὰ τοῖς πέρσαις σκληραγωγούμενος.

†. In editione citata p. 119. *ἀντιγραφέως* legitur. In fine codicis scriptum: *ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου ἐπιδαυρίου.* Ab Andrea Darmario Epidaurio. In folio autem primo haec leguntur. Collegis S. I. Monachii ex dono R. P. D. Petri Garsensis Praepositi 1624. cum aliis tribus Codd. graecis. Ex alio proin bibl. Elect. codice Hoeschelius haec excerpta edidit, ut in eius epistola ad Io. Wackerum editioni citatae praemissa legitur.

Codex CCLXVIII.

Chartaceus, charta tenui, titulo primo et initiali miniata, in quarto, constans foliis 82, exaratus ab Andrea Darmario è bibl. vaticana, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου ὀνοσάνδρου στρατηγικά. προοίμιον.	Sapientissimi Onosandri strategica. Prooemium.
A. ἱππικῶν μὲν λόγων ἢ κυνηγετικῶν.	T. οὐκ ἀνόητος στρατηγός.

†. Nicolaus Rigaltius P. primum è vetustis Codd. graecis publicavit et latina interpretatione, notis que illustravit lut. Paris. 1699. 4. Hic verò codex Andreae Darmarii manu, quam aliunde novi, exaratus est. In plerisque nomen suum adscripsit. In primo folio haec inscriptio, a Io. Alb. Widmestadio, ut arbitror, facta legitur. Onosandri Platonici de re militari ex bibliotheca Vaticana cum hac nota: Est idem ille qui habetur latine et inscribitur. De optimo imperatore et eius officio Nicol. Saguntino interprete Basil. 1541.

Codex CCLXIX.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus miniatis, in quarto, foliis 89, scriptus ab Andrea Darmario, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

γεωμετρία.	Geometria.
Τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κυροῦ ἰωάννου τοῦ πεδιασήμου σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς.	Sapientissimi Chartophylacis Bulgariae dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione et partitione terrae.
A. *πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν.*	T. *ἤγουν μοδίου τετάρτου ὀγδόου.*

†. Dicitur esse ex Herone et asservatur adhuc Msc. in bibl. D. Marci et Vindobonensi. Claruit autem Saec. XIV, et plura scripta reliquit nondum edita. Quoad hoc opusculum geometricum observavi in margine citari Euclidem, Pythagoram, Heronem, Nicomachum, adeo que non ex Herone tantum, sed et ex aliis hausisse colligitur.

φύλ. πγ. Fol. 83.

Εἰσαγωγαὶ γεωμητρουμένων ἥρωνος.

Heronis isagoge de geometria.

A. ἡ πρώτη γεωμετρία καθὼς.

T. ἡ δὲ λίτρα ὑφ' ἕν ε̄.

†. Tribuitur Heroni III. Christiano, qui sub Heraclio vixit. Differt autem a Geodesia, quam Barocius edidit. Occurrunt adhuc isti tituli: περὶ εὐθυμετρικῶν et περὶ μέτρων. Fabricio vol. II. p. 549. inedita videtur. At Morellius in bibl. gr. etc. p. 186. ait, esse editam a Monachis S. Mauri in analectis graecis A. 1688. Paris.

Codex CCLXX.

Membranaceus, membrana veteri et palimpsesta, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et elegantibus, in quarto, constans foliis 168, valde mutilus, Saec. XIII, inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου εἰς ἑξαήμερον.

Sancti patris nostri Basilii M. in Hexaemeron.

A. πρέπουσα ἀρχὴ τῷ περὶ τῆς τοῦ κόσμου.

T. ὕδατος καὶ ὕδατος.

†. De IX. homiliis, quibus hoc opus constat, non nisi tres primae habentur hic, quarum tertiae etiam finis est.

φύλ. θ. Fol. 9.

Ὅτι δεῖ καὶ γέλωτος ἐγκρατῶς ἔχειν.

Quod oportet etiam risum continere.

A. καὶ τὸ παρὰ τοῖς πολλοῖς.

T. πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.

†. Est opus mutilum sine titulo alio. Sunt verò eiusdem Basilii regulae fusius tractatae per quaest. et respons. Quaestio XVII. hic incipit.

Φύλ. λ. Fol. 30.

Τοῦ αὐτοῦ πρόλογος ἀσκητικὸς τῶν κατ' ἐπιτομήν.	Eiusdem prolusio ascetica ad regulas brevius tractatas.
A. οἷς ἐνυπάρχει ὁ θεῖος νόμος.	T. ἐν ζωῇ ἀναπαυσώμεθα εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Hoc prooemium totum quantum differt ab edito. Pergit enim, οὐκ ἐν μέλανι καὶ γράμμασιν ἐγκεχαραγμένος. ἀλλ' ἐν πνεύματι θεοῦ ζῶντος καὶ οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἐντετυπωμένος κ. τ. λ.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Τοῦ αὐτοῦ ὅροι κατ' ἐπιτομήν. ἐρωτ.	Eiusdem regulae brevius tractatae. Quaest.
A. εἰ ἔξεστιν ἢ συμφέρει τινί.	T. διακονεῖν τραπέζαις.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Καὶ ὅσα ἐπιτίμια τοῖς ἁμαρτάνουσιν.	Et quaenam poenae peccantibus statutae sunt.
A. εἴ τις ὑγιαίνων τῷ σώματι.	T. ἀφοριζέσθω ἑβδομάδα μίαν.

†. Sunt tantum XI. de LX. editis.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς κανονικήν.	Eiusdem epistola ad canonicam.
A. ὀκνηροὺς ἡμᾶς ποιεῖ πρὸς τὸ γράφειν.	T. καὶ ἑτέρους διδάξαι.

†. Est epistola edita CCCII. ordine antiquo. Ordine autem novo CLXXIV. Editae finis verus

deosse videtur. In Codice enim Electorali fini edito haec adhuc super adduntur: πολλῶν δὲ ὄντων ὑπὸ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς δηλουμένων καὶ τῶν κατορθοῦσθαι ὀφειλόντων τοῖς ἐσπουδακόσιν εὐαρεστῆσαι τῷ θεῷ. περὶ μόνων τέως τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος κινηθέντων παρ' ὑμῶν, ὡς ἔμαθον ἐξ αὐτῆς τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ἐν συντόμῳ ὑπομνῆσαι, ἢ εἰπεῖν ἀναγκαίως προεθυμήθην τὴν ἑκάστου μαρτυρίαν, εὔληπτον οὖσαν, καταλείψας ἐπιγινώσκειν τοῖς περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἀσχολουμένοις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Tum sequuntur plura capita de Christianorum officiis, quorum primum est: ὅτι δεῖ τὸν χριστιανὸν ἄξια τῆς ἐπουρανίου κλήσεως φρονεῖν κ. τ. λ. quibus demum annexa sunt epitimia Basilii eadem, quae in editione in canonicas inscriptae sunt, hoc solum discrimine, quod in genere masculino proferantur.

Φύλ. οα.	Fol. 71.
Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρ. πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπορουμένων καὶ παρὰ πᾶσι χριστιανοῖς γινώσκεσθαι ὀφειλομένων.	Sancti Athanasii archiepiscop. Alexandrini ad Antiochum Principem de multis et necessariis quaestionibus in divina scriptura controversis, quas nemo Christianus ignorare debet.
Α. πιστεύσαντος καὶ βαπτισθέντος εἰς τριάδα.	Τ. καὶ ἐπὶ ἄλλων.

†. In eius operibus gr. lat. scholium, quod in codice Electorali sequitur post primam responsionem, deest. Est verò:- σχόλιον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τοῦ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου. θεὸν ἕκαστον καθ' ἑαυτὸν θεωρούμενον, ὡς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον φυλασσομένης ἑκάστῳ τῆς ἰδιότητος.

θεὸν τὰ τρία σὺν ἀλλήλοις νοούμενα. ἐκεῖνο διὰ τὴν ὁμοουσιώτητα, τοῦτο διὰ τὴν μοναρχίαν. ὀυ φθάνω τὸ ἓν νοῆσαι καὶ τρισὶ περιλάμπομαι, ὀυ φθάνω τὰ τρία διελεῖν καὶ ἐις τὸ ἓν ἀναφέρομαι. Sequuntur adhuc plura, quorum quaedam desunt, quaedam adsunt in editione, in qua tamen scholium esse non exprimitur. Non omnes quaestiones, quae editae sunt, hîc habentur, sed CXXIX iam est ultima, caeteris desideratis.

Φύλ. ϟδ.	Fol. 94.
Τοῦ ἁγίου ἀναςασίου ἀποκρίσεις πρὸς τὰς προσενεχθείσας ἀυτοῦ ἐπερωτήσεις παρὰ τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων. ἐρωτ. τί ἐςὶ τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριςιανοῦ.	Sancti Anastasii responsiones ad quaestiones sibi propositas a quibusdam orthodoxis de variis argumentis. Quaest. Quodnam est signum perfecti Christiani?
A. *πίστις ὀρθὴ καὶ ἔργα ἐυσεβῆ.*	T. *τοῦ θεοῦ τοῦτο λογησώμεθα.*

†. Ultima hîc notatur XVIII. Non eo autem ordine sequuntur, sicut in earum editione in bibl. SS. PP. Lugd. nec eodem modo, sed aliis additis, aliis desideratis.

Φύλ. ρνδ.	Fol. 154.
Ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιωτοῦ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις. τί σημαίνει ἡ καθαρὰ σινδὼν κ. τ. λ.	Isidori Pelusiotae quaestiones et responsiones. Quid significat candida Sindon etc.
A. *ἀπο. τοῦ ἀριθμαίου Ἰώσηφ τὴν λειτουργίαν.*	T. *μή τις παύσηται ὀργῆς...*

†. Non ex Isidoro tantum, sed et ex Chrysostomo, Basilio, Olympiodoro, Nilo et Marco

monachis, et ex Maximo Conf. ex quaestionibus a Theodosio monacho propositis. Isidori Pelusiotae quaestiones nullibi memoratas inveni. Videtur esse anonymi quaestionum collectio. Inscriptio praesentis codicis est in veteri catalogo. S. Basilius in Hexaemeron. Quaestiones variae in Genesin ex variis auctoribus collectae.

Codex CCLXXI.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus rubro distinctis, in quarto, manu variorum, ut And. Darmarii, Maximi Margunii episc. et aliorum graecorum, constans foliis 120, cum correctionibus marginalibus, mutilus, Saec. XVI, a Iac. Gretsero inscriptus.

Τοῦ ὁσιωτάτου ἀλεξάνδρου καὶ μοναχοῦ ἐις τὴν ἕυρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ςαυροῦ.

Sanctissimi Alexandri monachi de inventione pretiosae et vivificae crucis.

A. *τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας πατρικῆς.*

T. *μέγαλοπρεπεία ἐις τοὺς ἀτελευτήτους κ. τ. λ.*

†. In Msc. Cryptae ferratae vetustate prope consumpto talis est huius historicae orationis inscriptio: *Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λόγος ἱςορικὸς περὶ τῆς ἑυρέσεως τοῦ τιμίου ςαυροῦ πρός· τινας ὁσίους πατέρας προτραπέντος ὑπ' ἀυτῶν. ἐν ᾧ ἐςι θεολογία ἀληθὴς καὶ περὶ τῆς θείας οἰκονομίας ἀπλανὴς ὁμολογία καὶ ἐγκώμιον ἐις τὸν τίμιον ςαυρόν.* Usus est Electorali hoc codice ad edendam de cruce orationem, quae in tom. II. operum extat, Iac. Gretserus, qui manu propria indicem contentorum in hoc codice, nec non lectiones varias marginales exaravit. Andreae autem Schotti hunc codicem quondam fuisse, in secundo

secundo folio legitur. Caeterum ab Andrea Darmario Epidaurio, cuius manum novi, oratio haec Alexandri scripta est, cuius et coniecturae in margine notatae sunt. Ex chronico Iulii Pollucis, aut Theodosii Melitini eam ad verbum fere exscripsit Alexander.

φύλ. ξϛ. Fol. 66.

Πανταλέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν βυζαντίων λόγος πανηγυρικὸς ἐις τὴν ὕψωσιν τοῦ ϛαυροῦ.

Pantaleonis Presbyteri monasterii Byzantinorum oratio panegyrica in crucis exaltationem.

Α. πάλιν ὑψοῦται ϛαυρὸς, πάλιν.

Τ. ὁι πόδες τοῦ κῦ ἡμῶν ἶῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Vocatur etiam Diaconus et Chartophylax. Oratio autem extat in tom. II. operum Gretseri.

φύλ. οα. Fol. 71.

Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας τοῦ χρυσοκεφάλου ἐις τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ϛαυροῦ.

Macarii Chrysocephali archiepisc. Philadelph. in exaltationem pretiosae et vivificae crucis.

Α. ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέϛατον.

Τ. ὡς σκεύη κεραμέως.}

†. Finis est mutilus. Extat gr. et lat. in tom. II. operum Gretseri. In primo folio notatur, hanc orationem manu Maximi Margunii Cytherorum episcopi schismatici esse exaratam, charactere minutiori et eleganti.

φύλ. πη. Fol. 88.

Θεοφάνους τοῦ κεραμέως ἀρχιεπισκόπου ταυρομενεί-

Theophanis Ceramei archiepiscopi Taurome-

ας τῆς σικιλίας ὁμιλία τῇ κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σαυροῦ.

niae in Sicilia homilia dominicâ ante exaltationem pretiosae et vivificae crucis.

A. Φέρε σήμερον ὦ θεοφιλέσατον.

T. τῆς ὑπερφώτου τριάδος.

φύλ. πθ.

Fol. 89.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σαυροῦ.

Eiusdem homilia in exaltationem pretiosae et vivificae crucis.

A. ὁρῶ σήμερον τοῦ μεγάλου.

T. ἐν σοι ἑκουσίως παγέντι χῷ κ. τ. λ.

†. Utraque homilia Maximi Margunii Cytherorum episcopi manu exarata prodiit in tom. II. operum Gretseri.

φύλ. ϑα.

Fol. 91.

Φιλοθέου πατριάρχου κωνσαντινουπόλεως εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σαυροῦ.

Philothei patriarchae Constantinop. in exaltationem pretiosae et vivificae crucis.

A. ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας.

T. πάντες ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Prodiit gr. et lat. in tom. II. operum Gretseri. Scripta autem est a Maximo Margunio citato.

φύλ. ϑγ.

Fol. 93.

Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου σαυροῦ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάσασιν.

Sophronii archiepiscopi Hierosol. oratio in exaltationem pretiosae crucis et in S. resurrectionem.

A. σταυροῦ πανήγυρις καὶ τίς ὀν.

T. εὕρωμεν ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Prodiit gr. et lat. ibidem, eiusdem Marganii Maximi manu scripta.

φύλ. ϟε.	Fol. 95.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλ. τοῦ χρυσοςόμου ἑρμηνεία ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ ἀποςόλου τὸ, ὁ λόγος ὁ τοῦ ςαυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐςὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις θεοῦ ἐςι.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepisc. Constantinopol. expositio in dictum Apostoli. Verbum crucis perdendis stultitia est, salvandis autem nobis virtus Dei est.
Α. τοῖς κάμνουσι καὶ ψυχοῤῥάγουσι.	Τ. τοῦ ςαυροῦ τοῦ χῦ, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat graece et lat. in operibus Chrystomi, scripta Maximi Margunii manu.

φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
Λόγος τῆς ἑυρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ςαυροῦ.	Sermo de inventione, pretiosae et vivificae crucis.
Α. ἔτος ἤνυετο τριακοσιοςὸν τρίτον.	Τ. διὰ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ, ᾧ κ. τ. λ.

†. Ab eodem Maximo Margunio scripta prodiit in tom. II. operum Gretseri. Dubiae autem fidei narratio dicitur.

φύλ. ϟϑ.	Fol. 99.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμιτοῦ λόγος ἐις τὴν ὕψωσιν	Sancti patris nostri Andreae archiepiscopi Cretensis Hierosolym. oratio de exaltatione pre-

τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ϛαυροῦ.	tiosae et vivificae crucis.
A. *κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον.*	T. *αἶνον, ᾗ πρέπει κ. τ. λ.* Ibidem.
Φύλ. ρα.	Fol. 101.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνϛαντινουπ. τοῦ χρυσοϛόμου λόγος ἐις τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου ξύλου.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi archiepisc. Constantinop. oratio de adoratione pretiosae crucis.
A. *ᾆσμα καινὸν ᾄσωμεν.*	T. *τόν κόσμον, ᾧ παρ' ἡμῶν κ. τ. λ.*

†. In margine Margunius notavit, eam non redolere phrasin Chrysostomi. Ideo et Iac. Gretserus eam edidit, velut incerti. v. Gretseri notas in hanc orationem ibidem.

Φύλ. ρε.	Fol. 105.
Τοῦ ἀυτοῦ λόγος ἐις τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν ϛαυρόν.	Eiusdem oratio de pretiosa et vivifica cruce.
A. *τί ἔιπω, ἢ τί λαλήσω.*	T. *ἀνθρωπήσεως, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.*

†. Est etiam è bibl. Margunii et in loco citato lucem vidit gr. et lat.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Πανταλέοντος πρεσβυτέρου μονῆς τῶν βυζαντίων λόγος ἐις τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ϛαυροῦ.	Pantaleonis Presbyteri monasterii Byzantinorum oratio de exaltatione pretiosae et vivificae crucis.
A. *πάλιν ὑψοῦται ϛαυρός.*	T. *ὃν ἔϛησαν οἱ πόδες τοῦ κῦ ἡμῶν κ. τ. λ.*

†. Extat in his Margunii scriptis iam secundò. v. supra.

Φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμιτοῦ λόγος σχεδιασθεὶς ἐις τὸ παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ςαυροῦ.	Sancti patris nostri Andreae archiepisc. Cretensis Hierosolym. oratio habita ex tempore in venerabilem exaltationem pretiosae et vivificae crucis.
A. σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν.	T. περιχορεύοντας, τῷ ἐν πατρὶ κ. τ. λ.

†. In editione operum Gretseri citata in duas orationes dividebatur. Hic autem una, eadem que est a Margunio etiam scripta.

Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
Λέοντος ἐν χῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως λόγος ἐις τὴν, δι᾽ ὅυ τοῦ προγονικοῦ ἀνυψώθημεν πτώματος, σωτηρίου ςαυροῦ ὕψωσιν.	Leonis in Christo Rege aeterno Regis oratio in salutiferae crucis exaltationem, per quam a casu primi parentis restituti sumus.
A. πρότερον ἐν ἱερᾷ ἀγόντων.	T. ὅτι σου ἐςὶν ἡ βασιλεία κ. τ. λ.

†. Est quoque Margunii autographum, ibique Luci redditum.

Φύλ. ριε.	Fol. 115.
Τιμοθέου πρεσβυτέρου ἀντιοχείας ἐις τὸν ςαυρὸν καὶ ἐις τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κῦ ἡμῶν ῖῦ χῦ.	Timothei Presbyteri Antiocheni in crucem et transfigurationem domini nostri Iesu Christi.
A. πολλοῖς καὶ διαφόροις ὅπλοις.	T. συνδοξαζομένου νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Ex bibl. cryptae ferratae ibidem Luce donata oratio est.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπ. ἱεροσολύμων ἐπιςολὴ πρὸς κωνςαντῖνον τὸν βασιλέα υἱὸν τοῦ μεγάλου κωνςαντίνου περὶ τοῦ ἐν ὀυρανῷ φανέντος σημείου.	Sancti patris nostri Cyrilli archiep. Hierosolymit. epistola ad Constantinum imperatorem filium Constantini M. de signo crucis in coelo viso.
Α. πρώτας ταύτας ἐξ ἱεροσολύμων.	T. βασιλεῦ θεοφιλέςατε.

†. In fine legitur. Ex bibl. Illustrmi D. Cardinalis Ascanii Columne e libro theologico n. 117. fol. 352. Extat in loco cit.

In fol. separato.

Epistola Cyrilli patriarchae Hierosol. ad Constantium imp.

A. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ θεοφιλεςάτου.

T. τῷ λόγῳ τῆς πίςεως. ἕως ὧδε.

†. Est pars epistolae priores, ubi per errorem Constantino inscripta est. Ex bibl. Cryptae ferratae. Istam epistolam nec verbo indicat vetus catalogus.

Codex CCLXXII.

Membranaceus, membrana palimpsesta, charactere minutissimo et eleganti, in quarto valde abbreviatus, constans foliis 121, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία τῶν σχέδων διονύσου τοῦ θρακός.	Expositio orationis partium Dionysii thracis.
A. λωβεύω λωβεία, ἀγνεύω, ἀγνεία.	T. βαλλωσ... τοῦ πλάνου.

†. Titulus verus, initium et finis deest. Praesens enim alia manu positus est. Tituli qui subsequuntur, sunt: *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου, τρίτου, τετάρτου κονταρίου τῶν ἰσαγωγικῶν.* Expositio textus primi desinit: *πρώτης συζυγίας τῶν περισκομένων. σχέδους ἡ εὐθεῖα τὸ σχέδος καὶ κλιτικῆς τοῦ σχέδεως, σχέδους.* Fere eodem modo, quo desinit Basilii Caesareensis exercitatio grammatica. Maiorem verò propinquitatem habet cum Emmanuelis Moschopuli schedographia, quae graece prodiit Paris. 1545. 4. prout ex descriptione ampliori huius codicis clare videbitur. Ulteriora enim codicis haec sunt: *εὐσχήμων ἰώσηφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα κ. τ. λ.* Cum hac explicatione sequenti: *εὐσχήμων ἰώσηφ. πόσα μέρη λόγου εἰσὶ. δύο. τὸ ἄρθρον. εὐσχήμων ἰώσηφ ὄνομα. εὐσχήμων, ποῖον μέρος λόγου ἐςί.* Plura delectis fere literis legi non possunt. Clare autem ista iam ostendunt, Dionysii Thracis, qui Pompeii M. tempore grammaticam Romae docuisse dicitur, hanc schedographiam esse non posse, sicut titulus ab alio positus innuit. Themata omnia, quae in Moschopulo edito occurrunt, hic etiam continentur, sed praeter ista alia adhuc plura habentur. Cum hoc opusculum in quatuor contaria divisum sit, eorum initia ponam, ut melius de hoc iudicari possit. Et quidem de secundo: *ἀρχὴ τοῦ δευτέρου κονταρίου τῶν ισαγωγικῶν. τοῦ σχεδογράφειν ἀρχόμενοι, οἱονεί τι βάθρον καὶ θεμέλιον κάλλιςόν τε καὶ ἰσχυρότατον.* Expositio. *ἀρχόμενοι, μετοχή. συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων. τὸ θετικὸν ἄρχω.*

τὸ παθητικὸν ἄρχομαι. Quae in edito p. 108. desunt et primum ab οἰονεὶ incipit. Quod sic in codd. Electorali explicatur: οἰονεί. ποῖον μέρος λόγου ἐστὶ. ἐπιῤῥηματικόν. ποῖον τῶν ἐπιῤῥηματικῶν, παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως. τὰ δὲ παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως, οἷον ὡς, ὥσπερ, καθάπερ. Fol. 59. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τρίτου κονταρίου τῶν ἰσαγωγικῶν. ὡς δεξιὰ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τοῦ σχεδογράφειν ἀρχὴν εἰλήφεις παιδίον κ. τ. λ. ὡς δεξιὰ ἡ ἡμέρα· πόσα μέρη λόγου εἰσί. τρία. ὡς ἐπίῤῥημα, ἡ ἄρθρον δεξιὰ ὄνομα ἕν. Hoc thema in Moschopulo non occurrit. Fol. 90. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τετάρτου κονταρίου τῶν ἰσαγωγικῶν. εὐχαρὲς τὸ σήμερον προδρομὴ ἑορτὴ καὶ σὺν ὦ παῖ κ. τ. λ. εὐχαρής, ὡς ὁ εὐσεβὴς καὶ ὁ εὐγενὴς καὶ κλίνεται, ὡς ὁ δημοσθένης. Hoc thema et quae sequuntur in Moschopulo edito desunt. Ultima, deletis fere literis, oculorum aciem fugiunt. Thematis verò ultimi initium hoc est: σήμερον ἀνὰ πλάτη τῶν βροντῶν ἡ τέκουσα παρθένος σωτῆρα καὶ τροφέα τῶν οὐρανῶν ἀπαιρέντα κ. τ. λ. Ex his omnibus mihi iam videtur idem Msc. in bibl. Parisiensi extare. Auctius enim edito etiam Cangius testatur ad verbum σχεδογράφειν. Observo adhuc, codicem hunc esse ex bibl. Rv. Cardinalis D'burgos, ut in folio tertio chartaceo notatum et in membrana palimpsesta exaratum. Antiqua enim scriptura adhuc apparet et multa adeo legi possunt. In veteri catalogo commentarius dicitur in Dionysium Thracem.

Codex CCLXXIII.

Chartaceus, charta vili, in quarto, constans foliis 63, ab And. Darmario exaratus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἀλεξάν-

Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ϛαυροῦ.

Alexandri monachi oratio de inventione pretiosae et vivificae crucis.

A. τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας.

T. καὶ μεγαλοπρεπείᾳ εἰς τοὺς κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in tom. II. operum Gretseri ex chronico Iul. Pollucis, aut Theodosii Melitini exscripta.

Codex CCLXXIV.

Chartaceus, charta tenui, titulis, initialibus et scholiis marginalibus miniatis, in quarto, constans foliis 406, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus, †. Parisios missus.

Ἐπιτομὴ εἰς τὰ μεταφυσικὰ τοῦ ἀριϛοτέλους. τοῦ σοφωτάτου κυρ. γεωργίου τοῦ παχυμέρη. προοίμιον.

Epitome in Aristotelis metaphysicam sapientissimi dom. Georgii Pachymerae. Prooemium.

A. ἦν χρόνος ὅτε φιλοσοφία.

T. τῶν σοφῶν ἁγίων δεήσεσι.

†. Subsequitur index librorum XII, quorum quilibet in titulos et capita divisus est. His finitis aliud prooemium occurrit: σκοπός ἐϛι τῷ ἀριϛοτέλει ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματείᾳ, ἥ τις οὐ μόνον οὕτως ἐπιγράφεται, ἀλλὰ καὶ σοφία κ. τ. λ. Des. καὶ σοφὸν οὕτω καὶ μόνῳ λέγεσθαι. Prooemium in editione Basileensi 1560. fol. frustra quaesitum.

Φύλ. ιβ. Fol. 12.

Πόνημα γεωργίου διακόνου πρωτεκδικοῦ καὶ δικαιο-

Elucubratio Georgii Diaconi Protecdici et Di-

φύλακος τοῦ παχυμέρη. προοίμιον εἰς φιλοσοφίαν.

xaeophylacis Pachymerae. Prooemium in philosophiam.

A. γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ καὶ ἶρις.

T. τοῦτο διαθροίζεσθαι.

†. Libro 2. cap. 2. scholium marginale minio exaratum habetur, quod incipit: ἀλλ' ἀγαθὸν μὲν τύχην, ὅταν ἀγαθὸν ἀποβῆ. φαῦλοι δ' ὅταν φαῦλον κ. τ. λ. Nec hoc unicum scholium, sed in lib. V. VI. VII. VIII. plura occurrunt, omnia que in editione desunt. Hanc inspicienti patebit, totam epitomen constare libr. XII. tit. XLVII. cap. CCXXXVIII. Iam non comprehendo, quomodo Fabricius vol. VI. p. 466. n. 4. hanc epitomen, tanquam partem paraphrasis in totam Aristotelis philosophiam, quae totidem libris, titulis et capitibus composita est, considerare potuerit. Numerus enim capitum ex Allatio de Georgiis sumptus falsus est. Graeca enim nota ibi citata haec est: ἰστέον οὖν, ὡς περιέχει ἡ παροῦσα πραγματεία βιβλία δώδεκα, φέροντα μὲν τίτλους μζ. κεφάλαια δὲ σλε, qui numerus 235, non verò 435 est. Unde est, quod dubitem, integriorem in bibl. Vindobon. asservari, ut Io. Sambucus própria manu adscripsit. Certe nec plures libri, nec tituli, nec capita ibi numerantur. In fine librarius de Stoa: στοᾶς ὁρῶ τὸ μῆκος ὡς μέγα κ. τ. λ. Des. ἢ φυγεῖν τρέπει. Item de Echo. πανῦραδα εἰς ἄγαλμα ἤχους παρὰ τοῦ πανός, ἄχω φίλα μοι. Des. ἢ πόθεν τυχεῖν, et duos hymnos de B. M. V. adscripsit, quorum primus inc. ὁ πανταχοῦ τὸ θεῖον ἐξαπλῶν φάος. Des. κατὰ βαρβάρων θράσους. secundus. μανουὴλ θεότευε ὕμνει σε. μεγαλύνω σε. Des. εὐμενῶς χαῖρε θρόνε.

Codex CCLXXV.

Chartaceus, charta tenui laevigata, titulis et initialibus rubris, in quarto, charactere nitido, manu diversa, habens folia 454, Saec. XVI, a quodam Alexio ex parte scriptus, probe conservatus et inscriptus.

Μήν. ἀπρίλλιος ἔχων ἡμέρας λ. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ. καὶ ἡ νὺξ ἔχει ὥρας ια. εἰς τὴν α. τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς αἰγυπτίας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στίχ.

A. σὲ μὲν δίσκωλυεν τῆς τῶν σεπτῶν.

Mensis Aprilis habet dies XXX. dies horas XIII, et non horas XI. In 1. sanctae matris nostrae Mariae Aegyptiacae. In id. Domine clamavi vers.

T. ἡμῶν μνημόνευε.

†. Ex hoc colligitur esse menaeum graecum, quale prodiit graece Venet. 1548. f. Praesens autem est mensis tantum Aprilis. Editi verò titulus est: στιχήρα ψαλλόμενα μηνὶ ἀπριλλίῳ. Dicendum tamen, non omnia convenire, sed alium subinde ordinem, alios sanctos et alios versus esse adhibitos. In fine librarius addidit: τῷ συντελετῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. τὸν δακτύλοις γράψαντα. τὸν κεκτημένον, τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ φύλαττε τοὺς δούλους σου τριὰς ὦ τρισολβία. — ἐπληρώθη ὁ παρὼν ἀπρίλλιος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἀλεξίου τὸ κατέτος τρουμπέτζης, καλλῶς λέγω ηὑρισκομένος κορυφιάτης καὶ καθεζόμενος πρὸς τὸ παρὸν εἰς νήσσω καὶ πόλεως διακίνθου. εὔχεσθαι καὶ μὴ καταρᾶσθαι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων. ἀμήν. αφμσ. ζνζ. ινδ.κι. ζ. ἡλίου κύκλη α. σελήνης θεμέλιον α. σελήνης κύκλοι η. δικευρίῳ ιη. ἡμέρα δ. μην. μην. μην. Consummatori bonorum omnium deo gratias. Scriptorem, pos-

sessorem, lectorem prompte custodi servos tuos trinitas ter beata. — Finitus est hic Aprilis manu mea humilis Alexii pro tempore tubicinis et instituti praeterea praecentoris et agentis pro praesenti in insula et urbe Zacintho. Precamini et ne imprecamini propter multos errores. Amen. 1549. 7057. Indict. VII. Solis Cyclo I. Lunae basi I. Lunae Cyclo VIII. Decemb. XVIII. Feria 4.

φύλ. ρϟη.	Fol. 198.
Ἡ θεῖα λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωαν. τοῦ χρυσοςόμου.	Sacra liturgia sancti patris nostri IoannisChrysostomi.
A. ὁ θεὸς, ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τὸν οὐράνιον.	T. τὰς καρδίας ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Facta collatione cum editione graeca Rom. 1526. 4. reperi editam multò ampliorem esse. Datum enim initium longè inferius occurrit, pluribus adhuc desideratis.

φύλ. σια.	Fol. 211.
Διδασκαλίαι ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ χρυςόμου καὶ ἑτέρων εἰς τὰ κατὰ κυρ. ἀναγινωσκόμενα εὐαγγ. συλλεγεῖσαι παρὰ κυρ. θεοφίλου κωνςαντινουπ. τοῦ καλεκᾶ λόγ. α̅ εἰς τὸν τελώνην καὶ εἰς τὸν φαρισαῖον.	Doctrinae ex variis doctis viris, Chrysostomo, aliis que in evangelia per dominicas lecta collectae a Theophilo Constantinop. Caleca. Homilia I. in publicanum et pharisaeum.
A. ὥσπερ γυμνασία τις καὶ παράκλησις.	T. πάντες ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σιη.	Fol. 218.
Κυρ. τοῦ ἀσώτου λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου β̄.	Dom. prodigi ex sancto evangelio homilia doctrinalis II.
A. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας.	T. ἀξιώσειν ἐν χῷ κ.τ.λ.
Φύλ. σκϛ.	Fol. 226.
Κυρ. τῆς ἀπόκρεω γ̄.	Dom. Carnisprivii III.
A. Φοβερὰ ἡμέρα ἐκείνη.	T. ἀοίδιον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. σλγ.	Fol. 233.
Κυρ. τῆς τυροφάγου δ̄.	Dom. esus casei, seu quinquages. IV.
A. ἰδοὺ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς στάδιον.	T. ἀπολαύσωμεν, ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σλθ.	Fol. 239.
Τῇ β̄. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ε.	Secunda primae hebdomadae sanctae quadragesimae V.
A. ἔφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν.	T. ἀνάστασιν αὐτοῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σμβ.	Fol. 242.
Τῇ δ̄. τῆς πρώτης ἑβδομάδος ϛ̄.	Quarta primae hebdomadae VI.
A. νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς.	T. σωζωμένων ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σμζ.	Fol. 247.
Τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος εἰς μέγαν θεόδωρον τὸν τυρώναν ζ.	Parasceve primae hebdomadae in magnum Theodorum Tyronam VII.
A. ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητος.	T. ἀναστάσει, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. σνδ.	Fol. 254.
Κυρ. α. τῆς ὀρθοδοξίας συνηγμένα διηγήματα ἐκ πολλῶν βιβλίων η.	Dom. 1. orthodoxiae. Collectae narrationes ex multis libris.
A. μακάριοι γάρ φησιν οἱ ἀκούοντες.	T. αἰώνιον, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σνθ.	Fol. 259.
Τῇ β. τῆς β. ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων θ.	Secunda secundae hebdomadis doctrina è multis libris IX.
A. ἡ ἁγία τεσσαρακοστὴ ἀγαπητοί.	T. σωζομένων, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σξδ.	Fol. 264.
Τῇ δ. τῆς β. ἑβδομάδος λόγος συλλεγμένος ἐκ πολλῶν ι.	Quarta secundae hebdomadis homilia collecta è multis X.
A. γράφει ὁ κύριος ἡμῶν ἰς χς.	T. χάριτος ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σο.	Fol. 270.
Τῇ παρασκευῇ τῆς β. ἑβδομάδος διδασκαλία ἐκλελεγμένη ἐκ περισσῶν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις. τὸ, ὅταν	Parasceve secundae hebdomadis homilia selecta ex reliquis evangeliis. In hoc, quando facis elee-

ποίοις ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου ια.

Α. γράφει ὁ εὐαγγελιστὴς ματθαῖος.

mosynam, ne tuba canas ante te XI.

T. ἐλεήσει ἡμᾶς τῇ αὐτου χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σοϛ.

Fol. 276.

Κυρ. β. τῶν ἁγίων νηστείων λόγ. διδασκαλικὸς ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν ιβ.

Α. ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καιρός.

Dom. 2. sanctorum ieiuniorum doctrina ex sacra scriptura XII.

T. σώματα ἡμῶν τῇ αὐτοῦ χάριτι.

φύλ. σπ.

Fol. 280.

Τῇ β. τῆς γ. ἑβδομάδος τῶν ἁγίων νηστείων λόγ. διδασκαλικὸς καὶ ψυχωφελὴς καὶ μνήμης θεοῦ ιγ.

Α. ἰδοὺ χάριτι χριστοῦ εἰς τὴν.

Secunda tertiae hebdomadis SS. ieiuniorum doctrina animae utilis XIII.

T. σωζωμένων ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. σπε.

Fol. 285.

Τῇ δ. τῆς τρίτης ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς περὶ νηστείας ιδ.

Α. ἧκεν ἡμῖν σήμερον.

Quarta tertiae hebdomadis doctrina de ieiunio XIV.

T. ἀνάπαυσιν χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σϟ.

Fol. 290.

Τῇ ϛ. τῆς γ. ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου ιε.

Α. φέρε τοίνυν εἰς μέσον.

Sexta tertiae hebdomadis doctrina in dictum evangelium XV.

T. σκανδάλων αὐτοῦ ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. σϞγ. — Fol. 293.

Κυρ. γ. τῶν ἁγίων νηστείων εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καὶ εἰς τὸν ἅγιον εὐαγγελιστὴν ις.

Dom. 3. sanctorum ieiuniorum in adorationem pretiosae et vivificae crucis et in sanctum Evangelistam XVI.

Α. προτυπῶν καὶ προδιαγράφων.

T. ἐπιτυχῶμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. τα. — Fol. 301.

Τῇ β. τῆς δ. ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς εἰς τὸ, ἄμπελον ἐφύτευσα ἐν σωρήχ. ιζ.

Secunda quartae hebdomadis doctrina in id, vitem plantavi in Sorech. XVII.

Α. ἔλαμψεν ἡ χάρις τοῦ κῦ ἡμῶν.

T. ἀνάστασιν, ῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

φύλ. τε. — Fol. 305.

Τῇ δ. τῆς δ. ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς εἰς ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου ιη.

Quarta quartae hebdomadis doctrina in dictum evangelii XVIII.

Α. οἴδατε καὶ ἐπίστασθαι τῇ.

T. βασιλείας ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. τη. — Fol. 308.

Τῇ παρασκευῇ τῆς δ. ἑβδομάδος διδασκαλία ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν ιθ.

Parascere quartae hebdomadis doctrina ex sacra scriptura et in sextum psalmum.

Α. πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρίνει.

T. τῶν σωζωμένων ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. τια. — Fol. 311.

Κυρ. δ. τῶν ἁγίων νηστείων διδασκαλία εἰς εὐαγ-

Dom. 4. sanctorum ieiuniorum doctrina in evan-

γέλιον τῆς ἡμέρας. ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ κ.

A. οὐδέν ἐςι τῆς ἀδιςάκτου.

evangelium diei. Homo quidam accessit ad Iesum XX.

T. ἀπόλαυσιν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τιε.

Fol. 315.

Τῇ β. τῆς ε. ἑβδομάδος διδασκαλία ἐκ τῶν γραφῶν περὶ μετανοίας τῶν νηνευΐτων κα.

A. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις.

Secunda quintae hebdomadis doctrina in scriptura de poenitentia Ninevitarum XXI.

T. ἁμαρτίων ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τκδ.

Fol. 324.

Τῇ δ. τῆς ε. ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν μέγαν κανόνα κβ.

A. οἱ πάντα καλῶς διαταξάμενοι.

Quarta quintae hebdomadis doctrina in magnum Canonem XXII.

T. τῆς αὐτῆς χάριτος, ἐν Χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τλ.

Fol. 330.

Τῇ ς. τῆς ε. ἑβδομάδος τῆς ἀκαθήςου λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον εἰς τὸν νομικὸν τὸν πεσόντα εἰς τοὺς λῃςὰς κγ.

A. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι.

Sexta quintae hebdomadis acathisti doctrina in sanctum evangelium in legis peritum in latrones incidentem XXIII.

T. καὶ σώσει, ὃν ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τλθ.

Fol. 339.

Κυρ. ε. τῶν ἁγίων νηςειῶν λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κδ.

A. ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα.

Dom. 5. sanctorum ieiuniorum doctrina ex sancto evangelio XXIV.

T. αὐτοὺς, ὅτι πρέπει κ. τ. λ.

τὸ παθητικὸν ἄρχομαι. Quae in edito p. 108. desunt et primum ab διονεὶ incipit. Quod sic in codd. Electorali explicatur: διονεὶ. ποῖον μέρος λόγου ἐςὶ. ἐπιῤῥητικόν. ποῖον τῶν ἐπιῤῥητικῶν, παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως. τὰ δὲ παραβολῆς ἢ ὁμοιώσεως, διον ὡς, ὥσπερ, καθάπερ. Fol. 59. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τρίτου κονταρίου τῶν ἰσαγωγικῶν. ὡς δεξιὰ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν τοῦ σχεδογράφειν ἀρχὴν εἰλήφεις παιδίον κ. τ. λ. ὡς δεξιὰ ἡ ἡμέρα· πόσα μέρη λόγου εἰσὶ. τρία. ὡς ἐπίῤῥημα, ἢ ἄρθρον δεξιὰ ὄνομα ἕν. Hoc thema in Moschopulo non occurrit. Fol. 90. ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ τετάρτου κονταρίου τῶν ἰσαγωγικῶν. εὐχαρὲς τὸ σήμερον προδρομὴ ἑορτὴ καὶ σὺν ὦ παῖ κ. τ. λ. εὐχαρής, ὡς ὁ εὐσεβὴς καὶ ὁ εὐγενὴς καὶ κλίνεται, ὡς ὁ δημοσθένης. Hoc thema et quae sequuntur in Moschopulo edito desunt. Ultima, deletis fere literis, oculorum aciem fugiunt. Thematis verò ultimi initium hoc est: σήμερον ἀνὰ πλάτη τῶν βροντῶν ἡ τέκουσα παρθένος σωτῆρα καὶ τροφέα τῶν ουρανῶν ἀπαιρέντα κ. τ. λ. Ex his omnibus mihi iam videtur idem Msc. in bibl. Parisiensi extare. Auctius enim edito etiam Cangius testatur ad verbum σχεδογράφειν. Observo adhuc, codicem hunc esse ex bibl. Rv. Cardinalis D'burgos, ut in folio tertio chartaceo notatum et in membrana palimpsesta exaratum. Antiqua enim scriptura adhuc apparet et multa adeo legi possunt. In veteri catalogo commentarius dicitur in Dionysium Thracem.

Codex CCLXXIII.

Chartaceus, charta vili, in quarto, constans foliis 63, ab And. Darmario exaratus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἀλεξάν-

Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λόγος εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ ϛαυροῦ. — Alexandri monachi oratio de inventione pretiosae et vivificae crucis.

A. τὴν κέλευσιν τῆς ἡμετέρας. — T. καὶ μεγαλοπρεπεία εἰς τοὺς κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in tom. II. operum Gretseri ex chronico Iul. Pollucis, aut Theodosii Melitini exscripta.

Codex CCLXXIV.

Chartaceus, charta tenui, titulis, initialibus et scholiis marginalibus miniatis, in quarto, constans foliis 406, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus, †. Parisios missus.

Ἐπιτομὴ εἰς τὰ μεταφυσικὰ τοῦ ἀριϛοτέλους. τοῦ σοφωτάτου κυρ. γεωργίου τοῦ παχυμέρη. προοίμιον. — Epitome in Aristotelis metaphysicam sapientissimi dom. Georgii Pachymerae. Prooemium.

A. ἦν χρόνος ὅτε φιλοσοφία. — T. τῶν σοφῶν ἁγίων δεήσεσι.

†. Subsequitur index librorum XII, quorum quilibet in titulos et capita divisus est. His finitis aliud prooemium occurrit: σκοπός ἐϛι τῷ ἀριϛοτέλει ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματεία, ἥ τις οὐ μόνον οὕτως ἐπιγράφεται, ἀλλὰ καὶ σοφία κ. τ. λ. Des. καὶ σοφὸν οὕτω καὶ μόνῳ λέγεσθαι. Prooemium in editione Basileensi 1560. fol. frustra quaesitum.

φύλ. ιβ. — Fol. 12.

Πόνημα γεωργίου διακόνου πρωτεκδικοῦ καὶ δικαιο- — Elucubratio Georgii Diaconi Protecdici et Di-

φύλακος τοῦ παχυμέρη. προοίμιον ἐις φιλοσοφίαν. xaeophylacis Pachymerae. Prooemium in philosophiam.

A. γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ καὶ ἶρις. T. τοῦτο διαθρυλίζεσθαι.

†. Libro 2. cap. 2. scholium marginale minio exaratum habetur, quod incipit: ἀλλ' ἀγαθὸν μὲν τύχην, ὅταν ἀγαθὸν ἀπόβῃ. φαῦλοι δ' ὅταν φαῦλον κ. τ. λ. Nec hoc unicum scholium, sed in lib. V. VI. VII. VIII. plura occurrunt, omnia que in editione desunt. Hanc inspicienti patebit, totam epitomen constare libr. XII. tit. XLVII. cap. CCXXXVIII. Iam non comprehendo, quomodo Fabricius vol. VI. p. 466. n. 4. hanc epitomen, tanquam partem paraphrasis in totam Aristotelis philosophiam, quae totidem libris, titulis et capitibus composita est, considerare potuerit. Numerus enim capitum ex Allatio de Georgiis sumptus falsus est. Graeca enim nota ibi citata haec est: ἰστέον οὖν, ὡς περιέχει ἡ παροῦσα πραγματεία βιβλία δώδεκα, φέροντα μὲν τίτλους μζ. κεφάλαια δὲ σλε, qui numerus 235, non verò 455 est. Unde est, quod dubitem, integriorem in bibl. Vindobon. asservari, ut Io. Sambucus própria manu adscripsit. Certe nec plures libri, nec tituli, nec capita ibi numerantur. In fine librarius de Stoa: στοᾶς ὁρῶ τὸ μῆκος ὡς μέγα κ. τ. λ. Des. ἢ φυγεῖν τρέπει. Item de Echo. ταῦραδα ἐις ἄγαλμα ἤχους παρὰ τοῦ πανὸς, ἄχω φίλα μοι. Des. ἢ πόθεν τυχεῖν, et duos hymnos de B. M. V. adscripsit, quorum primus inc. ὁ πανταχοῦ τὸ θεῖον ἐξαπλῶν φάος. Des. κατὰ βαρβάρων θράσους. secundus. μανουὴλ θεότευκε ὕμνει σε. μεγαλύνω σε. Des. ἐυμενῶς χαῖρε θρόνε.

Codex CCLXXV.

Chartaceus, charta tenui laevigata, titulis et initialibus rubris, in quarto, charactere nitido, manu diversa, habens folia 454, Saec. XVI, a quodam Alexio ex parte scriptus, probe conservatus et inscriptus.

Μὴν. ἀπρίλλιος ἔχων ἡμέρας λ. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ. καὶ ἡ νὺξ ἔχει ὥρας ια. εἰς τὴν α. τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν μαρίας τῆς αἰγυπτίας. εἰς τὸ κύριε ἐκέκραξα στίχ.	Mensis Aprilis habet dies XXX. dies horas XIII, et non horas XI. In 1. sanctae matris nostrae Mariae Aegyptiacae. In id. Domine clamavi vers.
Α. σὲ μὲν δίσκωλυεν τῆς τῶν σεπτῶν.	T. ἡμῶν μνημόνευε.

†. Ex hoc colligitur esse menaeum graecum, quale prodiit graece Venet. 1548. f. Praesens autem est mensis tantum Aprilis. Editi verò titulus est: στιχήρα ψαλλόμενα μηνὶ ἀπριλλίῳ. Dicendum tamen, non omnia convenire, sed alium subinde ordinem, alios sanctos et alios versus esse adhibitos. In fine librarius addidit: τῷ συντελετῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. τὸν δακτύλοις γράψαντα. τὸν κεκτημένον, τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ φύλαττε τοὺς δούλους σου τριὰς ὦ τρισολβία. — ἐπληρώθη ὁ παρὼν ἀπρίλλιος διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἀλεξίου τὸ κατέτος τρουμπότζης. καλλῶς λέγω ἡυρισκομένος κορυφιάτης καὶ καθεζόμενος πρὸς τὸ παρὸν εἰς νήσω καὶ πόλεως διακίνθου. εὔχεσθαι καὶ μὴ κατάρασθαι διὰ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων. ἀμήν. αφμθ. ζνζ. ινδικτ. ζ. ἡλίου κύκλη α. σελήνης θεμέλιον α. σελήνης κύκλοι η. δικευρίῳ ιη. ἡμέρᾳ δ. μην. μην. μην. Consumatori bonorum omnium deo gratias. Scriptorem, pos-

sessorem, lectorem prompte custodi servos tuos trinitas ter beata. — Finitus est hic Aprilis manu mea humilis Alexii pro tempore tubicinis et instituti praeterea praecentoris et agentis pro praesenti in insula et urbe Zacintho. Precamini et ne imprecamini propter multos errores. Amen. 1549. 7057. Indict. VII. Solis Cyclo I. Lunae basi I. Lunae Cyclo VIII. Decemb. XVIII. Feria 4.

Φύλ. ρϟη.	Fol. 198.
Ἡ θεῖα λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωαν. τοῦ χρυσοςόμου.	Sacra liturgia sancti patris nostri IoannisChrysostomi.
A. ὁ θεὸς, ὁ θεὸς ἡμῶν. ὁ τὸν οὐράνιον.	T. τὰς καρδίας ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Facta collatione cum editione graeca Rom. 1526. 4. reperi editam multò ampliorem esse. Datum enim initium longè inferius occurrit, pluribus adhuc desideratis.

Φύλ. σια.	Fol. 211.
Διδασκαλίαι ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ χρυςόμου καὶ ἑτέρων ἐις τὰ κατὰ κυρ. ἀναγινωσκόμενα ἐυαγγ. συλλεγεῖσαι παρὰ κυρ. θεοφίλου κωνςαντινουπ. τοῦ καλεκᾶ λόγ. ᾱ ἐις τὸν τελώνην καὶ ἐις τὸν Φαρισαῖον.	Doctrinae ex variis doctis viris, Chrysostomo, aliis que in evangelia per dominicas lecta collectae a Theophilo Constantinop. Caleca. Homilia I. in publicanum et pharisaeum.
A. ὥσπερ γυμνασία τις καὶ παρακίνησις.	T. πάντες ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Κυρ. τοῦ ἀσώτου λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου β̄.

Dom. prodigi ex sancto evangelio homilia doctrinalis II.

Α. ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας.

T. ἀξιώσειν ἐν χῷ κ.τ.λ.

Φύλ. σκς. Fol. 226.

Κυρ. τῆς ἀπόκρεω γ̄.

Dom. Carnisprivii III.

Α. Φοβερὰ ἡμέρα ἐκείνη.

T. ἀοίδιον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

Φύλ. σλγ. Fol. 233.

Κυρ. τῆς τυροφάγου δ̄.

Dom. esus casei, seu quinquages. IV.

Α. ἰδοὺ τὸ τῆς τεσσαρακοστῆς στάδιον.

T. ἀπολαύσωμεν, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σλθ. Fol. 239.

Τῇ β̄. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ε.

Secunda primae hebdomadae sanctae quadragesimae V.

Α. ἔφθασε καιρὸς, ἡ τῶν πνευματικῶν.

T. ἀνάστασιν αὐτοῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σμβ. Fol. 242.

Τῇ δ̄. τῆς πρώτης ἑβδομάδος ς̄.

Quarta primae hebdomadae VI.

Α. νηστεύοντες ἀδελφοὶ σωματικῶς.

T. σωζωμένων ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σμζ.	Fol. 247.
Τῇ παρασκευῇ τῆς πρώτης ἑβδομάδος εἰς μέγαν θεόδωρον τὸν τυρώναν ζ̄.	Parasceve primae hebdomadae in magnum Theodorum Tyronam VII.
A. ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητος.	T. ἀναστάσει, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. σνδ.	Fol. 254.
Κυρ. ᾱ. τῆς ὀρθοδοξίας συνηγμένα διηγήματα ἐκ πολλῶν βιβλίων η̄.	Dom. 1. orthodoxiae. Collectae narrationes ex multis libris.
A. μακάριοι γὰρ φησιν οἱ ἀκούοντες.	T. αἰώνιον, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σνθ.	Fol. 259.
Τῇ β̄. τῆς β̄. ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων θ̄.	Secunda secundae hebdomadis doctrina è multis libris IX.
A. ἡ ἁγία τεσσαρακοστὴ ἀγαπητοί.	T. σωζωμένων, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σξδ.	Fol. 264.
Τῇ δ̄. τῆς β̄. ἑβδομάδος λόγος συλλεγμένος ἐκ πολλῶν ῑ.	Quarta secundae hebdomadis homilia collecta è multis X.
A. γράφει ὁ κύριος ἡμῶν ἰς χς.	T. χάριτος ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σο.	Fol. 270.
Τῇ παρασκευῇ τῆς β̄. ἑβδομάδος διδασκαλία ἐκλελεγμένη ἐκ περισσῶν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις. τὸ, ὅταν	Parasceve secundae hebdomadis homilia selecta ex reliquis evangeliis. In hoc, quando facis elee-

ποίοις ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσης ἔμπροσθέν σου ια.	mosynam, ne tuba canas ante te XI.
Α. γράφει ὁ ἐυαγγελιστὴς ματθαῖος.	T. ἐλεήσει ἡμᾶς τῇ ἀυτου χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σοϛ.	Fol. 276.
Κυρ. β. τῶν ἁγίων νηστείων λόγ. διδασκαλικὸς ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν ιβ.	Dom. 2. sanctorum ieiuniorum doctrina ex sacra scriptura XII.
Α. ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς καιρὸς.	T. σώματα ἡμῶν τῇ ἀυτοῦ χάριτι.
Φύλ. σπ.	Fol. 280.
Τῇ β. τῆς γ. ἑβδομάδος τῶν ἁγίων νηστείων λόγ. διδασκαλικὸς καὶ ψυχωφελὴς καὶ μνήμης θεοῦ ιγ.	Secunda tertiae hebdomadis SS. ieiuniorum doctrina animae utilis XIII.
Α. ἰδοὺ χάριτι χριστοῦ ἐις τὴν.	T. σωζωμένων ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σπε.	Fol. 285.
Τῇ δ. τῆς τρίτης ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς περὶ νηστείας ιδ.	Quarta tertiae hebdomadis doctrina de ieiunio XIV.
Α. ἥκεν ἡμῖν σήμερον.	T. ἀνάπαυσιν χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σϟ.	Fol. 290.
Τῇ ϛ. τῆς γ. ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ ἐυαγγελίου ιε.	Sexta tertiae hebdomadis doctrina in dictum evangelium XV.
Α. Φέρε τοίνυν ἐις μέσον.	T. σκανδάλων ἀυτοῦ ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σϟγ.

Κυρ. γ΄. τῶν ἁγίων νηστείων εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ καὶ εἰς τὸν ἅγιον εὐαγγελιστὴν ις.

Α. προτυπῶν καὶ προδιαγράφων.

Fol. 293.

Dom. 3. sanctorum ieiuniorum in adorationem pretiosae et vivificae crucis et in sanctum Evangelistam XVI.

T. ἐπιτυχῶμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τα.

Τῇ β. τῆς δ. ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς εἰς τὸ, ἄμπελον ἐφύτευσα ἐν σωρὴχ. ιζ.

Α. ἔλαμψεν ἡ χάρις τοῦ κῦ ἡμῶν.

Fol. 301.

Secunda quartae hebdomadis doctrina in id, vitem plantavi in Sorech. XVII.

T. ἀνάστασιν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τε.

Τῇ δ. τῆς δ. ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς εἰς ῥητον τοῦ εὐαγγελίου ιη.

Α. οἴδατε καὶ ἐπίστασθαι τῇ.

Fol. 305.

Quarta quartae hebdomadis doctrina in dictum evangelii XVIII.

T. βασιλείας ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τη.

Τῇ παρασκευῇ τῆς δ. ἑβδομάδος διδασκαλία ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν καὶ εἰς τὸν ἕκτον ψαλμὸν ιθ.

Α. πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρίνει.

Fol. 308.

Parascere quartae hebdomadis doctrina ex sacra scriptura et in sextum psalmum.

T. τῶν σωζωμένων ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τια.

Κυρ. δ. τῶν ἁγίων νηστείων διδασκαλία εἰς εὐαγ-

Fol. 311.

Dom. 4. sanctorum ieiuniorum doctrina in evan-

γέλιον τῆς ἡμέρας. ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ κ.

evangelium dici. Homo quidam accessit ad Iesum XX.

Α. οὐδέν ἐςι τῆς ἀδιςάκτου.

Τ. ἀπόλαυσιν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τιε.

Fol. 315.

Τῇ β. τῆς ε. ἑβδομάδος διδασκαλία ἐκ τῶν γραφῶν περὶ μετανοίας τῶν νηνευίτων κα.

Secunda quintae hebdomadis doctrina in scriptura de poenitentia Ninevitarum XXI.

Α. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις.

Τ. ἁμαρτίων ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τκδ.

Fol. 324.

Τῇ δ. τῆς ε. ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν μέγαν κανόνα κβ.

Quarta quintae hebdomadis doctrina in magnum Canonem XXII.

Α. οἱ πάντα καλῶς διατεξάμενοι.

Τ. τῆς αὐτῆς χάριτος, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τλ.

Fol. 330.

Τῇ ς. τῆς ε. ἑβδομάδος τῆς ἀκαθήςου λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον εἰς τὸν νομικὸν τὸν πεσόντα εἰς τοὺς λῃςὰς κγ.

Sexta quintae hebdomadis acathisti doctrina in sanctum evangelium in legis peritum in latrones incidentem XXIII.

Α. τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι.

Τ. καὶ σώσει, ὃν ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τλθ.

Fol. 339.

Κυρ. ε. τῶν ἁγίων νηςείων λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου κδ.

Dom. 5. sanctorum ieiuniorum doctrina ex sancto evangelio XXIV.

Α. ἀγαθὰ μὲν πάντα τὰ θεῖα.

Τ. αὐτοὺς, ὅτι πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. τν. — Fol. 350.

Τῇ β. τῆς ς. ἑβδομάδος λόγ. διδασκαλικὸς περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως κε.

Secunda sextae hebdomadis doctrina de poenitentia et confessione XXV.

Α. μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν.

Τ. ἵνα δικαιώθωμεν, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τνη. — Fol. 358.

Τῇ δ. τῆς ς. ἑβδομάδος λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τῶν θείων γραφῶν περὶ μετανοίας κς.

Quarta sextae hebdomadis doctrina ex sacris literis de poenitentia XXVI.

Α. ἴδετε τὴν χθὲς ἡμέραν.

Τ. τῆς ἀναςάσεως...

Φύλ. τξε. — Fol. 365.

Τῇ ς. τῆς ς. ἑβδομάδος λόγος, εἰς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον περὶ τῆς ἐγέρσεως τοῦ λαζαροῦ κζ.

Sexta sextae hebdomadis in sanctum evangelium de suscitatione Lazari XXVII.

Α. φέρε τοίνυν εἰς μέσον.

Τ. αἰώνιους, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

Φύλ. τξθ. — Fol. 369.

Κυρ. ς. τῶν βαΐων λόγ. διδασκαλικὸς εἰς ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου καὶ εἰς τὸν ἰουδᾶν κη.

Dom. 6. palmarum doctrina in dictum evangelii et in Iudam XXVIII.

Α. ὁ μακάριος ἀπόςολος καὶ εὐαγγελιςής.

Τ. χάριτος, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τοη. — Fol. 378.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β. λόγ. διδασκαλικὸς εἰς ῥῆ-

Sancta et magna secunda doctrina in dictum

τον τοῦ ἐυαγγελίου περὶ τῆς ξηρανθείσης συκῆς κθ.

A. αἰνύσαμεν καὶ ἐπεράσαμεν.

evangelii et arefacta fico XXIX.

T. μαρίας, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. τπβ.

Fol. 382.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ γ. λόγ. διδασκαλικὸς καὶ ἐις τὸν πολύαθλον ἰὼβ. λ.

A. ὁ ὑπομείνας ἐις τέλος.

Sancta et magna tertia doctrina et in luctantem Iob. XXX.

T. τῶν ὀυρανῶν τῆς ἀυτοῦ χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. τπθ.

Fol. 389.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ. λόγος διδασκαλικὸς ἐις τὴν πόρνην τὴν ἀλήψασαν τὸν κύριον ἡμῶν μύρῳ καὶ ἐις τὸν Φαρισαῖον λα.

A. πάντοτε μὲν ὁ θεὸς, ὡς φιλάνθρωπος.

Sancta et magna quarta doctrina in meretricem ungentem dominum nostrum unguento et in Pharisaeum XXXI.

T. τὸν κύριον, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

†. Huic scholium istud subiectum est: λέγει τις τῶν σοφῶν διδασκάλων, ὅτι τὸ μύρον τῆς πόρνης ἐνέβενεν ὑπὲρ πῦρα σκδ, καὶ γρόσα γ. ἀπὸ τὴν μονέδα τοῦ τοτε καιροῦ ἕως τὴν σήμερον. καὶ τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ ἰουδα̃ ἀναβένουν ὑπὲρ δῦσχίλια σμβ ὑμησὶ, ὅτι ἄργυρος ἀνέβαινε ὑπὲρ οδ, καὶ γρώσα θ. πρὸς τὴν μονέδα τοῦ τοτε καιροῦ ἕως τὴν σήμερον.

Φύλ. τ𝔩η.

Fol. 398.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ λόγος διδασκαλικὸς ἐις τὰ πάθη τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ συνάγματα τῶν ἁγίων ἐυαγγελίων περὶ τῆς

Sancta et magna parasceve doctrina in passionem domini nostri Iesu Christi collectiones sanctorum evangeliorum

προδοσίας τοῦ κῦ καὶ τῆς σαυρώσεως αὐτοῦ λβ.

A. χριςος ὁ θεὸς ἡμῶν εἰργάσατο.

de proditione domini et eius crucifixione XXXII.

T. αὐτὸν προσκυνήσωμεν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. υκδ.

Fol. 424.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυρ. τοῦ πάσχα λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τῶν ἁγίων εὐαγγελίων εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάςασιν τοῦ κῦ ἡμῶν ἶῦ χῦ λγ.

A. λαμπρὰ σήμερον ἡ ἡμέρα.

Sancta et magna dom. paschatis doctrina è sanctis evangeliis in sanctam resurrectionem domini nostri Iesu Christi XXXIII.

T. κν', ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. In Codd. LX et CXCVII. eiusdem Philothei homiliae in evangelia dominicalia occurrunt, sed diversae maximam partem. Occurrunt etiam multae, quae in Lambecii comment. lib. V. Ioan. Calecae patriarchae Constantinop. attribuuntur et quarum quaedam a Gretsero, sed nomine Philothei editae sunt. In Mingarelli catalogo manuscript. graecorum apud Nanios Codd. CVIII et CXIX easdem fere et eodem ordine homilias continet. At homilia V. Cod. CXIX. hunc habet titulum a nostro diversum: λόγοι ἐκλελεγμένοι ἐκ πολλῶν βιβλίων διδασκαλικῶν, συναχθέντες παρὰ ἱερέως κυρ. μάρκου τοῦ τῆς κρήτης διδασκάλου, ἢ ἀρχόμεθα τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης μ. τῷ ἁγιωτάτῳ σαββάτῳ Sermones selecti ex multis libris collecti a Presbytero D. Marco, Cretae Magistro et incipimus prima hebdomada sanctae et magnae quadragesimae . . . sanctissimo et magno sabbato. Ultima autem codicis Electoralis homilia ibi non habetur. Omnes sunt adhuc ineditae. In veteri catalogo

Cod. CXXI. mentio quidem fit homiliarum in evangelia, sed cuiusnam sint, non indicatur, quasi anonymi forent, titulo licet expresse posito.

Codex CCLXXVI.

Bombycinus et laevigatus, titulis et initialibus miniatis, literis maiusculis et elegantibus, in quarto, valde mutilus, foliorum numero 230, Saec. XII, male conservatus et inscriptus. †. Parisios missus.

Νικηφόρου πατριάρχου.	Nicephori patriarchae.
A. μοναχὸς μεγαλόσχημος πορνεύσας.	T. βεβαρημένον πλοῖον.

†. Est hic patriarcha Constantinop. cuius operum conspectum edidit Bandurius. In isto autem haec epitimia, seu poenas in monachos delinquentes statutas non reperi. Canones enim in M. Freheri iure orientali et Cotelerii monumentis editi differunt ab his epitimiis, quamvis non omnia talia sint. Unum enim, alterum ve canonem offendi, qualis est: ὀυκ ἔςιν μοναχοῖς φιλῆσαι γυναῖκα τὸ ἅγιον πάσχα, ἀλλ' ὀυδὲ τὴν μητέρα ἀυτοῦ.

φύλ. β. Fol. 2.

Ἐρωτ. τί ἐςὶν ἐκκλησία. καὶ τί τὸ βῆμα κ. τ. λ.	Quaest. Quid est ecclesia? et quid altare? etc.

†. Sine ullo intervallo cum prioribus haec quaestio connectitur, quasi eiusdem Nicephori foret. Responsio autem, quae sequitur, haec est: ἡ μὲν ἐκκλησία ἐςὶν οἶκος θεοῦ, τὸ δὲ βῆμα ὁ τάφος τοῦ χριςοῦ κ. τ. λ. et sic de aliis ecclesiae partibus.

φύλ. ε. Fol. 5.

Ἰανουαρίου. ἐὰν ἐςι ἡ σελήνη ὀρθή, πολλοὶ καρποί.	Ianuar. Si luna recta est, multi fructus.

†. Sunt temporum prognostica in mensibus Ianuario, Februario, Martio, Aprili, Mayo, Iunio, Iulio et Augusto.

Προγνωςικὸν ἀῤῥώςων συγγραφὲν ὑποκράτους καὶ γαληνοῦ καὶ πλάτωνος τῶν σοφῶν ἰατρῶν.

Prognosticon infirmorum conscriptum ex Hippocrate, Galeno. Platone, doctis medicis.

A. ἡμέρα α τῆς σελήνης, ἐάν τις κατακλήθη.

T. εἰς ἀγαθὸν ἐλεύσονται.

φύλ. ιβ. Fol. 12.

. . . .

A. ῥῆσαι τοὺς ἁγίους τόπους, ὁ δὲ μὴ θέλων.

. . . .

T. ἀπολαῦσαι τοῦ κυρ. ἡμῶν ἰῦ χῦ κ. τ. λ.

†. Est vita Dorothei Abbatis et Dosithei eius discipuli, quo auctore nescio, titulo et initio desiderato. Puto incertò auctore, sicut in indice vitarum a Fabricio tom. IX. edito notatur. Haec et sequentia in veteri catalogo non indicantur.

φύλ. ιη. Fol. 18.

Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις τοῦ ἀββᾶ δωροθέου τοῦ μακαρίου πρὸς τὸν μέγαν γέροντα τὸν ἅγιον βαρσονούφιον καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν, ἤτοι συνασκητὴν ἀββᾶν ἰῶ. τὸν ἐπικληθέντα προφητὴν διὰ τὸ ὁρατικὸν χάρισμα, ὃ εἶχε παρὰ τοῦ θεοῦ.

Quaestiones et responsiones Abbatis Dorothei illius beati ad magnum senem sanctum Barsanuphium et ad eius discipulum, seu confratrem Abbatem Ioannem cognomine prophetam ob perspicaciae donum, quod a Deo habuit.

A. οὗτος ὁ μακάριος ὄντως ἀββᾶς.

T. ἀντ' οὐδενὸς ἡγήσῃ.

†. Extat gr. et lat. pii huius et egregii viri opus lectu dignissimum tit. doctrinarum variarum. Et vigesima prima has quaestiones et responsiones continet. At hic praefatiuncula quaedam praemittitur, cuius initium convenit cum vita Dorothei et Dosithei a Fabricio tom. IX. in vitarum indice indicata et des. *τῷ δὲ ἀββᾶ ἰῶ. τῷ προφήτῃ καὶ ὑπερετῆσαι κατηξιώθη.* Quaestio autem prima est: *πρὸς τὸν ἀββᾶν ἰῶ. ἐῤῥωτήσεις. πῶς δύναμαι ἐκκόψαι τὴν παῤῥησίαν καὶ κρατῆσαι τῆς γλώσσης μου. ἀποκρίσεις διὰ τοῦ πένθους.* Quae in editione non reperitur.

Φύλ. κγ.	Fol. 23.
Περὶ ἀποταγῆς τετάρτης. τοῦ ἀββᾶ δωροθέου διδασκάλου διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν θεῷ συστησαμένου μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ ἰῶ. τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἀββᾶ βαρσανουφῆ.	De quarta renunciatione. Abbatis Dorothei doctrinae variae ad suos discipulos, cum secessionem fecisset ab Abbate Serido et proprium cum Deo monasterium fecisset post obitum. Abbatis Ioannis et extremum Barsanuphii silentium.
A. *ἐν ἀρχῇ ὅτε ἐποίησεν ὁ θεός.*	T. *ἐκτήσατο, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.*

†. In auctario Ducaeano et alibi quaestiones priores cum variis his doctrinis connectuntur. Cum hoc auctarium ad manus non esset, collationem institui in bibl. PP. Lugdunensi, ubi p. 904. ad lit. G. animadverti, longe alia sequi. Ultima verba, quae cum editis adhuc conveniunt, sunt: *λοιπὸν δεικνύει ἡμῖν καὶ τὴν αἰτίαν, ὅθεν ἐξέρχεταί τις.* Tum alia sequuntur: *ἁμαρτωλὸς εἶ, μᾶλλον εἰσῆλθε τὴν με-*

τανοίαν μεταβαλλόμενος. ἥμαρτες, εἰπέ τῷ Θεῷ, ὅτι ἡμάρτηκα. ποῖος καίματος οὗτος. ποῖα περίοδος, ποῖα θλίψις, ποῖα ξενοχωρία, λόγον εἰπεῖν, ὅτι ἥμαρτον. Et sic decem folia sequuntur. Demum in haec desinunt: ἀλλὰ ταπεινοφρονήσας δικαιοσύνην ἐκτήσατα, ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι καὶ φιλανθρωπία. τοῦ κῦ ἡμῶν ἶῦ χῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Nisi fors Ioannis Chrysostomi sit, cuius opusculum hoc sequitur.

φύλ. λζ.	Fol. 37.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ. τοῦ χρυσοστόμου λόγος περὶ συντελείας.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi sermo de consummatione Saeculi.
A. ὅταν ἄρξωμαι περὶ τῆς συντελείας.	T. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ.τ.λ.

†. Cum hanc homiliam aperte spuriam, ideoque in editionibus operum omissam percurrerem, incidi in verba: εἰς καταφρόνησιν καὶ παρακοὴν καὶ αὐτῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Quae cum superioribus Dorothei de renunciatione cohaerent et eodem modo desinunt. Ordo foliorum scilicet turbatus est et reliquae Chrysostomi homiliae inferius occurrunt.

φύλ. νγ.	Fol. 53.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινοφροσύνης.	Eiusdem (Dorothei) de humilitate.
A. εἶπε τις τῶν γερόντων.	T. ἀπὸ μεγάλων πειρασμῶν.
φύλ. ξβ.	Fol. 62.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνηδήσεως.	Eiusdem de conscientia.
A. ὅτε ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον.	T. οἱ λόγοι τῶν πατρῶν ἡμῶν.

φύλ.

Φύλ. ξϛ. — Fol. 66.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν τὸν πλησίον αὐτοῦ. — Eiusdem de non iudicando proximo.

Α. εἰ ἐμνημονεύομεν ἀδελφοί. — Τ. αὐτοῦ, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Citata editio plura continet.

Φύλ. οδ. — Fol. 74.

Τοῦ χρυσοςόμου λόγος περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὸν δαυίδ. — Chrysostomi de poenitentia et in Davidem.

Α. εἴδετε τῇ προτέρᾳ κυριακῇ. — Τ. ἐκτήσατο, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. In editione hunc titulum lego: *περὶ μετανοίας καὶ εἰς τὴν σκυθρωπότητα βασιλέως ἀχαὰβ καὶ εἰς ἰωνᾶν τὸν προφήτην.* De poenitentia et moestitia Regis Achaab et de Iona propheta. Hic tria folia vacua sequuntur, quasi quid deesset. At nil deest. Superius enim, quae hic deberent esse, inserta sunt, foliis male compactis.

Φύλ. π. — Fol. 80.

Ἐκλογὴ τῶν ὁσίων πατρῶν ἐκ τῆς θεοπνεύςου γραφῆς παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης, ἅμα καὶ αἰνίγματα ἁγίων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν τῶν ἐν ἀσκήσει καὶ θεαρέςῳ πολιτείᾳ διαπρεψάντων καὶ διάφορος αὐτῶν διδασκαλία πάνυ σύντομος καὶ ὠφέλιμος πρὸς πάντας πολιτικούς τε καὶ λοιπούς. — Ecloga sanctorum patrum ex divina scriptura veteris et novi testamenti, simul et aenigmata sanctorum virorum et mulierum in ascesi et grato Deo instituto insignium et varia eorum doctrina valde brevis et utilis omnibus tam politicis, quàm reliquis.

Α. ἡ ὀρθόδοξος πίςις τῶν ἀληθῶς χριςιανῶν. — Τ. ἐκτέσει καὶ τῶν μετρίων.

†. Sunt numero XXXII, quorum primum est, ut supra: *δίχα ἔργων ἀγαθῶν νεκρά ἐστιν, ὁμοίως καὶ τὰ ἔργα χωρὶς πίστεως νεκρά εἰσιν.* Ultimum: *μὴ μεγαλοφρόνῃ, μηδὲ πᾶν φαντάζου, ἵνα μὴ μεγαλοφιέστερον ἐκτραγωδήσῃς, ἐκπέσει καὶ τῶν μετρίων.*

Φύλ. πγ.	Fol. 83.
Ἐρωτ. Κριτής τις ἦν ἐν τῇ πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπώμενος. χήρα δὲ ἦν.	Quaest. Iudex quidem erat in urbe Deum non timens, nec hominem veritus. Vidua autem erat.
A. πόλιν ἐνταῦθα τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζει.	T. δεσμοῖς ἄλλυτος ὑποβάλλεται.

†. Sunt VI. eiusmodi quaestiones ex S. scriptura cum earum responsionibus, nulli inscriptae.

Φύλ. πς.	Fol. 86.
Τοῦ μακαρίου καὶ πανσόφου κυροῦ ἐφραῖμ λέγ. εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως.	Beati et sapientissimi dom. Ephraemi dicta in diem iudicii et retributiones.
A. ἠρώτησαν οἱ φιλόχριστοι, ἀκρόατε.	T. αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν κ. τ. λ.

†. In operibus eius a Vossio editis eundem quidem titulum inveni, sermone diverso. Sic enim pergit: *τὸν μακάριον ἐφραῖμ περὶ κρίσεως καὶ ἀνταποδόσεως. ὁ διδάσκαλος ἔφη. τότε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, πᾶσα ἀνθρωπότης ἱσταμένη μέσον τῆς βασιλείας καὶ τῆς κρίσεως.* Ex hoc autem initio intellexi partem quaestionum et responsionum esse a Vossio latine editarum p. 185. Quamvis dicendum sit et ab illis aliquantum differre.

Φύλ. ϟδ.	Fol. 94.
Διήγησις τοῦ ὁσίου παύλου τοῦ θυβαίου καὶ ἀντω-	Narratio sancti Pauli Thebani et Antonii san-

νίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀναχω-ρητοῦ ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ ἐρή-μῳ.

ctissimi Anachoretae in interiori eremo.

A. οὗτος ὁ μακάριος παῦ-λος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις.

T. σῶσον τὰς ψυχὰς ἡ-μῶν.

†. Haec Pauli Thebani vita latine in actis sanctorum ex codice Bavarico edita ad X. Ian. exhibetur.

Φύλ. ϟζ. Fol. 97.

Περὶ ἁγίας τινὸς σώ-φρονος.

De sancta quadam casta virgine.

A. ὁ ἀββᾶς δανιὴλ ἀνέ-βη μετὰ τοῦ.

T. σὺν τῷ μαθητῇ αὐτοῦ.

Φύλ. ϟη. Fol. 98.

. . . .

. . . .

A. γέρων τις μέγας πνευ-ματικὸς.

T. λειτουργίαν ψυχικήν.

Φύλ. ρ. Fol. 10.

. . . .

. . . .

A. διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀβ-βᾶς θεόδωρος.

T. κλαπήσεται δαιμόνων.

†. Narratio haec est mutila. Sequuntur et aliae eiusmodi narrationes et aenigmata sacra, quae omnia ad eclogas ex S. Scriptura superius allegatas pertinere suspicor.

Φύλ. ρθ. Fol. 109.

Ὁ βίος ψυχοφελὴς, θαυ-μαστὴ πολιτεία καὶ διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ὀνου-

Vitae animae utilis, admirandum institutum et narratio sancti patris no-

φρίου ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ ἐρήμῳ. — stri Onuphrii in interiori eremo.

A. ἐν μίᾳ τῶν ἡμέρων. ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. — T. ἐργασίας τῶν ἐντολῶν.

†. Est huius vitae auctor Paphnutius Anachoreta, ut ex initio patet. Extat latine in tom. VI. Lipomani ad I. Iun. apud Surium XI. Iun. graece Msc. Lambec. tom. VIII.

φύλ. ριζ. — Fol. 117.

Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου κωνσταντινουπ. εἰς τὸν προφήτην ἠλίαν καὶ εἰς τὴν χήραν. — Ioannis Chrysostomi Constant. de prophetas Elia et de vidua.

A. ἀκούσατε ἀδελφοὶ συνετῶς. — T. ἁπάντων, χῷ τῷ θεῷ κ. τ. λ.

†. In eius homiliarum indice spuria notatur et inscribitur εἰς τὸ γεροντικὸν τοῦ ἁγίου μακαρίου.

φύλ. ρκα. — Fol. 121.

Διήγησις τοῦ ἁγίου ἰωάννου τοῦ θεολόγου περὶ τῆς τελειώσεως τῆς παναγίας θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας. — Narratio sancti Ioannis theologi de obitu sanctae Deiparae et semper virginis Mariae.

A. τῆς παναγίας ἐνδόξου θεοτόκου. — T. τὸν μονογενῆ αὐτῆς υἱὸν κ. τ. λ.

†. De hac narratione apocrypha vide Fabricii codicem apocryphum novi testamenti et Lambecii iter Cellense.

φύλ. ρλβ. — Fol. 132.

Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου, ἅπερ αὐ- — Apocalypsis sancti Apostoli Pauli, quae illi fa-

τῷ ἀπεκαλύφθη, ἡνίκα ἀνέβη ἕως τρίτου οὐρανοῦ καὶ ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα. | cta erat, cum in tertium coelum ascendit et in paradisum abreptus arcana verba audivit.

A. οἰκοῦντος τινὸς ἀξιωματικοῦ. | T. ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. Quid de hac apocalypsi apocrypha sentiendum sit, lege Fabricii codicem apocryphum novi testamenti.

Φύλ. ρμθ. | Fol. 149.

Ἰω. ἀρχιεπισκ. κωνσταντινουπ. τοῦ χρυσοστόμου περὶ νηστείας καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. | Ioan. Chrysostomi archiep. Constantinop. de ieiunio et eleemosyna.

A. καλὴ ἡ νηστεία, καλὴ καὶ ἡ. | T. ἀπολαύσωμεν, χάριτι κ. τ. λ.

†. Est dubium, an sit Chrysostomi.

Φύλ. ρνε. | Fol. 155.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐπιφανίου νεαπόλεως τῆς κύπρου λόγος εἰς τὸν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰῦ χῦ καὶ εἰς τὸν ἰώσηφ τὸν ἀπὸ ἀριμαθαίας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ ᾄδῃ τοῦ κῦ κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξων γεγενημένων. | Sancti patris nostri Epiphanii Neapoleos Cypri in divini corporis sepulturam domini, Dei et servatoris nostri Iesu Christi et in Iosephum ab Arimathea et in descensum domini in infernum post salutarem passionem factis miraculis.

A. τί τοῦτο σήμερον σιγὴ πολλή. | T. ἀναστήσαντα, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat in operibus graeco-latinis Paris. 1622. £. At inter dubia, vel iuniori cuidam tribuenda reiicitur.

Φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου ναζιάνζου τοῦ θεολόγου λόγος εἰς τὸ ἅγιον πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα.	Sancti patris nostri Gregorii episcopi Nazianz. theologi oratio in sanctum pascha et de tarditate.
A. ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.	T. εἶναι μελέτην θανάτου.

†. Extat in eius operibus gr. et lat. cum versione Billii et Musculi. At finis manuscripti mutilus est.

Φύλ. ροε.	Fol. 175.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ χαροποιοῦ πένθους.	Eiusdem de planctu.
A. πένθος κατὰ θεόν ἐστιν.	T. ἐλεεινοτάτου διηγήματος.

†. Non est Gregorii, cuius oratio praemissa est, sed alterius mihi ignoti, cuius opusculum initio mutilum praecedit et geronticum esse videtur.

Φύλ. ρπ.	Fol. 180.
Ἐκ τῆς δευτέρου βίβλου τῶν συλλογῶν τῆς ἐυεργ. τοίδος· ἐρωτ. πέτρω αὐτῷ. τιμιώτατε πάτερ, ἅμοι εἴπης, πόσα εἰσὶ γένη τῆς κατανύξεως.	Ex secundo libro collectionum beneficae. Quaestio Petri ad eundem. Venerabilis pater, dic mihi, quod genera compunctionis sint.
A. ἐν πολλοῖς εἴδεσι κάλλους πέτρε.	T. καί τοτε τῆς κάτω.

φύλ. ρπα. Fol. 181.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ.. ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου λόγος εἰς τὸν μετ' ὂν βίον καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ.

Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi archiepisc. Constantinop. oratio in futuram vitam et secundum adventum domini nostri Iesu Christi.

A. ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια.

T. καὶ μὴ κρίνῃς τινά.

†. Est quidem in indice homiliarum eiusdem Fabriciano. At omissa in operibus. Lambec. lib. IV et VIII. eius meminit.

φύλ. ρπη. Fol. 188.

Ἐρωτ. καὶ εἰ ταῦτα οὐκ ἔςαι ἐν τῷ μέλλοντι, οἷον βρῶσις καὶ πόσις καὶ γάμος. τίς χρεία ὀδόντων. καὶ γαςρὸς καὶ τῶν γεννητικῶν μορίων τοῦ σώματος.

Quaest. Et si haec non erunt in futuro, uti esus et potus et matrimonium, quis usus dentium ventris et partium corporis genitalium?

A. ἐπείπερ οὐ χρείαν μόνον, ἀλλὰ καί.

T. ἀλλ' ἔσχε αὐτὰ ἀμαρτωλώτερον.

†. In his quaestionibus etiam inseruntur responsiones sancti Macarii, S. Chrysostomi et S. Athanasii. Omnes verò ad resurrectionem referuntur. Illud observo, quod responsiones S. Macarii non sint desumptae ex eius sermone de exitu animae iustorum et iniustorum, quem Caveus in hist. liter. gr. et lat. edidit.

φύλ. ρϟη. Fol. 198.

....

....

A. ἐμῆς βασιλείας κληρονόμοι. ἐποίνασα γάρ.

T. ἐκείνης καὶ φοβέρας ὥρας....

†. Est pars quaestionum et responsionum Ephraemi inter eius opera a Vossio editarum, quae hic bis occurrunt. v. Supra.

φύλ. σ. Fol. 200.

....	....
A. οἱ λέγοντες πρὸς κουρσῶρι. οἱ μὲν παῖδες.	T. καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ....

†. Ex initio et sequentibus intelligo esse fragmentum evangelii apocryphi Nicodemi, quod in Cod. CXC. etiam habetur et quod ex his Codd. Io. Iac. Hess graece edendum suscepit. In utroque autem finis deest. In posteriori autem plura continentur.

φύλ. σκδ. Fol. 224.

Λόγος γεροντικὸς καὶ πάνυ ψυχοφελής.	Sermo geronticus et valde utilis animae.
A. ἔλεγον περὶ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου.	T. ὡς ἠγάπησα τὴν ἁμαρτίαν.

φύλ. σκϛ. Fol. 226.

Περὶ τῶν νυκτερινῶν ὕπνων.	De nocturnis insomniis.
A. ἐφ' οὗ δύσει ὁ ἥλιος.	T. ἀλλ' οὕτως ἔζησαν.

φύλ. σκζ. Fol. 227.

Τοῦ ἀββᾶ Ἰσαίου.	Abbatis Isaiae.
A. τρεῖς ἀρεταί εἰσι προνοοῦσαι.	T. κυκλωσάντων με σώζει.

†. Sunt hic tria excerpta eiusdem. Quaedam eius opuscula gr. et lat. lucem videre.

φύλ.

Φύλ. σκη.	Fol. 228.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου ἐις τὸ, κύριε ἔκραξα.	Sancti patris nostri Ioan. Chrysostomi in hoc. Domine Clamavi.
A. ὥσπερ οὐδὲν ὤφελος οἰκίας.	T. καὶ τῆς ἀρετῆς ἀπὸ τῆς καρδίας.

†. Est excerptum de cogitationibus a monacho claudendis et aperiendis portarum instar.

Φύλ. σκθ.	Fol. 229.
Ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ἀυτοῦ Ἰω. τοῦ χρυσοςόμου.	Ex vita eiusdem Chrysostomi.
A. ὁ μέν τοι θεῖος χρυσόςομος.	T. πέρα δοξολογίας.
Φύλ. σλ.	Fol. 230.
Τοῦ ἀυτοῦ ἀπὸ τῆς μαργαρίτας.	Eiusdem de margaritis.
A. τῶν πονηρῶν λογισμῶν οἱ μὲν οὐδὲ ὅλως.	T. κατεσκευάσαι τὰ φάρμακα.
Θεωδώρου μαθητοῦ τοῦ ςουδιτοῦ.	Theodori discipuli Studitae.
A. οὐδὲν ἄλλο ἐςὶν ἡ ἀσκητικὴ.	T. μὴ ἀνάζω....

†. Pleraque in veteri catalogo omissa sunt.

Codex CCLXXVII.

Chartaceus, charta tenui, initialibus miniatis, charactere minuto, eleganti et abbreviato, in quarto, mutilus, constans foliis 343, Saec. XV, possessus a Michaele Rosaïta et Io. Alb. Widmestadio, bene conservatus et inscriptus.

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγ. εἰς τὰ ἐνκαίνια.	Gregorii theologi sermo in Encaenia.

Α. τῆς πανηγυρικῆς ἰδέας καὶ οὗτος.
κειμ. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιὸς νόμος.
ερμ. ἐγκαίνια ἐπὶ ναοῦ μὲν, ἡ πρώτη.

†. Sunt XIII. orationes Gregorii theologi 2. In pentecosten. 3. In Macchabaeos. 4. In Cyprianum. 5. In Iulianum exaequatorem. 6. In Theophania. 7. In Basilium M. 8. In sancta Lumina. 9. In sacrum baptisma. 10. In Gregorium fratrem Basilii. 11. In Athanasium M. 12. Coram CL. episcop. valedict. 13. de amandis pauperibus. In omnibus his orationibus praemittitur argumentum, textus et expositio. Expositionis autem initia sunt: 2. μετριοφρόνων ὁ θεολόγος, ὡς εἴωθε. 3. ἐζητεῖτο παρὰ πολλοῖς. 4. παρ' ὀλίγον φησί. 5. τίς ἡ τοσαύτη. 6. τὸ χριςὸς ὄνομα. 7. παθαινομένου καί. 8. διὰ τοῦ πάλιν. 9. χθές φησι τὰ φῶτα. 10. ἀπὸ γνώμης τὸ προοίμιον. 11. ἀπὸ συλλογισμοῦ. 12. πῶς φησι. 13. εἰκείους τοὺς ἀκροάτας. Ex quibus patet commentarium hunc esse Nicetae Heracleensis Metropol. qui etiam in Codd. bibl. Vindob. apud Lambecium habetur, ibique est in XVI. orationes Gregorii theologi. In eiusdem operum editione a Billio facta quaedam huius commentarii latine prodiere et lavor non inutilis foret, eundem integrum gr. et lat. edendi. In veteri catalogo hic commentarius omnino non notatur, ne dicam de aliis, quae adhuc sequuntur.

Φύλ. τκδ.	Fol. 324.
Δογματικὰ κεφάλαια κη.	Capita dogmatica XXVIII.
Α. εἰ τὸ πῦρ μένον κατα χωραν.	Τ. τὴν σάρκα πρεσβευσωμεν.

φύλ. τλ. Fol. 330.

Τοῦ ἁγίου νικηφόρου.

Α. τί ἡ εἰκὼν τοῦ χριστοῦ, ὁμοίωμα.

Sancti Nicephori.

T. συγκαταβαλεῖν καὶ τὸν σταυρόν.

†. Sunt XI. capita de imagine Christi. Unde suspicor esse, Nicephorum Patr. Constant. ob propugnatum imaginum cultum postea depositum. Haec et sequentia omnia frustra quaeris in veteri catalogo.

φύλ. τλα. Fol. 331.

Ἔγγραφος παραίτησις νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου τοῦ γαλακρινιτοῦ, μεθ' ἣν ἀποκατέστη αὖθις εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον.

Α. νικόλαος ἀρχ. κωνσταντ. μόνῃ χάριτι.

Scripta petitio Nicolai sanctissimi patriarchae Galacrinitae, post quam rursus in sedem patriarchalem restitutus fuit.

T. ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας.

†. Est hic Nicolaus mysticus, qui anno 895 Patr. Constant. creatus fuit et cum in quartas imperatoris nuptias consentire nollet, depositus et fundato ad Galacrenas, unde Galacrinita appellari videtur, monasterio, rursus restitutus fuit. Epistolae eius in actis Concil. et apud Baronium extant.

φύλ. τλβ. Fol. 332.

Τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιωτοῦ ἀπόκρισις περὶ τῆς βραχυλογίας τοῦ, πάτερ ἡμῶν.

Α. οὕτος μὲν ἔοικας θαυμάζειν.

Sancti Isidori Pelusiotae responsio de brevi oratione: Pater noster.

T. καὶ ὁ βίος τοῦ ἐχομένου.

†. Est epistolae XXIV. ad Eutonium Diaconum in lib. IV. epistolarum edit. Venet. 1745. f.

φύλ. τλγ. Fol. 333.

Τοῦ μακαριωτάτου κυρίου μιχαὴλ τοῦ ψέλλου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων πρὸς τὸν βασιλέα τὸν δοῦκα.	Beatissimi domini Michaelis Pselli et philosophorum principis ad imperatorem Ducam.
A. δέχου καὶ τὸν θεμέλιον τῶν καθ' ἡμῶν.	T. κρηπὶς ὑπάρχει τῆς βασιλείας.

†. Est fundamentum synopticum de nostris dogmatis graece a Bosqueto cum synopsi legum editum lib. V. Lambec. comment. inscribitur ad Constantinum Monomachum.

φύλ. τλδ. Fol. 334.

Τοῦ ἁγίου ἰω̃ τοῦ δαμασκηνοῦ.	Sancti Ioannis Damasceni.
A. οὗτος γὰρ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο.	T. ὑποςατικὸν μόνον ἰδίωμα.

†. Sequuntur plura eiusdem excerpta de partu virginis.

φύλ. τλε. Fol. 335.

Τοῦ ἁγίου θεοδώρου τοῦ ςουδιτοῦ.	Sancti Theodori Studitae.

†. ἣν βλέπῃς, εἰκόνα κῦ τυγχάνει.
χριςὸν δὲ κ'αυτὴν λέξον, ἀλλ' ὁμωνύμως.
κλήσει γὰρ ἐςι ταυτότης, ἀλλ' οὐ φύσει.
Hoc tantum est.

Τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου ἀθανασίου.	Sancti et magni Athanasii.
A. τί πράττων ὁ χριςιανὸς κληρονομήσει.	T. καὶ τέλος ἐχούσας θεόν.

Φύλ. τλζ. | Fol. 337.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰῶ. τοῦ χρυσοςόμου περὶ τῆς θείας λειτουργείας. | Sancti patris nostri Ioann. Chrysostomi de divina liturgia.

Α. διὰ τοῦτο καὶ φρικώδη μυςήρια. | T. εὐχαριςεῖν κελεύει.

Τοῦ ἁγίου μαξίμου ὁμολογητοῦ ἐρωτήσεις διάφοροι. | Sancti Maximi Confessoris quaestiones variae.

Α. τίνες εἰσὶν ἀρεταὶ ψυχῆς. | T. ἡ δὲ ἀδιάβλητος.

†. Extant inter eiusdem opera gr. lat. non tamen omnes, nec eodem ordine. In editione tit. est. Quaestiones et dubia. Codicem hunc Michaelis Rosaïtae fuisse, inscriptio exterior, nec non Io. Alb. Widmestadii ipsius nota manus ostendit.

Codex CCLXXVIII.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus rubrò distinctis, manu Andr. Darmarii exaratus, in quarto, habens folia 473, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Κυρίλλου κατηχήσεις πρὸς φωτιζομένους. | Cyrilli catecheses ad illuminandos.

Α. καινῆς διαθήκης μαθηταί. | T. διατηρηθείη, ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Sunt Cyrilli Arch.ⁱ Hierosol. catecheses XXXIII. in operibus gr. lat. Paris. 1720. f. editae.

Φύλ. υξδ. | Fol. 464.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρὸς τὸν βασιλέα κωνςάντιον | Eiusdem epistola ad imperatorem Constanti-

περὶ τοῦ ὀφθέντος ἐν οὐρανῷ ϛαυροῦ.

A. πρώτας ταύτας ἀπὸ ἱεροσολύμων.

T. πανέϛιον ἄυγουϛέ βαλιλεῦ θεοφ.

um de visa in Coelo cruce.

†. Extat ibidem gr. et lat.

Codex CCLXXIX.

Chartaceus, charta solida et laevigata, literis minutis et nitidis, in quarto, constans foliis 70, cum notis marginalibus, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου καισαρ. καππαδοκίας βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος περὶ τῆς ἐν παρθενίᾳ ἀληθοῦς ἀφθορίας πρὸς λητόιον ἐπίσκοπον μελιτίνης.

A. οἱ μὲν πολλοὶ τῶν τὸν νυμφίον.

T. ἐυρέθωμεν διὰ χῦ ἰῦ κ. τ. λ.

Sancti patris nostri archiepiscopi Caesar. Cappad. Basilii M. sermo de vera virginitate ad letoium episcopum Melitensem.

†. Extat gr. et lat. Marginibus brevia orationis argumenta adiecta sunt, quorum primum est: ὅτι οὐχὶ παρθενίας ὕμνος ὁ παρὼν λόγος. ἀλλὰ τί παρθενία. καὶ πῶς χρὴ ταύτην μετιέναι καὶ πῶς κατορθείσας συντελέσειεν ἂν πρὸς τὴν ὄντως ἀρετήν.

Codex CCLXXX.

Bombycinus, charta solida, titulis et initialibus minio distinctis, scriptura nitidissima, in quarto, foliis 99, mutilus, Saec. XIV, sat conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολό-

Sancti patris nostri Gregorii Theologi oratio de

γου λόγος ἐις τὸ ἅγιον πάσχα καὶ ἐις τὴν βραδύτητα, ἔιτουν ἐις τὸν πατέρα ἑαυτοῦ ἐναζιάνζω, ἡνίκα πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη.	sancto paschate et de tarditate, seu in patrem suum Nazianz. quando presbyter factus est.
A. ἀναςάσεως ἡμέρα καὶ ἡ ἀρχή.	T. πάντας ἐν χῶ Ιῦ κ.τ.λ.
Φύλ. ε.	Fol. 5.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸ ἅγιον πάσχα. λόγ. β.	Eiusdem de sancto paschate orat. 2.
A. ἐπὶ τῆς φυλακῆς μου.	T. ἅγιον, ὅτι σοι κ. τ. λ.
Φύλ. κα.	Fol. 21.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν καινὴν κυριακὴν καὶ ἐις τὸ ἐὰρ καὶ ἐις τὸν μάρτυρα μάμαντα.	Eiusdem in novam dominicam et in ver et in martyrem Mamantem.
A. ἐγκαίνια τιμᾶσθαι παλαιός.	T. παραπεμφθείημεν, ἐν χῶ κ. τ. λ.
Φύλ. κϛ.	Fol. 26.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ἁγίαν πεντηκοςήν.	Eiusdem in sanctam pentecostem.
A. περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα.	T. ἀγαλλιάσει, μεθ' ὅυ κ. τ. λ.
Φύλ. λδ.	Fol. 34.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς ἁγίους μακκαβαίους.	Eiusdem in sanctos martyres Macchabeos.
A. τί δαὶ οἱ μακκαβαῖοι, τούτων.	T. τὸν ἐπάγοντα μεμψάμενος....

Φύλ. μ. — Fol. 40.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἅγιον κυπριανόν.

Eiusdem in sanctum Cyprianum.

A. . . . τὸ μὴ κατόπιν ἑορτῆς δραμεῖν.

T. τελείως, ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. μζ. — Fol. 47.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς λόγους καὶ ἐις τὸν ἐξισωτὴν ἰουλιανόν.

Eiusdem in sermones et in exaequatorem Iulianum.

A. τίς ἡ τυραννὶς, ἣν ἐξ ἀγάπης.

T. πρότερα, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. νγ. — Fol. 53.

Ἐις τὰ θεοφάνια.

In theophaniam.

A. . . . λόγος ἀνώτερος, τὸ δὲ δι' ἡμᾶς.

T. σαρκὸς, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ξα. — Fol. 61.

Τοῦ ἀυτοῦ λόγος ἐπιτάφιος ἐις τὸν μέγαν βασίλειον ἀρχιεπίσκοπον καισαρ. καππαδοκίας.

Eiusdem oratio funebris in Basilium M. archiep. Caes. Cappad.

A. ἔμελλεν ἄρα, πολλὰς ἡμῖν.

T. τοῖς λόγοις ἄξιον.

†. Hic habetur scholion marginale, ubi sermo est de genere Basilii: ὀυκ ἔτι ἂν ἐθαυμαςώθη ὁ τῶν ἡρώων κατάλογος, ὅυς ἐν τῇ ποιήσει ἀυτοῦ ὑπέδειξεν ὅμηρος κ. τ. λ. Omnes hae orationes in operibus gr. lat. extant, alio autem ordine.

Codex CCLXXXI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, manu diversa,

diversa, in quarto, constans foliis 166, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. μανουὴλ τοῦ φιλῆ ςίχοι πολιτικοὶ πρὸς αὐτοκράτορα κυρ. μιχαὴλ παλαιόλογον. ὄνειρος, ὅτε βασιλεὺς βαρέως ἔσχε περὶ αὐτοῦ συκοφαντηθέντα.

Sapientissimi et disertissimi dom. Manuelis Phile versus politici ad imperatorem dom. Michaelem Palaeologum. Somnium, cum imperator ipsi indignaretur delato.

A. *ἕλους μεταξύ τινος ἐςὼς ἱππότης.*

T. *θαύμαζε τοῦ ςεφηφόρου.*

φύλ. β.

Fol. 2.

Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὅτε ὑπό τινων ἐσυκοφαντήθη.

Ad imperatorem, cum a quibusdam falsò accusaretur.

A. *ἐβουλόμην ἔγωγε τοῦ λέγειν χάριν.*

T. *πῦρ με κυκλῶσαν φλέγοι.*

φύλ. δ.

Fol. 4.

Ἐις τὸ ἴχνος τοῦ μεγάλου παύλου ἑυρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ τῆς παναχράντου.

In vestigium magni Pauli inventum in monasterio immaculatae.

A. *ἰχνηλατῶν μοι παῦλε.*

T. *βῆμα τῶν μακαρίων.*

φύλ. ς.

Fol. 6.

Τῷ σεβαςῷ πατρικιώτῃ.

Ad Sebastum Patriciotam.

A. *τὸ μὲν πρὸ τῆς χθὲς.*

T. *ταῦτα θαῤῥούντως γράφει.*

Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. τὴν οἰκέτην πέπομφα.	T. φεῦγε τοῦ φίλου τύχην.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. κυνηγετικώτατε καὶ κίρκων δίχα.	T. λύθη τῇ χρίσει.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. σὺ μὲν φίλων ἄριστε.	T. τέτλαθί φημι καρδίᾳ.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. ὡς πῦρ κατά σου.	T. πυρὰν ταύτην σβέσεις.
Φύλ. η.	Fol. 8.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. ὡς ἀπὸ βύθου τῆς σοφῆς.	T. ὄλβε μου θησαυρέ μου.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. ἐν νυκτὶ καθεύδοντα.	T. φάλαγγος ἐξάγαγέ μοι.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. πέμπε πρὸς ἡμᾶς ἐκ τριχῶν.	T. τὴν περὶ τρίχα σκέπην.
Φύλ. θ.	Fol. 9.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. χαρισμάτων θάλασσα.	T. ἀργυροῦν γλώσσας βρόχον.
Ἀυθωρὸν ἀποσοματισθέντες πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ ἀναστάσεως.	Fere memoriter dicti versus ad imperatorem de resurrectione.
A. αὐτόκρατορ μέγιστε, τί τάχα ξένον.	T. πανταχοῦ γῆς τὸ κράτος.

Φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Τῷ αὐτοκράτορι χαριςήριοι.	Ad imperatorem donaria.
Α. νῦν εἶδον αὐγὴν ἀςραπῆς.	T. τὸ δῶρον τοῦτο, σιγᾶτε ςίχοι.
Φύλ. ιδ.	Fol. 14.
Ἐις τὸν ἀβραὰμ.	In Abrahamum.
Α. ἢ τοῦτον εἶδον ἐιπέ.	T. ζῶντα νεκρὰ θαυμάσεις.
Τῷ ξανθοπούλῳ κυρ. θεοδώρῳ.	Ad Xanthopulum dominum Theodorum.
Α. χέιμῶνος ἀρχὴν τὸν δὲ.	T. μίμησιν ἐξειλεγμένος.
Φύλ. ις.	Fol. 16.
Τῷ αὐτῷ ξανθοπούλῳ.	Eiusdem Xanthopulo.
Α. χιτῶνος ὀφθεὶς ἐνδεής.	T. ἄφθονε πτωχοτρόφε.
Ἐπιτάφιοι ἐις τὴν γυναῖκα τοῦ ςαυρακίου.	Versus sepulchrales in uxorem Stauracii.
Α. ἰοὺ, ἰοὺ τί τοῦτο καὶ πῶς.	T. ὀργάνων τὴν ἐσχάτην.
Φύλ. ιη.	Fol. 18.
Ἐπιτάφιοι ἐις τινα σφόδρα λελωβημένον ἐυγνώμονα.	Sepulchrales in bonum virum magna contumelia affectum.
Α. τὸ σῶμα τοῦτο κλῆμα.	T. τὰ δένδρα τῆς ἀφθαρσίας.
Φύλ. κ.	Fol. 20.
Τῷ δομεςικῷ τῆς ἕωας.	Ad orientis domesticum.
Α. ἔι τις παρίων ἔυρεν.	T. φίλων τῆς ἕω δομεςικὲ.

Φύλ. κβ.	Fol. 22.
Τῷ βασιλεῖ παλαιολόγῳ κυρ. ἀνδρονίκῳ τῷ πρώτῳ.	Ad imperatorem Palaeologum dom. Andronicum I.
A. ὀυκ ἔςιν ἀπλῶς ὄυτε σου.	T. ὀυκ ἔχει σοφίσματα.
Φύλ. κγ.	Fol. 23.
Ἐις τὸν δεσπότην.	In despotem.
A. τὸν ἀμπελῶνα χέρσον.	T. δεσπότα σεφχνιτὰ.
Σεβαςῷ τῷ πατρικιωτῇ.	Ad Sebastum Patriciotam.
A. ἐγὼ μὲν ὀκνῶ καὶ λάλειν.	T. τοῖς ἐραςαῖς Φαιδρότης.
Φύλ. κδ.	Fol. 24.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
A. τὴν ἔντονον σὴν καὶ.	T. ζωγραφεῖ σε καρδία.
Ἐις λείψανον τοῦ ἁγίου ςεφάνου τοῦ νέου.	In reliquias sancti Stephani iunioris.
A. χρυσὸς μετὰ πῦρ. καὶ.	T. Φρουρεῖ με τὸν κωνςαντῖνον.
Ἐπιτάφιοι.	Sepulchrales.
A. λαβὼν ἀπαθὲς ἐκχοὸς.	T. ὑπὸ τῆς δανειςάσης.

†. Cum Manuelis Phile carmina in variis bibliothecis asserventur, nullibi verò distinctim assignentur praeter haec praecedentia inedita etiam sequentia indicabo.

Φύλ. κε.	Fol. 25.
Ἠθοποΐα δραματικὴ πονηθεῖσα τῷ Φιλῇ καὶ ἐγκωμίων ὑπόθεσιν ἔχουσα τῷ	Moriale drama a Phile elucubratum, continensque laudes Illustrissimi

λαμπροτάτῳ μεγάλῳ δομεστικῷ, τῷ χαριτωνύμῳ Φημὶ καντακουζηνῷ. εἰσι μέντοι τὰ πρόσωπα νοῦς καὶ Φιλῆς. προλογίζει δὲ Φιλῆς.

viri Ioannis Cantacuzeni magni Domestici. Personae sunt Mens et Phile. Phile autem prologum habet.

A. παιδευτὰ νοῦ προέλθε. T. ἀκριβὲς δεῖγμα κρίνω.

†. Praemittitur operis prooemium: τὸ μὲν παρὸν σπούδασμα κ. τ. λ. ut in editione Lips. 1768. 8. gr. lat. In fine notatur: πρόσωπα ρλη καὶ στίχοι ϡξϛ. Personae 138 et versus 966.

Φύλ. μϛ. Fol. 46.

Πρός τινα τῶν Φίλων παραινετικοί.

Ad amicorum unum paraenetici.

A. ὅτι σε κατένυξα τῇ παραινέσει. T. τοῖς δέ σε πλέον.

†. In margine notatum: σεβαστῷ τῷ πατρικιωτῇ. Ad Sebastum Patriciotam. Tales etiam in bibl. Laurent. Medicaea occurrunt.

Φύλ. μη. Fol. 48.

Ἐις τὸν βασιλέα ἀλέξανδρον.

In imperatorem Alexandrum.

A. ὁ μὲν τύχη δείκνυσι. T. ἄγευστον ἄθρων τὸ κράτος.

Φύλ. μθ. Fol. 49.

Ἐις τὸν ἀυτοῦ γάμον.

In eiusdem nuptias.

A. θάλαμος ἰδοὺ νυμφικήν. T. εἴχετο σπουδασμάτων.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Πρὸς τὸν ἀυτοκράτορα.

Ad imperatorem.

A. ἀυτόκρατορ σός εἰμί, σε πνέω μόνον. T. καταδρεούσης ῥεῦμα τῆς φύσεως.

Φύλ. να.

Ἐις τὸ τῆς παμμακαρίστου κοιμητήριον.

Α. ἄνθρωπε ταλαίπωρε κἂν ἔτι πνέῃς.

Τῷ δομεστικῷ.

Α. ὦ τῶν δὲ τῶν νῦν συμπαθεστάτη Φύσις.

Fol. 51.

In beatissimae coemeterium.

T. ὥστε βλέπων ἄνε Φεῦγε τὸν τύφον.

Ad domesticum.

T. ἐι σὺ κυβερνᾷς ὁ χρυσοῦς δομεστικός.

Φύλ. νβ.

Ἐπιτάφιοι ἐις τὸν ὑιὸν τῆς πρωτοστρατορίσης τὸν κυρὸν ἀνδρέαν ἐκεῖνον τὸν στρατηγόπουλον.

Α. ἄνθρωπε δεῦρο στῆθι καὶ σκόπει τάδε.

Fol. 52.

Sepulchrales in filium Protostratorissae dominum Andream illum strategopulum.

T. καὶ πρακέων ὄικησις, ὁ γράΦε λέγει.

Φύλ. νγ.

ΜετάΦρασις ἐις μῦθον κοινόν.

Α. ἀνήρ ποτε κλῶψ ἐις Φυτουργοῦ θριγγίον.

ἜΦοδος περὶ γυπῶν.

Α. προγνωστικὴν ἔχουσιν καὶ γύπες Φύσιν.

Τῷ πατριάρχῃ κυρ. νιΦῶνι.

Α. χριστοῦ σὺ ποιμὴν καὶ Φίλης στὸν ἀρνίον.

Fol. 53.

Metaphrasis in commune dictum.

T. κἂν αἰτίας λέγῃ τις ἐξ ἀμηχάνων.

De vulturibus.

T. οἷς εὐστόχως δίδωσιν ἡ πεῖρα κρίνειν.

Ad patriarcham D. Niphonem.

T. μᾶλλον δέ τις ἥδιστον ὀυκ ἔπνευσέ σε.

Φύλ. νδ.

Περὶ σίτου.

Α. χθὲς κόκον ἰδὼν καὶ λαβὼν τοῖς δακτύλοις.

Fol. 54.

De frumento.

T. σὺ δ' ὡς ἔθος τολμῶντι συγγίνωσκέ μοι.

†. Cum in editione Lipsiensi citata initium desit, hic supplebo:

καὶ πάλιν ἰδὼν καὶ βαλὼν εἰς τὸ σόμα,
καὶ ψηλαφητῇ συντριβῇ περισχίσας
τὸ δέρμα σαπὲν τοῦ χυλοῦ δεδευμένου
σπορεὺς γεωργὸς οὐδαμοῦ γῆς εὑρέθην.
εὐθὺς γὰρ αὐτὸς ἐνταφεὶς τῇ καρδίᾳ,
καὶ τῶν φυσικῶν εὐπορήσας ἰκμάδων.
καὶ τοῖς λογισμοῖς ἐκραγεὶς τῶν πραγμάτων,
καὶ ταῖς καθ' εἱρμὸν ἐκφυεὶς ὑπουργίαις,
καὶ κατὰ μικρὸν ἐκτραφεὶς, ὡς ἐν θέρει,
νυνὶ πρὸς ἁδρὸν ὀργανώθημα σάχυν.

Ex his iam ultimus versus, qui in editione Lipsiensi primus est, facta in spicam inscriptione et cuius verbum *ὠργανώθημεν* editori sensum difficilem reddidit, iam clarior fit facta etiam separatione *ὠργανώθη μὲν.* *καινοῦ* in hoc Msc. separatur et scribitur *καὶ νοῦ.* vers. 30. *ὁ σάρκας ἰσχνοῖς.* v. 58. *ἐσπειραμένος.*

Φύλ. νς. Fol. 56.

Περὶ βότρυος.	De uua.
A. *μετὰ σάχυν κράτισε καὶ βότρυν δέχου.*	T. *οἷς φραγμὸν ὠργάνωσε χς' ὑψόθεν.*

†. Variantes lectiones sunt. v. 134. *αἷς δεῖ.* v. 141. *κἂν.* v. 144. *ἱδρυνθεῖσα.* v. 151. *οὐ δεῖ.* v. 155. *κεγχροειδὴς — πέξις.* v. 168. *θεὸς δὲ.* v. 169. *γίγαρτα.* v. 177. *ἡ ῥαμφὴ.* v. 178. *εἰς κυλίνδρους.* v. 205. *συντελούσας.* v. 207. *ἄκρατον.* v. 244. *τῆς καρδίας.* ad edit. Lips.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

Περὶ ῥοιᾶς.	De malo punico.
A. *ὦ τις παρελθὼν τεχνικὸς γεογράφος.*	T. *καὶ θαῦμα νικῶν τῶν λόγων τὴν δύναμιν.*

†. Variantes lectiones sunt ad edit. Lips. v. 334. ὦ τις. v. 335. κυκλικῶς ἐσφιγμένον. v. 350. λανθάνων. v. 353. τὴν δύναμιν.

Τῷ πατριάρχῃ κυρ. νιφῶνι ἀναγνωσθέντες τῇ κυριακῇ τοῦ παραλυτοῦ.

Α. οὔσης ἑορτῆς πανταχοῦ γῆς ἀρτίως.

Patriarchae dom. Niphoni lecti versus dominica paralytici.

Τ. ἐκεῖνος αὐτὸς ὑγιῆ με δεικνύει.

φύλ. ξα. Fol. 61.

Περὶ τῆς εἰς κελτοὺς πρεσβείας.

Α. ἐν ἑσπέρᾳ λύσαντες ἐκ βυζαντίδος.

De legatione ad Celtas.

Τ. ἑκὼν σιωπῶ τὰ προσήκοντα φράσας.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου προφητοῦ δανιήλ.

Α. εἰ γρηγορούντων εἶχεν ἡ τέχνη τύπον.

In sepulchrum sancti prophetae Danielis.

Τ. νήφοντας ὡς λέοντας ἐξ ὕπνου τρέμε.

Πρός τινα διασύροντα αὐτὸν εἰδεῖν εἰρηκότα ἐν τῇ περσίδι γυναῖκας ᾠοτόκους ἐξ ἐπῳδῆς.

In quemdam convitiatorem dicentem, se in persia vidisse mulieres ex incantatione ova parientes.

Α. ἐγὼ μὲν ἐξένεγκα τὸν καινὸν τόκον.

Τ. πρὶν ἂν ὁ καιρὸς τῆς γονῆς ἀναγκάσοι.

φύλ. ξϛ. Fol. 66.

Τῷ πατριάρχῃ κυρ. νιφῶνι χαριστήριοι.

Α. ὦ χαῖρε κοινὲ πατριάρχα φωσφόρε.

Ad patriarcham dom. Niphonem donaria.

Τ. ῥύεις ὁ καιρὸς ἀνθαδῶς ἐξικμάσῃ.

φύλ.

Φύλ. ξη. Fol. 68.

Ἐις τὸν ἀυτὸν. In eundem.

Α. σὺ μὲν ποθεινὲ πατριάρχα τῇ κτίσει. T. ὁ τοῦτον ἡμῖν ἐυμενῶς δοὺς τὸν μέγαν.

Φύλ. ο. Fol. 70.

Ἐις τὸν περὶ φθόνου λόγον τοῦ μεγάλου βασιλείου ἀυθωρὸν. In Basilii M. orationem de invidia eadem hora.

Α. ἄνδρες κακῶν κάκισον ἄνοις φθόνος. T. τοῦτον φυγεῖν σπεύσωμεν ὡς χρισότοκον.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Περὶ ἐρωδιῶν. De ardeis.

Α. ἐρωδιοὺς νῆσος τις ἑλληνὶς τρέφει. T. τοῖς ἀπτέροις δίδωσιν ἡ νῆσος ξένοις.

Ἐις τὸν ἅγιον σέφανον. In sanctum Stephanum.

Α. λύττη ψυχικῆς ἐμπεσὼν καχεξίας. T. τερασίοις πρώταθλε κοσμοῦν τὸν βίον.

Κυρ. Νιφῶνι. Ad dom. Niphonem.

Α. τῷ πατριάρχῃ τῆς ὅλης οἰκουμένης. T. κοινωνίας τράπεζαν ἠυτρεπικότες.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Ἐπιτάφιοι τῷ δεσπότῃ κυρ. μανουὴλ. Sepulchrales in Despotam dom. Manuelem.

Α. πρὶν ἂν διδαχθεὶς τοὺς ἐμοὺς κλαύσῃς πόνους. T. βλέψει δὲ φῶς ἄσβεσον ὡς δὶς ὢν τόκος.

Παχωμίῳ τῷ πρωτοσυγγέλλῳ. Ad Pachomium Protosyncellum.

Α. τὸ τοῦ βίου πέλαγος ἐκπλεύσας πράως. T. καὶ νοῦ καθαρὲ δωριεῦ παχώμιε.

Φύλ. ογ. **Fol. 73.**

Ἐπιτάφιοι πρός τινα.

Sepulchrales ad quemdam.

Α. τοῦ πρίου δόγματος οὐδὲν προκρίνας.

Τ. ἐιπού τις ἔν σοι καὶ μολυσμὸς ἐυρέθη.

Ἐπιτάφιοι ἐις τὸν δεσπότην κυρ. μανουὴλ τὸν παλαιόλογον.

Sepulchrales in Despotam dom. Manuelem Palaeologum.

Α. ἐκκλησιαςὰ καὶ τὰ παρόντα σκέπει.

Τ. μέλος μανουὴλ ἀγαθῆς ῥίζης κλάος.

Φύλ. οδ. **Fol. 74.**

Ἐις τὸν προφητὴν ἠλιᾶν καθεύδοντα.

In prophetam Eliam dormientem.

Α. ἄνθρωπε καθεύδοντα σαυτὸν ἐι βλέπεις.

Τ. τὴν πνικὴν ὡς ὁρᾶς βρῶσιν φάγε.

Ἐις τὸν ἀυτὸν τρεφόμενον ὑπὸ κόρακος.

In eundem nutritum a Corvo.

Α. κόραξ μοναχὲ δεῦρο καὶ σκόπει τάδὲ.

Τ. μή τις ἐν ἀυτοῖς ἐυρέθη καὶ θεσβιτής.

Ἐις τὸν προφητὴν μωσῆν λύοντα ἐκ ποδῶν τὸ ὑπόδημα.

In prophetam Moisen, pedum caligas solventem.

Α. τὸ τῶν πάθων πέδιλον ὡς μωσῆς λύων.

Τ. πῦρ ἐνθέου χάριτος ἀφλέκτως δέχου.

Ἐις τὸν ἀυτὸν, ὅτε ἀπέςρεψε τὸ πρόσωπον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

In eundem, cum vultum a Deo avertit.

Α. μωσῆς θεοῦ πρόσωπον ὀυκ ἔχει βλέπειν.

Τ. καὶ μωσαικῶς ἐξαμείψης τὰς φύσεις.

Ἐις τὸν μεταξοποιὸν σκώληκα.

A. καὶ σηρικοῦ νήματος ὑφαίνειν λόγους.

De verme serico.

T. δώσεις καθαρὰν, ἥνπερ ὑπέςης χάριν.

Φύλ. οζ.

Fol. 77.

Ἐπιτάφιοι.

A. ἀλλ' ὀυδὲ παχώμιος ὦ γῆ καὶ χρόνε.

Sepulchrales.

T. ὁ ζῶν ἰατρὸς τῆς ἀποκρύφου νόσου.

Ἐπιτάφιοι ἐις τὸν μητροπολίτην νικαίας.

A. Θεὸς μὲν ὀυ πρὶν ὄντα παρήγαγέ σε.

Sepulchrales in Metropolitam Nicaeae.

T. ποιμὴν ἀληθὴς ἐυρεθεὶς ἐκ τοῦ τρόπου.

Φύλ. οη.

Fol. 78.

Ἐις τὸν ἐυαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.

A. ἐυαγγελιςὰ χαρμονῆς πασκοσμίου.

In Deiparae annunciationem.

T. πλέκουσά μοι τὸ νῆμα τῆς ἐυποιΐας.

Ἐπιτάφιοι.

A. τῆς κειμένης φεῦ τὴν δὲ τὴν ὥραν βλέπων.

Sepulchrales.

T. καὶ θεοφύτευτε λειμὼν τῆς καλοκαγαθίας.

Φύλ. π.

Fol. 80.

Ἐις τὸν ςρουθοκάμηλον.

A. ἀπὸ καμήλου καὶ ςρουθοῦ σύνθετον εἶδον τέρας.

In Struthio-camelum.

T. φιλόςοργε πανσέβαςε μελεδωνὲ τῶν φίλων.

Φύλ. πα.

Fol. 81.

Ἐις τὸν πατριάρχην.

A. ἄριςε πατριάρχα τῆς ὀικουμένης.

In Patriarcham.

T. ὦ τῶν ἐπὶ γῆς ποιμένων διδάσκαλε.

Ἐις τὸν μέγαν λογοθέτην.

A. ἄριςε τοῦ ξύμπαντος ἀνθρώπων γένους.

In magnum logothetam.

T. Idem.

Φύλ. πβ.

Fol. 82.

Ἐις ἐικόνα τοῦ μεγάλου χρυσοςόμου καὶ τοῦ μάκαρος ὀνουφρίου.

A. ὁ πατριάρχης τὸ χρυσοῦν δεῦρο ςόμα.

In imaginem magni Chrysostomi et beati Onuphrii.

T. Φιλανθρώπηνος ταῦτα θαῤῥούντως λέγει.

Ἐις τὸν προφητὴν ἡλιᾶν.

A. δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφητὴν τὸν μέγαν.

In prophetam Eliam.

T. ἄρ' ὦ περ τὸ δῶρον ὀυ θαῦμα κρίνεις.

Φύλ. πε.

Fol. 85.

Ἐις τοὺς ιβ μῆνας.

A. τοῦτ' ἄρα σαφὲς, ὁ γραφεὺς γὰρ ἐνθάδε.

T. καὶ πῦρ ὁμαλὲς καὶ κρέων ἀμετρίαν.

Ἐις ἐικόνα τοῦ σωτῆρος χῦ τοῦ κραταιοῦ.

A. ἰδοὺ βασιλεὺς ἰσχυρὸς παντοκράτωρ.

In imaginem servatoris nostri fortis.

T. κωνςαντίνῳ δίδωσιν τὴν νίκην πάλιν.

Τοῦ φιλῆ ἐις ἑαυτόν.

A. ἰοὺ βασιλὶς καὶ φιλῆς ἔμπνους πένης.

Phile in seipsum.

T. τί τοῦτο καὶ πῶς καὶ φιλῆς ἔμπνους πένης.

Φύλ. ϟα.

Fol. 91.

Ἐπιτύμβιοι τῷ δικαιοφύλακι ἐκείνῳ καὶ πρωτεκδικῷ τῷ παχυμερῇ.

A. ἄλλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων.

Epitaphium in Dicaeophylacem et protecticum Pachymeram.

T. ἐις φῶς μετελθὼν ἐυτυχῶς ἐξ ἑσπέρας.

†. Prodiit etiam in edit. Lips. citata. Lectiones variantes sunt. v. 3. σορῶ. v. 12. ἔχοι. v. 21. ἐκδίδωσι. v. 35. κλείσαντα. v. 82. ἀλλά μοι.

φύλ. ϟγ.	Fol. 93.
Ἐις τὸν πρόδρομον.	In praecursorem.
Α. σιγῶσα φωνὴ καὶ βοῶσα καρδία.	Τ. καὶ τῆς σιωπῆς ἀκροᾶται τὸν κτύπον.
Περὶ ῥόδου.	De rosa.
Α. λειμὼν βασιλεῦ τῶν θῦ χαρισμάτων.	Τ. ἀναιρετικὸν συμφόρων πολυτρόπων.

†. Lectiones variantes sunt ad edit. Lips. v. 269. ἐραςῶν. v. 279. γέννς. v. 285. μετάρσει. v. 298. ἐνοσμίαν. v. 310. ἀπόῤῥυτον. v. 311. ὡς ἀνθοῦν. v. 321. ἀνατρέχῃ.

φύλ. ϟε.	Fol. 95.
Ἐις τοὺς ἁγίους ἀποςόλους πέτρον καὶ παῦλον ἀσπαζομένους ἀλλήλους.	In sanctos Apostolos Petrum et Paulum se amplexos.
Α. τὸ μυςικὸν φίλημα τῶν πρωτοθρόνων.	Τ. τεραςίων θάλασσαν ἡδίςην χέει.
Ἐις τὸν μέγαν κωνςαντῖνον.	In magnum Constantinum.
Α. παῦλος μὲν ἀρθεὶς οὐνοῦ μέχρι τρίτου.	Τ. τὸ ῥωμαϊκὸν ἐυφυῶς διεξάγει.
Ἐις ἐγκόλπιον τοῦ ἁγίου ἰῶ. τοῦ θεολόγου.	In encolpium sancti Ioannis theologi.
Α. ὃν εἶχεν ἐγκάρδιον ὁ χς̀ φίλον.	Τ. κἂν αὐτὸς ὦ κάκιςος ἐξ ἑκατέρων.
Ἐις λίθον ἀπὸ τοῦ ζωοδόχου τάφου.	In lapidem sepulchri Christi.
Α. τὸ σῶμα χῦ τάφος οὐκ ἔχει ςέγην.	Τ. τὸν τοῦ γαβαθὰ ζωγραφῶν θεῖον τόπον.

Φύλ. ϞϚ. Fol. 96.

Ἐπιτάφιοι εἰς τὸν ἄγγελον ἐκεῖνον τὸν λεγόμενον ἀειδαρίν.

Sepulchrales in angelum illum dictum Aidarum, seu asinum.

Α. ἐγώ ποτε ζῶν ἐς τὸν ἄστατον βίον.

Τ. πρὸ τῆς τελευτῆς ταῦτα φημὶ δακρύων.

Εἰς τὸν πρόδρομον.

In praecursorem.

Α. ὡς ἐξ ἐρήμου τὸν προφήτην τὸν μέγαν.

Τ. φωνὴ λόγου σιγῶσα, πῶς ἂν εὑρέθη.

Εἰς τοὺς γ̄ ἱεράρχας.

In tres Hierarchas.

Α. ἡ γρηγοροῦς νοῦς νοῦν δίδουσα λεξίω.

Τ. λόγων δὲ πυκνῶν τὸ χρυσοῦν στόμα φράσον.

Εἰς τὸν χρυσόστομον.

In Chrysostomum.

Α. ὃν εἶχεν ἀρχέτυπον ἐνθέου βίου.

Τ. ὡς ἡ σιωπὴ δεῦρο μικροῦ δεικνύει.

Παραινετικοὶ πρός τινα.

Exhortatorii ad quemdam.

Α. κἂν δόξαν αὐχῇς κἂν βαθεῖ πλούτῳ βρύῃς.

Τ. ταῦτα σκόπει βέλτιστα πρακτικωτέρως.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Εἰς τὸν χρυσόστομον.

In Chrysostomum.

Α. νῦν μὲν σιωπᾷς, ὑπὸ τῆς ἀσιτίας.

Τ. κώδωνα χαλκεύσασα λαμπρὸν τῇ κτίσει.

Εἰς τὸν μέγαν βασίλειον.

In magnum Basilium.

Α. βασίλειε ζῇς, ἀλλὰ σιγᾷς ἐνθάδε.

Τ. κοινὸν λόγου παίδευμα καὶ σιγῆς πέρ.

Εἰς τὴν β̄ παρουσίαν.

In secundum adventum.

Α. ὁρῶν θεατὰ τὸν ζυγὸν πρακτέων.

Τ. εἰς χοῦν σε πικρὸν καὶ φθορὰν κατασπάσῃ.

Ἐις τὸ ἀυτό.

A. ἡγῆ τὰ νεκρὰ τῶν βρωτῶν ἀποπτύει.

In idem.

T. πάλιν κατ' ἀυτοῦ δυσμενῶς χαίνεις ξένε.

Ἐις τὸν ἅγιον ἰῶ. τὸν χρυσόστομον.

A. θανὼν μάκαρ ζῇς τοῦτο τῆς ασαρκίας.

In sanctum Ioannem Chrysostomum.

T. καὶ θαῦμα πῶς ζῶν ουδὲ μικρὸν ἐμπνέεις.

Ἐις τὸν ἀυτόν.

A. ἂν ἐξ ὕλης γράφωσι καὶ τοὺς ἄγγελους.

In eundem.

T. μάλιστα νικᾷς ἐξ ὕλης τοὺς ἀγγέλους.

Ἐις τὸν ἀυτόν.

A. σκιὰν σκιᾶς ἔγραψας ὦ χεὶρ ζωγράφου.

In eundem.

T. καὶ θαῦμα τοῦτο, πῶς σκιὰν σκιᾶς γράφεις.

Ἐπιτύμβια ἐις τὸν πρωτοστράτορα τὸν γλαβᾶν, ὡς ἀπὸ τῆς ἀυτοῦ γυναικός.

A. ἀνὲρ τὸ φῶς, τὸ πνεῦμα, τὸ πρόσφθεγμά μου.

Sepulchrales in Protostratorem Glabam, tanquam ab ipsius uxore.

T. πρωτόστρατορ κάλλιστε καὶ τεθαμμένε.

φύλ. ργ.

Fol. 103.

Πολιτικοὶ ἀυθωρὸν πρὸς τὸν ἀυτοκράτορα ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς χῦ γεννήσεως καὶ τῶν φώτων.

A. ὡς ἔιδομέν σου πρὸ μικροῦ τὸ πρόσωπον.

Politici ex tempore ad imperatorem festo Christi nativitatis et luminum.

T. νυνὶ δὲ πῦρ ὁπλαστουργός, σίδηρος ὁ κρατάρχ.

Ἐις τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου ἰῶ. τοῦ τῆς θείας κλίμακος ἐις τὸν πρῶτον λόγον περὶ τῆς τοῦ ματαίου βίου ἀποταγῆς.

A. στρουθὸς λογικὸς ἑυρεθεὶς τῷ δεσπότῃ.

In sermones sancti Ioann. sacrae scalae, in primum de renunciatione vanae vitae.

T. ὁ γνωστικαὶ βλύζουσιν ἠρέμα φλέβες.

Φύλ. ρζ.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. μανουὴλ τοῦ Φιλῆ ἐπὶ τῷ δεσπότῃ κυρ. ἰῶ. τῷ παλαιολόγῳ, ἐν ᾗ ἐπιφέρει καὶ πρόσωπα τάδε βασιλεὺς, δέσποινα, βασιλεὺς, βασίλισσα, βασιλεὺς, θεράπων.

Α. ὦ φῶς ποθεινὸν καὶ ψυχή μοι δευτέρα.

Fol. 107.

Sapientissimi et disertissimi dom. Manuelis Phile de despota Ioan. Palaeologo, ubi et personas inducit hasce, imperator domina, imperator, imperatrix, imperator, servus.

Τ. τὰ δὲ ξέειν δίδωμι τοῖς ἑρμογλύφοις.

Φύλ. ρκ.

Ἐπίγραμμα.

Α. βασιλέως παῖς εὐσεβὴς ὁμοτρόπου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Α. ὦ ζῶν ἐν ἡμῖν καὶ λάλων ὄντως λόγε.

Fol. 120.

Epigramma.

Τ. χοῦν πάντα λεπτὸν καὶ σκιὰν φεῦ δεικνύων.

Eiusdem.

Τ. καὶ τὰς λύπας κίνησον εἰς θυμηδίαν.

Φύλ. ρκα.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα κυρ. μιχαὴλ τὸν παλαιόλογον, εἰς ὃν ἐξειργάσατο λέοντα φίλον εἶναι κυνί.

Α. τί τοῦτο νικᾷς εὐτυχῶς καὶ τὰς φύσεις.

Fol. 121.

Eiusdem ad imperatorem dom. Michaelem Palaeologum, ubi probat leonem esse cani amicum.

Τ. λέον βασιλεῦ κοσμικὴν θῆραν δέχου.

Φύλ. ρκγ.

Τοῦ αὐτοῦ, ἄνθρωπος διαλεγόμενος μετὰ ψυχῆς.

Α. ἄγε ψυχή μου ταπεινὴ σχολάσωμεν.

Fol. 123.

Eiusdem hominis dialogus cum anima.

Τ. τὸν νοῦν τῆς γυναικὸς ὕμνημεν.

Φύλ.

Φύλ. ρκθ.	Fol. 129.
Ἔκφρασις ἐλέφαντος ἐν Φιλῇ ςίχοις.	Ecphrasis Elephantis in Philae versibus.
A. αὐτόκρατορ μέγιςε τοῦ γένους λέον.	T. Idem.

†. Variantes lectiones ad edit. Lips. sunt. v. 6. μετρίας. v. 25. φθορᾶς. v. 27. βολεθρίῳ. v. 35. ἀντικάμψοι. v. 50. χαίνον. v. 68. deest. v. 82. κοιλοροείδων. v. 89. ἀντικάμψαν. v. 91. ὀδύκερος. v. 115. ὅπλης. v. 136. σχῖνον. v. 148. τὸν ἀπὸ. v. 155. ἐυδρόμη. v. 157. ἀλκαῖος. v. 165. ὑποφλέγων. v. 191. ὥρας — ἐιθισμένον. v. 197. deest. v. 216. ἐυδρόμει. v. 217. προσηνεὺς. v. 247. ἐν ἰνδοῖς. v. 263. ἠθροισμένους. v. 268. ὡς ἅλας. v. 298. πόρου. v. 332. κραταρχία. v. 347. ἀιγύπτιον. v. 353. ὃν φιλόπαις τις ψαλμικὸς. v. 365. βασιλεῖ. v. 370. ἀνθρώπεις φέρειν.

Φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Ἀυθωρὸν ἐις λόγον τοῦ νύσης πρὸς τινα μάρτυρα.	Ex tempore in sermonem Nysseni ad quemdam martyrem.
A. ἐικὼν τίς ἐςιν ὁ προκείμενος λόγος.	T. τὰ ῥᾷςα χαλκέουσι τοῖς πόνοις μέλη.
Ἀυθωρὸν ἐις τὸν λόγον τὸν ἐις τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου.	Ex tempore in sermonem de dormitione Deiparae.
A. τὴν ἔμψυχον βίβλον σε τοῦ ζῶντος λόγου.	T. κᾀνταῦθα τοὺς σοὺς ἐυλόγης ἀποςόλους.
Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Ἐις τὸν πρόδρομον ἐκ προσώπου τοῦ πρωτοςράτορος.	In praecursorem in persona Protostratoris.
A. πολλῶν ἀγαθῶν τοῖς ποθοῦσιν ἐργάτην.	T. ὁ μιχαὴλ ἔιρηκε τῷ ζαχαρίῳ.

φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Ἐις ψαλτήριον, ἐις ἐικόνα τοῦ προφητοῦ δαυὶδ κύπτοντος καὶ γράφοντος.

In psalterium, in imaginem prophetae Davidis pulsantis et scribentis.

Α. τῆς πνικῆς ἀκροώμενος λύρας.

Τ. ἕως τὸ πνᾶ τὸν σοφὸν φθόγγον χέοι.

Ἐις τὸ ἀυτὸ.

In idem.

Α. σύννους κεκυφὼς ὁ προφητὴς ἐνθάδε.

Τ. κτείνει τὸ πνᾶ τῆς πονηροπραξίας.

Ἐις τὴν ἀρχὴν τῶν ψαλμῶν.

In principium psalmorum.

Α. ἐι καὶ δᾶδ μέμυκε τὸ ψάλλον ςόμα.

Τ. ἕυρης κακεῖνον μυςικῶς ἄδοντά σοι.

Ἐις τὴν μέσην τοῦ ψαλτῆρος, ἐις ἐικόνα τοῦ προφητοῦ μωυσέως ἑςῶτος καὶ τοῖς ἰουδαίοις διδόντος τὸν νόμον.

In medium psalterii, in imaginem prophetae Moisis stantis et iudaeis legem dantis.

Α. ἐνταῦθα μωσῆς καὶ σινᾶ θεῖος τύπος.

Τ. θν̀ δὲ μωσῆν καὶ λαοὺς ἡμᾶς νέους.

Ἐις τὴν πρώτην ὠδὴν.

In primum canticum.

Α. τί τοῦτο μωσῆ, ῥάβδος ἰσχύει τόσον.

Τ. ὀυ φησὶν, ἀλλ' ἔχει τι τὸ πρᾶγμα πλέον.

Ἐις τὴν δευτέραν ὠδὴν.

In secundum canticum.

Α. πλάκας ὁ μωσῆς ἐκ θῦ δεδεγμένος.

Τ. τὸν ζωτικὸν δίδωσιν ἑβραίοις νόμον.

Ἐις τὴν διάβασιν τοῦ ἰῆλ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ.

In transitum Israelis per mare rubrum.

Α. ἤπειρος ἡ θαλάσση καὶ πῦρ ἐις ὕδωρ.

Τ. δεικνὺς τὸ πιςὸν τοῦ σπορᾶς ἀνευ τόκου.

Φύλ. ρμ.

Ἕτεροι.

Α. πάλιν ἐρυθρὰ καὶ πάλιν μωσῆς μέγας.

Τ. βαρὺς ἀποσπῶν εἰς τὸ βάθος ὁπλίτας.

Ἐις τὸν χριςὸν νεκρὸν ἐπὶ λίθου κείμενον.

Α. νεκρὸν θεωρῶν ἐκ σφαγῆς ἡμαγμένον.

Τ. ὡς ἂν τὸν ἀμνὸν τὸν τυθέντα βοαςάσης.

Ἕτεροι.

Α. ἀ νε συςάληθι καὶ ςῆθι τρέμων.

Τ. τὸ σαρκικὸν φρόνημα νεκρὸν δεικνύων.

Ἐις τὸν χριςὸν ἑλκόμενον ἐπὶ ςαυροῦ.

Α. ἵνα τὸν ἐχθρὸν σῶτερ ἀνθρώπων λάθῃς.

Τ.' δοκεῖς μὲν ἀλγεῖν, ἀλλά σοι σπεύδεις πλέον.

Ἐις τὸν περὶ ἀκρασίας λόγον τοῦ ἡσαῦ.

Α. ἡσαῦ μισηθεὶς γηγενοῦς πάντος πλέον.

Τ. τὴν τοῦ λόγου σύζευξιν εὐςοργῶς φέρων.

Ἐις τὴν ἔκςασιν δανιὴλ, ὅτε συνεκέκλειςο τοῖς λέουσι.

Α. ἐπιθυμίων εὑρεθεὶς ἀνὴρ μάκαρ.

Τ. τὴν γὰρ φύσιν ἤμειψας ἐξ ἀσιτίας.

Ἐις τὴν ἐν λίθῳ πεποιημένον φιλοξενίαν τοῦ ἀβραὰμ.

Α. πεισθεὶς ὁ πὴρ ἀβραὰμ τῷ πρὸ χρόνων.

Τ. ὁ καινοποιὸς ἐξεπέτρωσε χρόνος.

Φύλ. ρμα.

Ὅμοιοι.

Α. μὴ μὴ θεατὰ μὴ παρέλθῃς τὸν λίθον.

Τ. γλυφῆς χάριν ἔδειξεν ἐμψυχομένην.

Fol. 140.

Alii.

In Christum mortuum sub lapide iacentem.

Alii.

In Christum sub cruce tractum.

In sermonem de intemperantia Esabi.

In ecstasin Danielis, cum includeretur cum leonibus.

De hospitalite Abrahami in saxo facta.

Fol. 141.

Similes.

Ὅμοιοι.

A. τὸν ἀβραὰμ ὁ λίθος, ὡς ὄρος φέρει.

Similes.

T. δρομεὺς ἂν ἦν ἄντικρυς ὁ πρέσβυς γίγας.

Ὅμοιοι.

A. ὁ λίθος εἰ ζῇ καὶ δοκεῖ τάχα πνέειν.

Similes.

T. ἤμειψε τὴν ἄτεγκτον εἰς ἔμπνουν φύσιν.

Ὅμοιοι.

A. τί τοῦτο βαβαὶ ζῶσι μικροῦ καὶ λίθοι.

Similes.

T. μᾶλλον θεατὰ ζῶντα νεκρὰ θαυμάσεις.

Ἐπιτάφιοι εἰς τινὰ σφόδρα λελωβημένον εὐγνώμονα.

Sepulchrales in quemdam probum gravi iniuria effectum.

v. Supra. A. τὸ σῶμα τοῦτο κλῆμα τοῦ θνητοῦ γένους.

T ἔνθα τρύγα τὰ δένδρα τῆς ἀφθαρσίας.

Φύλ. ρμδ.

Fol. 144.

Γνωμικὰ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ σοφωτάτου κυρ. κωνςαντίνου τοῦ μανασσῆ.

Gnomica ex libro sapientissimi dom. Constantini Manassis.

A. ἡ φύσις γὰρ ὡς ἔοικε φιλοτιμησαμένη.

T. ἕως παραρθρώσειας αὐτὸν εἰς τέλος.

Φύλ. ρξγ.

Fol. 163.

Τοῦ αὐτοῦ κατὰ φιλοπόρνου γραός.

Eiusdem in vetulam lascivam.

A. ὢ γραῦς μιαρὰ κακὸν ἀνοις μέγα.

T. ἐξασθενήσει καὶ τὸ κερβέρου ςόμα.

Φύλ. ρξς.

Fol. 166.

Πρός τινα πέμψαντα ςαφυλὰς πρὸς φίλον αὐτοῦ.

Ad quemdam, qui amico suo unas misit.

A. σὺ μὲν καρποῖς με δεξίῃ τῆς ἀμπέλου.

T. σύκοις με τέρπε, ῥὰξ δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Πρός τινα πέμψαντα φί-λον αὐτοῦ σῦκα.

Ad quemdam amico suo ficos mittentem.

A. ἔπεμψας ἐξ ἀγροῦ τοῦ σοῦ σῦκα.

T. σύκων ἀποςὰς, ὡς ἀρᾶς πεπλησμένων.

Cod. CCLXXXII.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et abbreviatis, in quarto, habens folia 142, initio mutilus, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

. . . .

A. ὡς παρ' ἀριςοφάνει κῦσον με.

. . . .

T. καὶ μοσχίωνος ι καὶ μέγα.

†. Manu Gretseri, ut videtur, asseri I. inscriptum. Manuelis Moschopuli schedae i. e. enarrationes vocabulorum. Editae sunt lut. 1545. 4. ubi p. 4. versus finem initium citatum et sequentia omnia occurrunt. Ibi autem titulus est de ratione examinandae orationis libellus.

Codex CCLXXXIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, charactere minuto et nitido, in quarto, constans foliis 268, Saec. XVI, possessus a Io. Alb. Widmestadio, bene conservatus et inscriptus.

Ἡσιόδου θεογονία.

Hesiodi theogonia.

A. μουσάων ἑλικωνιάδων ἄρχομεθα.

T. κοῦραι διὸς αἰγιόχειο.

†. Habetur etiam cum explicatione interlineari et scholiis marginalibus. Prima incipit: τῶν ἑλικῶν διατριβούσων ὥςε ὑμνεῖν αὐτὰς ἀρχὴν ποιώμεθα. Secunda: πάσης τῆς ὑμετέρας ποιήσεως ἀρχὴν τὰς μού-

σας ποιούμεθα. Cum editis ea non conveniunt. In decursu autem animadverti, quaedam esse Triclinii, sc. Demetrii et quidem pleraque in ulterioribus. Lego apud Nesselium in bibl. Vindob. similia haberi. Primum, quod Triclinii esse citatur, est hoc: τῶν ἀςρῶν γὰρ περαίωσις καὶ ἐπιςομόνικὴ τῆς αὐτῶν κινήσεως κατάληψις διαπρέπει ἐν πάσαις ταῖς λογικαῖς ἐπιςήμαις.

φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἡσιόδου πόνημα περὶ τῆς ἀσπίδος τοῦ ἡρακλέους.	Hesiodi opus de scuto Herculis.
A. ὅιη προλιποῦσα δόμους.	T. βίη σύλασκε δοκεύων.

†. Praemittitur argumentum, cuius initium est: τάφιοι ςρατεύσαντες, editum. Opus est cum explicatione interlineari vocabulorum obscuriorum et notis marginalibus, infrequentibus tamen et brevibus.

φύλ. νη. Fol. 58.

Τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων Ἰω. διακόνου τοῦ πεδιασιμοῦ σχόλια παραφραςικὰ εἰς τὴν τοῦ ἡσιόδου ἀσπίδα.	Principis philosophorum Ioannis Diaconi Pediasimi scholia paraphrastica in Hesiodi scutum.
A. ἡ ἀλκμήνη φησὶ ἡ μεγάλη.	T. αὐτοῦ δηλονότι ἱερῷ.

†. Extant graece Venet. 1537. 4. cum scuto Herculis. Id autem observandum, non tantum Ioannis Diaconi scholia in hoc Msc. haberi, sed et inserta Demetrii Triclinii scholia. Sic fol. 60. infra hic titulus occurrit: τοῦτο ἐςὶ δημητρίου τοῦ τρικλινίου. A. ἰςέον, ὅτι ἡ τοῦ ἡρακλέους αὕτη ἀσπὶς, ἣν

ἐκφράζει ἡσίοδος. Idem scholium etiam in citata editione fol. 175. reperi, omisso auctoris nomine.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Τοῦ βουλγαρίας χαρτοφύλακος πόθου τοῦ καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυρ. ἰω. διακόνου πεδιασιμοῦ τεχνολογία ἐις τὴν τοῦ ἡσιοδου ἀσπίδα.

Bulgariae Chartophylacis et Principis philosophorum dom. Ioann. Diaconi Pediasimi technologia in Hesiodi scutum.

A. οἵα ἡ ὁποῖα καὶ μεγάλη.

T. ἀλλ' ἤδη καὶ ὕμνην τις....

†. Haec technologia in editione supra citata unacum scholiis prodiit. In hoc autem codice scholia et technologia separantur. Finis est mutilus.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Διονισίου οἰκουμένης περιήγησις.

Dionysii Orbis descriptio.

A. ἀρχόμενος γαῖαν τε καὶ ἐυρέα.

T. ἀντάξιος εἴοι ἀμειβῆ.

†. Praemittitur auctoris vita: Διονύσιος γέγονεν ὑιὸς δίωνος ἀλεξανδρέως. γέγονεν ἐπὶ τῶν ῥωμαικῶν χρόνων, μετὰ ἄυγουςον κ. τ. λ. Additur explicatio interlinearis et paraphrasis graeca ab illa Eustathii diversa: τὰ περὶ τὴν γῆν καὶ τὸν μέγαν πόντον ᾅδειν ἀρχόμενος καὶ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πόλεις καὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ διὰ πλῆθος κρίνεσθαι, ἤτουν χωρίζεσθαι μὴ δύναμαι ἔθνη. Des. ἡ τῶν αἰθερίων θέσις. Edita eiusmodi paraphrasis est Oxon. 1697. 8. Num eadem sit, ignoro.

Φύλ. ρνζ. Fol. 157.

Ἐυςαθίου διακόνου πρὸς τὸν πανσέβαςον δοῦκα κυρ.

Eustathii Diaconi ad Pansebastum Ducam dom.

ἰω̃. ἐπιςολὴ ἐπὶ ταῖς διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ παρεκβολαῖς, μεθ' ἣν προοίμιον ἐις τὸ πρᾶγμα καὶ μετὰ τὸ προοίμιον ἅυται ἁι παρεκβολαί.

Ioan. epistola de Dionysii Periegetae Commentariis, quam sequitur prooemium in opus et post prooemium ipsi Commentarii.

A. πινδάρῳ μὲν τῷ σοφῷ πρὸς λύραν.

T. ἅδειν νοεῖσθαι δύναται.

†. Prodiere graece cum textu Lut. 1547. 4. et alias saepius tam gr. quàm lat. Io. Alberti Widmestadii Codicem fuisse, ipsius manus probat fol. 1. Observo adhuc, huic commentario indicem graecum omnium rerum in Dionysii comment. contentarum praemissum esse.

Codex CCLXXXIV.

Bombycinus, titulis et initialibus rubro pallido exaratis, charactere minuto et eleganti, cum frequenti abbreviatione in quarto, mutilus, constans foliis 97, Saec. XIV, male conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία εἰς τὴν γραμματικὴν, περὶ ἀναγνώσεως.

Expositio in grammaticam, de lectione.

A. ἀνάγνωσις δὲ ποιημάτων, ἢ συγγραμμάτων.

T. ὅιον ἔμπης, ὅμως.

†. Hic titulus iuniore manu supra scriptus est, initio scilicet mutilo. Est verò grammatica Dionysii thracis edita graece in Fabricii bibliotheca vol. VII. p. 26. ubi cum titulis res et verba conveniunt. Id tantum, quod praecedit et caput primum deberet esse, prorsus differt, ut ex ultimis his colligitur: τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ναξίας νήσου, ὅυτως καὶ τὰ ὅμοια.

φύλ.

Φύλ. ι.	Fol. 10.
Θεοδωσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως κανόνες ὀνομάτων κατὰ σύντομον περιοχὴν περὶ ἀρσενικῶν ὀνομάτων.	Theodosii grammatici Alexandrini canones nominum in epitome de masculinis nominibus.
A. καν. α. ὁ ἄιας τοῦ ἄιαντος.	T. κέκλιται δὲ ἀμφότερον....

†. Masculina in Canones XXXIV, foeminina in XII, et neutra in IX. dividuntur.

Φύλ. κε.	Fol. 25.
Θεοδωσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως περὶ κλίσεως ῥημάτων.	Theodosii grammatici Alexandrini de verborum declinatione.
A. τύπτω, τῶν ἐν τοῖς ὁριςικοῖς.	T. τετυμμένοι εἰσὶ καὶ ἰακῶς....

†. Verba τύπτω et τίθημι afferuntur cum suis temporibus, personis, modis etc.

Φύλ. νδ.	Fol. 54.
Περὶ ὀρθογραφίας.	De orthographia.
A. δύο σημαίνει τὸ τῆς ὀρθογραφίας ὄνομα.	

†. Sequuntur alii adhuc tituli: περὶ προθέσεως, περὶ πνευμάτων, περὶ τόνου. Quibus finitis infra minio exaratum fol. 69. lego: ἔνιοι δὲ λέγουσι, ὅτι καὶ οἱ κανόνες ῥημάτων καὶ ὀνομάτων διονυσίου θρᾴκου εἰσί. Alii verò dicunt canones quoque verborum et nominum Dionysii thracis esse. fol. 70. verbum τίθημι cum omnibus suis temporibus etc. ponitur. Sequuntur adhuc alia ad grammaticam pertinentia. Demum his clauditur. τέλος εἴληφε τὸ περὶ προθέ-

σεων ὧδε δόξα σοι κύριε πάντων ἕνεκεν. Finem habet tractatus de praepositionibus. Gloria tibi domine omnium ergo. Nihil de his omnibus in veteri catalogo legitur.

Codex CCLXXXV.

Chartaceus, charta tenui, titulis et initialibus minio exaratis, scriptura minuta et nitida, in quarto, mutilus, habens folia 176, Saec. XV, possessus a Io. Alb. Widmestadio, probe conservatus et inscriptus.

Ὑποθέσεις ιϛ.	Hypotheses XVI.
A. δύο φαμὲν τὰς ἐνεργείας.	T. ἀλλὰ ταῖς τοῦ πνεύματος ἐνεργείαις ἐγγινομένη.

†. Praemittitur index harum hypothesium, quarum prima est: ὅτι ἄλλο τὴν ουσίαν καὶ ἄλλο τὴν ουσιωδῆ δύναμίν τε καὶ ἐνέργειαν οἱ θεολόγος φασὶν ἐπὶ θεοῦ. Ultima: ὅτι τὸ λογισμοῖς ἀνθρωπίνοις καὶ τῇ κατ' ἀυτοὺς ἐπιςήμῃ κ. τ. λ. Cl. Boivinus ad Gregoram p. 805. testatur, has hypotheses Gregorio Palamae adscribendas esse. Praeter illas in marginibus etiam scholia habentur, quorum primum est: ὅτι τὴν ποιητικὴν τῶν ὄντων καὶ φυσικὴν καὶ ουσιωδῆ τοῦ θεοῦ ἐνέργειαν εἰς κτίσμα κατασπῶσιν οἱ κτιςὴν λέγοντες. τὴν διαφέρουσαν τῆς θείας φύσεως ἐνέργειαν.

Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένου διαλέξεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν	Compendiosa pro viribus narratio dialogi in palatio coram imperatore habiti a sancto patre nostro Gregorio archi-

γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονικοῦ καὶ γρηγορᾶ τοῦ φιλοσόφου. | episcopo Thessalonicensi et Gregora philosopho.

A. ὁρισθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου ἡμῶν. | T. ἀφίημι τὴν διήγησιν.

†. Sunt Gregorius Palamas et Nicephorus Gregoras, quorum dialogum in bibl. Coisliniana memorat Montfaucon.

Φύλ. ρλα. Fol. 131.

.... | ....

A. λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν. | T. πρὸς τὸν υἱὸν ἐςῶτα.

†. Tomum synodicum esse adversus Barlaamum ulteriora haec declarant: συνόδου τοίνυν συγκροτηθείσης ἐν τῇ κωνςαντινουπόλει παρὰ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως ἀνδρονίκου τοῦ παλεολόγου τοῦ ἀδελφοῦ μοῦ ἰωάννου τοῦ καλεκᾶ τὸν πατριαρχικὸν κατέχοντος θρόνον. παρόντος καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ θεσσαλονικῆς κατεδικάσθη καὶ ἀπεπέμφθη, ὡς αἱρετικὰ φρονῶν ὁρισθεὶς βαρλαὰμ καὶ γίνεται τόμος συνοδικὸς κατ' αὐτοῦ κ. τ. λ. Finis videtur esse mutilus. In veteri catalogo codex hic n. 258. inscriptus est. Selecta ex patribus, de Deo et divinis operationibus.

Codex CCLXXXVI.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et initialibus rubricatis, charactere minuto et eleganti, in quarto, mutilus, constans foliis 279, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία πονηθεῖσα τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ θεσσαλονικῆς κυρ. συμέωνι | Expositio elucubrata a sanctissimo archiepiscopo thessalonicensi dom.

περί τε τοῦ θείου ναοῦ καὶ τῶν ἐν ἀυτῷ ἱερέων τε καὶ περὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν, ὧν ἕκαςος τούτων ςολῶν ἱερῶν περιβάλλεται. ὀυ μὴν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυςαγωγίας λόγον ἑκάςῳ διδοῦσα τῶν ἐν ἀυτῇ τελουμένων θείως καὶ τοῖς ἐν τῇ κρήτῃ ἐυσεβέσι ζητήσασι ἀποςαλλεῖσα. πρόλογος.

Simeone de divino templo, de sacerdotibus, diaconis et pontificibus, atque de sacris vestibus, nec non de divina mystagogia ad pios quosdam cretenses missa. Prologus.

A. ἐξ ἀγάπης θείας κεκινημένοι.

T. κοινωνίας, χάριτι κ. τ. λ.

†. Iac. Goar in euchologio, sive rituali graecorum gr. et lat. edidit. Ex hac etiam bibliotheca Elect. Iac. Pontanus latine luci reddidit.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ νικολάου τοῦ καβασιλᾶ ἐξήγησις ἐις τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

Sapientissimi et doctissimi dom. Nicolai Cabasilae expositio divinae et sacrae missae.

A. προσήγετο δῶρα τῷ θεῷ.

T. διὰ τοῦτο μόνῳ πρέπει κ. τ. λ.

†. Praemittitur index cap. XLVI, quorum primum de donorum oblatione inscribitur. Quod in editione non est, uti et de reliquis. Nam secundum in editione quintum. Reliqua eodem ordine ponuntur usque ad IX, quod in editione I. est cap. XII. in duo capita dividitur. Cap. XVIII. item in duo divisum, quorum secundum est expositio secundae antiphonae. Cap. XLVI. est in editione cap. LIII. intermediis desideratis.

Φύλ. οη. Fol. 78.

Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ ζωναρᾶ ἑρμηνεία ἐις τοὺς ἀναϛασιμοὺς κανόνας Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ καὶ μουσουργοῦ.

Ioannis Zonarae monachi expositio canticorum anastasimorum Ioannis Damasceni Musici.

Α. πρῶτον ῥητέον, τί κανὼν καὶ τί ᾠδὴ.

Τ. ὅτι καὶ ὕπνου καὶ τῶν λοιπῶν.

†. Cum haec expositio nondum edita sit, nec initia codicum conveniant, textus et expositionis initium suo ordine exhibebo: κανὼν ἀναϛασιμὰ ᾠδὴ α ἦχος α ἐιρμὸς. σοῦ ἡ τροπαιοῦχος. ἑρμ. σοῦ ὦ ἀθάνατε. Fol. 109. προοίμιον τοῦ κανόνος τοῦ δευτέρου ἤχου. πρὸ τῆς ἑρμηνείας. Textus. ἐν βυθῷ κατέϛρωσε. Expos. ἀπὸ τοῦ ἄσωμεν. Fol. 135. ἀρχὴ τοῦ τρίτου ἤχου ᾠδὴ α ἦχος γ. ὁ ἐιρμὸς ὁ τὰ ὕδατα. Expos. σοφῶς οὖν ὁ θεῖος πατὴρ. Fol. 170. ἀρχὴ τοῦ δ ἤχου ᾠδὴ α ἦχος δ. ὁ ἐιρμὸς. θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον. Expos. ἐν τῷ ἐιρμῷ τούτῳ. Fol. 187. ἀρχὴ τοῦ πλαγίου ἤχου ᾠδὴ α ἦχος πλάγιος, ὁ ἐιρμὸς. ἵππον καὶ ἀναβάτην. Expos. ἡ πληθὺς τῶν ἵππων λέγεται. Fol. 207. κανὼν ἦχος πλάγιος β. ᾠδὴ α. ὁ ἐιρμὸς. ὡς ἐν ἠπείρῳ. Expos. ὁ Ἰσραηλίτης λαὸς. Fol. 224. κανὼν ἀναϛασιμὸς ᾠδὴ α ἦχος βαρὺς ὁ ἐιρμὸς. νεύσει σοῦ. Expos. ἡ μουσικὴ φθόγγος μὲν. Fol. 247. κανὼν ἦχος πλάγιος δ. ᾠδὴ α. ὁ ἐιρμὸς. ἁρματηλάτην Φαραὼ. Expos. ἐκ τῆς τοῦ μωσέως ᾠδῆς.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ περὶ τῆς ἐνοειδοῦς ἀιτίας τοῦ πνεύματος.

Eiusdem in graduales et de uniformi causa spiritus.

Α. πρὸς τοὺς ἐρομένους ὁ λόγος.

Τ. ἀλλ' ἀρκεῖ τοσαῦτα.

†. Canones anastasimi idem sunt, ac octoechus et paracletice. Unde et in Allatii symmictis memoratur Ioan. Zonarae in octoechum Io. Damasceni pulcerrima expositio. Octoechus et paracletice Venetiis graece prodiere. Observandum, subsequentibus temporibus octoechum a graecis auctum fuisse. Unde ὀκτοῆχος νέα, cuius Iosephus Melodus auctor fertur, audit. In multis bibl. Msc. adhuc asservatur.

Φύλ. ροζ.	Fol. 277.
Λέοντος ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας ἐπιςολὴ πεμφθεῖσα πρός τινα ἐπίσκοπον ῥώμης περὶ τῶν ἀζύμων καὶ τῶν σαββάτων.	Leonis archiepiscopi Bulgariae epistola missa ad quemdam Romae Episcopum de azymis et sabbatis.
Α. ἡ τοῦ θεοῦ μεγάλη ἀγάπη.	T. τέθεικε τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

†. Est haec epistola Mich. Cerularii et Leonis Achrideni latine reddita apud Baronium A. 1053. p. 193. inscripta ad Ioannem Tranensem Episcopum.

Codex CCLXXXVII.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et initialibus rubris, literis minutis et nitidis, in quarto, constans foliis 163, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Περί τοῦ κανονίου τοῦ ἁγίου ἰω̃ τοῦ δαμασκηνοῦ, εἰς ὁποῖον ζώδιον εὑρέθη ἡ σελήνη. τί δηλοῖ, ἵνα προσέχεις. ἀρχ. α περὶ ἀπο-	De canonio sancti Ioannis Damasceni, quo Zodiari signo inveniatur luna. Quid significet, ut advertas. Principium de

δημίας ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. | peregrination de loco in locum.

A. ἐν Υ πάνυ ἀγαθὸν, μετὰ κέρδους. | T. ναὸς. ἄ. βωμὸς ὦ οἶκος (κ)

†. Continet astrologica simul et astronomica. Ultima sunt nomina planetarum et signa astronomica.

φύλ. κε. Fol. 25.

Τοῦ φιλοσόφου κυρ. μιχαὴλ τοῦ ψέλλου σύνοψις περὶ τοῦ τῆς ἀςραπῆς πυρὸς καὶ βροντῆς καὶ κεραυνῶν καὶ ἑτέρων μετεώρων ἐρωτήσεων. | Philosophi dom. Michaelis Pselli synopsis de fulgure, igne et tonitru et fulminibus, aliis que quaestionibus de meteoris.

A. ἕκαςον γὰρ τῶν ἐν τοῖς μετεώροις. | T. ἐπὶ νεφέλοι δὲ κεκίας καὶ βορέας.

†. Est synopsis particularis nullibi memorata.

φύλ. λγ. Fol. 33.

Περὶ κόσμου ἐκ τῶν κλεομήδους μετεωρισμῶν. | De mundo ex meteorismis Cleomedis.

A. ἀναγκαῖον ὁμολογεῖν ἡμᾶς ἄπειρον. | T. τοῦ ᾠοῦ, ὡς ἐνόμησαν.

†. Cleomedis de mundo lib. 2. graece et lat. prodiere Basil. 1547. 8. Cuius hoc excerptum est.

φύλ. λε. Fol. 35.

Μαξίμου φιλοσόφου ε̄ περὶ ἀςρονομίας, ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σοῦ. | Maximi philosophi V. de astronomia, videbo coelos opera digitorum tuorum.

A. κατανοήσω δηλονότι, ὅταν ἀπολάβω τὸ τέλειον. | T. τὸ πῦρ ἐν τοῖς νέφεσι.

†. Philosophi Christiani caput esse, subsequentia verba denotant: *δημιουργὸν ἁπάσης τῆς γῆς κήρυξε τὸν χριςόν.* Neque verò de confessore, neque de Planude tale quidpiam reperire potui. Subsequuntur adhuc duo tituli, de planetis et de tonitru, ac fulgure, quorum 1. inc. *ἐφέςηκε δὲ πρῶτος τοῦ ςερεώματος ἀςὴρ κρόνος.* 2. *βροντή ἐςι ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐν τοῖς νέφεσι γενομένη ἔκῤῥηξις.* Ignoro, num ad Maximi caput adhuc pertineant. v. cod. 289. fol. 31. notam, ubi episcopus Constantinopol. audit.

Φύλ. λη. Fol. 38.

Σύνοψις εὐσύνοπτος ἀςρονομίας. — Synopsis astronomiae.

A. *ἀςρονομία ἐςὶ γνῶσις πόσου.* — T. *ἐν ᾧ εὑρίσκεται ἡ σελήνη.*

†. Est haec synopsis de Zodiaco, de natura VII. planetarum, de VII. Climatis et de lunae prognosticis.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Ἀριςοτέλους περὶ κόσμου πρὸς τὸν ἐν βασιλεῦσι δοκιμώτατον ἀλέξανδρον. — Aristotelis de mundo ad celeberrimum inter Reges Alexandrum.

A. *πολλάκις μὲν ἔμοιγε.* — T. *εὐθὺς μέτοχος εἴη.*

Φύλ. νϛ. Fol. 56.

Αἱ ὀνομασίαι τοῦ ἀέρος ἀπὸ τοῦ σφαιροειδοῦς κόσμου καὶ τῶν τεσσάρων γονιῶν. — Nomina aeris a sphaerico mundo et quatuor angulis.

A. *ἀπηλιώτης δὲ λέγεται, ὅτι.* — T. *καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνέμων.*

Φύλ.

Φύλ. νζ.	Fol. 57.
Σχόλιον πρόκλου περὶ ἀςρολογικῆς μεθόδου.	Procli scholium de astrologica methodo.
A. περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων ἀςρῶν ἐιπεῖν.	T. τῷ ψυχρῷ κρόνῳ καὶ ἕως τέλους.

†. Apud Lambecium lib. VII. p. 87. idem occurrit sub titulo. Scholium astronomicum de XII. signis Zodiaci. Apud Fabricium inscribitur vol. VIII. p. 518. Uranodromus. Ad hoc scholium videtur adhuc pertinere sequens, quod de mundo dicere instituit et est: ἀναγκαῖον τοίνυν ἡμᾶς ὁμολογεῖν ἄπειρον εἶναι τὸ ἔξω τοῦ κόσμου κενόν. Eadem prorsus, quae fol. 33. ex Cleomedis meteorismis allegata sunt.

Φύλ. ξ.	Fol. 60.
Ἰσαακίου τζέτζου ςίχοι περὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως τῶν ἀςρῶν ἰαμβικοί.	Isaacii Tzetzis versus iambici de ortu et occasu astrorum.
A. τὰς ἀκρονύχους ἐι μαθεῖν φαύσεις θέλεις.	T. καὶ ἐςὼς καὶ δεχόμενον.

† Neque a Fabricio, neque ab alio de his versibus quidpiam memoratum.

Διονυσίου φιλοσόφου τοῦ περιηγητοῦ λόγος διηγηματικὸς καὶ διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης.	Dionysii philosophi Periegetae ennarratio totius orbis.
A. ἀρχόμενος γαῖαν τε καὶ εὐρέα.	T. ἀντάξιος ἐιη ἀμοιβή.

†. Huic operi, quod saepius cum et sine commentariis gr. et lat. lucem vidit, argumentum praemittitur: Οὗτος ὁ διονύσιος γέγονεν ἐπὶ τῶν ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐπὶ αὐγούςου καίσαρος ἐν τῇ πόλει ἀλεξανδρείᾳ.

ἐμφέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα πολλά. τὸ δὲ παρὸν ποίημα ἐπιφέρει γεωμετρίαν πᾶσαν κ. τ. λ. diversum ab edito. Habentur etiam notae marginales, at infrequentes et breves.

Φύλ. ος.	Fol. 76.
Περὶ σκότους.	De tenebris.
Α. τὸ σκότος ἀνούσιόν ἐστι καὶ συμβεβηκός.	T. μείζων εἰκάζεται εἶναι.
Περὶ πελάγων.	De pelagis.
Α. διαδέχεται δὲ τὸ αἰγαῖον πέλαγος.	T. στάδια ιγ. ͵θοβ.
Φύλ. οζ.	Fol. 77.
Κλαυδίου πτολεμαίου κεφάλαια τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης.	Claudii Ptolemaei capita artis astronomicae.
Α. τῶν τὸ δι' ἀστρονομίας προγνωστικόν.	T. ἐν δὲ τῷ ε λεπτῷ ἐξέρχεται.

†. Hoc opus gr. et lat. prodiit titulo: quadripartitum. Praemittitur praefatiuncula de Ptolemaei aetate memorabilis haec: Οὗτος ὁ πτολεμαῖος κατὰ τοὺς ἀνδριανοῦ ἤνθησε χρόνους. διήρκεσε δὲ καὶ μέχρι μάρκου τοῦ ἀντωνίνου. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ γαληνὸς ἰατρικὴν διεφαίνετο καὶ ἡρωδιανὸς γραμματικὸς καὶ ἑρμογένης ὁ περὶ τέχνης γράψας ῥητορικῆς. πρῶτος δὲ παρ' ἕλλησιν ὁ χῖος οἰνοπίδης τὰς ἀστρολογικὰς μεθόδους ἐξήνεγκεν εἰς γραφήν. ἐγνωρίζετο δὲ κατὰ τὰ τέλη τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. καθ' ὃν καιρὸν καὶ γοργίας ὁ ῥήτωρ ἦν καὶ ζήνων ὁ ἐλαιάτης καὶ ἡρόδοτος, ὥς ἔνιοί φασιν, ὁ ἱστορικὸς ὁ ἁλικαρνασεύς. μετὰ δὲ τὸν οἰνοπίδην εὔδοξος ἐπὶ ἀστρολογίαν δόξαν ἤνεγκεν οὐ μικράν, συνακμάσας πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ κτισίᾳ τῷ κνηδίῳ, ἰατρικὴν δὲ ἀσκοῦντα καὶ ἱστορίαν ἀναγράφουσι. προοίμιον.

τῶν τό. Hic Ptolemaeus Hadriani tempore claruit, superstes usque ad Marcum Antoninum. Quo tempore Galenus artem medicam exercuit et Herodianus grammaticus et Hermogenes, qui de arte rhetorica scripsit. Apud graecos verò primus Chius Oenopides methodos astrologicas literis consignavit. Innotuit autem versus finem belli peloponnesiaci, quo tempore et Gorgias rhetor erat et Zenon Eleates et Herodotus, ut quidam aiunt, historicus Halicarnasseus. Post Oenopidem Eudoxus gloriam astrologiae non mediocrem comparavit simul clarus cum Platone philosopho et Ctisia Cnidio medicinae perito et historico. Prooemium. Initium iam cum edito convenit. Sed mox mutato ordine prosequitur, nec omnia, quae in editis habentur, inveni. Cap. XXX. et ultimum est: περίμετρος οὐρανοῦ καὶ χρονικοῦ κινήματος καὶ συςάσεως κόσμου. ὁ γύρος τοῦ.

φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Ἐκ τῶν ἀντιόχου θησαυρῶν διήγησις καὶ ἐπίληψις πάσης ἀςρονομικῆς τέχνης.	Ex Antiochi thesauris narratio et complexus totius artis astronomicae.
A. τίνος ἕνεκεν τῶν ιβ ζωδίων.	T. σπάνησις ποταμῶν καὶ πηγῶν.

†. In bibl. Vindob. apud Nesselium P. IV. p. 103. legitur: ἐπίλυσις καὶ διήγησις et cap. XLIV. numerantur. Excerptum hoc in alio codice Vindob. apud Kollarium Rhetorio attribuitur. Lib. VII. p. 549. hoc tit. Ῥητορίου ἔκθεσις καὶ ἐπίλυσις περί τε τῶν προειρημένων ιβ ζωδίων καὶ περὶ ἑτέρων διαφόρων ἐκ τῶν ἀντιόχου θησαυρῶν. τίνος ἕνεκεν. Ph. Labbeus in nova bibl. Msc. p. 121. falsò legit ex Anascholii thesauro. In codice Electorali caput ultimum est: περὶ κυνὸς ἐπιτολῆς.

φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Ὀρφέως διὰ στίχων ἡρωικῶν, περὶ σεισμῶν.	Orphei in versibus heroicis de terrae motibus.
Α. Φράζεο δὴ καὶ τὸν δὲ λόγον.	T. ἀν' ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

†. Versus hi LXVI. prodierunt in anthologia graecorum epigrammatum. At ibi Hermeti Trismegisto attribuuntur, additum tamen, ἐν ἄλλῳ ὀρφέως.

φύλ. ρλδ.	Fol. 134.
Ψῆφος τοῦ σοφοῦ πυθαγοροῦ.	Computus sapientis Pythagorae.
Α. πολλὰ μαθὼν καὶ πολλὰ πειρασθεὶς.	T. καὶ ὁ περιτεύσει, νικήσει.

†. Pythagorae hanc esse epistolam lego apud Iriarte, qui eam in catalogo bibl. Madritensis adducit. Cum tamen aliquod discrimen sit, eam quoque exscribam, ut sequitur: ἵνα ἐπιγνώσομαί τινων πραγμάτων ἔκβασιν. ἐν τούτοις γοῦν πρὸς ἀπόδειξιν ἔγραψα. καὶ τοῦτο κανόνιον χαριέστατον πάνυ σφόδρα τοῖς ἐντυχοῦσιν αὐτὸ. καὶ διὰ μὲν τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῷ ἔισεται τά τε ἐνεστῶτα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ τ'αὖθις ἑπόμενα. ὑπέταξα οὖν, ὡς ἔιρηται; πληθύδιον ἐννεάδας ὑπογραφόμενον, δοκιμαζόμενον τοῦτον τὸν τρόπον. λάβε δύο ὀνόματα ἐκ τῆς γεννητῆς μὴ ἐπίθετα, ἢ ἀντιδικῶν, ἢ μαχομένων, ἢ δικαζομένων πρὸς ἀλλήλους τινῶν, ἢ ὑπὲρ πολέμου, ἢ ἀγωνίσματος, ἢ στεφάνου. ψήφισον ἀμφότερα τῶν ὀνομάτων κατ' ἰδίαν ἑκατέρου κ. τ. λ. Multa doctus et multa expertus ad cognoscendum rerum quarumdam eventum. Haec igitur ostensurus scripsi hoc canonium lecturis iucundissimum. Et per literas in ipso positas scien-

tur praesentia, praeterita et futura. Subieci itaque, uti dictum, plinthidium, seu literarum tabulam enneadibus inscriptam et tali modo comprobatam. Accipe duo nomina ex Genesi, non epitheta, sive adversariorum, sive pugnantium, aut litigantium invicem, aut pro bello, aut certamine, aut corona. Computa utrumque nomen seorsim etc. Tum sequuntur divinationis exempla per numeros et plinthidium. Ipsa verò eadem videtur etiam esse, quae in bibl. Parisiensi inscribitur: Epistola Pythagorae ad Telaugem, suum scilicet filium, auctore laertio lib. VIII. de laterculis magicis. Quin apud Nesselium P. IV. p. 104. eadem occurrit hoc tit. ψῆφος πυθαγοροῦ σοφισοῦ.

Φύλ. ρλε.	Fol. 135.
Τοῦ αὐτοῦ ψῆφος περὶ ζωῆς καὶ θανάτου.	Eiusdem computus de vita et morte.
A. ψήφισον τὸ ὄνομα τοῦ ἀῤῥώσου.	T. ὡς ὑποκείμενος κανὼν δηλοῖ.

†. Ulteriora sunt: καὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ῇ κατεκλίθη, ἢ περὶ ὧν βούλει. καὶ οὕτως πρόστιθι τῶν δώδεκα μηνῶν ἡμέρας ζ. καὶ μετὰ τὸ ἀναβιβάσαι, ὑφεῖλον ἐπὶ τῶν λ. καὶ τὰ καταλειφθέντα κράτει καὶ βλέπε, ὡς

ζωὴ μεγ.	α.	δ.	ζ.	ι.	ιγ.	ις.	ιθ.	κβ.	κε.	κη.	λα.	λδ.
ζωὴ μέση.	β.	ε.	η.	ια.	ιδ.	ιζ.	κ.	κγ.	κς.	κθ.	λβ.	λε.
θάνατος.	γ.	ς.	θ.	ιβ.	ιε.	ιη.	κα.	κδ.	κζ.	λ.	λγ.	λς.

Computa nomen aegroti et diei, in qua decumbit, aut de quo vis. Et sic adde XII. mensium dies septem, facta additione subtrahe de XXX. et relicta cape et vide, uti subiectus canon docet.

φύλ. ρλϛ. Fol. 136.

Ἕτερος ψῆφος περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως. — Alius computus eiusdem argumenti.

Α. ψήφισον τὸ ὄνομα τοῦ ἀῤῥώςου. — Τ. τὰ δὲ κάτω τὸν θάνατον.

†. Totum est: καὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ῇ κατεκλίθη. καὶ πρόσθε τῆς σελήνης ι. καὶ μετὰ τὸ ἀναβιβάσαι ὑφεῖλον ἐπὶ τῶν λ. καὶ βλέπε τὰ ςοιχεῖα, ὡς ὑπόκεινται. καὶ τὰ μὲν ἄνωθεν τοῦ ςαυροῦ δηλοῦσιν τὴν ζωήν. τὰ δὲ κάτω τον θανατον.

ζωὴ

α. β. γ. δ. ι. ια. ιγ. | ιδ. ιϛ. ιζ. ιθ. κ. κγ. κε. κϛ. κη.

ε. ϛ. ζ. θ. ιβ. ιε. | ιη. κα. κβ. κδ. κζ. κθ. λ.

θάνατος

Computa nomen aegroti et diei, quo decumbit. Et adde lunae X. facta additione subtrahe de XXX. et vide literas, uti subiiciuntur. Quae supra crucem sunt, indicant vitam, quae infra, mortem. Eiusmodi crucis formam et literarum ordinem affert etiam Iriarte in catalogo Msc. graec. Madrit. p. 439.

.... — ....

Α. τοῖσιν μὲν εὐπράττουσι, πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐςι. — Τ. εἰς κενὸν ἐξέχεας.

†. Sunt Gnomae aliquot.

Περὶ φροντίδος. — De cura.

Α. οἶκος καὶ πάτρη, βιότου χάρις. — Τ. ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

Ἐις ἀςρονόμους. — In astronomos.

Α. πάντες, ὅσοι τὸν ἄρην καὶ τὸν κρόνον. — Τ. τῶν ἀμέτρων τὰ μέτρα.

Φυλακτηρὶς. — Phylacterium.

A. ἢ σῆρον, ἔιτε ἄσηρον. ὅλον ὂυ ἄγιον. — T. ἐυλογητὸς ἐις τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Φύλ. ρλζ. — Fol. 137.

Παύλου ἀλεξανδρέως ἐπίσκεψις ἀςρονομική. — Pauli Alexandrini consideratio astronomica.

A. περὶ τῶν ιβ. ζωδίων ἐξήγησις. — T. καταγράφεται ὅυτως.

Φύλ. ρμ. — Fol. 140.

Ἰουλιανοῦ λαοδικέως ἐπίσκεψις ἀςρονομικὴ περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως. — Iuliani Laodicensis observatio astronomica de meteoris.

A. χρήσιμοι δ'ἄν εἶεν, πρὸς τάς. — T. ἡ κη. κα. ιδ. ζ.

Φύλ. ρμς. — Fol. 146.

Ἡρακλίτου τοῦ Φιλοσόφου. — Heracliti philosophi.

A. ἐπειδή Φασί τινες ἐις ἀρχάς. — T. μερικῶς δὲ ἐις τὸ μηναῖον.

†. Heracliti Ephesii fragmenta extant in H. Stephani poesi philosophica, nec non Godef. Olearius duas dissertationes de principio et Genesi rerum naturalium ex mente Heracliti scripsit. Cum verò neutrum ad manus esset, nil conferre potui.

Φύλ. ρνα. — Fol. 151.

Ἑτέρα ἐπίσκεψις περὶ τῶν ζ. πλανήτων. — Alia observatio de VII. planetis.

A. ἐν ταῖς ἀπορουμέναις καὶ ἀμυδραῖς. — T. καὶ μὴ ἔχων ςέγην ταυτότητος.

Πέρσου Φιλοσόφου καὶ ἀςρολόγου τοῦ μαζουνατῆ — P sis philosophi et astro ogi Mazunatae ob-

ἐπίσκεψις ἡ παροῦσα παρατηρησιμός. | servatio praesens asservanda.

A. δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι εἰ τύχῃ. | T. καὶ ποιεῖ τὰ πλυνθαρικὰ πάθη.

†. Cum de hoc Perse apud Fabricium nulla mentio fiat et in Hoffmanni lexico universali philosophia secreta huic adscribatur, plura hic exhibere volui: ἡ εἰκοστὴ τοῦ αὐγούστου μηνὸς, ἡ τοῦ δεκεμβρίου, ἡ τοῦ ἀπριλλίου ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ὀφείλει ἀπέχεσθαι πάσης φλεβοτομίας καὶ καθάρσεως καὶ ἑτέρας ἰατρείας καὶ βοηθήματος. ὁ γὰρ φλεβοτομῶν ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, ἢ ἑτοίμως ἀποθνήσκει, ἢ εἰς τὴν ϛ̄ ἡμέραν οὐ φθάνει. καὶ ὁ βοηθήματος λαμβάνων οἵου δή ποτε ἔσωθεν τῶν ιε̄ ἡμέρων ἀποθνήσκει, ἀλλὰ καὶ ὁ κρέας ἐσθίων ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πρὸ ἑπτὰ ἡμέρων ἀποθνήσκει. εἰδὴ παιδίον γεννήθη ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις βιοθάνατόν ἐστι καὶ ὀλιγόχρονον.

φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ἱπποκράτους πρόγνωσις περὶ τῶν δ. ὥρων. | Hippocratis praenotio de 4 anni temporibus.

A. ἂν μὲν ὁ χειμὼν αὐχμηρός. | T. ἐνίεισι δὲ καὶ μελαγχολίαι.

†. Suspicor esse excerptum libri eius praedictionum, aut praenotionum.

φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Ἥρωνος γεωμέτρου εἰσαγωγὴ γεωμετρουμένων. | Heronis Geometrae isagoge in geometriam.

A. καθὼς ἡμᾶς ὁ παλαιὸς διδάσκει λόγος. | T. καὶ ὁ δέκατος εἰς τὰ ε̄.

†. Est eadem, quae in bibl. Vindob. a Lambecio inscripta: Introductio in Geodaesiam. At differt

differt ab illa, quam Barocius edidit. Est autem Hero III. qui sub Heraclio floruit. Videntur huc adhuc pertinere tituli, qui sequuntur: *περὶ μέτρων. περὶ σημείων γεωμετρικῶν.* At duo alia sequentia. *περὶ λυτρισμοῦ; περὶ σχημάτων ἀριθμητικῶν*, Anonymi excerpta videntur esse. Morellius in bibl. gr. etc. p. 186. ait, isagogen a Monachis S. Mauri esse editam ex parte.

Φύλ. ρνζ.	Fol. 157.
Περὶ τῶν ἐφευρόντων τὰς τέχνας.	De inventoribus artium.
A. *τίνες ἐφεῦρον τὰς τέχνας.*	T. *ἀρχιμήδης μηχανικήν.*

†. Invenere: *ευκλείδης μὲν γεωμετρίαν. ἀπήχης δὲ βοτανικήν. δημοσθένης καὶ ἑρμογένης ῥητορικήν. παπιανὸς νομοθεσίαν. ἄντιλλος λοχοποΐαν. ἔυρυνος τοξικήν. ἐυρύδαμνος θώρυκα πολέμιον. ἔυανδρος ἀσπίδα καὶ κνημίδα. ὀππιανὸς ἁλιευτικήν. τριπόλεμος σπορὰν σίτου. πάμφιλος ζωγραφικήν. σύφης ναυτικήν. ἄργος ναυπηγίαν. ἀρχιμήδης μηχανικήν.*

Φύλ. ρνη.	Fol. 158.
Διηγήματα κτησιᾶ κνηδίου περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ θαυμάτων.	Narrationes Ctesiae Cnidii de orbis miraculis.
A. *λέγεται οἱ σῆρες καὶ οἱ ἀνωίνδοί.*	T. *διὰ τὸ δοκεῖν ἄπιστα συγγράφειν.*

†. In editione Herodoti Cura Gronovii fragmenta Ctesiae Cnidii tam graece, quàm latine prodierunt. Quod hic primum est, ibi etiam occurrit, sed reliquorum aliqua non invenire potui, quale est. *Φασὶ γὰρ ἐν τῷ ἰνδικῷ ποταμῷ ἐυρίσκεται λίθος πανταρβὴ λεγόμενος, ἔι τις ἔχει ος σφραγίδας ἀποῤῥι-*

φήσας. ἐκεῖσε δὲ καὶ λίθοι πολλοὶ τίμιοι ἔσωθεν τῶν πακτρίων πύλων.

φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Διαφόρων ποιητῶν καὶ ἱςορικῶν περὶ τῆς τοῦ νείλου αὐξήσεως.	Variorum poetarum et historicorum de Nili augmento.
A. οἱ κατ' ἄιγυπτον ἱερεῖς.	T. καὶ διὰ τούτου πληροῦσθαι τὸν ποταμόν.

†. Sunt sacerdotes Aegyptii, sapientes Bolbii, Asamon Lybius. Thales, Anaxagoras, Herodotus, Democritus, Eudoxus, Euphorus, et, qui sequitur.

Ἀρτεμιδώρου γεωγράφου περὶ τοῦ νείλου.	Artemidori Geographi de Nilo.
A. ὁ νεῖλος ῥέων ἀπὸ τῆς μεσημβρίας.	T. καὶ ὑγιεινὸν γίνεται.

†. Puta Ephesiam, cuius fragmenta collegit Hudson tom. I. geograph. graec. minorum. Cum verò ad manus non sit, nescio, an hoc ibi contentum sit.

φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Περὶ τερασείων τινῶν, ὡς ληροῦσιν ἕλληνες.	De portentis quibusdam, uti nugantur graeci.
A. κένταυρον, γηρυόνην, κύκλωπα.	T. ἀληθείας ἐςὶ ςοχαςῆς.

φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Ἐυχὴ ἐις τὸ διδόναι παιδίον ἐις γράμματα.	Preces dando puerum erudiendum.
A. χριςὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πάσης κτίσεως.	T. ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.

†. In veteri catalogo inscriptio codicis est. Libellus astronomicus ex variis auctoribus collectus.

Codex CCLXXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata titulis, initialibus et numeris rubris, scriptura minuta et tersa, in quarto, mutilus, constans foliis 104, Saec. XIV, probe conservatus et inscriptus.

Ἀλάτιον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ὠφέλιμον πάνυ καὶ ἔι τις χρῶ τούτῳ, τηρεῖται καλῶς μέχρι γήρους βαθυτάτου κ. τ. λ.

Alatium sancti Gregoris theologi utilissimum et siquis eo utatur, ad maximam usque senectutem sanus servatur.

A. *ὑσσώπου κρητικοῦ ς Γη.* T. *ἢ τὰ ὄψα παραρτύων.*

†. Eiusmodi halation, seu embamma salsum S. Lucae Apostoli et Evangelistae saepius apud Lambec. lib. VI. memoratur.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς παρούσης δέλτου καὶ ἑρμηνεία καὶ διδασκαλία καὶ ἐξήγησις τοῦ θαυμασιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιήτρου τοῦ γαληνοῦ τοῦ σπεύσαντος ἐις τὸ τῶν μορίων πάθη ἀνίατα καὶ δυσίατα λέγω ἅμα καὶ ἔυατα γενέσθαι ὠφέλειαν καὶ ἴασιν.

Principium cum Deo praesentis libri et interpretatio et doctrina et expositio admirandi et doctissimi Archiatri Galeni properantis, ut fieret utilis et sanaret partium morbos insanabiles et difficulter sanabiles, dico simul et facile sanabiles.

A. *πρῶτον μὲν καὶ κοινῷ λόγῳ καί.* T. *καὶ μίξας μετ' ὄξους ἄλειφε.*

†. Praemittitur index cap. CCXLIX, in cuius autem fine haec leguntur: *ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ περιέχονται κεφάλαια θεραπευτικὰ τῶν ἀδήλων καὶ φανερῶν ἐπιποδότων τόπων ΣΝ.* Ex ipso iam titulo patet, non ipsius Galeni opus esse, sed commenta-

φήσας. ἐκεῖσε δὲ καὶ λίθοι πολλοὶ τίμιοι ἔσωθεν τῶν πακτρίων πύλων.

φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Διαφόρων ποιητῶν καὶ ἱςορικῶν περὶ τῆς τοῦ νείλου αὐξήσεως.	Variorum poetarum et historicorum de Nili augmento.
A. οἱ κατ' ἄιγυπτον ἱερεῖς.	T. καὶ διὰ τούτου πληροῦσθαι τὸν ποταμόν.

†. Sunt sacerdotes Aegyptii, sapientes Bolbii, Asamon Lybius. Thales, Anaxagoras, Herodotus, Democritus, Eudoxus, Euphorus, et, qui sequitur.

Ἀρτεμιδώρου γεωγράφου περὶ τοῦ νείλου.	Artemidori Geographi de Nilo.
A. ὁ νεῖλος ῥέων ἀπὸ τῆς μεσημβρίας.	T. καὶ ὑγιεινὸν γίνεται.

†. Puta Ephesiam, cuius fragmenta collegit Hudson tom. I. geograph. graec. minorum. Cum verò ad manus non sit, nescio, an hoc ibi contentum sit.

φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Περὶ τερατείων τινῶν, ὡς ληροῦσιν ἕλληνες.	De portentis quibusdam, uti nugantur graeci.
A. κένταυρον, γηρυόνην, κύκλωπα.	T. ἀληθείας ἐςὶ ςοχαςῆς.

φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Ἐυχὴ εἰς τὸ διδόναι παιδίον εἰς γράμματα.	Preces dando puerum erudiendum.
A. χριςὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ πάσης κτίσεως.	T. ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.

†. In veteri catalogo inscriptio codicis est. Libellus astronomicus ex variis auctoribus collectus.

Codex CCLXXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata titulis, initialibus et numeris rubris, scriptura minuta et tersa, in quarto, mutilus, constans foliis 104, Saec. XIV, probe conservatus et inscriptus.

Ἀλάτιον τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ὠφέλιμον πάνυ καὶ εἴ τις χρῶ τούτῳ, τηρεῖται καλῶς μέχρι γήρους βαθυτάτου κ. τ. λ.

Alatium sancti Gregoris theologi utilissimum et siquis eo utatur, ad maximam usque senectutem sanus servatur.

A. ὑσσώπου κρητικοῦ ς Γη. T. ἢ τὰ ὄψα παραρτύων.

†. Eiusmodi halation, seu embamma salsum S. Lucae Apostoli et Evangelistae saepius apud Lambec. lib. VI. memoratur.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς παρούσης δέλτου καὶ ἑρμηνεία καὶ διδασκαλία καὶ ἐξήγησις τοῦ θαυμασιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀρχιήτρου τοῦ γαληνοῦ τοῦ σπεύσαντος εἰς τὸ τῶν μωρίων πάθη ἀνίατα καὶ δυσίατα λέγω ἅμα καὶ εὔιατα γενέσθαι ὠφέλειαν καὶ ἴασιν.

Principium cum Deo praesentis libri et interpretatio et doctrina et expositio admirandi et doctissimi Archiatri Galeni properantis, ut fieret utilis et sanaret partium morbos insanabiles et difficulter sanabiles, dico simul et facile sanabiles.

A. πρῶτον μὲν καὶ κοινῷ λόγῳ καὶ. T. καὶ μίξας μετ' ὄξους ἄλειφε.

†. Praemittitur index cap. CCXLIX, in cuius autem fine haec leguntur: ἐν τῇ δὲ τῇ βίβλῳ περιέχονται κεφάλαια θεραπευτικὰ τῶν ἀδήλων καὶ φανερῶν ἐπιποδότων τόπων CN. Ex ipso iam titulo patet, non ipsius Galeni opus esse, sed commenta-

rium in Galenum. Id quod confirmatur per id, quod in fine prooemii legitur: λόγος καὶ ποίημα καὶ προοίμιον ἰωάννου ἀρχιήτρου περιέχων συνοπτικῶς πάντων τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδήλων τὰς θεραπείας. πρὸς ὀξὺν πόνον κεφαλῆς, κισσὸν ξηρὸν, ἢ χλωρὸν κοπανίσας ἀπόβρεχε εἰς ἔλαιον. Ex isto enim clare videtur, esse commentarium Ioannis Archiatri continentem morborum omnium curationem. In bibl. Parisiensi idem Msc. habetur, cuius titulus est. Ioannis Iatrosophistae λόγος καὶ ποίημα πάντων τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδήλων τὰς θεραπείας πρὸς ἓν ἕκαςον τὴν τάξιν. Cap. CCLII. Cod. 126. teste Fabricio vol. XII. p. 781. Ultimum hic caput est: πρὸς λειχῆνας numero CCXLV. In indice autem caput ultimum notatur: πρὸς τὸ διῶξαι θήρια ἀπὸ τοῦ οἴκου Recensetur inter inedita.

Codex CCLXXXIX.

Membranaceus, membrana tenui, charactere minuto et nitido, in quarto, foliis 36, Saec. XV, possessus a M. Brennio et Adolpho Occone, cum notis Marulli marginalibus, optime conservatus et inscriptus.

Μάρκου τυλλίου κικερῶνος ῥωμαίου διάλογος περὶ γήρως ἐπιγραφθεὶς, κατὼν ὁ μείζων ἢ περὶ γήρως. ἑρμηνεία θεοδώρου τοῦ γαζῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν γλῶτταν μετενεχθεὶς. προοίμιον ἀπὸ τῶν τοῦ ἐννίου ςίχων.

A. ὦ τίτε εἴκεν ἐγὼ πρόφρων τοι ἴκωμαι.

Marci Tullii Ciceronis Romani dialogus de senectute inscriptus. Cato maior, seu de senectute interprete Theodoro Gaza in linguam graecam translatus. Prooemium ex Ennii versibus.

T. πεῖραν εἰληφότες τοῦ πράγματος.

†. Prodiit graece in editione Ciceronis de officiis etc. Lugd. 8. In marginibus Codicis Msc. notae occurrunt et vocabula difficiliora latine explicantur. Scriptura harum similis illi, qua scripta est ode Marulli de morte Ioannis Medici Petri Francisci filii p. 35. quae incipit. At nos senectae praesidium gravis. In cuius fine subscribitur Michael Tarchaniotes Marullus Constantinopolitanus.

Φύλ. κδ.	Fol. 24.
Αὐτάρκεια τῶν τεσσάρων ἀρετῶν κατὰ τὸν σοφώτατον πλήθωνα.	Quatuor virtutum iusta explicatio auctore sapientissimo Plethone.
A. ἀρετή ἐςιν ἕξις καθ' ἣν ἀγαθοί ἐσμεν.	T. χείρονι δὲ ἐπανορθοῦσθαι.

†. Lucem vidit gr. et lat. Basil. 8. Oporin.

Φύλ. λα.	Fol. 31.
Περί τε ἀρετῶν καὶ κακίων.	De virtutibus et vitiis.
A. ἐπαινετά ἐςι τὰ καλά, ψεκτὰ δέ.	T. τῶν ψεγομένων ἐςίν.

†. Est opusculum Aristotelis unàcum Gemisto Plethone ibidem editum. In fine Odae Marulli lego. Maximus phus natus Alexandriae Constantinopoli episcopus ordinatus est et pulsus insignem contra Arianos librum scripsit, quem Mediolani Gratiano Principi dedit. Sunt haec verba Hieronymi in catalogo S. E. c. 127. teste Fabricio vol. 2. p. 363. Initio fol. 1. legitur. Adolpho Occoni Augustano Iuveni Opt. Martinus Brennius Septemcrastensis D. amicitiae ergo D. D. Patavii Anno dnni MDXLVII. Quod bene vertat. Ante titulum libri adhuc legitur. Hic liber est conventus S.

Marci de Florētia ordinis praedicatorum. Observo codicem esse palimpsestum. Memini ex cod. 287. fol. 35. Maximum philosophum etiam de astronomia scripsisse.' In veteri catalogo neque de Aristotele neque de nota quid memoratum.

Codex CCXC.

Chartaceus, charta vili, scriptura minuta, in quarto, constans foliis 168, manu And. Darmarii, titulis et initialibus miniatis, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου λόγος ἐν εἴδει διαλέξεως κατὰ μακεδονιανοῦ πνευματομάχου.

Sancti patris nostri Athanasii sermo forma dialogi conscriptus contra Macedonianum pnevmatomachum.

A. ἀπεστείλαμεν τῇ σῇ συνέσει.

T. βαπτίζοντες αὐτοὺς κ. τ. λ.

φύλ. νβ.

Fol. 52.

Τοῦ αὐτοῦ. ἑτέρα διάλεξις πρὸς μακεδονιανὸν περὶ τοῦ, εἰ ἐφόρεσε σῶμα ἔμψυχον ὁ τοῦ θεοῦ λόγος.

Eiusdem alius dialogus adversus Macedonianum de hoc, an Dei verbum corpus animatum gestaverit.

A. ὀυ μόνον σφάλλεσθαι λέγοντες.

T. φωνὴ τοῦτο συνήγαγεν.

φύλ. ξβ.

Fol. 62.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ προοιμίου δύναμιν ἔχουσα καὶ τραγωδίαν τῆς τῶν ἐκκλησίων ταραχῆς.

Eiusdem epistola prooemii loco scripta et motuum ecclesiasticorum tragoedia est.

A. ἐθαύμασά σου τὸν φιλολόγον.

T. τῆς ἀληθείας ἀκαταμάχητον.

†. Est cum confutatione XVII. propositionum.

φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Κατὰ ἀνομίου διάλεξις ὀρθοδόξου. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιϛολῆς τοῦ ἀσεβοῦς ἀετίου. οὕτως.	Adversus Anomium dialogus orthodoxi. Incipit verò ab epistola impii Aetii. Sic.
Α. ἐπειδὴ ἐν τῷ καιρῷ.	Τ. ζητῶν ἐπιφορὰν καὶ ϛάσιν.

†. Est hoc in secundo dialogo S. Athanasii M. de sancta trinitate. Hoc et priora S. Athanasii, seu potius S. Maximi conf. opuscula gr. et lat. in utriusque operibus edita sunt.

Codex CCXCI.

Chartaceus, charta vili, in quarto, manu And. Darmarii, in foliis 44, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Γρηγορίου νύσσης περὶ ψυχῆς.	Gregorii Nysseni de anima.
Α. διαφωνεῖται σχεδὸν ἅπασι.	Τ. δόγμασι παραλειπτέον.

†. Extat gr. et lat. cum aliis eiusdem opusculis.

Codex CCXCII.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus minio distinctis, in quarto, manu And. Darmarii, constans foliis 88, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Πολυχρονίου ἑρμηνεία εἰς τὸν ἐκκλησιαςὴν καὶ εἰς τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων.

Polychronii commentarius in ecclesiasten et in canticum canticorum.

A. τὰ ῥήματα συμβουλὰς, οὐ πρόςαξιν.

T. εἶναι τέλειος καὶ ἀνελλιπής.

†. Post titulum sequitur hoc argumentum minio exaratum: ἐν τῷ ἐκκλησιαςῇ τελείαν, ὡς ἂν μεγάλοις καὶ τελείοις παρατίθησι τὴν διδασκαλίαν. ὁ ἐκκλησιαςης φυσιολογίας ἁπτόμενος ἀποκαλύπτει τοῦ παρόντος βιβλιου (βίου) τὸ μάταιον. In ecclesiaste perfectam, tanquam magnis et perfectis proponit doctrinam. Ecclesiastes naturam sequens praesentis libri (vitae) vanitatem manifestat. Tum sequitur textus et expositio. Ineditus est iste commentarius in ecclesiasten et in multis bibliothecis asservari Msc. dicitur tit. πολυχρονίου διακόνου. Miror, librarium etiam addidisse: καὶ εἰς τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων. De hoc autem nil hic habetur. In commentario citantur etiam interpretes Gregorius Nyssenus, Evagrius et Didymus. Est insuper cum tribus scholiis marginalibus, quorum primum est ad: ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν. hoc: ὑπερβατῶς εἴρηται. ἐςὶ δὲ ἡ ἐπ' εὐθεῖαν ἀνάγνωσις ἥδε. τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ βλαςῶν. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 37.

Codex CCXCIII.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus rubris, literis minutis, manu Andr. Darmarii, in quarto, exaratus Madriti, in foliis 58, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου κυρ. μιχαήλου τοῦ ψέλλου ἑρμηνεία εἰς τὸ ἆσ-

Sapientissimi et hypertimi dom. Michaelis Pselli expositio in canticum canti-

μα τῶν ἀσμάτων διὰ ςίχων πολιτικῶν πρὸς τὸν βασιλέα κυρ. νικήφορον τὸν βοτανιατήν.

canticorum in versibus politicis ad imp. dom. Nicephorum Botaniatem.

A. ἐπείπερ τὸ φιλομαθὲς τόσον.

T. ἵλεως γένοιτό μοι.

†. Edidit Io. Meursius cum Eusebio et Polychronio graece Lugd. 1617. 4. In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου πέρας εἴληφεν ἐν τῷ ἔτει ͵αφοθ. νοεμβρίῳ ιγ. ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἰσπανίας, ὅθεν ἡ κατοίκησις βασιλέως ἰσπανῶν. Ab Andrea Darmario Epidaurio Georgii filio finem habuit anno 1579. Nov. XIII. Madriti in Hispania, ubi Regis Hispanorum regia est.

Codex CCXCIV.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus miniatis, in quarto, foliis 73, manu Andr. Darmarii, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Πολυχρονίου διακόνου ἐξήγησις εἰς τὸ ἆσμα τῶν ἀσμάτων ὑπὸ διαφόρων. προοίμιον.

Polychronii Diaconi expositio in canticum canticorum è variis. Prooemium.

A. τὰ πρόσωπα τοῦ βιβλίου τοῦ ἄσματος.

T. τῆς διὰ τὸ τέλειον δυναμένης.

†. Prodiit graece cum Eusebio et Psello Lugd. 1617. 4. At editionem ad codicem mutilum factam esse ex dicendis patebit. Nam p. 102. loco προστίθησι τῷ ἀπὸ τῆς νύμφης τραχήλῳ κ. τ. λ. haec in Msc. Electorali leguntur: προστίθησι τῷ ἀπὸ τῆς σωφροσύνης ἐπαίνῳ τὸν ἀπὸ τῆς σιωπῆς, ἐπιςαμένης τῆς νύμ-

φης καιροὺς λαλίας καὶ ὥρας καὶ ἐπαινουμένης σιγῆς. καὶ ὅτι ἐν τῷ βάθει ὑπὸ τὸ λέπυρον αὐτῆς κρύπτει τὰ θεωρήματα καὶ τὰ δόγματα τοὺς οἱονεὶ κόκκους τῆς ῥοιᾶς. ὡς πύργος δαυὶδ τράχηλός σου κ. τ. λ. Quae omnia scilicet a cap. IV. n. 4. usque ad cap. VII. n. 5. canticorum in editione desunt. Et tunc primum citata editionis verba occurrunt. Notarum ad editum Polychronium auctor id ipsum animadvertit dicendo p. 182. ad eundem locum. Haec omnia usque ad finem interpretationis istius sunt explicatio alterius textus, cuius verba omisit librarius et diversa in unum confudit.

Codex CCXCV.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus miniatis, in quarto, foliis 149, manu Andr. Darmarii, exaratus Madriti in Hispania, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἐκδόσεις τῶν ψαλμῶν ὑπὸ μαρκελίνου, ἀθανασίου, βασιλείου, γρηγορίου νύσσης, εὐσεβίου, ἰωσήπου καὶ ἑτέρων.	Editiones psalmorum auctoribus Marcellino, Athanasio, Basilio, Gregorio Nysseno, Eusebio, Iosepho et aliis.
Φύλ. γ.	Fol. 3.
Αἱ ἐκδόσεις τῆς ἱερᾶς γραφῆς ἀπὸ τοῦ ἑβραικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν.	Editiones sacrae scripturae ex hebraico in graecum.
Α. οἱ τῶν οβ̄ οὗτοι ἑβραῖοι ὄντες.	Τ. πρὸς ἀσφάλειαν διακεχρισμένῳ.

†. Est synopsis de versionibus scilicet LXXII, Aquilae, Symmachi, Theodotionis anonymorum

duorum et luciani sumpta ex Athanasii Arch. Alex. synopsi sacrae scripturae.

φύλ. ε.	Fol. 5.
Περὶ τῆς α̅ καὶ ϛ̅ ἐκδόσεως. ἄλλως.	De prima et sexta editione. Aliter.
A. ἔκδοσις, ἣν εὗρον ἐν νικοπόλει.	T. καὶ σὺ ἐπιςήσεις.

†. Narratur etiam, quomodo editionis V. auctor psalmos inscripserit.

φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Ἐις τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν ἑρμηνεία τινων κατ' ἐπιτομήν. ἐυσεβίου.	In inscriptiones psalmorum expositio quorumdam in epitome. Eusebii.
A. ἑκατὸν πεντήκοντα τυγχάνουσιν.	T. ἀντὶ δὲ ἀυτοῦ τὸ ἀεί.

†. Extat gr. et lat. in Montfaucon collatione nova patrum.

φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Ὑπόθεσις ἐυσεβίου τοῦ παμφύλου.	Argumentum Eusebii Pamphyli.
A. τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἥδε.	T. δηλοῦσι, τινός ἐισι.

†. Extat ibidem.

φύλ. ιδ.	Fol. 14.
Ὑποθέσεις τοῦ ἀυτοῦ ἐυσεβίου ἐις τοὺς ψαλμούς.	Eiusdem Eusebii argumenta CXLV.
A. προτροπὴ θεοσεβείας καὶ ἀποτροπή.	T. ἢ μέλους ὑπαλλαγή.

†. In editione citata CL. numerantur. At et in manuscripto Electorali idem ultimum habetur. Sequuntur in eodem argumenta brevia odarum cum scholio, quae in editione non reperi.

Φύλ. κε.	Fol. 25.
Ἀι ἐπιγραφαὶ καὶ ἀρχαὶ ρ̄ν ψαλμῶν.	Inscriptiones et initia CL. psalmorum.
A. Ἀι κατὰ τοὺς ō τῶν ψαλμῶν προγραφαί.	T. ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Φύλ. μγ.	Fol. 43.
Ἐπιγραφαὶ τῶν ᾠδῶν. ᾠδὴ μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ.	Inscriptiones odarum. Oda Moysis in exodo.

Φύλ. με.	Fol. 45.
Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ὑπομνηςικοῦ κεφ. ρ̄νη.	Iosephi ex hypomnestico cap. CLVIII.
A. ἆινος ἐςὶ τὰ μνημονεύμενα.	T. ἐπιγινώσκομεν ἐυρίσκεσθαι.

†. Fabricius Vol. X. p. 110. elenchum capitum huius hypomnestici inediti dedit. At ibi cap. CXX. est. Iste autem Iosephus est scriptor Christianus, non Iudaeus Flavius, ut perperam existimat Lambecius lib. III. p. 52. in nota marginali. Iosephus autem Christianus ex Athanasii synopsi sacrae scripturae, quae gr. et lat. in eius operibus existit, sumpsit.

Φύλ. μς.	Fol. 46.
Ἐυσεβίου ἐις τοὺς ψαλμούς.	Eusebii in psalmos.
A. ὁ μὲν ψαλμὸς ἔοικεν.	T. ἐν τοῖς προφηταῖς.

†. In citata prius editione plura adhuc sequuntur.

φύλ. μθ.

Τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἥδε ἂν ἔιη ἡ διαίρεσις, ὡς τὰ ἀκριβῆ τῶν ἀντιγραφῶν, ἀυτὸ δὲ τὸ ἑβραικὸν περιέχει.

A. ἐισὶ τοίνυν ὁι μὲν πάντες ρν.

Fol. 49.

Libri psalmorum divisio haec esset, ut accurata antigrapha et ipsum hebraicum habent.

T. ὁμοῦ πάντες ὁι ψαλμοὶ ρνα.

†. Est Eusebii Pamphyli in psalmorum enumerationem argumentum, quod supra occurrit, non argumentum tantum, sed et cum commentario anonymi in hoc argumentum.

φύλ. νθ.

Ὅπως ἀναδειχθείσης τῆς κιβωτοῦ ἐις ἱερουσαλὴμ συνέςη τὸ ψαλτήριον. ἐυσεβίου.

A. ἀνάγκην ἔχομεν ἀγαπητοί.

Fol. 54.

Quomodo constituta Hierosolymis arca psalterium constitit. Eusebii.

T. θεῷ λέγοντες ἀλληλουιά.

†. In editione supra citata hanc expositionem non inveni. Hinc puto scribendum, ἰωσήπου. Tale enim quid lego apud Lambecium lib. III. p. 32.

φύλ. νς.

Περὶ ἀλληλουιὰ.

A. ὅσοι ἐκ τῆς ἑβραίδος φωνῆς.

Fol. 56.

De Alleluia.

T. λογίσεται κς̀ ἁμαρτίαν.

φύλ. ξγ.

Περὶ ἀναβαθμῶν.

A. πάλιν ἑτέραν προγραφὴν.

Fol. 63.

De gratibus.

T. ἔθνη καὶ τὰ ἑξῆς.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Τοῦ ἁγίου ἀθανασίου ἀρχιεπ. ἀλεξανδ. πρὸς μαρκελῖνον προοίμιον ἐις τὴν ἑρμηνείαν των ψαλμῶν.

Sancti Athanasii archiep. Alexand. ad Marcellinum prooemium in expositionem psalmorum.

A. ἄγαμαί σε τῆς ἐν χῶ προαιρέσεως.

T. λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι.

†. In Corderii catena in psalmos Antwerp. 1643. f. hoc prooemium gr. et lat. extat excepto initio. Editum enim incipit. πᾶσα μὲν. Quod inferius in Msc. occurrit.

Φύλ. ρη. Fol. 108.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπ. νύσσης, ὅτι ἀνακόλουθος τῇ ζωῇ τοῦ δαυὶδ ἡ τῶν ψαλμῶν ἀκολουθία.

Sancti patris nostri Gregorii archiep. Nysseni, quod Davidis vitae ordo psalmorum non conveniat.

A. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄν τις ἐικότως.

T. ἄλλον τρόπον νικᾶς.

†. Est caput XI. lib. II. in psalmos non integrum. Iam enim in hoc desinit: ἐν τῷ ἐφεξῆς ἄλλον τρόπον νικᾶς.

Φύλ. ριδ. Fol. 114.

Συλλογαὶ ἀπὸ βιβλίου διεφθορότος ὑποβρυχίου γεγονότος. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἐις τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν.

Collectiones ex libro corrupto, facto madido sancti patris nostri Gregorii episcopi Nysseni in inscriptiones psalmorum.

A. χρὴ τοίνυν τὸν μέλλοντα πρὸς ἀρετὴν.

T. ἀισθησιν γλυκαινομένων.

†. Est cap. 2. lib. 1. in psalmos editi Ingolst. 1600. 4. a Gretsero è bibl. Bavarica.

Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ὑπομνηματικοῦ κεφ. ρ. τίνα ἐστὶ τὰ τῷ δαυὶδ πεπραγμένα καὶ εἰς αὐτὸν ἄξια θαύματος πραχθέντα πρὸς τῷ τέλει.	Iosephi ex hypomnestico cap. C. quaenam a Davide peracta et in ipsum digna admiratione facta sunt ad finem.
Α. πᾶσαν αὐτοῦ συγγραφὴν ἐφ' ἑκάστῳ.	Τ. παραδοὺς τὴν ὀνομασίαν.

†. Est cap. LXXIII. in elencho capitum Fabriciano vol. X. p. 115. Idem caput extat in bibl. Vindob. apud Lambecium lib. III. p. 32. ubi perperam ait, sine dubio intelligi Flavium Iosephum. Est enim scriptor Christianus, ut ex indice capitum videre est.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Ἱππολύτου ἐπισκόπου ῥώμης ὑπόθεσις διηγήσεως εἰς τοὺς ψαλμούς.	Hippolyti episcopi Romani hypothesis expositionis in psalmos.
Α. ἡ βίβλος τῶν ψαλμῶν καινήν.	Τ. τῆς πραγματείας διδάσκει.

†. Est scriptum ineditum, quod Th. Galeus habere se testatus est. Habuit et Alexander Morus.

Φύλ. ρκ.	Fol. 120.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπ. νύσσης εἰς τὸ διάψαλμα.	Sancti patris nostri Gregorii Nysseni archiep. in diapsalma.
Α. χρὴ δὲ μηδὲ τὸ διάψαλμα.	Τ. ἑρμηνευσάντων ὀνομασθῇ διάψαλμα.

†. Est cap. X. tract. II. in psalmos V. edit. Ingolst. Integrum tamen non est.

Φύλ. ρκβ.	Fol. 122.
Ψαλτήριον σὺν Θεῷ περίεχον τὴν ἑρμηνείαν τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν ἅμα τῶν ᾠδῶν καὶ ἐυχῶν σὺν ἀκριβείᾳ πολλῇ κατὰ ςίχων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου.	Psalterium cum Deo continens expositionem centum et quinquaginta psalmorum cum odis et precibus cum praecisione multa in versibus sancti patris nostri Basilii M.
Ἴαμβοι ἐις τὸ ψαλτήριον.	Iambi in psalterium.
A. ἄκουε δαυὶδ τοῦ παρ' ἡμῶν ὀρφέως.	T. ἄινον, ὡς Θεῷ μόνῳ.

†. Ex praecedenti intelligitur esse Basilii M.

Ἕτεροι.	Alii.
A. τοῦ πνεύματος τὰ Θεῖα τόξα καὶ βέλη.	T. πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικὴν σωτηρίαν.
Φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Τοῦ μεγάλου βασιλείου.	Magni Basilii.
A. ψαλμὸς γαλήνη ψυχῶν βραβευτὴς ἐιρήνης.	T. ἐικότως καλείσθωσαν.

†. Est pars homiliae eius in psalmum 1. cum aliquo tamen discrimine. Post enim Davidis verba: *μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ.* expositio haec sequitur: *σκόπει τῶν ῥημάτων τὸ ἀκριβὲς, πῶς ἑκάςης λέξεως δογμάτων πεπλήρωται κ. τ. λ.* In editione aliud habetur.

Φύλ. ρκϛ.	Fol. 126.
Ἐυσεβίου τοῦ παμφύλου ἐις τὸ διάψαλμα.	Eusebii Pamphyli in diapsalma.
A. ἔγραψαν τὰ διαψάλματα τὰ ἑρμηνεύσαντες.	T. οἷαν μελοῦς.

†. Ex-

†. Extat in catena Corderiana in psalmos. In Msc. fini editionis additur: ἐν ὅλῳ δ' ἂν ψαλμῷ ἐνετύγχανον ὄντες τὸ διάψαλπων ε δίαν οἷαν μελοῦς.

φύλ. ρκ϶. Fol. 127.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐυσεβίου.	Eiusdem Eusebii.
A. ἰςέον, ὡς ἡ καθόλου τῶν ψαλμῶν.	T. τῶν ἰουδαίων τὴν ἀποβολήν.

†. In editione citata cura Montfauconii in collectione nova PP. hoc non habetur.

φύλ. ρλ. Fol. 130.

Περὶ τῶν ἑπτὰ ἐκδόσεων τοῦ ψαλτηρίου.	De VII. versionibus psalterii.
A. ἰςέον, ὅτι ὡς ἑπτὰ ἐκδόσεις.	T. ἑυρέθη ἐν νικομηδείᾳ.

†. Haec synopsis primo codicis loco iam occurrit de S. Scriptura. Nunc iisdem verbis de psalterio Athanasium M. auctorem habet, ex cuius synopsi S. Scripturae desumpta est. v. eius opera.

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Ἐυσεβίου ἑρμηνεία τινῶν κατ' ἐπιτομὴν ἐις τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν.	Eusebii in psalmorum inscriptiones interpretatio quorumdam compendii more descripta.
A. ἑκατὸν πεντήκοντα τυγχάνουσιν.	T. ἀντὶ δὲ ἀυτοῦ τὸ ἀεί.

†. Extat in Montfauconii collectione nova PP. gr. et lat. et prius iam occurrit.

Φύλ. ρλγ.	Fol. 135.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν μεγάλου βασιλείου ἐις τὸ ψαλτήριον.	Sancti patris nostri magni Basilii in psalterium.
Α. πᾶσα μὲν παλαιᾶς καὶ νέας.	Τ. ἡμερώτερος δείκνυται.

†. Extat gr. et lat. in eius operibus et est initium homiliae primae in psalmos ibi desinens, ubi prius citatum incipit. Aliquantum verò differt, ut ex initio clarum est: πᾶσα μὲν παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης θεόπνευστος γραφὴ ὠφέλιμος ὑπάρχει καὶ ἀφ' ἑαυτῆς λύσιν ὀυκ ἔχει. πάσης δὲ παλαιᾶς βίβλου ἀνώτερον καὶ ὠφελιμώτερον τὸ ψαλτήριον ὑπάρχει. ἀκούσωμεν δὲ μετὰ συνέσεως καὶ τούτου ἐγκώμια κ. τ. λ.

Φύλ. ρλε.	Fol. 135.
Ὑπόθεσις ἐυσεβίου τοῦ παμφύλου ἐις τοὺς ρν ψαλμούς.	Hypothesis Eusebii Pamphyli in CL. psalmos.
Α. τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν ἥδε.	Τ. καὶ ἐν τοῖς προφήταις.

†. Prodiit gr. et lat. uti supra dictum, hoc solo discrimine, quod fini editionis hoc additum in Msc. ἐν τῇ ἑβραικῇ βίβλῳ κ. τ. λ. usque: ἐν τοῖς προφήταις, quae est pars prooemii in citata editione pag. 7.

Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου νύσσης ἐκ τῆς ἑρμηνείας τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ψαλμῶν.	Gregorii archiepiscopi Nysseni ex interpretatione inscriptionum psalmorum.
Α. καιρὸς ἂν ἔιη κατανοῆσαι.	Τ τῆς τοῦ θεοῦ μετουσίας κατορθουμένην.

†. In editione Gretseriana Ingolst. 1600. 4. Est finis cap. secundi, caput tertium et capitis quarti pars maxima. In fine minio notatum: *ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου ἐπιδαυρίου υἱοῦ γεωργίου σὺν θεῷ εἴληφε τέρμα ἐν τῷ ἔτει αφοθ ἰανουαρ. ιδ. ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἱσπανίας.* Manu Andreae Darmarii Epidaurii Georgii filii cum Deo finem cepit anno 1579. 14 Ian. Madriti in Hispania.

Codex CCXCVI.

Chartaceus, charta vili, titulis, initialibus, numeris et nominibus interpretum miniatis, in quarto, foliis 164, manu Andr. Darmarii, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Λέξεις τῶν ρν ψαλμῶν κατὰ στοιχεῖον.	Dictiones CL. psalmorum ordine alphabetico.
A. *ἀλληλουιὰ, αἰνεῖτε τὸν ὄντα.*	T. *ὡσθεὶς, ἀναπεὶς.*

†. Citatur etiam a Fabricio eiusmodi lexicon tom. X. p. 62. n. 12. Pasinus edidit graece P. 1. p. 190. in bibl. Taurinensi.

φύλ. θ.	Fol. 9.
Ἐκδόσεις γεγόνασι τῆς ἱερᾶς γραφῆς, ἤγουν ἀπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι, ὡς πρόκεινται, ἑπτά.	Versiones extitere sacrae scripturae, scilicet ex hebraico in graecum septem.
A. *πρώτη ἡ τῶν οβ ἑρμηνευτῶν.*	T. *τὴν οἰκείαν ἔκδοσιν ποιησάμενος.*

†. Nonnisi tres memorantur, reliquis desideratis. Caeterum haec synopsis desumpta est ex Athanasio M. de synopsi S. Scripturae, quae in eius operibus extat.

φύλ. ια.	Fol. 11.
Ἀρχὴ τῶν ᾠδῶν. ᾠδὴ μωυσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. εὐσεβίου ἐπισκόπου καισαρείας.	Initium canticorum. canticum Moysis in exodo. Eusebii episc. Caesar.
A. ᾠδή ἐϛιν ἡ ἐν δόγμασιν ὀρθοῖς θεολογία.	T. καὶ εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Extat eiusmodi catena in cantica veteris et novi testamenti in editione corderiana, quae in quibusdam, non verò in omnibus convenit. At et aliam novi ex versione Ant. Caraffae. Cum verò ad manus non esset, nequii determinare, num eadem sit. In hoc codice post Eusebium bis alius citatur. Subsequitur Hesychius, cuius haec sunt: οὐ γὰρ ἦσαν ἐν τοῖς αἰγυπτίοις τοῖς διώκουσι πεζοπόροι. Cantica verò hoc ordine sequuntur. Moysis in deuteronomio, Annae Matris Samuelis, Habacuc prophetae, Isaiae, Ionae, trium puerorum, aliud puerorum, aliud trium puerorum, Deiparae, Zachariae, Ezechiae, Iusti Symeonis. In margine supra titulum notatur esse: Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου. Equidem legitur in eius operibus graecolat. p. 1006. extare scriptum eius in cantica Moysis et Mariae sororis; reliquorum autem non fit mentio. Expositores, ut sequuntur, sunt. Eusebius, Hesychius, Gregorius Nyssenus, Chrysostomus, Cyrillus, Severus, Theodorus, Didymus, Nicolaus Presb. Theodoretus, Severianus, Gennadius, Gregorius theologus. Eudoxius philos. Polychronius, Victor Presb. Isidorus. Athanasii ne esse potest? In fine legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου εἴληφε σὺν θεῷ τέρμα. Manu And. Darmarii Epidaurii finem cum Deo cepit. De his omnibus nil legitur in veteri catalogo.

Codex CCXCVII.

Bombycinus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, charactere minuto et eleganti, in quarto, foliis 297, possessus a quodam Photio, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἐπισολὴ τοῦ ἀββᾶ ἰῶ. ἡγουμένου τῆς ῥαΐθου πρὸς ἰῶ. τὸν ἀξιάγασον τοῦ σινᾶ ὄρους ἡγούμενον.

Epistola Abbatis Ioannis praepositi Rhaituensis ad Ioannem virum admirandum in monte Sina praepositum.

A. τῷ ὑπερφυεςάτῳ — γινώσκοντες.

T. ὑπέδειξεν, ἔῤῥωσον ἐν κῷ κ. τ. λ.

φύλ. ε.

Fol. 5.

Ἐπισολὴ τοῦ ἀββᾶ ἰῶ. τοῦ σιναΐτοῦ πρὸς ἰῶ. ἡγούμενον τῆς ῥαΐθου πλάκες πνευματικαί.

Epistola Abbatis Ioannis Sinaïtae ad Ioannem Praepositum Rhaituensem.

A. ἀπεδέξαμεν, ὡς πρέπουσαν.

T. τοὺς μισθοὺς ἀποδίδωσιν.

φύλ. ζ.

Fol. 7.

Δανιὴλ μοναχοῦ ῥαιθηνοῦ εἰς τὸν βίον τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἐπίκλην σχολαςικοῦ.

Danielis monachi Rhaiteni in vitam Abbatis Ioannis cognomine scholastici.

A. πεπείραμαι κυροῦν ἐν βραχέσι.

T. μὴ ἀπίςωμεν τοῖς δράμασιν.

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἰῶ. σιναΐτοῦ συγγραφεὶς παρὰ δανιὴλ μοναχοῦ ῥαιθηνοῦ.

Vita in compendio Abbatis Ioan. Sinaitae conscripta a Daniele monacho Rhaitheno.

A. τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη.

T ςηρίγματα λέγοντα τάδε.

†. Collatione facta animadverti finem Msc. cum fine editionis non congruere, ordine scilicet foliorum turbato. Folium enim primum huc pertinet, cuius initium cum fine XI. perfecte congruit et sic finis primi cum initio XII. Additus scilicet hic etiam libri prologus. Sequitur tum scalae syllabus et titulus iste.

φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ ἰω̃. ἡγουμένου τῶν ἐν τῷ σινᾶ ὄρει μοναχῶν. περὶ ἀποταγῆς βίου.	Liber asceticus Abbatis Ioan. Praepositi monachorum in monte Sina. De abdicatione vitae.
A. τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ὑπεραγάθου.	T. εἰς ἀορίστους αἰῶνας φῶς, ἀμήν.

φύλ. σοε.	Fol. 275.
Πρὸς τὸν ποιμένα ἐπιστολη.	Ad pastorem epistola.
A. ἐν μὲν τῇ κάτω βίβλῳ.	T. ἡ δὲ ἀγάπη ἐστὶν ὁ θεὸς κ. τ. λ.

†. Hic in fine legitur: *ἀψωνοία ἡ μνημείτου, ὥπου σε ἔγραψε ὁ τιπροκόμενος ὑπὸν δοῦλος.*

φύλ. σϟς.	Fol. 296.
Περὶ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου ἡγουμένου τοῦ σινᾶ ὄρους ἤγουν τοῦ τῆς κλίμακος.	De Abbate Ioanne praeposito montis Sina, seu Climaco.
A. ἐλθόντος ποτε τοῦ ἀββᾶ.	T. ἑαυτῷ ἠγάγετο σοφούς.

†. Totus hic codex est cum scholiis marginalibus incuria bibliopegi ex parte abrasis. In primo folio notatur, M. Raderum ex hoc libro transscripsisse et vertisse. Cum illius interpreta-

tione prodiere haec opuscula cum scholiis gr. et lat. Paris. 1633. f. excepto Danielis prologo brevi in vitam Ioannis Sinaitae, cuius prima verba tantum in fine eiusdem vitae habentur. Reliqua verò desunt. Praemissa duo folia S. Macarii quaestionem et responsionem, utrum anima formam habeat et quaedam gerontica continet. Photii autem Hamartoli quondam fuisse codicem fol. 4. in ora inferiore legitur. Possessor alius in fine annum 1477. mens. Febr. adscripsit. In veteri catalogo male inscribitur Ioan. Rhaitae scala.

Codex CCXCVIII.

Membranaceus, membrana crassa et veteri, literis minutis et nitidis, in quarto, foliis 138, mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἑτέρων διδασκάλων.

Sancti Cyrilli archiepiscop. Alexandrini lexicon alphabeticum, non illius tantum, sed et aliorum doctorum.

A. ἅτινα σημαίνει τὸ ὁμοῦ.

T. πάρεδρον, παρακαθήμενον.

†. Recensetur inter inedita et in multis bibliothecis asservatur. Ex eorum verò initiis intellexi, discriminis quidpiam esse. Mingarelli in catalogo Msc. graecorum adducit initium, quod cum illo codicis Electoralis convenit praeter verba: ἄασατο, ἠγνόησεν, ἥμαρτεν, ἐφθόνησεν, ἄασαν, ἔβραψαν, quae hic non habentur. Nec integrum est nostrum. Iam enim desinit in vocabulo: πάρεδρον. In medio p. 1. ἔτους ͵ϛψκα. anni 6721, seu Christi 1213. reliqua sunt extincta.

Codex CCXCIX.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minutissimo et nitido, in quarto, foliis 78, Saec. XV, male conservatus et inscriptus.

Ἐρωτημάτων ἐπιδιορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου .... τοῦ κρήτης.	Erotemata disposita a sapientissimo et disertissimo .... Cretensi.
A. τί ἐςὶ προσωδία, ποία τάσις.	T. ζεύγνυτε, ζευγνύουσιν.

†. Initium et nomen auctoris in hoc codice extinctum est. Mingarelli verò in catalogo Msc. gr. titulum integrum affert p. 497. ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν ἐρωτημάτων διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κύρου μανουὴλ μοσχοπούλου τοῦ κρήτης. Sunt igitur haec erotemata Manuelis Moschopuli Cretensis edita graece Basil. 1540. 4. In collatione instituta parum discriminis tantum observavi, scil. post finem partis secundae in editione, in Elect. codice pauca adhuc adduntur, et in parte tertia pro tractatu: περὶ ἀντωνυμίας, in Msc. verba barytona, contracta et in mi sequuntur. In quorum fine notatum: ἐτελιώθησαν τὰ παρόντα ἐρωτήματα τῷ ͵ςϡλε ἔτει ἰνδικτ. ε. ἀπὸ χριςοῦ ͵αυκζ. ἰουν. ζ. ἡμέρᾳ ζ. ὥρᾳ γ. τῆς ἡμέρας. Finita sunt haec erotemata 6935. indict. V. a Christi nativitate 1427. Iun. VII. feria VII. hora III. diei.

Φύλ. λγ. Fol. 53.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου τοῦ χρυ-	Sapientissimi et disertissimi domini Chrysolorae

σολουρᾶ γραμματικῆς σύνοψις ἠκριβωμένη. — lorae accurata grammaticae synopsis.

A. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ κδ γράμματα. — T. ἰςέον, ὅτι πολλοὶ σύνδεσμοι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. Paris. 1534. 8. Manuscriptum verò mutilum est. A titulo enim περὶ συγκριτικοῦ ὀνόματος omnia desunt. Hoc et prius opusculum non indicantur in veteri catalogo.

Codex CCC.

Chartaceus, charta vili, titulis, figuris, numeris et initialibus miniatis, in quarto, foliis 89, scriptus ab Andr. Darmario, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Γεωμετρία. τοῦ σοφωτάτου χαρτοφύλακος βουλγαρίας κύρου ἰωάννου τοῦ πεδιασιμοῦ σύνοψις περὶ μετρήσεως καὶ μερισμοῦ γῆς. — Geometria. Sapientissimi Bulgariae Chartophylacis dom. Ioan. Pediasimi synopsis de dimensione, ac partitione terrae.

A. πολλοὶ τῶν ἀμυήτων γεωμετρίαν. — T. ἤγουν μοδίου τετάρτου ὀγδόου.

†. Dicitur esse ex Herone, quem etiam citatum aliquoties reperi et in multis bibliothecis asservatur.

φύλ. πγ. — Fol. 83.

Εἰσαγωγὴ γεωμετρουμένων ἥρωνος. — Introductio in Geodaesiam Heronis.

A. ἡ πρώτη γεωμετρία καθὼς ἡμᾶς. — T. ἡ δε λίτρα ὑφ' ἕν.

†. Differt a Geodaesia, quam Barocius edidit Venet. 1572. 4. Subsequuntur adhuc tituli: περὶ

εὐθυμετρικῶν. περὶ μέτρων, cuius initium est: ὁ ἀμφορεὺς παρ' ἐνίοις λέγεται μετρητής. Monachi S. Mauri excerpta edidere in analectis graecis A. 1688. Paris. ut Morellius in bibl. gr. etc. ait p. 186.

Codex CCCI.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus minio distinctis, in quarto, foliis 87, scriptus ab Andr. Darmario, cum correctionibus marginalibus, mutilus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Νικομάχου γερασινοῦ πυθαγορικοῦ ἁρμονικῆς ἐγχειρίδιον ὑπαγορευθὲν ἐξ ὑπογυίου κατὰ τὸ παλαιόν. προοίμιον.

Nicomachi Gerasini Pythagorici enchiridion harmonicae dictum ex tempore secundum antiquum.

A. εἰ καὶ πολύχους καθ' ἑαυτόν.

T. τὰ τονιαῖα διαστήματα.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Τοῦ αὐτοῦ νικομάχου.

Eiusdem Nicomachi.

A. ὅτι νικόμαχος τὴν ἀνωτάτην.

T. καὶ σύμμετρον ἀπενείμαντος.

†. Prodiit enchiridion in duos divisum libros graece Lugd. 1616. 4. Cum Aristoxeno et Alypio, ubi ad titulum: τοῦ αὐτοῦ νικομάχου: haec nota habetur. Quae sequuntur, excerpta tantum è secundo Nicomachi libro arbitramur. Tamen, ut cod. Msc. habebat, ita representabimus.

φύλ. μθ. Fol. 49.

Αὐτολυκοῦ περὶ κινουμένης σφαίρας.

Autolici de sphaera mobili.

A. πῶς ἐστι δεδειγμένον, ὅτι ἡ ορ.

T. δύο ἴσων καὶ ἴσα ἐστίν.

φύλ. νγ. Fol. 53.

Ἀυτολικοῦ περὶ κινουμένης σφαίρας. — Autolici de sphaera mobili.

A. ὁμαλῶς λέγεται φέρεσθαι σημεῖα. — T. τῶν $\overline{\alpha\beta\gamma}$. $\overline{\beta\delta\gamma}$. κύκλων.

†. Consului editionem Dasypodii gr. lat. ubi nec verbum eorum, quae titulus primus continet, inveni, nec figurae quidpiam apparuit. Transivi igitur ad secundum titulum et contenta cum editione comparare institui. At et hic discrimen reperi. Finita enim prima propositione, non secunda et tertia etc. sequuntur, ut in editione, sed finita qualibet in singulas scholia habentur, non tamen adscripto scholii vocabulo. Sic in primam propositionem hoc habetur: ἔςω σφῆρα, ἧς ἄξων ἔςω ἡ $\overline{\alpha\beta}$ ἐυθεῖα. πόλοι δὲ ἀυτῆς τὰ $\overline{\alpha\beta}$ σημεῖα καὶ ςρεφέσθω ὁμαλῶς περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα τὸν $\overline{\alpha\beta}$. κ. τ. λ. Sed et hic figurae desunt. Lego apud Io. Bened. Carpzovium in dissertatione de Autolico, Doriam Neapolitanum editionem parasse, adiectis scholiis antiquis et figuris, quae in aliis deerant. Cum verò ad manus non esset, collatio haud potuit institui.

φύλ. ος. Fol. 76.

Ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ πρώτου τῶν βιβλίων τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς. — Initium expositionis primi libri Nicomachi introductionis arithmeticae.

A. ἐπεὶ ἡ ψυχὴ διττὰς ἔχει. — T. ἐιδων τῶν ἐν τῷ δη....

†. Nulli quidem auctori inscriptum opusculum. In bibl. autem Vindobonensi et Taurinensi Ioanni Philopono attribuitur. Finis mutilus est. v. Morellii bibl. gr. p. 201.

Codex CCCII.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus rubris, in quarto, foliis 144, cum correctionibus marginalibus, exaratus ab Andr. Darmario, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἐρεννίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὰ μεταφυσικά.	Herennii philosophi expositio in metaphysica.
A. μετὰ τὰ φυσικὰ λέγονται.	T. ἐν ἑαυτῇ συνήρηκε μονοειδῶς.

†. Extat Msc. in bibl. Taurinensi et Isaaci Vossii teste Fabricio vol. 2. p. 148.

Codex CCCIII.

Membranaceus, membrana trita usu, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et tersa, in quarto, foliis 183, mutilus, Saec. XIII, in fine laceratus et inscriptus.

Νόμος κατ' ἐκλογήν. περὶ νόμου.	Lex in compendio. De lege.
A. νόμος ἐστὶ κοινὸν παράγγελμα.	T. εἰσελθεῖν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

†. Praemittitur iste index minio exaratus.

α. περὶ νόμου.	1. De lege.
β. περὶ βασιλέως.	2. De Principe.
γ. περὶ πατριάρχου.	3. De Patriarcha.
δ. περὶ τάξεως ἐπάρχου.	4. De officio praefecti urbis.
ε. περὶ τοῦ κοιαίστορος.	5. De quaestore.
ς. περὶ ἁπλῶς ἀρχόντων.	6. De praesidibus in genere.
ζ. περὶ ἐπισκόπων καὶ χειροτονίων καὶ προβολῶν.	7. De episcopis, electione et nominationibus.

η. περὶ ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν.	8. De episcopis et Monachis.
θ. περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐμφυτεύσεων καὶ ἐκδόσεων.	9. De ecclesiastica emphyteusi et locatione.
ι. περὶ τάξεως κριτηρίων.	10. De iudiciorum ordine.
ια. περὶ μαρτύρων.	11. De testibus.
ιβ. περὶ συμβολαίων.	12. De contractibus.
ιγ. περὶ μνηστείας.	13. De sponsalibus.
ιδ. περὶ ἀῤῥαβώνων καὶ δωρεῶν μνηστείας.	14. De arrhis et donationibus sponsalitiis.
ιε. περὶ γάμου καὶ ἀκριβείας αὐτοῦ.	15. De matrimonio, eiusque iure.
ιϛ. περὶ γάμων κεκωλυμένων.	16. De nuptiis prohibitis.
ιζ. περὶ προικός.	17. De dote.
ιη. περὶ πρὸ γάμου δωρεᾶς.	18. De donatione ante nuptias.
ιθ. περὶ δωρεῶν μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός.	19. De donationibus inter virum et uxorem.
κ. περὶ ἀνατροπῆς δωρεῶν.	20. De rescissione donationum.
κα. περὶ λύσεως γάμου καὶ τῶν αἰτίων αὐτοῦ.	21. De solutione matrimonii, eius que causis.
κβ. περὶ πράσεως καὶ ἀγοράσεως.	22. De emptione et venditione.
κγ. περὶ δανείου καὶ ἐνεχύρου.	23. De mutuo et pignore.
κδ. περὶ μισθώσεως.	24. De conductione.
κε. περὶ παρακαταθήκης.	25. De deposito.
κϛ. περὶ συστάσεως κοινωνίας.	26. De contractu societatis.

κζ. περὶ λύσεως κοινωνίας καὶ ἀγωγῆς.	27. De solutione societatis et actionis.
κη. περὶ διαθήκης αὐτεξουσίων.	28. De testamento eorum, qui sui iuris sunt.
κθ. περὶ διαθήκης ὑπεξουσίων.	29. De testamento eorum, qui alieni iuris sunt.
λ. περὶ διαθήκης ἀπελευθέρων.	30. De testamento libertorum.
λα. περὶ διαθήκης ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν.	31. De testamento episcoporum et monachorum.
λβ. περὶ ἀνατροπῆς διαθήκης.	32. De testamento rescindendo.
λγ. περὶ κοδικέλλου.	33. De Codicillo.
λδ. περὶ Φαλκηδίου.	34. De Falcidia.
λε. περὶ λύσεως ὑπεξουσιότητος.	35. De solutione subiectionis.
λϛ. περὶ κληρονόμων.	36. De haeredibus.
λζ. περὶ ἀποκαταςάσεως.	37. De restitutione in integrum.
λη. περὶ ἀποκλήρων.	38. De exhaeredatis.
λθ. περὶ ἐλευθεριῶν.	39. De libertatibus.
μ. περὶ λεγάτου.	40. De legato.
μα. περὶ ἐπιτρόπων.	41. De tutoribus.
μβ. περὶ τοῦ πότε δεῖ ἐνάγειν τοὺς δανειςὰς κατὰ τῶν τελευτόντων αὐτοῖς κληρονόμων.	42. Quando agere debeant creditores adversu haeredes defunctorum.
μγ. περὶ καινοτομιῶν.	43. De novis operibus.
μδ. περὶ Φόνου.	44. De caede.
με. περὶ υἱοθεσιῶν.	45. De adoptionibus.
μϛ. περὶ διαλύσεων.	46. De transactionibus.
μζ. περὶ ἀποδείξεων.	47. De probationibus.

μη. περὶ τῶν ἐκρυπτομένων βρέφων καὶ τροφῆς.	48. De occultatis infantibus et eorum mutritione.
μθ. περὶ αἰχμαλώτων.	49. De captivis.
ν. περὶ φόβου καὶ βίας.	50. De metu et vi.
να. περὶ κλεπτούσης γυναικὸς καὶ ἀφαιρέσεως.	51. De furto mulieris et ablatione.
νβ. περὶ τάξεως συνηγόρων.	52. De ordine advocatorum.
νγ. περὶ ἐνοχῆς.	53. De noxa.
νδ. περὶ συκοφαντίας ὅρκου.	54. De calumnia in iuramento.
νε. περὶ τῶν ἀπειθόντων εἰς δικαστήριον.	55. De contumacibus.
νϛ. περὶ ἀορίστου χρόνου.	56. De indefinito tempore.
νζ. περὶ διασκέψεως.	57. De deliberatione.
νη. περὶ τόκου.	58. De usura.
νθ. περὶ ἀγωγῶν.	59. De actionibus.
ξ. περὶ ἀδικοῦντος.	60. De laedente.
ξα. περὶ ἐγκλημάτων.	61. De accusationibus.
ξβ. περὶ εἰδήσεως.	62. De scientia.
ξγ. περὶ τιμωρίας δούλου.	63. De poena servi.
ξδ. περὶ ἀσέμνου γυναικός.	64. De inhonesta muliere.
ξε. περὶ ἐγγύης.	65. De fideiussione.
ξϛ. περὶ ποινῶν.	66. De poenis.
ξζ. αἱ ῥοπαί.	67. Momenta.
ξη. νόμος γεωργικός.	68. Lex Colonaria.
ξθ. νόμος στρατιωτικός.	69. Lex militaris.
ο. νόμος ῥοδίων ὁ κατὰ θάλασσαν.	70. Ius navale Rhodiorum.

Quantum ex initio et primis titulis perspicitur, videri posset, esse delectum legum compendiarium factum a Leone et Constantino impp. qui gr. et lat. in Leunclavii iure graeco-romano prodiit tom. II. p. 79. At ex ulterioribus statim intelligitur, aliam legum eclogam esse. Neque etiam cum alio delectu, cuius tituli gr. et lat. in citato iure p. 131. exhibentur, convenit. Ibi enim longe alii tituli occurrunt. Concludendum igitur, ex variis hunc delectum esse factum. Id quod ex ulterioribus magis conspicitur. Nam momenta nil aliud sunt, quàm liber Eustathii Antecessoris de temporalibus intervallis a momento usque ad centum annos, qui ibidem gr. et lat. editus est p. 207. Lex Colonaria est, quae dicitur excerpta curâ Harmenopuli ex libris Iustiniani et ibidem extat p. 256. Item ad calcem Harmenopuli editi. Lex militaris est ex Rufo. Sic enim titulus textui praefixus sonat: *νόμος ποινάλιος ϛρατιωτικὸς ἐκ τοῦ ῥούφου καὶ τῶν τακτικῶν* ibidem editus p. 249. Demum ius navale Rhodiorum ex digestorum undecimo libro excerptum est et in citato Leunclavii iure librum claudit.

Codex CCCIV.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus rubris, in quarto, foliis 132, scriptus ab Andr. Darmario, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Βιβλίον δ̄ τοῦ πρόκλου εἰς τὴν θεολογίαν τοῦ πλάτωνος.	Liber IV. Procli in theologiam Plathonis.
Α. ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν νοητῶν λόγος.	Τ. καὶ νοερῶν θεῶν διδασκαλία.

†. Est

†. Est hic liber quartus ex sex libris, qui gr. et lat. prodiere Hamburgi 1618. f. In fine legitur: *ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου.*

Codex CCCV.

Chartaceus, charta vili, in quarto, constans foliis 64, scriptus ab And. Darmario, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλουστῖνον.	Iuliani Caesaris in Regem solem ad Sallustinum.
A. προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου.	T. καὶ πολυτελεῖς περιόδους.

†. Alias inscriptum ad Sallustium et extat in editione operum Parisiensi et Lipsiensi.

Φύλ. μα.	Fol. 41.
Τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικὸς ἢ μισοπώγων.	Eiusdem Antiochicus, seu Misopogon.
A. ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλά.	T. ὁ δὲ πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων.

†. Extat ibidem. In fine scriptum: *ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου τέλος εἴληφεν τὸ παρὸν βιβλίδιον ἐν τῷ ἔτει αφος δεκεμβ. α.* Manu Andreae Darmarii Epidaurii hic libellus finem cepit anno 1576. 1. Decemb. Antiochicus in veteri catalogo non indicatur.

Codex CCCVI.

Chartaceus, charta vili, titulis et initialibus miniatis, in quarto, foliis 63, manu Andr. Darmarii, ex bibliotheca Photii, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Πρόκλου χρηστομαθία ἐκ τῆς Φωτίου βιβλιοθήκης.

Α. τὸ παρὸν βιβλίον διαιρεῖται.

Τ. γραμματικῆς χρηστομαθίας.

Procli Chrestomathia ex Photii bibliotheca.

†. Est liber CCXXXIX. Prodiit haec bibliotheca graece Aug. Vind. 1601. f. in Codice Msc. praemittitur index contentorum in hoc excerpto et horum capitum tituli repetuntur in ipso libro, quod in editione factum non est. Disserit autem Proclus non solum de omni genere carminum, sed et de celebrioribus poetis.

φύλ. ιθ. Fol. 19.

Ἀνδρονίκου περιπατητικοῦ περὶ τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν.

Α. πάθος ἐστὶν ἄλογος ψυχῆς κίνησις.

Τ. γενναιότης καὶ ἀλήθεια.

Andronici Peripatetici de animi affectionibus.

†. Edidit D. Hoeschelius 1593. 8. nomine Andronici Rhodii.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Ἱππολύτου τοῦ Θηβαίου ἐκ τοῦ χρονικοῦ ἀυτοῦ συντάγματος.

Α. ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ χῦ.

Τ. τῆς βασιλείας κωνσταντίνου.

Hippolyti Thebani ex ipsius chronico commentario.

†. In Canisii lectionibus antiquis tom. III. p. 34. edit. Antwerp. commentarius hic Chronicus gr. et lat. luci datus est, facto ab incarnatione initio. Codicis autem Vaticani initium et finis differt, praemissis sc. aliis paucis et omissis reliquis, quasi huc non pertinentibus, vide edit. cit. p. 26.

φύλ. ν. Fol. 50.

Δεξίππου σοφοῦ ἴαμβοι περὶ τῶν θεαμάτων.

Dexippi philosophi iambi de spectaculis.

A. σημείωσαι, ὅτι αἱ πυραμίδες.

T. τῆς ἀληθείας οὐ πιςεύεται.

†. Sunt de VII. mundi miraculis, nec iambi tantum, sed et paraphrasis prosaica horum miraculorum sequitur. De his verò iambis et paraphrasi prosaica nec in Fabricii bibl. gr. nec alibi mentionem factam inveni.

φύλ. νε. Fol. 55.

Περὶ μνησικάκων ἀνθρώπων.

De hominibus iniuriae memoribus.

A. ἄνθρωπος μνησίκακος καρκῖνον.

T. τὸν πλήξαντα πλήξῃ ῥαδίας.

Πρὸς φίλον δεικνύοντα μὲν φιλίαν ἐν ταῖς εὐτυχίαις.

Ad amicum amicitiam ostendentem in prosperitatibus.

A. ὅτι ὃ ἐν μόναις ταῖς εὐτυχίαις.

T. αὐτίκα ἀποδιδράσκουσι.

φύλ. νϛ. Fol. 56.

Περὶ φίλου πιςοῦ.

De amico fido.

A. καὶ οὐκ οἶδα ὁ τῆς ἀγάπης.

T. πχρε τοῦτο καθ᾽ ὅλου.

Ἑρμηνεία περὶ τῶν ςοιχείων τοῦ ἀνθρώπου.

Expositio de elementis hominis.

A. ἰςέον, ὅτι διὰ τῆς ἀποψύχεως.

T. συνδεδεμένα διαλύεσθαι.

φύλ. νη. Fol. 58.

Κεφάλαια γνωμικὰ καὶ νουθετικά.

Capita gnomica et adhortatoria.

A. οὐκ ἀρέσκει τῷ δικαίῳ.

T. κομιεῖται τὸν ςέφανον.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Τοῦ λογιωτάτου ψέλλου περὶ λουτροῦ. Sapientissimi Pselli de balneo.

A. πολλῶν τὸ λουτρὸν αἴτιον. T. ἀφρὸν ὡς λελουμένους.

†. Non memini quid alibi legere, nisi sit in omni faria eius doctrina.

φύλ. ξα. Fol. 61.

Περὶ τοῦ χρόνου. De tempore.

A. ἐμὲ τὸν βίαν ἀνε δέξαι. T. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας.

φύλ. ξβ. Fol. 62.

Ἐπίγραμμα ἐις τὸν μέλλοντα βίον. Epigramma in futuram vitam.

A. ἦν ἄνθρωπος γυμνὸς ἔχων. T. καὶ σοφὸς λίαν μέγας.

†. Haec omnia incipiendo a Dexippo in veteri catalogo gnomae quaedam audiunt.

Codex CCCVII.

Chartaceus, charta tenui et vili, titulis et initialibus miniatis, in quarto, foliis 392, scriptus. Ab Andr. Darmario, Saec. XVI, cum lacunis, cum correctionibus marginalibus, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου πρόκλου πλατωνικοῦ διαδόχου ἐις τὸν πλάτωνος ἀλκιβιάδην. Sapièntissimi Procli Platonici Diadochi, seu successoris in Alcibiadem Platonis.

A. τῶν πλατωνικῶν διαλόγων καὶ πάσης. T. ἐπὶ μερικοῦ πεποίηται τὰς ἐρωτήσεις.

†. Praemittitur prooemium desinens: τοῦ πλάτωνος τυγχάνομεν διανοίας. Commentarius verò est in lib. 1. Alcibiadis, nec is in integrum primum. Iam enim desinit: κλητέον ἔμοι γε δοκεῖ. Adeoque nec dimidia libri pars est. In fine scriptum: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει ͵αφπβ. ἀπριλλ. ιδ. Ab Andrea Darmario Epidaurio anno 1582. April XIV. Marsilius Ficinus in suis operibus excerptum latine vulgavit ex hoc Procli commentario edit. Basil. p. 1908. tit. Procli de anima, ac Daemone. Textus Platonis non est integer.

Codex CCCVIII.

Membranaceus, titulis et initialibus minio exaratis, charactere minuto et eleganti, in quarto, foliis 234, mutilus in fine, Saec. XII, probe conservatus et inscriptus.

Ἔρανος λέξεων ἐκ τῶν ἅπαξ ἁπάσων βίβλων ἐκσυναθροισθείς.	Collectio dictionum ex omnibus libris adornata.
A. ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος.	T. ὀψίσμενος, βραδέως γινόμενος.

†. Asservatur in bibl. Paris. lexicon eiusdem tituli, cuius verò initium non indicatum. Convenit cum Zonarae lexico nisi quod minus amplum sit.

φύλ. σιθ.	Fol. 219.
Ἀρχὴ τῶν στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου.	Initium literarum alphabeti.
A. ἄλφα τὸ στοιχεῖον παρὰ τὸ ἄλφω.	T. οἷον ἐπὶ παρά.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Περὶ δρακόντων ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ.	De Draconibus Ioannis Damasceni.
A. ἐπεὶ δὲ καὶ δράκοντας ἀναπλάττουσι.	T. ἤχησε μέγα.

Φύλ. σκβ.	Fol. 222.
Περὶ ςρύγγων.	De strygibus.
A. θέλω δὲ, ἵνα μὴ εἰς τοῦτο.	T. ἀπὸ τῆς ὀρθῆς δόξης.

†. Utrumque hoc fragmentum extat gr. et lat. tom. I. operum Damasceni p. 471. edit. Venet. 1748. f.

Φύλ. σκγ.	Fol. 223.
Περὶ γενέσεως ἀνθρώπου.	De generatione hominis.
A. τὸ σπέρμα ἐν τῇ μήτρᾳ καταβαλλόμενον.	T. τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιτελοῦνται.
Τί ἐςὶν ἐξεικονισμός;	Quid est efformatio?
A. Φασὶ τοῦ σώματος ἐν τῇ μήτρᾳ.	T. τίνειν τὸν δεδωκότα.
Τί ἐςὶ τὸ ὄνομά μου κς οὐκ ἐδήλωσα αὐτοῖς.	Quid est nomen meum dominus non manifestavi eis.
A. διδάσκει πόσης αὐτὸν καὶ τιμῆς.	T. τὸ ιηπ ὁ ζῶν.

†. Est cum scholio Cyrilli in illud: *τὸ δὲ τοῦ κυρίου ταττόμενον ὄνομα ἀνεκφώνητον.*

Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Ἐρώτησις. τί ἦν τὸ ἐφοὺδ δι' οὗ ἐπερωτᾷ ὁ ἱερεὺς τὸν	Quaestio. Quid erat Ephud, per quod Sacer-

θεόν. ἀπόκρισις τοῦ χρυσοςόμου.

A. τὸ μὲν ὄνομα ἀυτοῦ ἑρμηνευόμενον.

dos Deum interrogabat. Resp. Chrysostomi?

T. ἔμελλεν, ἐγίνετο μέλας.

Τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου περὶ τοῦ, νοητός ἐςιν ὁ παράδεισος, ἢ αἰσθητός.

A. ἐι ὀυκ ἔςιν ἐπὶ γῆς παράδεισος.

Sancti Epiphanii, num paradisus ratione, an sensu intelligendus sit.

T. κατὰ τὸν θεήλατον ὠριγένην.

†. Suspicor esse Epiphanii episc. Cyp. excerptum ex eius commentario in hexaemeron, quem perditum dicunt, aut certe cuiusdam catenae, ut ex sequentibus colligo.

Φύλ. σκε.

Τοῦ χρυσοςόμου. ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ ἐδὲμ ποτίζων τὸν παράδεισον. σχόλ.

A. ἀπὸ τούτου μάθε, ὅτι οὐ κηπώριον.

Fol. 225.

Chrysostomi. Flavius autem egreditur ex Edem irrigans Paradisum Scholium.

T. ἀναδίδοται καὶ εὑρίσκεται.

Φύλ. σκς.

Πῶς ἐκ τοῦ παραδείσου φησιν ὁ μωυσῆς ἐξιέναι τὸν τίγριν τε καὶ τὸν εὐφράτην, οὕς φησί τινες ἐκ τῶν ὄρων ἀναβλύζειν τῆς ἀρμενίας. θεοδωρήτου.

A. ἐςὶν ἐιδεῖν καὶ ἄλλους ποταμούς.

Fol. 226.

Quomodo ait Moyses, exire e paradiso tigrin et Euphratem, quos alii dicunt scaturire ex Armeniae montibus. Theodoreti.

T. τοὺς πόρους ἀπέφηνεν.

Ζητῶ δὲ τὴν αἰτίαν, διὰ τί ὁ ἱςοριόγραφος μνημο-

Quaero autem, cur historiographus primi flu-

νεύσας τοῦ ᾱ ποταμοῦ εἶπεν, ὅτι ἐκεῖ γίνεται τὸ χρυσίον τὸ καθαρὸν κ. τ. λ. χρυσοστόμου.	vii mentionem faciens dixerit, ibi esse aurum purum etc. Chrysostomi.
A. ἀλλ' ἐπιλέγεται χρυσὸν.	T. ὁ ἄνθραξ τῇ βασιλικῇ.
Τοῦ ἁγίου ἐπιφανίου περὶ τῶν ιβ λίθων ἐν τῷ λογίῳ τοῦ ἱερέως ἐντετορθμημένων.	Sancti Epiphanii de XII. gemmis in rationali sacerdotis.
A. σάρδιον τὸ βαβυλώνιον καλούμενον.	T. ἐν τῷ αὐτῷ ὄρει.

†. Extat gr. et lat. in eius operibus, sed cum discrimine. Ibi enim integrum est, hic nonnisi excerptum. Iam non Capio, quomodo de Villoison in suis anecdotis perditum dicat.

Φύλ. σκη.	Fol. 228.
Τοῦ χρυσοστόμου ἐκ τοῦ εἰς τὸ ἔνδυμα τοῦ ἱερέως.	Chrysostomi excerptum in sacerdotis vestem.
A. ἐνεδιδύσκετο δὲ ὁ ἀρχιερεὺς.	T. τῶν ἀρετῶν κατορθώματα.

Φύλ. σκθ.	Fol. 229.
Τοῦ αὐτοῦ. εἰ γὰρ πολέμων ὄντων καὶ τοσούτων πειρασμῶν ἐπικειμένων ἁμαρτάνωμεν, τίνες ἀνείημεν ἐν ἀδείᾳ ζῶντες.	Eiusdem. Nam si bellis et tentationibus instantibus peccemus, qui erimus in securitate viventes.
T. ἐζήτει, οὐκ ἂν εἰργάσατο.	

Φύλ.

Φύλ. σκθ.	Fol. 229.
Ἱππολύτου ἐκ τοῦ ἐις τὰ ᾄσματα τῶν ᾀσμάτων.	Hippolyti excerptum in cantica canticorum.
A. καί που πᾶσα ἡ πλουσία.	T. πρὸς οἰκοδομὴν ἐκκλησίας.
Ἐυσεβίου τοῦ παμφύλου ἐκ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἱςορίας.	Eusebii Pamphili ex historia antiqua.
A. τὰς δὲ βίβλους τοῦ σολομῶντος.	T. παρὰ θεῷ τὰς ἰάσεις.
Τί ἐςὶν ἡ σοφία, ἡ οἰκοδομήσασα ἑαυτῇ οἶκον; ἱππολύτου.	Quid est sapientia aedificans sibi domum? Hippolyti.
A. χριςὸς ἡ τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς σοφία.	T. τὰ ἐπερχόμενά σοι.

†. Sequuntur adhuc brevia excerpta de peccato, de tribus imperceptibilibus et de fortuna, me nescio, an eiusdem sint.

Φύλ. σλγ.	Fol. 233.
Ἰωάννου δαμασκηνοῦ περὶ τῶν μακηδόνων μηνῶν ἐκ τῆς ἐκκλησιαςικῆς ἐκδόσεως.	Ioannis Damasceni de Macedonicis mensibus ex ecclesiastica traditione.
A. φασὶν γὰρ οἱ ἕλληνες εἶναι.	T. ὀλιγότερός ἐςιν καὶ ἀνύεται.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τῆς σελήνης.	Eiusdem de luna.
A. χρὴ δὲ γινώσκειν, ὡς ἐκ τοῦ.	T. ὅυτε ἀπὸ τοῦ ἀυγάσματος....

†. Sunt duo excerpta libri secundi de fide orthodoxa cit. edit. tom. I. p. 165. etc. Sequun-

tur alia adhuc brevia fragmenta, uti lexici, de anima etc. in charta scripta, in cuius ultimo folio haec lego. Federici Comneni et fratrum, quasi possessorum huius codicis.

Codex CCCIX.

Bombycinus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et nitidis, in octavo, constans foliis 257, emptus Constantinopoli a St. Gerlachio, Saec. XIII, bene conservatus et inscriptus.

Προοίμιον τοῦ προχείρου νόμου.	Prooemium manualis epitomae legum.
A. ἐν ὀνόματι τοῦ δεσπότου ἴῦ χῦ.	T. ἐν ᾧ κρατεῖται τόπῳ, Φουρκιζέσθω.
α. περὶ συναινέσεως μνηστείας.	1. De consensu sponsalitio.
β. περὶ ἀῤῥαβώνων μνηστείας.	2. De arrhis sponsalitiis.
γ. περὶ δωρεῶν μνηστείας.	3. De sponsalitiis donationibus.
δ. περὶ διαθέσεως γάμου.	4. De conditione matrimonii.
ε. περὶ ἀκριβείας γάμου.	5. De iure matrimonii.
ϛ. περὶ προγαμιέας δωρεᾶς.	6. De dono ante nuptias.
ζ. περὶ συγγενείας καὶ περὶ τῶν κεκωλυμένων γάμων.	7. De cognatione, nuptiis que prohibitis.
η. περὶ δικαίου προικὸς.	8. De legitima dote.
ϑ. περὶ ἐκδικήσεως προικὸς καὶ τῶν βάρων αὐτῆς.	9. De evictione dotis, eiusque oneribus.

ι. περὶ δωρεᾶς μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

10. De donatione inter maritum et uxorem.

ια. περὶ λύσεως γάμου καὶ τῶν ἀιτίων ἀυτοῦ.

11. De solutione matrimonii, eiusque causis.

ιβ. περὶ δωρεῶν.

12. De donationibus.

ιγ. περὶ ἀνατροπῆς δωρεῶν.

13. De revocandis donationibus.

ιδ. περὶ πράσεως καὶ ἀγορᾶς.

14. De venditione et emptione.

ιε. περὶ ἐμφυτεύσεως.

15. De emphyteusi.

ιϛ. περὶ δανείου καὶ ἐνεχύρου.

16. De mutuo et pignore.

ιζ. περὶ μισθώσεως.

17. De locatione.

ιη. περὶ καταθήκης.

18. De deposito.

ιθ. περὶ συϛάσεως κοινωνίας.

19. De contractu societatis.

κ. περὶ λύσεως κοινωνίας καὶ ἀγωγῆς.

20. De solutione societatis et actionis.

κα. περὶ διαθήκης ἀυτεξουσίου.

21. De testamento emancipati.

κβ. περὶ διαθήκης ὑπεξουσίου.

22. De testamento filiifamilias.

κγ. περὶ διαθήκης ἀπελευθέρου.

23. De testamento manumissi.

κδ. περὶ διαθήκης ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν.

24. De testamento episcoporum et monachorum.

κε. περὶ ἀνατροπῆς διαθήκης.

25. De rescissione testamenti.

κϛ. περὶ λύσεως ὑπεξουσιότητος.

26. De solutione alienae potestatis.

κζ. περὶ μαρτύρων.

27. De testibus.

κη. περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων.	28. De ordinatione episcoporum.
κθ. περὶ κωδικέλλου.	29. De codicillo.
λ. περὶ κληρονόμων.	30. De haeredibus.
λα. περὶ ἀποκαταστάσεως.	31. De restitutione in integrum.
λβ. περὶ Φαλκιδίου.	32. De falcidia.
λγ. περὶ ἀποκλήρων.	33. De exhaeredatis.
λδ. περὶ ἐλευθεριῶν.	34. De manumissionibus.
λε. περὶ λεγάτου.	35. De legato.
λϛ. περὶ ἐπιτροπῶν.	36. De tutoribus.
λζ. περὶ τοῦ, πότε δεῖ ἐνάγειν τοὺς δανειστὰς κατὰ τῶν κληρονομούντων τὰ τελευταῖα.	37. Quando fas sit agere creditoribus contra haeredes defunctorum.
λη. περὶ καινοτομιῶν.	38 De novis operibus.
λθ. περὶ ποινῶν.	39. De poenis.
μ. ποινάλιος τῷ ἐγκληματικῷ (sic)	40. Poenalis criminalium.

†. Ex prooemii initio, et ulterioribus intellexi codicem convenire cum Vaticano n. 856. quem Suaresius describit in notitia Basilicorum. Et quidem magis quam Uffenbachianus. v. bibl. Uffenb. p. 524. Ubi Basilii nomen desideratur. Sed et alia habentur discrimina. Nam primò alia epigraphe non habetur, quàm προοίμιον τοῦ προχείρου νόμου. ἐν ὀνόματι τοῦ δεσπότου ἰῦ χῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορες καίσαρες βασίλειος, κωνσταντῖνος καὶ λέων εὐτυχεῖς, ἔνδοξοι. νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, ἀεὶ σεβαστοὶ, πιστοὶ, αὔγουστοι, τὸν μέγαν κ. τ. λ. 2. Titulorum quidem numerus est idem, sed aliqui differunt. Sic tit. v. Uffenbach. Codicis περὶ ἀθεμίτου γάμου· in

nostro desideratur. Vice versa nostri Codicis tit. XXIV. περὶ διαθήκης ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν· in Uffenbachiano deest. Et hinc factum, ut numero convenirent. Ultimus autem titulus prorsus diversus est. Nam in Uffenbachiano: περὶ σκύλων· est. In Electorali autem: ποινάλιος· insignitur. Sed et differt ab eo, quod Leunclavius edidit tom. II. p. 79. Item ab alio indice, quem ibidem subnectit. Nec magis convenit cum codice Electorali supra descripto Cod. 303. Primi enim et ultimi tituli prorsus differunt. Constat autem, eundem esse, ex quo promptuarium suum Harmenopulus conscripsit, ut in praefatione sua ipsus testatur. Prooemium graece et latine editum in I. L. E. Püttmanni memoria Gottf. Mascovii Lips. 1771. 8. Nostrum verò iam desinit: καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς φύσις τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 105. ubi idem adfert.

Φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

Ἐκλογὴ τῶν νόμων ἐν συντόμως γενομένη παρὰ λέοντος καὶ κωνσταντίνου, τῶν σοφῶν καὶ φιλευσεβῶν βασιλέων ἀπὸ τῶν ἰνστιτούτων, τῶν διγέστων, τῶν νεαρῶν τοῦ μεγάλου βασιλέως ἰουστινιανοῦ διατάξεων καὶ ἐπὶ διορθώσει εἰς τὸ φιλανθρωπότερον ἐκτεθεῖσα, ἐν μηνὶ μαρτ. ἰνδικτ. θ. ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ͵ςφμζ.

Delectus legum compendiarius factus a Leone et Constantino sapientibus et piis imperatoribus ex institutis, digestis, codice et novellis magni imperatoris Iustiniani constitutionibus ad corrigendum, humaniusque agendum editus mense Martio indict. IX. anno ab orbe condito 6547, a Christo 1039.

A. περὶ συστάσεως μνηστείας καὶ λύσεως.

T. τῶν ἐν τοῖς τούλδοις ἀπερχομένων.

†. Praemittuntur tituli XXIII. et praefatio: *ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς — ὁ δεσπότης κ. τ. λ.* Extat cum titulis et praefatione in Leunclavii iure graeco-romano hoc tamen discrimine. Omissis X. primis titulis undecimus hîc incipit. Capita titulis, tituli que capitibus praecipue in fine sunt substituti, nec totidem capitibus iidem tituli constant, sed plura omissa. Subinde tamen prolixiores sunt, quàm in editione, alia que continentur. Item finito titulo ultimo, qui in editione caput penultimum est, notatur titulus: *περὶ διαμερισμοῦ σκύλου. τοὺς ἐξερχομένους κ. τ. λ.* quem Leunclavius in subiecto aliorum titulorum indice p. 133. edidit adiecta in margine nota, incertum esse, cuius operis hoc fragmentum sit. Demum alius in epigraphe annus in editione est assignatus, nempe ,ϛτμζ. 6347, Christi 839, qui eorum imperium praecedit. Spectatis hisce omnibus, patet diversam hanc esse epitomen, quamvis maximam partem ibidem editam.

Φύλ. σκθ.	Fol. 229.
Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ θεοῦ διὰ τοῦ μωυσέως δωθέντος νόμου τοῖς ἰσραηλίταις περὶ κρίματος καὶ δικαιοσύνης. τῆς ἐξόδου κεφάλαια.	Ecloga legis a Deo per Moysen Israelitis data de iudicio et iustitia. Exodi capita.
A. οὐ παραλήψει ἀκοὴν ματαίαν.	T. αὐτοὺς, ἔνοχοί εἰσιν.

†. Praemittitur index cap. L. Edidit gr. et lat. cum notis Cotelerius tom. I. monumentorum ecclesiae graeca ex codice manuscripto bibl. Paris.

Φύλ. σμε. Fol. 245.

Ἐρώτησις ὀρθοδοξίας πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐλέγχους τὴν θεοπασχίαν αὐτῶν.

Quaestio orthodoxiae ac easdem obiectiones de Deo passo.

A. θεὸν λέγετε τὸν ϛαυρωθέντα.

T. τοῦ ποιήσαντος αὐτόν.

†. Est Maximi, aut cuiusdam alius fragmentum.

Περὶ αἱρετικῶν μανιχαίων καὶ τῶν ἀπὸ οὐαλεντίνου γνωϛικῶν καλουμένων.

De haereticis Manichaeis et Valentini sectatoribus Gnosticis vocatis.

A. ἡ τῶν μανιχαίων αἵρεσις ἀπὸ μάνεντος.

T. ἀληθείας, ἤγουν τοῦ χῦ.

†. Est hoc fragmentum de haeresibus Manentis, Valentini, Sabellii, Apollinarii, Nestorii et Severi.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Περὶ γάμων ἀκωλύτων.

De nuptiis non prohibitis.

A. δύο ἀδελφοὶ δύο θυγατέρας.

T. ὀγδόου βαθμοῦ εἰσιν.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Ὅσα ἐπιτίμια ἐπὶ τῶν μοναχῶν καὶ τῶν μοναζουσῶν ἐκ τῶν ἀσκητικῶν τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Epitimia monachorum et monacharum ex asceticis magni Basilii.

A. ὅταν ὑγιαίνων τῷ σώματι.

T. ἀφοριζέσθω ἑβδομάδα μίαν.

Φύλ. σν. Fol. 250.

Τοῦ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐπιτίμια ἐπὶ τῶν παραπιπτόντων μοναχῶν ἐξ οἰκείας ῥαθυμίας.

Eiusdem epitimia in monachos ex sua socordia delinquentes.

Α. ὁ παραλείπων τοῦ κανόνος.

Τ. ἔτι τὸν χρόνον ἐκεῖνον.

†. Haec epitimia plurima differunt prorsus ab editis, nec non ab illis, quorum Lambecius meminit lib. III. p. 100.

Φύλ. σνδ. Fol. 254.

Ὅσα ἐπιτίμια ταῖς μοναζούσαις τοῦ αὐτοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Epitimia in monachas eiusdem magni Basilii.

Α. ἡ ὀμώσασα τὸν τυχόντα ὅρκον.

Τ. ἀφοριζέσθω καὶ καθαιρείσθω.

†. Quae in editione sunt, etiam hic habentur, sed non sola. Plura enim alia adhuc sequuntur de monachis, presbyteris, diaconis, metropolitis etc. quorum finis est mutilus. Ex diversitate colligi potest, esse abiudicanda Basilio. Ista omnia in appendice Uffenbachiano sub compendio legum comprehenduntur.

In charta separata.

Τάξις τῶν ἀρχιεπισκόπων. ἡ βιζύη, ἡ πομπιουπόλη, ἡ λεοντοπόλη, ἡ μαρωνία, ἡ ἀπαμεῖα ταγερμία, ἡ ἀρκαδιούπολις, τὸ παρεῖον, ἡ μίλιτος, ἡ προκοννῆσος, ἡ σιληβρία. ἡ μεθῆμνα. τὸ ῥούσιον, τὰ κύψελα, ἡ ὕδρους, ἡ νίκη, ἡ νεάπολις. ἡ βρύσις, ἡ δέρκους. αἱ σεραὶ, ἡ χερσώνη, ἡ σέλγη, ἡ γάρελλα. ἡ καρμίζην, ἡ μαῖρίς. ἡ λῆμνος, ἡ λεύκας, ἡ μισθία. ἡ νακολία, αἱ χῶνα., αἱ θῆβαι, ἡ σωτηριούπολις, ἡ πιθαχθόη, ἡ ἱεράπολις, ἡ βόσπορος,

σπορος, ἡ κοπραδὶς, ὁ ῥοίνων, ἡ κάρπαθος, ἡ μεσιαρία, τὸ ῥιζαῖον, ἡ γοτθία, ἡ σουγδαῖα, ἡ Φούλλη, ἡ σεβαςόπολις, ἡ αἰσεῖα, ἡ κ..... Cum eiusmodi charta separata facile perdi possit, hunc archiepiscopatuum ordinem exscripsi totum. Leunclavius iam similem edidit et talis in bibliotheca Uffenbachiana Io. Maii opera editus et cum Leuncláviano collatus est. Ab utroque Electoralis differt. p. 1. in inferiori margine Stephanus Gerlachius haec adscripsit. 1 Feb. anno 78, Constantinopoli emit ἐπιτομὴν ταύτην τῶν νόμων ςέφανος ὁ γερλάχιος παρὰ τοῦ λογιωτάτου.... reliquis a bibliopego abscissis.

Codex CCCX.

Membranaceus, membrana veteri, titulis et initialibus miniatis, charactere mixto, unciali et ligato, in quarto, foliis 65, columna duplici, mutilus, ex libris P. Victorii, Saec. IX, male conservatus et inscriptus.

Περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου.	De metro iambico.
A. τὸ ἰαμβικὸν μέτρον, ἑξάμετρον.	T. τεθησομέναι, τεθησομένα.

†. Grammaticae huius initium deest. Hinc neque titulus, neque auctor indicatus. Ut autem sciatur, quibus haec partibus constet, reliquos etiam titulos addam. De heroico, de anacreonticis, de barbarismo, soloecismo, dictione, dialectis, attica, dorica, aeolica, communi. Verbum definitum activum primae coniugationis verborum Barytonorum. Occurrit in bibl. Vindobon. eiusmodi titulus de prosodia, de pedibus, carminum generibus et dialectis, cum verò eorum initia non citentur, num idem sit, ignoro. Ibi verò tribuitur Theodosio grammatico.

φύλ. ιδ.	Fol. 14.
Θεοδοσίου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως ἐισαγωγικοὶ κανόνες περὶ κλίσεως ὀνομάτων. ἄιας, ἄιαντος.	Theodosii grammatici Alexandrini canones isagogici de declinatione nominum. Aiax, Aiacis.
A. τὰ ἐις ας καθαρὸν ὀνόματα.	T. ἀληθοῦ, ἀληθοῦς, κακοῦ, κακοῦς.

†. Dividuntur haec nomina in masculina, foeminina et neutra, quorum prima continent canones XXXV, secunda XII, et tertia IX. Sequitur tum titulus: περὶ τῶν ἐν ταῖς πτώσεσι τόνων. περὶ τόνου τῆς γενικῆς. Finitis his nominum quoque finis habetur. Inter canones nominum masculinorum bibliopegi incuria alia mista sunt sc. p. 18 — 22. περὶ ῥήματος, περὶ συνδέσμου, περὶ ποδῶν, περὶ τοῦ ἡρωικοῦ μέτρου, quae omnia Dionysii Thracis esse, facta collatione, intellexi. Extant enim graece in Fabricii bibl. gr. vol. VII. p. 31.

φύλ. λδ.	Fol. 34.
Θεοδωσίου γραμματικοῦ ἐισαγωγικοὶ κανόνες περὶ κλίσεως ῥημάτων.	Theodosii grammatici canones isagogici de coniugatione verborum.
A. τῶν ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ῥήμασι.	T. καὶ ἰκκῶς τετύφαται.

†. Sunt canones XIII. Finis autem videtur esse mutilus. Utraque pars est adhuc inedita.

φύλ. μγ.	Fol. 43.
Περὶ ἀκυρολογίας.	De locutione impropria.
A. ἀκυρολογία τάσσεται καὶ πρὸ.	T. ἐπὶ ποσότητος καὶ πολλῶν.

†. Est fragmentum recentiore manuscriptum.

Φύλ. με. Fol. 45.

Τὰ διὰ τοῦ ο γραφόμενα ἐπὶ γενικῆς ἀττικῆς. — Nomina per o scripta in genitivo attico.

A. ἄκμων, ἄγμονος διὰ τὸ ἔχειν. — T. ὀπαὶ γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.

†. Cuius grammaticae pars haec sit, equidem nescio, nec subsequens etiam, cuius titulus, extinctis fere literis, legi non potest.

Φύλ. νδ. Fol. 54.

Περὶ ῥήματος. — De verbo.

A. ῥῆμα ἐςὶ λέξις ἄπτωτος. — T. ἐπείπερ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ....

†. Sequentes tituli sunt de coniunctione participio, articulo, pronomine, praepositione, adverbio et coniunctione. Sunt autem omnia Dionysii Thracis, ut ex collatione vidi, non solum, sed et cum anonymi commentario, uti haec in fine nominis declarant: παρατατττικὸς, οἷον ἔλεγον, παρακείμενος, οἷον λέλεχα. ἀόριςος ἔλεξα καὶ ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ διεξίεμεν. καθόλου δὲ ἐν τῷ ῥηματικῷ γεωργίου καὶ ἀπολλονίου, ἐι θεῷ φίλον, ἐισώμεθα. Et sic de reliquis.

Φύλ. ξ. Fol. 60.

.... — ....

A. κατὰ τὸν ὅλον λόγον κάλλιςά τε. — T. καὶ τῶν χοίρων μδ.

†. Initium deest et titulum. Est verò de creatione et providentia n. 44.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Περὶ γνώσεως καὶ προορισμοῦ. — De scientia et praedestinatione.

A. χρὴ γινώσκειν, ὡς πάντα. — T. φέρει τῆς πτώσεως με.

Φύλ. ξγ.	Fol. 63.
Περὶ τῆς θείας οἰκονομίας καὶ τῆς περὶ ἡμῶν κηδαιμονίας καὶ τῆς ἡμῶν σωτηρίας.	De divina dispensatione, cura et salute nostra.
A. ταύτῃ τοίνυν τῇ προσβολῇ.	T. οὐκ ἔςι σωτηρίας τυχεῖν μς.
Φύλ. ξε.	Fol. 65.
Περὶ τοῦ τρόπου τῆς συλλήψεως τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ τῆς θείας αὐτοῦ σαρκώσεως.	De modo conceptionis verbi Dei, eiusque divinae incarnationis.
A. ἄγγελος γὰρ ἀπεςάλη.	T. λογικῶς τε καὶ....

†. De his nec minimum in catalogo veteri reperitur.

Codex CCCXI.

Bombycinus, charta crassa, solo atramento, charactere ligato, minuto et eleganti, in octavo, constans foliis 357, mutilus, Saec. XIII, non bene conservatus et inscriptus.

Γένος ὁμήρου.	Genus Homeri.
A. ὅμηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν.	T. κοσμήτορα θεῖον ὅμηρον.

†. Edidit Leo Allatius de Homeri patria apud Gronovium in ant. tom. X.

Φύλ. β.	Fol. 2.
....	....
A. ἑκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν ἀλέξανδρον.	T. ἐξήρχοντο πρὸς πόλεμον.

†. De Paride, postea Alexandro belli troiani causa historia brevis est.

Φύλ. γ. Fol. 3.

....

A. χρυσῆς ἱερεὺς ἀπόλλωνος. T. εἰς ὕπνον τρέπονται.

†. Est argumentum lib. 1. Iliadis editum cum Homero.

Φύλ. ε. Fol. 5.

....

A. μῆνιν ἄειδε θεὰ πηλιάδεω ἀχιλλῆως. T. νοέω δὲ καὶ αὐτός.

†. Est Homeri ilias constans libris XXIV. Liber 2 desinit: νέας τε προπάσας. Sequitur tum in editione numeratio navium, quae in Msc. deest. Liber ν̄, in fine et liber ξ̄. initio mutilus est. Liber ō in fine et p̄ initio mutilus. Libri σ̄ versus ultimus differt: τεύχεα καλὰ φέρουσα παρὰ ἡφαίστοιο ἄνακτος. Sic et libri ultimi finis mutilus. In margine non infrequentes notas observavi. De hoc codice hanc habe Gretseri recensionem in charta separata et initio inserta inventam et a me exscriptam. Citra contemptum antiquitatis suae vitiosissime scriptum patet hunc librum vel ex hac facie η̄. Praeter enim illa δυσανάγνωστα ἴκτψ pro ἕκτωρ καμάτ pro καμάτων etc. coniunctionem primae literae posterioris vocis cum anteriori, malam expressionem spirituum, alia que talia. In pluribus manifeste mendosus est, ut ἐλδομένοισιν pro ἐελ, ut requiritur et alia, quae reperta in hoc uno loco lectionem non solumodo remorantia, sed plane et qui memoria prius non teneat legenda, quasi impossibilem reddentia hoc conatu abstinere fecerunt, tempus que utilius aliis impendere. Mirum, Gretsero lectu difficile visum.

Codex CCCXII.

Chartaceus, charta solida, titulo primo et initiali miniato, charactere minuto, ligato et nitido, in octavo, foliis 81, scriptus a Mich. Rosaïta Coronensi graeco, possessus a Io. Alb. Widmestadio, valde mutilus, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Ἐκ τῶν προφητικῶν σιβύλλης λόγων θ̄. ῑ. ῑα̅. ῑβ̅. ῑγ̅. ῑδ̅. ῑε̅.

Ex propheticis Sibyllae libris IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV.

A. ἀθανάτου μέγαν υἱὸν ἀοίδιμον.

T. τύφον μέγαν ἀυχησάσης, πομπο....

†. In editione gr. lat. Basileensi 1555. 8. oracula Sibyllina in libros VIII. divisa sunt. Aliam verò quondam divisionem fuisse, ex codice Electorali constat. Initium libri IX. convenit cum initio lib. VI. in editione, quo finito libro codex Elect. sic pergit: ὠρῶ δὲ δειλαίησε. σὲ γὰρ πρώτην σε δακρύσω. ἥξει δ'ὀυρανόθεν βασιλεὺς αἰῶσιν ὁ μέλλων. Quod est initium acrostichidis de Christo in octavo libro edit. cit. p. 238. Neque tum idem ordo manet. Quae asterisco notantur et deficiunt, codice Elect. ut plurimum suppleri possunt, ut p. 242. ὀυδὲ γὰρ ἐν δόξῃ, ἀλλ' ὡς βροτὸς ἐις κρίσιν ἕξει καὶ φθαρτῇ σαρκὶ μορφὴν καὶ πίςιν ἀπίςοις. Et sic de reliquis. Finitur autem liber IX. ἐις δ'αἰῶνας τὸ φῶς πεποθημένον ἐςαί. Quod in cit. edit occurrit p. 254. Observo, versus plurimum differre, ut vel ex dato fine libri IX. vides.

Lib. X. Msc. est liber IV. editionis, ut ex initio et reliquis colligo.

Lib. XI. qui incipit: κόσμε πολυπαρέων ἀνδρῶν καὶ τείχεα μακρὰ καὶ πόλιες ἄπλησοι δ'ἔθνα τε μυριόεντα, quae cum sequentibus non inveni in editione. Est autem de Iosepho, Moyse, Ilio, Aenea, Homero, Philippo, Alexandro et Cleopatra.

Lib. XII. Initio idem videtur esse cum libro V. edito. At mox alia sequuntur et tandem desinunt: κέκμηκε γὰρ ἔνδοθεν ἦτορ θεσπεσίων ἔπεων προλέγων βασιληΐδος ἀρχῆς.

Lib. XIII. nullum vestigium in editis inveni. Incipit verò: θεὸν ἀείδειν με λόγον κέλεται μέγας... ἅγιος ἀθάνατος θεὸς ἄφθιτος et desinit: ἀλλ' ἄναξ βασιλεῦ κόσμου θεὲ παῦσον ἀοιδήν. ἡμετέρων ἔπεων δὸς δ' ἡμέραν πᾶσιν ἀοιδήν.

Lib. XIV. Incipit: ἄνθρωποί τε μάτην, ὡς ἀθάνατοι παρέοντες καὶ βραχὺ κοιρανέοντες. Desinit: εἰς αἰῶνας ἅπαντας ἀμιφθίμοισι τοκεῦσιν. Nec de hoc quidpiam mihi in editis occurrit.

Lib. XV. incipit, ut liber VIII. editorum sed non nisi primi versus adsunt, reliquis desideratis. In fine legitur: μιχαὴλ ὁ ῥωσαιτὸς ἕλλην ἐκ κορώνης ἔγραψε. Michael Rosaita graecus ex Corone scripsit 1541. 6. Ian. Ioan. autem Alberti Widmestadii codicem fuisse, ipsius manus fol. 1. denotat. Quod autem oracula haec Sibyllina attinet, ea supposititia esse, nemo ignorat.

Codex CCCXIII.

Chartaceus, charta solida, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, in octavo, foliis 105, exaratus ab Adolpho Probo Phrisio, possessus quondam ab Adolpho Occone Phrisio, cum

correctionibus marginalibus, male conservatus et inscriptus.

Τὰ πυθαγόρου τοῦ σοφοῦ ἔπη τὰ χρυσᾶ.

Sapientis Pythagorae carmina aurea.

A. ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς.

T. ἄμβροτος, ὀυκ ἔτι θνητος.

†. Saepius tam graece, quàm lat. prodiere.

φύλ. ς.

Fol. 6.

Πλάτωνος τῶν φιλοσόφων μεγίϛου ἀξίοχος, ἢ περὶ θανάτου.

Platonis philosophi maximi axiochus, seu de morte.

A. ἐξιόντι μοι ἐς κυνοσαρκές.

T. δεῦρο μετεκλήθην.

φύλ. ια.

Fol. 11.

Ἐκ τοῦ ἄιαντος μαϛιγοφόρου σοφοκλοῦς.

Ex Sophoclis Aiace flagellifero.

A. ἐγὼ μὲν ὀυδὲν.

T. ὀυδ ἀεὶ λαβὼν ἔχει.

φύλ. ιβ.

Fol. 12.

Ἰσοκράτους παραένεσις πρὸς νικοκλέα τὸν βασιλέα.

Isocratis parenesis ad Nicoclem Regem.

A. ἐι μὲν ἐιωθότες ὑμῖν.

T. ἀξίας ὄυσας ἀυτὰς ποιήσεις.

φύλ. ιη.

Fol. 18.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς δημόνικον παραίνεσις.

Eiusdem ad Demonicum paraenesis.

A. ἐν πολλοῖς μὲν ὦ δημόνικε.

T. ἁμαρτίας ἐπικρατήσειεν.

†. In fine legitur: ὀδολφὸς ὁ πρόβος ὁ φρήσιος ἔγραψε. Odolphus Probus Phrisius scripsit.

φύλ.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Τοῦ ἀυτοῦ περὶ ἐιρήνης. Eiusdem de pace.

A. ἅπαντες μὲν ἐιώθασιν οἱ. T. πολλῷ βελτίω γιγνεσθαι.

†. Omnes tres orationes gr. et lat. extant.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Νόμοι χρονικοί. Leges temporariae.

A. μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον. T. ἐις τὰς χεῖρας ὀυκ ἐλάττους.

Φύλ. λβ. Fol. 32.

Νόμοι συμποτικοί. Leges convivales.

A. λούεσθαι μὲν ὁπόταν τὸ ϛοιχεῖον. T. ὅυτω γὰρ ἀυτὴν ϛοιχεῖον ἐκάλουν.

†. Leges convivales Aristotelem scripsisse Athenaeus ait XV. V. p. 186.

Ἐκ τῶν τοῦ ἀριϛοτέλους ῥητορικων. Ex rhetoricis Aristotelis.

A. ἡ ῥητορικὴ ἀντίϛροφος δὲ. T. ληπτέον τὰς πίϛεις.

Φύλ. λζ. Fol. 37.

Ψαλμοὶ τοῦ δαυίδ. Psalmi Davidis.

†. Sunt 83, 84, 102, 103, etc.

Φύλ. νη. Fol. 58.

Τῆς η ἤχ. κατ᾽ ἦχον τριαδικὰ. Octoechi triadica per echos.

A. σωματικαῖς μορφώσεσι τῶν ἀσωμάτων. T. μερόπων βάλλουσι μέλχις.

†. Triadicorum auctorem dicit Leo Allatius de libris ecclesiasticis Metrophanem episcopum

Smyrnaeum. Extant graece in triodio Maximi episc. Cyth. Venetiis edito 1680. f. hoc titulo: ὧδε κεῖνται τὰ Φωταγωγικὰ καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι κατ' ἦχον. Eodem initio, non autem eodem semper ordine. Immo in Cod. Msc. plures habentur eiusmodi hymni.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ.	Initium cum Deo.
A. κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξῃς.	T. καὶ εἰρήνη τὰ προςάγματά σου.

†. Est horologium, quale prodiit venetiis 1532. 8. Differt tamen et initium huius codicis ibi primum p. 25. habetur. Sunt verò psalmi cum gloria patri etc. Dicuntur laudes et preces ad B.V. M. et dividitur in horas I. VI. IX. et vesperam.

Φύλ. πζ. Fol. 87.

Νικοβούλῳ εὐπράττειν.	Nicobulo Salutem.
A. τῶν γραφόντων ἐπιςολὰς, ἐπειδὴ.	T. κομψοὶ διδάξουσι.

†. Est de scribenda epistola.

Φύλ. πη. Fol. 88.

Λουκιανοῦ πατρίδος ἐγκώμιον.	Luciani patriae encomium.
A. ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον.	T. τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

†. Extat in operibus editis.

Φύλ. ϟβ. Fol. 92.

Πάθος κατὰ Ἰωάννην.	Passio secundum Ioannem.
A. ταῦτα εἰπὼν ὁ Iς ἐξῆλθε.	T. ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

†. Sequuntur plura fragmenta brevia variorum, Quinti, Sophoclis ex Antigone, Hippolyto, Andromacha. S. Maximi paraeneses etc. Demum in fine legitur: *τὸ βιβλίδιόν ἐςι ἐμοῦ ἀδολφοῦ ὠκκῶνος Φρισίου.* Hic libellus est Adolphi Occonis Phrisii. Quàm imperfectus in his catalogus vetus!

Codex CCCXIV.

Membranaceus, membrana solida, solo atramento, literis minutis et nitidissimis, in octavo, constans foliis 371, Saec. XII, probe conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία τοῦ ἐυα. τῶν ἀπ^ο. καὶ τοῦ ψαλτηρίου. ἐις τὸν ιε ψαλμὸν ὁμιλία α.	Expositio evangelii Apostolorum et psalterii. In psalmum XV. homilia I.
A. *ἐςί τινα γράμματα ἐν ςήλαις.*	T. *ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι διὰ ἰν̀ κ. τ. λ.*

†. Dividitur in duos tomos, quorum primus continet in psalmum XV. homilias duas; in psalmum XXXI. homilias quatuor, in psalmum LXVII. homilias duas; in psalmum LXXIII. homilias tres; in psalmum LXXIV. homiliam unam; in psalmum LXXV. homil. I. in psalmum LXXVI. homil. IV.; in psalmum LXXVII. homil. V. Secundus in psalmum LXXVII. continet homilias VI, VII, VIII, IX. in psalmum LXXX. homil. II. in psalmum LXXXI. homil. I. Ex quo patet in quosdam psalmos haberi expositionem. Cuiusnam autem sit, titulo non est additum. In superiori quidem margine legitur Michaeli Pselli. Sed hoc aliena manu et recentiore scriptum. Possessor verò, quem ex scriptura Adolphum Occonem suspicor, adscripsit in fine: *ἑρμηνεὺς ὑπάρχη τῆς αὐτῆς βίβλου μιχαὴλ ὁ ψέλλος,*

ὁ φιλόσοφος. Interpres est huius libri Michael Psellus Philosophus. Apud Fabricium in bibl. gr. non inveni huius viri expositionem in psalmos. At in bibl. Segueriana eidem adscribitur commentarius in psalmos. Germanum quemdam Hieromonachum hunc etiam codicem possedisse ex his in fine scriptis apparet: χριςέ μου φύλαττε τῷ δωρίσαντι σὺν τῷ κεκτημένῳ γερμανῷ ταπεινῷ καὶ τάχα ἱερομ. Christe mi custodi donantem et possidentem Germanum humilem et forte Hieromonachum.

Codex CCCXV.

Bombycinus, charta tenui et laevi, titulis et initialibus rubris, literis minutis et elegantibus, in octavo, foliis 30, valde mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Συμέων τοῦ νέου τοῦ θεολόγου.	Symeonis iunioris theologi.
A. ἄδειαν εὗρεν ὁ διάβολος.	T. μεταβλήθωμεν ἀνόνητα.

†. Non Pselli theologi, ut in scripta Gretseri appendice ad catalogum Msc. graecorum legitur. Facile enim adhoc nomen legitur et ipsum principium hoc clare indicat. Nam in bibl. Vindob. apud Nessel. tom. I. p. 378. Symeoni adscribitur. Titulus autem est. Eiusdem, scilicet Symeonis iunioris theologi monita ascetica miscellanea XXII, quorum primum incipit, ut supra. Caeterum observo hic admodum breve esse. Tum sequitur: ἐρώτησις, ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν συγγράμματος γινώσκομεν, τίς τε ἦν ἡ πρᾶξις τῶν εὐαρεστισάντων τὸν κύριον κ. τ. λ. ἀπόκ. ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰῦ χῦ τοῦ εἰπόντος χωρὶς ἐμοῦ ὀυ δύνασθαι ποιεῖν οὐδὲν κ. τ. λ. Est haec quaestio et responsio de attentione, ut ex ul-

terioribus colligitur. Idem initium invenitur apud Nesselium tom. I. p. 286. n. 24. et dicitur esse oratio de attentione. At ibi non Symeoni, sed Nicephoro monacho tribuitur. Cum verò ad subsequens relationem habeat, subsequentis autem auctor sit Symeon, eiusdem quoque esse colligo. Certe in codice nostro subsequens eiusdem dicitur.

φύλ. γ. Fol. 3.

Τοῦ αὐτοῦ· τρεῖς εἰσι τῆς προσοχῆς καὶ προσευχῆς οἱ τρόποι.	Eiusdem: Tria sunt attentionis et orationis genera.
A. δι' ὧν ἡ ψυχὴ ἡ ἀνάγεται.	T. πάντα σε διδάξει.

†. Idem hoc titulo apud Nesselium tom. I. p. 378. n. 14. occurrit: περὶ τῶν τριῶν τρόπων τῆς προσευχῆς. Et ibi Symeoni theologo adscribitur. Quin et Leo Allatius in diatriba de Symeonum scriptis p. 161. idem opusculum adfert tit. isto: μέθοδος περὶ τῆς ἱερᾶς προσευχῆς. Ut adeo dubium non sit, omnia tria opuscula eiusdem Symeonis Theologi esse. In editione verò Pontani Ingolstad. non extant, nec Fabricius eorum mentionem facit.

φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἐρώτησις. καὶ διὰ τί ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα φυλακὴ οὐ δύναται τελειῶσαι τὸν μοναχόν.	Quaestio. Et quare prima et secunda custodia non potest perficere monachum?
ἀπόκ. ἐπειδὴ οὐ κατὰ τάξιν ταῦτα μετέρχεται.	Resp. Cum haec non ordine persequatur.

†. Etiam Leoni Allatio peculiaris videbatur tractatus hic de prima et secunda custodia. At Lambecius lib. V. p. 87. ait, quaestionem hanc et

responsionem non esse particularem tractatum, sed prioris de attentione et oratione partem. Quo autem fundamento, equidem nescio. Certe in codice nostro separatur. Nec tamen relationem quamdam esse inficior. Finis autem huius deest.

Φύλ. η.	Fol. 8.
Βλεμίδου.	Blemidae.
A. ὡς φίλος φίλου φίλος. ἐχθρὸς ἐχθροῦ ἐχθρός.	T. ὕδωρ ἁλμυρὸν καὶ πικρὸν τὰ κοῖλα τῶν.

†. Est opusculum initio mutilum, titulo etiam desiderato. Inscribitur quidem Blemidae. Ipsius autem non est. Ordo enim capitum: ἔτι περὶ οὐσίας, περὶ φύσεως, περὶ μορφῆς, περὶ ποίου καὶ ποιότητος. περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ τοῦ πάσχειν, non Nicephoro Blemidae, sed Ioanni Damasceno convenit, cuius caput L. de relatione hic incipit. Bibliopegi enim inscitia primum folium secundo praemissum. Primus enim titulus deberet esse: ἔτι περὶ οὐσίας κ. τ. λ. quod in editione est cap. XXXIX. a capite verò XLI. usque L. omnia desunt et cap. L. uti dictum, initio adhuc mutilum est. Ut autem clare noscatur ipsius esse, hoc tituli primi initium est: οὐσία ἐστὶ πρᾶγμα αὐθύπαρκτον, μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς σύστασιν. Et sic caput cum capite usque ad finem convenit, exceptis quibusdam lineis, quae desunt in nostro codice, fine etiam mutilo. Hoc in Gretseriana catalogi appendice non indicatum.

Codex CCCXVI.

Bombycinus, charta crassa et laevi et partim membranaceus membrana densa, initialibus miniatis, charactere ligato, nitidoque, diversa manu, in 12, valde mutilus, foliis quibusdam inverse compactis,

in omnibus 164, cum scholiis interiectis, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Ἰσαὰκ λόγος νουθετικός.	Isaaci sermo exhortatorius.
A. οὐκ ἔστιν ἔννοια ἀγαθὴ μὴ οὖσα.	T. παρὰ τοῦ θεοῦ μὴ προσεγγείσης.

†. In bibl. Taurinensi apud Ios. Pasinum cod. 351. p. 473. iste titulus habetur: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰσαὰκ τοῦ σύρου καὶ ἀναχωρητοῦ ἐπισκόπου γενομένου τῆς φιλοχρίστου πόλεως νινευὶ λόγοι ἀσκητικοὶ πρὸς ἡσυχίαν προτρέποντες μεταγλωττισθέντες ἀπὸ τῆς ἀράβων γλώττης ὑπὸ τῶν ὁσίων πατρῶν ἡμῶν τοῦ ἀββᾶ πατρικίου καὶ τοῦ ἀββᾶ ἀβραμίου τῶν φιλοσόφων τῶν ἐν τῇ λαύρᾳ ἡσυχασάντων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σαββᾶ. S. patris nostri Isaaci Syri et Anachoretae, qui postea sanctae civitatis Ninevitanae episcopus creatus est, sermones ascetici ad monasticam quietem invitantes ex arabica lingua in graecam translati a SS. PP. nostris Abbatibus Patricio et Abramio philosophis in laura S. patris nostri Sabbae monachis. Inter hos igitur sermones asceticos etiam noster occurrit fol. 172. tit. συμβουλίαι πεπληρωμέναι ὠφελείας, ἃς ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐλάλησε τοῖς ἐν ταπεινώσει ἀκοῦσιν αὐτοῦ. Consilia admodum utilia, quae humilibus suis auditoribus in charitate dixit. Sequenter autem sermones in indice ibidato non inveni.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Λόγος ξθ.	Sermo LXIX.
A. ἀλήθειά ἐστιν αἴσθησις κατὰ θεόν.	T. αὐτοῦ ἐν τῇ ὑπομονῇ σου.

†. Sermonem hunc etiam Isaaco tribuendum esse testatur Mingarelli in suo catalogo Msc. graec.

apud Nanios cod. XCVIII. sermo LXXXV. p. 198. tit. ἐκλογὴ συντόμων κεφαλαίων. Ecloga brevium capitum, quae in nostro codice sunt de admonitione, fornicatione et haeresi, de quiete monastica, de oratione, aequanimitate, de affectionibus animae et corporis.

Φύλ. κβ. Fol. 22.

Ἀπόριαι καὶ λύσεις, ἃς ἡρμήνευσεν ὁ μέγας γρηγόριος ὁ θεολόγος κατὰ πεῦσιν, ἤγουν κατὰ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

Dubia, eorum que solutiones, quas Gregorius M. Theologus interpretatus est perquaestiones et responsiones.

A. τί ἐςὶ θεὸς καὶ κατὰ τί θεὸς καὶ ὁσαχῶς.

T. θεότης, ᾗ πρέπει δόξα κ. τ. λ.

†. Quaestiones, quae a quibusdam Caesario, ab aliis Gregorio Naz. attribuuntur, ab his differunt. Nec illae S. Athanasii sunt, quamvis enim eodem modo incipiant, responsio tamen diversa est: θεός ἐςιν ἀοίδιος ὀυσία καὶ ἀπαράλλακτος, δημιουργητικὴ τῶν ὄντων, ἐυσεβεῖ συνειδήσει προσκυνουμένη, τριὰς ἐν μονάδι καὶ μονὰς ἐν τριάδι κ. τ. λ.

Φύλ. λα. Fol. 31.

Λόγος πρὸς τοὺς ἀπολειπομένους τῆς συνάξεως καὶ περὶ τῆς ἁγίας μεταλήψεως.

Sermo ad eos, qui synaxi non intersunt et de sacra communione.

A. ἀγαπητοὶ, ὀυκ ἀρκεῖ τὸ ἁπλῶς.

T. ἀξιώθωμεν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. λε. Fol. 35.

Τοῦ χρυσοςόμου περὶ κοινωνίας.

Chrysostomi de communione.

A. τινὲς κοινωνοῦσι συχνὰ. τινὲς δὲ.

T. παρεῖμι ἔτι λαλοῦντος σου.

†. Prius et hoc ipsius xcerpta suspicor.

Φύλ.

Φύλ. λη.	Fol. 38.
Περὶ τοῦ ςαυροῦ.	De cruce.
A. ἡ πρᾶξις τοῦ ςαυροῦ διπλῆ ἐςι.	T. τῆς ἐν αὐτῷ τῷ δὲ θεῷ κ. τ. λ.
Φύλ. μγ.	Fol. 43.
Περὶ κινήσεως λογισμῶν.	De motione cogitationum.
A. ἡ κίνησις τῶν λογισμῶν ἐν τῷ ἄνω.	T. τῶν τῆς ψυχῆς οὐ φοβεῖται.
Φύλ. με.	Fol. 45.
Περὶ αἰσθήσεως.	De sensu.
A. αἱ αἰσθήσεις αἱ σώφρονες.	T. ποιῆσαι σε ἄνωθεν αὐτοῦ.
Φύλ. νγ.	Fol. 53.
Περὶ τῆς ἀγγελικῆς κινήσεως τῆς προκοπὴν τῆς ψυχῆς ἐν τοῖς πνευματικοῖς διὰ τῆς προνοίας τοῦ θεοῦ ἐξυπνιζομένης.	De motione angelica animam in spiritualibus ex Dei providentia expergefaciente.
A. πρώτη ἔννοια ἡ ἐκ τῆς φιλανθρωπίας.	T. τὸ πλήρωμα τῆς δικαιοσύνης.
Φύλ. νε.	Fol. 55.
Τί ἐςὶ ἡ ἀπάθεια ἡ ἀνθρωπίνη; ἀποκ.	Quid est humana aequanimitas? Resp.
A. ἀπάθεια, οὐχὶ τὸ μὴ αἰσθηθῆναι.	T. πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
Φύλ. νς.	Fol. 56.
Περὶ τοῦ, δι' ὧν τρόπων πέφυκεν ὁ νοῦς φύρεσθαι ἐν τῇ μνήμῃ τῶν παθῶν.	Quibus modis solet mens perturbari in memoria affectionum.
A. τρεῖς εἰσι τάξεις, ἐν αἷς.	T. καὶ ἐμπίπτει εἰς ἐπιθυμίας.

Φύλ. νη.	Fol. 58.
Περὶ τῶν τρόπων τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος.	De modis spei in Deum.
Α. γίνεται ἐλπὶς ἐπὶ τὸν Θεόν.	T. ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
Φύλ. ξα.	Fol. 61.
Κατὰ πόσους τρόπους καὶ διαφορὰς δέχεται τὴν Θέαν τῆς Φύσεως τῶν ἀσωμάτων ἡ ἀνθρωπίνη Φύσις.	Quot et quàm variis modis recipit aspectum naturae rerum incorporearum humana natura?
Α. πάσης Φύσεως ἀσυνθέτου.	T. αὐτῆς μεθύσκει τὰς ψυχάς.
Φύλ. ξζ.	Fol. 67.
Περὶ τῆς δευτέρας ἐργασίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.	De secunda operatione in homine.
Α. ὅτε πορεύεται ἄνθρωπος καλῶς.	T. τῶν παρεχομένων καὶ διαρεόντων.
Φύλ. ξη.	Fol. 68.
Περὶ ἀλλοιώσεως τοῦ Φωτὸς καὶ σκότους.	De variatione lucis et tenebrarum.
Α. ἴδωμεν ὦ ἀγαπητοὶ ἐν ψυχῇ.	T. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.
Φύλ. ο.	Fol. 70.
Περὶ Φύσεως.	De natura.
Α. ἡ Φυσικὴ κατάςασις τῆς ψυχῆς.	T. τότε τὰ πάθη... σκεται.

†. A fol. 43. De motione cogitationum usque ad fol. 68. de variatione omnes hos sermones in indice sermonum Isaaci Syri a Mingarelli exhibito inveni, si sermonis de secunda operatione in

homine initium excipias. Hoc enim apud Mingarelli diversum est, nempe ἐργασία ἑτέρα μετὰ ταύτην. Praecedentium verò et ultimi de natura initia ibi non occurrunt, quamvis suspicer, ipsius esse.

Τοῦ ἁγίου νείλου.	Sancti Nili.
A. μὴ ζήτει ὅλως μορφήν τινα.	T. τὸ θεῖον η. . . . χημάτιςο.
φύλ. οα.	Fol. 71.
Τοῦ αὐτοῦ ἐρώτησις περὶ διαφορᾶς ἀρετῶν. λόγ. ξδ.	Eiusdem ,quaestio de differentia virtutum Sermo LXIV.
A. τελειότης παντὸς δρόμον.	T. τῆς βίβλου, ἧς ἔγραψας.

†. Non est intelligendum, quasi Nili foret haec quaestio, sed est Isaaci Syri cum sequentibus, ut ex indice eius sermonum dato apud Pasinum et Mingarelli colligitur.

φύλ. οβ.	Fol. 72.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ πονηρῶν λογισμῶν ἀκουσίων λόγ. με.	Eiusdem de pravis cogitationibus involuntariis.
A. εἰσί τινες οἱ ἐρείδοντες τὸ σῶμα.	T. καὶ παντὶ μέτρῳ τῶν ἀνθρώπων.
φύλ. οδ.	Fol. 74.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀδιαλείπτου νηςείας.	Eiusdem de non intermittendo ieiunio.
A. ἐν καιρῷ πολλῷ πειραζόμενος.	T. ἡνιοχοῦσα τ. . . . θη.
φύλ. οθ.	Fol. 79.
. . . .	. . . .
A. οὐκ ἔςιν ἡμᾶς ἐν τῷ λάκκῳ.	T. αὐτοπροαιρετῶς φυγών.

†. Est fragmentum gradus V. de poenitentia Ioannis Climaci in ipsius scala, ad quam etiam pertinent sequentes, de memoria mortis, luctu, detractione, gula, corporibus, castitate, oratione et vigiliis, vana gloria, superbia, discretione, mansuetudine, quiete sacra, vita monastica, oratione, charitate, coelo terrestri. Ubi tamen observandum, scalam non esse integram et alium subinde finem haberi, quàm in edit. Paris. 1633. f. gr. et lat. frustra pleraque in veteri catalogo quaeruntur.

Codex CCCXVII.

Membranaceus, membrana tenui, titulis, numeris et initialibus minio exaratis, scriptura ligata, minuta et tersa, in 12, foliis 288, Saec. XIII, optime conservatus et inscriptus.

Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεῳ τιμήτῳ πατρὶ κοσμᾶ ἐπισκόπῳ μαϊουμᾶ ἰωάννης ἐλάχιστος ἐν κυρίῳ χαίρειν.	Sanctissimo, ac venerabili in Deo patri Cosmae episcopo Maiumae Ioannes minimus in Dno salutem.
A. τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας.	T. διὰ νευρῶν ἐσκευασμένη.

†. Praemittitur operi index capitum tam philosophicorum, quàm theologicorum, quibus hic codex constat. Prima verò est dialectica Ioannis Damasceni cum epistola ad Cosmam episcopum, capitum numero LXVII. Prodiit haec dialectica gr. et lat. in operibus Venet. 1748. f.

φύλ. ϞΑ.	Fol. 91.
Τοῦ αὐτοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὅτι ἀκατάληπτον θεῖον καὶ	Eiusdem expositio accurata fidei orthodoxae, Deum comprehendi non posse,

ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδιδόμενα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ εὐαγγελιστῶν.

posse, nec ea, quae nobis a sanctis prophetis, apostolis et evangelistis minime tradita sunt, curiosius in quirenda esse.

A. θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.

T. ἡ διαφορὰ αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ.

†. Capitum numerus est CIII. Extant etiam in citata editione, non tamen eodem numero et ordine, quàmvis idem prorsus contineant. Ad cap. XIII. ἔτι περὶ θείων ὀνομάτων ἀκριβέστερον. hoc in inferiori margine notatur: ἰστέον, ὡς τὸ παρὸν κεφάλαιον ὀβελλίζεται, ὡς νόθον, διότι οὐδὲ ἐν ἅπασι τοῖς ἀντιγράφοις εὑρίσκεται. Sciendum, caput XIII. tanquam spurium notari, utpote in omnibus antigraphis non inventum.

Codex CCCXVIII.

Bombycinus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere ligato et eleganti, in 12, foliis 330, mutilus, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

....

....

A. πᾶσιν ὀφείλης διδόναι ἐξ οἰκείων πόνων.

T. καὶ συμβασιλεύει τῷ θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Est sermo asceticus.

φύλ. κα. Fol. 21.

Λόγοι διάφοροι ψυχοφελεῖς, ἐν ἐπιτόμῳ ἐκ τῶν ἁγίων πατρῶν. του χ^ρου.

Sermones varii animae utiles in compendio ex sanctis patribus Chrysostomi.

A. ὁ βαπτισθεὶς ἀλλότριος ἀσεβείας.

T. καὶ ἡ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Sunt varia et plura excerpta ascetica.

Φύλ. λη.	Fol. 38.
Τοῦ ἁγίου ἐφραῖμ λόγος περὶ θείας ἀνταποδόσεως.	S. Ephraemi sermo commonitorius de divina retributione.
Α. τὴν ἄφατον φιλανθρωπίαν τῆς τοῦ θεοῦ.	T. αἰτοῦσιν αὐτὸν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. G. Vossius eum latine edidit. Msc. existit etiam in bibl. Vindobon. apud Lambecium lib. 3. p. 105.

Φύλ. μδ.	Fol. 44.
Ἐκ τοῦ πατερικοῦ τοῦ λεγομένου παράδεισος.	Ex sic dicto sanctorum patrum paradiso.
Α. ἠρώτησέ τις τὸν ἀββᾶν ἀντώνιον.	T. ἐν τῇ μοίρᾳ τῶν σωζωμένων.

†. V. Cangium ad vocem: πατερικὸν. Extant plura gr. et lat. in Cotelerii monumentis ecclesiae graecae sub tit. apophtegmata patrum, non tamen ordine alphabetico, ut ibi. Nec dubito, quin reliquorum aliqua in Moschi, aut alterius prato spirituali extent.

Φύλ. ριγ.	Fol. 113.
Θαῦμα γενόμενον ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ χριστοῦ ἐν τοῖς χαλκοπρατίοις.	Miraculum factum in imagine Christi in Chalcopratiis.
Α. ἐν τοῖς χρόνοις μαυρικίου τοῦ βασιλ.	T. πανααγάθου θεοῦ, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium inter elogia SS. non habetur tom. IX.

Φύλ. ρις.	Fol. 116.
Ἴσον ἐπιςολῆς τοῦ μακαρίου ἀββᾶ παύλου τοῦ ἑλλαδικοῦ.	Exemplar epistolae B. Abbatis Pauli Helladici.
Α. οἱ λέγοντες γυναιξὶ καὶ παιδίοις.	Τ. ἀναπέμψομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ κ. τ. λ.

†. Fabricius nullam eius mentionem facit.

Φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Βίος καὶ μετάνοια ταησίας πόρνης.	Vita et poenitentia Taesiae miretricis.
Α. ἀδελφοὶ τίμιοι. βούλομαι ὑμῖν.	Τ. καὶ μεγαλοπρέπεια εἰς τοὺς κ. τ. λ.

†. Est tantum vitae initium incerti auctoris et in Rosweidi vitis PP. latine extat. Msc. graecum Viennae etiam asservatur.

Φύλ. ρκε.	Fol. 125.
....	....
Α. τινὶ τῶν ἀγωνιςῶν καὶ ὁσίων ἐν ςύλῳ.	Τ. τῆς δίκης ἔχουσι κολασθῆναι.

†. Sunt duae narrationes asceticae.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Ἑτέραν διήγησιν ἀδελφοὶ ἀκουσώμεθα.	Aliam narrationem fratres audiamus.
Α. πραγματευθείς τις γενόμενος.	Τ. τοῦ γένους ἡμῶν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. ρλα.	Fol. 131.
Τοῦ ἀββᾶ ἀμμωνᾶ.	Abbatis Ammonae.
Α. τήρει σε αὐτὸν ἀκριβῶς.	Τ. τὴν καρδίαν σου.

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ ἀυτοῦ. Eiusdem.

A. λάμβανε ἐις τὴν σὴν ἔννοιαν. T. καὶ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

†. In bibl. Vindob. capita ascetica eiusdem asservantur eodem initio edita a Vossio in Ephraemi operibus tom. II. p. 499.

φύλ. ρλγ. Fol. 133.

Τοῦ ἁγίου νείλου. Sancti Nili.

A. ἐγγὺς τὸ τέλος, ὁ ῥαθυμῶν. T. ἑτοιμαζέσθω πρὸς μάστιγας.

φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Τοῦ ἁγίου ἐφραῖμ. Sancti Ephraemi

A. τί ποιήσω ὁ πάντων ἀνθρώπων. T. καὶ ἀνεπήρεστον ἀνύσαι.

φύλ. ρλς. Fol. 136.

....

A. μέλλοντος τελευτᾷν τοῦ ἀββᾶ ἀρσενίου. T. ἀδύνατον μὴ κλαῦσαι τινά.

†. In Cotelerii monumentis tom. I. p. 569.

φύλ. ρλζ. Fol. 137.

....

A. ὁ ἀββᾶς σισόης καθήμενος ἐις τὸ κελλίον. T. ἐν ἐιρήνῃ καὶ χαρᾷ.

φύλ. ρλη. Fol. 138.

....

A. παριςάμεθα τελευτῶντι τῷ ἀββᾷ. T. πλούτου καὶ δόξης τυγχάνων.

φύλ.

Φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
Ἐκ τῶν νουθεσίων τῶν ιβ. πατρῶν.	Ex commonitionibus XII. patrum.
A. ὁ δωδέκατος ἔφη. ἐγὼ τὰς ἁμαρτίας.	T. τῆς ταλαιπώρου σαρκός.

†. Extant gr. et lat. apud Rosweidum lib. VII. p. 684—86. Hic autem non nisi ea Duodecimi habetur.

Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Τοῦ ἁγίου Ισαάκ.	Sancti Isaaci.
A. ὅταν προσηγγείσῃς τῷ ςρωμνῇ.	T. ὀυ τελειοῦται ἡ μετάνοια.
Νείλου.	Nili.
A. ἅδης ἐςὶ χωρίον ἀφεγγές.	T. καὶ ζόφον πεπληρωμένον.
Ἐκ τοῦ διαλόγου πέτρου.	Ex dialogo Petri.
A. γνῶναι θέλω, ἐὰν νῦν πρὸ τῆς.	T. ὑπὲρ ἀυτῶν προσφορᾶς.

†. Sunt Petri quaestiones et Gregorii responsiones. Quinam autem Petrus et Gregorius sint, nescio.

Φύλ. ρμζ.	Fol. 147.
....	....
A. διηγήσατο ὁ μακάριος παῦλος ὁ ἁπλοῦς.	T. ἐλεημοσύνη καὶ προσφορά.

Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
Χρυσοςόμου πρὸς ὀλυμπιάδα.	Chrysostomi ad Olympiadem.
A. ἀποπηδᾶ ταχέως ἀπὸ τῶν βλαβερῶν.	T. καταδικάζουσαν ὑπομένει ψῆφον.

†. Cum hoc initium in epistolis non occurrat, excerptum esse suspicor.

Φύλ. ρμθ.	Fol. 149.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ ἰωάννην.	Eiusdem ex commentario in Ioannem.
A. *ἐι μὲν ἁμαρτωλὸς ὁ τεθνηκὼς.*	T. *μετὰ κόρον λαβὼν ἀπῆλθε.*
Φύλ. ρν.	Fol. 150.
Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἀββᾶν ποιμένα ἐπιςολῆς τοῦ ἀββᾶ μωυσέως.	Ex epistola Abbatis Moysis ad Abbatem pastorem.
A. *τί οὖν χρὴ λογίζεσθαι.*	T. *δῶτι ὑμῖν, ὡς γέγραπται.*
Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου καισαρ. καππαδ. ἐκ τῆς θεραπευτικῆς δευτέρας βίβλου. ἐρώτ.	Andreae archiep. Caes. Cappad. ex secundo therapeuticae libro. Quaestio.
A. *ποῦ ἀι ψυχαὶ μετὰ τὴν ἐκδημίαν.*	T. *καὶ τῶν ψυχῶν ἐδιδάσκετο.*

†. Sunt IV. quaestiones et responsiones quae inter eclogas asceticas Ioannis patriarchae Antiocheni occurrunt apud Nesselium tom. I. p. 380.

Φύλ. ρνδ.	Fol. 154.
Τοῦ ἁγίου βασιλείου ἐις τὸ, σῶσον με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με καὶ ῥῦσαι με.	Sancti Basilii in id, salva me a persequentibus me et libera me.
A. *ὄιμαι, ὅτι ὁι γενναῖοι τοῦ θεοῦ.*	T. *μή ποτε ἁρπάσθω.*

Νικοδήμου μ.	Nicodemi monachi.
Α. οὐαί σοι ἁμαρτωλὲ καὶ ἐλεεινέ.	T. τὸν ἄθλιον πάντων ἀνθρώπων.
φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου.	Macarii Aegyptii.
Α. διηγήσατο παφνούτιος ὁ μέγας.	T. πύλαι ἀπεκλείσησαν.
φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ μακαρίου.	Ex eodem Macario.
Α. ὁ διὰ τὸ θεραπευθῆναι τὴν πλάνην.	T. ἀσεβείας ἀντεχόμενοι.
φύλ. ρνζ.	Fol. 157.
Τοῦ ἁγίου μάρκου.	Sancti Marci.
Α. ἀγρυπνία καὶ προσευχή.	T. θύρα ἐστὶν ἀνεωγμένη.
Ἰσαΐου.	Isaiae.
Α. οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ὑπὲρ πάσης πράξεως.	T. τῶν ἡμετέρων ψυχῶν.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
Α. οὐαὶ ἡμῖν σφόδρα οὐ μόνον.	T. τοῖς ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς.
φύλ. ρνη.	Fol. 158.
Τοῦ χρυσοστόμου.	Chrysostomi.
Α. ἄφρον ταύτῃ τῇ νυκτί.	T. ἀπάγεσθαι μέλλει.
φύλ. ρνθ.	Fol. 159.
Ἰσαάκ.	Isaaci.
Α. εὐχή ἐστι νέκρωσις τῶν ἐννοιῶν.	T. ἡ προσευχὴ τῶν πιστῶν.

Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Τοῦ χρυσοςόμου.	Chrysostomi.
A. μὴ τοίνυν θαῤῥῶμεν οἱ ἑςῶτες.	T. ζωὴν ἅπασαν ἀνατρέποντες.
Ἰσιδώρου.	Isidori.
A. ἐι καὶ ὀυ ῥάδιον περιοφθέντα.	T. θεραπείαν ὀρέγει τοῖς παίσασι.
Φύλ. ρξα.	Fol. 161.
Τοῦ ἀυτοῦ.	Eiusdem.
A. μοιχεία καὶ φόνος καὶ τὰ ἄλλα.	T. ταύτην ἐγκεχειρισμένη.
Ἰωάννου τοῦ καρπάθου.	Ioannis Carpathii.
A. ὀυκ ἔςι τι τῶν ἀγαθῶν κτήσασθαι.	T. ἐκτάσει τροπωσάμενος.
Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Μάρκου.	Marci.
A. ἔχε παράμονον δέησιν.	T. παντοίων ἀπόδοσις.
Φύλ. ρξζ.	Fol. 167.
Ἐκ τῶν ἀποςολικῶν διατάξεων.	Ex apostolicis constitutionibus.
A. ἐὰν ἔχεις τι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ.	T. καθαρᾷ καὶ ἀρύπῳ καρδίᾳ.

†. In Ioannis Antiocheni eclogis asceticis apud Nesselium tom. I. p. 180. idem etiam occurrit.

Τοῦ ἁγίου ἐφραῖμ.	Sancti Ephraemi.
A. μακάριος ὁ ἱςάμενος ἐν συνάξει.	T. καὶ τῶν σκανδάλων τῶν πάθων.

φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ παρθενίας.	Eiusdem de virginitate.
Α. πόθησον ἀδελφὲ τὴν προσευχὴν.	T. ἄσπιλος καὶ ἄμωμος.
Ἐκ τῶν ὁσίων πατρῶν.	Ex sanctis patribus.
Α. ἔχε τὸν νοῦν πάντοτε πρὸς θεόν.	T. κρεῖσσον γὰρ ἐυχῆς ἀγάπη.
φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Τοῦ χρυσοςόμου.	Chrysostomi.
Α. συντρίψωμεν τὰς καρδίας.	T. ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι.
Τοῦ ἀυτοῦ.	Eiusdem.
Α. ἐι ἐν οἰκίᾳ ἔνθα ἂν ἐυαγγέλιον.	T. τῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας.
Ἐκ τοῦ πατερικοῦ.	Ex patrum apophtegmatis.
Α. ἔλεγεν ἀββᾶς δανιὴλ περὶ τοῦ ἀββᾶ.	T. πεῖραν ἔχων τοῦ ἀγρυπνεῖν.
φύλ. ροε.	Fol. 175.
Τοῦ ἁγίου ἐφραῖμ.	Sancti Ephraemi.
Α. καθὼς διωκεῖται χνοῦς ὑπὸ σφοδροῦ ἀνέμου.	T. ἀκαίρως βαττολογεῖς.
φύλ. ρος.	Fol. 176.
Τοῦ ἀυτοῦ.	Eiusdem.
Α. σχόλαζε ἀδελφέ μου.	T. πάντα τὰ βέλη τοῦ ἐχθροῦ.

φύλ. ροη. Fol. 178.

Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem.

Α. διὰ σε ὁ κύριος ἐσαρκώθη. T. οὐδὲν κρεῖττον τοῦ σιωπᾶν.

φύλ. ρπα. Fol. 181.

Τοῦ ἁγίου νείλου. Sancti Nili.

Α. θυμώδους προσευχὴ ἐβδελυγμένον. T. δέχεται μυϛηρίων λύσεις.

φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Βαρσανουφίου. Barsanuphii.

Α. ἐὰν ψάλλω ἢ προσεύχομαι. T. τὰ ἐλέη τοῦ θεοῦ διὰ τάχους.

φύλ. ρπγ. Fol. 183.

Περὶ βίου, ἀρετῆς καὶ κακίας. τοῦ ἁγίου ἐυαγγελίου. De vita, virtute et vitio. Sancti evangelii.

Α. ϛενὴ ἡ ὁδὸς καὶ τεθλιμμένη. T. ἀπορήσαντα πράξειν προσδοκᾶς.

†. Est haec catena variorum, qui sunt, Apostolus, Salomon, Sirach, Basilius, Gregorius theol. Chrysostomus, Philo, Clemens, Nilus, Didymus, Cyrillus, Patres, Plutarchus, Isocrates, Demosthenes, Clitarchus, Socrates, Democritus, Bias, Laccon, Diogenes, Lindius Cleobulus, Lycurgus, Pythagoras, Seridus Pittacus, Aristoteles, Antiphanes.

φύλ. ρϞ. Fol. 190.

Περὶ φρονήσεως καὶ βουλῆς κέφ. β. τοῦ ἐυαγ. De prudentia et consilio. Cap. 2. Evang.

Α. γίνεσθε φρόνιμοι, ὡς ὄφις. T. χρηϛὰ ἔλεγεν πεῖθεσθαι.

†. Catena alia auctorum, qui sunt Salomon, Sirach, Basilius, Theologus, Chrysostomus, Philo, Ignatius, Plutarchus, Menander, Clitarchus Demonak, Baphorius, Solon.

φύλ. ρϟδ. Fol. 194.

Περὶ ἀγνείας καὶ σωφροσύνης. ἐυαγ. γ.	De castitate et temperantia.
A. ὁ βλέψας γυναῖκα πρὸς τὸ.	T. ἐπιθυμίας, λόγος ἐρωτικός.

†. Alia adhuc catena interpretum, qui sunt, Iob, Salomon, Basilius, Theologus, Chrysostomus, Gregor. Nyss. Clemens, Patres, Climacus, Nilus, Cyrillus, Menander Iamblichus, Moschimon, Isaias, Socrates, Alexander R. Clitarchus, Diogenes, Pythagoras, Isocrates, Bias, Xantus.

φύλ. σα. Fol. 201.

Περὶ ἀνδρείας καὶ ἰσχύος. ἐυαγ. δ.	De fortitudine et robore. Evang. IV.
A. ἔι τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν.	T. προσφύγομεν ἀπειλὰς.

†. Est catena Apostoli, Salomonis, Siraci, Basilii, Gregor. Naz. Chrysostomi, Democriti, Socratis, Alexandri R., Laconis, Leonidae Lac. Corisci, Aristotelis, Darii.

φύλ. σε. Fol. 205.

Περὶ δικαιοσύνης. ἐυαγ.	De iustitia. Evang.
A. μακάριοι ὁι πεινῶντες καὶ δειψῶντες.	T. ὀυδ' ἂν εἶς ἄδικος ἔιη.

†. Alia adhuc catena variorum, qui sunt, Apostolus, Salomon, Sirach, Basilius, Gregor. Naz.

Chrysostomus, Gregor. Nyss. Cyrillus, Plato, Clitarchus, Pythagoras, Socrates, Menander.

Φύλ. σϑ. Fol. 209.

Περὶ φιλίας καὶ φιλαδελφίας. ϛ. ἐυαγ. De amicitia et fraternitate. VI. Evang.

Α. ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες. Τ. ἀυτὸν εἶναι σου φίλον.

†. Est catena Apostoli, Salomonis, Siraci, Basilii, Theologi, Chrysostomi, Evagrii, Chilonis, Plutarchi, Democriti, Catonis, Epicuri, Timonis, Romuli, Alexandri M. Libanii, Menandri.

Φύλ. σιϛ. Fol. 216.

Περὶ ἐλεημοσύνης. ἐυαγ. ζ. De eleemosyna. Evangel. VII.

Α. πρόσεχε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν. Τ. τὰ ὀικεῖα ποήματα.

†. In hac catena interpretes sunt, Apostolus, Salomon, Sirach, Basilius et Gregor. Naz.

Φύλ. σιη. Fol. 218.

Περὶ περισπασμοῦ. De occupatione.

Α. ἀναφανδὸν διδάσκει ἡμᾶς. Τ. ὁ δὲ ἑκατόν. ἀυτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σκ. Fol. 220.

Περὶ τοῦ μὴ ἀγαπᾷν τὸν κόσμον. De mundo non amando.

Α. ἄνδρες ὅι διὰ τὴν εἰς χν̀. Τ. φθέγγεται βουλόμενος ἡμᾶς.

Φύλ.

Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Περὶ τοῦ μὴ ἐνδελεχεῖν ψαλλούσαις.	De non frequentandis sacris virginibus.
A. καὶ τὸ ἐνδελεχεῖν ψαλλούσαις.	T. ἀπαιτηθήσεται, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σκη.	Fol. 228.
Περὶ πορνείας.	De fornicatione.
A. τὸ πάθος τῆς πορνείας τὸ πολυσχιδὲς.	T. μοιχᾶται. τῷ δὲ θεῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σλβ.	Fol. 232.
Περὶ παρθενίας.	De virginitate.
A. ἡ παρθενία πλησιάζει μὲν.	T. αἰωνίως, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σλη.	Fol. 238.
Περὶ προπετείας.	De petulantia.
A. Φησὶν νόμος, ἐὰν ὦσι.	T. τετήρηκεν αὐτὸ. αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σμα.	Fol. 241.
Περὶ ὀργῆς.	De ira.
A. μεγάλως θέλει βιάσασθαι.	T. τοῦ πυρὸς. αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. σμδ.	Fol. 244.
Περὶ θυμοῦ.	De furore.
A. τὰ περὶ τοῦ θυμοῦ. ἡνίκα.	T. μαργαρίτην τὸν κν ἡμῶν κ. τ. λ.
Φύλ. σμζ.	Fol. 247.
Περὶ λύπης.	De tristitia.
A. τὸ ἀκαίρως λυπεῖσθαι.	T. χαροποιοῦντι εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Φύλ. σνγ. Fol. 253.

Περὶ τοῦ μὴ κατακρίνειν. De non condemnando.

Α. τὸ κατακρίνειν χείρω πάντων ἐςί. T. καταδικάσθητε. αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σνε. Fol. 255.

Περὶ τοῦ μὴ σκανδαλίζειν. De non scandalizando.

Α. πάσῃ φυλακῇ τηρήσομεν ἑαυτούς. T. ἔρχεται, τῷ δὲ ἀγαθῷ θεῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σνζ. Fol. 257.

Περὶ τοῦ μὴ ὀνειδίζειν τινὰ, ἀλλὰ μᾶλλον ὀνειδίζεσθαι. De non dando convitio, sed potius tolerando.

Α. ὀνειδίζων τὸν πλησίον ἔν τινι. T. ἐν τοῖς οὐρανοῖς, αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σξα. Fol. 261.

Περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι κακὸν ἀντὶ κακοῦ. De non reddendo malo pro malo.

Α. πρώην μὲν περὶ τοῦ μὴ ὀνειδίζειν. T. οὐκ εἰσακούσομαί σου.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Περὶ λογισμῶν. De cogitationibus.

Α. φησὶν ἡ γραφὴ νόμον. T. τῷ θεῷ, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σξζ. Fol. 267.

Περὶ παιδείας. De institutione.

Α. καλή ἐςιν ἡ παιδεία. T. πεποιήκαμεν, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

φύλ. σοα.	Fol. 271.
Περὶ συμβουλίας.	De consilio.
A. τὸ συμβουλεύεσθαι ἐν παντὶ πράγματι.	T. ἃ δεῖ εἰπεῖν, αὐτῷ κ. τ. λ.
φύλ. σοδ.	Fol. 274.
Περὶ ἐνυπνίων.	De insomniis.
A. ἐπειδή τινες ἐμπιςεύσαντες ἐνυπνίοις.	T. τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.
φύλ. σοθ.	Fol. 279.
Περὶ κόπου.	De molestia.
A. οἱ κατὰ θεὸν κόποι σώζουσι.	T. προσευχαῖς τοῦ θεοῦ, αὐτῷ κ. τ. λ.
φύλ. σπγ.	Fol. 283.
Ἀποφθέγματα τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων.	Sententiae VII. sapientum.
A. θεὸν σέβου, γονεῖς αἰδοῦ.	T. τὸ ἀνθρώπινον τετίμηκα.

†. Non conveniunt cum iis, quae prodiere Venet. 1495. f. graece. Sapientes verò occurrunt hoc ordine. Chilon lacedaemonius. Cleobulus lindius, Pittacus Mitilen. Bias Brien. Thales Miles. Democritus.

φύλ. σπε.	Fol. 285.
Περὶ ἐνεργεσίας καὶ χάριτος. ἐυαγ.	De beneficentia et gratia. Evang.
A. εἶπεν ὁ κύριος. ὅταν ποιεῖς.	T. ἐν τῷ σκορπίζειν συνάγεται.

†. Est catena Apostoli, Basilii, Theologi, Nili, Plutarchi.

Φύλ. σπζ.	Fol. 287.
Περὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐνα.	De imperio et potestate.
A. ἐπήρωτον δὲ ἀυτὸν καὶ όι.	T. ἀρχὴν προεςήσατο.

†. Est catena Apostoli, Salomonis, Siraci et Basilii.

Φύλ. σπη.	Fol. 288.
Πέτρου τοῦ ὁσιωτάτου καὶ τρισμάκαρος τοῦ δαμασκηνοῦ, περὶ τῶν ὀκτὼ διαλογισμῶν καὶ τοῦ τριαμέρου τῆς ψυχῆς καὶ περὶ τοῦ ἐλευθερῶσαι τὸ πάθος, ἔι τι ποιήσει ἄνθρωπος.	Petri sanctissimi, ac beatissimi Damasceni de octo cogitationibus, de tribus animae partibus et de liberando a passione homine, si in eam incidit.
A. χρὴ γινώσκειν πάντα ἄνθρωπον.	T. ὅυτω καταξιούμεθα.

†. Opusc. ignotum.

Φύλ. σϟα.	Fol. 291.
Τοῦ ἁγίου ἐυθυμίου.	Sancti Euthymii.
A. ἔι τις ὑπὸ γαςριμαργίας.	T. ἀντὶ τῶν γονυκλισίων.

†. Est de sacra communione.

Φύλ. σϟγ.	Fol. 293.
Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ.	Ioannis Damasceni.
A. πάλιν πρός σε ςρέψω τὸν λόγον.	T. όι κόποι ἀυτῶν καρπούς.
Φύλ. σϟς.	Fol. 296.
Τοῦ μεγάλου ἰσαὰκ.	Magni Isaaci.
A. λέγω σοι πρᾶγμα καὶ μή.	T. ἐν χορῷ ἀλλήλων περιέχονται.

Φύλ. τβ. Fol. 302.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν θεοδώρου τοῦ ςουδιτοῦ σωτηρίας σύντομος διδασκαλία.

Sancti patris nostri Theodori Studitae salutis doctrina brevis.

A. χριςιανὸς, μᾶλλον δὲ μοναχός.

T. ἄλλως σωτηρία οὐκ ἔςι.

†. Apud Fabricium adhuc inter inedita recensetur vol. IX. p. 248.

Φύλ. τς. Fol. 306.

Μέθοδος πνευματικὴ προκοπῆς ψυχῆς ἔυκολος καὶ ταχεῖα περὶ νήψεως καὶ προσοχῆς καὶ προσευχῆς καὶ πῶς χρὴ ταῦτα μετέρχεσθαι.

Methodus Spiritualis ad progressum animae facilis et prompta de sobrietate, attentione et oratione et quomodo eas oporteat quaerere.

A. τρεῖς εισι τῆς προσοχῆς καὶ προσευχῆς.

T. καὶ τοῦτο πάντα διδάσκει σε.

†. Haec quidem methodus nulli inscripta est. At Symeonis iunioris esse ex initio et ulterioribus colligitur. Confer cod. 315.

Φύλ. τις. Fol. 316.

Ἐρώτ. καὶ διὰ τί ἡ πρώτη καὶ δευτέρα φυλακὴ οὐ δύνανται τελειῶσαι τὸν μοναχόν. Ἀπόκ.

Quaest. Cur prima et secunda custodia non valent perficere monachum. Resp.

A. ἐπειδὴ οὐ κατὰ τάξιν ταῦτα.

T. φθάσωμεν ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.

†. Etiam Symeonis iunioris theologi est. Leoni Allatio tractatus peculiaris, Lambecio autem pars prioris videbatur. In cod. 315. post φθάσωμεν alia adhuc leguntur: καὶ πρώτη μεν ἡλικία κ. τ. λ.

Φύλ. τκζ. Fol. 327.

Κυρίλλου πατριάρχου ἀλεξανδρείας ἐκλογὴ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ψυχοφελῆς. ἕτερα κεφ. ρ.

Cyrilli patriarchae Alexandrini ecloga è variis libris valde utilis. Alia capita C.

A. μὴ γίνου ἀκηδιαστής, μηδὲ.

T. ἀλλ' ἰδοὺ πάλιν ἐλογιζόμην.

†. In indice Cyrilli operum Fabriciano haec ecloga non occurrit. Initium hic tantum habetur. Reliqua desunt.

Codex CCCXIX.

Bombycinus, charta solida et laevi, charactere minuto et nitido, titulis et initialibus rubris mutilus initio et fine, in 12, foliis 160, possessus a Basilio Zancho Bergom. canon. Reg. Saec. XII, labes passus et inscriptus.

....

A. οἱ ἐλεύθεροι πρὸς τὸν αἰχμάλωτον.

A. τοῦ νυμφῶνος ἐκείνου.

†. Titulus primus et initium deest. Est verò fragmentum Ephraemi sermonis 1. de virtutibus et vitiis. Sequentes etiam eiusdem sunt, ut ex collatione facta cum editione Oxoniensi 1709. f. intellexi.

Φύλ. β. Fol. 2.

Περὶ φόβου θεοῦ. λόγ. β.

De timore Dei. Serm. 2.

A. μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

T. τοῖς κεκτημένοις αὐτόν.

Φύλ. γ. Fol. 3.

Περὶ ἀφοβίας. λόγ. γ.

De securitate. Serm. 3.

A. ὁ μὴ ἔχων τὸν φόβον.

T. μὴ ταλανίσει τὸν τιοῦτον.

Περὶ ἀγάπης λόγ. δ. | De charitate sermo 4.

A. μακάριος ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. | T. ἐν τῷ θεῷ μένει.

Φύλ. δ. | Fol. 4.

Περὶ τῶν μὴ ἐχόντων τὴν ἀγάπην. λόγ. ε. | De iis, qui charitate carent. Sermo 5.

A. ἄθλιος καὶ ταλαίπορος ὁ τῆς. | T. ἐν σκότει διαπορεύεται.

Φύλ. ε. | Fol. 5.

Περὶ μακροθυμίας. λόγ. ϛ. | De longanimitate. Sermo 6.

A. μακάριος ὁ ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος. | T. πάντοτε ἑαυτὸν θεραπεύει.

Φύλ. ϛ. | Fol. 6.

Περὶ τοῦ μὴ ἔχοντος μακροθυμίαν. λόγ. ζ. | De eo, qui illa caret. Sermo 7.

A. ὁ μὴ ἔχων μακροθυμίαν καὶ. | T. τοῦ τούτου ἀθλιώτερον.

Περὶ ὑπομονῆς. λόγ. η. | De patientia. Sermo 8.

A. μακάριος, ἀδελφοὶ ὅστις. | T. καὶ πρόσεσχέ μοί.

Φύλ. ζ. | Fol. 7.

Περὶ τοῦ μὴ ἔχοντος ὑπομονήν. λόγ. θ. | De eo, qui patientia caret.

A. ἄθλιος δὲ καὶ ταλαίπωρος. | T. καὶ σώθητε.

Φύλ. η. | Fol. 8.

Λόγ. ιβ. περὶ πραότητος. | Sermo XII. de mansuetudine.

A. μακάριος ἄνθρωπος ἀληθῶς. | T. παρὰ πάντων δοξάζεται.

Φύλ. θ.	Fol. 9.
Περὶ ἀληθείας. λόγ. ιδ.	De veritate. Sermo XIV.
Α. μακάριος, ὃς ἐν ἀληθείᾳ.	T. τῇ ἀληθείᾳ δουλεύων.
Φύλ. ι.	Fol. 10.
Περὶ ψεύδους. λόγ. ιε.	De mendacio. Sermo XV.
Α. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος ὁ παντὶ.	T. ἐνδελεχίζειν ψεύδει.
Φύλ. ια.	Fol. 11.
Περὶ τοῦ μὴ ἔχειν ζῆλον ἢ φθόνον. λόγ. ιη.	De non habenda aemulatione, aut invidia. Sermo XVIII.
Α. μακάριος, ὃς φθόνῳ καὶ ζήλῳ.	T. τοῦ ἑτέρου χαίρει ὁ ἄφθονος.
Φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Περὶ τοῦ μὴ εἶναι λοίδορον. λόγ. κ.	Nequis sit maledicus. Sermo XX.
Α. μακάριος καὶ τρὶς μακάριος.	T. ἑαυτῶν ἀπὸ τῆς λοιδορίας.
Φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Περὶ λοιδορίας καὶ λοιδόρων. λόγ. κα.	De maledicentia et maledicis. Sermo XXI.
Α. ἐπὶ λοιδορίᾳ ἑτέρων ἡδόμενος.	T. βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν.
Περὶ ἐγκρατείας. λόγ. κ.	De temperantia. Sermo XX.
Α. μακάριος ἀληθῶς καὶ τρίς.	T. καὶ φόβῳ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Φύλ.

Φύλ. ιε.	Fol. 15.
Τοῦ αὐτοῦ λόγοι κατὰ μίμησιν τῶν παροιμίων.	Eiusdem sermones ad imitationem proverbiorum.
Α. ἐπιςεύων ἐις τὸν ὑιὸν τοῦ θεοῦ.	Τ. πλησίον ἑαυτοῦ ὡς ἑαυτόν.
Φύλ. ιζ.	Fol. 17.
Περὶ Φόβου.	De timore.
Α. Φοβοῦ τὸν κύριον καὶ ἑυρήσεις.	Τ. όυ τελευτήσει, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. οβ.	Fol. 72.
Τοῦ αὐτοῦ κατανυκτικὸς λόγος α.	Eiusdem sermo compunctionis primus.
Α. ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμέρων.	Τ. ἁμαρτωλοῦ δούλου σου.
Φύλ. ος.	Fol. 76.
Λόγος αὐτοῦ ἕτερος. λόγ. β.	Eiusdem sermo alius II.
Α. κατανυγήθη ψυχή μου.	Τ. κληρονόμοι τῆς βασιλείας αὐτοῦ.
Φύλ. πδ.	Fol. 84.
Ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου τετρασύλλαβα. λόγ. γ.	Ex eodem sermone tetrasyllaba. Serm. III.
Α. νικηθεὶς δὲ κατὰ κράτος.	Τ. ἐν τῷ πυρὶ τῷ ἀσβέςῳ.
Φύλ. πς.	Fol. 86.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἑπτασύλλαβα λόγ. ε.	Eiusdem sermo hebdasyllabus V.
Α. ἐιδότες οὖν, ἀδελφοὶ τὴν ἀσθένειαν.	Τ. ἀγαπῶσιν αὐτόν. αὐτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. πζ.	Fol. 87.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ Φόβου ψυχῆς.	Eiusdem de metu animae.
A. ἐγὼ ἐυφραῖμ ἁμαρτωλός.	T. ὅτι τῇ ἁγίᾳ τριάδι δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. ϟβ.	Fol. 92.
Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικῶν λόγος ζ.	Eiusdem admonitoria oratio VII.
A. πᾶσαν ὥραν, ἐν ᾧ ἔχω τὴν ὀπτασίαν.	T. καταξιώθης, ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρ.	Fol. 100.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς,† ὅταν πειράζεται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, πῶς ὀφείλη μετὰ δακρύων τῷ θεῷ προσεύχεσθαι. λόγ η.	Eiusdem de anima, quando tentatur ab inimico, quomodo cum lacrymis ad Deum accedere debeat orat. VIII.†
A. ψυχὴ τεθλιμένη προσέρχεται.	T. τοῦ θεοῦ, χάριτι κ.τ.λ.

†. In margine possessor quidam notavit. Amb. vert. sc. Ambrosius Camaldulensis vertit. At inter sermones ab ipso versos et editos Argentorati non reperi. In editione autem Oxoniensi graeca oratio mutila est, nec quidem tertia pars orationis, quae in nostro codice habetur, edita graece est. In editione latina Venetiana integra est.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρίσεως καὶ κατανύξεως.	Eiusdem de iudicio et compunctione.
A. δεῦτε πάντες ἀδελφοὶ ἀκούσατε.	T. ἐνεκύσθη εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Extat in editione Oxoniensi citata graeca. In margine notatur, esse versum ab Ambrosio Camaldulensi. Observandum, in editione Oxoniensi hanc orationem graecam esse mutilam. Nam p. 255. post ἀγαθῷ καὶ εὐσπλάγχνῳ haec adhuc habentur: οἵ τινες ἐτύγχανον τῇ προσθέσει ἀσεβεῖς, οὐχὶ δὲ κατὰ φύσιν κ. τ. λ. φῶς τὸ ἀκατάληπτον. ὁ φωτίσας χάριτι κ. τ. λ. Et quae mox in Msc. sequuntur, ibi etiam desunt. Nec id tantum, sed plura adhuc, quae sequuntur. Desinit verò: ἵνα πᾶσα ψυχὴ μελετῶσα αὐτὰ καὶ κυκλανθῆσα ἐνεκύσθη εἰς ζωὴν κ. τ. λ. qui finis deest in citata editione.

φύλ. ριε.	Fol. 115.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ὑπομονῆς. λόγ. ι.	Eiusdem sermo de patientia. Sermo X.
A. ὁ βουλόμενος θεῷ εὐαρέσαι.	T. τύχωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Etiam haec oratio mutile edita est, integrius ex nostro codice edenda. Finis est: ἵνα δόκιμοι καὶ ἄξιοι αὐτοῦ εὑρεθέντες σωτηρίας αἰωνίου τύχωμεν κ. τ. λ.

φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ μακαρισμῶν καὶ ταλανισμῶν. λόγ. ια.	De beatitudinibus et miseriis. orat. XI.
A. μακάριοι τὸν θεὸν ἀγαπήσαντες.	T. καὶ δοξάσαι σὺν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.
φύλ. ρκς.	Fol. 126.
Τοῦ αὐτοῦ ἐξομολόγησις, ἤγουν προσευχὴ πρὸς τὸν θεόν. λόγ. ιβ.	Eiusdem confessio, seu preces ad Deum. orat. XII.
A. ἴασαί με κύριε καὶ ἰαθήσω.	T. εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς β παρουσίαν τοῦ κῦ ἡμῶν Ἰῦ χῦ. λόγ. ιγ.	Eiusdem in secundum adventum Dni nostri Iesu Christi. orat. XIII.
Α. προσέλθατε καὶ δεῦτε υἱοὶ φωτός.	T. καὶ δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.
Φύλ. ρλδ.	Fol. 134.
Ἔλεγχος αὐτῷ καὶ ἐξομολόγησις. λόγ. ιδ.	Reprehensio sui et confessio. orat. XIV.
Α. ἀδελφοὶ συμπαθήσατέ μοι.	T. παναγίῳ θεῷ. πρέπει κ. τ. λ.

†. Est mutila exscissis quibusdam foliis.

Φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατανυκτικὸς λόγ. ιε.	Eiusdem compunctoria. oratio XV.
Α. δεῦτε ἀγαπητοὶ, δεῦτε.	T. διαγωγῆς, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐμπαθῶς διαγόντων καὶ τιμὰς ἀπαιτούντων. λόγ. ιϛ.	Eiusdem ad correctionem vitiose agentium et honores petentium. orat. XVI.
Α. ἀγωνιῶ ἀδελφοί μου καὶ φρίττω.	T. ἐν τῇ ἀναπαύσει τῆς βασιλείας κ. τ. λ.
Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Ὑπόθεσις εὐσεβίου τοῦ παμφύλου....	Argumentum Eusebii Pamphyli.
Α. τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν.	T. τοῦ α μαργαρίτου...

†. Finis est mutilus. Editum gr. et lat. in Montfauc. collectione patrum tom. I. In fine legitur D. Basilii Zanchi Bergom. Canon. Reg. lateran. Catalogus vetus XIII. Ephraemi Sermones numerat.

Codex CCCXX.

Membranaceus, membrana usu trita, atramento pallido, charactere minuto et nitido, in 12, foliis 113, Saec. XII, bene conservatus et inscriptus.

Ἀρχὴ τοῦ ὡρολογίου.	Initium horologii.
A. δόξα ἐν ὑψίςοις θεῷ, ἐπὶ γῆς.	T. ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Prodiit graece Venet. 1532. 8. hoc titulo: ὡρολόγιον περιέχον τὰ ἐν τῇ μετὰ ταύτην σέλιδι γεγραμμένα. Initium verò et ulteriora nostri codicis primum occurrunt fol. 25. Percurrendo totum, aliquid discriminis animadverti.

Codex CCCXXI.

Chartaceus, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et abbreviatis, in 12, foliis 99, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίςου μανουὴλ τοῦ ἀδραμυττηνοῦ κανὼν εἰς τὸν ἅγιον ἰωάν. τὸν πρόδρομον καὶ βαπτιςὴν τοῦ σωτῆρος χριςοῦ. ἡ ἀκροςιχὶς τὸν θεῖον ὕμνω τῆς ἐλισαβὲτ γόνον. ἦχος πλαγ. Δ. ὠδ. α.	Vilis et minimi Manuelis Adramyteni canon in S. Ioan. Baptistam et praecursorem salvatoris Christi Acrostichis. Divinum laudo Elisabethae filium.
A. τῆς μετανοίας σε τὸν θεῖον κήρυκα.	T. ἄνθρωπος ἄνθρωπον ἰώμενος.

†. Fabricius huius Manuelis nullam mentionem facit. Eum autem vixisse Saec. XV. ex sequentibus constat.

Φύλ. ι.

Μανουὴλ ὁ ἀδραμυττηνὸς ἀγγέλῳ τῷ πολιτιάνῳ εὐπράττειν.

Α. ἀπήλλαγμαι πραγμάτων ἄριϛε πολιτιανὲ.

Fol. 10.

Manuel Adramytenus Angelo Politiano salutem dicit.

Τ. περὶ τῶν Φιλουμένων μανθάνειν· ἐῤῥωμένος κ. τ. λ. θαργηλιῶνος $\overline{\pi}$ ἐπΐ $\overline{\Delta}$· ἐκ μοιραδούλης.

Φύλ. ιβ.

Τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίϛου μανουὴλ τοῦ ἀδραμυττηνοῦ κανὼν πρὸς τὴν ὑπεραγίαν θέσποιναν θεότοκον τὴν ἀεὶ παρθένον μητέρα τοῦ Φωτὸς χῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

ἐγράφη δὲ αὐτῷ ἀσθενοῦντι δι' εὐλαβείας θᾶττον ἢ κατ' ἐλπίδα. ἀκροϛιχὶς.

Α. σὺ χαίρε, χαίρε, χαίρε μῆτερ παρθένε.

Fol. 12.

Vilis et minimi Manuelis Adramyteni canon in sanctissimam dominam Deiparam semper virginem, matrem luminis Christi Salvatoris nostri.

Scriptus autem ab infirmo est potius ex pietate, quàm ex spe sanitatis. Acrostichis.

Τ. καὶ ἐκ σοῦ ἄνθρωπος.

Φύλ. ιζ.

Μανουὴλ ὁ ἀδραμυττηνὸς μανουὴλ τῷ καππαδοκῆ χαίρειν.

Α. ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων σημείων.

Fol. 17.

Manuel Adramytenus Manueli Cappadoci salutem dicit.

Τ. κᾆν τῇ παρούσῃ ζωῇ. αυπγ σκιῤῥοφοριῶνος νουμηνία ἐν μοιραδούλῃ.

Φύλ. κα.

Τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἐλαχίστου μανουὴλ τοῦ ἀδραμυττηνοῦ συλλογὴ καὶ ἐπανόρθωσις τῶν σιβυλλείων χρησμῶν, ὅσοι περὶ τοῦ χριστοῦ θεολογεῖν ἐκ τοῦ προφανοῦς δοκοῦσιν. ἐξεδόθη δὲ αὐτοσχεδίως τῷ φιλοχρίστῳ ἀνδρὶ μανουὴλ τῷ καππαδοκῇ.

Α. ὅτι εἷς θεὸς, ἀλλ' οὐ πολλοὶ, σιβύλλη ἐρυθραῖα.

Fol. 21.

Vilis et minimi Manuelis Adramyteni collectio et emendatio Sibyllinorum oraculorum, quae de Christo aperte loqui videntur. Edita autem est ex tempore ad Christi amantem virum Manuelem Cappadocem.

Τ. ὥστε γῆ ἂν λέγοιτο ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν τέλος τῆς θεοσοφίας σχεδιασθείσης ἐν μοιραδούλῃ αυπγ.

Φύλ. ξδ.

Τοῦ αὐτοῦ ἀποσημειώσεις περὶ τῶν σιβύλλων καὶ περὶ τοῦ τρισμεγίστου ἑρμοῦ.

Α. θεοσοφίαν τοὺς τῆς σιβύλλης χρησμοὺς ὀνομάζω.

Fol. 64.

Eiusdem allegationes de Sibyllis et de Trismegisto Hermete.

Τ. κόσμου περὶ ἑκατέρου ἀκριβέστατα διελέχθη.

Φύλ. πθ.

Μανουὴλ κάτωνι χαίρειν.

Α. εἰ αὐτὸς ὑγιαίνεις, ἔγωγε οὐ νοσῶ τὰ κατ' ἐμέ.

Fol. 89.

Manuel Catoni salutem.

Τ. κἂν εὐξαίμην ὑπάρξαι. σώζοι ὦμοι ποθεινότατε φίλε, κἀμὲ ὡς εἴωθας, φίλει.

Φύλ. πθ.

Μανουὴλ ὁ ἀδραμυττηνὸς Φραγγίσκῳ τῷ μαριανῷ χαίρειν.

Α. γλώττῃ μὲν τοῖς παροῦσι, γράμμασι δέ.

Fol. 89.

Manuel Adramytenus Francisco Mariano salutem.

Τ. ὡς μηδ' ὑπάρχων τῷ ὄντι· ἔρρωσο.

φύλ. ϟ.

Μανουὴλ ὁ ἀδραμυττηνὸς ἀγγέλῳ τῷ πολιτιανῷ εὐπράττειν.

Α. ὅτι μὲν ὁ σὸς ἀδελφὸς κατέλυσε τὴν ζωήν.

Fol. 90.

Manuel Adramytenus Angelo Politiano salutem.

T. ἐν τῇ τῶν ἡρώων ἠξιοῦτο συνόδῳ, μετὰ γειτνιῶνος Δ ἱσαμένου ἔτει αυπγ. ἀπὸ μοιραδούλης.

φύλ. ϟϛ.

Ἐπίλογος τοῦ ἑβδόμου βιβλίου τῆς θεολογικῆς στοιχειώσεως τοῦ μάγνου ἀλβέρτου.

Α. τὰς ὀυρανίους τέρψεις ἐν τῷ ἐπιλόγῳ.

Ἐπίγραμμα ὀυκ οἶδ' ὅτου ἐις τὸν μακαρίτην ἱερώνυμον τὸν ἐκ τοῦ καστέλου μεταβληθὲν ἐκ τοῦ λατινικοῦ ἐις τὸ ἑλληνικὸν παρ' ἐμοῦ.

Α. οὗ δοκιμώτερος ὀυδεὶς, οὗ στόματι λιγυφώνῳ.

Fol. 96.

Epilogus septimi libri theologicae institutionis magni Alberti.

T. καὶ βασιλεύων θεός. ἀμήν.

Epigramma nescio cuius in beatum Hieronymum castellanum versum ex latino in graecum per me.

T. δημηθόων ἀριθμῷ.

Codex CCCXXII.

Inter Msc. lat. Ebersbergensia 227.

Ἐρωτήματα μικρὰ ἐμανουὴλ τοῦ χρυσολουρᾶ πόλυ ὠφέλιμα.

Α. ἐις πόσα διαιροῦνται τὰ ἔικοσι τέσσαρα γράμματα.

Quaestiones parvae Eman. Chrysolorae valde utiles.

T. quod apud nos est foeminini generis: τέλος ἐξπλικίουντ ἐρωτήματα ἐμανουῆλις χρυσολουρᾶ cum commento.

†. Au-

†. Auctor huius commentarii hanc praefationem praemisit. Cum nos libellum praesentem ad latinorum cognitionem deducturi simus, ante ipsius interpretationem aliquam declarationem ne ab aliorum volumina exponentium consuetudine discrepemus, iustum fore arbitrati sumus dicere scribentis vitam, ipsius intentionem, ac libelli materiam. Notandum hoc primò est, quod Manuel Chrysolora natione graecus ob eius virtutem Florentiam publice ductus fuit. Extitit quoque vir iste et latinis et graecis literis eruditus, latinis mgri Guarini Veronensis in tantum literis praeceptor. Et hoc opusculum magis ad latinorum utilitatem, quàm ipsorum graecorum necessitatem composuit. Quod in maiori volumine confectum, deinde Guarinus in minus volumen contraxit. Et siquis id sane noverit, sibi ad caetera graecorum volumina facile condescendere licebit. Materia verò huius operis est de omnibus orationis partibus per interrogationis modum verba tractare. Introducit enim Mgrum, eius discipulum de diversis orationis partibus interrogantem. Unde et dicuntur ἐρωτήματα ab ἐρωτάω, vel ἐρωτῶ, quod est, interrogo. Talis igitur potest huius opusculi esse titulus, vel potius inscriptio, prout et ante positus est. Prodiere haec Erotemata Manuelis Chrysolorae etiam Venet. 1542. 8. Ut et quaedam commentarii notio sit, initium ponam. In quot dividuntur hae 24 literae. Nota εἰς et ἐς sunt eaedem praepositiones ad locum, seu qui ad locum, significantes. εν· verò, quod idem significat, sed in loco. Discipulus respondet.

Codex CCCXXIII.

Chartaceus, charactere minuto, foliorum numero 268, Saeculum XVI, quondam monaste-

rii Ebersbergensis, bene conservatus et inscriptus.

Προσευχαὶ πρὸς ἁγίαν θεότοκον.	Preces ad S. Deiparam.

†. Sunt numero VII. sequuntur varia brevia excerpta, ut Platonis de ideis, Maximi Tyrii, Gregorii Theol. De scripturis sacris, Aristotelis analytica, Marci Antonini, Evangelistarum, Chrysostomi de morte, Gregorii Theologi exhortatio ad virgines gr. et lat. Diogenis epistolae, Aphthonii progymnas. Sibyllarum, graecae et lat. dictiones.

Appendix.

Codex CCCXXIV.

Bombycinus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, scriptura nitidissima, cum abbreviationibus, Saec. XIII, in foliis 247, quondam Basilii magni Cumni, ut infra in primò folio notatur, extremitatibus foliorum infimis laesis, caeterum probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ τιμιωτάτου μοναχοῦ κυρίου Ἰω. τοῦ ζωναρᾶ.	Chronicon Colendissimi Monachi domini Ioan. Zonarae.
A. ἐυςόχως ἄν τις ἔιποι κ. τ. λ.	T. μοι μνήμης ἐμπύρευμα.

†. Ex initio et fine patet, integram Zonarae historiam esse. In primo folio possessor Ioan. Dernschwam, haec notavit. Chronica Ioan. mònachi Zonarae continens tomos duos. Primus est ab exordio mundi, de que rebus iudaicis. Secundus tomus de imperatoribus Romanorum et graecorum a Iulio Dictatore usque ad Alexium Comnenum. Emi ego Ioan. Dernschwam Constantino-

poli Anno Dni 1554. in Pera, sive Galata a Magco Dno Antonio Kantacuseno pro centum et quinquaginta ducatis hungaricis in auro. Fuerunt autem familiae Kantacusenorum olim imperatores Constantinopolitani, nunc verò privati homines. Et ut liber iste aliquando imprimatur, rogavit dictus Antonius Kantacusenus, atque sibi impressi exemplaris copia fieret in gratiam conservati auctoris Zonarae. Nactus sum praeterea secundum tomum Zonarae de imperatoribus, quem conferendi gratia emi a Dno Alexandro Chartophylaco pro 30 ducatis hungaricis in auro. Item et alium libellum Zonarae de rebus imperii et ecclesiae a Constantino usque ad Iustinianum imp. quem ex vetusto codice transscribere feci. Extat apud quendam Constantinopoli sacerdotem liber Zonarae de rebus ecclesiasticis regalis etc.

Ex praefatione editionis Basileensis 1557. f. ubi haec etiam notatu sunt, constat, hunc librum ad bibliothecam Anton. Fuggeri esse emptum opera, atque industria egregii viri et prudentia longinquis peregrinationibus Ulyssis exemplo, ac multo rerum usu parta Clari Ioan. Dernschwam. Ex hac enim bibliotheca Hier. Wolfio editori suppeditatus hic liber fuit. In fine alius possessor adnotavit ista. Nic. Gerbelius in praef. Caesarum Cuspiniani. Ad quas res ei magis adiumento fuere etc. Caeterum iste codex nuper è bibl. Manhemiensi huc pervenit.

Codex CCCXXV.

Bombycinus, in 4, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus, Saec. XIV, in foliis 296, quondam Alexandri Chartophylacis, probe conservatus et inscriptus.

rii Ebersbergensis, bene conservatus et inscriptus.

Προσευχαὶ πρὸς ἁγίαν θεότοκον.

Preces ad S. Deiparam.

†. Sunt numero VII. sequuntur varia brevia excerpta, ut Platonis de ideis, Maximi Tyrii, Gregorii Theol. De scripturis sacris, Aristotelis analytica, Marci Antonini, Evangelistarum, Chrysostomi de morte, Gregorii Theologi exhortatio ad virgines gr. et lat. Diogenis epistolae, Aphthonii progymnas. Sibyllarum, graecae et lat. dictiones.

Appendix.

Codex CCCXXIV.

Bombycinus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, scriptura nitidissima, cum abbreviationibus, Saec. XIII, in foliis 247, quondam Basilii magni Cumni, ut infra in primò folio notatur, extremitatibus foliorum infimis laesis, caeterum probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ τιμιωτάτου μοναχοῦ κυρίου Ἰω. τοῦ ζωναρᾶ.

Chronicon Colendissimi Monachi domini Ioan. Zonarae.

A. εὐστόχως ἄν τις εἴποι κ. τ. λ.

T. μοι μνήμης ἐμπύρευμα.

†. Ex initio et fine patet, integram Zonarae historiam esse. In primo folio possessor Ioan. Dernschwam, haec notavit. Chronica Ioan. monachi Zonarae continens tomos duos. Primus est ab exordio mundi, de que rebus iudaicis. Secundus tomus de imperatoribus Romanorum et gra- corum a Iulio Dictatore usque ad Alexium C- num. Emi ego Ioan. Dernschwam Co-

poli Anno Dni [illegible] Dno Antonio Kantacuseno [illegible] quaginta ducatis hungaricis in auro. Partium autem familiae Kantacusenorum olim imperatores Constantinopolitani, nunc verò privati homines. Et ut liber iste aliquando imprimatur, rogavit dictus Antonius Kantacusenus, atque sibi impressi exemplaris copia fieret in gratiam conservati auctoris Zonarae. Nactus sum praeterea secundum tomum Zonarae de imperatoribus, quem conferendi gratia emi a Dno Alexandro Chartophylaco pro 50 ducatis hungaricis in auro. Item et alium libellum Zonarae de rebus imperii et ecclesiae a Constantino usque ad Iustinianum imp. quem ex vetusto codice transscribere feci. Extat apud quendam Constantinopoli sacerdotem liber Zonarae de rebus ecclesiasticis regalis etc.

Ex praefatione editionis Basileensis 1557. f. ubi haec etiam notatu sunt, constat, hunc librum ad bibliothecam Anton. Fuggeri esse emptum opera, atque industria egregii viri et prudentia longinquis peregrinationibus Ulyssis exemplo, ac multo rerum usu parta Clari Ioan. Dernschwam. Ex hac enim bibliotheca Hier. Wolfio editori suppeditatus hic liber fuit. In fine alius possessor annotavit ista. Nic. Gerbelius in praef. Caesaris Cuspiniani. Ad quas res ei magis [illegible] mento fuere etc. Caeterum iste codex [illegible] è bibl. Manhemiensi huc pervenit.

Codex CCCXXV.

[illegible] caeruleo
Bombycinus, in 4, titulis et initialibus [illegible] diversa, chaliteris minutis et nitidissimis, cum [illegible], primis titulis Saec. XIV, in foliis 296, quondam [illegible] III, in foliis 176, tophylacis, probe conservatus et [illegible] arginali evanescente,

atramento pallido, oris tinearum dente laesis et perforatis, multum maculatus et inscriptus.

Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς.	Prolegomena rhetoricae.
A. τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὡρίσαντο.	T. πρὸς κτῆσιν τῆς ὑγείας, πράξεώς εισιν.
Φύλ. β.	Fol. 2.
Προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων.	Prolegomena progymnasmatum.
A. προγύμνασμά ἐςιν ἄσκησις μετρίων.	T. τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι.
Διήγησις τοῦ μύθοῦ.	Expositio fabulae.
A. διὰ τί τὸ μὲν ὁ μῦθος.	T. ὅυτως καὶ ἐν πολέμοις.

†. Ex datis hisce titulis, initiis et finibus apparet, esse innominati auctoris commentarium mutilum in Aphthonii progymnasmata, quamvis ab edito Venet. 1509. f. ut ex initio et fine constat, diversum. Finis iam est in tit. ἐξήγησις τῆς γνώμης, reliqua desunt.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
Ἀφθονίου σοφιςοῦ προγυμνάσματα. ὅρος μύθου.	Aphthonii Sophistae progymnasmata. Definitio fabulae.
A. ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε.	T. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθους.

τέλος ἀφθονίου προγυμνασμάτων.
ἐνταῦθα ἀφθονίοιο πόνοι πέρας ἄισιον ἔσχον.

†. Omnia hic conveniunt cum editione citata. Ad tit. περὶ ἀνασκευῆς. Scholia marginalia sic in-

cipiunt: Ἀνασκευὴ ὠνόμασται ἀπὸ τῶν ἀνασκευαζομένων καὶ ἀναλυομένων οἰκοδημάτων, ὅυπερ ἐνάντιον τὸ κατασκευάζειν. Ἀνατροπὴ κ. τ. λ. Ex quo intelligitur esse innominati auctoris edita in citata prius editione. Priora desunt in Msc. Electorali.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Προλεγόμενα τῶν ςάσεων.	Prolegomena statuum.
A. ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχώς.	T. ὑπὸ τῆς τοῦ κατηγόρου πίπτον Φωνήν.

†. Inter edita hunc commentarium non inveni. Nec hic dicitur, cuius sit, cum sine ulla alia inscriptione sit. Est verò in Hermogenis status.

Φύλ. κη. Fol. 28.

A. πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, ἃ τὴν ῥητορικήν.	T. ἐΦόρεσε τὰ χρυσία.

†. Ex hoc initio et fine, licet nullus titulus praefixus sit, sat constat, esse Hermogenis artem rhetoricam de statibus. Sed et scholia marginalia hunc tractatum comitantur, quae incipiunt: Θέλων ὁ ἑρμογένης δεῖξαι, ὅτι ῥητορικὴ τεχνή ἐςι, ὀυχὶ ἐιδωλον τῆς πολιτικῆς μορίου, ὡς ὁ πλάτων Φησὶν κ. τ. λ. et sic usque ad finem. Desinunt verò: τὸ δὲ τμῆμα μερικῆς καὶ ὀυ τελείας.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Ἑρμογένους περὶ ἑυρήσεως, περὶ προοιμίων.	Hermogenis de inventione, de prooemiis.
A. πρώτη καὶ καλλίςη τῶν προοιμίων.	T. ἀλλὰ δὲ ἑκάςαις τῶν ἄλλων περιςάσεων.

†. Tituli quandoque non conveniunt cum editis et plures in Msc. habentur. Sic statim initio

post primum titulum lego: ἐκ τοῦ κατηγόρου. περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεως προοιμίων τῶν ἀπολογουμένων. περὶ τῶν ἰδίων ἔπαινος. περὶ πτησμάτων, ἤτοι ἐγκλημάτων. περὶ τῶν ἔξωθεν ἐμφαινομένων. Qui omnes in editione non occurrunt, reipsa manentes. Sed et scholia marginalia habentur, quae incipiunt: Πρώτην καλλίστην εὕρεσιν φησὶ τῶν προοιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως κ. τ. λ. et desinunt ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα συμβαινόντων. Ex quo apparet, esse anonymi et eadem, quae in editione citata occurrunt. His autem alia manu subiectum est adhuc: ἡ μεταληπτικὰς ἐφόδους τὰς ἐσχηματισμένας φησὶν, οὕτως δὲ καλεῖται δια τὸ ἐσχηματίσθαι κ. τ. λ. et desinit: ἀποθανεῖν ἐσμὲν ἄξιοι, ὅπερ οὐ βούλονται. Quod non adeò multum est.

Φύλ. ϟϛ. Fol. 96.

Τῶν εὑρεσέων τὰ προλεγόμενα τοῦ περὶ ἰδεῶν βιβλίου.	Inventionum prolegomena libri de ideis.
A. τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ καὶ.	T. γοργότης, ἀλήθεια, δεινότης.

†. Finis mutilus est. Edita enim plura sunt. Sed marginalia, quae sunt fere eadem, integra sunt.

Ἑρμογένους περὶ ἰδεῶν.	Hermogenis de ideis.
A. εἴπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι.	T. τῇ ἀποφάσει δεδήλωκεν.

†. Hunc tractatum in citata editione publicatum comitantur adhuc scholia marginalia, quae sic incipiunt: εἴπερ ἄλλο τι. τὸ χρήσιμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν κ. τ. λ. et desinunt: καὶ οἷον ἀναντιῤῥήτων. Ex quo patet, eundem esse cum edito.

Φύλ.

φύλ. ρξβ. Fol. 162.

A. ϛρόγγυλον σχῆμα ἐϛὶ τὸ δὲ, ὥσπερ.

T. τῶν αἰσχρων, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίϛων.

†. Sunt definitiones rhetoricae ex Hermogene etiam sumptae.

φύλ. ρξγ. Fol. 163.

A. νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς, μήτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν.

T. Φιλόσοφος μοιχὸν εὑρῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ, συνῴκισεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ κρίνεται παρανομίας.

†. Sunt rhetorica problemata, seu argumenta Controversiarum LXIII, qualia apud Fabricium tom. IV. p. 457, ubi dicuntur esse unde septuaginta edita Hamb. 1612. 8. Cum mihi ad manus non sint, nulla fieri comparatio potuit.

φύλ. ρξε. Fol. 165.

A. ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπιϛήσας.

T. πρὸς τὰς ξενοδοχίας.

†. Nullus quidem titulus praefixus est. Esse verò Theophrasti characteres, mihi aliunde constat. Sunt in indice praemisso cap. XXX. Msc. autem Electorale desinit in cap. XXIII. Saepius edita sunt cap. XXVIII. Duo ultima verò XXIX et XXX. primum in editione Parmensi Bodoniana occurrunt.

φύλ. ρο. Fol. 170.

A. δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε ῥοῦφε μελίτιε.

T. δια ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας.

†. Est sine omni titulo opusculum rhetoricum ad Rufum Melitium filium, ubi statim initio περὶ

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Μανουὴλ ὁ ἀδραμυττηνὸς ἀγγέλῳ τῷ πολιτιανῷ εὐπράττειν.
Manuel Adramytenus Angelo Politiano salutem.

A. ὅτι μὲν ὁ σὸς ἀδελφὸς κατέλυσε τὴν ζωὴν.
T. ἐν τῇ τῶν ἡρώων ἠξιοῦτο συνόδῳ, μετὰ γειτνιῶνος Δ ἱσαμένου ἔτει αυπγ. ἀπὸ μοιραδούλης.

φύλ. ϟσ. Fol. 96.

Ἐπίλογος τοῦ ἑβδόμου βιβλίου τῆς θεολογικῆς σοιχειώσεως τοῦ μάγνου ἀλβέρτου.
Epilogus septimi libri theologicae institutionis magni Alberti.

A. τὰς οὐρανίους τέρψεις ἐν τῷ ἐπιλόγῳ.
T. καὶ βασιλεύων θεός. ἀμήν.

Ἐπίγραμμα οὐκ οἶδ' ὅτου εἰς τὸν μακαρίτην ἱερώνυμον τὸν ἐκ τοῦ κασέλου μεταβληθὲν ἐκ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν παρ' ἐμοῦ.
Epigramma nescio cuius in beatum Hieronymum castellanum versum ex latino in graecum per me.

A. ὃυ δοκιμώτερος οὐδεὶς, ὃυ σόματι λιγυφώνῳ.
T. δημηθόων ἀριθμῷ.

Codex CCCXXII.

Inter Msc. lat. Ebersbergensia 227.

Ἐρωτήματα μικρὰ ἐμανουὴλ τοῦ χρυσολουρᾶ πόλυ ὠφέλιμα.
Quaestiones parvae Eman. Chrysolorae valde utiles.

A. εἰς πόσα διαιροῦνται τὰ εἴκοσι τέσσαρα γράμματα.
T. quod apud nos est foeminini generis: τέλος ἐξπλικίουντ ἐρωτήματα ἐμανουῆλις χρυσολουρᾶ cum commento.

+. Au-

†. Auctor huius commentarii hanc praefationem praemisit. Cum nos libellum praesentem ad latinorum cognitionem deducturi simus, ante ipsius interpretationem aliquam declarationem ne ab aliorum volumina exponentium consuetudine discrepemus, iustum fore arbitrati sumus dicere scribentis vitam, ipsius intentionem, ac libelli materiam. Notandum hoc primò est, quod Manuel Chrysolora natione graecus ob eius virtutem Florentiam publice ductus fuit. Extitit quoque vir iste et latinis et graecis literis eruditus, latinis mgri Guarini Veronensis in tantum literis praeceptor. Et hoc opusculum magis ad latinorum utilitatem, quàm ipsorum graecorum necessitatem composuit. Quod in maiori volumine confectum, deinde Guarinus in minus volumen contraxit. Et siquis id sane noverit, sibi ad caetera graecorum volumina facile condescendere licebit. Materia verò huius operis est de omnibus orationis partibus per interrogationis modum verba tractare. Introducit enim Mgrum, eius discipulum de diversis orationis partibus interrogantem. Unde et dicuntur ἐρωτήμχτα ab ἐρωτάω, vel ἐρωτῶ, quod est, interrogo. Talis igitur potest huius opusculi esse titulus, vel potius inscriptio, prout et ante positus est. Prodiere haec Erotemata Manuelis Chrysolorae etiam Venet. 1542. 8. Ut et quaedam commentarii notio sit, initium ponam. In quot dividuntur hae 24 literae. Nota ἐις et ἐς sunt eaedem praepositiones ad locum, seu qui ad locum, significantes. εν· verò, quod idem significat, sed in loco. Discipulus respondet.

Codex CCCXXIII.

Chartaceus, charactere minuto, foliorum numero 268, Saeculum XVI, quondam monaste-

rii **Ebersbergensis**, bene conservatus et inscriptus.

Προσευχαὶ πρὸς ἁγίαν θεότοκον.	Preces ad S. Deiparam.

†. Sunt numero VII. sequuntur varia brevia excerpta, ut Platonis de ideis, Maximi Tyrii, Gregorii Theol. De scripturis sacris, Aristotelis analytica, Marci Antonini, Evangelistarum, Chrysostomi de morte, Gregorii Theologi exhortatio ad virgines gr. et lat. Diogenis epistolae, Aphthonii progymnas. Sibyllarum, graecae et lat. dictiones.

Appendix.

Codex CCCXXIV.

Bombycinus, in folio, titulis, initialibus et marginalibus rubris, scriptura nitidissima, cum abbreviationibus, Saec. XIII, in foliis 247, quondam Basilii magni Cumni, ut infra in primò folio notatur, extremitatibus foliorum infimis laesis, caeterum probe conservatus et inscriptus.

Χρονικὸν τοῦ τιμιωτάτου μοναχοῦ κυρίου Ἰῶ. τοῦ ζωναρᾶ.	Chronicon Colendissimi Monachi domini Ioan. Zonarae.
A. εὐςόχως ἄν τις εἴποι κ. τ. λ.	T. μοι μνήμης ἐμπύρευμα.

†. Ex initio et fine patet, integram Zonarae historiam esse. In primo folio possessor Ioan. Dernschwam, haec notavit. Chronica Ioan. mònachi Zonarae continens tomos duos. Primus est ab exordio mundi, de que rebus iudaicis. Secundus tomus de imperatoribus Romanorum et graecorum a Iulio Dictatore usque ad Alexium Comnenum. Emi ego Ioan. Dernschwam Constantino-

poli Anno Dni 1554. in Pera, sive Galata a Mag^co Dno Antonio Kantacuseno pro centum et quinquaginta ducatis hungaricis in auro. Fuerunt autem familiae Kantacusenorum olim imperatores Constantinopolitani, nunc verò privati homines. Et ut liber iste aliquando imprimatur, rogavit dictus Antonius Kantacusenus, atque sibi impressi exemplaris copia fieret in gratiam conservati auctoris Zonarae. Nactus sum praeterea secundum tomum Zonarae de imperatoribus, quem conferendi gratia emi a Dno Alexandro Chartophylaco prò 30 ducatis hungaricis in auro. Item et alium libellum Zonarae de rebus imperii et ecclesiae a Constantino usque ad Iustinianum imp. quem ex vetusto codice transscribere feci. Extat apud quendam Constantinopoli sacerdotem liber Zonarae de rebus ecclesiasticis regalis etc.

Ex praefatione editionis Basileensis 1557. f. ubi haec etiam notatu sunt, constat, hunc librum ad bibliothecam Anton. Fuggeri esse emptum opera, atque industria egregii viri et prudentia longinquis peregrinationibus Ulyssis exemplo, ac multo rerum usu parta Clari Ioan. Dernschwam. Ex hac enim bibliotheca Hier. Wolfio editori suppeditatus hic liber fuit. In fine alius possessor adnotavit ista. Nic. Gerbelius in praef. Caesarum Cuspiniani. Ad quas res ei magis adiumento fuere etc. Caeterum iste codex nuper è bibl. Manhemiensi huc pervenit.

Codex CCCXXV.

Bombycinus, in 4, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidissimis, cum marginalibus, Saec. XIV, in foliis 296, quondam Alexandri Chartophylacis, probe conservatus et inscriptus.

Ἰωάννου τοῦ ζωναρᾶ χρονικὸν περὶ τῶν αὐτοκρατόρων ῥωμαίων.

Ioannis Zonarae chronicon de imperatoribus Romanis.

A. ἐξ ἀρχῆς μὲν οὖν, ὡς ἱςόρηται.

T. μοι μνήμης ἐμπύρευμα. τέρμ' εἴληφε αδϊ δευτεραίη πικτὺς ζωναρᾶ.

†. Est hic tomus IIus et IIIus historiae Zonarae de imperatoribus Romanis usque ad Alexium Comnenum, ut ex initio et fine adducto patet. Initio codicis hanc notam lego. Hunc secundum tomum Ioannis monachi Zonarae de imperatoribus Romanorum et graecorum emi ego Io. D. sc. Dernschwam Constantinopoli ab Alexandro Chartophylacô Anno Dni 1554 — Primus verò tomus eiusdem Zonarae de rebus iudaicis habetur unacum praescripto secundo tomo in eo magno codice, quem emi a Dno Antonio Kantacuseno in pera, sive Galata. — Memini extare etiam tale Mscm in bibl. Naniana a Mingarelli descripta emptum a Dno Ant. Cantacuseno in Galata, non autem dicitur, esse Zonarae. —

ἐπὶ τῆς βασιλείας κωνςαντίνου τοῦ ἐκγόνου ἡρακλείου ἔλαβον οἱ τῆς ἄγαρ τὴν νῆσον ῥόδον, ὅτε καὶ τὸν περίπυςον ἐν αὐτῇ ὑπάρχοντα κολοσσὸν καθῃρήκασιν, οὗ τὸν χαλκὸν ἰουδαῖός τις ἔμπορος πριάμενος ἐνακοσίαις καμήλοις λέγεται τοῦτον μετενεγκεῖν.

Rhodus nobilissima insula a Saracenis oppugnata est. Quam capientes plurimum ex ea auri avexerunt et colossum solis nobilem altum 110. ped. Ex cuius aere Iudaeis vendito non ingentos camelos onerasse dicuntur. Haec ibi nota gr. lat.

In ultimo folio legitur alia manuscriptum: τοῦ μεγάλου μάρτυρος ἁγίου γεωργίου ἐςίν.

Codex CCCXXVI.

Membranaceus, in folio, membrana solida et trita, charactere maiusculo et nitidissimo, atramento flavescente, cum accentibus ⊣ ⊢ ɔ, , columna duplici, in foliis 49, titulis et initialibus rubris, Saec. X; praeter maculas probe conservatus et inscriptus,

Evangeliorum lectiones.

†. Propria quidem graeca inscriptio non habetur. Sed primus, qui occurrit titulus est. Ca A. *τῶν νηςείων ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ ἰῆσους τοῖς σάββασι κ. τ. λ.* Ex quo intelligitur, sequentem tomum tertium evangeliorum eodem modo inscriptum. Quin et idem menologium Septembris, Octobris, Novembris et Decembr. habetur. Illud observandum, dies Septembris cum lectionibus esse XVI, reliquorum verò tantum titulos adesse sine lectionibus, quin plures et dies et lectiones desiderantur. Desinit autem, ut tomus secundus evangeliorum. Quae sequuntur, alia manu addita sunt. Observavi etiam folia non esse suo ordine compacta. In folio primo possessor quidam inscripsit. Voluminis huius initium et contenta reliqua fere eadem sunt, quae tomi tertii Evangeliarii graeci, sacris nempe ieiuniis inscripti.— Cum aliis Mannhemio huc allatus est codex.

Codex CCCXXVII.

Bombycinus, in charta spissiore. corio caeruleo circa dorsum tectus, in folio, manu diversa, charactere valde abbreviato et innexo, primis titulis et initialibus rubricatis, Saec. XIII, in foliis 176, male conservatus, scriptura marginali evanescente,

atramento pallido, oris tinearum dente laesis et perforatis, multum maculatus et inscriptus.

Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς.	Prolegomena rhetoricae.
A. τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὡρίσαντο.	T. πρὸς κτῆσιν τῆς ὑγείας, πράξεώς εισιν.
Φύλ. β.	Fol. 2.
Προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων.	Prolegomena progymnasmatum.
A. προγύμνασμά ἐστιν ἄσκησις μετρίων.	T. τὸν μοιχὸν κτείνεσθαι.
Διήγησις τοῦ μύθου.	Expositio fabulae.
A. διὰ τί τὸ μὲν ὁ μῦθος.	T. οὕτως καὶ ἐν πολέμοις.

†. Ex datis hisce titulis, initiis et finibus apparet, esse innominati auctoris commentarium mutilum in Aphthonii progymnasmata, quamvis ab edito Venet. 1509. f. ut ex initio et fine constat, diversum. Finis iam est in tit. ἐξήγησις τῆς γνώμης, reliqua desunt.

Φύλ. ε.	Fol. 5.
Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα. ὅρος μύθου.	Aphthonii Sophistae progymnasmata. Definitio fabulae.
A. ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε.	T. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθους.

τέλος ἀφθονίου προγυμνασμάτων.
ἐνταῦθα ἀφθονίοιο πόνοι πέρας αἴσιον ἔσχον.

†. Omnia hic conveniunt cum editione citata. Ad tit. περὶ ἀνασκευῆς. Scholia marginalia sic in-

cipiunt: Ἀνασκευὴ ὠνόμασαι ἀπὸ τῶν ἀνασκευαζομένων καὶ ἀναλυομένων οἰκοδημάτων, ὅυπερ ἐνάντιον τὸ κατασκευάζειν. Ἀνατροπὴ κ. τ. λ. Ex quo intelligitur esse innominati auctoris edita in citata prius editione. Priora desunt in Msc. Electorali.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Προλεγόμενα τῶν στάσεων.	Prolegomena statuum.
A. ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχώς.	T. ὑπὸ τῆς τοῦ κατηγόρου πίπτον Φωνήν.

†. Inter edita hunc commentarium non inveni. Nec hìc dicitur, cuius sit, cum sine ulla alia inscriptione sit. Est verò in Hermogenis status.

Φύλ. κη. Fol. 28.

A. πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων, ἃ τὴν ῥητορικήν.	T. ἐΦόρεσε τὰ χρυσία.

†. Ex hoc initio et fine, licet nullus titulus praefixus sit, sat constat, esse Hermogenis artem rhetoricam de statibus. Sed et scholia marginalia hunc tractatum comitantur, quae incipiunt: Θέλων ὁ ἑρμογένης δεῖξαι, ὅτι ῥητορικὴ τεχνή ἐστι, ὀυχὶ ἔιδωλον τῆς πολιτικῆς μορίου, ὡς ὁ πλάτων Φησὶν κ. τ. λ. et sic usque ad finem. Desinunt verò: τὸ δὲ τμῆμα μερικῆς καὶ ὀυ τελείας.

Φύλ. ν. Fol. 50.

Ἑρμογένους περὶ εὑρήσεως, περὶ προοιμίων.	Hermogenis de inventione, de prooemiis.
A. πρώτη καὶ καλλίστη τῶν προοιμίων.	T. ἀλλὰ δὲ ἑκάσταις τῶν ἄλλων περιστάσεων.

†. Tituli quandoque non conveniunt cum editis et plures in Msc. habentur. Sic statim initio

post primum titulum lego: *ἐκ τοῦ κατηγόρου. περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεως προοιμίων τῶν ἀπολογουμένων. περὶ τῶν ἰδίων ἔπαινος. περὶ κτησμάτων, ἔτοι ἐγκλημάτων. περὶ τῶν ἔξωθεν ἐμφαινομένων.* Qui omnes in editione non occurrunt, reipsa manentes. Sed et scholia marginalia habentur, quae incipiunt: Π*ρώτην καλλίςην ἕυρεσιν φησὶ τῶν προοιμίων τὴν ἐξ ὑπολήψεως κ. τ. λ.* et desinunt *ἀπὸ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα συμβαινόντων.* Ex quo apparet, esse anonymi et eadem, quae in editione citata occurrunt. His autem alia manu subiectum est adhuc: *ἢ μεταλητικὰς ἐφόδους τὰς ἐσχηματισμένας φησὶν, ὅυτως δὲ καλεῖται δια τὸ ἐσχηματίσθαι κ. τ. λ.* et desinit: *ἀποθανεῖν ἐσμὲν ἄξιοι, ὅπερ ὀυ βούλονται.* Quod non adeò multum est.

Φύλ. ϟϛ.	Fol. 96.
Τῶν ἑυρεσέων τὰ προλεγόμενα τοῦ περὶ ἰδεῶν βιβλίου.	Inventionum prolegomena libri de ideis.
A. *τὸν πολιτικὸν λόγον δεὶ καὶ.*	T. *γοργότης, ἀλήθεια, δεινότης.*

†. Finis mutilus est. Edita enim plura sunt. Sed marginalia, quae sunt fere eadem, integra sunt.

Ἑρμογένους περὶ ἰδέων.	Hermogenis de ideis.
A. *ἕιπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι.*	T. *τῇ ἀποφάσει δεδήλωκεν.*

†. Hunc tractatum in citata editione publicatum comitantur adhuc scholia marginalia, quae sic incipiunt: *ἕιπερ ἄλλο τι. τὸ χρήσιμον ἐν πρώτοις τοῦ βιβλίου διὰ πολλῶν ἀποδείκνυσιν κ. τ. λ.* et desinunt: *καὶ ὅιον ἀναντιῤῥήτων.* Ex quo patet, eundem esse cum edito.

Φύλ. ρξβ. Fol. 162.

A. ϛρόγγυλον σχῆμα ἐϛὶ τὸ δὲ, ὥσπερ. T. τῶν αἰσχρων, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίϛων.

†. Sunt definitiones rhetoricae ex Hermogene etiam sumptae.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

A. νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς, μήτε τὸν ἐπιτρόπου παῖδα εἰς γάμον ἄγειν. T. Φιλόσοφος μοιχὸν εὑρῶν ἐπὶ τῇ γυναικὶ, συνῴκισεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα καὶ κρίνεται παρανομίας.

†. Sunt rhetorica problemata, seu argumenta Controversiarum LXIII, qualia apud Fabricium tom. IV. p. 457, ubi dicuntur esse unde septuaginta edita Hamb. 1612. 8. Cum mihi ad manus non sint, nulla fieri comparatio potuit.

Φύλ. ρξε. Fol. 165.

A. ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπιϛήσας. T. πρὸς τὰς ξενοδοχίας.

†. Nullus quidem titulus praefixus est. Esse verò Theophrasti characteres, mihi aliunde constat. Sunt in indice praemisso cap. XXX. Msc. autem Electorale desinit in cap. XXIII. Saepius edita sunt cap. XXVIII. Duo ultima verò XXIX et XXX. primum in editione Parmensi Bodoniana occurrunt.

Φύλ. ρο. Fol. 170.

A. δῶρον τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε ῥοῦφε μελίτιε. T. δια ταύτας γινόμενα τὰς αἰτίας.

†. Est sine omni titulo opusculum rhetoricum ad Rufum Melitium filium, ubi statim initio περὶ

συνθέσεως occurrit et sic sine ullo alio titulo ad finem pergit.

Codex CCCXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata in 4., titulis et initialibus miniatis, atramento flavescente, scriptura nitida, cum correctionibus marginalibus alterius manus, in foliis 149, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Πίναξ σὺν Θεῷ τοῦ βιβλίου τῶν γεωπονικῶν. βιβλ. α. περὶ διαιρέσεως ἐνιαυτοῦ κ. τ. λ.	Tabula cum Deo libri Geoponicorum lib. 1. de divisione anni etc.

προοίμιον. πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις βασιλεῦσι.
T. ἀεὶ τὰ βέλτιςα προμηθούμενος.
βιβλ. α. τὰ διαφόροις τῶν παλαιῶν περί τε γεωργίας.
T. τὸ καλούμενον αἱμάτιον.

†. Licet titulo nullus auctor praefixus sit, ex prooemio tamen clare innuitur, Constantinum Porphyrogenitum auctorem huius opusculi de re rustica esse, aut ipsius iussu ex variis confectum. Constat libris XX, quot etiam Heron philosophus scripsit, quem imitatus est Constantinus. Prodiit autem graece et latine. Ego cum latina Iani Cornarii editione contuli et omnia sic inveni. Alius igitur, qui inscripsit hunc librum, Heron de agricultura, crassè erravit.

Codex CCCXXIX.

Membranaceus, membrana crassa et obsoleta, in 4, charactere unciali oblongo, cum accentibus, atramento flavo et evanescente, titulis et initialibus miniatis et auratis, binis columnis, in tribus tomis,

Saec. VIII, in foliis, probe conservatus et inscriptus.

Evangelia SS. Matthaei, Marci, Lucae et Ioannis.

†. Propria inscriptio trium horum tomorum hic non habetur. Primus titulus tom. I. est: τῇ B. τῆς A ἑβδομάδος +. τοῦ ματθαίου. ἐκ τοῦ κατὰ ματθ. εἶπεν ὁ κύριος +. ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων κ. τ. λ. et ultimus: ἐκ τοῦ κατὰ ματθ. εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁμοιωθη ἡ βασιλεία τῶν ὀυρανῶν δέκα παρθένοις κ. τ. λ. et desinit: ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. ζήτει τῆς χαναναίας. ἔμπροσθεν τοῦ ἁγίου λουκᾶ (additum recentiore manu τῇ γ τῆς ιη ἑβδ. μάρκου. In primo folio inscriptum est. Ex Radzivilliorum Poloniae Principum haereditate Elect. Palatina. Tomus I. Manuscriptum graecum, sine dubio ex orientalis ecclesiae antiquissimis ruderibus adhuc superstes, evangelia S. Matthaei et Marci complectens, ordine tamen a receptis ecclesiae Romanae institutis valde diverso, adeo, ut ob addita passim et omissa, imo posteriora prioribus saepissime anteposita, nec in principio, nec fine, nec in contextu cum nostris consentiant et quaelibet evangelia in hebdomadas anni, variaque sanctorum festa ad ritum graecum concinnata videantur. Diligentia orthographiae sat esset probanda, sed cum per totum opus verba verbis arctissime cohaereant (usque ad interpunctionem) et praeter divisiones syllabicas saepius in fine lineae male structas, nonnisi versiculi quodam signo (alius atramenti et manus) inter sese distinguantur, difficilis admodum lectionis est (parum graece perito) compactura plane moderna (forma gallica) et notaminum in capite identidem et mar-

gine foliorum truncatae reliquiae ostendunt, longe aliam manuscripti huius olim fuisse formam (scilicet maiorem) Accentus porro, puncta et circumflexus eiusmodi ″ ‶ . . . ʒ̃ ʻ ϛ ȝ̃ʻʻ, et id genus (Ego inveni ista statim in prima pagina ϵ ϶ ∩ ' '. Reliqua signa alterius manus et atramenti sunt) qui neutiquam graeci et supra et infra contextum ubique occurrunt innumeri, totidem quasi notulas musicas, cantui chorali, seu psalmodico tum temporis inserviisse, omnino iudicandum. Praeterea literarum crassior ductus, abbreviationum paucitas, grammatum initialium, praesertim E et O exotica prorsus et singularis conformatio. Scriptura denique in pluribus locis fugiens, ac pene deleta, oleosa itidem pergamenae colluvies et quod praecipue observandum, guttulae cereae in qualibet pagina frequentissimae et lippientis cuiusdam monachi graeci candela, ut videtur, inter orandum destillatae et in pulverem facillime friabiles antiquitatem operis saeculo octavo proximam esse, clare testantur, eiusque raritatem mirifice commendant — Tomus hic primus constat foliis 118 et incipit Matthaei cap. XVIII. V. 10—20.

Tomi II. primus titulus est: τῇ B̿. τῆς A̅. ἑβδομάδος τοῦ λουκᾶ ἐυαγγέλιον. ἐκ τοῦ κατὰ λουκάν. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἡρώδης ὁ τετράρχης ἐλεγχούμενος κ. τ. λ. et ultimus ἐκ τοῦ κατὰ ματθ. εἶπεν ὁ κύριος. ἔαν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα κ. τ. λ. et desinit: καὶ ἡ καρδία ἡμῶν. In primo folio haec inscriptio est. Tomus secundus primo maxima parte conformis, lectiones propemodum omnes continet e S. Luca et nihil prae reliquis singulare habet, quàm festum τυροφαγίας, seu esus casei (dicitur ab Heraclio imp. Saec. VII. institutum) quan-

do nempe tota hebdomada sancta alio cibo, quàm caseo vesci Christianis graecis interdictum erat. — Constat foliis 132.

Tomi III. primus titulus est: Ca. Ā τῶν ἁγίων νηϛειῶν. Sabb. I. SS. ieiuniorum. Καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου. ἐυ. ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ Ἰήσους τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων κ. τ. λ. Ultimus: ἐκ τοῦ κατὰ Ἰῶ. τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρα τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς κ. τ. λ. et desinit: τὸ φῶς τῆς ζωῆς. In primo folio haec inscriptio habetur. Tomus tertius primo maxima parte conformis, praeterquàm quod de sacris ieiuniis et passionibus inscriptus, è variis omnium evangeliorum sectionibus sit compositus. Dividitur in horas, in matutinum et vespertinum, in parasceven et pentecosten. Sequuntur lectiones evangelicae festis mensium Septembris, Octobris, Novembris et Decembris ad ecclesiae graecae liturgiam accomodatae. Octo reliqui menses an iniuria temporum, ut verisimile est, perierint, coniicere certò non licet. — Constat foliis 178. v. Eichhorn allgem. bibl. B. III. St. IV. ubi etiam hi codices describuntur et eorum variantes lectiones adducuntur. Ex quibus demum concluditur, eos cum optimis codicibus consentire et maxima attentione dignos esse.

Codex CCCXXX.

Membranaceus, membrana subtili, in 4, absentibus titulis et relicto pro iis spatio, charactere nitidissimo et minutissimo, Saec. XV, in foliis 165, scriptus a Matthaeo nomine Sebasto Lampude Peloponesio in Florentia et possessus a D. Daniele Caietano, optime conservatus et inscriptus.

A. τῶν καλῶν καὶ τιμίων τη ἑιδησιν.	T. σημαίνει τι ἑτερῳ. Ἀριςοτέλους περὶ ψυχῆς καὶ τοῦ ὅλου τέλος. Θεοῦ τὸ δῶρον, ματθαίου δὲ πόνος.

†. Ex fine constat, esse tristotelis tractatum de anima et scriptorem Matthaeum supra citatum.

Φύλ. μβ.	Fol. 42.
A. ἰςέον, ὅτι Ἀριςοτέλης ἐν τρισὶ λόγοις τὸν περὶ ψυχῆς ἐξέθετο λόγον.	T. ὅυτω καὶ ἐνταῦθα πεποίηκεν.

†. Est hic sequentis commentarii prologus, qui in editione abest.

A. περὶ ψυχῆς, ὅσα δυνατὸν σὺν ἐπιςήμης λαβεῖν.	T. καὶ πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. τέλος Θεμιςίου παραφράσεως τῶν περὶ ψυχῆς Ἀριςοτελους.

†. Ex fine patet, hunc esse commentarium Themistii in Aristotelem de anima, quem cum editione Aldina A. 1534. f. convenire vidi.

Φύλ. ρξε.	Fol. 165.
Τοῦ ἀυτοῦ Θεμιςίου ςίχοι ὅτε ἔπαρχον ἐποίησεν ἀυτὸν ὁ βασιλεὺς Ιουλιανός.	Eiusdem Themistii versus, quando eum Eparchum creavit Iulianus imp.
A. ἄντυγος ἀιθερίης ὑπερήμενος ἐις πόθον ἦλθες.	T. δευρ' ἀνάβηθι κάτω, νῦν γὰρ ἄνω κατέβης.

†. Isti versus Aldinae editioni praemissi sunt. Est verò tantum tetrastichon. In fine subscriptum: Ματθαῖος τοὔνομα σεβαςὸς λαμπούδης ὁ πελοπονήσιος

γέγραφα ἐν τῇ Φλορεντίᾳ. Matthaeus Sebastus Lampudes Peloponesius scripsi Florentiae. Et in ora infima: Κυρίου τοῦ δανιήλου τοῦ καιετανοῦ τοῦ ταυτὸ τὸ βιβλίον. ͵Αεφ͵ (sic) τοῦ μαΐου μεδιολανιϑί. Domini Danielis Caietani hic liber est A. 1505. in mense Maio Mediolani. Ego enim legendum puto αφε. In pagina prima hanc Illust. Praesulis et primi bibliothecarii Mannhemiens. Nic. Maillot de la Treille manu exaratam notam lego. — Themistii paraphrasis, liber Aristotelis de anima ineunte ad minimum Saec. XIV. exarata, modo fides adhibeatur Michaeli Angelo Giacomello archiepiscopo Chalcedonensi. — Adhibenda autem ei fides non est, noto Saec. XV. charactere.

Codex CCCXXXI.

Membranaceus, in 4. membrana solida nec titulis, nec initialibus miniatis, literis titulorum uncialibus, scriptura minuta et abbreviata, manu diversa, atramento flavescente, in foliis 220, Saec. X, ut et Mich. Aug. Giacomello archiep. Chalcedon. visum est, ad finem tineis laesus, caeterum bene conservatus et inscriptus.

Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος.	Cyrilli archiep. Alexandrini de sancta et consubstantiali trinitate.
A. *ὀυκ ἐπὶ μικροὺς ἡμᾶς ἀγῶνας.*	T. *ἀλλ' ἐκ ϑεοῦ ἐγεννήϑησαν.*

τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμων κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδ. ὁ ϑησαυρὸς. κύριε δόξα σοι.

†. Ex initio et fine constat, hunc esse Cyrilli thesaurum, ut et Nic. Maillot de la Treille bene inscripsit, licet datus titulus aliud opus innuere videatur. Contuli cum editione gr. lat. Paris. 1638. f.

opp. S. Cyrilli. Praemittuntur praefatio et assertionum XXXV. tabula. Quo finito, reliqua in hoc codice opuscula inscripta sunt. Denique initium operis et sic usque ad finem.

φύλ. ροδ.	Fol. 174.
Ὠριγένους ἐις τὴν τῶν βασιλειῶν α.	Origenis in lib. I. Regum.
A. *τὰ ἀναγνωσθέντα πλεῖονά ἐςιν.*	T. *ἀπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου ἐν χῷ.*

†. Leo Allatius hanc Origenis homiliam primus gr. et lat. edidit. Est verò caput 28. de engastrimytho. Contuli cum editione opp. gr. lat. Paris. 1733. f. tom. II. p. 490.

φύλ. ροθ.	Fol. 179.
Τοῦ ἁγίου ἐυςαθίου ἀρχιεπισκόπου ἀντιοχείας κατὰ ὠριγένους διαγνωςικὸς ἐις τὸ τῆς ἐγγαςριμύθου θεώρημα.	Sancti Eustathii archiepiscopi Antiochias contra Origenem de engastrimythi theoremate.
A. *ἀεὶ μὲν ἄγαμαι τὸν ἀξιοφανῆ.*	T. *τῆς τοῦ θείου φύσεως.*

Διαγνωςικὸς ἐις τὸ τῆς ἐγγαςριμύθου θεώρημα ἐυςαθίου ἐπισκόπου τῆς ἀντιοχείας ἑνὸς ὄντος τῶν τιη ἁγίων πατρῶν πρὸς ἐυτρόπιον ἐπίσκοπον κατὰ ὠριγένους.

†. Etiam hoc Leo Allatius gr. et lat. ad calcem libri in hexaemeron edidit. Extat etiam in criticis sacris. At utrumque in bibl. Elect. deest ad collationem instituendam necessarium. Latine prodiit in bibl. Patrum. Apud Pasinum in bibl. Taurinensi occurrit, ut prius et sequens, ubi etiam *διαγνωςικὸς*, non *διαγωνιςικὸς* legitur.

Φύλ. σα.	Fol. 201.
Τοῦ ἁγίου γρηγορίου ἐπισκόπου νύσης ἐπιςολὴ διὰ τὴν ἐγγαςρίμυθον πρὸς θεοδόσιον ἐπίσκοπον.	Sancti Gregorii Nysseni episcopi epistola de Engastrimytho ad Theodosium episcopum.
A. ὁ ἐιπὼν τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.	T. ἀποςελοῦμέν σοι τῇ τιμιότητι.

†. Extat tom. II. opp. p. 35. gr. et lat. eodem initio et fine.

Φύλ. σε.	Fol. 205.
Θεοδότου ἐπισκόπου ἀγκύρας ἑρμηνεία ἐις τὸ σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν νικαίᾳ πατρῶν τῶν τι καὶ ὀκτώ.	Theodoti episcopi Ancyrani expositio in symbolum sanctorum patrum Nicaen. CCCXVIII.
A. τὸ μὲν ἐν τῇ πίςει ςεῤῥόν τε.	T. συναχθέντων τῶν ἁγίων πατρῶν.

†. Lucas Holstenius gr. et lat. vulgavit Romae 1669. 8. latine extat in bibl. PP. Prima editio deest in bibl. Elect. quo minus cum ista collata sit haec expositio.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Ἴσον τοῦ ἑνωτικοῦ.	Exemplar henotici.
A. ἀυτοκράτωρ . καίσαρ ζήνον κ. τ. λ. Ἀρχήν.	T. παρὰ τῆς ἡμετέρας βασιλείας ἐπαινεθήσεσθε.

†. Zenonis imp. hoc henoticum extat cum Evagrio cap. 14.

Codex CCCXXXII.

Membranaceus, in 4. membrana molli, titulis et initialibus rubricatis, charactere minutissimo et nitidissimo, cum correctionibus marginalibus alterius

manus, in foliis 102, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ἀριστοτέλους πολιτικῶν πρῶτον.	Aristotelis politicorum primus.
A. ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν.	T. καὶ τὸ δυνατὸν καὶ τὸ πρέπον. τέλος πολιτικῶν.

†. Sunt libri VIII. saepius et graece et latine editi.

Codex CCCXXXIII.

Membranaceus, in 4, ligatura moderna, titulis et initialibus rubris, literis elegantibus, Saec. XV, in foliis 110, optime conservatus et inscriptus.

Ορφέου ἀργοναυτικά.	Orphei argonaútica.
A. ὤναξ πυθῶνος μεδέων.	T. μεγαλήτορος οἰάγροιο.

†. Saepius prodiere, ut et Lipsiae 1764. 8. et 1803. 8. Cura Schneideri.

φύλ. λη. Fol. 38.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μουσαῖον.	Eiusdem ad Musaeum.
A. μάνθανε δὴ μουσαῖε.	T. κεχαρήοτι θυμῷ.

†. Extat etiam in editione operum citata Lipsiensi.

φύλ. λθ. Fol. 39.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι.	Eiusdem hymni.
A. κλῦθί μοι ὦ πολύσεμνε.	T. ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

†. Sunt hymni LXXXVI, omnes in citata editione vulgati.

Φύλ. ξθ.	Fol. 69.
Πρόκλου λυκίου τοῦ Φιλοσόφου ὕμνοι εἰς τὸ ἥλιον.	Procli lycii philosophi hymni in solem.
Α. κλῦθι πυρὸς νοεροῦ.	Τ. μεγάλη τὸ δε ῥιπῇ.
Φύλ. ο.	Fol. 70.
Ἐις ἀφροδίτην.	In venerem.
Α. ὑμνέομεν σειρὴν πολυώνυμον.	Τ. πόθων κρυόεσσαν ἐρωήν.
Φύλ. οα.	Fol. 71.
Ἐις τὰς μούσας.	In musas.
Α. ὑμνέομεν μερόπων ἀναγώγιον.	Τ. ἱερῶν ἀναφαίνεται μύθων.
Φύλ. οα.	Fol. 71.
Ἐις ἀφροδίτην.	In Venerem.
Α. ὑμνέομεν λυκίων βασιληΐδα.	Τ. ὀλοίιον οἶστρον ἐρωῆς.

†. Quatuor isti hymni gr. et lat. extant Notavi in solem v. 6. καὶ v. 8. αἰθαλέας. In codice autem Marciano apud Morellium in bibl. gr. etc. ὅς. αἰθαλέες. In Venerem pro ὀπιπτεύουσι, vel ἐπιπτεύουσι legitur ἐποπτεύουσι. v. 11 et 12. τεύξωσι non τεύχωσι ut in editione. Mihi haec editio deest, quo minus plures observationes adferre possim.

Φύλ. οβ.	Fol. 72.
Ὕμνοι ὁμήρου εἰς τὸν ἀπόλλωνα.	Hymni Homeri in Apollinem.
Α. ὑμνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι.	Τ. καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοίδης.
Φύλ. πς.	Fol. 86.
Ἐις τὸν ἑρμῆν.	In Mercurium.
Α. ἑρμῆν ὕμνει μοῦσα.	Τ. πάσας κεράεσσιν ἑλικτάς.

†. In editionibus Homeri occurrunt.

φύλ. ϟα.	Fol. 91.
Ἡροδότου ἁλικαρνάσηος ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ ὁμήρου γενέσιος καὶ βιότης.	Herodoti Halicarnass. de nativitate et vita Homeri descriptio.
A. ἡρόδοτος ὁ ἁλικαρνασεὺς περὶ ὁμήρου.	T. ἔτεσιν ἑκατὸν ἑξήντα ὀκτώ.

†. Prodiit graece et latine.

Codex CCCXXXIV.

Chartaceus, charta laevi et solida, notis interlinearibus miniatis quibusdam, cum notis marginalibus, scriptura nitida, cum paucis abbreviationibus, in 4, Saec. XV, atramento pallido, in foliis 171, probe conservatus et inscriptus.

Σοφοκλέους Ἄιας μαστιγόφορος.	Sophoclis Aiax flagellifer.
A. ἀεὶ μὲν ὦ παῖ λαερτίου.	T. τῶν μελλόντων, ὅτι πρὰξει.

†. Convenit cum initio et fine editionis. Cantabrig. 1669. 8. Nisi quod in Msc. argumentum fabulae desit. Nec personae etiam, ut in editione est, praemittuntur.

φύλ. λζ.	Fol. 37.
Σοφοκλέους ἠλέκτρα.	Sophoclis Electra.
A. Argum. ὑποκεῖται ὧδε τροφεὺς.	T. λογίζει δὲ παιδαγωγός.
A. τοῦ ϛρατηγήσαντος ἐν τροίᾳ.	T. τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν.

†. Habentur hic notae interlineares. Sic supra ϛρατηγήσαντος legitur, ϛρατεύσαντος, ἢ τοῦ ϛρατὸν ἄρξαντος κ. τ. λ. Edita etiam est in citata prius editione secundo loco, cum argumento et personis.

φύλ. ξϑ.	Fol. 69.
Σοφοκλέους οἰδίπους τύραννος.	Sophoclis Oedipus Tyrannus.
A. Argum. τύραννος οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει.	T. ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. Sequuntur personae.
A. Aliud. Λιπὼν κόρινϑον.	T. ἀγχόναις διώλετο.
A. Fabula. τέκνα κάδμου.	T. ἀλγεινὸν παϑών.

†. Ad marginem ultima sic explicantur: ὥστε χρὴ πάντα ἄνϑρωπον ἐπισκοποῦντα τὴν τελευταῖον ἐκείνην ἰδεῖν ἡμέραν τοῦ ϑανάτου, μηδὲν μακαρίζειν ϑνητὸν ὄντα, πρὶν ἂν ὁ τοιοῦτος τὸ τέρμα τοῦ βίου διέλϑῃ, μηδὲν δεινὸν πεπονϑώς. Praeter hoc alia in margine non occurrunt, nisi quod aliquot interlinearia habeantur. Edita etiam loco tertio in citata editione cum argumentis duobus, alio tamen ordine, atque personis.

φύλ. ϞΘ.	Fol. 99.
Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι.	Hesiodi opera et dies.
A. μοῦσαι περίηϑεν ἀοιδῆσι.	T. καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων, τέλος.

†. Occurrunt etiam notae marginales et interlineares, quarum primae incipiunt ὦ μοῦσαι. ἐν ταῖς ἡμετέραις φωναῖς δοξάζουσαι ἡμῶν τοὺς ποιητὰς καὶ τὸν ὑμέτερον πατέρα ὑμνοῦσαι κ. τ. λ. Secundae verò, ὦ γνώσεις. ἀπὸ τῆς πιερίας τοῦ ἐμοῦ λογισικοῦ τοῖς ἡμετέροις ποιήμασι δοξάζουσαι ἡμᾶς τοὺς ποιητὰς κ.τ.λ. Quae aliquo modo cum editis Ioan. Tzetzis scholiis conveniunt. Marginales non sunt continuae, sed interruptae. Praemittitur Hesiodi vita, quae etiam in bibl. Naniorum apud Theupolum occurrit. Idem enim initium est. Editam verò

non inveni in Hesiodi editionibus. Incipit: ὄυτος Ἡσίοδος σὺν ἀδελφῷ πέρσῃ κ. τ. λ. Desinit ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης. Subsequuntur brevia argumenta, quae etiam in editionibus omissa sunt, nec in alio catalogo memorata reperi. Incipit argumentum I. γέγραφε δὲ καὶ πίνδαρος — χαῖρε κ. τ. λ. et desinit: περὶ ἡμῶν δὲ πότε δὴ ἐργάζεσθαι. et II. Μοῦσαι περίηθεν ἀρίςαρχος καὶ ἕτεροι κ. τ. λ. et desinit: ἀχελωίδα. In fine haec adhuc de Hesiodo eadem scriptoris manu adduntur: Ἡσίοδος ἀιολλεὺς ἦν τῷ γένει. πατέρα ἔσχε τὸν διῶν. μητέρα δὲ τὴν πεκιμίδην. ἀδελφὸν δὲ τὸν περσην. δέχου τὸ ῥαψάδημα τοῦ σοῦ συγγένου, ἥδυσμα καὶ παίδευμα πέρση τῶν τρόπων. Demum sequuntur menses cum suis Zodiaci signis notati.

φύλ. ρκε. Fol. 125.

Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς διονύσου ἀλεξανδ†.	T. ὁ γοῦν ὁ διόνυσος ὄυτως ἐγένετο κατὰ νέρωνα τῶν ῥωμαίων βασιλέα.

†. An fors legendum Ἀλεξανδρινοῦ? At lineola ad -8 deest supra et in alio codice Monacensi, item in Laurentiano apud Bandinium legitur υἱὸς Δίωνος Ἀλεξανδρέως. Ex quo etiam filium sic vocatum quis suspicari poterit. Vitae praemissae (in aliis catalogis prolegomena dicuntur) pauca de XII ventis adhaerent sic incipientia: Ἄνεμοί εἰσι ιβ. ἀπὸ μὲν τῆς ἀνατολῆς ἀπιλιώτης κ. τ. λ. Quae in editione Hudsoni etiam legere est, ut aiunt. Mihi enim haec editio ad manus non est.

Διονυσίου οἰκουμένης περιήγησις.	Dionysii orbis descriptia.
A. ἀρχόμενος γαῖαν τε κ. τ. λ.	T. ἀντάξιος ἔιη ἀμοιβή.

†. Titulus hic quidem praefixus non est. Loco vacuo relicto. Addidi autem ex alio, utpote genuinum. Et est haec descriptio cum paraphrasi interlineari et scholiis marginalibus. In paraphrasi interlineari haec prima occurrunt: πλατὺν, λῶρον, ποιήσομαι εις ἐνθύμησιν κ. τ. λ. Scholia verò incipiunt: Ἀρχόμενος. Ἀρετῆς καὶ σπουδῆς ὁ ποιητὴς ἐπιμελούμενος κ. τ. λ. Desinunt autem: ὅς ὀυ πολὺν ἀπέχει τόπον, ὡς πρὸς δύσεις ἀπὸ μασαλίας καὶ τοῦ ῥοδανοῦ ϛομάτων. Animadvertendum, scholia haec non ubique esse. Sunt frequentia initio, non item in fine. In medio prorsus desunt. Compara haec cum editione Hudsoni, quae mihi deest.

Φύλ. ρνγ. Fol. 153.

Θεοκρίτου ἐιδύλια.	Theocriti idyllia.
A. ἀδύ τι ψιθύρισμα κ. τ. λ.	T. ἦν δὲ ποκ' ἔλθῃ.

†. Sunt VIII. idyllia eodem ordine, ut in editione. Octavum verò mutilum est. Initium tantum adest, ut ex adducto fine patet, ubi in editione Lipsiensi ἔνθῃ legitur. Praemittitur cuilibet idyllio argumentum, excepto primo. Argumenta cum editis conveniunt re quidem, non autem verbis. Aut enim breviora, aut prolixiora, aut alio ordine sunt. Exempli gratia quaedam quarti argumenti adferam: Ἀλλ' ἔτι νεώτερος πολὺ, ἔιγε μίλων τὴν ἑβδόμην πάλην νίκα. ὁ δὲ θεόκριτος, ὥσπερ ἐπεδείξαμεν κατὰ τὴν ρα ὀλυμπιάδα. ἀρχαιότατος ἦν ὁ μίλων. Haec sufficient comparaturis cum edito. Sunt etiam cum paraphrasi interlineari, quae incipit: ποία φωνὴ κ. τ. λ. Folio 152. initium idyllii X. habetur et ad latus scholium de dialecto sic incipiens: ἰϛέον, ὡς ὁι δωριεῖς τρέπουσι τὴν ου δίφθογγον, ὁτὲ μὲν

εις ω μέγα, ὁτὲ δὲ εἰς οι δίφθαγγον, ὁτὲ δὲ εἰς ευ δίφθογγον κ. τ. λ.

Codex CCCXXXV.

Chartaceus, in 4, sine minio, literis minutissimis et nitidis, in foliis 12, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Περὶ δυνάμεως αἰσθητικῆς. De facultate sensitiva.

Textus. πότερον ἄρα ἅιμά ἐςιν, ᾧ φρονοῦμεν.

Exposit. ἀλλ' ἡμῖν αὐτὰ ταῦτα διεξοδικώτερον ἐξετάζειν πρόκειται κ. τ. τ.

Τέλος. τοῖς αὐτοῖς τούτοις ἐκ πολλοῦ ἤδη ὡμιληκήκ.

†. Mihi videtur esse excerptum tractatus cuiusdam de anima et eius facultatibus. Breve enim admodum est, duodecim foliis solum constans. Nec in fine additur τέλος, uti fieri solet in tractatibus. Inscriptio facta est manu, quam ex ipsius ad me literis novi, Ill. Praesulis Maillot de la Treille primi bibliothecarii Mannhemii. Ex hac enim urbe hic codex graecus inter alios advenit.

Codex CCCXXXVI.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus rubricatis, charactere minuto et nitido, possessus quondam a Demetrio Rhaul Cabace Spartano et Byzantino, ut infra in pag. 1. graece notatur, ἡ βίβλος ταύτη ἐςὶν κτῆμα ἐμοῦ δημητρίου ῥαοὺλ τοῦ καβάκη σπαρτιάτου καὶ βηζαντίου, in foliis 243, Saec. XV, cum correctionibus marginalibus etiam diversae manus, sat conservatus et inscriptus.

Ἀριςοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως ἄλφα κ. τ. λ. Aristotelis de physico auditu alpha etc.

A. ἐπειδὴ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίςασθαι. T. οὐδὲν ἔχον μέγεθος. τέλος.

Ἰδῶν

Ἰδῶν τὸ τέρμα τὴν χάριν θεῷ δίδου.
δημήτριος ῥαὺλ ὁ καβάκης, σπαρτιάτης καὶ βυζάντιος.

†. Nulli libro (sunt autem VIII.) index praemissus est, excepto ultimo et numerantur capita XLIX. Ubi etiam in ora infima scriptum lego fol. 106. *τὸ θεῖον βιβλίον τόδε θεῖος ἀνὴρ ἐςὶν, ὅς ἀληθὸς, ὁ συγγράψας.* Divinum hunc librum divinus verè vir conscripsit. In assere primo legitur. Aristotelis de auditu tractatus è Saeculo XIII. exaratus, si fides adhibeatur Mich. Angelo Giacomello archiep. Chalced. At hoc illi male visum esse, e sequenti Plethonis, quem Saec. XV. claruisse constat, opusculo eadem manu exarato clarè patet.

Φύλ. ρλδ. Fol. 134.

Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς βιβλίον πρῶτον.	Plethonis de legibus liber primus.
A. *τάδε συγγέγραπται περὶ νόμων.*	T. *πολλ' ἀγῶν μεσοῖς ἔπιπε....*

†. Praemittitur eiusdem prologus hoc initio: *ἡ βίβλος ἥδε περιέχει θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ ζωροάςρην τὲ καὶ πλάτωνα κ. τ. λ.* et fine: *καὶ ὑγιεινῆς διαίτης.* Prologus hic gr. et lat. apud Fabricium vol. X. p. 749. et apud Lambecium in editione altera p. 565. vol. VII. Cum alia ipsius versione editus est. Ibi enim idem, quod hìc est, describitur. Ante titulum legitur adhuc: *Δημητρίου. ἐκ τῶν λειψάνων τῆς πληθωνίου βίβλου συνήχθησαν καὶ ταῦτα.* In exemplari Electorali prima quinque capita notantur, quorum ultimi finis est: *ἴσον ἂν ἔτι ἀποβῦναι.* Tum sequitur tit. *ιαʹ. περὶ μέτρου τὲ καὶ συμμετρίας. τὸ δὲ δὴ καλὸν τοῦτο κ. τ. λ.* quod desinit:

καὶ περὶ μὲν τούτου εἰς τοσοῦτον. Lambecius addit: ἐκ τοῦ τρίτου βιβλίου. Est verò undecimum secundi libri. Subsequitur tit. κϛ. περὶ τῶν τῶν Ͽηρίων ἐνίοις κατὰ λόγον δρωμένων. περὶ δὲ τοῖς τῶν θηρίων. Quod desinit: συγκεκροτημένην. Tum sine inscriptione, initio et fine sequitur: καὶ Ͽανάτῳ ἤδη ζημιοῦν, usque καλῶς τε καὶ ἐυ διαγινώσκειν. Et est cap. XXXI. lib. III. περὶ δικῶν. Sequitur dein sine inscriptione: λοιπὰ δὲ δὴ ἡμῖν τὰ περὶ τῶν τῶν Ͽεῶν ἁγιστείων. ἃ καὶ ἀυτὰ ἔτι ἐπεξεργαστέα ἐστὶν usque πολλῶν ἀγῶν μέσοις ἔπιπε.... Et est cap. XXXII. lib. III. περὶ τῶν τῶν Ͽεῶν ὀνομάτων. In quorum ora infima aliena manu notatum: ἐκ τῶν συγγραμάτων τοῦ γέροντος τοῦ ἀφρικανοῦ. Haec tantum hìc adsunt de legibus Plethonis. Reliqua enim scimus, a Georgio scholario flammis tradita. Verti latine, quod superest et hìc, si locus est, aut alibi gr. et lat. edam. Superest adhuc in nostro codice index capitum librorum trium circa finem p. 240. positus, cuius cum tantum fragmentum a Lambecio indicatum sit, integre exhibebo.

Πίναξ τῆς τοῦ πλήϿωνος βίβλου.

Ἁι τοῦ πρώτου βιβλίου ὑποϿέσεις.

α. Περὶ διαφορᾶς τῶν περὶ τῶν μεγίστων ἀνοῖς δοξῶν.

β. Περὶ ἡγεμόνων τῶν βελτίστων λόγων.

γ. Περὶ τοῖν δυοῖν ἐναντίοιν λόγοιν τοῦ τε πρωταγορείου καὶ τοῦ πυρωνίου.

δ. Ἐις Ͽεοὺς τοὺς λογίους ἐυχή.

ε. Κοινὰ περὶ Ͽεῶν δόγματα.

ϛ. Περὶ διὸς τοῦ βασιλέως.

ζ. Περὶ θεῶν τῶν ὑπερουρανίων.

η. Περὶ θεῶν τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ.

θ. Περὶ τῆς τῶν θεῶν ξυμπάντων ἀϊδιότητος.

ι. Περὶ τῆς ποσιδῶνος τε καὶ τῶν ἄλλων ὑπερουρανίων θεῶν γενέσεως.

ια. Περὶ τῆς τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ τοῦ δε ἀθανάτων γενέσεως.

ιβ. Περὶ τῆς τῶν θνητῶν γενέσεως.

ιγ. Περὶ ἀνθρώπου γενέσεως.

ιδ. Περὶ τῆς ἐπ' ἀμφοτέρου ἀνθρώπου τοτὲ μὲν ἀμείνονος, τοτὲ δὲ χείρονος διαθέσεως.

ιε. Περὶ τῆς αὐτῆς τῶν καθεςώτων μονῆς.

ις. Περὶ τῆς τοῦ ἤθους ἀρίςης καταςάσεως.

ιζ. Περὶ οἰκείας καταςάσεως.

ιη. Περὶ κληρονομίων.

ιθ. Περὶ τῶν πρὸς ἀλλήλους συμβολῶν.

κ. Περὶ πολιτείας.

κα. Περὶ θεῶν θεραπείας.

κβ. Περὶ ἱερέων καὶ βίου αὐτῶν.

κγ. Περὶ καθαρμῶν.

κδ. Περὶ δικῶν.

κε. Περὶ ταφῆς.

κς. Περὶ θεραπείας τῶν οἰχομένων.

κζ. Περὶ τῶν ἐκ τῶν δὲ ἂν περιγιγνομένου ἀγαθοῦ.

κη. Διαίρεσις τοῦ ὄντος.

κθ. Περὶ διαφορᾶς αἰτίων.

λ. Περὶ ἀνάγκης τῶν αἰτίων.

λα. Περὶ ὀνομάτων τῶν πρεσβυτάτων θεῶν.

Ἁι τοῦ β βιβλίου ὑποθέσεις.

α. Περὶ κριτηρίου τοῦ ἐπὶ τὴν τῶν προκειμένων σκέψιν.

β. Πρόληψις ἐννοιῶν κοινῶν.

γ. Ὡς εἰσὶ θεοί.

δ. Περὶ προνοίας θεῶν.

ε. Ὡς ὀυ κακῶν ὀι θεοὶ ἄιτιοι.

ς. Περὶ ἑιμαρμένης.

ζ. Περὶ πλήθους τῶν θεῶν.

η. Περὶ διαφορᾶς τῶν τῶν θεῶν γενῶν.

θ. Περὶ τῆς κατὰ κούρητας θεοσεβείας.

ι. Περὶ θεῶν τῶν τε ἑπτὰ πρεσβυτάτων καὶ τῶν ἄλλων ὑπερουρανίων.

ια. Περὶ τῆς τῶν ἐκτὸς ὀυρανοῦ θεῶν γενέσεως.

ιβ. Κοινή τις ἀπόδειξις τῶν τῆς ψυχῆς τρίτων ἑιδῶν.

ιγ. Περὶ τῶν τῶν ἄςρων ἑιδῶν καὶ φύσεως ἑκάςου.

ιδ. Περὶ τῶν τῶν ἑπτὰ ἀςέρων δυνάμεων.

ιε. Περὶ τῶν τῶν ἀςέρων ἰδίων φορῶν.

ις. Περὶ τῆς κοινῆς ἄςρων τε καὶ τοῦ παντὸς ἀιθέρος περιφορᾶς.

ιζ. Περὶ τῆς τῶν ἄςρων ψυχῆς.

ιη. Ὡς ἑισὶ δαίμονες.

ιθ. Ὡς ὀυ πονηροὶ ὀι δαίμονές ἑισιν.

κ. ἔλεγχοι τῶν κατὰ δαιμόνων διαβολῶν.

κα. Περὶ δαιμόνων διαφορᾶς.

κβ. Περὶ ἀθανασίας ψυχῆς τῆς ἀνθρωπίνης.

κγ. Περὶ τῆς τῶν θνητῶν δημιουργίας.

κδ. Περὶ τῆς τοῦ ἀνθρωπίνου θνητοῦ δημιουργίας.

κε. Περὶ ἀισθήσεών τε κχὶ τῶν καθ' ἑκάςας.

κς. Περὶ τῶν τῶν θηρίων ἐνίοις κατὰ λόγον δρωμένων

κζ. Περὶ τῆς τοῦ παντὸς ἀϊδιότητος.

Ἁι τοῦ Γ βιβλίου ὑποθέσεις.

α. Ἀνάληψις τοῦ περὶ ἑιμαρμένης λόγου.

β. Ἀνάληψις τοῦ περὶ ψυχῆς ἀνθρωπίνης ἀθανασίας λόγου.

γ. Περὶ τέλους τοῦ βίου.

δ. Περὶ Φρονήσεώς τε καὶ τῶν Φρονήσεως εἰδῶν.

ε. Περὶ παίδων ἀγωγῆς.

ϛ. Περὶ τῆς πολιτείας σχήματος.

ζ. Περὶ ἀνδρίας.

η. Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν διὰ μέσης τῆς περὶ ἀνδρίας ὑποθέσεως.

ϑ. Περὶ εἰδῶν ἀνδρίας.

ι. Περὶ σοφροσύνης.

ια. Περὶ μέτρου τὲ καὶ συμμετρίας.

ιβ. Περὶ εἰδῶν σωφροσύνης.

ιγ. Περὶ δυνάμεως διὰ μέσης τῆς περὶ εἰδῶν σωφροσύνης ὑποθέσεως.

ιδ. Περὶ τῆς τῶν γόνεων ἐκγόνοις οὐ μίξεως.

ιε. Περὶ θεῶν γενέσεως διὰ μέσης τῆς περὶ γόνεων ἐκγόνοις ὑποθέσεως.

ιϛ. Περὶ τῆς ἑνὶ ἀνδρὶ γυναικῶν πλειόνων συνοικήσεως.

ιζ. Περὶ τῆς κοινῶν γυναικῶν χρήσεως.

ιη. Περὶ κρεῶν ἐδωδῆς.

ιϑ. Περὶ μιᾶς τῆς ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ κτήσεως.

κ. Περὶ τῆς παρὰ τὰς τελευτὰς ἑκάςων οὐκ οἰκοφθορίας.

κα. Περὶ σχέσεως.

κβ. Περὶ διὸς, ὡς οὐδὲ λόγῳ διάκρισίς τις ἐν αὐτῷ ἐςιν.

κγ. Περὶ τοῦ παντὸς, ὡς πλεοναχῇ ἐςιν ἕν.

κδ. Περὶ ἀγαθῶν διαφορᾶς.

κε. Περὶ δικαιοσύνης.

κϛ. Περὶ εἰδῶν δικαιοσύνης.

κζ. Ἀρετῆς εἰδῶν σύγκρησις.

κη. Περὶ κακίας τρόπων.

κϑ. Περὶ τοῦ ἐν δωρεαῖς πρέποντος.

λ. Περὶ τῶν εἰς τὸ κοινὸν τάμειον εἰςφορῶν.

λα. Περὶ δικῶν.

λβ. Περὶ τῶν τῶν θεῶν ὀνομάτων.

λγ. Περὶ προσευχῆς.
λδ. Ἐις θεοὺς προσρήσεις.
λε. Ὕμνοι ἐις θεοὺς.
λϛ. προςρήσεων τε καὶ ὕμνων χρήσεως διάταξις.
λζ. τίσι τῶν θεῶν τίνα θυτέα.
λη ἐπὶ τίσι πράξεσι, τίσι τὲ θεῶν καὶ ὅπως θυτέα.
λθ. ὅπως ἔχουσι τῶν θυσίων μεταληπτέα.
μ. Περὶ ἀκριβείας τῶν πρὸς τοὺς θεούς.
μα. Κατὰ τίνων ἐυκτέα τοῖς θεοῖς.
μβ. Περὶ μαντειῶν.
μγ. ἐπινομίς.

Φύλ. ρμϛ.	Fol. 146.
Ξενοφῶντος λακεδαιμονίων πολιτεία.	Xenophontis Lacedaemoniorum respublica.
A. ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας ποτὲ, ὡς ἡ σπάρτη.	T. τοὺς λακεδαιμονίων βασιλεῖς προτετιμήκασιν.

†. In Msc. Electorali non fit divisio in capita etc. ut in edit. Lips. 1763. 8.

Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Πλάτωνος τίμαιος.	Platonis timaeus.
A. εἷς, δύο, τρεῖς. ὁ δὲ δὴ τέταρτος.	T. εἷς ὀυρανὸς, ὁ δὲ μονογενὴς ὢν.

†. Idem initium et finis cum edito.

Φύλ. σϛ.	Fol. 206.
Ἀσκληπιάδων ὑγιεινὰ παραγγέλματα.	Asclepiadum utilia sanitati praecepta.
A. ἐυεξίας τράπεζαν, ἐι θέλεις, μάθε.	T. μετὰ θεοῦ τούτοις δὲ ἐκφύγοις νόσους.

†. Apud Nesselium in bibl. Vindob. eadem occurrunt. At titulus diversus est. Ibi enim legitur. Asclepiadis et Dioscoridis monita salutaria cum eodem initio.

φύλ. ση. Fol. 208.

Λουκιανοῦ.	Luciani.
A. ἔναγχος ἐγὼ μὲν ὑμῖν δείξας.	T. ἄξια τοῦ θεάτρου δεικνύειν.

†. Est ipsius Zeuxis, seu Antiochus. Idem enim initium et finis cum edito est.

φύλ. σιβ. Fol. 212.

Λουκιανοῦ.	Luciani.
A. χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα.	T. ἀφορμὴν εἶναι δοκεῖν.

†. In editione inscriptio est: ὑπὲρ τοῦ πταίσματος. Initium et finis idem.

φύλ. σιζ. Fol. 217.

Λουκιανοῦ.	Luciani.
A. ἁρμονίδης ὁ αὐλητῆς ἤρετό ποτε.	T. τὰ μεγάλα νενικηκότι.

†. Editum est sub tit. Harmonides. Initium et finis idem.

φύλ. σιθ. Fol. 219.

Λουκιανοῦ.	Luciani.
A. ἀπόλλων. ἀληθῆ ταῦτα φασὶ πάτερ.	T. ὀπίσω εἰς τὴν ἑλλάδα.

†. In editione inscribitur: Δραπέται, finis est mutilus. In editis enim ulteriora adhuc sunt.

φύλ. σκη.	Fol. 228.
Μαξίμου τοῦ πλανούδη χειμῶνος ἐγκώμιον.	Maximi Planudae hyemis encomium.
A. οἶμαι καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκοήν.	T. καὶ φιλοτιμία χειμῶνος.

†. Tit. Comparatio hyemis et veris inter eius opera apud Fabricium et Nesselium occurrit, non item encomium hyemis.

φύλ. σμβ.	Fol. 242.
Πλήθωνος.	Plethonis.
Ζωροαςρείων τὲ καὶ πλατωνικῶν δογμάτων συγκεφαλαίωσις.	Zoroastricorum et Platonicorum dogmatum collectio.
A. ἐκεῖνα μάλις' ἂν θεόι κεφάλαια.	T. καὶ φρόνιμος τῷ ὄντι ἔσεσθαι.

†. Prodiit Wittebergae 1719. 4.

φύλ. σμγ.	Fol. 243.
Ἡ τῶν μηνῶν καὶ ἐτῶν τάξις.	Mensium et annorum ordo.
A. καὶ μὲν δὴ καὶ μησὶ καὶ ἔτεσι.	T. σύνοδος ἡ μετὰ χειμερινάς.

†. Cum immediate Plethoni subiaceat, idemque mensium et annorum ordinem scripserit, eiusdem esse censeo.

Codex CCCXXXVII.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido cum marginalibus, quondam collegii Soc. Iesu Molschem. charta solida et laevi, in foliis 41, Saec. XIV, probe conservatus et inscriptus.

Κλεο-

Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας. — Cleomedis circularis inspectionis liber.

A. τοῦ κύκλου πολλαχῶς λεγομένου. — T. ἀλλὰ μὴ τῇ σκίᾳ τῆς γῆς....

†. Sunt duo libri de meteoris gr. et lat. editi. Editio graeca, quacum contuli, est Parisiensis 1539. 4. per Conr. Neobarium. Finis est mutilus, folio uno desiderato.

Codex CCCXXXVIII.

Chartaceus, in 4, charta laevi, corio albo tectus, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et nitidis, cum correctionibus marginalibus, quondam possessus ab Arnoldo Arlenio Peraxylo, viro celebri et graece peritissimo Saec. XVI, ut ipse inscripsit, nec non a D. Io. Chrys. Zancho Bergomensi can. regul. Saec. XV, in foliis 291, bene conservatus et inscriptus.

Βιβλίον ἱστορικῆς ἰῶ. τοῦ τζέτζου τῆς διὰ στίχων πολιτικῶν, ἄλφα δὲ καλουμένης. — Liber historiarum Ioan. Tzetzis versibus politicis constans, alpha dictus.

A. ἀκριβεστάτως ἐκμαθεῖν φίλτατε. — T. ταύτης ἡμῶν τῆς βίβλου.

Τέλος βιβλίου ἱστορικῆς ἰῶ. τοῦ τζέτζου τῆς διὰ στίχων πολιτικῶν, ἄλφα δὲ καλουμένης, ὧν στίχων πολιτικῶν τὸ ποσὸν, μυριὰς μία καὶ δισχίλιοι ἑπτακόσιοι πεντήκοντα ἐννέα.

†. Iste liber caret quidem titulo suo, relicto spatio vacuo. Qui autem positus est, ex fine sumpsi. In folio primo Franciscus Pollingae Praepositus; ex cuius monasterio codex huc venit, haec

sua manu notavit, Ioannes Tzetzes graecus poeta et grammaticus Constantinopoli floruit circa medium Saec. XII. operis huius auctor. v. lexicon Lipsiense. Ioannem Chrysost. Zanchum C. R. L. virum varia eruditione et linguarum peritia insignem libri huius quondam possessorem fuisse puto. Character enim antiquior esse videtur. Ego emi illum a Nagelio Professore Altorfensi florenis.... Franciscus Praepositus 1777. — Iste historiarum liber in XIII. Chiliadas divisus et editus est in corpore poetarum graecorum. Caeterum observavi ad historiam quartam de Codro hanc notam supra positam: *ἱστορίαι Ἰωάννου γραμματικοῦ τοῦ τζέτζου, ὧνπερ ἐμνήσθη ἐν μίᾳ τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν.* Ad hist. XL. legitur in titulo *κιτλινέρτου.* Ad XLII. additur *ἀλληγορία.* Item ad LI. Ad Chil. V. hist. 15. praemittitur *ιε ἡ λέγουσα, ὀυ γὰρ κ. τ. λ.* Ad Chil. VI. tituli 40 et 41 desunt in Msc. Ad eandem tit. 64. et in editione et in Msc. legitur *στήρης* loco *στήλης.* Ad eandem tit. 77. in Msc. legitur *γῆς πατρώας.* Ad Chil. VIII. hist. 191. tituli initio omnes sunt simul positi et sequuntur adhuc separatim. Ad eandem hist. 201. ponitur loco *περὶ τοῦ, ἡ λέγοῦσα.* Ad 206. additur item *ἡ λέγουσα.* Eodem modo ad Chil. IX. hist. 272. Ad 278. eaedem lacunulae in Msc. occurrunt, quae sunt in editione. Ad Chil. X. hist. 301. loco *περὶ τοῦ, ἡ λέγουσα.* Item ad 302. loco *παροιμία.* Ad 303. *παροιμία* omittitur. Ad 306. loco *περὶ τοῦ, ἡ λέγουσα,* ut et in sequentibus, 307, 308, 311, 313, 315, 316, 319, ubi additur, *ἡ τχς.* 330, 337, 339, 350, 372, 384, 392, 396, 410, 422, 445. Ad 326. praemittitur *περὶ τοῦ.* Ad 328. *ἡ λέγουσα* (saepe etiam *ἡ* sola legitur. Id quod non adnotavi) Ad 333. loco *ἐπὶ* legitur *παρὰ.* Ad 335. *παροιμία* omittitur. Item ad 342. Ad 343. legitur: *ἡ λέγουσα,*

τοὺς τὴν ὄντως φημὶ κ. τ. λ. Chil. XI. ad 362. loco ἐπὶ ponitur παρὰ. Ad 363. παροιμία omissum est et positum, ἡ λέγουσα. Ad 382, 451, 460, omittitur ἱστορία. Ad Chil. XII. hist. 398. loco ὅτι ponitur ἡ λέγουσα. Ad 404, 428, 471, 473. ἱστορία omittitur. Ad 405, 478, 482, 484, 486, 490, 491, 495. omittitur παροιμία. Ad 406 ἡ loco περὶ τοῦ et ad 413, 416, 421, 430, 435, 441, 443, 448, 449, 454, 462, 474. Ad 412. παροιμία omittitur. Ad 425. loco τί ponitur ἡ λέγουσα. Ad 452. loco ὅτι ponitur ἡ. Ad 475. loco περὶ, ἡ λέγουσα ponitur. Ad 488. loco παροιμία legitur ἡ. Finis omnino cum edito convenit. Morellius in bibl. gr. corrigit τίμαρχον (v. Tzetzis Chil. III. cap. 115.) et tamen etiam in codice Electorali legitur τρίμαρχον.

Φύλ. σπβ.	Fol. 282.
Τοῦ αὐτοῦ ἰῶυ τοῦ τζέτζου στίχοι ἰαμβικοί. ἡ βίβλος ἄλφα τζετζικῶν πονημάτων.	Eiusdem Ioan. Tzetzis versus iambici. Liber alpha Tzetzis laborum.
A. μούσης μέτρα φέρουσα.	T. καὶ πλατὺς ἐστὶ γέλως.

†. Idem etiam in corpore poetarum graecorum prius subsequitur eodem cum initio et fine.

Φύλ. σπη.	Fol. 288.
Τοῦ αὐτοῦ στίχοι ἡρωϊκοί.	Eiusdem versus heroici.
A. τζέτζου ῥητορίης ἀδαήμονος.	T. κλαυσατ' ἐρανῆς.

Φύλ. σπθ.	Fol. 289.
Στίχοι ἰαμβικοὶ τοῦ αὐτοῦ ἀμαθοῦς καὶ ἀῤῥητορεύτου ὥσπερ φασὶν οἱ θειάζοντες οἷα ῥήτορες, οἵους	Versus iambici eiusdem in docti, atque rhetoricae imperiti, ut dicunt fanatici videlicet rhetores, quales

ἡρόδοτος λέγει, βαρβαροδεστέρους ἐθνέων ἁπάντων. Herodotus dicit barbariores gentibus omnibus.

A. ὦ τὰς βεβήλους κ. τ. λ. T. τῶν παλαιῶν καὶ νέων. τέλος.

†. Editi sunt ibidem.

φύλ. σϟ. Fol. 290.

Τζέτζου ἐπιστολαὶ διὰ ἱστορίων τινῶν τῶν προγεγραμμένων τῷ ἱεροτάτῳ μητροπόλεως πατρῶν, ὡς ἀπό τινος. Tzetzae epistolae ob quasdam historias praescriptas sanctissimo Metropolitarum patrum veluti a quodam.

A. ἀτρανῆ μὲν καὶ ἄκοψον. T. εὐχῇ χαρισθείη μοι.

φύλ. σϟ. Fol. 290.

Πρὸς ἐπίσκοπον ἀξιοῦντα μετ' ἐυγνωμοσύνης τὰ στελλόμενα παρ' αὐτοῦ δέχεσθαι καὶ Ἰῶ τὸν λεῖτ ἐπιγράψαντα, πρὸς ὃν ἐστέλλετο τὰ στελλόμενα. Ad episcopum rogantem cum animi candore; ut ab ipso missa recipiat et Ioannem incusantem, ad quem remisit, quae missa fuerant.

A. τὴν παρὰ τῆς σῆς. T. τοῖς τῆς φιλίας πτεροῖς προπετεύσασιν.

φύλ. σϟα. Fol. 291.

Πρός τινα γραμματικόν. Ad quemdam grammaticum.

A. ἐι μὴ παρ' ἡμῶν. T. καὶ τὸ ἀσύμβατον.

φύλ. σϟα. Fol. 291.

Τῷ μυστικῷ κυρίῳ νικηφόρῳ τῷ σερβιλίῳ. Mystico domino Nicephoro Servilio.

A. ὀφθαλμὲ γερουσίας. T. ἐκεῖνον κατακλυσμόν.

†. Omnes istae epistolae ibidem editae sunt. In secundae titulo versio latina est. Ioanni ingrati animi crimen inscribentem etc. Nec nota apparet, quomodo abbreviatio legenda sit. Solus ibi asteriscus est.

Codex CCCXXXIX.

Chartaceus, charta spissiore tectus, in 4, literis minutis et modernis, sine ullo titulorum, aut initialium minio, quondam conventus Eremit. S. P. Augustini Monacensis, in foliis 75, Saec. XVI, ab Andrea Darmario scriptus, probe conservatus et inscriptus.

Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλοσόφων.	Hermiae philosophi irrisio gentilium philosophorum.
A. παῦλος ὁ μακάριος ἀποστόλος.	T. λόγῳ σαφεῖ βεβαιουμένον.

†. In folio I. ad marginem notatur. Bibliotheca sancta tom. V. p. 190. scilicet in bibl. SS. PP. de la Bigne edita est. Extat etiam cum theol. vet. orthodoxis etc.

φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέαν ἥλιον πρὸς σαλουστῖνον.	Iuliani Caesaris in Regem Solem ad Sallustinum.
A. προσήκειν ὑπολαμβάνω.	T. πανὺ πολιτελεῖς περιόδους.

†. Extat gr. et lat. In Msc. ad marginem duae notae occurrunt, 1ª p. 54. ὁ ἴαμβλιχος διδά-

σκαλος ἰουλιανοῦ. 2ª p. 49. ἡμετέραν ψυχὴν ἐξ ἀϊδίου ὑπέστησεν ἥλιος.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος καίσαρος ἀντιοχικὸς, ἢ μισοπώγων.

Iuliani autocratoris Caesaris Antiochicus, seu Misopogon.

A. ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλά.

T. πολλῶν ἀντάξιος ἑτέρων.

Ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου σὺν Θεῷ εἴληφε τέρμα ἐν τῷ ἔτει ͵αφος νοεμβρίου κϛ.

†. Extat item gr. et lat.

Codex CCCXL.

Chartaceus, charta laevigata, in 4, titulis et initialibus rubricatis, literis minutissimis et nitidissimis, in foliis 182, Saec. XIV, quondam Ioan. Bapt. Cniphli optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ Μοσχοπούλου κυροῦ Μανουὴλ σύνοψις ἠκριβομένη. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων περὶ προσωδίων.

Moschopuli dom. Manuelis synopsis accurata. Initium cum Deo sancto erotematum de prosodiis.

A. τί ἐστὶ προσωδία. ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου.

T. ὀυ χρεία λόγων, ἀλλ' ἔργων.

†. Contuli cum editione Basil. 1540. 8. et modo pauciora, modo plura inveni. Sic tit. περὶ ἀντωνυμίας etc. usque ad finem in Msc. Electorali deest et illius loco alii occurrunt, ut p. 165. περὶ ὀρθογραφίας. πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον. περὶ συντάξεως, περὶ ποσότητος, περὶ τῶν δασυνομένων et τὰ ῥήματα

ὁριστικὰ per omnes modos et tempora coniugata sunt. Id quod in editione non fit.

Φύλ. ροζ. Fol. 177.

Τοῦ σοφωτάτου ἐν ῥήτορσι κυροῦ Θεοδώρου τοῦ προδρόμου.	Sapientissimi rhetoris domini Theodori Prodromi.
A. ἰστέον ὦ παῖ, ὅτι τὸ ἄλφα δασύνεται.	T. περὶ μὲν ὀκτῶ μέρων τοῦ λόγου ἀρκεῖ σοι.

†. Subsequitur adhuc tit. περὶ ποδῶν καὶ μέτρων στίχων. τὸν περὶ μέτρων καὶ ποδῶν βουλόμενον μανθανεῖν. περὶ τῶν ὀκτὼ μέρων τοῦ λόγου. Δεῖ σε γινώσκειν, ὦ παιδίον κ. τ. λ. Equidem in his titulis nullibi expressum eiusdem. Cum tamen ad filium, ut primus titulus, dirigantur, eiusdem esse censeo. Apud Nesselium Part. 4. p. 62. lego titulum. Theodori Prodromi grammaticalia quaedam, quae eadem esse suspicor. Quo minus enim certus sim, est, quod nec initium, nec finem operis dederit.

Codex CCCXLI.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus rubris, charactere lisibili, Andreae Darmarii manu, quam ex aliis novi, exaratus, quondam collegii Soc. Iesu Molishemii, Saec. XVI, in foliis 143, cum correctionibus marginalibus eiusdem manus, probe conservatus et inscriptus.

Ἑρεννίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὰ μεταφυσικά.	Herennii philosophi comment. in metaphysica.
A. μετὰ τὰ φυσικὰ λέγονται.	T. ἐν αὐτῇ συνήρηκε μονοειδῶς.

Τέλος ἑρεννίου φιλοσόφου εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικά.

†. Est ille Philo Biblius sub Domitiano multis scriptis clarus, cuius exemplar Msc. in metaphysica in Isaaci Vossii bibliotheca fuisse, Fabricius testatur. In nostro exemplari praemissus est prologus, cuius initium prius allegatum est. Finis autem, *ἃ τὸ παρὸν βιβλίον ἐπαγγέλλεται. ἔςιν ἐπιςήμη τὶς, ἥτις θεωρεῖ τὸ ὄν κ. τ. λ.* Neque in libros, neque in capita fit divisio. Sed est primus et unicus titulus. Asservatur adhuc Msc. in bibl. Taurinensi, teste Pasino.

Codex CCCXLII.

Chartaceus, in 4, titulis et initialibus rubricatis, scriptura lisibili, manu Andreae Darmarii, cum correctionibus marginalibus, in foliis 84, sat bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου ὀνοσάνδρου ςρατηγικὰ. Προοίμιον.

Sapientissimi Onosandri strategica. Prooemium.

A. *Ἱππικῶν μὲν λόγων, ἢ κυνηγετικῶν.*

T. *ὀυκ ἀνόητος ςρατηγός.*

†. Praemissus est index cap. XXXIX, eodem initio et fine.

Codex CCCXLIII.

Chartaceus, corio rubro tectus, in 12, titulis et initialibus rubris, scriptura minuta et eleganti, in foliis 50, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Ἐρωτήματα συνοπτικὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Μα*νουὴλ τοῦ χρυσολουρᾶ.*

Erotemata synoptica sapientissimi Dni Manuelis Chrysolorae.

A. *ἐις πόσα διαιροῦνται τὰ εικοσι τέσσαρα.*

T. *τὸ ἐσόμενον, τοῦ ἐσομένου.*

†. Prae-

†. Praemittitur duplex alphabetum graecum, pater noster et ave Maria. Post finem alia adhuc sequuntur, ut: ἰσωκράτης ἔφη. χρὴ τοὺς διδασκάλους πολλοὺς μισθοὺς λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθήτων. παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν, ὅτι πολλὰ μανθάνουσι. παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν, ὅτι πολλοὺς κόπους παρέχουσιν. Tum iterum duplex alphabetum graecum, pater noster et ave Maria etc. Psalmus .et symbolum Apostolorum. Prodiere haec erotemata Venet. 1542. 8. eodem initio et fine. In bibl. Vindob. Demetrii Chrysolorae erotemata dicuntur esse, teste Nesselio. Cum verò initium et finis desint, statui nequit, num eadem, aut diversa sint. Novi Demetrii chalcondylae erotemata edita Basil. 1546. 8.

Cod. CCCXLIV.

Chartaceus, in charta spissiore, in 8, literis nitidis, sine minio, Saec. XVIII, in foliis 413, optime conservatus et inscriptus.

Excerpta ex longi Sophistae lib. IV. pastoralium, ex quibus partim indicem, quo hactenus carebat, conflavi. Caetera in apparatum lexici mei graeci transtuli 1719. Est lexicon graeco-latinum ex longo confectum.

Cod. CCCXLV.

Chartaceus, charta laevigata, in 4, titulis et initialibus rubricatis, charactere nitido, Saec. XVI, quondam monasterii S. Michaelis C. P. Florent. in foliis 57, ex bibl. Mannhem. optime conservatus et inscriptus.

Διάταξις τῆς θείας λειτουργείας, ἐν ᾗ καὶ τὰ δια-	Ordo divinae liturgiae, in qua et diaconica, com-

κονικὰ, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου, ἔτι ὄντος πρεσβυτέρου.

positus a sanctissimo et oecumenico Patriarcha dom. Philotheo, adhuc Presbytero.

A. μέλλων ὁ ἱερεὺς τὴν θείαν.

T. ἀπέρχονται ἐν εἰρήνῃ Ἀμήν.

†. In primo folio hic titulus legitur ab alio inscriptus: *Διακονικὸν τῆς θείας λειτουργείας τοῦ παμμακάρος καὶ σοφοῦ χρυσοςόμου καὶ τῶν προηγιασμένων.* Iste titulus verior est altero. Non enim Philothei Patr. Constant. est, sed Chrysostomi, quamvis etiam aliqua diversitas sit, quam ex sequentibus melius videbis: *λειτουργείαν ὀφείλει προηγουμένως κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τὶ κατά τινος καὶ τὴν καρδίαν ὅση δύναμις ἀπὸ πονηρῶν τηρεῖν λογισμῶν. ἐγκρατεύεσθαί τε μικρὸν ἀφ' ἑσπέρας κ. τ. λ.* Quae sufficient ad diversitatem hanc ostendendam. v. Euchologium graecum editum Venet. 1545. 4.

Φύλ. μα. Fol. 41.

Διάταξις τῆς τῶν προηγιασμένων λειτουργέιας.

Ordo liturgiae praesanctificatorum.

A. μετὰ τὸ, μνήσθητι ἡμῶν κύριε.

T. κατ' ἔθος ποιῶν καὶ λέγων.

Τέλος. οἶδον μὲν οἶδον τὸ ποθούμενον τέλος.

Φύλ. μζ. Fol. 47.

Ἑρμηνεία τῆς τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ἀκολουθείας,

Expositio magni officii vespertini, quomodo psal-

πῶς δεῖ ψάλλειν τὸν ἱερέα μετὰ τοῦ διακόνου. lere oporteat sacerdotem cum Diacono.

A. μετὰ τοῦ Φράσαι τὸν καιρὸν. T. τῆς παναχράντου δεσποίνης ἕως τέλους.

Ταῦτα τὰ διακονικὰ ἐγράφησαν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἰλημ διὰ χειρὸς τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίςου μετροφάνους ἐν ἔτει ,ζ.ρ.ς. ἀπριλλίω.θ. Haec Diaconica scripta sunt in sancta urbe Hierosolyma manu monachi minimi Metrophanis anno 7106. April. IX. aera Christi 1598.

Cod. CCCXLVI.

Chartaceus, in 12, titulo et initiali rubra, literis maiusculis et elegantibus, cum delineationibus locorum calamo factis, Saec. XVII, in foliis, probe conservatus et inscriptus.

Προσκυνητάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἁγίας πόλεως ἱερουσαλημ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων τόπων τοῖς ἀναγινώσκουσιν ἐυχαίρειν ἐν κυρίῳ. Aedes adorationis cum Deo sancto sacrae urbis Hierosolymae et reliquorum locorum legentibus salutem in domino.

A. ἀκούσατε πάντες οἱ ἐυσεβεῖς. T. ἐις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.

†. In folio primo legitur. Ad usum Cosmi Mauradini gratia Dei Alexandrini Patriarchae, Archimandritae Vicarii generalis, in tota quoque graecia Missionarii Apostolici. Subsequitur imago Ananiae Hieromonachi et Syncelli cum hac inscriptione: Ἀνανίας ἱερομοναχὸς καὶ σύγγελος. κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν σωτηρίαν. Magnus Syncellus Patriarchae Hierosolymitani. In fine legitur: τὸ παρὸν ὑπάρχει τοῦ πανοσιωτάτου ἐν ἱερομοναχοῖς κυρίου

ἀνανίου. ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς ἀκακίου ἱερομοναχοῦ τοῦ κρητὸς τάτε γράμματα, τὰ ἱςορῆα εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἱλημ. αχλδ. Liber hic est sanctissimi Hieromonachi domini, domini Ananiae. Scriptus autem est manu Acacii Hieromonachi quoad literas et historiam sacrae urbis Hierosolymae A. 1634. *εἶναι τὸ παρὸν βιβλίον σωτηρία ἐυμαθεία μὴ λοιπὸν καν εἷς ὀκνεύση, μήτε γέρος μήτε νέος να διαβάση τὸ βιβλίον τὸ μυριοχαριτωμένον. Ἀκάκιος ὁ κρῆτης τοῦ θεοῦ θῆτης τοῖς ἀναγινώσκουσιν χαίρειν ἐν κυρίῳ.* Liber hic salutaris doctrina est. Ne igitur vel unus negligat, neque senex, neque iuvenis, nec transeat hunc librum gratiis plenum. Acacius Cretensis Dei servus legentibus salutem in domino. His subiicitur *τὸ σίναιον ὅρος*, mons Sinai calamo delineatus, item *ἡ ῥαιδοῦ*, monasterium rhaituense cum inscriptione: *ἡ περιβολὴ τῆς ῥαιδοῦ, ἤγουν αἱ δώδεκα πήγαι τῶν ὑδάτων καὶ ἑβδομήκοντα ςελέχη τῶν φοινικῶν.* Ambitus Rhaiti, nempe duodecim fontes aquarum et septuaginta stipites palmarum.

Codex CCCXLVII.

Chartaceus, sine compactura, in 16, sine minio, nitide exaratus, Saec. XVIII, sat conservatus et inscriptus.

Ἐνιαυτὸς ἀςρολογικὸς εἰς το ἑκάςας ἐντρίβειν ἡμέρας διορισθεὶς ἀυτουργοῦ τοῦ Θωμ. Κεμπ.	Annus astrologicus in singulos distributus dies, auctore Thoma Kempensi.

†. In editione iste titulus est. Doctrinae venerabilis Thomae a Kempis è libello de imitatione Christi pro singulis anni diebus selectae et in usum studiosae iuventutis latino-graece editae sumptibus

aureae eleemosynae S. Ioann. Bapt. Monachii cum permissu superiorum typis Ioan. Paul. Schleig. typ. academ. Ingolst. 1755. 16. Incipit: Γαμηλιὼν 1. Mαταιότης ματαιοτήτων καὶ πάντα ματαιότης κ. τ. λ. desinit: ἐις βασιλεῖαν τοῦ θεοῦ. τέλος. In codice Msc. alia adhuc brevia sequuntur his titulis: Κατήχησις χριςιανή. ἐυχὴ κυριακὴ κ. τ. λ. Κάτωνος γνῶμαι παραινετικαί. ἄσματα τῆς ἁγιωτάτης Θεοτόκου et demum des. ὦ ἡδεῖα παρθένε μαρία. Δόξα Θεῷ καὶ Θεοτόκω. Sequitur adhuc pater noster in diversis linguis et in ultimo foliolo haec notata habentur. Ioan. Franc. ortus ex Baronibus Schencken à Starenberg electus 1704.

Scriptores

Manuscriptorum graecorum.

Acacius cret.
Adolphus Probus Phris.
Alexius A. 1549.
Andreas Darmarius Saec. XVI.
Angelus Politianus 1474.
Angelus Const. in urbe Kum.
Athanasius Hieromon.
ꝏ oemundus Canon.
Christophorus.
Clemens Presb.
Cornel. Naupliens. 1552.
Cretensis in candia.
Em. Embene. 1548.
Fr. Cladius cret. 1552.
Georg. Byzant.
Georg. Tryphon. 1546.
Gobelinus mon.
Gregorius mon. 1012.
Hieron. Alexander.
Hieron. Cyprius.
Hieron. Tragodista.
Iacob. sacerdos. 1509.
Ioan. Ducas. 1349.
Ioan. Mauromata. 1549.
Ioan. Naupliens. 1551.
Ioan. Presb. 973.
Ioasaph, seu Cantacuzenus.
Ioseph. monachus.
Ioseph. Masebianus.
Macarius Diaconus.
Mathusala mon. Cabadae.
Maximus Margunius episcop.
Michael Apostoles Byz. Saec. XVI.
Michael Bampacara.
Michael Malca. 1549.
Michael Lygizus.
Michael Rosaita. 1541.
Michael Sophianus.
Neophytus Pardon.
Nicolaus.
Nicolaus Choniates.
Nicolus.
Niphon mon.
Petrus Carneades. Saec. XVI.
Polychronius. 1577.
Stoanus quidam.
Sebastus Lampudes.
Therianus sacerdos.
Thomas Demetrius. 1550.
Tripocomenus Hypon.
Victorius Pet.

Possessores
Manuscriptorum graecorum.

Adolphus Occo Phrys.
Alexander Chartophyl.
Ananias Syncellus.
And. Canbini.
And. Schottus.
Anton. Cantacuzenus.
Apsonia.
Arnoldus Arlenius.
Basilius M. Cumnus.
Bessarion Card.
Bibliotheca chii insulae.
— Mannhem.
— S. Sophiae.
Brennius M.
D'Burgos Card.
Camerarius Ioach.
Clemens VII. P. M.
Clemens Presb.
Collegium S. I. Molschem.
Conventus S. Marci de Florentia.
— Augustinian. Monac.
Cosmus Mauradinus.
Crinitus Pet.
Daniel Caietanus.
Demetrius.
Demetrius hyaleas.
Demetrius Rhaul.
Demetrius Tribola.
Euthymius.
Federicus Comnenus.
Franc. Praepos. Pollingae.
Fugger Comes.
Georgius.
Georgius Episc.
Gerlachius St.
Georgius Beli.
Georgius Cale.
Georgius Hamartolus.
Germanus mon.
Gregorius.
Hartm. Schedel.
Hippolytus Methym.
Ioan. Chrys. Zanchus.
Ioan. Cniphlus.
Ioan. Dernschwam.
Ioan. grammat.
Ioan. Masebianus.
Ioan. Alb. Widmestadius.
Ioasaph Cantacuzenus.
Maria Palaeologa.
Mart. Brennius.
Mathusala Arch. Cab.
Michael M.
Michael Cantacuzenus.
Michael Psellus.

In-

Inedita.

Anonymi scholia in Hermogenem.
— in Aphtonii progymnasmata.
— prolegomena statuum.
— catena in genesin et exodum.
— quaestiones et responsiones theologicae.
— catena in psalmos.
— scholia in Hesiodi Theogoniam.
— certamen XLII. M. M.
— dialogus graeci et latini.
— comment. in Aristot. lib. 1. analyt. poster.
— catena in evangelium lucae.
— catena in proverbia.
— paraphrasis in sophist. elenchos.
— excerpta ex Galeno.
— collectanea in psalmos.
— Synopsis de urinis.
— scholia in Demosthenis orationes.
— comm. in Aphthonium.

Anonymi scholia in Oppianum.
— scholia in Hesiodum.
— dialogus de dubiis physicis.
— comm. in Euclidem.
— synopsis philosophiae.
— sectio canonis musici.
— de astrolabii usu.
— eclogae ex Chrysostomo.
— catena in S. Pauli epist. ad Romanos.
— de divina aqua.
— scholia in Aristidem.
— expositio in status Hermogenis.
— scholia in epigrammata.
— comment. in Ecclesiasten.
— de re accipitraria.
— epistolae CLXXVII.
— aliae XXX.
— homiliae variae.
— scholia in Gregorii Naz. orat. XVI.
— epistola synodica de electione Germani Patr. Constant.

Anonymi catena in lucam.

— comment. in lib. II. analyt. priorum et poster. Aristotelis.

— scholia in Thucydidem.

— scholia in Philostrati imagines.

— synopsis de rebus miscellaneis.

— Cosmae et Damiani curationes.

— de Iosepho Hebraeo medico et Christiano.

— lex in compendio.

— lexicon graecum.

— manuale legum.

— epitome legum.

— scholia inDionysium Thracem.

— excerpta ex PP. Thesauro.

Andreae Presb. catena in proverbia et Isaiam.

Andronici Zaridae et Georg. lecapeni epistolae.

Africani factum perficum nato Christo.

Apollinarii metaphrasis psalmorum.

Abeciani seu Isaaci mon. opus medicum.

Acacii Hierom. historia Hierosolymae.

Asclepii Tralliani scholia in Nicomachi arithmet. et in Aristot. metaphys.

Agapeti Diac. capita exhort. cum comment.

Attici Paterii in Platonem.

Archelai de sacra arte.

Athanasii Chatz. epistolae.

Andreae Cret. in obitum Deiparae.

Angeli Politiani collectanea.

Anatolii C.P. epist. ad leonem P.

Acindyni confessiones et refutationes Palamae.

Andronici Camateri hoplotheca.

Anastasii Sinaitae de fratribus mortuis.

Asclepiadum praecepta.

Barnabae Cyprii hymnus in Christi baptismum.

Bessarionis epistola ad Theodorum.

— in Plethonem.

— responsio ad Cap. Syllog. Marci Ephesii.

— epist. ad Michaelem Apostolem.

Basilii Achrideni dialogus cum latino.

Chrysostomi expositio in Ieremiam.

Christiani de sacra arte.

— Constant. scholia in epigr.

Cleopatrae Chrysopoea.

Constant. Caloeri hymnus in S. Nicolaum.

Constantini Manassis gnomica.

Maximi de constructione verborum.
— hyemis encomium.
Marci Ephes. versiculi ad Gregor. Palamam.
— professio fidei Florentiae edita.
— epistol. ad Georg. Scholarium.
— epist. ad Theophanem.
— latinus seu de symbolo.
Michael. Apostoles ad Bessarion.
— de secundis nuptiis.
— confessio fidei.
— epist. ad Bessarionem.
— contra Plethonem de substantia.
— epist. ad Plethonem.
Mich. Pselli epistolae.
— de mirabilibus lectionibus.
— de omoplato et oeonoscopia.
— aenigmata.
— de meteoris.
— de balneo.
— expositio in psalmos.
Mich. Phile drama et carmina.
Mich. Cerularii epist. ad Petrum Antioch.
Michael Const. Pat. expositio evang. dominici.
Manassis Const. hymni et gnomica.
Manuel. Patr. Const. epist. ad Chetumium.
Manuel. Comneni epist. de astronomia.
Moschopuli schedographia.
Nicephori Gregorae epist. et orationes.
Nicephori imp. de apparatu bellico.
Nicephori Blemmidae quaestiones dogmaticae.
— encomium in Ioan. Evang.
— de vita sua.
— de anima et corpore.
— psalmorum expositio.
— de fide.
— de virtute et Ascesi.
Nicephori C. P. epitimia.
Nicolai Muzani, seu potius Muzali catena in Isaiam.
Nicolai Methon. cap. XX. contra latinos.
— explicatio Theologiae Proclianae.
— de processione S. Spiritus.
— de pane fermentato.
— de ieiunio latinorum.
Nicol. Rhabdae de numeris.
Nicol. Corcyr. versus.
Nili Thessal. enchiridion.
— dissertationes V.
— cap. XLVI. latinorum solutio.
Nili mon. expositio in proverbia.

Geor-

Georgii Gemisti Plethonis

Fragmenta de legibus

ex

Codice Bibliothecae regiae Monacensis

nunc primum edidit

ac versione latina donavit

Ign. Hardt.

Praefatiuncula interpretis.

Quod suprà in descriptione Codicis 336 promisi, hîc praestabo. Sunt verò fragmenta Georgii Gemisti Plethonis, patriâ Byzantini, in Peloponeso ut plurimum morati, in Italia cum doctissimis quibusque versati et saeculo XV. florentis, fragmenta inquam a Demetrio, ut ex supra dictis colligitur, servata, reliquis a Gennadio Constantinopolitano combustis, quae fragmenta vel sola demonstrant contra affectatas quorundam calumnias, eum eloquentissimum fuisse simul et omni scientiarum genere instructissimum. Ex sequenti autem prologo auctoris liquet, illum nonnisi Zoroastricam et Platonicam theologiam simul et philosophiam explicare voluisse. Hinc religiosus nimium patriarcha religioni

nostrae timere haud debuit. Si enim Zoroastrem et Platonem legere licet, cur non et Zoroaſtris et Platonis interpretem? Examina haec, lector benevole, et hallucinationibus meis, si quae sint, clementer indulge.

Τοῦ πλήθωνος.

Ἡ βίβλος ἥδε περιέχει θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ ζωροάςρην τὲ καὶ πλάτωνα ὀνομαζομένων τῶν διὰ φιλοσοφίας ἀναγνωριζομένων θεῶν, τοῖς πατρίοις τοῖς ἕλλησι θεῶν ὀνόμασι, ἑλκομένοις ἑκάςοις ἐκτὸν ὀυ πάνυ τοι συνώδου φιλοσοφίᾳ, διὰ τὰς τῶν ποιητῶν διαςροφὰς, ἐπὶ τὸ ὡς μάλιςα δὴ φιλοσοφίᾳ συνωδὸν, ἠθικὰ κατά τε τοὺς ἀυτοὺς σοφοὺς καὶ ἔτι μὲν τοὺς ςωϊκοὺς, πολιτείαν δὲ λακωνικὴν, ἀφηρημένου μὲν ἀυτῆς τοῦ ἄγαν τῆς σκληραγωγίας καὶ τοῖς γε πολλοῖς ὀυκ ἐυπαραδέκτου, προστιθεμένης δὲ τῆς ἐν τοῖς ἄρχουσι φιλοσοφίας, τοῦ κρατίςου δὴ τοῦ τούτων πλατωνικῶν πολιτευμάτων ἁγιςείας ἐυςαλεῖς καὶ ὅυτε περιέργους, ὀυδ᾽ ἀυτοῦ δέοντος ἐκλιπεῖς. Φυσικὰ δὲ δὴ κατὰ ἀριςοτέλην τὰ πολλὰ. ἅπτεται δέ πως ἡ βίβλος καὶ λογικῶν

Plethonis.

Hic liber continet Zoroastricam et Platonicam theologiam nominatorum Deorum, qui per philosophiam innotescunt, patriis graecis Deorum nominibus, tractis singulis extra hoc, quod philosophiae non valde consonum est propter poetarum perversitates, ad hoc, quod philosophiae maxime consonum est. Ethica secundum eosdem hos sapientes et insuper etiam stoicos, institutum verò laconicum detracto, quod durae nimis disciplinae est et vulgo non facile acceptatum, applicata verò, quae inter Principes maximè est, philosophia. Et quod praecipuum est, Platonicorum institutorum cultus expeditos, nec supervacaneos, nec etiam decori expertes; Physica secundum Aristotelem

ἀρχῶν, ἀρχαιολογίας τε ἑλληνικῆς καὶ πη καὶ ὑγιεινῆς διαίτης.

plerumque. Tractat etiam liber logica principia et archaeologiam graecam et sanam vitae rationem.

Πλήθωνος νομῶν συγγραφῆς βιβλίον α.

Plethonis de legibus comment. lib. I.

α. περὶ διαφορᾶς τῶν περὶ τῶν μεγίςων ἀνθρώποις δοξῶν.

1. De differentia maximarum hominibus opinionum.

Τάδε συγγέγραπται περὶ νόμων τὲ καὶ πολιτείας τῆς ἀρίςης, ᾗ ἂν διανοούμενοι ἄνθρωποι καὶ ἅττ' ἂν καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ μετιόντες τὲ καὶ ἐπιτηδεύοντες, ὡς δυνατὸν ἀνθρώπων, κάλλιςά τε καὶ ἄριςα βιῶεν καὶ ἐς ὅσον ὅιοντε, ἐυδαιμονέςατα. πεφύκασι γὰρ ἅπαντες ἄνθρωποι τούτου ἀυτοῦ ὅτι μάλιςα καὶ κυριώτατα ἐφίεσθαι, τοῦ ὡς ἐυδαιμόνως βιοῦν. καὶ τοῦτο ἕν τε καὶ κοινὸν ἐπιθύμημα ὑπάρχει πᾶσιν ἀνθρώποις, τέλος τε ἑκάςῳ τοῦ βίου, ὅυ δὴ ἕνεκα καὶ τ'ἄλλα πάντα μετίασί τε καὶ πραγματευονται. ἵενται μέν τοι ἐς τὸ κοινὸ τοῦτο ἐπιθύμημα ὀυκ ἐθ' ὁμοίως ἕκαςοι διὰ τῶν ἀυτῶν, ἀλλ' ἤδη διϊςάμενοι, ὁι μὲν, ἣν ὡς πλεῖςον ἡδό-

Haec conscripta sunt de legibus et de optima vitae ratione ac instituto, quam animo complexi homines et quae tum privatim, tum publicè sectantes, comparantesque, optimam hominum, ut fieri potest, bellissimamque, nec non felicissimam vitam agerent. Natura enim sic omnes homines comparati sunt, ut maximè et potissimum felicem appetant vitam. Et hoc unicum atque commune omnibus hominibus desiderium et singulis vitae finis est, cuius gratia et alia omnia sectantur ac efficere contendunt. Feruntur quidem ad commune hoc desiderium, at non simi-

μενοι διαβιῶσιν, οὕτω καὶ ὡς μάλιστα εὐδαιμονήσειν οἴονται, οὐκ ἄλλου ἢ ἡδονῆς ἕνεκα πάσης τε καὶ παντοίας, ἧς περ ἂν καὶ ὅθεν οὖν οἷοιτ' ἂν ὦσιν ἀπολαύειν, ἅπαντ' ἂν πράττειν ἀξιοῦντες. οἱ δ' ἐν χρημάτων κτήσει τὸ εὔδαιμον τίθενται, οὐδὲν ἄλλο πραγματευόμενοι διὰ βίου, ἢ ὡς πλουσιώτεροι ἀεὶ γίγνεσθαι αὐτοὶ αὐτῶν. οἱ δὲ περὶ δόξαν τε ἐπτόηνται καὶ τοῦτο αὐτοῖς μάλιστα σπουδάζεται, ὅπως τιμώμενοί τε καὶ ἐπαινούμενοι ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων διαγένωνται. οἱ δὲ πάντα τ' ἄλλα ὑπερβάντες, ἀρετὴν καὶ τὸ καλὸν τέλος παντὸς τοῦ βίου πεποίηνται, ὡς μόνην ἂν ἀρετὴν τῷ ὄντι εὐδαίμονάς τε καὶ μακαρίους τοὺς ἐπιτηδεύοντας παρεχομένην. καὶ μὲν δὴ οὐδ' ἀρετῆς αὐτῆς οἱ αὐτοὶ ἅπασιν νόμοι. οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ πᾶσι καλά τε καὶ αἰσχρά ἐστιν ἰδεῖν, οὐδ' ὁμοίως νομιζόμενα. Αὐτίκα οἱ μὲν λόγου τε καὶ μαθήσεων οὐδὲ δεῖν τι οὐδὲν πρὸς ἀρετὴν νομίζουσι. εἰσὶ δ' οἱ καὶ σπουδῇ φεύγουσι πᾶσαν τὴν περὶ αὐτὰ

liter singuli iisdem, sed iam discrepantes, hi quidem, qua maxima fruantur voluptate, sic maximè felices se fore autumant, propter voluptatem solam tam omnem, quàm omnimodam, quacunque et undecunque frui possint, illi autem in divitiis felicitatem ponunt, nulla alia re in vita occupati, quàm ut ditiores semper ipsi ipsis fiant. Alii gloria gaudent et in id ut plurimum incumbunt, ut honorem atque laudem plerorumque consequantur. Alii verò aliis omnibus posthabitis, virtutem honestatemque totius vitae finem constituere, utpote quae sola sui studiosos verè felices beatosque redderet. Nec eiusdem virtutis eadem omnibus instituta sunt. Non enim eadem omnibus honesta, turpiaque esse videre est, nec similiter in usum recepta. Iam alii studio et disciplinis nil opus esse ad virtutem existimant. Dantur et, qui studio omnem

διατριβὴν, λώβην τέ τινα ἡγεῖσθαι καὶ διαφθορὰν σφῶν, ὑπὸ γοήτων δή τινων σοφιςῶν ἀναπεπεισμένοι. οἱ δ' αὐτὰ ταῦτα καὶ κεφάλαιον ἀρετῆς ποιοῦνται. καὶ τούτου μάλιςα ἐπιμέλονται, ὅπως ὡς φρονιμώτατοι καὶ σοφώτατοι γένωνται. καὶ οἱ μὲν περὶ πλήθη τὲ θυμάτων καὶ τῶν ἄλλων ἁγιςειῶν, ὡς μάλιςα σπουδάζουσιν. οἱ δ' οὐδ' ὅσιον ὅλως, οὐδ' ὅτι οὖν τούτων ἡγοῦνται. οἱ δὲ τὰ μὲν τῶν τοιούτων ὅσια, τὰ δ' ἀνόσια ἥγηνται. ἄλλοι τὲ ἄλλα, καὶ τὰ αὐτὰ, οἱ μὲν ὅσια, οἱ δ' ἀνόσια νομίζοντες. καὶ οἱ δὲ μοναυλίαν τὲ καὶ ἀφροδισίων τὸ παράπαν ἀποχὴν κάλλιςόν τι καὶ θειότατον νομίζουσιν. οἱ δὲ γάμους τὲ καὶ παιδοποιήσεις τῆς μονουλίας κάλλιόν τε ἥγηνται καὶ θειότερον. καὶ οἱ μὲν ἐδωδίμων, τῶν ἀνθρώπων τοῖς πολλοῖς νενομισμένων αὐτοὶ διακρίνοντες, ἕκαςα τὰ μὲν ἀπόρρητα ποιοῦνται, ὡς δὲ οὐχ ὅσιον ὂν οὐδὲ γεύεσθαι αὐτῶν, τὰ δὲ προσίενται. οἱ δὲ πᾶσι τὲ ἐφίεντες καὶ οὐδ' ὁτουοῦν τῶν τοιούτων, ὡς δὲ οὐχ

earum cognitionem fugiunt et iacturam arbitrantur atque corruptelam sui, ab impostoribus scilicet et sophistis quibusdam persuasi. Alii eadem ista etiam caput virtutis faciunt. Et hoc illis potissimum curae est, ut prudentissimi ac sapientissimi fiant. Et alii multitudinem sacrificiorum aliorumque sacrorum ut plurimum curant. Alii verò horum nil prorsus sanctum arbitrantur. Alii autem talium aliqua sancta, alia verò impia existimant. Alii alia, eademque, hi quidem sancta, illi autem impia rati. Et alii coelibatum et omnem rei venereae abstinentiam pulcherrimum quid et divinissimum putant. Alii verò nuptias et liberorum procreationem coelibatu pulchriorem atque magis divinam sentiunt. Et alii esculentorum plerisque hominum solitorum, ipsi discernentes singula, haec quidem prohibita statuunt, nec licere ea gustare,

ὅσιον ὄν, εἴ τις φάγοι, ἀξιοῦντες ἀπέχεσθαι, τῷ μέτρῳ τῆς ἐδωδῆς τὸ καλὸν μόνῳ ὁρίζουσι. καὶ οἱ μὲν αὐχμοῦ τε καὶ ῥυπαρίας ἀναπιμπλάμενοι ἀνέχονται. οἱ δὲ καθαριότατοι, ὡς δὴ τῶν καλῶν τί, ἐπιτηδεύουσι. καὶ οἱ μὲν πτωχείαν τε ἐσχάτην καὶ ἀχρηματίαν ἐπαίνουσιν. οἱ δὲ καὶ χρημάτων κτήσεώς τι μέτρον προσίενται. καὶ οἱ μὲν τῇ ἀναιδείᾳ μάλιστα φιλοτιμοῦνται. οἱ δὲ τῇ αἰδοῖ κατὰ τὰ κοινῇ τῶν ἀνθρώπων τοῖς πλείστοις νενομισμένα ἐμμένειν ἀξιοῦσιν, εὐσχημοσύνην πανταχῇ πρὸ ἀσχημοσύνης αἱρούμενοι. ἔτι δ' οἱ μὲν ἐπιτηδεύειν μὲν ἀρετὴν οἴονται δεῖν, ἀλλ' οὐκ αὐτὴν δι' αὐτὴν, μισθῶν δέ τινων ἕνεκα, ἢ ἄθλων, ὧν ἂν θεοὶ ἐπ' αὐτῇ παρέχοιεν, ὡς δὲ αὐτὴν κατ' αὐτὴν οὐκ ἂν πάνυ τοι εὔδαιμον ἐπιτήδευμα οὖσαν. οἱ δ' οὐδενὸς ἕνεκα ἄθλου. ἀλλ' αὐτὴν δι' αὐτὴν ἀρετὴν μετιέναι ἡγοῦνται δεῖν. οἱ δὲ καὶ αὐτὴν αὐτῆς ἕνεκα καὶ ἄθλων τῶν ἐπ' αὐτῇ ἂν παρὰ θεῶν τοῖς ἐπιτηδεύουσι διδομένων.

re, alia verò admittunt. Illi autem omnium cupidi, nec a quocunque talium, quorum si quis edat, tanquam impium esset, abstinendum esse censent et in solo cibi modo pulchrum constituunt. Et verò alii squalore et sordibus obsiti esse sustinent. Alii autem quàm purissimi, ut pulchrum quid, esse student. Et alii quidem extremam paupertatem pecuniaeque penuriam laudant. Alii quemdam divitiarum modum admittunt. Et alii quidem ad impudentiam enituntur. Alii verò reverentiae in rebus a maxima hominum parte receptis insistendum esse censent, decentiam ubique indecentiae anteponentes. Insuper et alii virtuti quidem studendum arbitrantur, non verò propter ipsam, sed mercedum quarundam causa, aut praemiorum, quae Dii ob hanc largirentur, cum ipsa per se ipsam parum felix studium foret. Alii verò

Τοσαύτης οὖν καὶ ἔτι πλείονος ἀνωμαλίας τὲ ὄυσης καὶ ταραχῆς κατὰ τὸν βίον τὸν ἀνθρώπινον πᾶσα ἀνάγκη, ἐι μέλλοι μέν ποτε ἀσφαλὸς τὸν ἄριςον αἱρήσεσθαι βίον καὶ τοῦ κοινοῦ τούτου καὶ ὑπὸ πάντων σπουδαζομένου τέλους τῆς ἐυδαιμονίας μὴ διαμαρτήσεσθαι, μὴ ἐικῆ ἂν τὰ προστυχόντα αἱρεῖσθαι, ἀλλὰ προεξετακότας ἂν πρότερον ἱκανῶς, τίς ποθ᾽ ὁ ἄριςος ὂυτος βίος καὶ ἐν τίνι τὸ ἐυδαιμόν ἐςι ὡς ἀληθῶς, ὅυτω τὴν ἄιρεσιν ποιεῖσθαι. τούτου δ᾽ ἔτι πρότερον σκεπτέον ἂν ἔιη, τί ποτ᾽ ἐςὶν ἄνθρωπος καὶ τίς ποτε ἡ φύσις τὲ ἀυτοῦ καὶ δύναμίς ἐςιν. μὴ γὰρ τοῦτο πρότερον μεμαθηκόσιν, ὀυδ᾽ ὅτι πράττουσιν ἡμῖν γένοιτο ἄμεινον ὂιον τε ἔςαι μαθεῖν, ὀυδ᾽ ὅτι χρησαίμεθ᾽ ἄν, ἕξομεν ἡμῖν ἀυτοῖς. ἔχει γὰρ ὅυτω καὶ περὶ ὁτοῦ οὖν τῶν ἄλλων σκευῶν τε καὶ χρημάτων παντοδαπῶν, ὅτου ἄν τις μὴ τήν τε φύσιν καὶ δύναμιν τύχοι ἐιδὼς, ὀυδ᾽ ἂν χρήσασθαι ὂιος τ᾽ ἔιη τῷ τοιούτῳ, ὡς δεῖ. μαθεῖν δ᾽ ἂυ ἱκανῶς, ὅτι ποτε ἐςιν ἄνθρωπος, ἀμήχανον

nullius praemii causa, sed ipsam propter ipsam esse ambiendam statuunt. Alii verò et ipsam ipsius gratia et praemiorum propter ipsam a Diis eiusdem studiosis datorum. In tanta igitur et adhuc maiori dissimilitudine et perturbatione secundum vitam humanam, omnino necesse est, si quis tandem tutus optimam vitae rationem amplexurus esset et a communi hoc, nec non ab omnibus affectato beatitudinis fine non aberraturus, haud temere obvia amplecti, sed examinato prius sufficienter, quae tandem haec optima vita sit, et in quo beatitudo verè consistat, sic electionem facere. Antea verò adhuc considerandum, quid tandem homo sit et quae eius natura atque facultas. Huius enim ignaris, neque quid facientibus nobis futurum sit melius, disci poterit, neque, quo uteremur, nobis ipsis habebimus. Sic enim habet de quocunque alio instru-

μὴ ὀυ προεσκεμμένοις τὲ καὶ διεγνωκόσι πολὺ πρότερον ἔτι περὶ τῆς τῶν ὅλων Φύσεως, τί μὲν πρεσβύτατον τῶν ὄντων, τίνες δὲ δεύτεραι καὶ τρίται Φυσεις, τίνες δὲ ἔσχατοι καὶ τίς δύναμις ἑκάϛων. τούτων γαρ δὴ διεγνωσμένων πρότερον καὶ τὸν ἄνθρωπον ἂυ ἐν ἀυτοῖς τούτοις ὀρθῶς ἄν ἔχοι ἐπισκοπεῖν. τίσιν μὲν τῶν ὄντων καὶ πῆ ἐπικεκοινώνηκε, τίνων δὲ καὶ ὁπόσον ἀΦέϛηκεν. ἐκ δὲ τίνων συνέϛηκεν, ὂιος δὲ ὢν, ὅιαν τὴν δύναμιν ἔιληχεν. ἅ δὴ ἐξετακόσι τὲ καὶ μεμαθηκόσιν ἱκανῶς, τοῦντεῦθεν ἤδη καὶ ὅπως ἂν ὄιη ἀνθρώπῳ βιωτέον. ὅτι τὲ καὶ ὅπως πράττοντι ἄμεινον ἂν ἔιη καὶ λυσιτελέϛερον, ῥάδιον ἂν γένοιτο καὶ ὀυκέτι ἂν χαλεπὸν ἔιη καταμαθεῖν, ἀλλὰ δὴ καὶ περὶ τῆς τῶν ἄλλων ἂυ Φύσεως, ὅπη ἔχει, ὀυκ ὀλίγη πρός γε ἀλλήλους τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀμΦίβητις. ἔϛι μὲν ὢν ὀυδ᾽ εἶναι θεοὺς τὸ παράπαν ὀιομένων, τῶν δ᾽ εἶναι μὲν, τῶν δ᾽ ἀνθρωπίνων ὀυκ ἂν προνοεῖν πραγμάτων, τῶν δὲ προνοεῖν

mento et re omnis modi. Cuiuscunque quis naturam et vim non prius sciverit, neque utendi potis erit tali, ut oportet. Neque satis discere licet, quid tandem homo sit, non multò prius considerata et cognita adhuc universi natura, quid rerum antiquissimum, quaenam secundae et tertiae naturae, quaenam ultimae, et quae vis uniuscuiuscunque. His enim prius cognitis, etiam hominem porrò in his ipsis rectè inspiciendum habebit, quibus quidem rebus et quomodo quid commune habeat, a quibus verò et quantum recedat. Ex quibus consistat, qualis sit et quam facultatem habeat. Haec si examinata et sufficienter perspecta sunt, iam inde et quomodo homini vivendum putet; quid et quomodo operanti melius sit et utilius, facile iam et non amplius difficile erit intelligere. Sed et rursus de aliorum natura quomodo habeat, non parva homi-

μὲν θεοὺς τῶν πάντων, τῶν τὲ ἄλλων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων. εἶναι γε μὴν πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τοὺς ἀυτοὺς καὶ τῶν κακῶν ἀιτίους. τῶν δὲ κακοῦ μὲν ὀυδενὸς, τῶν δ' ἀγαθῶν μόνων ἀιτίους τοὺς θεοὺς εἶναι καὶ τῶν μὲν παραιτητοὺς ὀιομένων εἶναι καὶ ὑπ' ἀνθρώπων παρατρεπτοὺς, ἐφ' ὄις καὶ ἀυτοὶ κρίναντες, μελλήσωσιν ἀποτελεῖν, τῶν δὲ ἀπαρατρεπτούς τε πάντη ἡγουμένων καὶ ἀμεταςρέπτους, γνώμῃ ἀεὶ τῇ σφετέρᾳ καθ' ἑιμαρμένην χωρούσῃ, ἕκαςα ἀποτελοῦντες, ᾗ ἂν ἐκ τῶν ἐνόντων βέλτιςα ἕξειν μέλλοι. ἔτι δὲ τῶν μὲν ἕν καὶ μονον νομιζόντων θεὸν, ὡς ὀυδέν γε ἄλλο σεμνὸν ὅν ὅλως, ἢ τίμιον ἀνθρώποις. τῶν δὲ πλείους καὶ τούτους παραπλησίους γὲ ἀλλήλοις καὶ τοὺς ἀυτοὺς θεότητι. τῶν δ' ἕνα μὲν ἐξαίρετόντε καὶ μέγιςον, τὸν πρεσβύτατον τῶν ὅλων ἀρχηγέτην, τοὺς δ' ἄλλους τὰ δεύτερά τε καὶ τρίτα φερομένους τῆς θεότητος καὶ τῶν μὲν ἔξω ἑνὸς τοῦ πεποιηκότος θεοῦ, τὸ ἄλλο τὸ δὲ πᾶν γενητὸν

nibus inter se controversia est. Sunt enim, qui nullos prorsus Deos esse arbitrantur. Alii verò, esse quidem, humanis autem rebus haud providere. Alii contra, Deos omnibus providere, et aliis, et humanis rebus. Esse eosdem et bonorum et malorum auctores. Aliorum autem opinio est, nullius mali, bonorum verò solorum auctores esse Deos. Alii rursum censent, esse exorabiles et ab hominibus flexibiles, de quibus et ipsi iudicantes executuri sunt. Alii verò inexorabiles omnino et inflexibiles eos esse, mente sua semper cum fato tendente singula perficientes, aut quàm fieri possit optime pro praesentibus. At alii insuper opinantur, solum et unicum esse Deum, tanquàm nil aliud religiosum omninò aut pretiosum hominibus. Alii verò, plures esse, eosque sibi invicem similes, eosdemque divinitate. Alii unum quidem eximium, maximumque et antiquissimum uni-

χρόνῳ, ὥσπερ καὶ τῇ αἰτίᾳ τιθεμένων καὶ ποτε καὶ ἀπολεῖσθαι λυθησόμενον. τῶν δὲ γεγενῆσθαι μὲν, διαμένειν δὲ τὸν ἔπειτα χρόνον, ἐς ἀεὶ ἀνώλεθρον. τῶν δ' ἐν μέρει μὲν συνίςασθαί τε καὶ γίγνεσθαι, ἐν μέρει δ' ἂν λύεσθαί τε καὶ ἀπόλλυσθαι. καὶ τοῦτο οὕτω χωρεῖν ἀεὶ δι' αἰῶνος. τῶν δὲ τῇ μὲν αἰτίᾳ γενητὸν, τῷ δὲ χρόνῳ ἀγένητον τὸ σύμπαν νομιζόντων, τὸ δὲ καὶ ἀνώλεθρον. καὶ πρός γε τοῦ καθεςηκότος ἀπαράλλακτον, τοῦ ἐφεςῶτος θεοῦ, ἅτε δὴ ἀεὶ τὲ ὡσαύτως καὶ κατὰ ταῦτα ἔχοντος, οὐδ' ἂν ἀργοῦ πώποτε οὐδ' ὅπως τι οὖν διαγεγονότος. ἀεὶ δὲ καὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως καὶ τὸ πᾶν τὸ δὲ παράγοντος. παραπλήσια δὲ καὶ περὶ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως διαφερομένων, τῇ ἄλλῃ θνητῇ τε καὶ θηρίων φύσει παραπλησίαν καὶ τὴν ἀνθρωπείαν οἰομένων, οὐδὲν ἐκείνων σεμνότερον ἐν ἑαυτῇ, οὐδὲ θειότερον κεκτημένην. τῶν δὲ καὶ εἰς τὴν θείαν τὲ δὴ καὶ παντῇ ἀκήρατον ἀναγόντων ταῖς ἐλ-

versi Principem, alios autem secundas et tertias partes tenere divinitatis;et alii quidem praeter unum creatorem Deum omne aliud ortum tempore, quemadmodum et causa positum et aliquando interire dissolvendum. Alii verò, ortum quidem esse, permanere autem postero tempore, nunquàm perdendum. Alii autem, per vices componi nascique; et per vices rursus solvi et perire. Et hoc semper sic procedere per aevum. Alii verò, causa quidem ortum, tempore autem ingenitum omne arbitrantur et nunquàm interiturum. Insuper et ab existendo immutabile, praesente Deo, cum semper eodem modo et in hac forma permaneat et nunquàm ullo modo otiosum existat, sed semper eadem ratione et omne hoc peragat. Simili modo et de humana natura dissentiunt, eandem mortali et animalium naturae similem statuentes, neque excellentius quid in se, aut magis divinum sortitam.

πίσι. τῶν δὲ μέσην δή τινα ἔχειν τὲ νῦν καὶ ἀεὶ ἕξειν χώραν, τῆς τε θείας καὶ ἀθανάτου καὶ ἂν θνητῆς τὸν ἄνθρωπον νομιζόντων, μικτὴν ἐξ ἀμφοῖν. ταῦτ' οὖν τοσαύτης ὄντα ταραχῆς τε πλέα καὶ ἀμφισβητήσεως, ἐι μή τις ἐπισκεψάμενος ἕκαςα δι' ἀκριβείας καὶ κρίνας, ὅιτινες τούτων καθάπαξ τῶν λόγων βέλτιςοι, ἀνεύροι τὲ τ'ἀληθῆ, ὅπη ποτ' ἔχει καὶ ταῦτα ἑαυτῷ ἔμπεδα ποιησαντος, οὐδ' ὅπως βιώη ἄν, τὸν αὐτοῦ ἔισεται βίον. ἀπορήσει τὲ, ὅτι χρήσαιτο αὐτὸς αὑτῷ, ἐικῇ δὲ καὶ ὅτι ποτ' ἂν τύχοι, ἑκάςοτε αἱρούμενος ἂν καὶ διαπραττόμενος, λάθοι ἂν αὐτὸν, ἀθλιότατος ἂν ὄυτω τύχῃ ἀνθρώπων αντ' ἐυδαίμονος γενόμενος.

Alii verò ad divinam et omnino immortalem spe extollunt. Alii autem medium quemdam et nunc et semper habere locum inter divinam et immortalem, ac rursus inter mortalem, ex utraque mixtum hominem statuunt. Haec igitur cum tanta perturbatione plena sint atque controversia, nisi quis accurate singula examinando atque iudicando, quinam horum sermonum omnino optimi sint, inveniat, ubi verum existat, et haec sibi firma efficiat, neque quomodo vivat vitam suam, unquam sciet. Dubius semper haerebit, quid sibi agendum sit. Temerè verò quodvis obvium amplexus et, quid agat, nescius, loco beati miserrimus hominum fiet.

β. περὶ ἡγεμόνων τῶν βελτίςων λόγων.

Τίνι οὖν ἄν τις τρόπῳ ἐπὶ τὴν τούτων ἔλθοι σκέψιν, ἢ τίσιν ἂν ποθ' ἡγεμόσι χρησάμενος λόγων; λέγουσι μὲν γὰρ συχνοὶ περὶ αὐτῶν ποιηταὶ, σοφιςαὶ,

2. De Principibus optimorum sermonum.

Quomodo igitur quis ad horum propositum venire poterit, aut quibus tandem sermonum auctoribus usus? De his enim dicunt multi poe-

νομοθέται, Φιλόσοφοι. Ἀλλὰ τούτων ποιηταὶ μὲν καὶ σοφιςαὶ οὐκ ἄξιοι τῶν τοιούτων ἐξηγηταὶ κρίνοιντ᾽ ἂν δικαίως. ποιηταὶ μὲν κολακείᾳ τὲ τὰ πολλὰ χρώμενοι καὶ πρὸς χάριν προσομιλοῦντες ἀνθρώποις, ἀληθείας δὲ καὶ τοῦ βελτίςου οὐ πάνυ τι Φροντίζοντες. σοφιςαὶ δὲ ἐπί τε γοητείαν τὰ πολλὰ τετραμμένοι καὶ δόξαν μὲν αὐτοῖς ἐκ παντὸς τρόπου μηχανώμενοι. καὶ ταύτην εἰσὶν οἱ αὐτῶν καὶ μείζω ἢ κατ᾽ ἀνθρώπους μετιόντες, ἀληθείας δ᾽ οὐ μόνον οὐδὲν Φροντίζοντες, ἀλλὰ καὶ συχνὰ περὶ τὴν ἀΦάνισιν αὐτῆς τεχνάζοντες. Ἄμφω γὰρ τούτω τὼ γένη τὰ μὲν τῶν θεῶν πράγματα καθαιροῦντες, εἰς τὸ ἀνθρωπινώτερον, τὰ δ᾽ ἀνθρώπινα ἄιροντες εἰς τὸ θειότερον, ἢ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον, πάντα τὲ ἄνω κάτω κινοῦντες, τὰ μέγιςα τοῖς σΦίσι προσέχουσι λυμαίνονται. οὗτοι μὲν δὴ τοιοῦτοι τὰ πολλά. παρὰ δὲ νομοθέτων τε καὶ Φιλοσόφων μᾶλλον ἤπερ τινων ἄλλων ἀνθρώπων πύθει τ᾽ ἄν τίς τι ὑγιὲς περὶ τῶν τοι-

tae, sophistae, legislatores, philosophi. At poetae et sophistae digni talium interpretes meritò haud iudicari possunt. Poetae enim adulatione utplurimum usi, hominibus assentantur, veritatem autem et optimum non admodum curant. Sophistae autem ad fallaciam potissimum versi, gloriam sibi omni ratione parare student, et dantur, qui hanc magis, quàm hominibus convenit, sectantur, veritatem autem non solum non curant, sed et eiusdem obscurationem frequenter adornant. Ambo enim haec genera res divinas ad humanas magis deturbant et humanas extollunt ad magis divinas, aut quàm humani modi est, omnia susque deque vertunt et suos asseclas corrumpunt. Isti quidem ut plurimum tales sunt. A legislatoribus autem et philosophis magis quis, quàm ab aliis hominibus sanum quid de talibus audiat. Legislatores enim ad commu-

οὕτων. οἱ γὰρ νομοθέται ἐπὶ τῷ κοινῷ ἀγαθῷ τοὺς νόμους ἂν τίθεσθαι ἀξιοῦντες, ἐικότως ὀυδ᾽ ἂν παντάπασιν ἀυτοῦ διαμαρτάνοιεν. ὅι τε Φιλόσοφοι τὴν ἐν τοῖς ὄυσιν ἀλήθειαν κεφάλαιον ἐυδαιμονίας ποιούμενοι καὶ ταύτην πρὸ πάντων ἂν χρημάτων διώκοντες, ἐικότως ὡς μάλιϛα, ἕιπερ τινες ἄλλοι ἀνθρώπων καὶ τυγχάνοιεν ἂν ἀυτῆς. Ἀλλὰ δὴ ἡ τῶν πολλῶν Φύσις ἀσθενεϛέρα περὶ τὴν τῶν μεγίϛων γνῶσιν τὲ καὶ κτῆσιν, ἢ ὥϛε τυγχάνειν ἂν τοῦ περὶ ἀυτὰ ἀκριβοῦς. ὥϛε ἐυλαβητέον καὶ τούτων, ἅμα μὲν τοὺς ἀσθένειαν Φύσεως ἀδυνάτους ἂν γενομένους τὰ διὰ πάντων ἀληθῆ τε καὶ βέλτιϛα ἀνευρεῖν, ἅμα δὲ μή τισιν σοφιϛαῖς ἢ καὶ ποιηταῖς περιτυχών τις, δεινοῖς ὄυσι, τῶν πολλῶν τε, καὶ ὀυδὲν ἐιδότων τὰ πολλὰ κρατεῖν, ὡς δή τισι σπουδαίοις νομοθέταις ἢ καὶ Φιλοσόφοις ἐντυγχάνων ἐξαπατηθῇ. ἡμεῖς μὲν δὴ ἡγεμόνας ποιούμεθα τῶν λόγων, ἕνα μὲν νομοθέτων καὶ σοφῶν τὸν ἀυτὸν παλαιότατον, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν,

ne bonum leges ferendas rati, meritò haud prorsus eo excident. Philosophi autem rerum veritatem felicitatis caput statuentes, eamque prae omnibus rebus sectantes, meritò quàm maxime, si qui alii homines, eam assequentur. At multorum natura infirmior est ad maximorum cognitionem possessionemque, quàm ut accuratè hanc consequi valeant. Quare et ab istis cavendum est, ut simul naturae infirmitate imparibus ad invenienda in omnibus vera et optima, simul verò, ne quibusdam sophistis et poetis obvius quis, licet peritis, cum multi multa tenere nesciant, tanquàm in probatos quosdam legislatores aut philosophos incidens decipiatur. Nos quidem auctores sermonum facimus, unum quidem ex legislatoribus et sapientibus vetustissimum, quantum auditu scimus, Zoroastrem, qui Medis et Persis, aliorumque quàm plurimis antiquorum

ζωροάςρην μήδοις τὲ καὶ πέρσαις καὶ τῶν ἄλλων τοῖς πλείςοις τῶν πάλαι κατὰ τὴν ἀσίαν, τῶν τε θείων καὶ ἄλλων καλῶν τῶν πλείςων ἐπιφανέςατον γενόμενον ἐξηγητήν. μετὰ δὲ τοῦτον, ἄλλους τὲ καὶ εὔμολπον, ὃς τὰς ἐλευσινίας τελετὰς ἀθηναίοις ἐπὶ τῇ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ἀθανασίᾳ κατέςησε, καὶ Μίνω κρήτων γενόμενον νομοθέτην, καὶ Λυκοῦργον λακεδαιμονίων, ἔτι δ' Ἴφεςόν τε καὶ Νουμᾶν, ὧν ὁ μὲν τὰς ὀλυμπιάσιν ἐς Δία τὸν μέγιςον θεὸν σὺν Λυκούργῳ τούτῳ κατέςησεν ἁγιςείας. ὁ δὲ ῥωμαίοις ἄλλων τὲ συχνῶν καὶ τῶν περὶ θεοὺς καὶ οὗτος μάλιςα ἁγιςειῶν νομοθέτης ἐγεγόνει. νομοθέτων μὲν δὴ μάλιςα τούτους, τῶν δ' ἄλλων σοφῶν, βαρβάρων μὲν, βραχμᾶνας Ἰνδῶν καὶ μάγους Μήδων, ἑλλήνων δὲ ἄλλους τὲ καὶ κουρῆτας παλαιοτάτους τῶν ἐν μνήμῃ. οἱ δὲ τὸν περὶ θεῶν δευτέρων τὲ καὶ τρίτων καὶ ὅλως τῆς τῶν Διὸς ἔργων τὲ καὶ παίδων ἀϊδιότητος καὶ τοῦ παντὸς τοῦ δε λόγον ἐκλελοιπότα τέως τοῖς ἕλλησι ὑπὸ τῶν γιγάν-

quorum in Asia divinarum et aliarum honestarum plerarumque rerum clarissimus interpres extitit. Post hunc verò praeter alios Eumolpum, qui sacra Eleusinia Atheniensibus ob nostrae animae immortalitatem constituit, et Minoem, Cretensium legislatorem, et Lycurgum Lacedaemoniorum, insuper verò Iphestum et Numam, quorum ille Olympiadum sacra Iovi maximo Deo cum Lycurgo hoc instituit. Hic verò Romanis et aliorum plurimorum et praesertim sacrorum divinorum legislator extitit. Legislatorum quidem quàm maximè istos, aliorum verò sapientum, barbarorum quidem, Brachmanas Indorum et Magos Medorum, Graecorum verò et alios et Curetas antiquissimos, quorum memoriam habemus. Alii verò de Diis secundis et tertiis, denique de aeternitate Iovis operum ac liberorum et de hoc omni deficientem hucusque Graecis sermonem de gi-

των καλουμένων, ἀσεβῶν δή τινων καὶ θεομάχων ἀνδρῶν ἐπανενεώσαντο, λόγων τὲ ἀνάγκαις ἀναμφιλέκτων καὶ μάχῃ τῇ πρὸς τοὺς γίγαντας κρατήσαντες τῶν τ'αναντία αἱρουμένων καὶ θνητὰ πάντα ἔξω τοῦ ἑνὸς τοῦ πρεσβυτάτου γεννῶντος τιθεμένων. Μετὰ δὲ τούτους ἄλλους τε καὶ τοὺς Δωδωναίους Διὸς ἱερέας τὲ καὶ ὑποφήτας, ἰδίᾳ τε πολύοιδον τὸν μάντιν, ᾧ καὶ Μίνως ἐκεῖνος ἐπὶ σοφίᾳ συνῆν καὶ πειρεσίαν, ἄλλων τὲ πολλῶν καὶ καλῶν τοῖς ἕλλησι. καὶ δὴ καὶ τοῦ περὶ ψυχῆς τῆς ἡμετέρας ἀνόδων τὲ ἐντεῦθεν καὶ αὖθις καθόδων ἀπείρων λόγου ἐξηγητὴν ἐπιφανέστατον γενόμενον. χείρωνά τε τῶν κατ' ἀυτὸν καλῶν, καγαθῶν ἀνδρῶν συχνῶν γεγονότων παιδευτήν τε καὶ πολλῶν καὶ καλῶν μαθημάτων τὲ καὶ ἐπιτηδευμάτων διδάσκαλον, τούς τε ἑπτὰ ἐκείνους τοὺς κατὰ Ἀναξανδρίδην τὲ καὶ Ἀρίστωνα βασιλεύοντας λακεδαιμονίων, μάλιστα ἀκμάσαντας, χίλωνά τε τὸν σπαρτιάτην καὶ Σόλωνα τὸν ἀθηναῖον καὶ Βίαντα τὸν πριηνέα καὶ

gantibus sic dictis, impiis quibusdam viris, Deique hostibus, renovarunt et sermonum necessitatibus indubitatorum, pugnaque contra gigantes, contrariò sentientes et mortalia omnia praeter unum antiquissimum parentem ponentes superarunt. Post istos autem alios etiam et Dodonaeos Iovis sacerdotes et vates, privatimque Polyaedum, vatem, quocum etiam Minos ille ob sapientiam versabatur, et Piresiam aliorum multorum et honestorum Graecis, quin et de animae nostrae secessibus inde et rursus regressibus sermonis insciorum clarissimum interpretem factum. Chironem insuper, multorum suo tempore honestorum bonorumque virorum praeceptorem et multarum ac honestarum disciplinarum atque studiorum magistrum, et septem illos tempore Anaxandridis et Aristonis, Lacedaemoniorum regum, maximè florentes, Chilonem Spartanum et Solonem

Θαλῆν τὸν μιλήσιον καὶ Κλεόβουλον τὸν λίνδιον καὶ Πιττακὸν τὸν μιτυληναῖον καὶ Μύσωνα τὸν χηνέα. ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις πυθαγόραν τὲ καὶ πλάτωνα καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν πολλούς τε καὶ ἀγαθοὺς γενομένους φιλοσόφους, ὧν εὐδοκιμώτατοι παρμενίδης, τίμαιος, πλούταρχος, πλωτίνος, πορφύριος, ἴαμβλιχος. ὄυτοι γάρ τοι πάντες τά τε πλεῖστα καὶ περὶ τῶν μεγίστων συνενεχθέντες ἀλλήλοις τὰς κρατίστας δοκοῦσι τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ τοῖς ἄμεινον φρονοῦσιν ἐξενηνοχέναι γνώμας. ὄις δὴ καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦντες, ὀυδ' αὐτόι τι περὶ τηλικούτων νεωτεριοῦμεν, ὄυτε τοῖς χθές τε καὶ πρώην ὑπὸ σοφιστῶν δή τινων νενεωτερισμένοις θησόμεθα. ἐπὶ καὶ τούτῳ αὐτῷ ὀυ σμικρῷ διαφέρειν ἂν σοφοὺς σοφιστῶν, τῷ τοὺς μὲν σοφοὺς συνῳδὰ τὰ αὐτῶν τοῖς ἀεὶ παλαιοτέροις ἀποφαίνειν, ὡς ὀυδὲ χρόνῳ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὀυκ ὀρθῶς ἄν τισιν εἰρημένων τὲ καὶ λεγομένων νεωτέραν ὄυσαν. σοφιστὰς δὲ καινοποιεῖν τὰ πολλὰ πειρᾶσθαι, τοῖς νεωτέροις μά-

Atheniensem, Biantem Prieneum, et Thaletem Milesium, et Cleobulum Lindium, et Pittacum Mitylaenaeum, et Mysonem Cheneum. Post hos omnes autem Pythagoram et Platonem, nec non illorum discipulos multos et bonos philosophos, quorum celeberrimi Parmenides, Timaeus, Plutarchus, Plotinus, Porphyrius, Iamblichus. Isti enim omnes et in plerisque et de maximis sibi invicem consentientes, optimas videntur hominum optimè sentientibus semper protulisse sententias. Quibus et nos assentientes, neque ipsi quid novi tentabimus, neque heri et nudius tertius Sophistarum quorundam noviter tentatis accedemus. Et de hoc ipso haud parum differunt sophi a sophistis in hoc, quod sophi sua antiquioribus semper consona ostendant ita, ut neque tempore veritas non recte a quibusdam dictis et relatis novior sit. Sophistae autem novarum rerum ut plurimum stu-

λιστα Φιλοτιμουμένους. ταῦτα γάρ τι ἀυτοῖς πρὸς τὴν δόξαν τὴν κενὴν μάλιστα Φέρειν, ἧς περ ἕνεκα ἅπαντα πραγματεύονται. ἡμεῖς δὲ τοῖς τε ὑπὸ τῶν τὰ βέλτιστα ἀεὶ Φρονούντων καὶ ἐκ παλαιοτάτου νενομισμένοις τὲ καὶ λεγομένοις θησόμεθα καὶ ἅμα λογισμῷ τῶν γε ἡμετέρων κριτηρίων τῷ κρατιστάτῳ τὲ καὶ θειοτάτῳ, ὡς δυνατὸν, δι᾽ ἀκριβείας τὸ βέλτιστον περὶ ἑκάστου συνδοκιμάζοντες ἐπικρινοῦμεν. ποιητῶν μὲν γὰρ καὶ σοφιστῶν ὁπόσοι δὴ κακοῦργοι, λόγον μὲν ὀυδένα ὀυδέτεροι ἀυτῶν, ὅπου τι ὄΦελος, περὶ τούτων, ὧν δὴ ἑκάστοτε λέγουσι, Φαίνονται ἀποδιδόντες. μαντείᾳ δὲ ἐκ θεῶν δῆθεν σΦίσι Φοιτώσῃ, περὶ τῶν λεγομένων ἐιδέναι ἑκάτεροι προσποιοῦνται καὶ ποιηταὶ μὲν τῇ τῶν ὀνομάτων τὲ καὶ ῥυθμοῦ χάριτι τὰ λεγόμενα ἐπιχρωννύντες, ταύτῃ τὲ καλοῦντες τοὺς ἀκουοντας πείθουσι, τοὺς ὀυ δυναμένους διακρίνειν ὀνομάτων τὲ καὶ ῥυθμοῦ τοῦ τῶν λεγομένων κάλλους ἢ ἄισχους. Καί τοι ὀυδὲ τοῦ πείθειν ἂν ἀυτοῖς πολὺς ἔιη

diosi, in novis sibi maximè placent. Haec enim ipsis quid ad vanam gloriam potissimum conferunt, ob quam omnem lapidem movent. Nos verò optime semper sentientium et ex antiquissimo statutis dictisque adhaerebimus et simul ratione criteriorum nostrorum firmissima atque divinissima, [sic] ut fieri potest, accuratè op'imum [sic] de unoquoque discutientes decernemus. Poetarum verò et sophistarum, quicunque maligni sunt, neutri rationem, ubi quid utile est, eorum, quae passim dicunt, videntur reddere. Divinatione autem, divinitus nempe ipsis immissa, de dictis utrique scire prae se ferunt. Et poetae quidem nominum et rythmi gratia dicta colorantes sicque vocantes audientibus persuadent, qui nominum et rythmi ornatum a dictorum pulchritudine aut turpitudine nesciunt discernere. Quin neque suadendi ipsis multum est studium,

τις λόγος, τοῦ δὲ τέρπνειν μόνου τοὺς ἀκούοντας, ἄν τε δὴ πείθωσιν, ἄν τε καὶ μή. οἱ δ' ἐοίκασι παρ' ἐνίοις καὶ πλέον τι, ἢ βούλοιντ' ἂν διαπράττεσθαι. σοφιστῶν δ' εἰσὶ μὲν οἳ καὶ παραλογισμοῖς δή τισιν ἀντὶ λογισμῶν ὀρθῶς περαινομένων κεχρήμενοι τῶν προστυχόντων ἐξαπατῶσι τοὺς ἀμαθεστέρους. οἳ γε μὴν γοητικώτατοι αὐτῶν ἔργων δή τινας τερατείας προσποιούμενοι καὶ δόξαντες μὲν μεγάλα ἄττα θεία δή τινι δυνάμει διαπράττεσθαι, τῇ δ' ἀληθείᾳ οὐδέν τι αὐτῶν τούτων, ὧν τε προσποιοῦνται καὶ ᾗ προσποιοῦνται, διαπραττόμενοι, τούτοις τὲ καταπλήξαντες πρότερον τῶν ἀνθρώπων ἀνοητάτους, τά τε τοιαῦτα οὐ πάνυ τοι δυναμένους φωρᾶν καὶ ἔπειτα ὑπὸ τῶν ταῦτα ἐπὶ τὸ μεῖζον λεγόντων τὲ καὶ συγγραφόντων, συχνῶν καὶ ἄλλων ἐξαπατωμένων. τῶν δὲ καὶ τῶν τοιούτων λόγων ἔθει ἐκ νέων κρατουμένων, τὰ μέγιστα ταῖς πολιτείαις λυμαίνονται, περὶ πολλῶν καὶ ἀτόπων, τῷ τε βίῳ ἡμῶν μέγα τι διαφερόντων

sed delectandi solum audientes, sive suadeant, sive non. Illi verò videntur apud aliquos magis quid, quàm velint, efficere. Sophistarum autem quidam sunt, qui falsis ratiocinationibus loco verè expositarum usi, eorum, quos conveniunt, ignariores decipiunt. Maximi autem eorum impostores quasdam operum praestigias professi et magna quaedam divina quadam virtute efficere visi, veritate autem nil horum, quae aut quâ prae se ferunt peragentes, hisque perterrentes prius hominum maximè rudes atque talia indagandi haud admodum pares, dein et aliis multis deceptis per eos, qui eadem dictis scriptisque aggravant. His verò ac talibus consuetudine retentis, in multis et absurdis, et ad vitam nostram valde pertinentibus suadentes. Ratiocinationes autem recte explicatae, veritatem eorum, quae quis perpenderit, manifestissime

πείθοντες. λογισμοὶ δὲ δὴ ὀρθῶς περαινόμενοι, τά τε ἀληθῆ, περὶ ὧν ἂν σκοποῖτό τις, ἐναργέστατα διδάσκουσι, παρέχουσί τε αὐτοὺς τῷ ἀεὶ βουλομένῳ περὶ τῶν αὐτῶν ζητεῖν καὶ σκοπεῖσθαι, μηδέν τι ἧττον τῶν πρότερον μεμαθηκότων, μηδ᾽ αὐτὸν ἂν τ᾽ἀληθῆ μανθάνειν, οἰκείαν, οὐκ ἀλλοτρίαν τὴν ἐπιστήμην κτώμενον, οὐχ ὥσπερ οἱ ὑπὸ τῶν σοφιστῶν δὴ ἐξηπατημένοι. οὗτοι ἀεὶ διὰ τοὺς προτέρους πεπεισμένους καὶ οἱ μετὰ ταῦτα ἐπιγιγνόμενοι συμπείθονται.

docent et se praebent volenti de his inquirere et deliberare, ut nil minus iis, qui prius didicere, et ipse veritatem discat, propriam, non alienam scientiam nactus, non ut hi, qui a Sophistis decepti sunt. Isti et deinde posteri per priores persuasos semper etiam persuadentur.

γ. περὶ τοῖν δυοῖν ἐναντίοιν λόγοιν τοῦ τε πρωταγορίου καὶ τοῦ πυῤῥωνείου.

3. De duobus sermonibus contrariis Protagorae et Pyrrhonis.

Λόγω δὲ δὴ ἐκείνω ἀλλήλοιν μὲν ἐναντιωτάτω, ὁμοίως δ᾽ ἀλαζόνε τὲ καὶ ἀτασθάλω, ἐκ ποδῶν ποιητέον. οἷα ὁ μὲν πάντα ἀληθῆ εἶναι φησὶν, ὡς πάντων χρημάτων μέτρον ἂν ἄνθρωπον ὄντα καὶ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, τοῦτο καὶ ὄν. ὁ δ᾽ οὐδ᾽ ὁτιοῦν ἂν εἶναι ἀληθὲς, ὡς ἄνθρωπόν γε οὐκ ἂν ἄξιόν γε ὄντα κριτὴν οὐδ᾽ ὁτουοῦν, ἢ τὰ πράγματά που αὐτὰ ἄπιστα ὄντα. ἄμφω γὰρ

Sermones autem isti sibi invicem maxime contrarii, similiter et iactabundi, atque perniciosi amovendi sunt. Ut ille quidem omnia vera esse ait, hominem omnium rerum modum et quod cuilibet videtur, hoc etiam esse. Iste verò nihil prorsus esse verum et hominem non esse dignum iudicem cuiuscunque demum rei, et ipsas

τούτω τῷ λόγω εὐπεριτρέπτω ὄντη καὶ εὐελέγκτω ὁμοίως ἐςόν. ἤν τε γὰρ πάντα ἀληθῆ τις φῇ καὶ τὴν ἀντιφάσκουσαν τούτῳ δόξαν, ᾗ δὴ καὶ ἀνθρώπων οἱ πλεῖςοι τίθενται, ὡς οὐ πάντα ἂν ἀληθῆ ἐξ ἀνάγκης ἂν ὁμολογήσειεν, ἤν τε μηδ᾽ ὁτιοῦν φῇ ἀληθὲς εἶναι καὶ αὐτὸ ἂν τοῦτο, ὡς οὐκ ἀληθὲς, ἀποφανεῖ. καὶ μὲν δὴ τυγχάνουσι σχεδὸν ἅπαντες ἄνθρωποι σοφωτέρους τὲ ἄλλους ἄλλων ἡγούμενοι καὶ ἀμαθεςέρους καὶ παρὰ μὲν τοὺς ἴασιν, ὡς μαθησόμενοί τι, τοὺς δὲ διελέγχουσιν, ὡς δὴ οὐκ ὀρθῶς γινώσκοντας, περὶ ὧν ἂν καὶ οἴωντό τι εἰδέναι. οὐκ ἂν εἰ γε ἢ πάντας, ἢ μηδένα ἂν ἀληθῆ δοξάζειν ὑπελάμβανον. ἔτι δὲ τὰ μὲν ἀντιφάσκοντα μηθ᾽ ἅμα ἀληθῆ, μηθ᾽ ἅμα οὐκ ἀληθῆ ἅπαντες ἂν ἄνθρωποι φαῖεν. καὶ οὐδ᾽ ἂν εἷς πρός γε ταύτην τὴν ἔννοιαν ἀμφισβητήσειεν. ὡσαύτως δὲ φαῖεν καὶ τῷ, ἀΐδιον εἶναι τόδε τὸ πᾶν, τὸ μὴ ἀΐδιον ἀντιφάσκειν, ὥς᾽ οὐκ ἂν οὐθ᾽ ἅμα ἀληθῆ, οὐθ᾽ ἅμα οὐκ ἀληθῆ ἄμφω τούτω εἶναι τὼ δόξα, οὔτ᾽

res non esse credendas. Ambo enim isti sermones facile subverti et refelli possunt similiter. Sive enim omnia vera quis dicat, etiam contrariam huic opinionem, cui hominum plerique favent, non omnia omnino vera rursus necessario confitebitur. Sive nil prorsus verum esse dicat, idem ipsum rursus, tanquam non verum declarabit. Sed enim omnes ferè homines alios aliis sapientiores et ignariores existimant. Et hos quidem adeunt, ut discant quid, illos veró redarguunt, tanquàm non recte cognoscentes, de quibus aliquid scire putabant, neque sive omnes, sive nullum verè sentire arbitrabantur. Insuper verò contradictoria neque simul vera, neque simul non vera omnes homines dicent. Et neque unus de hac sententia dubitabit. At eodem modo et dicent huic, aeternum omne esse, hoc, non aeternum contradi-

ἄλλω δή τινε ὅλως τῶν ουτως ἐχόντων, ἀλλ' ἀληθῆ μὲν τὴν ἑτέραν πάντως, τὴν δ' ἂν ἑτέραν ψευδῆ. καὶ μὴν ὀυδ' ἂν περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι φήσειέ τις, ὥς' ἂν πάντα, ᾗ ἄν τις δοξάσοιεν, ἀποβαίνειν, ὀυτ' ἂν πάντα ἂν, ὡς ἑτέρως χωρεῖν. ἀλλ' ἔςι μὲν, ἃ παρὰ δόξαν ἀυτῶν, ἔςι δ' ἃ καὶ κατὰ δόξαν ἀποβαίνειν, ὥς ἂν καὶ τούτων τὰς μὲν ψευδεῖς εἶναι τῶν δοξῶν τὰς δ' ἂν ἀληθεῖς, τώ τε λόγω ἐκείνω καὶ πανυ ἂν ἁλίσκεσθαι ψευδῆ τε ὁμοίως ὄντη καὶ ὀυδὲν ἐχόντη ὑγιές. ὀυ μὴν δὲ ὀυδ' ἐκεῖνο ὑπολογιςέον, ὃ ἂν φασί τινες. ὀυκ ἂν περὶ ὁτουοῦν τῶν ἄλλων ἡμῖν ἤ τις ἀληθείας κατάληψις, ἀλλ' ὄυτω περὶ τῶν θείων ἀνθρώποις ὄυσι προσήκοι διασκοπεῖν πραγμάτων, ὡς ὀυτ' ἂν ἐισομένους σαφὲς ὀυδὲν περὶ ἀυτῶν, ἅτε δὴ κρειττόνων ἢ καθ' ἡμᾶς, ὀυτ' ἂν ἀυτοῖς θεοῖς φίλον τοῦτο ἐπιτηδεύουσι, περιεργάζεσθαί τε καὶ πολυπραγμονεῖν τὰ ἀυτῶν. ὀυ γὰρ ἂν θεοὶ μάτην ἡμᾶς τῶν γε σφετέρων τούτων ἐποίουν ζητητικοὺς,

cere, ut adeo neque simul verae, neque simul non verae hae ambae sententiae sint. Neque alia quaedam prorsus talium, sed veram omnino unam esse, alteram veró falsam. Et neque de futuris dixerit quis, omnia, prout quis sentiret, evenire, neque omnia rursus aliter evenire. Sed sunt, quae contra ipsorum opinionem, et sunt, quae secundum opinionem contingunt, ut adeo istarum opinionum hae quidem verae, aliae autem falsae sint. Hos verò duos sermones falsos similiter et nil sani habentes convinci. Nec verò et illud reputandum, quod aliqui dicunt, nullam nobis de quocunque alio veritatis inventionem esse, sed sic de rebus divinis explorare hominibus competere, tanquàm nihil certi de his comperturis, utpote maioribus, quàm pro nostra facultate, neque ipsis Diis curantibus carum esse, res ipsorum curiosius

δι μή τε ἐβούλοντο καὶ ζητεῖν ἂν περὶ αὐτῶν ἡμᾶς μήτε τινα καὶ ἕξιν, τοῦ εἰσεσθαί ποτ᾽ ἂν σαφές τι περὶ τῶν τοιούτων ἔμελλον παρέξειν. καὶ μὴν ὁμοίως ἂν ἄτοπον εἴη ὁπότερον ἢ μηθ᾽ ὁτιοῦν ἂν περὶ τῶν τοιούτων ἡμᾶς διανοουμένους, ἐν ἴσῳ ἂν τοῖς θηρίοις καὶ ἀλόγοις βιοτεύειν, ἢ τὰ προστύχοντα, εἰκῇ ἂν καὶ ἀβασανίστως παραδέχεσθαι. οὐ γὰρ οἷόν τε οὕτως ἔχοντας τῆς σπουδαζομένης ἂν εὐδαιμονίας τυχεῖν. ἐπεὶ εἴποτε καὶ θεία τις τύχη συλλαβοῦσα ἐπιτυχῇ τινα τῆς περὶ ταῦτα ἀληθείας ἄνευ λόγου ποιήσειεν, ἀλλ᾽ οὔτ᾽ ἂν βεβαίως σχοίη ποτ᾽ ἄν τις, περὶ ἅττ᾽ ἂν οὕτω δοξάσειεν, οὐδ᾽ ἂν τελέως τις εὐδαίμων γένοιτο, οὐδ᾽ ἐφ᾽ ὁσονοῦν, λόγου τε ἐστερημένος καὶ ἐπιστήμης τῆς περὶ τὰ μέγιστα, ὅς κἂν αὐτὸ τοῦτο ἀγνοοῖ, εἴτ᾽ εὖ ἔχει αὐτῷ τὰ πράγματα, εἴτε καὶ μή. οὐ γὰρ ἂν ἐξαρκοῖ τὸ εὐπράττειν οἴεσθαι, ὃ κἂν τοῖς μαινομένοις δή που συμβαίνοι, ἢν μὴ καὶ ὅπῃ ποτε εὖ ἔχῃ αὐτῷ τὰ πράγματα, τί τε ἀνθρώπῳ ἀγαθόν, ἢ κακὸν καὶ

us inquirere. Non enim frustra nobis Dii facultatem haec sua inquirendi dedissent, nisi etiam de ipsis, ut nos inquireremus, voluissent, neque etiam habitum quemdam, certi quid de talibus sciendi, praebuissent. Quin et pariter absurdum foret utrumque, aut nihil omninò de talibus indagare et perinde ac animalia ratione carentia vivere, aut obvia temerè et sine ullo examine recipere. Non enim fieri potest, ut sic habentes quaesitam omni studio felicitatem acquiramus, cum si et unquam ope divinae cuiusdam fortunae quis sine ratione veritatis circa ista compos fieret, at constanter nunquàm teneret, de quibus sic sentiret et perfectè felix non evaderet, nec in quantovis, rationis expers et scientiae circa maximi momenti res, qui hoc ipsum ignoraret, sive bene haberent res, sive non. Non enim sufficit putare, se bene

ὅπη, ἱκανῶς εἰδῇ. ἅμα οὔτε αἰσχροῦ τινος τοῖς θείοις μέτεστι πράγμασιν, ὥστ' ἂν μὴ βούλεσθαι θεοὺς τὰ αὐτῶν γιγνώσκεσθαι, οὔτε φθονερὸν τὸ θεῖον, ὥστ' ἂν ἀπαξιοῦν, μὴ οὐ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τῷ γιγνώσκεσθαι ὠφελεῖν ἡμᾶς. οὐτ' ἂν εἰ ὅτι μάλιστα κρεῖττον ἐστὶν, ἢ καθ' ἡμᾶς τὸ θεῖον, οὐχὶ διὰ τοῦτο κἂν ἄγνωστον εἴη ἡμῖν, λογικοῖς τὲ ὅμως καὶ οὐ παντάπασιν αὐτοῦ ἀλλοτρίοις τὴν φύσιν γεγονόσιν, ὅυς καὶ ζητητικοὺς τῶν ἑαυτοῦ τ' ἂν ἐποίησεν, ἵνα καὶ ζητοῖμεν καὶ ζητοῦντες μανθάνοιμέν τι περὶ αὐτοῦ καὶ μανθάνοντες τὰ μέγιστα ὠφελοίμεθα. χρώμενοι γὰρ ἀρχαῖς ταῖς κοινῇ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν διδομέναις ἐννοίαις τε καὶ περὶ τοῦ θείου μαντείαις ἢ καὶ ταῖς τῶν πλείστων καὶ βελτιόνων καὶ ταύτας ἡμῖν βεβαίας αὐτοῖς τιθέμενοι, ἔπειτα ἀπὸ τούτων λογισμοῖς ἕκαστα ἀναγκαίοις, ᾗ ἂν οἱ σοφοὶ ὑφηγῶνται, μετιόντες θεῶν ἂν συλλαμβανόντων, τοῦ βελτίστου περὶ ἑκάστων λόγου οὐκ ἀποτευξόμεθα. θεοῖς δὴ τοῖς τῶν λόγων ἐφό-

agere. Hoc enim etiam insanis accidere potest, nisi quoque, quomodo se res bene habeant et quid homini bonum aut malum, et quomodo, sufficienter sciat. Super haec res divinae nil turpe habent, ut Dii velint, ne ipsorum res cognoscantur, neque invidum divinum est, ut ad alia etiam hac cognitione nobis prodesse dedignetur. Neque si vel omnino maius, quàm pro nostra facultate, divinum est, propter hoc ignotum nobis esset, ratione praeditis simul et ab eius natura non prorsus alienis, quibus inquirendi sua facultatem dedit, ut quaeramus et quaerendo discamus, quid de ipso et discendo utilitatem capiamus. Usi enim principiis communiter omni homini a Diis datis et notionibus, atque circa res divinas divinationibus, aut etiam circa pleraque et optima easque nobis ipsis firmas efficientes, deinde ab istis ra-

ροις ἐυκτέον ἂν ἔιη πρότερον, ἵλεως ἐπιπνεῦσαι τῇ δὲ τῇ συγγραφῇ.

tiocinationibus singula necessariis, prout sapientes tradidere, persequentes, Diis auxiliantibus, optimo de singulis sermone non frustrabimur. Diis autem sermonum praesidibus prius supplicandum, ut propitio commentarium hunc afflatu prosequantur.

δ. ἐς θεοὺς τοὺς λογίους ἐυχὴ.

Ἄγετε δὴ, ὦ θεοί λόγιοι, ὅιτινές τε καὶ ὅσοι ἐςὲ, οἱ ἐπιςήμας τὲ καὶ δόξας ἀληθεῖς ἐπιτροπεύετε, νέμετέ τε, ὅις περ ἐθέλητε κατὰ τοῦ μεγάλου πατρὸς, τῶν τε πάντων βασιλέως Διὸς βουλάς. όυ γὰρ τοι ἄνευ ὑμῶν ὅιοι τ' ἂν ἡμεῖς εἴημεν ἔργον ἀνύσαι τηλικοῦτον, ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῖν τῶν δε τῶν λόγων ἡγήσασθέ τε καὶ δότε τὴν δε τὴν συγγραφὴν, ὡς ἐπιτυχεςάτην γένεσθαι, κτῆμα ἀεὶ προκεισομένην τῶν ἀνθρώπων τοῖς ἐθέλουσιν ἂν καὶ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ τὸν ἀυτῶν βίον, ὡς κάλλιςά τε καὶ ἄριςα καθιςαμένοις ζῆν.

4. Ad Deos sermonum praesides oratio.

Agite iam, Dii sermonum praesides, qui et quot estis, qui scientiis ac sententiis veris praesidetis, distribuentes, quibus vultis secundum magni patris, omniumque regis Iovis consilia. Non enim sine vobis pares nos essemus, tantum perficiendo opus. At vos nobis sermonum praesides estote et date huic commentario destinatum scopum quàm maximè assequi, possessionem semper extituram hominibus, qui volunt et qui privatim et publice vitam suam quàm optimè constituunt agere.

ε. κοινὰ περὶ Θεῶν δόγματα.

Νόμοι μὲν δὴ, ὅυς ὡς μάλιςα πρὸς τῶν ἀεὶ θειών ἀνδρῶν γενομένων παρειλήφαμεν, ὅι δέ εισι. Θεοὺς εἶναι, σύμπασαν τὴν κρείττω τὲ καὶ μακαριωτέραν, ἢ καθ' ἄνθρωπον, φύσιν, ὅυς δὴ καὶ ἀνθρώπων τῇ ἀγαθῶν τῶν σφετέρων περιουσίᾳ προνοεῖν. κακοῦ μὲν ὀυδ' ὁτουοῦν ὀυδενὸς, τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων ἀυτοὺς ὄντας τοὺς ἀιτίους, ειμαρμένῳ τὲ ἀμεταςρόφῳ καὶ ἀπαρατρέπτῳ, τὸ ἀεὶ βέλτιςον ἐκ τῶν ἐνόντων ἑκάςοις ἀπονέμοντας, εἶναι τὲ ἀυτοὺς πλείους μὲν, ὀυ τοὺς ἀυτοὺς δὲ θεοτητι, ἀλλὰ μέγιςιν μὲν καὶ ἐξαίρετον ἕνα ἀυτῶν τὸν βασιλέα Δία, τῶν γε ἄλλων τῇ τε ἀξίᾳ καὶ φύσει ἀμηχάνῳ ὅσῳ διαφέροντα. ἀυτὸν μὲν ἀγέννητον παντί τε ὄντα καὶ παντὸς, ἅτε ἐξ ὀυδενὸς τὸ παράπαν, ὄυτε ὄντα ὄυτ' ἂν γεγονότα πώποτε. ἀυτοπάτορα δὲ καὶ μόνον τῶν παντων αυτὸν ἐξ ἀυτοῦ, τῶν δ' ἄλλων ἁπάντων πατέρα τὲ καὶ δημιουργὸν πρεσβύτατον, ὄντως δὲ ὄντα τῷ ὄν-

5. Communia de Diis dogmata.

Leges, quas ut plurimum a divinis semper viris accepimus, hae sunt. Deos esse, totam eorum naturam meliorem et feliciorem, quàm quae homini convenit, eosque hominibus bonorum suorum copia prospicere. Nullius omnino mali, bonorum verò omnium auctores illos esse. Fato invariabili et indeclinabili, quàm fieri potest, optimum singulis distribuere. Eos esse plures quidem, non autem divinitate eosdem, sed maximum et praecipuum unum eorum regem Iovem, ab aliis dignitate et natura nimium quantum differre. Ipsum esse ingenitum usquequaque, utpote qui ex nullo prorsus aut sit, aut unquàm fuerit, per se patrem et solum omnium ipsum ex ipso, aliorum verò omnium patrem et creatorem antiquissimum, qui verè et reipsa unus est et quàm maxime ipse

τι καὶ εἰλικρινῶς ἕνα καὶ τὸν ὅτι μάλιςα αὐτὸν αὐτῷ, αὐτό τε ὄντα, ὅ ἐςιν, ἀγαθὸν, τοὺς δ' ἄλλους θεοὺς δευτέρους τὲ καὶ τρίτους θεότητι καθεςᾶναι, αὐτοῦ Διὸς παῖδας τε καὶ ἔργα, τοὺς δὲ παίδων τὲ παῖδας καὶ ἔργα ἔργων γεγονότας, δι' ὧν σύμπαντα τά τ' ἄλλα καὶ τὰ ἀνθρώπεια τὸν βασιλέα Δία κατακοσμεῖν. Ἄλλον μὲν ἄλλῳ μείζονι, ἢ μείονι τοῦ παντὸς τοῦ δε μέρει ἐπιςήσαντα ὕπαρχον, τῶν δὲ πάντων ἡγεμόνα ποσιδῶ τὸν μέγαν, ὃν πρεσβύτατόν τε καὶ κράτισον τῶν ἑαυτοῦ ἐκγόνων γεγενήκει, αὐτό τε τῶν ἑαυτοῦ ἔργων τὸ κάλλισόν τε, ἐς ὅσον ἐνῆν καὶ τελεώτατον καὶ τοὺς μὲν ἐξ αὐτοῦ Διὸς προσεχῶς γεγεννημένους ὑπερουρανίους θεοὺς εἶναι, δευτέρους θεότητι, σωμάτων μὲν καὶ ὕλης πάμπαν ἀφειμένους, εἴδη δ' ὄντας εἰλικρινῆ αὐτὰ καθ' αὐτὰ καὶ νοῦς ἀκινήτους, ἀεί τε καὶ περὶ πάντα ἅμα μιᾷ τῇ ἑαυτῶν ἑκάςους νοήσει ἐνέργους, οὓς οὐσίαν μὲν ἑκάςους ἀπ' αὐτοῦ ἴσχειν τοῦ Διὸς, ἀμερῆ μὲν ἐξ ἀμε-

ipsi ipsum, hoc est, bonum. Alios verò Deos secundos et tertios divinitate constitui, ipsius Iovis liberos et opera, istos autem liberorum liberos et opera operum factos, per quos et omnia alia et humana regem Iovem illustrant. Alium quidem alii maiori vel minori universi huius parti praesidem, omnium verò ducem Neptunum magnum constituit, quem antiquissimum et fortissimum suorum liberorum genuit, ipsumque operum suorum pulcherrimum, quàm fieri potuit, et perfectissimum, et ex ipso Iove sine ullo medio progenitos, Deos esse supercoelestes, secundos divinitate, corporibus et materia prorsus carentes, formas verò esse veras secundum se et mentes immobiles, ac semper et circa omnia simul uno suo intellectu singulas operantes, substantiam quidem singulos ab ipso habere Iove, individuam ex individua,

ροῦς, ἅπαντα δι' ἕν ἑαυτῇ συλλήβδην τὲ καὶ καθ' ἕν προειληφυῖαν, ὁπόσων γ'ἂν πλειόνων, ἀυτὸς ἕκαςος τοῖς ὑφ' ἑαυτὸν ἄιτιος ᾖ. τὰ δὲ προσόντα ἔξω ἑνὸς τοῦ πρεσβυτάτου ἀυτῶν ποσιδῶνος, ἄλλους ὑπ' ἄλλων διατίθεσθαί τε καὶ κοσμεῖσθαι, τοῦ βασιλέως τὲ καὶ πατρὸς κοινωνίαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἀλλήλοις τῶν ἀγαθῶν μεμηχανημένου. ὃ δὴ ἀυτοῖς καὶ ἀγαθῶν μετά γε τὴν ἑαυτοῦ κοινωνίαν τὸ κράτισον ἐμπεποιήκει. καὶ ποσιδῶ μὲν ὑπ' ἀυτοῦ Διὸς μόνου κοσμούμενον τοὺς ἄλλους ἅπαντας κατακοσμεῖν. τῶν δ' ἄλλων μείζους μὲν εἶναι τοὺς ὑπὸ μὲν ἐλαττόνων ἂν κοσμουμένους. ἀυτοὺς δὲ πλείω τὲ ἂν δρῶντας ἐν τῷ παντὶ τῷ δε καὶ μείζω. μείους δὲ τοὺς ἐλάττω μὲν καὶ μείω δρῶντας, ἀυτους δ' ἂν ὑπὸ πλειόνων κοσμουμένους. ἄλλη τὲ οὖν διενηνοχέναι ἀυτὸ ἀυτοῦ, σύμπαν τοῦτο τὸ γένος τῶν θεῶν, μάλισα δὲ καὶ τῶν διακρίσεων τῇ μεγίςῃ διακεκρίσθαι διχῇ, ᾗ τὸ μὲν γνήσιόν τι θεῶν γένος ὁ γεγεννηκὼς πατὴρ ἀπέφηνεν·

omnia per singula sibi collectim et sigillatim praeoccupantem, quot plurium quisque subiectis sibi causa sit. Parta autem bona praeter unum ipsorum antiquissimum Neptunum, alia ab aliis regi ornarique, rege et patre communionem bonorum liberis suis invicem conciliante. Quod et ipsis bonorum optimum post sui communionem indidit. Et Neptunum quidem ab ipso Iove solo ornatum ornare omnes alios, aliorum verò maiores esse, qui a minoribus illustrati sint, eosque plura et maiora in hoc universo facere. Minores verò, qui minus et paucius faciant, a pluribus illustratos. Sed et alia ratione omne hoc Deorum genus a se differre. Praecipuè verò discriminum maximo dupliciter esse discriminatum, qua verum quoddam deorum genus generans pater ostendit, quantum aeternorum, ipsum insuper et-

ὁπόσον δὴ ἀΐδίων καὶ αὐτὸ ἔτι γόνιμον ἀπετέλεσεν. ὁπόσον δὴ θνητῶν ἤδη καὶ οὐκ ἔτι ἀϊδίων τιτάνων τι γένος νόθον, ἅτε δὴ γενέσεως μὲν τῆς αὐτῆς τῷ προτέρῳ κεκοινηκος, τῆς δὲ δυνάμεώς τε καὶ ἀξίας πολλῷ που λειπόμενον καὶ τούτους σύμπαντας οὔτ' ἂν ἐν χρόνῳ, οὐδ' ὁτιοῦν σφῶν ἔχειν αὐτῶν, ἅτε μένοντάς τε ἀεὶ καὶ πάμπαν ἀκινήτους. κινήσεως γὰρ μέτρον τὸν χρόνον εἶναι, τοῖς δὲ αἰῶνα τοῦ βίου εἶναι μέτρον, οὗ δὴ οὐδὲν οὔτε οἰχόμενον, οὔτε μέλλον, οὐδὲ δὴ ὅλως πρότερόν τε καὶ ὕστερον, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἅμα τὲ καὶ ἀεὶ ἐνέστηκεν, οὔτ' ἂν τόπῳ θέσιν ἔχοντι περιληπτοὺς εἶναι. σωμάτων τὲ γὰρ καὶ περὶ σώματα τὸν τοιοῦτον εἶναι τόπον. τοὺς δὲ σωμάτων τὲ χωρὶς ἔχειν τὴν οὐσίαν καὶ τόπον οἰκεῖον ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὴν τάξιν κεκτῆσθαι, ᾗ τῶν τε προυχόντων ἂν καὶ ὑποδεεστέρων μέσος τις εἴληπται ἕκαστος, ᾗ δὴ καὶ σύμπαντα τὸν ὑπερουράνιον χῶρον διωρίσθαι μὲν καὶ καθ' ἑκάστους θεῶν. μάλιστα δ' ἂν καὶ

iam prolificum effecit. Quantum verò mortalium et non amplius aeternorum, Titanum quoddam genus spurium, utpote originem cum priore eandem sortitum, potentia verò et dignitate relictum et hos omnes neque in tempore esse, neque quodvis de se habere, utpote manentes semper et prorsus immotos. Motus enim mensuram tempus esse. Istis verò aeternitatem vitae mensuram esse, cuius nihil neque praeteritum, neque futurum, neque omnino prius aut posterius, sed totum simul et semper inerat, neque loco situm habente circumscriptos esse. Corporum enim et circa corpora talem esse locum. Istos verò sine corpore habere substantiam et ordinem, tanquam locum proprium sibi nactos, quo praecellentium et inferiorum medius quis singulis concessus est, quo et omnis supercoelestis locus secundum singulos

τοῦτον διακέκρισθαι. διχῆ ἥ περ καὶ τὸ σύμπαν τῶν θεῶν τούτων Φῦλον ἑκατέρῳ αὐτῶν γένει ἑκατέρας καὶ χώρου μοίρας ἀποδεδομένης. τῷ μὲν γνησίῳ αὐτῶν ὀλύμπου, τοῦ ἄνω τὲ αὐτοῦ χώρου τοῦ ἐκεῖ καθαροτέρου, τῷ δ' ἂυ λοιπῷ καὶ νόθῳ ταρτάρου, τοῦ κάτω τὲ αὐτοῦ καὶ ὑποβεβηκότος. ἐκ δ' ἀμΦοῖν τούτοιν τοῖν γενοῖν τοῦ τε ὀλυμπίου καὶ ταρταρίου ἕν τι μέγα καὶ ἅγιον, τὸν νοητόν τε σύμπαντα καὶ ὑπερουράνιον τῷ βασιλεῖ Διῒ κατεσκευάσθαι διάκοσμον, ἀεί τε ὄντα καὶ πάντων καλῶν πλέον, δευτέρων δή τινων τούτων θεῶν ἐς ἀριθμόν τινα αὐταρκῆ συνεστώτων καὶ οὐδ' ἂν ἑνὸς, ὧν ἂν ἐγγενέσθαι ἐχρῆν, ἐπιδεᾶ. διακεκριμμένον μὲν καθ' ἑκάστους αὐτῶν, ὡς κάλλιστα ἀκριβεστάτῃ διακρίσει, ἵνα δὴ ὡς τελεώτατός τις καὶ ἕκαστος ᾖ αὐτῶν καὶ αὐτάρκης κατὰ δύναμιν, ἡνωμένον δ' ἅμα τῇ ἀλλήλων κοινωνίᾳ τῶν ἀγαθῶν καὶ Φίλτατον αὐτὸν αὐτῷ. οὕτω γὰρ ἂν ἅμα ἕκαστά τε αὐτῶν καὶ τὸ ἐξ ἁπάντων ἕν τι ἔσεσθαι ἔμελλον, ἅτε

deorum designatus est. Maxime verò et hunc dupliciter distinctum esse, quo ordine omne horum deorum genus ab alterutro ipsorum genere distinguitur, sic alterutra loci parte concessa, Olympo quidem vero deorum generi, superiore illo loco et ibi puriore, reliquo autem et spurio tartaro inferiore illo et subiacente. Ex utroque autem hoc genere olympico et tartareo unum quidem magnum ac sanctum, intelligibilem omnem et supercoelestem ordinem a rege Iove adornatum, semper existentem et omnium bonorum plenum, secundis quibusdam horum deorum sufficienti numero astantibus, nec vel uno horum, quae inesse deberent, indigum. Discriminatum quidem secundum singulos eorum quàm accuratissimo discrimine, ut perfectissimus quis et quilibet eorum erat et potestate sibi sufficiens, unitum verò simul

δὴ ἔκ τε μιᾶς προιόντες ἀρχῆς καὶ ἐς ταὐτον ἂν τέλος τὸν σφέτερον πατέρα τὲ καὶ δημιουργὸν Δία τὸν μέγαν ἐπιστρεφόμενοι, ἄκρως τὲ ἕνα ὄντα καὶ ὅτι μάλιστα κράτιστον. ᾧ καὶ πάντα μὲν τ' ἄλλα ὑπήκοά τε εἶναι καὶ φίλια καὶ οὐδ' ἂν ἓν πολέμιον, οὐδ' ἀνθεστηκὸς, οὔτε δυσνοῦν. μάλιστα δὲ θεοὺς τούτους ἐκείνῳ τὲ ὑπηκόους σύμπαντας σὺν εὐνοίᾳ καὶ ἀλλήλοις συνήθεις τὲ εἶναι καὶ φίλους καὶ ταὐτον φρονοῦντας. τὰ μὲν τῶν τὴν ἀξίαν σφῶν ἂν αὐτῶν νεωτέρων ἡγουμένους, τὰ δὲ τοῖς πρεσβυτέροις ἂν ἑπομένους. ἅπαντα γὰρ ἂν εὐνομίας τὲ ἄκρας καὶ εὐκοσμίας μεστὰ εἶναι τακεῖ. τούτοις μὲν δὴ οὕτω τὲ καὶ τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα καθεστάναι· ποσιδῶνος δ' οὖν ἔτι τὲ ὧν ἄλλων θεῶν, γνησίων τὲ αὐτοῦ ἀδελφῶν καὶ ὀλυμπίων παῖδας, θεοὺς ἑτέρους, τρίτους τῇ φύσει γεγονέναι, τοὺς ἐντὸς οὐρανοῦ τοῦδε ζῶα λογικά τε καὶ ἀθάνατα, ψυχῶν μὲν ἐξ ἀναμαρτήτων, σωμάτων δ' ἀγήρων καὶ ἀκηράτων συνεστῶτας, κακῶν δὲ πάντῃ

simul invicem communione bonorum et ipsum ipsi amicissimum. Sic enim singula eorum et ex omnibus unum quid debebant esse, utpote ex uno procedentes principio et in eundem rursus finem, patrem suum et creatorem Iovem magnum reversi, summè unum existentem et quàm optimum, cui et omnia quidem alia subiecta sunt et amica et nec unicum inimicum, aut oppositum, aut infensum. Praecipuè verò hos deos omnes illi benevolè subiectos esse, invicem familiares et amicos, idemque sentientes, partim dignitate iuniorum duces, partim seniorum comites. Omnia enim ibi concordia summa atque ordine esse. His igitur sic habentibus et talibus existentibus, sic et tales etiam res constitui. Neptuni igitur insuper et aliorum deorum, genuinorum ipsius fratrum et Olympicorum filios, deos alios natura tertios

καὶ τούτους ἀμιγεῖς, ὧν διχῆ ἂν τοῖς γεγεννηκότι διακεκριμμένων τὸ μὲν γνήσιον ἂν ἀποδεδεῖχθαι οὐράνιον γένος ἄςρων, ψυχῶν μὲν τοῦ κρατίςου τε εἴδους καὶ πάντων ἂν ἐπιςήμῃ ἐφικνουμένου γεγονὸς, σωμάτων ὅτι καλλίςων καὶ δραςηριωτάτων, κινητὸν μὲν ἤδη καὶ πλανητόν τι ὂν γένος θεῶν, κατὰ δὲ ταῦτα περιϊόντες ὁμαλῶς. τὸ δὲ νόθον ἂν σφίσι φῦναι χθόνιον γένος δαιμόνων, οὔτε σωμάτων ἂν παραπλησίων τὴν δύναμιν, οὔτε ψυχῶν γεγονὸς, ἀλλὰ τούτου τοῦ τε ὑποδεεςέρου ψυχῆς εἴδους καὶ οὐ πάντων μὲν ἂν ἐπιςήμῃ ἐφικνουμένου, ἔςι δ᾽ ἃ καὶ δόξῃ ὀρθῶς μέν τοι ἀεὶ χωρούσῃ ὑπολαμβάνοντος, διὰ δὴ καὶ ἀεὶ τοῖς ἑαυτοῦ κρείττοσιν ἕπεςαι, ἱκανοῦ καὶ δι᾽ ἐκείνους ἀεί τε καὶ περὶ πάντα ἀναμαρτήτου διαγιγνομένου. θεοῖς δὲ τοῖς ἄλλοις ὑπηρετικὸν τοῦτο τὸ γένος γεγονέναι καὶ τῇ ἀνθρωπείᾳ ζωῇ ἤδη καὶ φύσει προσεχές. καὶ τέτ-

extitisse intra coelum hoc, animalia rationalia et immortalia, animabus innocentibus et corporibus nec senio, nec corruptioni obnoxiis constantes, et nullo prorsus malo mixtos, quorum iterum a genitoribus discretorum dupliciter, genuinum quidem genus rursus declaratum coeleste astrorum, optima animarum specie et omnium scientiam assequente factum, corporibus formosissimis et impigerrimis, mobile quidem et erraticum quoddam deorum genus, eadem verò ratione semper sedatè obambulantes. Spurium autem sibi rursus nasci terrestre genus daemonum, neque corporibus rursus virtute aequalibus, neque animabus, sed specie animae inferiore, nec omnium scientiam assequente. Sunt verò, quae sensu recte semper tendente intelligit, ad talia, qualia semper se superioribus inerunt, aptissimum et per hos semper, et in

ταρα δὴ ταῦτα διακεκρίσθαι θεῶν γένη, δύο μὲν ὑπερουρανίων, τὸ μὲν ὀλύμπιον, τὸ δὲ ταρτάριον, δύο δὲ ἐντὸς οὐρανοῦ, τὸ μὲν οὐράνιον, τὸ δὲ χθόνιον, γεννητῶν μὲν πάντων τῇ αἰτίᾳ καὶ τῷ ἀφ' ἑτέρου εἶναι, τῷ δὲ χρόνῳ ἀγεννήτων τε καὶ ἀνωλέθρων, ἅτε δὴ ἐξ ἐνεργοῦ ἀεὶ ὄντος τοῦ Διὸς καὶ οὐδ' ὅσον οὖν ἀργοῦ, οὐδ' ἄχρι ψιλῆς μένον ἂν τῆς δυνάμεως, οὔτε ἔχοντος, οὔτ' ἂν ἐσχηκότος πώποτε, ἀεὶ ὄντων, προϊόντων καὶ οὔ ποτ' ἂν τοῦ εἶναι οὔτε ἠργμένων, οὔτ' ἂν παυσομένων. εἶναι δὲ τοῦ θεοῦ τούτου καὶ τήν τε οὐσίαν καὶ πρᾶξιν ταύτην καὶ ἀλλήλοιν ἥκιστ' ἂν διακεκριμένω. ἄκρως γὰρ δὴ ἓν εἶναι καὶ οὐδαμῇ ἂν ἕτερον αὐτὸν αὐτοῦ, νῷ δὲ διακεκρίσθαι μὲν ἤδη πρᾶξιν οὐσίας, ἐνεργὸν δὲ καὶ τούτῳ ἀεὶ καὶ οὐδαμῇ ἂν ἀργὸν προσεῖναι αὐτήν, ὥστ' ἂν καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ, ὧν ἂν μηδενὶ οὐ συγγενεῖ συναιτίῳ κεχρημένος αἴτιος γίγνοιτο,

omnibus nulli errori obnoxium, aliis verò diis servile factum hoc genus, humanae vitae atque naturae proximum et quatuor deorum genera distincta esse, duorum quidem supercoelestium hoc Olympicum, illud Tartareum esse, duorum verò intra coelum, hoc coeleste, illud terrestre esse, ortorum quidem omnium ex causa et existendo ab alio, tempore autem ingenitorum et immortalium, utpote ex operante semper Iove, et nil prorsus otiosum, aut in nuda manens virtute, vel habentis, vel qui unquam habuit, semper existentium, procedentium et neque incipientium esse, neque desinentium. Esse verò Dei huius et substantiam et actionem eandem et sibi invicem minime distinctam. Summè enim unum esse et nequaquam alium a se ipso, ratione autem distinctam quidem esse actionem â substantia, operantem verò

ἀΐδια ἔτι προιέναι, ψυχῇ δ' ἤδη πρὸς τῷ τῆς ὀυσίας τὲ καὶ πράξεως διακεκριμένῳ καὶ μέν τι ἐνεργὸν, τὸ δὲ πλεῖστον, ἀργὸν ἂν ἑκαστοτε λείπεσθαι τῆς πράξεως, ἐς ψιλὴν δή τινα ἀποπίπτον δύναμιν. σώματι δὲ πρὸς πᾶσιν ἂν τούτοις καὶ τὴν ὀυσίαν διακεκρίσθαι ἤδη ἐς ἔιδος δέ τι καὶ ὕλην, ὀυ κινητὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεδαστὴν δή τινα ἤδη Φύσιν καὶ μεριστὴν ἐπ' ἄπειρον. καὶ ταύτῃ μάλιστα ἀλλήλων τὰ ὄντα διενηνοχέναι. τοὺς μὲν ὑπερουρανίους τῶν θεῶν ὀυ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀεὶ μένειν ἀγενήτους εἶναι, ἅτε πάμπαν τὲ ἀκινήτους καὶ αἰωνίους, ὀυδὲν τε ἐν σφίσιν αὐτοῖς, ὀυ πρότερον μὲν ὂν, ὕστερον δὲ εἰς γένεσιν ἰὸν κτωμένους. αἰτίᾳ δὲ μόνον γενητούς. τὸ γὰρ ἀπ' αἰτίου τὴν ὕπαρξιν ἴσχον πᾶν, γενητὸν εἶναι, γιγνόμενον ταύτῃ, ᾗ ἀφ' ἑτέρου ἀεὶ τὴν ὀυσίαν διατελεῖ ἴσχον καὶ ὀυκ ἂν ἱκανὸν ἑαυτῷ ὂν πρὸς τὴν

semper et nunquàm otiosam huic illam adesse, ut adeò etiam sua, quorum ipse causa sit sine alia concausa non congenita, aeterna insuper procedunt, animâ verò ad substantiae et actionis distincta, operans quidem aliquod, maximam verò partem otiosum ubique actionis relinqui et in nudam aliquam virtutem incidere. Corpore autem praeter haec omnia etiam substantiam distinctam iam esse in formam quamdam et materiam, non mobilem solum, sed et mutabilem quamdam naturam et separabilem in infinitum. Et hac de causa entia a se invicem potissimum differre, supercoelestes quidem Deos non tempore tantum, sed et aeterna permanentia ingenitos esse, utpote prorsus immobiles et aeternos, nec in se ipsis continere, quod prius quidem non esset, postea verò in generationem transiret, causâ verò solum genitos. Omne enim

ὕπαρξιν. τοὺς δ' ἐντὸς ὀυρανοῦ αἰτίᾳ μὲν γενητοὺς εἶναι. ὅσον μὲν γὰρ ἐς τὴν τῆς ψυχῆς ἀυτοῖς ἥκει ὀυσίαν, ἀγενήτους εἶναι τῷ μονίμῳ τὲ ἀυτῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀιωνίῳ. τὰ δ' ἐς πρᾶξιν τὲ ἀυτῆς καὶ σωμάτων Φύσιν, γενητοὺς τῷ κινουμένῳ τὲ ἀυτῶν καὶ ἀεὶ γιγνομένῳ καὶ χρόνῳ ἤδη κατὰ μέρη ἕκαςα μετρουμένῳ. χρόνον γὰρ ἄρχεσθαι μὲν ἀπὸ ψυχῆς τῆς τοῦδε ἂν ἡγουμένης τοῦ ὀυρανοῦ πρῶτον, τὸ ἀεὶ κινητὸν ἀυτῇ μετροῦντα τῆς πράξεως, χωρεῖν δ' ἤδη διὰ πάσης ψυχῆς τε καὶ σωμάτων Φύσεως, ἐικόνα ἀιῶνος γεγονότα, ὃυ τὸ μὲν ἀεὶ ὄιχεταί τε καὶ ὀυκ ἔτι ἐςὶ, τὸ δὲ μέλλει τὲ ἔτι καὶ ὄυπω ἐςίν. ἔςι δ' ἐν ἀκαρεῖ τε ἀεὶ καὶ νῦν. ὅ δὲ ἄλλο καὶ ἄλλο ἀεὶ γιγνόμενον τόντε οἰχόμενον καὶ μέλλοντα διορίζει χρόνον καὶ τόπῳ δ' ἤδη θέσιν ἔχοντι τοὺς θεοὺς τούτους περιληπτοὺς διὰ τὰ συνόντα σφίσι γε-

a causa vitam habens genitum esse, eatenus proveniens, quatenus semper substantiam ab altero habere continuet et sibi sufficiens non sit ad existentiam. Eos verò, qui intra coelum sunt, causâ quidem genitos esse. Quantum verò ipsis in animae substantiam venit, ingenitos esse, eoquod maneat et ideo aeterna sit. Quod autem ipsius actionem et corporum naturam attinet, genitos, eoquod moveantur et semper fiant et tempore secundum singulas partes mensurentur. Tempus enim incipere ab anima coeli huius primò gubernatrice mobile semper ipsi mensurans actionis et procedere per omnem animae et corporis naturam, imago saeculi factum, cuius hoc quidem semper praeterit et non amplius est. Illud autem futurum est adhuc et nondum est. Est verò in instanti semper et nunc. Aliud verò semper aliud existens prae-

γονέναι σώματα καὶ διὰ ταῦτα τούτους μὲν ἐντὸς οὐρανοῦ, τοὺς δ' ἑτέρους ὑπερουρανίους εἶναι, ἅτε σωμάτων τὲ καὶ τόπου παντὸς τοῦ τοιούτου ἀφειμένους. ἀξίᾳ μὲν δὴ συμπάντων θεῶν καὶ ὅπη οὖν γενητῶν τοὺς ὀλυμπίους ὑπερφέρειν, ἀριθμῷ δ' ὡς ἐλαχίστους τούτους εἶναι, ὥσπερ ἂν δαίμονας τοὺς μὲν Διὸς ἐγγυτέρω εἰλικρινῶς ὄντος ἑνὸς καὶ ἀριθμῷ εἶναι ἐλάττους, τοὺς δὲ πορρωτέρω πλείους, ἵνα δὴ καὶ ἀριθμῷ τοῦ ἑνὸς, οἱ μὲν ὡς ἐγγυτέρω οἱ δ' ὡς πορρωτέρω ὦσι. τῶν δ' ὀλυμπίων ἂν καὶ τοῦ παντὸς τοῦδε τὸν ποσιδῶ προτετιμῆσθαι καὶ τούτῳ δευτέρῳ τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν πρὸς τοῦ βασιλέως Διὸς ἐπιτετράφθαι, κρατίςω τὲ καὶ τὴν ἀξίαν πρεσβυτάτῳ τῶν αὐτοῦ παίδων γεγονότι, ὃν ὁ πατὴρ οὗτος ζεὺς ἑαυτῷ μὲν οὐκ ἔτι ἴσον. οὐ γὰρ τοι οὐδὲν ἴσον τ' ἦν τῷ αὐτῷ δι' αὐτοῦ ὄντι, τὸ δι' ἑτέρου ἤδη

teritum et futurum discernit tempus, et loco situm habente Deos hos comprehensos esse ob existentia congenita ipsis corpora et ideò hos esse intra coelum, alios autem supercoelestes, ũtpote corporibus et loco omni tali carentes. Dignitate quidem omnibus Diis et quomodocunque genitis Olympicos praestare, numero autem, quàm minimos hos esse, quemadmodum rursus daemones et hos quidem Iovi propius verè uni existenti et numero minores esse, illos verò longius plures, ut et numero unius hi quidem, propius, illi verò longius sint. Olympicis rursus et toto hoc universo Neptunum pluris aestimatum et huic secundo universi regimen a rege Iove commissum esse, optimo et dignitate antiquissimo ipsius liberorum existenti, quem pater hic Iupiter sibi quidem non amplius aequalem genuit. Nil enim

ὄν, ἄνισον ἂν ἔτι ἀποβῆναι.

ια. περὶ μέτρου καὶ συμμετρίας.

Τὸ δὲ δὴ καλὸν τοῦτο ἐν μέτρῳ τὲ καὶ τοῖς συμμέτροις διοκτέον. καὶ ὅλως ὅρῳ, οὐκ ἐν ἀμετρίᾳ, οὐδέ γε τῷ ἀορίςῳ τὲ καὶ ἀεὶ πλείονι. καί τοι ἀπορήσειεν ἄν τις, εἰ τὸ μᾶλλον ὂν καὶ ἄμεινον ἅμα. τί δή ποτε οὐ τὸ ἀεὶ πλέον, ἀλλὰ τὸ μὴ τὸ μέτριον ὑπέρβαλλον, κάλλιόν τε ἅμα καὶ ἄμεινον; ὅτι δὴ οὐ τῷ πλήθει τε πλέον καὶ ὄγκῳ μεῖζον μᾶλλον ὄν, οὐδ᾽ ὅλως τὸ τῷ ποσῷ ὑπερβάλλον, ἀλλὰ πολὺ πρότερον, τὸ πρὸς τὸ ἀνώλεθρον ἐν μᾶλλον πεφυκός. ἓν δὲ μᾶλλον πέφυκε πρὸς τὸ ἀνώλεθρον τὸ ἕν τε καὶ μᾶλλον ἡνωμένου μᾶλλον δύναται, ἁπλοῦν μὲν συνθέτου, σύμμετρον δ᾽ ἀσυμμέτρου, τά τε ἀνάλογον ἔχοντα τῶν οὐκ ἀνάλογον ἐχόντων. τὸ γὰρ αὐτὸ μέτρον, λόγος τὲ ὁ αὐτὸς, κοινὰ γιγνόμενα, τά τε μετρούμενα, τά τε ἀνάλογον ἔχοντα

aequale ipsi esse per se existenti et per alium existens, inaequale evadere.

11. De mensura et symmetria.

Hoc verò pulchrum in mensura et symmetria quaerendum et summatim in modo, non extra modum, neque in interminato et semper ampliore. Et dubitaverit quis, si amplius et melius simul sit. Quid tandem non semper amplius, sed modum non excedens pulchrius simul et melius? Quod non numero amplius et mole maius melius sit, neque omnino quantitate excedens, sed longe prius, quod ad incorruptionem magis aptum. Ad hanc autem magis aptum est unum et plus unito magis valet, simplex quidem composito et commensum nón commenso et proportionata non proportionatis. Idem enim modus et ratio eadem, communia facta tàm mensurata, quàm proportio-

ὡς μάλιστα ἑνοῖ. τὰ δὴ μήτε ἐκ συμμέτρων τῶν ἑαυτῶν μερῶν, ἤπου ἀνάλογον ἐχόντων, μήτε πρὸς ἃ αὐτὰ τέτακται. καὶ ὧνπερ μέρη καὶ αὐτὰ ὄντα τυγχάνει, μετρίως τὲ ἔχοντα, ἅτε δὴ οὐδ' ἡνωμένα, πλεῖστον ἤδη καὶ τοῦ ἀνωλέθρου ἀποπίπτει. Διὰ ταῦτα ἐν μέτρῳ τὲ ἀεὶ καὶ ὅρῳ, τὸ μᾶλλον τὲ ὂν καὶ ἅμα κάλλιόν τε καὶ ἄμεινον, οὐ τῷ ἀεί τε πλείονι καὶ ὅλως ἀορίστῳ. καὶ περὶ μὲν τούτου ἐς τοσοῦτον.

nata quàm maxime uniunt. Quae verò neque ex mensuratis suis partibus, seu proportionatis existunt, neque ad se invicem ordinata sunt. Et quorum partes eaedem quidem et cum modo existentes, non verò unitae, potissimum etiam incorruptione excidunt. Propterea, quae in mensura semper et modo semper magis sunt, simul pulchriora et meliora sunt, non quae in ampliori et prorsus interminato existunt. Et de hoc quidem in tantum.

κϛ. περὶ τῶν τῶν θηρίων ἐνίοις κατὰ λόγον δρωμένων.

26. De quorundam animalium secundum rationem actionibus.

Περὶ δὲ τοῖς τῶν θηρίων ἐνίοις κατὰ λόγον δρωμένων, ἄλλων τὲ δὴ συχνῶν καὶ τῶν γνωριμωτάτων μελιττῶν τε πολιτείας καὶ μυρμήκων οἰκονομίας, ἤπου καὶ ἀράχνου εὐμηχάνου θήρας ἐκεῖνο φαμὲν, ὡς εἴγε ἰδίᾳ ταῦτα χρώμενα διανοίᾳ, τὰ τοιαῦτα δρώῃ, ἢ κρείττονι, κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην χρῷτο ἂν, ἢ χείρονι, ἢ πα-

De animalium quorundam secundum rationem actionibus inter alia plura, notissimarum apum de politia et formicarum oeconomia, multò magis etiam de araneae solertis venatione illud dicimus, an proprio usa ingenio talia faciant, an meliore, quàm homini convenit, utantur, an peiore,

ρακλησίᾳ. ἀλλ' εἰ μὲν κρείττονι ἐκέχρητο, ἐν ἅπασιν ἂν, ἢ τοῖς πλείοσι κρεῖττον, ἢ κατὰ ἄνθρωπον ἔπραττε, φαίνεται δ' ἐν τοῖς πλείστοις χεῖρον πράττοντα, ἢ κατὰ ἄνθρωπον. εἰ δὲ χείρονι, οὐκ ἄν που ἑνί γε ἀεὶ ἔργῳ ἀφωρισμένως προσεῖχεν ἕκαστον αὐτῶν. καὶ τοῦτο ὡς κάλλιστα σχεδὸν πραττομένῳ. τελέας γὰρ ἂν διανοίας καὶ κρείττονος, ἢ κατὰ ἄνθρωπον, τὸ πρὸς ἑνὶ ἀεὶ ἔργῳ τῶν καθ' ἑαύτην τῷ καλλίστῳ ἔχειν ἑαυτήν. εἰ δὲ καὶ τῇ ἀνθρωπίνῃ παρακλησίᾳ, οὐδ' οὕτως οὔτ' ἂν ἑνὶ ἔργῳ προσεῖχεν, οὔτ' ἂν ἐν τοῖς πλείστοις χεῖρον, ἢ κατὰ ἄνθρωπον ἔπραττεν. ἀλλὰ δῆλα ἂν εἴη, οὐκ ἰδίᾳ διανοίᾳ, τῇδε τῆς τοῦδε τοῦ οὐρανοῦ ἡγουμένης ψυχῆς ἅπαντα ταῦτα ἄλλῳ ἐπ' ἄλλῳ χρώμενα καὶ νοῖς χωριστοῖς τοῖς γε σφίσιν, ἄλλοις ἄλλοις ἔξωθεν ἐφεστηκόσιν, οἷς ἡ ψυχὴ αὐτὴ τῶν τῇδε ἕκαστα προσάγει, οἷς δὴ οὐ ταῦτα μόνα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναίσθητα χρώμενα φανερά ἐστι. τά τε ἄλλα καὶ αἱ ἀμπέλου, ἢ

re, an simili. At si meliore uterentur, in omnibus aut pluribus melius, quàm hominis est, agerent. Apparent autem in plerisque peius agentia, quàm hominis est. Si verò peiore, non uni semper operi seorsim attenderent eorum singula, et hoc quàm optime fere confecto. Perfecti enim ingenii et melioris, quàm hominum, est uni semper operi et quoad se pulcherrimo attentum esse. Si autem hominibus simili, neque sic uni operi attenderent, neque in plerisque peius, quàm homines agerent. At clarum esse posset, non proprio ingenio, sed illo animae coelum hoc gubernantis omnia haec alio super aliud usa et mentibus separatis a se, aliis aliis adstantibus, fieri, quibus eadem anima singula producit, quibus etiam non haec sola, sed et insensibilia uti manifestum est. Inter alia etiam vitis et cucurbitae clavi-

κολοκύντης ἕλικες, αἳ ἐὰν μὲν μηδὲν αὐταῖς τι παρακέηται τοιοῦτον, ὅιῳ περιελιχθῦναι, ἐπ' ἐυθὺ φέρονται φερόμεναι. ἐὰν δὲ πτόρθος τις παρῇς, παραχρῆμα περιειλίχθησαν τῆς δ' αὐτῆς ἂν ψυχῆς δυνάμει. καὶ ἧτε λίθος ἡ ἡρακλεία ἕλκοι ἂν τὰ σιδήρια καὶ χρυσοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων τῶν συγγενῶν ὁ ὑδράργυρος παρὰ δόξαν ἐχόμενος ἀπαιώροιτο. ὅτι τὲ ἂν ἄλλο παραπλήσιον γίγνοιτο, ἀπὸ ταύτης γιγνοιτ' ἄν. ταύτην γὰρ τὸυ τὸνδε ἐγγύθεν τὸν ὀυρανὸν συνέχουσαν, ἐπί τε ἅπαν αὐτοῦ μέρος ἐξικνουμένην τῇ δυνάμει καὶ τάτε ἄλλα κατὰ λόγον ἀπεργαζομένην καὶ φίλα, ἃ ἂν δέοι, τιθεῖσαν παρὰ φίλα. τῆς δ' οὖν θνητῆς τε καὶ ἐσχάτης ταύτης γενέσεως ἡλίῳ τὲ καὶ κρόνῳ ἐξειργασμένης, κατὰ τὴν τοῦ τῶν ὅλων ἡγεμόνος ποσιδῶνος ἐπίταξιν, ὅτε ὀυρανὸς ὅδε αὐτῷ ποσιδῶνι ἀπετέλεσο. καὶ ἔτι Διὶ τῷ βασιλεῖ ἡ σύμπασα τοῦ ὄντος γένεσις, ἐκ πάντων τὲ καὶ παντοίων ἐιδῶν αἰωνίων, ἐγχρόνων, ἀθανάτων ἐς ἓν

culae, si ipsis nil tale adiacet, quo circumvolvi queat, in directum tendunt; si autem ramus aliquis adsit, continuò circumvolvuntur eiusdem animae virtute. Et lapis Herculeus ferrum attrahit, et argentum vivum auro aliisque congenitis imminens, praeter opinionem attollitur. Et quidquid aliud simile factum fuerit, ab illa fit. Haec enim est, quae propè hoc coelum continet et omnes ipsius partes virtute attingit, aliaque secundum rationem operatur et amica; quae oportet, ad amica ponit. Mortali igitur et ultima hac generatione Soli et Saturno effecta, secundum Neptuni universi huius principis ordinationem coelum hoc ab ipso Neptuno perfectum est et insuper a rege Iove omnis entium genesis, ex omnibus et omnimodis speciebus, aeternis, temporariis, immortalibus, in unum quoddam integrum systema, quantum

τι παντελὲς σύςημα, ἐς ὅσον οἷόν τ' ἦν, κάλλιςά τε καὶ ἄριςα ἔχον, συγκεκροτημένη.

fieri potuit, pulcherrimè et optimè composita.

Sine titulo et initio.

Est verò Cap. XXXI. lib. III.

περὶ δικῶν.

Καὶ θανάτῳ ἤδη ζημιοῦν. τῶν δ' ἀδικημάτων ἀμφισβητουμένων, ταῖς πλείοσιν ἂν τῶν ψήφων τὸν φεύγοντα ἁλίσκεσθαι. ἀπολύεσθαι δὲ μὴ ἀδικεῖν, οὐ μόνον ἀπ' ἐλαττόνων τῶν καταψηφιζομένων, ἀλλὰ κἂν ποτέ πω ἴσαι γένωνται. ἐπὶ μέντοι κἀκεῖνο τῷ περὶ δικῶν λόγῳ προσκείσθω, ὡς ἕνα ἀδικήματός τις τοιούτου παρὰ τῷ συνεδρίῳ κρινόμενος, ὅτῳ ἂν θάνατον τὴν ζημίαν ἐπικεῖσθαι, καλὰ ἄττα ἑαυτῷ ἔργα προπεπραγμένα ἐπιδείξῃ, μεγέθει, ἢ πλήθει ὑπερβάλλειν τὸ ἀδίκημα δοκοῦντα, τοῦτον, ὡς οὐκ ἔτ' ἂν δυσόρθωτον, οὐδὲ τὴν φύσιν κακὸν, δυςυχίᾳ δὲ δὴ τῶν ἄλλων κεχρημένου τινὶ καὶ παιδίας ἐνδείᾳ, μὴ δὲ θανάτῳ ἔτι, ἀλλὰ δεσμοῖς τι-

De iudiciis.

Et morte iam mulctare. Sceleribus autem ambiguis votorum pluralitate reum condemnari. Eius verò dimissionem iniuriam haud facere, non solum ex pauciorum parte condemnantium, sed et si vota unquàm aequalia sunt. Porrò etiam illud sermoni de iudiciis addatur, quod si quis talis delicti a synedrio iudicatus, quali poena mortis imposita est, alia quaedam bona opera prius a se facta ostendat, quae magnitudine aut numero delictum superare videntur, hic non amplius, tanquàm inemendabilis et natura malus, sed infortunio aliorum quodam usus, educationisque defectu, morte mulctandus, sed

σιν ἐυθύνειν χρονίοις. ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν τοιούτων ἅλις. ἐι γὰρ τι ἡμῖν καὶ παραλέλειπται, ἀλλ᾽ οὖν τά γε ἐν ὅλῃ ἤδη τῇ βίβλῳ ἐιρημένα ἱκανὰ, θεῶν ἂν συλλαμβανόντων, τοιάυτ᾽ τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσιν ἐμποιῆσαι ἕξιν, ὅιαν καὶ περὶ ὧν ὀυχὶ μῖν διασεσάφηται, ἀυτοὺς καλῶς τε καὶ ἐυ διαγινώσκειν.

carcere corrigendus temporario sit. Sed satis quidem de talibus. Si enim a nobis etiam quid relictum sit, ea, quae in toto libro dicta sunt, sufficiunt, Diis iuvantibus, ad talem nostris magistratibus indendum habitum, quo etiam de iis, quae nos non manifestavimus, pulchrè et bene ipsi dignoscere possint.

Sine titulo et initio.

Est Cap. XXXII. lib. III.

περὶ τῶν τῶν θεῶν ὀνομάτων.

De Deorum nominibus.

Λοιπὰ δὲ δὴ ἡμῖν τὰ περὶ τῶν τῶν θεῶν ἁγιστείων, ἃ καὶ ἀυτὰ ἔτι ἐπεξεργαστέα ἐστὶν. ὀυ γὰρ ἂν σμικρόν τι διαφέροι, ὀρθῶς, ἢ μὴ ἁγιστεύειν τοῖς θεοῖς, ἐι ἀι μὲν συνῳδαὶ ταῖς περὶ θεῶν δόξαις ἁγιστεῖαι κἂν ἐκείνας κρατύνοιέν τε ἂν κἀκείνας καὶ ὑποσείοιεν. ὡς δὲ ἐκ τῶν περὶ θεῶν δόξων ἅπαντα ἤρτηται τά γε ἡμέτερα, ὥστε που καὶ ἔυ, ἢ κακῶς πράττεσθαι, ὅυτοι

Superest autem nobis adhuc tractare de Deorum cultu. Non enim parvi interest, recte vel non colere Deos, si consonus opinionibus de Diis cultus has et illas firmet vel succutiat. Quod verò ab opinionibus de Diis omnia nostra pendeant, ita, ut bene vel male agatur, neque dubium est hominibus quantumcunque mentis tenentibus.

δὴ ἀμφιλόγον, νοῦ ὅσον οὖν μετέχουσιν ἀνθρώποις, ὥστε καὶ ταῦθ' ἡμῖν ἐπεξεργαστέα ἔτι. καὶ πρῶτον γε αὐτῶν περὶ τῶν τῶν θεῶν ῥητέα τε ὀνομάτων καὶ ἐπιδεικτέα, ὡς οὐ μεμπτῶς ἡμεῖς τοῖς πατρίοις θεῶν ὀνόμασιν ἐπὶ τῶν διὰ φιλοσοφίας ἀναγνωριζομένων κεχρήμεθα θεῶν. οὔτε γάρ που λόγοις ἀεὶ ἐχρῆν ἀντ' ὀνομάτων σημαίνειν τοὺς θεούς. οὐ γὰρ καὶ τοῖς πολλοῖς ῥάδιον τὸ τοιοῦτο, οὔτ' αὐτοὺς καινὰ ὀνόματα θεμένους, ἢ βάρβαρα ἐπαγαγομένους ἐνὸν πατρίοις χρήσασθαι. ἀλλὰ φαίη ἄν τις, ὡς κατακέχρανται ταῦτα τὰ ὀνόματα ὑπὸ τῶν τοὺς μύθους τῶν ἐκ φιλοσοφίας περὶ θεῶν λόγων ἀπωδοὺς πλασαμένων ποιητῶν καὶ οὐκ ἔτι δὴ ἐχρῆν αὐτοῖς κεχρῆσθαι. ἀλλὰ μὴ οὔτοι αὐτὴ ἡ τῶν ὀνομάτων φύσις ᾖ, οἵα δή, ἣν καὶ ἅπαν ὁτιοῦν ὄνομα χρανθῇ καὶ κεχραμμένον αὐτὸ μένειν ἐς ἀεί, ἀλλ' οἷα μᾶλλον, ἣν μὲν ἐπὶ φαύλης τέ τις καὶ ἐναγοῦς δόξης, ὀνόματι ὅτῳ οὖν χρήσηται, κεχράνθαι δὴ αὐτῷ

Igitur haec quoque adhuc a nobis tractanda sunt. Et primò illorum de Deorum nominibus dicendum et monstrandum est, ne male patriis Deorum nominibus de iis, qui per philosophiam nobis noti sunt, uteremus. Non enim sermonibus semper opus erat loco nominum indicare Deos. Nam vulgo hoc facile non est. Neque nova nomina ponere, aut barbara inducere, cum patriis uti liceat. At dixerit quis, haec nomina polluta esse a poetis, qui fabulas, philosophicorum de Diis sermonum secessus finxere. Et non amplius decebat iis uti. At non semper nominum natura erat talis, qualis, ut, si omne quodcunque nomen in usu sit, idem semper pro semper in usu maneat. Sed nempe potius, si quis in mala et detestanda opinione nomine quocunque usus fuerit, pollutum ipsi et nomen esse. Si verò alius eodem in sana et pura opinione utatur,

καὶ τοὔνομα. ἢν δ' ἕτερος τῷ αὐτῷ ἐφ' ὑγιοῦς τε καὶ εὐαγοῦς χρήσηται δόξης, ἄχραντον τούτῳ ἤδη καὶ τοὔνομα γίγνεσθαι. οὕτω μὲν γὰρ ἄχραντον ὄνομα, ὡς μὴ δέ ποτε ὑπὸ μηδενὸς κεχράνθαι, οὐκ ἂν ῥαδίως τὶς εὕροι. ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ θεοῦ ὄνομα φαίη τὶς ἂν κεχράνθαι, ὅτε καὶ ἀνθρώπων γε ἐνίοις πολλῶν ἀγῶν μεστοῖς ἔπιπε....

purum etiam ipsi nomen fieri. Nam adeo purum nomen ut a nullo unquàm pollutum sit, facilè quis non invenerit, cum ipsum adeo Dei nomen dixerit quis, pollutum fuisse, quando et hominum quibusdam multis criminibus plenis.

ἡ τῶν μηνῶν καὶ ἐτῶν τάξις.

Ordo mensium et annorum.

Καὶ μὲν δὴ καὶ μησὶ καὶ ἔτεσι τοῖς γε κατὰ φύσιν χρῆσθαι. μησὶ μὲν κατὰ σελήνην ἀγομένοις, ἔτεσι δὲ πρὸς τὰς ἡλίου τρόπας καὶ τούτων τὰς χειμερινὰς ἀποκαθισταμένοις, ὅτε τὸ πλεῖστον ἡμῶν ὁ ἥλιος ἀποκεχωρηκὼς, τῆς πρὸς ἡμᾶς αὖθις ἄρχεται προσόδου. ἕνην μὲν οὖν καὶ νέαν ἄγειν, ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἡλίῳ ἡ σελήνη συνιοῦσα, ὑπὸ τῶν ἀστρονομίας ἐμπειροτάτων κρίνηται. τὴν δ' ἑξῆς νουμενίαν, ἧς ἂν ἡγοῖντο μέσαι νύκτες, αἱ μετὰ τὴν τοῖν θεοῖν εὐθὺς σύνοδον. ἀφ' ἧς τὰς λοιπὰς ἁπάσας

Quod et mensibus et annis natura sua utendum sit, mensibus quidem secundum lunam peractis, annis verò ad solis solstitia eorumque hibernum redeuntibus, quando sol quàm longissime a nobis remotus ad nos iterum accedere incipit. Ultimum igitur mensis agi, quo die luna cum sole congressa, ab astronomiae peritissimis iudicatur, sequentem verò novam lunam, quam praeit media nox, illa post duorum Deorum statim congressum,

ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἀριθμεῖν, τοὺς μὲν πλήρεις τὲ καὶ τριακοντ' ἡμέρους ἄγοντας τῶν μηνῶν, τοὺς δὲ κοίλους τὲ καὶ μιᾷ τῶν ἑτέρων ἡμέρᾳ λειπομένους. καὶ γὰρ ἂν καὶ τῶν νύκτων ἑκάστων τὴν μὲν ἑσπέραν τῇ οἰχομένῃ ἡμέρᾳ, τὸν δ' ὄρθρον τῇ ἐπιούσῃ λογίζεσθαι καὶ τὰς μέσας νύκτας ἀμφοῖν εἶναι ὅρον τοῖν ἡμέραιν. ἀριθμεῖσθαι δὲ καὶ ὧδε τὰς μηνὸς ἑκάστου ἡμέρας, μετὰ μὲν νουμενίαν δευτέραν ἱσταμένου καὶ τρίτην καὶ ἑξῆς ἐς πρόσω ἴοντι ἄχρις ὀγδόης. μετὰ ὀγδόην ἱσταμένου ταύτην ἑβδόμην ἂν μεσοῦντος, εἶτα ἕκτην καὶ ἑξῆς ἀναστρέψαντι ἄχρι δευτέρας, μεθ' ἣν διχομηνίαν, εἶτα β̄ ἂν φθίνοντος καὶ τρίτην καὶ ἑξῆς ἐς τὸ πρόσω ἂν ἰόντι ἄχρις ὀγδόης. μεθ' ἣν ἂν ἑβδόμην ἀπιόντος, εἶτα ἕκτην καὶ ἑξῆς ἀναστρέψαντι ἄχρι δευτέρας, μεθ' ἣν ἕνην, εἶτα ἕνην τὲ καὶ νέαν, τοῦ μηνὸς πλήρους γιγνομέου. ἢν δὲ κοῖλος ὁ μὴν γίγνηται, μετὰ δευτέραν ἀπιόντος ἕνην τὲ καὶ νέαν εὐθύς.

a qua reliqui omnes dies numerandi sunt, aliis quidem plenis et triginta dierum mensibus aliis verò cavis, uno deficientibus. Nam et rursus noctium singularum vesperam abeunte die, diluculum verò redeunte computari et medias noctes amborum dierum terminum esse. Numerari etiam sic mensis cuiuslibet dies post Novilunium, seu primum lunae diem, secundum et tertium et sic deinceps progrediendo usque ad octavum. Post octavum incipientis septimum rursus medii, dein sextum, et sic deinceps redeundo usque ad secundum. Post quem plenilunium, dein secundum desinentis et tertium et deinceps progrediendo usque ad octavum. Post quem rursus septimum abeuntis, dein sextum et sic deinceps ordine retrogrado usque ad secundum. Post quem penultimum, dein ultimum mensis pleni. Si autem cavus sit, post secundum

τοῦ δ' ἔτους νέον μὲν μῆνα ἄγειν, ὃν ἂν ἡγοῖτο σύνοδος ἡ μετὰ χειμερινάς.

abeuntis ultimum statim, anni verò novum mensem agi, quem praeit congressus post hibernum solstitium.

Incerti

Incerti Auctoris

Rhetoricorum ad Herennium

Locus de praeceptis mnemonices,

Saeculo circiter XIV. in linguam graecam versus et nunc primum ex Codice MS. Bibliothecae regiae Civitatis Augustanae in lucem editus.

Lectori S.

Christ. L. B. de Aretin.

Cum scripta veterum Graecorum *mnemonica* seriorum temporum fata adeo iniqua passa sint, ut eorum nullum, ne dicam integrum, sed ne fragmentum quidem aetatem tulerit: haud abs re facturum me iudicavi, si in tanta huiusmodi librorum penuria unum saltem monumentum, licet auctoris recentioris (*Maximi* forte *Planudis*) et ex latinis fontibus traductum, orbi literario redderem. Descriptum id ex antiquo bibliothecae regiae Augustanae Codice (vid. A. Reiser. Index MSS. pag. 90.) a Fr. X. Bergero, viro literarum graecarum amantissimo, cui plura alia eiusmodi λειψανα, ex Codd. MSS. eruta atque in sylloge nostra (*Beyträge zur Geschichte und Literatur* etc.) primum edita, debentur; idem quoque notulas adiecit scriptionisque vitia, quae non pauca in Cod. exstant, diligenter indicavit. Vale. Scrib. Monachii, d. 6. Maii. 1806.

Μαρκȣ Τȣλλιȣ Κικερωνος

περι μνημης τεχνικης.

Μετηνεχθη εκ τȣ Λατινικȣ.[a]

(Ex libro III. Rhet. ad Herennium.)

16) Περι της μνημης, ποτερον εχει τι τεχνης τε και τριβης, η το παν αυτης εκ φυσεως προεισιν, καιρος ἑτερος προσηκων ειπεῖν ὁρισθησεται[b]). Νυν δ' ὡσπερει συνεςῶτος, και πασιν ὁμολογȣμενȣ, πολυ τι το κρατος εν αυτῃ τεχνην τε και διδασκαλιαν κεκτησθαι, ȣτω περι αυτης εκ των ενουτων λεξομεν. Τεχνικην μεν γαρ ειναι την μνημην ειπερ τι των αλλων ενεδειξαν[c]) εκ παλαι τα οντα φρονησαντες ὁπως δ' ενεδειξαν[d]), επιδειξομεν καλως εν καιρῳ. Τα νυν δ' εκπληρωτεον ἡμῖν τον επι της παρȣσης χρειας σκοπον, και τις ἡ τεχνικη μνημη, λεκτεον. Διπλῆ τοινυν ἡ μνημη, φυσικη τε και τεχνικη. Και φυσικη μεν εστιν, ἡτις ταις ἡμετεραις ενιδρυται ψυχαις,

---

a) Desumtum ex cod. ms. 67 bibliothecae regiae civitatis Augustanae.

b) MS. ὁρισθειςεται, frequente ob pronuntiationis similitudinem permutatione. Ab interprete ipso profectum esse videtur ἑυρεθησεται, cuius vocis compendia librarius enodare nesciebat.

c) MS. ενηθηκεν manifesto mendo, cui vix aptior medela reperiri poterit.

d) MS. ηθηκεν. Versionem hic, uti deinceps saepius, a textu hodierno discrepare, conferenti ultro patebit.

συγγεννῶμενη τῃ εισεννοιᾳ[e]) τεχνικη δε εστιν, ἡν εισαγωγη τις συμβεβαιοῖ, και λογος διδασκαλιας. Αλλ' ὡσπερ κἀν τοις λοιποις της διδασκαλιας πραγμασιν, ὡν ἡ αγαθοτης μιμεῖται, πολλακις διδασκαλιαν ἡ τεχνη παραγενομενη ποιεῖ (τελειοτεραν[f]), τα Φυσεῖ χορηγουμενα συμβεβαιουσα, και αυξουσα, τουτο κἀν τῳδε τῳ πραγματι γινομενον δεικνυται, ὡς ουκ εσθ', ὁπως συμβησεται ταυτῃ τῃ τεχνικῃ μνημῃ ἡ Φυσικη, ει και τινι[g]) των ανθρωπων εξηρημενη δοθειη. Επιπολυ γαρ ἀυτη την της Φυσεως μνημοσυνην ανεχει και πλατυνει λογῳ διδασκαλιας. Ὁθεν και ἡ Φυσικη μνημη τῃ διδασκαλιᾳ συμβεβαιωτεα. ὡς αν ειη τε[h]) παντως εξηρημενη, και αυθις τῃ τῃ διδασκαλιᾳ διδομενῃ προσληπτεα και ἡ ευφυϊα. Ουδε γαρ εν ταυτῃ μαλλον η ελαττον η ταις ἑτεραις τεχναις συμβαινει, ευφυϊᾳ μεν την διδασκαλιαν, διδασκαλιᾳ δε την Φυσιν εκλαμπειν. Κἀκεινοις ουν παντως, ὁι Φυσεῖ μνημονευτικοι τυγχανουσιν οντες, ωφελιμος ὁ παρον αγων εσται, ὁ[i]) αυτος μετ' ολιγον εννοησαι δυνησῃ. Ει δε τινες των ἡμετερων τῃ σφῶν ευφυϊᾳ θαρρουντες, και ταυτῃ χρωμενοι, ου προσδεοιεν[k]) λογων[l]) ηδη ῥηθησομενων, λογον αν αποδοιημεν δικαιον, το μὴ προς τουτοις ευφυεστεροις, τοις

e) Vix aliam admittit lectionem compendiaria vocis huius scriptura, licet usitatiora alioquin sint *επινοια* et *εννοια*.

f) Hanc similemve vocem supplendam esse, sensus arguit.

g) MS. *τινα*, quod etiam *εις τινα* fortasse emendari potuisset.

h) MS. *τι*, quod quin recte mutatum sit in *τε*, nullus dubito.

i) MS. *ὁν*, quod librarii imperitia etiam ex coniunctione *ὡς* enasci potuisset.

k) MS. *προσδεοιν*.

l) MS. *το των*, de quo ambiguus haereas.

δ' ἡττον ευφυΐας εχουσι βοηθεῖν αἱρουμενους τουτο πραγματευεσθαι. Περι της τεχνικης τοινυν μνημης ειπωμεν, εντευθεν αρξαμενοι. Ἡ τεχνικη τοινυν μνημη συνισταται εκ τοπων τε και εικονων. Τοπους δε προσαγορευομεν, ὁιτινες βραχεως, τελειως, εκφανῶς η φυσεῖ η χειρι τετελεσμενοι εισιν, ὡς αν ῥᾳδιως αυτους φυσικη μνημη συλλαβεῖν και περιπλεξαι δυνηθειημεν, ὁιον βωμον, επιστυλον, γωνιαν, και ὁσα αλλα τουτοις εισιν ὁμοια· εικονας δε λεγομεν μορφας τινας γνωριμους, και ειδωλα εκεινου του πραγματος, ὁυ μνησθηναι βουλομεθα, ὡς ἱππον, λεοντα, αετον, και τα ὁμοια. Ὧν αν ουν εθελωμεν μνημην εχειν, τα ειδωλα αυτων εν τοποις τισι βεβαιοις, ὡς ειρηται, συσκηνοῦν, και ενιδρυειν οφειλομεν. Αλλα νυν ηδη και ὁποιους τινας τοπους ἑυρισκειν, και ὁπως τουτους m) ζητεῖν, και αυθις ὁπως εν τοις ἑυρεθεισι τοποις τας εικονας εγκαθιστᾶν δεῖ, ὑποδειξομεν.

17) Ὥσπερ τοινυν ὁι γραμματα ειδοτες και τα λεγομενα γραφειν, και τα γραφομενα αναγινωσκειν δυνανται, ὁυτω και ὁι ὁσα αν τις ειποι πλειστα μεμαθηκοτες ἁ εμαθον εν τοποις συνιδρευειν δυνανται, και εξ εκεινων μνημονευτικως προφερειν. Ὁι μεν γαρ τοποι κηριοις και χαρταις ὁμοιοτατοι εισιν, ἁι δε εικονες τοις γραμμασιν, ἡ δε των εικονων ταξις τε και καθιδρυσις ὡς μαλιστα τῃ γραφῃ, ἡ δε προφορα τῃ αναγνωσεῖ. Δεῖ γουν, αν βουλωμεθα πολλων μνημονευειν, και πολλους τοπους ἡμῖν αυτοις συσκευαζειν, ὡσαν επ' αυτων των πολλων πολλας εγκαθιδρυειν εικονας ὁιοι τε ὦμεν. Ετι νομιζομεν δεῖν κατα ταξιν εχειν τουτους τους τοπους, ἱνα μη ποτε της ταξεως εκπεσωμεν συγχυθεντες, αλλα τας εικονας, ὁθεν ουν ἡμῖν αρεσκει, των ακρων εχοντες ἑπομενας δυνησωμεθα τα παραπεμφθεντα τοις τοποις βλεπειν τε, και αναλεγεσθαι, και προφερειν αναμαρτητως.

---

m) MS. τυτοις.

18) Ὡς γαρ ει ταξει σταντας γνωριμες τινας ειδωμεν, εδεν διοισει ἡμῖν, αφ' ε αν δη τινος[n]) εθελοιμεν των ακρων, η και αυτε τε μεσε λεγειν αρχομενες τα εκεινων ονοματα, ετω δη και των τοπων ταξει καθιδρυμενων, αν εκ τε δοξαντος μερες τας συσκευασθεισας εικονας αναλεγωμεθα, πανθ', ἁ τοις τοποις ενεθηκαμεν, ειπεῖν δυνησομεθα. Ὁθεν αρεσκει και κατα ταξιν συσκευαζειν τες τοπες, και τοπες, ἑς αν λαβοιμεν, εξαιρετως συλλογιζεσθαι δεῖν. Και γαρ ἁι μεν εικονες, ὡσπερ δη και τα γραμματα, εξαλειφονται μη χρωμενοις ἡμῖν οἱ δε τοποι, καθαπερ κηρος, οφειλεσιν ὑπολειπεσθαι. Και ἱνα μη τυχον αριθμῳ των τοπων απατηθειημεν, πεμπτον ἑκαστον αρεσκει σημειεσθαι, ὁιον εν τῳ πεμπτῳ τοπῳ χειρα χρυσῆν συντιθεναι, και εν τῳ δεκατῳ τινα γνωριμον, ᾡ επιθετον εσται Δεκατιος, και ὁσα των ὁμοιων εισι. Και ετω ῥᾳδιον εσται, ὁμοια σημεια εν ἑκαστῳ πεμπτῳ τοπῳ συνιδρυειν.

19) Ετι προσφορωτερον εστιν εν χωρᾳ ερημῳ, η πληθεση συσκευαζειν τες τοπες, διοτι ἡ συνεχης των ανθρωπων παροδος ενοχλεῖ, και τα των εικονων εξασθενεῖ σημειωματα, ερημια δε ακεραια τα των ειδωλων συντηρεῖ σχηματα. Επι τετοις ανομοιες σχηματι τε και φυσεῖ τοπες ἑυρετεον εστιν, ὡσαν ευτακτως επιφαινεσθαι δυναιντο. Και γαρ αν πολλα τις[o]) διαχωρηματα εχει λαβων, ταραχθησεται τη των τοπων ὁμοιοτητι, και επιλησεται, ὁ, τι εφ' ἑκαστῳ τοπῳ συνεθηκεν. Αλλα δη και μεγεθες ἡττον εχοντες και μετριες τοπες εχειν δεῖ. Ὁι γαρ ὑπερ το δεον πλατεῖς κλονεῖσθαι τας εικονας ποιεσι, και ὁι λιαν αυ στενοι ε δυνασθαι δοκεσι πολλακις

n) MS. αφ ὁι εν δη τινος αν. **Emendatio tentata ex ipso contextu resultare videtur.**

o) MS. πολλακις.

την των εικονων δεξασθαι συνθεσιν. Ετι ϰτε λιαν εκλαμπρϰς, ϰδ' ὑπερβαλλοντως σκοτεινϰς τοπϰς εχειν δεῖ, ἱνα μη η τῃ σκοτωσεῖ αφανιζωνται ἁι εικονες, η τῃ λαμπροτητι διαχεωνται. Ετι τα των τοπων διαστηματα μετρια ειναι αρεσκει, σχεδον ολιγῳ πλειῶ ποδων τριων. Και γαρ ὡς ἡ οψις, ϰτω και ὁ νϰς ελαττον ισχυει, αν ῇ σφοδρα πορρω ανα χωρης, η ὑπερβαλλοντως εγγυς προς χωρης εκεινο[p], ὁπερ δεῖ ορᾶσθαι. Ου μεν αλλα και τῳ οντι ῥαδιον τῳ πλεον τι και ακριβεστερον εγνωκοτι την τοιαυτην σπϰδην πολλϰς τε και ἁρμοδιϰς τοπϰς συνετοιμαζειν, ὁμως, ει τις προς ταυτα ἱκανον ἁρμοδιϰς τοπϰς εφευρισκειν ἑαυτον ϰ νομισει, αυτον εν ἑαυτῳ συστησασθαι, ὡσαν βϰλοιτο, πολλϰς τοπϰς εξεσται. Ἡ γαρ διανοια παντοιαν δη τινα χωραν δυναται περιπλεκειν, και εν εκεινῃ θεσιν ἑκαστϰ τοπϰ κατα την αυτϰ βϰλησιν κτιζειν, και αρχιτεκταινειν. Ὁθεν εξεστιν, εαν τϰτῳ τῳ προχειρῳ πληθεῖ ϰκ αγαπητως εχωμεν, αυτοις ἡμῖν σκεψεῖ ἡμετερα χωραν συνιστᾶν, και την των ἁρμοδιων τοπων προχειροτατην ευταξιαν συνετοιμαζειν. Περι μεν των τοπων ἱκανως ειρηται. Νυν δε και προς τον επι των εικονων μεταβωμεν λογον.

20) Επει τοινυν τωντε πραγματων ὁμοιας ειναι εικονας δεῖ, και εξ ἁπαντων λογων γνωριμϰς ἡμῖν ὁμοιοτητας εκλεγειν οφειλομεν, διπλαῖ αρα ὁμοιοτητες ειναι οφειλϰσιν, ἁι μεν των πραγματων, ἁι δε των λογων. Ἁι των πραγματων ὁμοιοτητες εκφανερϰνται, ὁταν κεφαλαιωδῶς τας των πραξεων εικονας συναξωμεν ἁι δε των λογων ὁμοιοτητες συνιστανται[q]), ὁταν ἑνος ἑκαστϰ ονοματος η λεξεως μνημη εικονι σημειῶται. Ὁλϰ δε πραγματος μνημην πολλακις ἑνι σημειῳ και εικονι ἁπλῇ

p) MS. *εκεινω*, saepius recurrente aberratione, quam quandoque etiam ipse librarius supra lineam annotauit.

q) MS. *συνηστανται*.

συλλαμβανομεν, κατα τον δε τον τροπον, ὁιον ει τις εν δικη κατηγορων τινος ειποι, παρα τε διωκομενε ανθρωπου τινα Φαρμακῳ Φονευθηναι χαριν κληρονομιας της εκεινε εσιας, και τετε τε πραγματος επαγγειλαιτο πολλες παραγαγειν μαρτυρας και συνιστορας. Αν τετε πρωτε, ἱνα προς το διεκδικειν ἡμιν ευκολον ειη, μεμνησθαι θελησωμεν, εν τῳ πρωτῳ τοπῳ την τετε τε παντος πραγματος εικονα συσχηματισομεν, ασθενῆ εν τῃ κλινῃ κατακειμενον ποιησομεν αυτον εκεινον, ὑπερ ὃ ἡ δικη, εαν[r]) την εκεινε μορφην εν νῷ εχωμεν· ει δε εκεινον εκ οιδαμεν, ασθενῆ τινα ληψομεθα εκ εξ ελαττονος τοπε, ὡσαν ευθεως εις νεν ελθειν δυναιτο, και τον κατηγορεμενον προς τῃ κλινῃ αυτε παρεστησομεν, τῃ μεν δεξιᾳ ποτηριον πληρες, τῃ δ᾽ αριστερᾳ πινακας γεγραμμενες κατεχοντα, και ιατρον τινα Μαρτιον παραστησομεν, ἑτω καλεμενον. Τετον τον τροπον και των μαρτυρων, και της κληρονομιας, και τε τω Φαρμακῳ Φονευθεντος μνημιν εχειν δυνησομεδα. Και ἑξης τα λοιπα ἁμαρτηματα κατα ταξιν εν τοις τοποις θησομεν, και ὁσακις πραγματος ενθυμηθηναι θελησομεν αν μορφων διαθεσει και τῳ των εικονων επιμελει λογῳ χρησομεθα, ῥαδιως εκεινων, ἁ βελησομεθα, μνημονευσομεν.

21) Τας των λογων δε ὁμοιοτητας ταις εικοσιν εκφαινειν θελοντες[s]) πλειω πονον ἑξομεν, και μαλλον την ἡμετεραν διανοιαν γυμνασομεν. Ὁυτον[t]) δε τον τροπον ποιειν ἡμιν ἁρμοσει. „Ηδη εν δομῳ εκδικησιν Ατρειδαι βασιλεις κατασκευαζεσιν.“[u]) Εν τοπῳ καθιστναι δει

r) MS. εκ.

s) MS. εχοντες subiecta nota librarii γρ. θελοντες.

t) MS. ὁτον.

u) Interpretis igitur exemplar hoc loco referebat: Iam domi ultionem Atridae reges parant, cum modo legatur: Iam domuitionem reges Atridae parant.

δει χειρας προς ȣρανον αιρομενον Δουετιον, ὁτε παρα των βασιλεων Μαρτιων λωροις εμαστιζετο. Τȣτ' εσται· Ηδη εν δομῳ x) εκδικησιν βασιλεις. Εν τῳ ἑτερῳ τοπῳ Αισωπον θετεον, και Κυμβρον, και κοσμȣμενην εν τῃ πλανῃ y) Ιφιγενειαν. Τȣτ' εσται· Ατρειδαι κατασκευαζȣσι. Τȣτον τον τροπον οἱ λογοι παντες εσονται εκδημοι. Αλλ' ἁυτη ἡ των εικονων συμμορφωσις ȣτω χρησιμευσει, αν την φυσικην αναληψωμεν μνημην ταυτῃ τῃ σημειωσει, ἱνα στιχȣ τεθειμενȣ αυτοι εφ' ἑαυτων πρωτον μετερχωμεθα δις η τρις τον αυτον στιχον, μετα δε ταυτα· μετα των εικονων και τȣς λογȣς εκφηνωμεν. Ὁυτω τῃ φυσει ὑπηρετησει ἡ μεθοδος. Και γαρ ἑκατερα της ἑτερας κεχωρισμενη ἡττον εσται βεβαια, ȣτως ὁμως, ὡς ειναι το πλεον της βοηθειας εν τῃ τεχνῃ τε και μεθοδῳ. Ὁ δη διδασκειν ȣκ αν εδυσχεραναμεν, ει μη ποτε δεδιαμεν, μη απο της ἡμετερας εκσταντες προθεσεως ἡττον επιδεξιως τηρησωμεν την σαφῆ ταυτην της διδασκαλιας βραχυτητα. Επει δε συμβαινειν ειωθε των εικονων τας μεν παγιȣς και προς το κινειν τον ἡμετερον λογισμον επιτηδειοτατας ειναι, τας δε ασθενεις τε και χαυνας και μολις δυναμενας την μνημην εγρηγορισαι, ὡσαν αμφω ταυτα γενωνται, επισκεπτεον εστιν, ἱνα νοηθεισης της αιτιας, ὁποιας εικονας φυγωμεν, και ἁις φρησωμεθα, ειδεναι δυνωμεθα.

22) Διδασκει ȣν ἡμας ἡ φυσις αυτη το προσηκον. Αν γαρ τινα πραγματα εν τῃ ἡμετερᾳ ζωῃ ιδωμεν μικρα, συνηθῆ, καθημερινα, τȣτων μεμνησθαι ȣκ ειωθαμεν, επει ȣδενι πραγματι ει μη νεῳ η θαυμασιῳ ἡ ψυχη συγκινειται, αλλ' εαν τι βλεπωμεν η ακȣωμεν εξοχως αισχρον, η καλον, ανηκȣστον, μεγα, απιθανον, κινδυνωδες, γελοιον, τȣτȣ επιπολυ μεμνησθαι ειωθαμεν·

---

x) MS. δομοι absque praepositione.

y) An reponendum εν τῃ Αυλιδι?

ἁτινα δε προ οφθαλμων βλεπομεν, η ακȣομεν. επιλανθανομεθα πολλακις, τα δε συμβαντα εν τῃ παιδικῃ ἡλικιᾳ επι μνημης φερομεν αριστα, πολλακις δε ȣδε ταυτα, διοτι τα συνηθῆ πραγματα ῥᾳδιως της μνημης εξολισθαινȣσι, τα περιφανῆ δε και νεα εν τῃ ψυχῃ μενȣσιν επιπλεον. Τας μεν γαρ ανατολας τȣ ἡλιȣ, και δρομȣς, και δυσεῖς αυτȣ ȣδεις θαυμαζει, ότι καθ' ἡμεραν γινονται, τας δ' εκλειψεῖς αυτȣ θαυμαζȣσιν, ὡς σπανιως συμβαινȣσας· και τας τȣ ἡλιȣ δε μαλλον εκλειψεῖς θαυμαζȣσιν, η της σεληνης, ότι ἁυται συνεχεστεραι εισι. Διδασκει ȣν ἡ φυσις ἑαυτην οχλωδεῖ και συνηθεῖ πραγματι μη διεγειρεσθαι, καινῃ δε και περιφανεῖ τινι πραξεῖ. Και μιμεῖται την φυσιν ἡ τεχνη, ἑυρισκει τε, όπερ ἡ φυσις βȣλεται, και ζητεῖ, και ἑπεται, όις ὑποδεικνυσιν. Ου γαρ εστιν, όπερ η τελευταιον ἡ φυσις ἑυρεν, η πρωτον ἡ μεθοδος. Αλλ' ἁι των πραγματων αρχαι απο της διανοιας προηλθον, τα δε τελῆ μαθησεῖ συσκευαζονται. Τας γȣν εικονας ἡμᾶς εν εκεινῳ τῳ γενεῖ συνιστᾶν ἁρμοσει, όπερ εχεσθαι και μενειν εν τῃ μνημῃ επι πλειστον δυναται. Τȣτο δε συμβησεται, αν ὡς μαλιστα σεσημειωμενας ὁμοιοτητας συστησωμεθα, αν ȣ πολλας, ȣτε πεπλανημενας, αλλα τι ποιȣ̃σας θῶμεν εικονας, αν εξοχον ευμορφιαν, η εσχατην αισχροτητα ταυταις[z]) προσνειμωμεν, αν πραγματι κοσμῶμεν, όιον η στεφανοις, η εσθητι πορφυρᾳ, ἱνα ευληπτος ἡμῖν ῃ̃ ἡ ὁμοιοτης, η αν τι πραγμα κατασχηματισωμεν αισχρως, ὡσαν εν ἡμαγμενην, η πηλῳ κεχρωμενην, και βεβορβορωμενην, η εβολισμενην, και καταστικτον εισαγωμεν, ἱνα μαλλον σεσημειωμενη ῃ̃ ἡ εικων, η αν γελοια τινα πραγματα ταις εικοσι προσνειμωμεν. Τα τοιαυτα γαρ ποιȣ̃σι ἡμᾶς ῥᾳδιως μεμνησθαι δυνασθαι. Ἁ δε αληθῆ τυγχανοντα ῥᾳδιως εις νȣ̃ν φερομεν, τα αυτα πεπλασμενα μεν, επιμελῶς δε σεσημειωμενα, και κατα τȣς ειρημενȣς κανονας επι νȣν φερειν ȣ δυσχερες εστιν.

z) MS. ταυτας.

Πλην κἀκεινο προσηκει ποιεῖν, το κατα τον αυτον τροπον τας πρωτας ἑκαστης τοπȣ, χαριν τȣ ανακαλεῖσθαι τας εικονας ταχεως τῃ διανοιᾳ πρωτον διαδραμεῖν.

23) Οιδα πολλȣς των ἑλληνων γραψαντας περι μνημης, και διδαξαντας δεῖν πολλων λογων συγγραφειν εικονας, ὡσαν οἱ τας ταυτας εκμανθανειν εθελοντες παρεσκευασμενας εχοντες μηδεν πονῶσιν εν τῃ τȣτων ζητησεῖ. ὁ δια τινας ἡμιν αιτιας ȣκ αρεσκει, πρωτον μεν, ὁτι τῳ των λογων αναριθμητῳ πληθεῖ γελοιον εστι τας των λογων ἑτοιμαζειν εικονας. Ποσȣ [a]) γαρ δεῖ τȣτο ερρωσθαι, επει εκ της απειρȣ των λογων πληθυος νυν μεν αλλȣ, νυν δ' αλλȣ ἡμᾶς λογȣ μνημονευσαι δεησει; Μετα δε ταυτα τι μη την εικονων ἑυρεσιν τῳ περι ταυτα σπȣδαζοντι οικοθεν ποιεῖν επιτρεψομεν, αλλα παντα ἑτοιμα και εξεζητημενα παρεχοντες αγυμναστον εκεινον και ὁιον ειπεῖν ακινητον προς ταυτα ποιησομεν; Ετι τȣτοις αλλος αλλῃ πλεον ὁμοιοτητι διεγειρεται. Και γαρ ὡσπερ πολλακις μορφῃ τινι τηνδε την μορφην εοικεναι λεγοντες ȣ παντας εχομεν συναινȣ̃ντας, ὁτι γε αλλο δοκεῖ αλλῳ. ȣ̔τω γινεται κἀν ταις εικοσιν, ἁιτινες ἡμῖν ακριβῶς γνωριμοι εισιν, ἁυται βραχυ τι δοκȣ̃σιν ειναι διαφανεῖς ἑτεροις. Ὁθεν ἑκαστον ἑαυτῳ χρη τας εικονας κατα την οικειαν επιτηδειοτητα κατασκευαζειν. Τελευταιον εργον εστι διδασκαλȣ διδασκειν, ὁπως ἑκαστον ζητεῖσθαι προσηκει, και τȣτι τυχον, η τι ἑτερον, ȣ παντα δε τα τȣ αυτȣ γενȣ̃ς χαριν παραδειγματος ὑποβαλλειν, ὁπως αν ειη το πραγμα σαφεστερον. Ὡσπερ, ὁταν, ὡς δεῖ τα προοιμια ζητεῖν, διαλεγωμεθα, λογον εν ὑποδειγματι παντες ἁπλῶ διδοαμεν της των προοιμιων ἑυρεσεως, ȣ χιλια προοιμιων γενῆ συγγραφομεν, ȣ̔τω νομιζομεν περι των εικονων γινεσθαι δεῖν.

---

a) MS. πολλȣ. ποσȣ suppeditavit auctor ad Herennium, cum πολλȣ sensum prorsus contrarium, a contextu longe alienum, producat.

24) Νυν δ' ἱνα μη τυχον την των λογων μνημην η σφοδρα δυσκολον, η μετριως ωφελιμον κρινης, ετι δ' ἱνα και της των πραγματων μνημης αγαπητως εχῃς· εκ των ειρημενων, ὁτι και ωφελιμωτατη εστι, και πολλῳ πλεον προχειροτατη, την σην αγαπην παραινετεον, δι' ἡν τινα την αιτιαν την των λογων ου αποδοκιμαζομεν μνημην. Νομιζομεν γαρ τους βουλομενους πραγματων ῥαστων απονως, ανεπαχθῶς, ῥαδιως μεμνισθαι, δεῖν εν πραγμασι δυσκολωτατοις ειναι πρωτον γεγυμνασμενους. Δια τουτο και την των λογων μνημην εισαγομεν, ουχ ἱνα στιχου μεμνησθαι δυνωμεθα, αλλ' ὁπως αν εκ ταυτης της ασκησεως ἡ των πραγματων μνημη, προς ωφελειαν μαλιστα τεινουσα, βεβαιωθειη, και απο της δυσκολου ταυτης συνηθειας απονως προς την εν εκεινοις ευκολιαν διαβηναι δυνηθειημεν. Αλλ' ὡσπερ εν παντι μαθηματι ασθενης εστιν ἡ της τεχνης διδασκαλια χωρις ακρας προσεδρειας και ασκησεως, ουτω δη και εν ταις μνημαις επιπολυ ισχυει ἡ μεθοδος, ὡστε την ευφυΐαν πονῳ και σπουδῃ και επιμελειᾳ συνεπιδουναι. Δεῖ γουν φροντιζειν, ὁπως ἑξεις πλειους τοπους, και ὡς μαλιστα ἁρμοδιους, και προς τα διδαχθεντα συμβαινοντας, και γυμναζεσθαι καθ' ἡμεραν εν τῳ τας εικονας συντιθεναι. Ου γαρ ὡσπερ εν ταις ἑτεραις σπουδαις καταχρῶμεθα πολλακις ασχολιᾳ τε και περισπασμῳ, ουτω και απο τουτου του πραγματος δυναται τις ἡμᾶς αιτια απαγειν. Ου γαρ εστιν, ὁτε ουχ ἑξομεν τι δουναι τῃ μνημῃ, και μαλιστα, ὁταν τινι μειζονι ὑπηρετηματι κατεχωμεθα. Δια τουτο ειπερ εστιν ωφελιμον το ῥαδιως μεμνησθαι, μη σε λανθανετω, ὁτι τοσουτον ωφελιμον εστιν, ὁσῳ πλειονι ζητεῖται και λαμβανεται πονῳ. Πλειοσι λογοις προς ταυτῃ σε παρακαλεῖν δεῖν ουχ ἡγουμεθα, ἱνα μη δοξωμεν, η την σην σπουδην απελπιζειν, η περι του πραγματος πλειω της χρειας λεγειν φιλοτιμεῖσθαι.

Index Auctorum

graec. Msc.

Bibliothecae Electoralis Monacensis.

Aristo-

C.

D.

E.

F.

G.

Gregorii

H.

L.

N.

O.

P.

Phile

T.

Index materiarum

in

Msc. graecis bibl. Monacens. contentarum.

B.

Cledo-

D.

E.

F.

G.

H.

I.

Iusti-

L.

M.

N.

O.

P.

Q.

R.

S.

Sermo-

T.

V.

W.

X.

Lectori S.

Christoph. L. B. de Aretin.

Hactenus codices manuscriptos graecos, qui an. 1806. nondum ad finem vergente in bibliotheca regia Monacensi exstabant, ad unum omnes a V. D. Ignat. Hardt recensitos habes. Caeteri eiusdem generis libri, qui deinde anteriorum temporum copiis recens affluxerunt, sequentibus huiusce catalogi voluminibus, eodem diligentissimo auctore operam navante, eruditorum oculis spectandi exhibebuntur.

Monachii d. 27. April. 1807.

